0-10

Breuiariũ ſecundũ vſum herford.

B. T. 1. 412

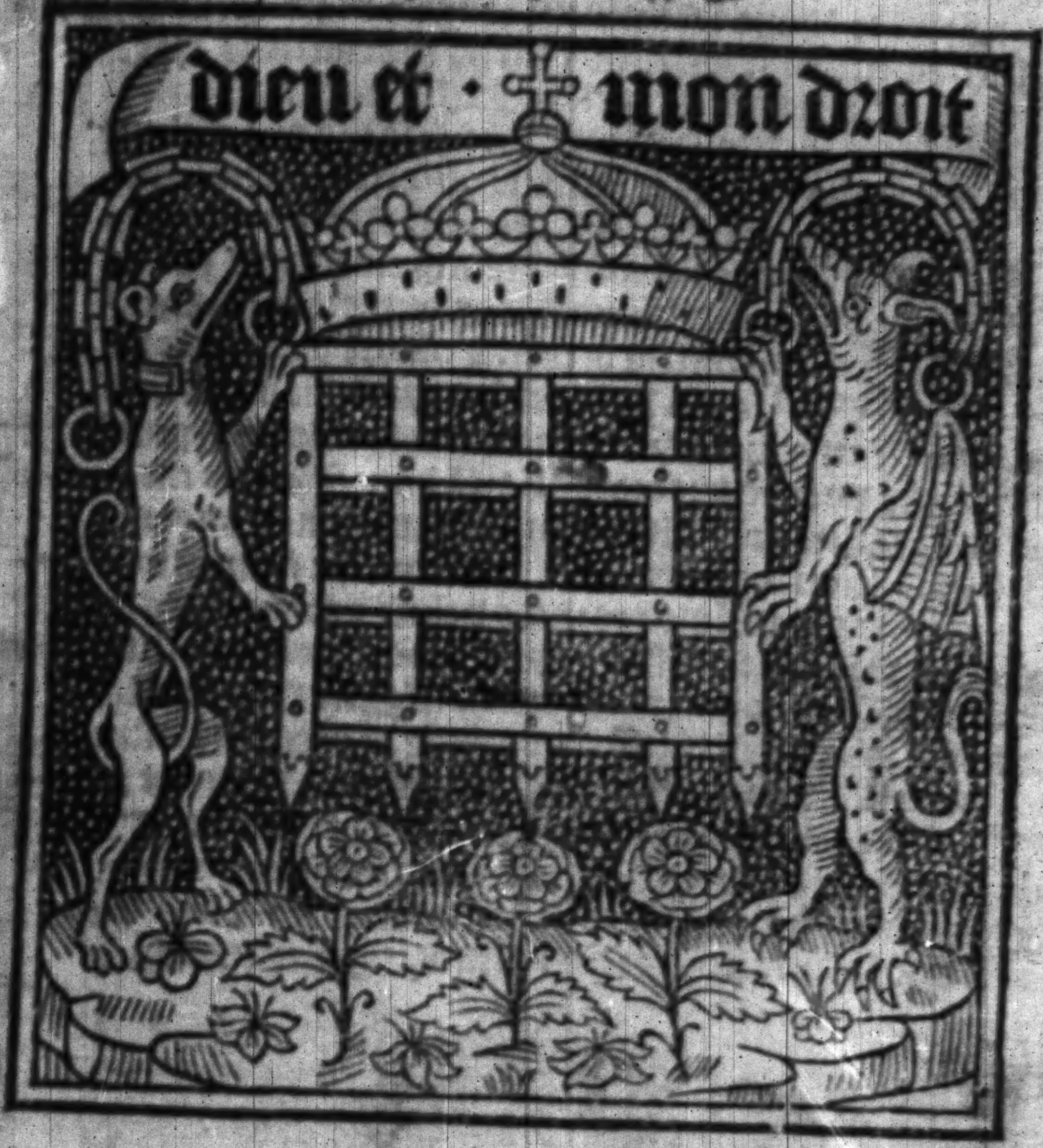

[illegible]

Nõ opis eſt clero que digna repẽdere poſſit
Pro tantis meritis alma virago tuis
Eccleſie ſacris que margareta miniſtris
Conſulis/ethereo viue beata polo.

Rothomagi. M. D. V.
~~Pars estiualis~~

❡ Inghelbertus haghe: illuſtriſſime viraginis: domine Margarethe: comitis Richemonteñ. et derbeñ. atq̃ inuictiſſimi et longe sereniſſimi Anglie regis Henrici ſeptimi/ ſanctiſſime parentis: cliens et dedititius Herfordenſis eccl'ie prepoſitis et clero Salutem dicit

Quandoquidē viri p̄ſtātiſſimi: et chriſtiane religionis obſeruantiſſimi/ dñi et herfordeñ. eccleſie cleri ad mandata generoſiſſime atq̃ clariſſime principis domine Margarethe: oīm margaritarum decore et valore preſtantioris ſepe a vobis et fere quotidiana afflagitatione petita: ſecundū vſum veſtrum breuiaria: q̄ portiforia vulgo vocantur: et miſſalia: tā honeſtiſſimis caracteribus: et ſumma caſtigatione in Rothomagenſi emporio magno certe impendio et ſollicitudine comprimēda curaui: rogatas: imo exoratas velim paternitates veſtras vt has lucubrationes atq̃ impenſas noſtras: iuſto examine pēſitare dignemini: efficiatiſq̃: ne ſpes ampliſſima: quam in excellentiſſime domine ac patrone noſtre preſidio collocaturus: nos fallat. Quod ſi (vt ſpero et cōfido) facietis ad maiora vobis curanda obligabitis. Tātum vos exoratos volui. Valete ſanctitatis columina. Ex officina rothomageñ. cum illic agerem ad Idus Julias Anno ſalutis noſtre Milleſimoquīgenteſimo quīto

BIBLIOTHECA · BODLEIANA

KL Prima dies menſis et ſeptia truncat vt enſis.

Januarius habet dies xxxi. Luna xxx.

iii	A	Kl		Januarii. Circũcĩ. dñi. feſtum du.	ix lec.
	b	iiii	N	Octa. ſcti ſtephani	iii lec.
xi	c	iii	N	Octa ſancti iohannis.	iii lec.
	d	ii	N	Octa. ſanctoꝛum innocentium.	iii lec.
xix	e	Nonas		~~Octa. ſancti thome~~	iii lec.
viii	f	viii	Id	Epyphania domini. feſtum principale.	
	g	vii	Id		
xvi	A	vi	Id		
v	b	v	Id		
	c	iiii	Id		
xiii	d	iii	Id		
ii	e	ii	Id		
	f	Idus		Octa. epy. Hylarii et remigii ɔfeſ.	iii lec.
x	g	xix	kl	Februarii. Sancti felicis mar.	iii le.
	A	xviii	kl	Sancti mauri abbatis.	iii lec.
xviii	b	xvii	kl	Sancti marcelli ~~[illegible]~~ et mar.	iii lec.
vii	c	xvi	kl	Sancti anthonii abbatis	iii lec.
	d	xv	kl	Priſce vir. et mar. iii. l. Sol in aquario.	
xv	e	xiiii	kl	Sãcti vulſtani epi fe. ſim. cũ ex. Videte.	
iiii	f	xiii	kl	Fabia. et ſebaſt. mar. fe. ſi. cũ ex. Deſcẽ.	
	g	xii	kl	Agnetis v. et m. fe. ſi. ix. l. cũ ex. St. c̃ r. c. t	
xii	A	xi	kl	Vincẽtii mar. fe. ſi. ix. l. cũ ex. Niſi granũ.	
i	b	x	kl		
	c	ix	kl		
ix	d	viii	kl	Cõuer. ſ. pauli. fe. ſi. ix. l. cũ ex. Hõ q̃. e. di	
	e	vii	kl		
xvii	f	vi	kl	Sãctoꝝ iohãnis et iuliani epoꝝ.	iii lec
vi	g	v	kl	Sancte agnetis ſecundo.	iii lec.
	A	iiii	kl		
xiiii	b	iii	kl	Nox habet hoꝛas xvi. dies vero viii.	
iii	c	ii	kl		

x ii xiiii xv iiii
Nulſꝫ bis. inde dyas. bis ſeptem. bis deca. tetras

KL Quarta ſubit moꝛtem ꝓſternit tercia foꝛtem.
Febꝛuarius habet dies. xxviii. Luna. xxix.

	d	Febꝛuarii.		Scē bꝛigide vir. Et macii mr. iii. l.
xi	e	iiii	N	Puri. btē ma. fe. pꝛīci. ix l. cū exꝑ. Poſtq̄
xix	f	iii	N	Sancti blaſii epyſcopi et mar. iii. lec.
viii	g	ii	N	
	A	Nonas		Scē agathe v. et mar. fe. ſcd̄. ix lec. cū
xvi	b	viii	Id	Vedaſti ꝛ amādi. ep̄. iii. l. c̄ ex. Si. ē r. c. ſ
v	c	vii	Id	Ubicūqꝫ pꝛia luna fue. pꝰ fe. ſcē agathe
	d	vi	Id	pꝛima dn̄ica ſequēs erit pꝛīa dn̄ica xl.
xiii	e	v	Id	
ii	f	iiii	Id	Sancte ſcolaſtice virginis. iii. lec.
	g	iii	Id	
x	A	ii	Id	
	b	Idus		
xviii	c	xvi	kl	Marcii. Sancti valentini martiris. iii. lec.
vii	d	xv	kl	Sol in piſcibus.
	e	xiiii	kl	Sancte iuliane vir. et mar. iii. lec.
xv	f	xiii	kl	
iiii	g	xii	kl	Poſt cineres / pneuma / pꝰ crucē / pꝰqꝫ luciā
	A	xi	kl	Mercurii / veneris / ſabbati ieiunia ſint
xii	b	x	kl	
i	c	ix	kl	Ver oritur.
	d	viii	kl	Cathe. ſcti pe. fe. ſe. ix. l. cū ex. Venite ſe.
ix	e	vii	kl	S. mulburge v. ix. l. cū exꝑ. Si. ē r. c. de.
	f	vi	kl	S. mathie apli. Locꝰ biſexti. fe. ſe. ix. l.
xvii	g	v	kl	Cū biſextꝰ fuerit cū expo. Cōfiteboꝛ
vi	A	iiii		feſtū ſcti mathie fiet quarta die
	b	iii		a cathedꝛa ſancti petri.
xiiii	c	ii		Sancti oſwaldi. ep̄i iii. lec.

Tūc biſextus erit per partes quattuoꝛ equas
Annos partiri cum poteris domini.

Nox habet hoꝛas. xiiii. Dies vero. x.

KL Pꝛimus mãdentem: dirũpit quarta bibentem
Marcius habet dies .xxxi. Luna .xxx.

iii	d	Kl marcii.		S. dauid epi et cõf. ix. l. cũ ex. Hõ q. pr.	
	e	vi	N	Cedde epi fe. ſi. ix. lec. cũ expõe Vid. vigi	
xi	f	v	N		
	g	iiii	N		
xix	A	iii	N	Sãcti pirani epi.	cõmẽo.
viii	b	ii	N	Perpetue et felicitatis.	cõmẽo.
	c	Nonas.			
xvi	d	viii	Id		
v	e	vii	Id		
	f	vi	Id		
xiii	g	v	Id	Claues paſche.	
ii	A	iiii	Id	Gregoꝛii pape fe. ſcdõ. ix. lec cũ expo. Vos	
	b	iii	Id	eſtis ſal terre.	
x	c	ii	Id	Ultimus terminus .xl.	
	d	Idus			
xviii	e	xvii	kl	Aprilis.	
vii	f	xvi	kl	Intrauit noe in archa.	
	g	xv	kl	Pꝛimus dies ſeculi. Sol in ariete.	
xv	A	xiiii	kl		
iiii	b	xiii	kl	Cuthberti epi fe. ſi. ix. l. cũ ex. Hõ qui. pr.	
	c	xii	kl	Bñdicti ab. fe. ſi. ix. l. Equnoctiũ.	xvi.
xii	d	xi	kl	Pꝛimũ paſcha.	v
i	e	x	kl	Adam creatus eſt	
	f	ix	kl		xiii
ix	g	viii	kl	Annũciatio ſctẽ ma. v. fe. dupl. ix. l.	ii
	A	vii	kl	cũ expoſi. Miſſus eſt	
xvii	b	vi	kl	Reſurrectio domini.	x.
vi	c	v	kl		
	d	iiii	kl	Quere pñtis anni numerũ au	xviii
xiiii	e	iii	kl	reũ ſignatũ a die ſãcti bñd.	vii
iii	f	ii	kl	vſqꝫ xviii. ap̃lis incluſiue et	
				dñica ſequẽti habebis paſcha.	

Nox habet horas .xii. Dies .xii.

KL Denus et vndenus eſt mortis vulnere plenus.
Aprilis habet dies xxx. Luna xxix.

	g	Kl		Aprilis.	xv
xi	A	iiii	N		iiii
	b	iii	N	Ricardi epi̅ fe. ſſ. ix l. cũ ex. Hõ qui. pere.	
xix	c	ii	N	Ambroſii epi̅ fe. ſe. ix. lec. cum exp̄o.	xii
viii	d	Nonas		Uos eſtis ſal t. In tp̄e paſ. Hõ q. pe.	i
xvi	e	viii	Id		
v	f	vii	Id		ix
	g	vi	Id		
xiii	A	v	Id		xvii
ii	b	iii	Id		vi
	c	iii	Id	S. cuthlaci ↄfeſ. fe. ſſ. ix. l. cũ ex. Neo ac.	
x	d	ii	Id		xiiii
	e	Idus			iii.
xviii	f	xviii	kl	Mayi Tiburcii et valeriani mar. iii lec.	
vii	g	xvii	kl	Claues rogationum	xi
	A	xvi	kl		
xv	b	xv	kl	Sol in thauro	xix
iiii	c	xiiii	kl		viii
	d	xiii	kl		
xii	e	xii	kl		
i	f	xi	kl		
	g	x	kl		
ix	A	ix	kl	Georgii mar. fe. ſſ. ix. l. cũ ex. Ego ſũ vitis	
	b	viii	kl		
xvii	c	vii	kl	Marci euã. fe. ſe. cũ ex. Ego ſũ v. ſ.	Ulti-
vi	d	vi	kl	Pmm⁹ termin⁹ rogat.	timũ paſcha
	e	v	kl		
xiiii	f	iiii	kl	Sancti vitalis martiris	iii lec.
iii	g	iii	kl	Claues penthecoſtes.	
	A	ii	kl		

¶ Nox habet horas x. dies vero xiiii.

KL Tercius occidit: et septimus ora relidit.
Mayus habet dies. xxxi. Luna. xxx.

xi	b	kl'	Maii	Aploꝝ phi. et ia. f. le. ix. l. 2. ex. Nō tur.	
	c	vi	N		
xix	d	v	N	Inuētio s. cru. fe. b. ix. l. cū ex. Erat hō	
viii	e	iiii	N	ex pha. Alexan. euē. et theo. m̄.	
	f	iii	N		
xvi	g	ii	N	Iohis añ por. la. f. le. ix. l. 2 ex. Dixit ie.	
v	A	Nonas		Iohis de beuer. iii. l. 2 ex. Hō quidā pe.	
	b	viii	Id		
xiii	c	vii	Id		
ii	d	vi	Id	Gordia. et epy. m̄. iii. l. Prim⁹ ter. pēth.	
	e	v	Id	Dedicatio ecclie herefordensis.	
x	f	iiii	Id	Nerei achil. atq; pancra. mar.	iii. le
	g	iii	Id		
xviii	A	ii	Id		
vii	b	Idus			
	c	xvii	kl	Iunii	
xv	d	xvi	kl		
iiii	e	xv	kl	Sol in geminis	
	f	xiiii	kl	Dunstani archi.	iii. le.
xii	g	xiii	kl	Ethelberti regis et mar. fe. princi. ix. lec.	
i	A	xii	kl	(cū expo. Si quis vult post me.	
	b	xi	kl		
ix	c	x	kl		
	d	ix	kl		
xvii	e	viii	kl	Aldel. e. m̄. Scti vrba. m̄. 2 m̄. Estas orit	
vi	f	vii	kl	Augu. epi f. le. cū expōe Homo quidā	
	g	vi	kl	oct. s. ethel: fe. le: 2 expōe Si quis vult	
xiiii	A	v	kl		
iii	b	iiii	kl		
	c	iii	kl	Ultimus terminus rogationum	
xi	d	ii	kl	Sancte petronille virginis	iii lect

¶ Nox habet horas. viii. dies xvi

KL Venus palescit; quindenus federa ne[illegible]
Junius habet dies. xxx. Luna. xxix.

	e	Kl. Junii.		
xix	f	iiii	Non.	Sctõr marcellini et petri mar. iii. le.
viii	g	iii	N	
xvi	A	ii	N	
v	b	Nonas.		
	c	viii	Id	
xiii	d	vii	Id	
ii	e	vi	Id	Sctõr medardi et gildardi epõr. iii l.
	f	v	Id	Trãsl. s. edmũdi ar. fe. ꝛ exp. Videte
x	g	iiii	Id	(Primi et feli. mr. Meõ.
	A	iii	Id	S. bar. ap. fe. [illegible] ꝛ exp. Hec mãd'
xviii	b	ii	Id	Basilidis. ciri. nabo. et naza. mr. iii l.
vii	c	Idus		Ultimus terminus pẽthecostes.
	d	xviii	kl. Julii	Sancti basilii epy. iii. le.
xv	e	xvii	kl	Sctõr viti ꝛ mod. cũ. iii. l. Edburge ꝛ
iiii	f	xvi	kl	Sctõr cirici et iulite. mar iii. l
	g	xv	kl	Scti bothulp. ab. iii. l. Sol i cancro.
xii	A	xiiii	kl	Sctõr marci et marcel. mr. iii. lec
i	b	xiii	kl	Sctõr ger. et pthasii mr. iii. l.
	c	xii	kl	
ix	d	xi	kl	Sancti leufridi abbatis iii. le
	e	x	kl	Sancti albani martiris iii. le
xvii	f	ix	kl	Scẽ etheldrede vg. iii. l. Vigilia.
vi	g	viii	kl	Nati. s. io. bap. s. d. ix l. cũ exp. Heliza
	A	vii	kl	(beth imple.
xiiii	b	vi	kl	Sctõr iohis et pauli mar. iii lec.
iii	c	v	kl	
	d	iiii	kl	Sancti leonis pape iii. lec.
xi	e	iii	kl	Aplõr. pe. ꝛ p. s. d. ix l. ꝛ exp. Uẽit te.
	f	ii	kl	Cõmemo. s. pau. s. sciñ. cũ ex. Dixit sy.

Nox habet horas. vi. dies vero. xviii.

KL Terdecimus mactat iulii. denus labefactat

Julius habet dies. xxxi. Luna. xxx.

xix	g	Kl.	Julii	Oct. scti iohis baptiste	2 memo,
viii	A	vi	N	Visita. b. ma. se. pzici. Processi & mar	
	b	v	N	(ti. mr. S. swythini epi	
xvi	c	iiii	N	Transla. s. martini. epi. Cõmemora.	
v	d	iii	N		
	e	ii	N	oc. ap. pe. & p. s. scid. ix l. 2 ex. Iussit le	
xiii	f	~~Nonas~~		~~[illegible]~~ cũ exp.	
ii	g	viii	Id	Scti griboldi 2fes.	(Ego sũ pa.
	A	vii	Id	Dñica. i. pꝰ ~~transl. s. tho. fiat se. re~~	
x	b	vi	Id	Sctõr vii. frm mar. iii. l.	(Liquisarũ
	c	v	Id		
xviii	d	iiii	Id	Sancti cleti ~~pape~~ et marty.	iii. le
vii	e	iii	Id		
	f	ii	Id	Dies caniculares icipiũt	
xv	g	Idus			
iiii	A	xvii	kl	Augusti	
	b	xvi	kl	Scti kenelmi regis et martyr.	iii le.
xii	c	xv	kl	Sol in leone	
i	d	xiiii	kl		
	e	xiii	kl	Marga. vg. & m. se. scid. ix. l. cũ ex. Sile	
ix	f	xii	kl	Praxedis vg. iii. le.	(est reg. ce. the.
	g	xi	kl	Marie magd. se. scid. ix. l. 2 ex. Rogabat	
xvii	A	x	kl	Apolinaris. m. iii. le. (sesũ. S. vvãdre. 2.	
vi	b	ix	kl	Sancte cristine virginis	iii lect.
	c	viii	kl	Iac. ap. s. scid. 2 ex. Accessit. xpof. & cu. 2	
xiiii	d	vii	kl	Anne ma. m. se. scid. cũ exp. Liber gña.	
iii	e	vi	kl	Sctõr vii. dormi martyr.	iii. lec.
	f	v	kl	Pantaleo. mr. iii. l. Sãso. epi et 2f. 2m.	
xi	g	iiii	kl	Sctõr feli. simpli. faust. et beatri. mr. iii. l	
xix	A	iii	kl	Sctõr abdõ et sennes mr.	iii. l
	b	ii	kl	Sancti germani epi.	iii. le.

Nox habet horas viii. dies xvi.

KL Prima necat fortē: perditq; ſecunda cohorte.
Auguſtus habet dies .xxxi. Luna .xxx.

viii		Kl. Auguſti		Ad vin. ſ. pe. f. ii. ix l. ꝛ ex. Venit ie	
xvi	b	iiii	N	Stephani pp. ꝛ m̄. iii. l.	(Macha. m̄. ꝛ.
v	c	iii	N	Inuētio. ſ. ſteph. ſocioꝝ ei⁹ m̄r. f. ſci.	
	d	ii	N		(ix lec. cū ex. Ecce ego mitto
xiii	e	Nonas		Sc̄ti oſvvaldi regis et martiris.	iii. l.
ii	f	viii	Id	Sc̄toꝝ ſixti feliciſſimi et aga. mr̄.	iii. l.
	g	vii	Id	Sc̄ti donati martyris	iii. l.
x	A	vi	Id	Sc̄ti ciriaci ſocioꝝq; eius mar.	iii l.
	b	v	Id	Vigilia.	
xviii	c	iiii	Id	Laurētii mr̄. ſe. ſci. ix. le. ꝛ ex. Niſi gra.	
vii	d	iii	Id	Sc̄ti tyburcii mar. iii. l. Taurini. com.	
	e	ii	Id		
xv	f	Idus		Sancti ypoliti ſocioꝝq; ei⁹ mr̄.	iii. le.
iiii	g	xix	kl	Septēbris. Euſebii conf. iii.	Vigilia
	A	xviii	kl	Aſſūp. ſcē vḡ. m̄. ſe. ꝑnci. ix. l. ꝛ exp̄ In	
xii	b	xvii	kl		(trauit ieſus.
i	c	xvi	kl	Oct. ſ. laurentii marty.	ꝛ memo.
	d	xv	kl	Sc̄ti agapiti mr̄.	ꝛ cō. Sol in virgine.
ix	e	xiiii	kl	Sancti magni martyris.	ꝛ mem.
	f	xiii	kl		
xvii	g	xii	kl		
vi	A	xi	kl	oc. ſ. ma. f. ii. ix l. ꝛ ex. Intra. Antoñ. ozil	
	b	x	kl	Thimotei et apol. iii. l.	(Thi. et ſiph. cō.
xiiii	c	ix	kl	Bartho. ap. f. du. ꝛ ex. Fecit ā c. Andoēi e. ꝛ	
iii	d	viii	kl	Depō. ſ. tho. confeſ. epī herford.	
	e	vii	kl		
xi	f	vi	kl	Sancti rufi mar.	iii. l.
xix	g	v	kl	Aug. e. f. ſe. ix l. ꝛ ex. Vos e. Hermeč. m̄. ꝛ	
	A	iiii	kl	Decol. ſ. io. bap. ſe. ꝛ ex. Miſit he. Sa.	
viii	b	iii	kl	Felicis et adaucti m̄. iii. l.	(bine v. ꝛ m̄. ꝛ
	c	ii	kl		

Nox hȝ horas .x. dies xiiii:

KL Tercia septembris: et denus fert mala mẽbris.
September habet dies xxx. Luna xxx.

xvi	f	Kl	Septẽb	Egidii abbis. iii l.	Prisci mar. ꝯme.
v	g	iiii	N		
	A	iii	N		
xiii	b	ii	N		
ii	c	Nonas		Bertini abbis ix l.	Dies caniculares finiũt
	d	viii	Id		
x	e	vii	Id		
	f	vi	Id	Natiuitas scẽ marie vir. fe. pri.	cũ expo.
xviii	g	v	Id	Gorgonii marty. cõmẽo	Liber ge.
vii	A	iiii	Id		
	b	iii	Id	Sanctoꝝ prothi et iacincti mar.	ꝯmẽo.
xv	c	ii	Id		
iiii	d	Idus			
	e	xviii	kl	Octob. Exal. s. ✠ fe. pri. cũ ex.	N. lu. Cor=
xii	f	xvii	kl	Oct. s. m. fi. fe. ix l. cũ ex.	Li. g. (nec ꝛ cp. ꝯ
i	g	xvi	kl	Scẽ eufemie vir. et mar.	iii lec.
	A	xv	kl	Lãberti epi et mar. iii l.	Sol in libra.
ix	b	xiiii	kl		
[illegible]	c	xiii	kl		
xvii	d	xii	kl	Equinoctium	Vigilia
vi	e	xi	kl	Mathei apli. fe. ſe. cũ ex.	Cũ tran. iesus.
	f	x	kl	Mauricii sociorũq; ei⁹. fe. ſe. cũ ex.	Cũ au
xiiii	g	ix	kl	Sancte tecle vir. et mar.	iii lec.
iii	A	viii	kl		
	b	vii	kl	Sancti firmini mar.	iii lec.
xi	c	vi	kl		
xix	d	v	kl	Sãctoꝝ cosme et damiani mr̃ꝝ	iii lec.
	e	iiii	kl		
viii	f	iii	kl	Michael' archãg. fe. du. cũ ex.	Acces. ad ie.
	g	ii	kl	Hieronimi pbr̃i fe. ſe. cũ ex.	Vos estis sal

¶ Nox habet horas xii. dies xii.

KL Tercius et denus est sicut mors alienus
October habet dies.xxxi. Luna vero.xxx

xvi	A	kl'	Octo.	Ger.rem.ved.et amā.ix.iii.l. Piati.x
v	b	vi	N	Thōe herfoꝛđ epi.le.ix. cū ex. Nēo accē.
xiii	c	v	N	(Leodegarii cō mēo.
ii	d	iiii	N	Sancti francisci ꝯfes. cō mēo.
	e	iii	N	Raphaelis archā. cū ex. Erat dies fe.
x	f	ii	N	Sancte fidis virginis. cō mēo.
	g	Nonas		Osithe v. et mar.le.ix.cū ex. Si.ē r.c.the
xviii	A	viii	Id	(Marci pa. Marcellini et apu. mꝛ.
vii	b	vii	Id	Dyonisii sociorū eiꝰ mꝛ.le.dupl.cū ex.
	c	vi	Id	Scti paulini epi.iii.le. (Descēdēs Iesꝰ
xv	d	v	Id	Scti nichasii sociorū eius mar. iii.lec.
iiii	e	iiii	Id	Sancti wilfridi episcopi iii.lec.
	f	iii	Id	Scti edwardi regis et cōfes. iii.le
xii	g	ii	Id	Scti calixti pape et martyris. iii le.
i	A	Idus.		
	b	xvii	kl	Novēb. Dedicatio scti michaelis iii lec.
ix	c	xvi	kl	Etheld v. trāsl. ix l. Justi m. Sol i scorpiōe
	d	xv	kl	Lu.euā.f.scdm ꝫ ex Designavit.
xvii	e	xiiii	kl	Fridesw v. f.ix.l. ꝫ ex Si.ē re.ce.v
vi	f	xiii	kl	
	g	xii	kl	Sctāꝝ undeci miliū vginū.
xiiii	A	xi	kl	
iii	b	x	kl	Sancti romani archiepi iii lec.
	c	ix	kl	
xi	d	viii	kl	Trāsl.s.tho.herfoꝛd epi.le.ix. ꝫ expōne
xix	e	vii	kl	(Nemo accēdit. S.cri.et crisp.m.
	f	vi	kl	Vigilia
viii	g	v	kl	Symonis et iude le.scdm.ix.lec cū expōe
	A	iiii	kl	(Hec mando.
xvi	b	iii	kl	
v	c	ii	kl	Scti quintini martyꝛ. cōmo. Vigilia

Nox habet horas.xiiii. dies.x.

KL Scorpius est quintus: et tercius est nece cinctus
Nouember habet dies. xxx. Luna xxx.

	d	kl	Noue.	Fe. oim̄ sctōꝝ. pri. fe. cū expo. Vidēs ie
xiii	e	iiii	N	Cōmemoratio aīaꝝ. festū sipl. ix. lec.
ii	f	iii	N	Sancte wenefrede vir. et mar. ix. lec.
	g	ii	N	
x	A	Nonas		
	b	viii	Id	S. leonardi ab. fe. sim. ix l. cū e. Nēo ac.
xviii	c	vii	Id	
vii	d	vi	Id	Sctōꝝ quatuor coronatoꝝ iii. lec.
	e	v	Id	Sancti theodori martyris. iii. lec
xv	f	iiii	Id	
iiii	g	iii	Id	Martini epi. fe. se. ix. lec. cū expo. Nolite
	A	ii	Id	(timere. S. magni 2mēo
xii	b	Idus		Bricii epyscopi. iii. lec.
i	c	xviii	kl	Decembris.
	d	xvii	kl	Sancti macuthi epi. iii. lec.
ix	e	xvi	kl	Edmūdi archi. fe se. cū expo. Videte vi.
	f	xv	kl	Sancti aniani epi. iii. l. Sol i sagittario
xvii	g	xiiii	kl	Octa. sancti martini iii. lec.
vi	A	xiii	kl	Nox habet horas. xvi. dies. viii
	b	xii	kl	Eadmūdi regis et mar. fe. sim. ix. lec. cū
xiiii	c	xi	kl	(expo. Si quis venit.
iii	d	x	kl	Cecilie v. et m. fe. si. cū ex. Si. ē re. ce. the
	e	ix	kl	Clemētis [illegible] m. fe. si. ix. l. cū ex. Hō qdā
xi	f	viii	kl	Grisogoni m. iii. l. Hyēs ozik. (Felicita ꝛ.
	g	vii	kl	Katherine v. ⁊ m. fe. se. cū ex. Si. ē r. c. th
xix	A	vi	kl	Sancti lini [illegible] et mar. iii. lec.
viii	b	v	kl	
	c	iiii	kl	
xvi	d	iii	kl	Saturnini mar. iii. lec. Vigilia.
v	e	ii	kl	Andree apli. fe. se. cū exp. Ambulās ies᷒

Quicūq; aduentum dn̄i Saciter vult celebrare videat vt nec āte quīto kl' decēbris incipiat: nec post tercio nonas decēbris. Sed in his septē diebus vbi dies dn̄icus occurrerit: ibi absq; errore domini aduentum celebrare valebit.

KL Septimus exanguis: virosus denus vt anguis
December habet dies. xxxi. Luna. xxx.

	f	Kl decēbris.		Sctōꝝ crisāti et darie mꝛꝛ.	cōmēo.
xiii	g	iiii	N		
ii	A	iii	N	Sancti birini epyscopi.	commēo.
x	b	ii	N	Sancti osmundi. epi et ꝯfes.	ix. lec.
	c	Nonas			
viii	d	viii	Id	Nicolai epi ꝛ ꝯfes. fe. le. cū ex. Hō quí. pe.	
vii	e	vii	Id	Oct. sancti andꝛee apli.	iii. lec.
	f	vi	Id	Cōcep. btē ma. v. fe. du. cū ex. Liber ge.	
xv	g	v	Id		
iiii	A	iiii	Id		
	b	iii	Id	Sancti damasi pape.	cōmēo.
xii	c	ii	Id		
i.	d	Idus		Lucie vir. et mar. fe. le. cū ex. Hi. est v. c. t	
	e	xix	kl	Januarii.	
ix	f	xviii	kl	Sol in capꝛicorno. Solsticium.	
	g	xvii	kl	O sapientia.	
xvii	A	xvi	kl		
vi	b	xv	kl		
	c	xiiii	kl		
xiiii	d	xiii	kl		
iii	e	xii	kl	Thō apli fe. le. ix l. cū ex. Thomas vnꝰ de.	
	f	xi	kl		
xi	g	x	kl		
xix	A	ix	kl	Vigilia.	
	b	viii	kl	Natiuitas dn̄i festum pꝛinci.	ix. lec.
viii	c	vii	kl	Sācti stephani ꝓthomar. fe. du.	ix. lec.
	d	vi	kl	Sācti iohānis apli. fe. du.	ix. lec.
xvi	e	v	kl	Sctōꝝ innocētū mꝛm. festū du.	ix. lec.
v	f	iiii	kl	~~Sācti thome [illegible]~~	ix. lec.
	g	iii	kl		
xiii	A	ii	kl	Siluestri pape. fe. si. ix. lec. cū ex. Hō quí. pe	

¶ Nox habet horas xviii. dies vero vi.

In commemoratione scī thome confessoris. Ad vš. an. Syon psalle iugiter concentibus sonoris thomas cantat dulciter cum angelorum choris. ps. Laud. cap. Ecce sacerdos magn⁹. R. Presul pascens gregē dñicū ad mēsurā partit triticū duplum refert talētū traditū. Post laborē intrat i gaudiū. V. Oēs q̄ dē currūt p stadiū thomas currēs accepit brauiū. Post [illegible] laborem.

O ecclīa cū cātic hymnidicis leta colēs solēnia scī thōe pontificis. Tota letetur anglia nouo dicata lumie: qui dei plenus grā fuit et sacro flamine. Ergo cādēs vt liliū pur⁹ mente ⁊ corpore durū portās cilicium a malo cauēs oper[illegible] ceci visū recuperāt surdis audit⁹ reddit ⁊ q̄ mortui fuerāt: his vita restituit. Patri nato paraclito honor virt⁹ et gloria sint scī thome merito nobis eterna gaudia. amē. V. Amauit eū. sup. M. [illegible] an. Salue thoma pastor bōe xp̄i gregis ⁊ patrone ac doctor ecclīe opē queso fer egrotis atq; mētib⁹ deuotis cōfer lumē grē. an. Puer mers⁹ morti dat⁹ tandē thome mēsuratus ē apud oroniā q̄ statī resuscitat⁹ vt a sōno excitat⁹ dei p potētiā cū reuixit clamans dixit eamus ad hersordiā. iii. an. Lux fulget ex anglia thomas vir anglic⁹ nobilis ꝓsapia ꝑsul apostolic⁹ doctor vitar dona nobis grē xp̄i patrocinium ⁊ post hoc exiliū ac felicē trāsitū iūge nos beatis alla. Excant p orōne. or. Deus q̄ ecclesiā tuam gliosa beati thome cōfessoris tui atq; pōtificis cōmemoratiōe glificas: pſta q̄s vt ei⁹ meritis ⁊ itercessiōe de sepulchro viciorū sublenati ad eternā resurrectiōis gliā trāsferri mereamur. Per d. Nulla fiat mēo. Ad matutinū. Inuit. Unū deū. ps. Venite. ym. Iste cōfessor dñi sacrat⁹ sobri⁹ cast⁹ fuit. In. i. noct. an. Thomas pestilētie cathedra non sedit legē splens tpe fructum vite dedit. ps. Beat⁹ vir. an. Hic perpetū dñi ꝑdicās timore non seruili sed filii seruiuit amore. ps. Quare fremuerunt. an. Non timebit impios plus aduersantes in nos saluat dñs i ipso sperantes. ps. Dñe quid. In secūdo noct. an. Mūdi spreuit gliam spreuit vanitatē nō q̄rit mēdaciū q̄rit veritatē. ps. Cū inuocarē. an. Peribit vir sāguinū

et ſpes ſpioꝝ erit expectatio le
ticia iuſtoꝝ. ℣. Verba mea.
A. Sup celos ſicutꝰ thomas
eleuatꝰ honoꝛe ⁊ glia regnat
coꝛonatus. ps. Dñe dominꝰ
noſter. In tercio nocturno.
An. Malignus ad nichilum
huic iuſto deductus operum
iuſticie glioſꝰ fructꝰ. ps. Dñe
qs hitabit. A. Poſuiſti capiti
thome glioſo coꝛonā de lapi
de xpi pcioſo. ps. Dñe i virtu
te. A. Mundꝰ verax inocēs p
dilectionē accepit a dño bñdi
ctionem. ps. Dñi eſt terra. ℣
Amauit. Lectio pꝛima.

BEatꝰ igit thomas na
tiōe anglicꝰ / ãgelicꝰ vo
ſpe de parētibꝰ nobilibꝰ ⁊ ca
tholicis oꝛiginē ſuā trahens
ab etate ſua pimeus moꝝ ho
neſtate pclarꝰ: ſtudiis ſe lra
rū dedicauit totalr. Sicq; i
ipis ſollicite ſtuduit ⁊ pfecit
ꝙ tā i hūanis ſciētiis ꝙ etiā i
diuis honoꝛē magiſterii ē ade
ptꝰ. R. Pac pius paſtoꝛ pru
dētie eſcis alit oues eccleſie.
Thomas thema fit tēperā
tie lapſis geſtu iudex iuſticie.
℣. Nō ifirmāt foꝛtē fallacie
dona / decus / damna / diuitie.
Thomas. Lectio ſecunda.

NE aūt terreni carnis i
hitatio dep̄meret ſēſū
ſuum celeſtia cogitātem. ip
ſam vt ſeruiret ſpiritui vigi
liis ⁊ abſtinentiis / necnon et
pungēti cilicio ſedꝫ cibi ⁊ po
tus parcimonia cōtinua ma
cerabat. R. Erant thome
moꝛes hūilitas coꝛde ſimul
et oꝛe veritas. Actus ſim
plex fides ſpes caritas. ℣. Ac
tus cibꝰ / veſtis aſperitas / et
mens munda / carnis ⁊ caſti
tas. Actus ſimplex. Lc. iii.

ABſtinēs etiā aio / ſepiꝰ
ſciēs ꝙ i ipo lubꝛicū la
tet carnis. Sciens a ūsꝙ deꝰ p
mittit i obiectū ⁊ ſimiū mū
dis coꝛde. a iuuētute ſua pul
chꝛitudinem caſtitat adama
uit. R. Naute mari paſſi nau
fragia thome vouēt petunt
ſuffragia. Lux de celis deſcē
dit ignea: ceſſāt / cedūt cūcta
ꝯtraria. ℣. Tres cādele lucē ſy
derea ſūt accēſe mulcent ma
ria. Lux de celis. Gl'ia. Ceſſāt

Sequūt alie lc. ⁊ alia Rña
dicenda p oꝛdinē ad placitū.

SI quidē iſte ſctūs mulie
rū cōſoꝛtia ꝗ precioſam
viri aiam capiūt ⁊ ſpax blā
da eloquia prudētiſſime deui
tabat Nouerat nāqꝫ ꝙ mul
ti ꝓpt mulierꝫ ſpeciē a qua fa
ctū eſt pctī iitium perierunt.
R. Pareo partꝰ ſepiꝰ ſfece
rat ſꝫ deſūitos octauo tulerat
abortiuū hunc mēſurauerat

ſeruo dei. Quē ſanctꝰ ſuſcitat. ℣. Ecce deus ſanctū mirificat qui defunctum ſecum viuificat. Quem. Lec. ii.

Iſte ſanctꝰ etiā vt alter iob ſimplex rectus ac timens deum a chriſto didicit eſſe manſuetus / mitis cordis humilis ⁊ benignꝰ. ℟. Paſtor hoſti mutum oppoſuit nec laborem nec mortem timuit vi predonē ꝑda deſtituit. Domus dei iura reſtituit. ℣. Magnꝰ magna fecit ⁊ docuit / pia cūctis exēpla prebuit. Domꝰ dei. Lectio. iii.

Beatꝰ itaqꝫ thomas prudēter attēdēs qđ i eccleſiaſtico ſcribit̄ In oī dato nō des triſticiā vbi mali. Et rurſū. Ecce vbū ſup datū bonū ſed vtraqꝫ cū hoīe iuſtificato partitꝰ eſt letātes triticū ouibꝰ ꝓpriis. ℟. Preſul paſcēs quere ſupra. ad vš. Alie lec. ⁊ alia. ℟. ad placitū. Lectio. i.

Erat aūt ſctūs thomas pariſiꝰ i medio doctoꝝ ſedēs. et ipos audiēdo ⁊ interrogādo cepit philoſophie ſecreta rimari. Hicqꝫ profecit grē munere ſpūalis vt inter ꝑfectos ſapientiā loq̄ret. ℟. Mūdi thomas furores tēperat famē pellit a peſte liberat firmat pacē ſalutem reparat Fugat mortē ⁊ vitam comparat. ℣. Terre maris et ventis īperat carnē mundū ⁊ hoſtem ſuperat. Fugat. Lec. ii.

Et quia in rationali qđ pectori ſummi ſacerdotis annexum eſt iudicium et veritas debent inſcribi. Hic futurꝰ pōtifex ſacrorum canonū ſctiōreſq̄ in theologie paginis mutuādo vitatē ⁊ iperatorū legibꝰ iudicii eq̄tate cōſtare noſcunt. arbitratꝰ eſt audiēdus. ℟. Clarꝰ claret ſignis oſtdit cecꝰ videt ⁊ mutꝰ loquit̄ ſurdꝰ audit ⁊ claudus gradit̄. Eger quiſqꝫ ſoſpes reuertitur. ℣. Per te thoma captiuus ſoluit̄. fugit demon mors vita vicit̄. Eger.

Sic ibidē ꝓfecit Lec. iii. vt ad vniuerſitatē oxonie remeās reſūpto cathedrali honore / officio iuris canonici regimen / ⁊ geminati magiſterii culmen aſcendit. In xp̄o nanqꝫ ſtudio generali ab ipa vniuerſitate vnanimi cōſēſu cācellariꝰ effectꝰ eſt. ℟. Priceps pacis p̄catu p̄ſulis tui thome aufer a famulis culpas cordis oris ⁊ opis. Sed ſancta ſiſte nos ſupis. ℣. Vbi plauſꝰ ꝓpe par pectoris ſplēdor ſūmi ſolis ac ſyderis Sede. Gl'ia. Sed. ꝑ. Te deum ỽ. Iustū deduxit. In laud. a. Christo laus ⁊ gl'ia detur. cū honore q̄ precipit famulū virtutum decore. ps. Dn̄s regnauit cū ceteris. cā. Ecce sacerdos. hy⁹. Iesu redēptor. ỽ. Iust⁹ germinabit. a. Sancte thoma succurrēs oib⁹ intus extra nos mūda sordib⁹ caritatis sic reple moribus vt regnem⁹ tecū celestib⁹. alle. ps. Bn̄d⁹. or. De⁹ q̄ ecclesiam vt. Nulla mēo. Ad primā. an. Ceci vidēt ābulant claudi muti fantur/ surdi/ demoniaci/ leprosi curant. ps. De⁹ in nomine. an. Te iure laudant te adorant te glorificāt oēs creature tue o beata trinitas. ps. Quicunq̄ vult. Ad terciam. an. Corpora mortficina mēbra dissoluta sunt saluti reddita vitē restituta. Ad vi. an. Tristes egri debiles ad sanctum accedunt iussi voti compotes gaudentes recedūt. Ad nonam. a. Multitudo confluit ⁊ plebs copiosa admirantes opa tanta gloriosa. Capitula de communi vnius confessoris pontificis.

¶ In commemoratione sancti ethelberti. Ad vesperas. an. Hic est vere martir. ps. feriales. cāpm. Beatus vir qui suffert. R̄. Salue martyr. hy⁹. Sanctorum meritis. ỽ. Gloria et honore. an. Tua martyr ethelberte. ps. Magt. oratio.

Letetur ecclesia tua de⁹ bti ethelberti regis ⁊ martyris tui confisa suffragiis. atq̄ ei⁹ precibus gloriosis et deuota permaneat. et secura consistat. Per. Ad matutinas. Inuitatorium. Iustus florebit. ps. Venite. hy⁹. Sanctorum meritis iūgat Tu stirpis Sit laus. In nocturno. an. cum ps̄is sicut in die. Lectiōes de ppͤrietate cū duobus. R̄. de communi et tria. R̄a. de proprietate secundum ordinem. ps. Te deum. ỽ. Posuisti. In laudibus. an. Innocentem. cā. Beatus vir. hy⁹. O digna laudibus. ỽ. Iustus germinabit. an. Aue rex. ps. Bn̄dictus. oratio. vt supra. Ad primam. an. Vt probaret. Ad terciam. an. Tangens caput. Ad sextam. an. Dum tremētem. Ad nonam. an. O si diē. Capitula de communi vni⁹ martyris sumūtur. Letetur.

¶ Iſte hymnus dicitur ad nocturnum ab octa. epy. vſqꝫ ad quadrageſimā. p⁹

PRimo dieruꝫ omniuꝫ quo mundus extat cōditus vel quo reſurgēs cōditoꝛ nos moꝛte victa liberet. Pulſis procul toꝛpoꝛibus ſurgamus omēs ocius et nocte queramus piū ſicut pꝛophetam nouimus. Noſtras pꝛeces vt audiat ſuāqꝫ dextram poꝛrigat et expiatos ſoꝛdibus reddat poloꝛum ſedibus. Ut quiqꝫ ſacratiſſimo huiꝰ diei tēpoꝛe hoꝛis q̄etis pſallimꝰ: donis b̄tis muneret. Iam nūc paterna claritas te poſtulamus affatim abſit libido ſoꝛdidans oiſqꝫ actꝰ noxius. Ne feda ſit vel lubꝛica cōpago noſtri coꝛpoꝛis: per quā auerni ignibꝰ ipſi crememur acrius. Ob hoc redēptoꝛ queſumꝰ: vt ꝓba noſtra diluas: vite perennis cōmoda nobis benigne cōferas. Quo carnis actu exules ipſi effecti celibes vt pꝛeſtolamur cernui melos canamus gl̄ie. Pꝛeſta pater piiſſīe patriqꝫ cōpar vnice cū ſpū paraclito regnās ꝑ oē ſeculū. Amen

Iſte hyꝰ dꝛ ab octa. ſolēn. coꝛꝑis xp̄i vſqꝫ ad aduentū

NOcte ſurgētes vigilemus oēs ſemꝑ in pſalmis meditemur atqꝫ viribus totis dn̄o canamꝰ dulciter hymnos. Ut pio regi pariter canētes cū ſuis ſāctis mereamur aulā ingredi celi ſimul et btā̄m ducere vitā. Pꝛeſtet hoc nobis deitas btā p̄ris ac nati pariterqꝫ ſcti ſpūs cuiꝰ reboat in oi gl̄ia mundo. Amē

¶ Pſalmus pꝛimus.

BEatus vir q̄ nō abiit in cōſilio impioꝝ et ī via pctōꝝ nō ſtetit: et in cathedꝛa peſtilētie nō ſedit. Sed in lege dn̄i volūtas eiꝰ: et in lege eiꝰ meditabit̄ die ac nocte. Et erit tanq̄ lignū qđ plantatum eſt ſecꝰ decurſꝰ aquaꝝ: qđ fructū ſuū dabit in tp̄e ſuo Et foliū eius nō defluet: et oia quecūqꝫ faciet pſperabūtur. Non ſic impii nō ſic: ſed tanq̄ puluis quem pꝛoicit vētus a facie terre. Ideo nō reſurgūt impii in iudicio: neq; pctõꝛes ĩ cõſilio iuſtoꝝ. Q m̃ nouit dominus viam iuſtoꝝ: et iter impioꝝ peribit.

ps. ii.

Q Uare fremuerũt gentes: et populi meditati ſũt inania? A ſtiterũt reges terre et pꝛincipes ꝯuenerũt in vnũ: aduerſus dñm et aduerſus xp̃m eius. D irũpam⁹ vincula eoꝝ: et ꝓiciam⁹ a nobis iugũ ipſoꝝ. Q ui hĩtat ĩ celis irridebit eos: et dñs ſubſãnabit eos. T ũc loquetur ad eos ĩ ira ſua: et in furoꝛe ſuo cõturbabit eos. E go aũt ꝯſtitutus ſũ rex ab eo ſuper ſyon montẽ ſc̃m̃ eius: pꝛedicãs pꝛeceptũ ei⁹. D ñs dixit ad me fili⁹ me⁹ es tu: ego hodie genui te. P oſtula a me et dabo tibi gẽtes hereditatem tuã: et poſſeſſionẽ tuã terminos terre. R eges eos in virga ferrea: et tãq̃ vas figuli ꝯfriges eos. E t nũc reges ĩtelligite: erudimini qui iudicatis terram. S eruite dño in tĩoꝛe: et exultate ei cũ tremoꝛe. A ppꝛehẽdite diſciplinã nequãdo iraſcat̃ dñs: et pereatis de via iuſta. C ũ exarſerit in bꝛeui ira ei⁹: beati oẽs qui cõfidunt in eo.

ps. iii.

D Omĩe quid multiplicati ſũt qui tribulant me: multi inſurgũt aduerſum me. M ulti dicunt aĩe mee: nõ eſt ſal⁹ ipſi in deo ei⁹. T u aũt dñe ſuſceptoꝛ meus es: gl̃ia mea et exaltãs caput meũ. V oce mea ad dñm clamaui: et exaudiuit me de mõte ſãcto ſuo. E go doꝛmiui et ſopoꝛat⁹ ſum et exurrexi: q2 dñs ſuſcepit me. N on tĩebo milia ppl̃i circũdãtis me: exurge dñe ſaluũ me fac de⁹ me⁹. Q m̃ tu ꝑcuſſiſti oẽs aduerſãtes michi ſine cauſa: dentes peccatoꝛum contriuiſti. D omini eſt ſalus et ſuper populum tuum benedictio tua.

ps. iiii.

C Um inuocarem exaudiuit me deus iuſticie mee: in tribulatione dilataſti michi. M iſerere mei: et exaudi oꝛationem meaꝫ. F ilii hoĩm vſq̃quo graui coꝛde: vt q̇d diligitis vanitatem et queritis mendacium? E t ſcitote qm̃ mirificauit dñs ſanctum ſuuꝫ: dñs exaudiet me cũ clamauero ad eum. I raſcimini ꝛ nolite peccare: que dicitis in coꝛdibus veſtris et in cubilibus veſtris cõpungimini ni. Sacrificate ſacrificiũ iuſticie ⁊ ſperate in dño: multi dicũt quis oſtendit nobis bona. Signatũ eſt ſup nos lumẽ vultus tui dñe: dediſti leticiam in corde meo. A fructu frumenti vini ⁊ olei ſui: multiplicati ſunt. In pace in idipſum: dormiam et requieſcam. Qm̃ tu dñe ſingulariter in ſpe: conſtituiſti me.

Ps. v.

Verba mea auribꝰ percipe dñe: intellige clamorem meũ. Intẽde voci orationis mee: rex meus et deus meus. Qm̃ ad te orabo dñe: mane exaudies vocem meã. Mane aſtabo tibi et videbo: qm̃ non deus volẽs ĩiquitatẽ tu es. Neqꝫ hĩtabit iuxta te malignus neqꝫ ꝑmanebũt iniuſti ante oculos tuos. Odiſti oẽs qui operãtur iniquitatem: perdes omẽs qui loquũtur mẽdaciũ. Virum ſanguinum et doloſũ aboĩabitur dñs: ego aũt in multitudĩe mĩe tue. Introibo in domum tuã: adorabo ad tẽplum ſctm̃ tuum in timore tuo. Dñe deduc me in iuſticia tua propter inimicos meos: dirige in conſpectu tuo viam meã. Qm̃ nõ eſt in ore eorꝝ veritas: cor eorꝝ vanum eſt. Sepulchrũ patens eſt guttur eorꝝ: lĩguis ſuis doloſe agebãt: iudica illos deus. Decidant a cogitationibꝰ ſuis ſcd̃m multitudinem impietatũ eorũ expelle eos: qm̃ irritauerũt te dñe. Et letentur oẽs qui ſperãt in te: in eternũ exultabũt et hĩtabis in eis. Et gl̃iabuntur in te oẽs qui diligũt nomen tuum: qm̃ tu benedices iuſto. Domine vt ſcuto: bõe volũtatis tue coronaſti nos.

Ps. vi.

Domĩe ne ĩ furore tuo arguas me: neqꝫ ĩ ira tua corripias me. Miſerere mei dñe qm̃ infirmꝰ ſũ: ſana me dñe qm̃ conturbata ſũt oſſa mea. Et anima mea turbata eſt valde: ſed tu dñe vſqꝫquo. Cõuertere dñe et eripe aĩam meam ſaluũ me fac ꝓpter miam tuã. Qm̃ non eſt in morte qui memor ſit tui: in inferno aũt quis confitebitur tibi. Laboraui in gemitu meo lauabo per ſinglas noctes lectum meum: lachrymis meis ſtratũ meum rigabo. Turbatꝰ eſt a furore oculus meus: inueteraui inter oẽs inimicos meos. Diſce dite a me oẽs qui operamini iiquitatẽ: qm̄ exaudiuit dn̄s vocẽ flet⁹ mei. Exaudiuit dn̄s dep̄cationẽ meã dn̄s oꝛationẽ meã ſuſcepit Erubeſcãt et cõturbẽtur vehemẽter oẽs inimici mei: cõuertantur et erubeſcant valde velociter. Glia pa. In aduentu. an̄ Non auferetur ſceptruz de iuda et dux de femoꝛe ei⁹ donec veniat qui mittẽdus eſt. Ante .xl. an̄ Seruite dn̄o in timoꝛe. In .xl. a̅. Beati q̄ in lege tua iugiẽ meditãł dn̄e beati qui in te cõfidẽtes tibi ſeruiũt in timoꝛe de mõte ſãcto tuo nos clemẽs exaudi ne nos arguas in die furoꝛis tui. In eſtate. an̄. Pꝛo fidei meritis vocitał iure btũs legẽ qui dn̄i meditatur nocte dieqꝫ. Pſ. vii.

DOmine deus me⁹ in te ſperaui: ſaluuz me fac ex oĩbus perſequẽtib⁹ me et libera me. Nequãdo rapiat vt leo aĩam meam: dũ non eſt qui redimat neqꝫ qui ſaluuz faciat. Dn̄e de⁹ me⁹ ſi feci iſtud: ſi eſt iniquitas in manibꝫ meis Si reddidi retribuẽtibus michi mala: decidã merito ab inimicis meis inanis Perſequatur inimic⁹ aĩaz meã ꝯpꝛehẽdat et cõculcet in terra vitã meã: et gl̄iaz meã in puluerem deducat Exurge dn̄e i ira tua: et exaltare in finibꝫ inimicoꝝ meoꝝ Et exurge dn̄e deus meus in p̄cepto qđ mãdaſti: et ſynagoga ꝑꝑloꝝ circũdabit te. Et ꝓpter hãc in altũ regredere: dn̄s iudicat ꝑꝑlos. Iudica me dn̄e ſcđm iuſticiã meã: et ſcđm innocẽtiam meã ſuper me Cõſumetur nequicia peccatoꝝ ⁊ diriges iuſtũ: ſcrutãs coꝛda et renes de⁹. Iuſtum adiutoꝛiũ meũ a dn̄o qui ſaluos facit rectos coꝛde. Deus iudex iuſt⁹ foꝛtis et patiẽs: nũquid iraſcitur per ſinglos dies? Niſi ꝯuerſi fueritis: gladiũ ſuũ vibꝛauit, arcũ ſuũ tetẽdit et parauit illũ. Et in eo parauit vaſa moꝛtis: ſagittas ſuas ardẽtibus effecit. Ecce parturit iniuſticiã: cõcepit doloꝛẽ et peperit iniquitatem. Lacum aperuit et effodit eũ: ⁊ incidit in foueam quã fecit. Cõuertetur doloꝛ eius in caput eius et in verticem ipſius iniquitas eius deſcẽdet. Cõfitebor dn̄o ſecundũ iuſticiam eius: et pſallam nomini domini altiſſimi.

Ps. viii.

DOmine dñs noſter ꝙ admirabile eſt nomē tuū in vniuerſa terra. Qm̄ eleuata eſt magnificentia tua ſuꝑ celos. Ex ore infātium et lactentium ꝑfeciſti laudē propter inimicos tuos: vt deſtruas inimicuꝫ et vltorē. Qm̄ videbo celos tuos opera digitoꝝ tuorū: lunā et ſtellas que tu fūdaſti. Quid eſt homo ꝙ memor es eius: aut fili⁹ hoīs qm̄ viſitas eum. Minuiſti euꝫ paulomin⁹ ab angelis glīa et honore coronaſti eū et ꝯſtituiſti eū ſuꝑ opa manuum tuaꝝ. Oīa ſubiecisti ſub pedib⁹ ei⁹ oues et boues vniuerſas: īſuper ⁊ pecorā cāpi. Volucres celi et piſces maris qui perambulant ſemitas maris. Domine dñs noſter: ꝙ admirabile eſt nomē tuum in vniuerſa terra.

Ps. ix.

COnfitebor tibi dñe in toto corde meo: narrabo oīa mirabilia tua. Letabor ⁊ exultabo in te: pſallam nomini tuo altiſſime. In ꝯuertendo inimicum meum retrorſū: infirmabuntur et peribunt a facie tua. Qm̄ feciſti iudiciū meum et cauſā meā: ſedes ſuper thronuꝫ qui iudicas iuſticiam. Increpaſti gētes ⁊ periit impius nomē eoꝝ deleſti in eternū et in ſclm̄ ſeculi. Inimici defecerūt framee in finē: et ciuitates eoꝝ deſtruxiſti. Periit memoria eoꝝ cū ſonitu: ⁊ dñs in eternū ꝑmanet. Parauit in iudicio thronū ſuuꝫ et ipſe iudicabit orbē terre ī equitate / iudicabit pplos in iuſticia. Et fact⁹ eſt dñs refugium pauperi: adiutor in opportunitatibꝫ in tribulatione. Et ſperent in te qui nouerūt nomen tuum qm̄ non dereliquiſti querētes te dñe. Pſallite domīo qui hītat in ſyon: annūciate inter gentes ſtudia eius. Qm̄ requirēs ſanguinem eoꝝ recordatus eſt: non eſt oblitus clamorem pauperum. Miſerere mei dñe: vide humilitatem meam de inimicis meis. Qui exaltas me de portis mortis: vt annunciem omnes laudatiōes tuas in portis filie ſyon. Exultabo in ſalutari tuo: infixe ſunt gentes in interitu quē fecerunt. In laqueo iſto quem abſcōde rũt: cõpꝛehẽſus eſt pes eoꝝ. Cognoſcetur dñs iudicia faciẽs: in operib⁹ manuuꝫ ſuaꝝ cõpꝛehenſus eſt peccatoꝛ. Conuertãtur pctõꝛes in infernũ: omẽs gẽtes que obliuiſcũtur deũ. Qm̃ nõ in finẽ obliuio erit pauperis: patiẽtia pauperũ nõ peribit in finẽ. Exurge dñe non ꝯfoꝛtetur homo: iudicẽtur gẽtes in ꝯſpectu tuo. Cõſtitue dñe legiſlatoꝛeꝫ ſup eos: ſciãt gẽtes qm̃ homines ſũt. Ut quid dñe receſſiſti lõge: deſpicis in opoꝛtunitatibꝫ i tribulatione. Dum ſupbit impi⁹ incenditur pauper: cõpꝛehenduntur in cõſiliis quib⁹ cogitãt. Qm̃ laudatur pctõꝛ in deſyderiis aĩe ſue: et iniquus benedicitur. Exacerbauit dñm pctõꝛ: ſcdꝫ multitudinẽ ire ſue non queret. Nõ eſt de⁹ in ꝯſpectu ei⁹: inquinate ſũt vie illius in oĩ tpe. Auferũtur iudicia tua a facie eius: oĩm inimicoꝝ ſuoꝝ dñabitur. Dixit enĩ in coꝛde ſuo: non mouebor a gñatione in gñationem ſine malo. Cui⁹ maledictiõe os plenũ eſt ⁊ amaritudine et dolo: ſub ligua eius laboꝛ et doloꝛ. Sedet in inſidiis cũ diuitibus in occultis: vt interficiat innocentẽ. Oculi ei⁹ in pauperem reſpiciunt: inſidiat̃ in abſcondito quaſi leo in ſpelunca ſua. Inſidiatur vt rapiat pauperem: rapere pauperem dum attrahit eũ. In laqueo ſuo huĩliabit eũ: inclinabit ſe et cadet cũ dñatus fuerit pauperuꝫ. Dixit enĩ in coꝛde ſuo, oblitus eſt deus: auertit faciem ſuã ne videat i finẽ. Exurge dñe deus ⁊ exaltetur manus tua: ne obliuiſcaꝛ̃ pauperum. Propter quid irritauit impi⁹ deum: dixit enĩ i coꝛde ſuo nõ requiret. Uides qm̃ tu laboꝛẽ et doloꝛẽ cõſideras: vt tradas eos in manus tuas. Tibi derelictus eſt pauper: oꝛphano tu eris adiutoꝛ. Contere bꝛachium peccatoꝛis et maligni: queretur peccatum illius et non inuenietur. Dominus regnabit in eternuꝫ et in ſeculum ſeculi: peribitis gentes de terra illius.

Deſyderium pauperũ exaudiuit dominus: pꝛeparationem coꝛdis eoꝛum audiuit auris tua Iudicare pupillo et humili: vt non appõat vltra magnificare ſe homo ſup̄ terram. ps. x.

IN domino ↄfido: quomodo dicitis aīe mee tranſmigra in montem ſicut paſſer. Quoniam ecce peccatores intenderunt arcum: parauerunt ſagittas ſuas in pharetra: vt ſagittent in obſcuro rectos corde. Quoniam que tu perfeciſti deſtruxerunt: iuſtus autem quid fecit? Dominus in templo ſancto ſuo: dominus in celo ſedes ei⁹. Oculi eius in pauperem reſpiciunt: palpebre eius interrogant filios hominuꝫ. Dominus interrogat iuſtum et impium: qui auteꝫ diligit iniquitatē odit animam ſuam. Pluet ſuper peccatores laqueos: ignis ſulphur et ſpiritus procellarum pars calicis eorum. Quoniam iuſtus domin⁹ et iuſticias dilexit: equitatem vidit vultus ei⁹. Gloria patri et fi. Sicut erat.

In aduentu. an̄. Erit ipſe expectatio gentiū: lauabit qꝫ vino ſtolam ſuam ⁊ ſanguine vue pallium ſuum.

Ante quadrageſimam. an̄. Domine deus meus in te ſperaui.

In quadrageſīa. an̄. Qui ſaluos facis rectos corde cui⁹ nomen eſt admirabile de porta mortis nos erue/ qꝛ confidim⁹ in te domine.

In eſtate. an̄. Juſte deus iudex fortis patiēſqꝫ benign⁹ in te ſperātes muni miſerādo fideles. ps. xi.

SAluū me fac dn̄e quoniam defecit ſanctus quoniā diminute ſūt veritates a filiis hominū. Uana locuti ſunt vnuſquiſqꝫ ad primum ſuū: labia doloſa in corde et corde locuti ſūt. Diſperdat dn̄s vniuerſa labia doloſa: et linguam magniloquā. Qui dixerunt linguam noſtrā magnificabim⁹: labia noſtra a nobis ſūt: quis noſter dn̄s eſt? Propter miſeriā inopū ⁊ gemitū pauperum nūc exurgā dicit dn̄s. Ponā in ſalutari: fiducialiter agam in eo. Eloquia dn̄i eloquia caſta: argentū igne examinatuꝫ ꝓbatum terre purgatū ſeptuplū. Tu domine ſeruabis nos: et cuſtodies nos a generatione hac in eternū. In circuitu impii ambulāt: ſecūdū altitudineꝫ tuā multiplicaſti filios hominū. ps. xii.

USqꝫquo dn̄e obliuiſceris me i finē: vſqꝫ quo auertis faciē tuā a me? Quādiu ponā conſilia in aīa mea: dolorem in corde meo ꝑ diez? Uſqꝫquo exaltabitur inimicus me⁹ ſup me: reſpice ⁊ exaudi me domine de⁹ me⁹. Illumina ocl̄os meos ne vnq̄ obdormiā in morte nequādo dicat inimicus me⁹ preualui aduerſ⁹ eū. Qui tribulāt me exultabūt ſi motus fuero: ego aūt i mīa tua ſperaui. Exultabit cor meū in ſalutari tuo: cātabo dn̄o q̄ bona tribuit michi: ⁊ pſallā noī dn̄i altiſſimi.

ps. xiii

Dixit inſipiēs in corde ſuo: non eſt de⁹. Corrupti ſūt et abominabiles facti ſūt in ſtudiis ſuis: nō eſt qui faciat bonū / non eſt vſqꝫ ad vnū. Dn̄s de celo ꝓſpexit ſup filios hoīz: vt videat ſi eſt itelligēs aut requirens deū. Oēs declinauerūt ſimul iūtiles facti ſūt nō eſt q̄ faciat bonū nō eſt vſqꝫ ad vnū. Sepulcrum patēs eſt guttur eoꝝ liguis ſuis doloſe agebant: venenū aſpidum ſub labiis eoꝝ. Quorum os maledictiōe ⁊ amaritudine plenū eſt: veloces pedes eorū ad effūdēdum ſāguinē. Contritio ⁊ infelicitas in viis eorū: et viam pacis non cognouerūt non eſt timor dei ante oculos eorū. Nōne cognoſcēt oēs qui operātur iniquitatez: qui deuorāt plebē meā ſicut eſcam panis? Dominuz non inuocauerunt: illic trepidauerūt tīore vbi non erat timor. Quoniā dn̄s i generatione iuſta eſt: cōſilium inopis confudiſtis qm̄ dn̄s ſpes ei⁹ eſt. Quis dabit ex ſyon ſalutare iſrl̄: cū auerterit dn̄s captiuitatez plebis ſue: exultabit iacob et letabitur iſrl̄.

ps. xiiii.

Domine quis habitabit i tabernaculo tuo: aut quis requieſcet in monte ſancto tuo? Qui ingreditur ſine macula: et operatur iuſticiaz. Qui loquitur veritatem in corde ſuo qui non egit dolum in lingua ſua. Nec fecit proximo ſuo malum: et opprobriū non accepit aduerſus proximos ſuos. Ad nichiluz deductus eſt in conſpectu eius malign⁹: timētes aūt dn̄m glorificat. Qui iurat proximo ſuo ⁊ non decipit qui pecuniā ſuā non dedit ad vſuram: et munera ſuper innocentem non accepit. Qui facit hec: non mouebitur ĩ eternũ. Gloria. In aduẽ. añ. Pulchriores ſũt ocli ei⁹ vino: et dẽtes ei⁹ lacte cãdidiores. ℣. Ex ſyon ſpẽs decoris ei⁹. De⁹ manifeſte veniet / deus noſter et non ſilebit. Ante. xl. añ. Reſpice ⁊ exaudi me domine deus meus. ℣. Memor fui nocte nõis tui dñe. Et cuſtodiui legẽ tuã. In. xl. añ. In eternũ tu ſerua nos oculos noſtros illuia viaz pacis da noſcere teqꝫ pauẽdum inuocare qui glorificas oẽs te dñe timẽtes. ℣. Dicet domino. ℟. Suſceptor meus es tu et refugiũ meũ de⁹ me⁹ ſperabo ĩ eũ. In eſtate. añ. Surge et in eternum ſerua numine ſacro cuſtodiqꝫ tuos aſtripotens famulos. ℣. Memor fui nocte. vt ſ. Tres lcõ. ⁊ Rſ. ſcđz ordinẽ tpis. ps. xv.

Conſerua me dñe quoniam ſperaui in te: dixi dño deus me⁹ es tu / quoniam bonorũ meorum nõ eges. Sanctis qui in terra ſunt eius: mirificauit oẽs volũtates meas ĩ eis. Multiplicate ſunt infirmitates eorũ: poſtea accelerauerũt. Non congregabo conuenticula eorum de ſanguinibus: nec memor ero noim eorum per labia mea. Domin⁹ pars hereditatis mee et calicis mei: tu es qui reſtitues hereditatem meam michi. Funes ceciderunt michi in preclaris: etenim hereditas mea preclara eſt michi. Benedicã dñm qui tribuit michi intellectum inſuper et vſqꝫ ad noctem increpuerũt me renes mei. Prouidebam dñm in conſpectu meo ſemꝑ: quoniaz a dextris eſt michi ne commouear. Propter hoc letatum eſt cor meum et exultauit lingua mea: inſuper ⁊ caro mea requieſcet ĩ ſpe. Qm̃ non dereliques aĩam meã in inferno: nec dabis ſanctum tuum videre corruptionem. Notas michi feciſti vias vite: adĩplebis me leticia cum vultu tuo / delectatiões in dextera tua vſqꝫ in finem. Gloria. In aduentu. añ. Bethleem nõ es minima in principibus iuda ex te enim exiet dux q̃ regat populũ meũ iſrael / ipſe enim ſaluũ faciet populũ ſuum a peccatis eorũ. Ante quadrageſimã. añ. Bonorum meorum nõ in diges in te ſperaui conſerua me domine. In quadrage. ān. Tribue nobis dñe intellectum tibi benedicere vt mereamur adimpleri leticia vultus tui. In ſüate. ān. Nature genitor conſerua morte redēptos facqꝫ tuo dignos ſeruitio famulos. Ps. xvi.

Exaudi domine iuſticiam meam: intēde deprecationem meam. Auribus percipe orationē meam: non in labiis doloſis. De vultu tuo iudiciū meum prodeat: oculi tui videant equitates. Probaſti cor meū et viſitaſti nocte: igne me examinaſti et non eſt inuenta in me iniquitas. Ut non loquatur os meū opera hominum: propter verba labiorum tuorꝫ ego cuſtodiui vias duras. Perfice greſſus meos in ſemitis tuis: vt non moueantur veſtigia mea. Ego clamaui qm̄ exaudiſti me deus: inclina aurem tuā michi et exaudi verba mea. Mirifica mias tuas: qui ſaluos facis ſperantes in te. A reſiſtentibus dextere tue cuſtodi me: vt pupillam oculi. Sub vmbra alarꝫ tuaruꝫ protege me: a facie impiorū qui me afflixerūt. Inimici mei aīam meam circūdederūt: adipem ſuū concluſerunt / os eorꝫ locutum eſt ſupbiam. Proiciētes me nunc circundederunt me: oculos ſuos ſtatuerunt declinare in terram. Suſceperūt me ſicut leo paratus ad predam: et ſicut catulꝰ leonis habitās in abditis. Exurge dñe preueni eū et ſupplanta euꝫ: eripe aīam meā ab impio / frameā tuam ab inimicis manꝰ tue. Dñe a paucis de terra diuide eos in vita eorꝫ: de abſconditis tuis adimpletus eſt venter eorum. Saturati ſūt filiis: et dimiſerūt reliquias ſuas paruulis ſuis. Ego aūt in iuſticia apparebo in cōſpectu tuo: ſatiabor cum apparuerit gloria tua. Gloria patri. In aduentu. ān. Ecce virgo concipiet et pariet filium et vocabitur nomen eiꝰ emmanuel. Ante quadrageſimā ān. Inclina domine aureꝫ tuam michi et exaudi verba mea. In quadrageſima. ān. Inclina aurem tuā domine et exaudi nos qui ſaluos facis ſperantes in te.

In eſtate. An. Pectora noſtra tibi tu conditor orbis adure igne pio purgans atq; cremãdo ꝓbãs. Ps. xvii

Diligam te domine fortitudo mea: dominus firmamẽtum meum et refugium meum et liberator meus. Deus meus adiutor meus: et ſperabo in eũ. Protector meus et cornu ſalutis mee: et ſuſceptor meus. Laudans inuocabo dominum: et ab inimicis meis ſaluus ero. Circumdederunt me dolores mortis: et torrentes iniquitatis conturbauerunt me. Dolores inferni circumdederunt me preoccupauerũt me laquei mortis. In tribulatione mea inuocaui dominum: et ad deum meum clamaui. Et exaudiuit de templo ſancto ſuo vocem meã et clamor meus in conſpectu eius introiuit in aures eius. Cõmota eſt et cõtremuit terra: fũdamẽta mõtium cõturbata ſũt commota ſũt: qm̃ iratus eſt eis. Aſcẽdit fumus in ira eiꝰ et ignis a facie eius exarſit carbones ſuccenſi ſunt ab eo. Inclinauit celos et deſcendit: et caligo ſub pedibus eius. Et aſcendit ſuꝑ cherubin et volauit: volauit ſuꝑ pẽnas vẽtoꝝ. Et poſuit tenebras latibulũ ſuũ in circuitu eiꝰ tabernaculũ eiꝰ: tenebroſa aqua ĩ nubibus aeris. Pre fulgore in cõſpectu eius nubes trãſierũt: grãdo ⁊ carbões ignis. Et intonuit de celo dñs: ⁊ altiſſimus dedit vocẽ ſuaꝫ grando et carbones ignis. Et miſit ſagittas ſuas et diſſipauit eos: fulgura multiplicauit et cõturbauit eos. Et apparuerũt fõtes aquarum: et reuelata ſũt fundamẽta orbis terraꝝ. Ab increpatiõe tua dñe: ab inſpiratione ſpũs ire tue. Miſit de ſummo et accepit me: et aſſũpſit me de aquis multis. Eripuit me de inimicis meis fortiſſimis et ab his qui oderũt me: qm̃ cõfortati ſũt ſuꝑ me. Preuenerũt me in die afflictiõis mee: ⁊ factꝰ eſt dñs protector meꝰ. Et eduxit me in latitudinem: ſaluum me fecit quoniam voluit me. Et retribuet michi dñs ſcd̃m iuſticiam meã: et ſcd̃m puritatem manuum meaꝝ retribuet michi. Quia cuſtodiui vias dñi: nec impie geſſi a deo meo. Qm̄ omnia iudicia eius in conſpectu meo: et iuſticias eius non repuli a me. Et ero immaculat⁹ cum eo: et obſeruabo me ab iniquitate mea. Et retribuet michi dn̄s ſcd̄m iuſticiam meam: et ſecundum puritatē manuū mearū in ꝯſpectu oculoꝝ eius. Cuz ſancto ſctūs eris: et cū viro innocēte innocēs eris. Et cum electo elect⁹ eris: et cū peruerſo peruerteris. Quoniam tu populum humilez ſaluum facies: ⁊ oculos ſuperboꝝ humiliabis. Quoniam tu illuīas lucernam meam dn̄e: de⁹ meus illumīa tenebras meas. Quoniam in te eripiar a tentatione: et in deo meo tranſgrediar murum. De⁹ meus impolluta via eius: eloquia domī igne examinata ꝓtector eſt oīm ſperātium in ſe. Quoniam quis deus preter dn̄m: aut quis deus preter deū noſtrum? De⁹ qui precinxit me virtute: ⁊ poſuit immaculatā viam meam. Qui perfecit pedes meos tanq̄ ceruoꝝ: et ſup excelſa ſtatuens me. Qui docet manus meas ad prelium: et poſuiſti vt arcum ereum brachia mea. Et dediſti michi protectionez ſalutis tue: et dextera tua ſuſcepit me. Et diſciplīa tua correxit me in finem: et diſciplina tua ipſa me docebit. Dilataſti greſſus meos ſubtus me: ⁊ non ſūt infirmata veſtigia mea. Perſequar iīmicos meos et cōprehendam illos et non cōuertar donec deficiāt. Cōfringam illos nec poterūt ſtare: cadent ſubtus pedes meos. Et precinxiſti me virtute ad bellum: et ſupplantaſti inſurgētes in me ſubtus me. Et inimicos meos dediſti michi dorſum: et odientes me diſperdidiſti.

Clamauerūt nec erat qui ſaluos faceret ad dominū nec exaudiuit eos. Et comminuam eos vt puluerem ante faciem venti: vt lutū platearuz delebo eos. Eripies me de contradictionibus populi: cōſtitues me in caput gentium. Populus quez non cognoui ſeruiuit michi: in auditu oris obediuit michi. Filii alieni mētiti ſūt michi: filii alieni inueterati ſūt: et claudicauerūt a ſemitis ſuis. Viuit dn̄s et benedictus deus meus: et exaltetur deus ſalutis mee. Deus qui das vindictas michi et ſubdis populos ſub me: liberatoꝛ meꝰ de inimicis meis iracūdis. Et ab inſurgentibus in me exaltabis me: a viro iniquo eripies me. Propterea confiteboꝛ tibi in nationibus dn̄e: et nōi tuo pſalmum dicam. Magnificās ſalutes regis eiꝰ: et faciēs miſericoꝛdiam xp̄o ſuo dauid et ſemini eius vſqꝫ ī ſeculum. Gloꝛia pa. In aduentu. añ. Orietur in diebus eius iuſticia et abūdātia pacis et adoꝛabunt euꝫ oēs reges oēs gentes ſeruient ei. V. Egredietur virga de radice ieſſe Et flos de radice eius aſcēdet. Ante. xl. añ. Dominus firmamentum meū et refugiū meū. V. Media nocte ſurgebam Ad ꝯfitendum nōi tuo dn̄e In. xl. añ. Virtꝰ noſtra domine deꝰ vera lux eterna ſalus eſto refugiū noſtrum ī die noſtre afflictionis. Vſꝰ Ipſe liberauit me. R. De laqueo venantiū. In eſtate. a. Tu pplm̄ humilem ſaluaſti ab hoſte redēptoꝛ atqꝫ ſupba tuo colla p̄mis iaculo. V. Media. vt ſ. Ps. xviii

Celi enarrant gloꝛiaꝫ dei: et opera manuuꝫ eius annunciat firmamentum. Dies diei eructat verbū: et nox nocti indicat ſciētiam. Non ſūt loquele neqꝫ ſermones: quoꝛum non audiantur voces eoꝛū. In oēm terram exiuit ſonꝰ eorum: et in fines oꝛbis terre verba eoꝛū. In ſole poſuit tabernaculum ſuum et ipſe tanq̄ ſpōſus pꝛocedens de thalamo ſuo. Exultauit vt gygas ad currendam viam: a ſummo celo egreſſio eius. Et occurſus eius vſqꝫ ad ſummum eiꝰ nec eſt qui ſe abſcōdat a caloꝛe eius. Lex domini immaculata conuertens animas: teſtimonium domini fidele ſapientiam pꝛeſtans paruulis. Iuſticie domini recte letificātes coꝛda: pꝛeceptum domini lucidū illuminās oculos. Timoꝛ domini ſanctus permanet in ſeculum ſeculi: iudicia dn̄i vera iuſtificata in ſemetipſa Deſiderabilia ſuper aurum et lapidē pꝛecioſū multum: et dulcioꝛa ſuper mel et fauum Etenim ſeruus tuus cuſtodit ea: in cuſtodiendis illis retributio multa. Delicta quis itelligit: ab occultis meis mũda me: et ab alienis parce ſeruo tuo. Si mei nõ fuerint dominati tũc imaculatus ero: et emundabor a delicto maximo. Et erũt vt cõplaceant eloquia oris mei: et meditatio cordis mei in cõſpectu tuo ſemper. Domine adiutor meus: et redemptor meus. Glia. In aduentu. an. Nox preceſſit dies autem appropinquauit: abiiciamus ergo opera tenebrarũ et induamur arma lucis. Añ. xl. ã. Non ſunt loquele neqȝ ſermões quorũ non audiãtur voces eorũ. In. xl. ãn. Legis tue dñe teſtimonio nos erudite vt tuis illuiat preceptis a noſtris mũdemur occultis et ab alienis. In eſtate. ãn. Spõſus vt e thalamo proceſſit chriſtus in orbem deſcendens celo iure ſalutifero.

Pſalmus. xix

Exaudiat te dominus ĩ die tribulatiois: protegat te nomen dei iacob. Mittat tibi auxiliũ de ſancto: et de ſyon tueatur te. Memor ſit ois ſacrificii tui: et olocauſtum tuũ pingue fiat. Tribuat tibi ſcdʒ cor tuũ: et omne conſilium tuum cõfirmet. Letabimur in ſalutari tuo: ⁊ ĩ nomine dei nr̃i magnificabimur. Impleat dñs oẽs petitiones tuas: nũc cognoui qm̃ ſaluũ fecit dñs chriſtũ ſuũ. Exaudiat illũ de celo ſancto ſuo: in potentatibꝰ ſalus dextere eiꝰ. Hi in curribus et hi in equis: nos autẽ in noĩe dei noſtri iuocabimꝰ. Ipſi obligati ſũt ⁊ ceciderũt: nos aũt ſurreximꝰ ⁊ erecti ſumꝰ. Dñe ſaluum fac regẽ et exaudi nos ĩ die qua inuocauerimꝰ te. Glia In aduẽt. ã. Hora eſt iã nos de ſõno ſurgere ⁊ aperti ſunt ocli nr̃i ſurgere ad xp̃ʒ qȝ lux vera eſt fulgẽs ĩ celis. Ante. xl. ã. Exaudiat te dñs ĩ die tribulatiois. In xl. ã. Exaudi nos ĩ die qua ĩuocauerimus nomen tuũ dñe. In eſta ã. Auxiliũ nobis ſaluator mitte ſalutis. et tribuas vitam tempore perpetuam

Ps. xx

Domine ĩ virtute tua letabitur rex: et ſuper ſalutare tuũ exultabit vehementer. Deſyderiũ cordis eius tribuiſti ei: et voluntate labiorũ eiꝰ non fraudaſti eũ. Qm̃ preueniſti eũ in benedictiõibus dulcedinis: poſuiſti ī capite ei⁹ coronã de lapide ꝑcioſo. Uitam petiit a te: et tribuiſti ei lõgitudinē dierũ in ſcl'm et in ſcl'm ſcl'i. Magna eſt glia ei⁹ in ſalutari tuo: gliaꝫ et magnũ decoꝛē īpones ſup eũ. Q. m̄ dabis eũ in benedictionem in ſcl'm ſcl'i: letificabis eũ ī gaudio cũ vultu tuo. Q. m̄ rex ſperat in dño et ī mīa altiſſimi nõ cõmouebitur. Inueniatur manus tua oībus inimicis tuis: dextera tua īueniat oēs qui te oderũt. Pones eos vt clibanũ ignis in tēpe vultus tui: dñs ī ira ſua cõturbabit eos: ⁊ deuoꝛabit eos ignis. Fructũ eoꝝ de tra ꝑdes ⁊ ſemē eoꝝ a filiis hoīꝫ. Quoniaꝫ declinauerũt in te mala: cogitauerũt conſilia que non potuerũt ſtabilire. Quoniam pones eos doꝛſum: in reliquiis tuis pꝛeparabis vultum eoꝛum. Exaltare domie in virtute tua: cãtabim⁹ et pſallemus virtutes tuas. Glia. In aduē. ã. Gaudete ī dño ſemꝑ/modeſtia veſtra nota ſit oībus dñs pꝛope eſt. nichil ſolliciti ſitis ſed in omni oꝛatiõe petitiões veſtre innoteſcant apud deũ. ℣. Egredietur dñs de loco ſancto ſuo. Ueniet vt ſaluet ppl'm ſuum a pctis eoꝛum. Ante. xl. ãn. Dñe in virtute tua letabitur rex. ℣⁹. Exaltare dñe in virtute tua. Cantabimus ⁊ pſallemus virtutes tuas. In xl. ãn. Pꝛeueni nos dñe celeſti benedictione vt in tua virtute letãtes ⁊ in tua pietate ſperantes mereamur aſſequi pꝛomiſſũ beate immoꝛtalitatis pꝛemium. ℣. Scapulis ſuis obũbꝛabit tibi. ℟. Et ſub pennis ei⁹ ſperabis. In eſtate. ã. Rex ſine fine manens miſeris tu parce ruinis pꝛemia concedens et tua cuncta regēs. ℣⁹ Exaltare. vt ſupꝛa. Añ laudes. ℣. Excelſus ſuper oēs gētes dñs. Et ſuper celos gloꝛia eius. Hic verſus dicatur añ laud' in oīb⁹ dominicis qñ de dñica agitur ab oct. epyph' vſq; ad. xl. et ab oct. ſolenn. coꝛpoꝛis xp̄i vſqꝫ ad aduentum dñi. ãn.

REgnauit dñs pꝛecinctus foꝛtitudine cum decoꝛe virtutũ: cui⁹ ſedes parata eſt in eternum. Ps. Dominn⁹ regna. ã. Sciamus omnes quia domin⁹ ipſe eſt deus/cui iubilemus et exultemus et laudemus nomen eius in eternum. ps. Iubilate. añ. Benedicam te domine in vita mea: vt videam virtutem tuam et gloꝛiam tuam. ps. De⁹ deus meus. ā. Omnis creatura celi et terre benedicat dominum hymnum dicat et ſuperexaltet eum in ſecula. ps. Benedicite. ā. Spirit⁹ omnis laudet dominũ: qꝛ ipſe dixit et facta ſunt omnia: mandauit ⁊ creata ſũt vniuerſa. ps. Laudate dominum de celis. Hi p̄s cũ ſuis anī dicuntur oīb⁹ dominicis ad laudes ab octa epy vſqꝫ ad. lxx. ⁊ ab oct. ſolēn. coꝛpis xp̄i vſqꝫ ad aduētũ dñi qñ de dñica agitur. Eodem modo dicatur cap̄. ſequens.

Capitulum.

Benedictio et claritas et ſapientia/et gratiarum actio/honoꝛ virtus et foꝛtitudo deo noſtro in ſecula ſecloꝝ amē. D. g̃. hy⁹.

Eterne rerum conditoꝛ noctem diēqꝫ qui regis et tempoꝛum das tēpoꝛa vt alleues faſtidium. Pꝛeco diei iam ſonet noctis pꝛofunde peruigil/nocturna lux viantibus a nocte noctem ſegregās. Hoc excitatus lucifer ſoluit polum caligine/hoc oīs erronum choꝛus viam nocendi deſerit. Hoc nauta vires colligit pontiqꝫ miteſcunt freta hoc ipſa petra eccleſie canēte culpā diluit. Surgamus ergo ſtrenue gallus iacentes excitat et ſomnolentos increpat gallus negantes arguit. Gallo canente ſpes redit egris ſal⁹ refunditur mucro latroīs cōditur lapſis fides reuertitur. Ieſu labentes reſpice et nos videndo coꝛrige ſi reſpicis lapſus cadũt fletuqꝫ culpa ſoluitur. Tu lux refulge ſenſibus mentiſqꝫ ſomnum diſcute te noſtra vox pꝛimum ſonet: ⁊ vota ſoluamus tibi. Deo patri. Hic hy⁹ dicatur ad laud oībus dominicis qñ de dñica agitur ab oct. epy. vſqꝫ ad. xl. et ab oct ſolēnī coꝛpis xp̄i vſqꝫ ad aduētũ. hy⁹.

Ecce iam noctis tenuatur vmbꝛa/lucis auroꝛa rutilās choꝛuſcat niſib⁹ totis rogitemus oēs cunctipotentem. Ut deus noſter miſeratus oēm pellat languoꝛem tribuat ſalutē/donet et nobis pietate patris regna polorũ. ℣ ꝑſeſſet hoc no. ℣. Dominus regnauit. ℟. Decorem induit et ꝑcinxit ſe ꝟtute. Hic ꝟ dr̃ i laudibus oibus dñicis qñ de domica agitur ab oct. epy. vſq ad ꝯl. et ab oct. ſolennes corporis xp̃i vſq ad aduentũ domini. ps. xxi.

DEus deus meus reſpice in me quare me dereliquiſti lõge a ſalute mea verba delictorum meorũ. Deus meus clamabo per diẽ et non exaudies: et nocte et non ad inſipientiam michi. Tu autem in ſãcto habitas: laus iſrael. In te ſperauerunt patres noſtri ſperauerũt et liberaſti eos. Ad te clamauerunt ꝛ ſalui facti ſunt: in te ſperauerũt et non ſunt ꝯfuſi. Ego autem ſũ ꝟmis et non homo opprobriũ hoim ꝛ abiectio plebis. Omnes videntes me deriſerunt me: locuti ſunt labiis et mouerunt caput. Sperauit i dño eripiat eum: ſaluũ faciat eũ quoniam vult eum. Qm̃ tu es qui extraxiſti me de ventre ſpes mea ab vberibus matris mee: in te proiect⁹ ſum ex vtero. De vẽtre matris mee deus meus es tu: ne diſceſſeris a me. Qm̃ tribulatio pxia ẽ quoniam non eſt qui adiuuet. Circundederũt me vituli multi: thauri pigues obſederũt me. Aperuerunt ſuper me os ſuum ſicut leo rapiens et rugiẽs. Sicut aq̃ effuſus ſũ ꝛ diſperſa ſunt omnia oſſa mea. Factum ẽ cor meum tãq̃ cera liqueſcens: i medio vẽtris mei. Aruit tanq̃ teſta virtus mea: et lingua mea adheſit faucibus meis: et i puluerem mortis deduxiſti me. Qm̃ circũdederunt me canes multi: cõſiliũ malignãtiũ obſedit me. Foderũt manus meas ꝛ pedes meos dinumerauerũt omia oſſa mea. Ipſi vero ꝯſiderauerunt et inſpexerunt me: diuiſerunt ſibi veſtimenta mea et ſuper veſtem meam miſerunt ſortem. Tu autem domine ne elõgaueris auxilium tuũ a me: ad defenſionem meam ꝯſpice. Erue a framea deus aiam meam: et de manu canis vnicã meã. Salua me ex ore leonis: et a cornib⁹ vnicornium huilitatem meã. Narrabo nomen tuũ fratribus meis: i medio eccl'ie laudabo te. Qui timetis do minā laudate eū vniuersū semē iacob glificate eū. Timeat eū oē semē israel qm̄ nō sp̄uit neq; despexit dep̄cationē paup̄is. Nec auertit faciē suā a me: et cū clamarē ad eū exaudiuit me. Apō te laus mea in ecclia magna: vota mea reddā i ɔspectu timētiū eū. Edent paupes et saturabūt et laudabūt dn̄m q̄ requirūt eū: viuēt coꝛda eoꝝ i sclm̄ seculi. Reminiscentur et cōuertētur ad dn̄m vniuersi fines tre. Et adoꝛabūt i cōspectu ei⁹: vniuerse familie gētiū. Qm̄ dn̄i ē regnū et ipse dn̄abit gentiū. Manducauerunt et adoꝛauerūt omnes pigues terre: in conspectu eius cadēt oēs q̄ descendunt in terra. Et aīa mea illi viuet: et semen meum seruiet ipsi. Annunciabitur domino ḡnatio ventura/ et anunciabunt celi iusticiam eius: pp̄lo qui nascetur quē fecit dn̄s. ps. xxii.

Dominus regit me: et nichil michi deerit: i loco pascue ibi me collocauit. Super aquā refectiois educauit me animam meā conuertit. Deduxit me super semitas iusticie pꝛopter nomē suū. Nā et si ambulauero i medio vmbꝛe moꝛtis nō timebo mala qm̄ tu mecū es. Uirga tua ꝛ baculꝰ tuꝰ ip̄a me ɔsolata sūt. Parasti i ɔspectu meo mēsā aduersus eos q̄ tribulant me. Impinguasti in oleo caput meum et calix meus inebꝛians q̄ ꝑclarus est. Et misericoꝛdia tua subsequetur me oībus diebus vite mee. Et vt inhitē in domo dn̄i i lōgitudinē dieꝝ. ps. xxiii.

Domini est terra et plenitudo eius: oꝛbis terrarum et vniuersi qui habitant in eo. Quia ipse super maria fundauit eum ꝛ sup fluīa pꝛeparauit eum. Quis ascēdet in montem domini: aut quis stabit in loco sancto eius? Innocēs manibus ꝛ mundo coꝛde qui non accepit in vano animam suam: nec iurauit in dolo pꝛoximo suo. Hic accipiet benedictionē a domino: et misericoꝛdiam a deo salutari suo. Hec est generatio querentium deum querentium faciem dei iacob. Attollite poꝛtas pꝛincipes vestras et eleuamini poꝛte eternales: et introibit rex gloꝛie. Quis est iste rex gliſe dñs fortis ⁊ potēs dñs potēs in prelio. Attollite portas principes veſtras et eleuamini porte eternales: et itroibit rex glie. Quis eſt iſte rex glie: dñs virtutū ip̄e eſt rex glie. ps. xxiiii

AD te dñe leuaui aīam meā: deus meus in te confido non erubeſcā. Neqꝫ irrideāt me inimici mei etenim vniuerſi qui ſuſtinent te non confūdentur. Confūdantur oēs iniqua agētes ſuperuacue. Vias tuas domine demōſtra michi et ſeitas tuas edoce me. Dirige me in veritate tua et doce me qꝫ tu es deꝰ ſaluator meus: et te ſuſtinui tota die. Reminiſcere miſerationum tuaꝝ domine: et miſericordiarum tuarū que a ſeculo ſunt. Delicta iuuentutis mee et ignorātias meas ne memineris. Secundum miſericordiā tuam memēto mei tu: propter bonitatem tuā domie. Dulcis et rectus dominus propter hoc legē dabit delinquentibus in via. Diriget manſuetos in iudicio: docebit mites vias ſuas. Vniuerſe vie dñi miſericordia et veritas: requirētibꝰ teſtamentū eiꝰ et teſtionia eiꝰ. Propter nomē tuū dñe ꝓpiciaberis pctō meo: multum eſt enim. Quis eſt homo qui timet dominum: legem ſtatuit ei in via quam elegit. Aia eius in bonis demorabitur: et ſemen eiꝰ hereditabit terram. Firmamentum eſt dominꝰ timentibus eum: ⁊ teſtamentum ipſiꝰ vt manifeſtetur illis. Oculi mei ſemꝑ ad dominū quoniam ip̄e euellet de laqueo pedes meos. Reſpice i me ⁊ miſerere mei: quia vnicꝰ et pauper ſum ego. Tribulatiōes cordis mei mltiplicate ſūt: de neceſſitatibꝰ meis erue me. Vide huilitatem meam ⁊ laborem meum: et dimitte vniuerſa delicta mea.

Reſpice inimicos meos qm̄ multiplicati ſunt: et odio iīquo oderūt me. Cuſtodi aīam meā ⁊ erue me: non erubeſcam qm̄ ſꝑaui i te. Innocentes et recti adheſerunt michi: quia ſuſtinui te. Libera deꝰ iſrl̄ ex oībus tribulatioībꝫ ſuis. ps xxv.

IUdica me dñe qm̄ ego in innocentia mea ingreſſus ſum: et i domino ſperās non infirma doꝛ. Proba me dñe et tenta me vꝛe renes meos ⁊ coꝛ meum. Quõ mia tua ante oculos meos eſt: et cõplacui in veritate tua. Non ſedi cum conſilio vanitatis: et cũ iniqua gerentibus nõ introibo. Odiui eccleſiam malignantium: et cum impiis nõ ſedebo. Lauabo inter inocẽtes manus meas et circundabo altare tuum dñe. Et audiam vocẽ laudis: et enarrem vniuerſa mirabilia tua. Dñe dilexi decoꝛẽ domus tue: et locũ habitationis glie tue. Ne perdas cum impiis deꝰ aiam meam: et cũ viris ſanguinum vitam meã. In quorum manibus iniquitates ſunt dextera eoꝛum repleta eſt muneribus. Ego autem in innocentia mea ingreſſus ſum: redime me et miſerere mei. Pes meꝰ ſtetit in directo: ī eccleſiis benedicam te dñe. ¶ Feria ſecunda. Inuitat. Venite exultemus. ps. Venite. hyꝰ

Somno refectis artubus ſpꝛeto cubili ſurgimus nobis pater canentibus adeſſe te depoſcimus. Te lingua pꝛimum conciniat/te mentis ardoꝛ ambiat: vt actuum ſequentium tu ſancte ſis exoꝛdium. Cedant tenebꝛe lumini ⁊ nox diurno ſyderi vt culpa quã nox intulit lucis labeſcat munere. Pꝛecamur idem ſupplices noxas vt omnes amputes: et oꝛe te canentium lauderis in perpetuum. Pꝛeſta pater. Iſte hymnꝰ pꝛecedens cũ ceteris hymnis ferialibꝰ ſequentibꝰ in noct. dicũtur ad matutĩ et laud. pꝛo vt in locis ſuis oꝛdinãtur quãdo de feria agitur ab oct. epy. vſqꝫ ad. lx. et ab oct. ſoleñ. coꝛpoꝛis. xpi vſqꝫ ad aduentũ dñi.

Pſalmus. xxvi.

Dominus illuĩatio mea: et ſalꝰ mea quẽ timebo? Dominus ꝓtectoꝛ vite mee: a quo trepidabo? Dum appꝛopiãt ſuper me nocẽtes: vt edãt carnes meas. Qui tribulant me inimici mei: ipſi infirmati ſunt et ceciderũt. Si cõſiſtant aduerſũ me caſtra: non timebit coꝛ meum. Si exurgat aduerſum me pꝛeliũ: in hoc ego ſperabo. Unam petii a dño hãc requiram: vt inhitem ī domo dñi oĩbus diebus vite mea. Ut videã voluntatẽ dñi: et visitem tẽplum eiꝰ. Quoniam abscõdit me in tabernaculo suo in die malorum: protexit me in abscondito tabernaculi sui. In petra exaltauit me: et nunc exaltauit caput meum super inimicos meos. Circuiui et immolaui in tabernaculo eius hostiam vociferationis: cantabo et psalmum dicam domino. Exaudi domine vocẽ meam qua clamaui ad te: miserere mei et exaudi me. Tibi dixit cor meũ exquisiuit te facies mea: faciem tuam dñe requiram. Ne auertas faciẽ tuã a me: ne declines in ira a seruo tuo. Adiutor meꝰ esto dñe ne dereliquas me: neqꝫ despicias me deus salutaris meus. Qm̄ pater meus ⁊ mater mea dereliquerunt me: dñs aũt assũpsit me. Legem pone michi dñe in via tua: et dirige me in semita recta ꝓpter inimicos meos. Ne tradideris me ĩ animas tribulãtium me: qm̄ insurrexerunt in me testes iniqui: et mẽtita est iniquitas sibi. Credo videre bona dñi: in terra viuentium. Expecta dominũ / viriliť age / et ꝯfortetur cor tuũ: et sustine dñm.

Ps. xxvii.

AD te dñe clamabo deus meꝰ ne sileas a me: neqñ taceas a me: et assimilabor descendentibus in lacum. Exaudi dñe vocẽ deprecationis mee: dum oro ad te / dum extollo manus meas ad tẽplum sanctum tuũ. Ne simul tradas me cum pctõribus: et cũ operãtibus iniquitatem ne perdas me. Qui loquũtur pacem cũ proximo suo: mala aũt in cordibus eorũ. Da illis secundũ opera eorum et secundũ nequitiã adinuentionum ipsorũ. Secũdum opera manuũ eorum tribue illis: redde retributionem eorũ ipsis. Qm̄ nõ intellexerũt opera dñi: ⁊ in opera manuũ eiꝰ destrues illos / et non edificabis eos. Benedictus dñs: qm̄ exaudiuit vocem deprecationis mee. Dñs adiutor meꝰ et ꝓtector meus: in ipso sperauit cor meũ et adiutꝰ sũ. Et refloruit caro mea: et ex volũtate mea cõfitebor ei. Dñs fortitudo plebis sue: et ꝓtector saluationũ christi sui est. Saluum fac populū tuū dñe et benedic hereditati tue: ⁊ rege eos et extolle illos vſqꝫ ī eternum. Glia pa. an. Dñs defenſoꝛ vite mee.

Pſalmus. xxviii.

Afferte domīo filii dei afferte domīo filios arietum. Afferte domino gloꝛiam et honoꝛem afferte domino gloꝛiam nomini eius: adoꝛate dñm in atrio ſancto eius. Vox domini ſuper aquas deus maieſtatis intonuit: dominus ſuper aquas multas. Vox domini in virtute: vox domini in magnificentia. Vox domini confringētis cedꝛos: et confringet dominus cedꝛos libani. Et cōminuet eas tanq̄ vitulum libani: et dilectus quemadmodum filius vnicoꝛniū. Vox domini intercidentis flāmam ignis: vox domini cōcutiētis deſertū et cōmouebit dñs deſertū cades. Vox dñi pꝛeparantis: ceruos ⁊ reuelabit cōdēſa et in templo eius omnes dicent gloꝛiam. Dominus diluuium inhabitare facit: et ſedebit dominus rex ī eternum. Dominus virtutem populo ſuo dabit: dominus benedicet popl̄o ſuo in pace.

Pſalmus. xxix.

Exaltabo te domine quoniā ſuſcepiſti me: nec delectaſti inimicos meos ſuper me. Domine deus meus clamaui ad te: et ſanaſti me. Domine eduxiſti ab inferno animam meam: ſaluaſti me a deſcendentibus in lacum. Pſallite domino ſancti eius: et confitemini memoꝛie ſanctitatis ei⁹. Quoniam ira in indignatione ei⁹: et vita in volūtate ei⁹. Ad veſperū demorabitur fletus: et ad matutinum leticia. Ego autem dixi in abūdantia mea nō mouebo ꝛ ī eternum. Dñe in voluntate tua pꝛeſtitiſti decoꝛi meo virtutē. Auertiſti faciē tuā a me: ⁊ fact⁹ ſum cōturbat⁹. Ad te dñe clamabo: et ad deum meū depꝛecaboꝛ. Que vtilitas in ſāguine meo: dū deſcendo in coꝛruptionem? Nūquid confitebitur tibi puluis: aut annūciabit vītatē tuā. Audiuit dñs et miſertus eſt mei: dñs factus eſt adiutoꝛ meus. Conuertiſti planctū meū in gaudiū michi: cōcidiſti ſaccū meū et circundediſti me leticia. Vt cantet tibi glīa mea et non cõpungar dñe deꝰ meus in eternũ confiteboꝛ tibi. Gl'ia. Añ. Adorate dñm in aula ſctã eius. Ps. xxx.

In te dñe ſperaui non ꝯfundar in eternũ: in iuſticia tua libera me. Inclina ad me aurẽ tuã: accelera vt eruas me. Eſto michi in deum ꝓtectoꝛẽ et in domũ refugii: vt ſaluum me facias. Qm̃ fortitudo mea et refugiũ meũ es tu: et ꝓpter nomen tuũ deduces me ⁊ enutries me. Educes me de laqueo quem abſconderunt michi: quoniã tu es pꝛotectoꝛ meus. In manus tuas dñe cõmendo ſpm̃ meũ: redemiſti me domine deꝰ veritatis. Odiſti obſeruãtes vanitates: ſuperuacue. Ego aũt in dño ſperaui: exultabo et letaboꝛ in mĩa tua. Qm̃ reſpexiſti humilitatem meã: ſaluaſti de neceſſitatibꝫ aĩam meam. Nec ꝯcluſiſti me i manibꝫ inimici: ſtatuiſti in loco ſpacioſo pedes meos. Miſerere mei dñe qm̃ tribuloꝛ: cõturbatꝰ eſt in ira oculꝰ meus: aĩa mea et venter meꝰ. Qm̃ defecit in doloꝛe vita mea: ⁊ anni mei in gemitibꝫ. Infirmata eſt in paupertate vtꝰ mea: ⁊ oſſa mea cõturbata ſũt. Sup oẽs inimicos meos factꝰ ſũ oppꝛobriũ vicinis meis valde: et timoꝛ notis meis. Qui videbãt me foꝛas fugerũt a me oblivioni datꝰ ſũ tãq̃ moꝛtuus a coꝛde. Factꝰ ſũ tãq̃ vas ꝑditũ: qm̃ audiui vituperationẽ multoꝝ ꝯmoꝛãtiũ i circuitu. In eo dũ cõuenirẽt ſimul aduerſũ me accipe aĩam meã cõſiliati ſunt. Ego aũt in te ſꝑaui dñe: dixi deus meꝰ es tu in manibus tuis ſoꝛtes mee. Eripe me de manu inimicoꝝ meoꝝ: et a ꝑſequẽtibꝫ me. Illuſtra faciẽ tuã ſuper ſeruũ tuum: ſaluũ me fac in mĩa tua dñe nõ ꝯfũdar qm̃ inuocaui te. Erubeſcãt ĩpii et deducãtur in infernũ muta fiãt labia doloſa. Que loquũtur aduerſus iuſtũ iniquitatẽ: in ſuꝑbia et in abuſione. Quã magna multitudo dulcedinis tue dñe: quã abſcõdiſti timẽtibꝫ te. Perfeciſti eis q̃ ſperãt i te: i ꝯſpectu filioꝝ hoim̃. Abſcõdes eos i abſcõdito faciei tue: a cõturbatione hominũ. Proteges eos in tabernaculo tuo a contradictione linguaꝝ.

Bñdictus dñs qm̄ mirificauit miam ſuam michi: in ciuitate munita. Ego autē dixi in exceſſu mentis mee: proiectus ſum a facie oculoꝝ tuorum. Ideo exaudiſti vocē orationis mee dum clamarē ad te. Diligite dñm oēs ſctī eius: qm̄ veritatē requiret dñs et retribuet abundanter faciētibus ſupbiam. Viriliter agite et confortetur cor veſtrum: omnes qui ſperatis in domino. ps. xxxi.

Beati quorum remiſſe ſunt iniquitates: ⁊ quorum tecta ſūt peccata. Beatus vir cui non imputauit dñs pctm̄: nec eſt in ſpiritu eiꝰ dolus. Qm̄ tacui inueterauerunt oſſa mea dum clamarem tota die. Quoniam die ac nocte grauata eſt ſup me manꝰ tua: cōuerſus ſum i erūna mea dum configitur ſpina. Delictū meum cognitum tibi feci et iniuſticiā meā non abſcōdi. Dixi cōfitebor aduerſū me iniuſticiā meam dño: et tu remiſiſti impietatem peccati mei. Pro hac orabit ad te oīs ſanctus: in tempore opportuno. Veruntamen in diluuio aquarū multarū: ad eū non approximabūt. Tu es refugiū meum a tribulatione que circundedit me: exultatio mea erue me a circūdantibꝫ me. Intellectum tibi dabo et inſtruam te in via hac qua gradieris: firmabo ſuper [illegible] oculos meos. Nolite fieri ſicut equꝰ et mulus: quibꝫ non eſt intellectus. In chamo et freno maxillas eorum conſtringe: qui non approximant ad te. Multa flagella peccatoris: ſperantem aūt in domino miā circūdabit. Letamini in domino ⁊ exultate iuſti: ⁊ gloriamini oēs recti corde. Gloria. Añ. In tua iuſticia libera me domine. ps. xxxii.

Exultate iuſti in domino: rectos decet collaudatio. Confitemini dño in cythara: in pſalterio decem cordarū pſallite illi. Cantate ei canticū nouū: bene pſallite ei in vociferatione. Quia rectū eſt verbū dñi: et oīa opa eius in fide. Diligit miam et iudiciū: mīa dñi plena eſt terra. Verbo domini celi firmati ſūt: ⁊ ſpū oris eiꝰ oīs virtꝰ eorū. Congregans ſicut i vtre aquas maris: po nens in theſauris abyſſos. Timeat dñm oīs terra: ab eo aūt cōmoueantur oēs inhabitātes orbem. Qm̄ ipſe dixit et facta ſunt: ipſe mādauit et creata ſunt. Dñs diſſipat conſilia gentium: reprobat aūt cogitationes pplorum et reprobat conſilia principum. Conſilium autem dñi ī eternū manet: et cogitatiōes cordis eius ī generatione et gñationem. Beata gens cuiꝰ eſt dñs deus eius: pplſque quē elegit in hereditatem ſibi. De celo reſpexit dñs: vidit oēs filios hoīm. De preparato habitaculo ſuo: reſpexit ſup oēs qui habitant terram. Qui finxit ſigillatim corda corū: qui intelligit omnia opera eorum. Non ſaluatur rex per multam virtutem: et gygas non ſaluabitur in multitudīe virtutis ſue. Fallax equus ad ſalutem: in abūdātia autem virtutis ſue non ſaluabitur. Ecce oculi dñi ſup metuentes eum: et in eis qui ſperāt ſuper mīa eius. Vt eruat a morte aīas eorum: et alat eos in fame. Aīa noſtra ſuſtinet dñm: qm̄ adiutor et protector noſter eſt. Qꝛ in eo letabitur cor noſtrum: et in noīe ſācto eiꝰ ſperabimus. Fiat miſericordia tua dñe ſuper uos: quēadmodum ſperauimꝰ in te.

Pſalmus. xxxiii.

Benedicam dñm in oī tpe: ſemp laus eius in ore meo. In dño laudabitur aīa mea: audiāt manſueti et letētur. Magnificate dñm mecū: et exaltemus nomen eius in idipm̄. Exquiſiui dñm et exaudiuit me: et ex omibus tribulationibꝰ meis eripuit me. Accedite ad eū et illuminamini: et facies veſtre nō cōfundētur. Iſte pauper clamauit et dñs exaudiuit eū: et de oībus tribulationibꝰ eius ſaluauit eū. Immittit angelus dñi in circuitu timentiū eū: et eripiet eos. Guſtate et videte qm̄ ſuauis eſt dñs: beatus vir qui ſperat in eo. Timete dñm oēs ſancti eius: qm̄ non eſt inopia timentibus eū. Diuites eguerunt ꝛ eſurierūt: inquirentes aūt dñm non minuētur omni bono. Venite filii audite me: timorem dñi docebo vos. Quis eſt homo qui vult vitā: diligit dies videre bonos?

Prohibe liguā tuā a malo: et labia tua ne loquantur dolum. Diuerte a malo et fac bonum: īquire pacem et perſequere eā. Oculi dn̄i ſuper iuſtos: et aures ei⁹ ad preces eoꝝ. Vultus aūt dn̄i ſuper faciētes mala: vt ꝑdat de terra memoriam eoꝝ. Clamauerunt iuſti ⁊ dn̄s exaudiuit eos: et ex oib⁹ tribulatioib⁹ eoꝝ liberauit eos. Iuxta eſt dn̄s his q̄ tribulato ſunt corde: ⁊ hūiles ſpū ſaluabit. Multe tribulatiōes iuſtorum: ⁊ de oib⁹ his liberauit eos dn̄s. Cuſtodit dn̄s oia oſſa eoꝝ: vnū ex his nō conteretur. Mors petōꝝ peſſima: et qui oderūt iuſtū delinquēt. Redimet dn̄s aias ſeruoꝝ ſuoꝝ: et non delinquent oēs qui ſperāt in eo.

Gloria. An. Rectos decet collaudatio.

Ps. xxxiiii.

Iudica domie nocētes me: expugna ipugnātes me. Apprehēde arma et ſcutū: et exurge in adiutorium michi. Effūde frameam et ꝯclude aduerſus eos: qui perſequuntur me dic aīe mee ſal⁹ tua ego ſū. Confundātur et reuereātur querētes aīam meam. Auertātur retrorſū et cōfundantur: cogitantes michi mala. Fiāt tanq̄ puluis ante faciem vēti: et angelus dn̄i coartans eos. Fiat via illoꝝ tenebre et lubricū: ⁊ angelus domini perſequēs eos. Qm̄ gratis abſcōderūt michi interitū laquei ſui: ſuꝑuacue exprobrauerunt aīam meā. Ueniat illi laqueus quē ignorat: et captio quam abſcōdit apprehēdat eum et ī laqueum cadat in ipm. Anima aūt mea exultabit ī domino: et delectabitur ſup ſalutari ſuo. Oia oſſa mea dicēt: dn̄e quis ſimilis tibi. Eripiēs inopem de manu fortioꝝ ei⁹: egenum ⁊ pauperem a diripientibus eū. Surgentes teſtes iniqui: que ignorabam interrogabant me. Retribuebāt michi mala pro bonis: ſterilitatem anime mee. Ego autem cū michi moleſti eēnt: īduebar cilicio. Humiliabam in ieiunio animā meam: et oratio mea in ſinu meo conuertetur. Quaſi proximum quaſi fratrem noſtrū ſic cōplacebā: quaſi lugēs et contriſtatus ſic humiliabar. Et aduerſū me letati ſunt ⁊ cõuenerũt cõgregata ſũt ſuper me flagella ⁊ ignoꝛaui Diſſipati ſũt nec cõpuncti: tẽtauerũt me ſubſannauerũt me ſubſãnatiõe frẽduerũt ſup me dẽtib⁹ ſuis. Domĩe qñ reſpicies reſtitue animã meã a malignitate eoꝛũ: a leonibus vnicã meam. Confiteboꝛ tibi in eccleſia magna: i populo graui laudabo te. Non ſupergaudeãt michi qui aduerſantur michi inique: qui oderunt me gratis ⁊ annuũt oc̃lis Qm̃ michi quidẽ pacifice loquebantur: et in iracũdia terre loquentes dolos cogitabãt Et dilatauerunt ſuper me os ſuũ: dixerunt euge euge viderunt oculi noſtri. Vidiſti domine ne ſileas: dñe ne diſcedas a me. Exurge et intende iudicio meo: de⁹ meus et dominus meus in cauſã meã. Iudica me ſecundum iuſticiam tuã domine deus meus: et non ſupergaudeant michi Nõ dicant in coꝛdibus ſuis euge euge aĩe noſtre: nec dicãt deuoꝛabimus eum Erubeſcant et reuereantur ſimul qui gratulantur malis meis Induantur ꝯfuſione ⁊ reuerentia qui maligna loquuntur ſuper me Exultent et letentur qui volunt iuſticiam meam: et dicant ſẽper magnificetur dominus. qui volunt pacem ſerui eius Et lingua mea meditabitur iuſticiam tuam. tota die laudẽ tuã. ps xxxv

Dixit iniuſtus vt deliquat i ſemetipſo: nõ eſt timoꝛ dei ante oc̃los ei⁹ Qm̃ doloſe egit in ꝯſpectu eius: vt inueniatur iniquitas eius ad odium. Verba oꝛis eius iniquitas et dol⁹: noluit intelligere vt bene ageret Iniq̃tatẽ meditat⁹ eſt i cubili ſuo: aſtitit oĩ vie nõ bõe/ maliciã aũt nõ odiuit. Dñe i celo mĩa tua: et veritas tua vſq ad nubes. Iuſticia tua ſicut montes dei: iudicia tua abyſſ⁹ multa. Hoĩes ⁊ iumenta ſaluabis dñe: q̃admodũ mĺtiplicaſti mĩam tuã de⁹ Filii autẽ hoĩm: i tegmĩe alaꝝ tuarũ ſꝑabũt Inebꝛiabũt ab vbertate dom⁹ tue: ⁊ toꝛrẽte voluptatis tue potabis eos Qm̃ apd̃ te eſt fõs vite et in lũie tuo videbim⁹ lumen Pretẽde mĩam tuam ſcientib⁹ te: et iuſticiã tuam his qui recto ſũt coꝛde

Non veniat michi pes ſuꝑbie: et manus peccatoꝛis non moueat me. Ibi ceciderunt qui operantur iniquitatem: expulſi ſunt nec potuerunt ſtare. Glia. An. Expugna īpugnantes me

Noli emulari in malignantib; Ps. xxxvi. neq; zelaueris faciētes iniquitatē. Qm̄ tāq̄ fenum velociter areſcēt: ⁊ q̄admodū olera herbaꝝ cito decidēt. Spa in dn̄o et fac bonitatē: et inhita terrā et paſceris in diuitiis ei⁹. Delectare ī dn̄o: et dabit tibi petitiones coꝛdis tui. Reuela dn̄o viā tuā et ſpera ī eo et ip̄e faciet. Et educet quaſi lumen iuſticiam tuam: et iudicium tuum tāq̄ meridiem: ſubditus eſto domino et oꝛa eum. Noli emulari in eo qui pꝛoſperatur in via ſua: in hoīe faciente iniuſticias. Deſine ab ira et derelique furoꝛem: noli emulari vt maligneris. Qm̄ qui malignātur exterminabūtur: ſuſtinētes aūt dn̄m ipſi hereditabunt terrā. Et adhuc puſillū et non erit peccatoꝛ: et queres locū eius et non inuenies. Mānſueti aūt hereditabūt terrā: et delectabūtur in multitudine pacis. Obſeruabit pctōꝝ iuſtū: et ſtridebit ſup eū dētibus ſuis. Dn̄s aūt irridebit eū: q̄m ꝓſpicit ꝙ veniat dies eius. Gladiū euaginauerūt peccatoꝛes: intēderunt arcum ſuū. Ut decipiant pauperem et inopē: vt trucident rectos coꝛde. Gladius eoꝝ intret in coꝛda ipſoꝝ: et arcus eoꝝ confringatur. Melius eſt modicū iuſto: ſuper diuitias pctōꝛum multas. Qm̄ bꝛachia pctōꝛum cōterentur: cōfirmat aūt iuſtos dn̄s. Nouit dn̄s dies īmaculatoꝛum: ⁊ hereditas eoꝝ in eternum erit. Non confundentur in tp̄e malo et in diebus famis ſaturabūtur qꝛ pctōꝛes peribunt. Inimici vero dn̄i mox vt honoꝛificati fuerint et exaltati: deficientes quēadmodum fumus deficiēt. Mutuabitur peccatoꝛ et nō ſoluet: iuſtus aūt miſeretur ⁊ tribuet. Qꝛ benedicētes ei hereditabūt terrā: maledicentes autē ei diſperibunt. Apud dn̄m greſſ⁹ hoīs dirigetur: et viam eius volet. Cum ceciderit non collidetur: qꝛ dn̄s ſupponit ma num ſuã. Iunioꝛ fui eteĩ ſenui: et nõ vidi iuſtum derelictũ: nec ſemen eiꝰ querens panẽ. Tota die miſeretur ⁊ cõmodat: et ſemen illius in benedictione erit. Declina a malo et fac bonum: ⁊ inhabita in ſcłm ſeculi. Qꝛ dñs amat iudiciũ et non derelinquet ſanctos ſuos/in eternũ cõſeruabũtur. Iniuſti punientur: ⁊ ſemẽ impioꝝ peribit. Iuſti aũt hereditabũt terram et inhitabunt in ſcłm ſeculi ſup eam. Os iuſti meditabitur ſapientiã: et ligua eius loquetur iudiciũ. Lex dei eius in coꝛde ipſiꝰ: et nõ ſupplãtabũtur greſſꝰ eius. Cõſyderat pctõꝛ iuſtum et q̃rit moꝛtificare eũ. Dominꝰ aũt nõ dereliquet eũ ĩ manibꝫ eiꝰ: nec dãnabit eũ cũ iudicabitur illi. Expecta dñm et cuſtodi viam eius: et exaltabit te vt hereditate capias terram/cũ perierit pctõꝛes videbis. Vidi impiũ ſuperexaltatum: et eleuatũ ſicut cedꝛos libani. Et trãſiui et ecce nõ erat: queſiui eũ/et non eſt inuẽtus locus eiꝰ. Cuſtodi innocẽtiã et vide equitatem: q̃m ſũt reliquie hoĩ pacifico. Iniuſti aũt diſperibũt ſimul reliquie ĩpioꝝ interibũt. Salus aũt iuſtoꝛũ a dño: et pꝛotectoꝛ eoꝝ in tẽpoꝛe tribulationis. Et adiuuabit eos dñs et liberabit eos: et eruet eos a peccatoꝛibꝫ et ſaluabit eos/quia ſperauerũt in eo. Ps. xxxvii.

Domĩe ne ĩ furoꝛe tuo arguas me: neq̃ ĩ ira tua coꝛripias me. Q̃m ſagitte tue infixe ſũt michi: ⁊ cõfirmaſti' ſuper me manũ tuã. Nõ eſt ſanitas in carne mea a facie ire tue: non eſt pax oſſibus meis a facie pctõꝝ meoꝝ. Q̃m iniquitates mee ſupergreſſe ſunt caput meum: et ſicut onus graue grauate ſunt ſuper me. Putruerunt et coꝛrupte ſũt cicatrices mee: a facie inſipiẽtie mee. Miſer factus ſũ et curuatus ſũ vſq̃ in finẽ tota die ꝯtriſtatꝰ ingrediebar. Q̃m lũbi mei ĩpleti ſũt illuſionibꝫ: et nõ eſt ſanitas in carne mea. Afflictus ſũ et huĩliatus ſũ nimis: rugiebã a gẽitu coꝛdis mei. Dñe ante te oẽ deſyderiũ meũ: et gemitꝰ meus a te nõ eſt abſcõditꝰ. Coꝛ meũ cõturbatũ eſt dereliquit me virtꝰ mea ⁊ lu men oculoꝝ meoꝝ: et ipſū non eſt mecum. Amici mei et proximi mei: aduerſum me appropinquauerūt et ſteterūt. Et qui iuxta me erant delonge ſteterunt: et vi faciebant q̄ querebant animã meam. Et qui inquirebant mala michi locuti ſunt vanitates: et dolos tota die meditabantur. Ego aūt tanq̄ ſurdus non audiebã et ſicut mut⁹ non aperiēs os ſuū. Et factus ſū ſicut hō non audiens: et nō hñs in ore ſuo redargutiōes. Qm̄ in te dñe ſpaui tu exaudies me dñe de⁹ me⁹. Quia dixi neq̄n ſup gaudeãt michi inimici mei: et dum cō mouentur pedes mei ſup me magna locuti ſūt. Qm̄ ego in flagella paratus ſū: et doloꝛ me⁹ i cōſpectu meo ſemp. Qm̄ iniquitatē meã annūciabo et cogitabo ꝓ pctō meo. Inimici aūt mei viuunt et confirmati ſūt ſup me: et multiplicati ſūt qui oderūt me inique. Qui retribuūt mala ꝓ bonis detrahebãt michi: qm̄ ſequebar bonitatē. Ne dereliquas me dñe deus me⁹: ne diſceſſeris a me. Intende in adiutoriū meū dñe deus ſalutis mee. Gloria. Añ. Reuela dño viã tuã. ℣. Dñe in celo mīa tua. Et veritas tua vſq̄ ad nubes. ℣. ante laudes. Fiat mīa tua dñe ſup nos. Quēadmodū ſperauimus in te. Hic verſiculus dr̄ añ laud' in oībus ferijs qñ de feria agitur ab octa. epyp. vſq̄ ad. xl. et ab octa. ſolēn. corporis chriſti vſq̄ ad aduen. In laud. añ.

Miſerere mei de⁹. Ps. Ipm. Añ. Intellige clamorē meū dñe. Ps. Verba. Añ. Deus deus me⁹ ad te de luce vigilo. Ps. Ipm.

Confitebor. Yſaye xii. tibi dñe qm̄ iratus es michi: conuerſus eſt furoꝛ tu⁹ et conſolat⁹ es me. Ecce de⁹ ſaluatoꝛ meus: fiducialiter agam et non timebo. Quia fortitudo mea et laus mea dñs. et factus eſt michi in ſalutē. Haurietis aquas in gaudio de fontibus ſaluatoꝛis: et dicetis in illa die confitemini dño et inuocate nomen eius. Notas facite in populis adinuentiones ei⁹: mementote qm̄ excelſū eſt nomen eius. Cantate dño qm̄ magnifice fecit: annunciate hoc in vniuerſa terra. Exulta et lauda h̄itatio ſyon: q2 magnꝰ in medio tui ſãctꝰ iſrł Gl̄ia. añ. Conuerſꝰ eſt furoꝛ tuꝰ dñe et cõſolatus es me. añ. Laudate dñm de celis. ps. Ip̄m. Cap̄m.

Vigilate et oꝛate ſtate in fide/ viriliter agite ꝛ cõfoꝛtamini: et oīa veſtra in caritate fiãt. Deo gratias

Hoc cp̄m dicatur in oībus feriis ad laudes ab octauis epy. vſq3 ad caput ieiunii. et ab octa. ſoleñ coꝛpis xp̄i vſq3 ad aduen. dñi quando de feria agitur. Hymnꝰ.

Splendoꝛ paterne glorie de luce lucem ꝓferens lux lucis et fõs luminis dies diẽ illuminãs. Verꝰ q3 ſol illabere micãs nitore perpeti/ iubarq3 ſãcti ſpiritus infũde noſtris ſẽſib3 Votis vocemꝰ te patrẽ patrem perẽnis gl'ie patrẽ potentis grẽ culpã releget lubricam. Infoꝛmet actus ſtrenuos dentẽ retũdat inuidi/ caſus ſecundet aſperos donet gerẽdi grãm. Mentem gubernet et regat caſto fideli coꝛpoꝛe/ fides caloꝛe ferueat/ fraudis venena neſciat Chriſtuſq3 nobis ſit cibꝰ potuſq3 noſter ſit fides leti bibamꝰ ſobꝛie/ ebꝛietatem ſp̄s. Letꝰ dies hic trãſeat/ pudoꝛ ſit vt diluculũ fides velut meridies/ crepuſculũ mẽs neſciat. Auroꝛa curſꝰ ꝓuehit auroꝛa totus ꝓdeat i patre totꝰ filiꝰ ꝛ totus i v̄bo pater. Deo patri.

V. In matutinis dñe meditaboꝛ in te. Quia fuiſti adiutoꝛ meꝰ. Iſte V dicit' i oīb3 fe. ad lau. qñ de fe. agit' ab oct. epy. vſq3 ad. xl. ꝛ ab octab. ſoleñ. coꝛpis xp̄i vſq3 ad aduentũ. añ. Benedictꝰ dñs deus iſrael. ps. Ipſum.

¶ Feria tercia. Inuitato. Iubilemꝰ deo ſalutari noſtro. ps. Venite. Hymnꝰ.

Conſoꝛs paterni luminis lux ipſe lucis et dies: noctẽ canẽdo rũpimꝰ aſſiſte poſtulãtib3. Aufer tenebꝛas mẽtium fuga cateruas demonũ/ expelle ſomnolentiã ne pigritãtes obruat. Sic chꝛiſte nobis oībus indulgeas credentibꝰ vt pꝛoſit exoꝛãtibus quod pꝛecinentes pſallimus. Pꝛeſta pater piiſſime. ꝛc.

Pſalmus. xxxviii.

Dixi cuſtodiã vias meas: vt nõ deliquam in lingua mea. Poſui oꝛi meo cuſtodiã cũ ꝯſiſtẽt pctōr aduersū me. Obmutui ⁊ humiliatus sū ⁊ silui a bonis: et dolor meus renouatus est. Concaluit cor meū intra me: et in meditatione mea exardescet ignis Locutus sum in lingua mea: notū fac michi dn̄e finem meū Et numerum dierꝝ meorum quis est vt sciam quid desit michi. Ecce mensurabiles posuisti dies meos: ⁊ substantia mea tanq̄ nichilū ante te. Verūtamen vniuersa vanitas: oīs homo viuens Verūtamen in ymagine pertransit homo: sed ⁊ frustra cōturbatur Thesaurizat: et ignorat cui congregabit ea Et nunc que est expectatio mea: nōne dominus et substantia mea apud te est Ab omnibus iniquitatibꝰ meis erue me opprobriū insipienti dedisti me Obmutui et non apui os meum qm̄ tu fecisti: amoue a me plagas tuas A fortitudine manus tue ego defeci in increpationibꝫ propter iniquitatē corripuisti hoiem. Et tabescere fecisti sicut araneam aiam eius: veruntamen vane conturbatur omis hō Exaudi domi orationē meā ⁊ depcationē meā: auribus pcipe lachrimas meas. Ne sileas qm̄ aduena ego sū apud te: ⁊ peregrinꝰ sicut oēs patres mei Remitte michi vt refrigerer priusq̄ abeā: et amplius nō ero.

Ps xxxix

Expectās expectaui dominū et intēdit michi Et exaudiuit pces meas ⁊ eduxit me de lacu miserie et de luto fecis. Et statuit supra petrā pedes meos: et direxit gressus meos Et imisit in os meū cāticū nouum: carmen deo nrō Videbunt multi et timebunt et sperabūt in dn̄o Beatꝰ vir cuius est nomē dn̄i spes eiꝰ: et nō respexit i vanitates ⁊ isanias falsas Multa fecisti tu dn̄e deꝰ meꝰ mirabilia tua: et cogitationibꝰ tuis non est qui similis sit tibi Annūciaui et locutus sum multiplicati sūt sup numerum. Sacrificium ⁊ oblationē noluisti: aures aūt pfecisti michi Holocaustum et pro pctō non postulasti: tunc dixi ecce venio. In capite libri scriptū est de me vt facerē voluntatē tuā deus meus volui: et legem tuam in medio cordis mei Annūciaui iuſticiam tuam in eccleſia magna: ecce labia mea non pꝛohibebo domine tu ſciſti Iuſticiā tuā nō abſcōdi ī coꝛde meo: veritatē tuā et ſalutare tuū dixi Non abſcōdi miſericoꝛdiam tuam et veritatē tuā: a conſilio multo Tu autē domine ne lōge facias miſerationes tuas a me: miſericoꝛdia tua ⁊ veritas tua ſemper ſuſceperunt me Qm̄ circūdederunt me mala quoꝛum nō eſt numerus: cōpꝛehenderunt me iniquitates mee ⁊ non potui vt viderē Multiplicate ſūt ſuper capillos capitis mei: et coꝛ meū dereliquit me. Complaceat tibi domine vt eruas me: domine ad adiuuandū me reſpice Confūdantur et reuereantur ſimul ꝗ querunt animā meam vt auferant eam Cōuertantur retroꝛſū ⁊ reuereantur: qui volunt michi mala. Ferant confeſtim cōfuſionē ſuam qui dicūt michi euge euge. Exultent ⁊ letentur ſuper te omnes querētes te: et dicant ſemper magnificetur dominus qui diligūt ſalutare tuū Ego autem mendicus ſū ⁊ pauper: dn̄s ſolicitꝰ eſt mei Adiutoꝛ meꝰ et pꝛotectoꝛ meus tu es: deus meꝰ ne tardaueris Gloria patri. A. Ut non delinquam in ligua mea. Ps. .xl.

BEatus qui itelligit ſuper egenum et pauperem: in die mala liberabit eū dominus Dn̄s conſeruet eū et viuificet eū ⁊ beatum faciat eum in terra ⁊ non tradat eū in animam inimicoꝛum eius. Dominus opē ferat illi ſuper lectū doloꝛis eius: vniuerſū ſtratum eius verſaſti in infirmitate eiꝰ Ego dixi domine miſerere mei: ſana animā meā qꝛ peccaui tibi Inimici mei dixerūt mala michi qñ moꝛietur ⁊ peribit nomen eius Et ſi ingrediebatur vt videret vana loquebatur: coꝛ eius cōgregabit iniquitatem ſibi Egrediebatur foꝛas: ⁊ loquebatur ī idipſū. Aduerſū me ſuſurrabāt oēs inimici mei: aduerſū me cogitabant mala michi Verbū iniquū cōſtituerunt aduerſū me: nūquid qui doꝛmit non adiiciet vt reſurgat Etenim hō pacis mee in quo ſperaui / qui edebat panes meos: magnificauit ſup me ſupplãtationẽ. Tu autẽ dñe miſerere mei et reſuſcita me: et retribuã eis. In hoc cognoui qm̃ voluiſti me: qm̃ non gaudebit inimicus me⁹ ſup me. Me autẽ ꝓpter innocẽtiam ſuſcepiſti: et ↄfirmaſti me in ↄſpectu tuo in eternũ. Bñdictus dñs deus iſrael: a ſeclo et in ſeculum fiat fiat. ps. xli.

Quẽadmodum deſiderat ceru⁹ ad fõtes aq̃rum: ita deſiderat aĩa mea ad te deus. Sitiuit aĩa mea ad deum fontem viuũ: quãdo veniã et apparebo ante faciem dei. Fuerũt michi lachryme mee panes die ac nocte: dũ dicitur michi quotidie vbi eſt deus tuus. Hec recordatus ſum et effudi in me aĩam meam qm̃ tranſibo in locum tabernaculi admirabilis vſq; ad domum dei. In voce exultationis et cõfeſſionis: ſon⁹ epulantis. Quare triſtis es aĩa mea ⁊ quare cõturbas me? Spera in deo qm̃ adhuc cõfitebor illi: ſalutare vult⁹ mei et deus meus. Ad meipſũ aĩa mea cõturbata eſt: ꝓpterea memor ero tui de terra ordanis et hermonii a mõte modico. Abyſſus abyſſũ inuocat: in voce catharactarum tuarum. Omnia excelſa tua et fluctus tui: ſuper me tranſierunt. In die mãdauit dñs m̃iam ſuã: ⁊ nocte canticũ eius. Apud me oratio deo vite mee: dicam deo ſuſceptor me⁹ es. Quare oblitus es mei: et quare contriſtatus incedo dũ affligit me inimicus. Dum cõfringuntur oſſa mea: exꝓbrauerunt michi: qui tribulant me inimici mei. Dum dicũt michi per ſingulos dies: vbi eſt deus tuus? Quare triſtis es aĩa mea: et quare conturbas me? Spera in deo quoniam adhuc confitebor illi: ſalutare vultus mei et deus meus. Gloria. an. Sana domine animã meã q̃ peccaui tibi. ps. xlii.

Iudica me de⁹ et diſcerne cauſã meam de gente non ſancta: ab homĩe iniquo et doloſo erue me. Quia tu es de⁹ fortitudo mea: q̃re me repuliſti: et quare triſtis incedo dum affligit me inimicus. Emitte lucẽ tuã et veritatem tuam: ipſa me deduxerunt et adduxerunt in montem ſanctum tuum et in tabernacula tua. Et ītroibo ad altare dei: ad deum qui letificat iuuentutẽ meam. Confiteboꝛ tibi in cythara deꝰ deus meꝰ: quare triſtis es aīa mea et quare conturbas me. Spera in deo quoniam adhuc confiteboꝛ illi: ſalutare vultus mei et deus meus. Gloꝛia.

Deus auribus. Ps. xliii

Deus auribus noſtris audiuimꝰ: patres noſtri annunciauerunt nobis. Opus quod operatꝰ es in diebꝰ eoꝛum: et in diebus antiquis. Manus tua gentes diſperdidit et plantaſti eos: afflixiſti populos et expuliſti eos. Nec enim in gladio ſuo poſſederũt terram: et bꝛachium eoꝛũ non ſaluauit eos. Sed dextera tua et bꝛachium tuum et illuminatio vultus tui: quoniam complacuiſti in eis. Tu es ipſe rex meus et deꝰ meus: qui mandas ſalutes Iacob. In te inimicos noſtros ventilabimus coꝛnu: et in nomine tuo ſpernemꝰ inſurgentes in nobis. Non enim in arcu meo ſperabo: et gladius meus non ſaluabit me. Saluaſti enim nos de affligentibus nos: et odientes nos confudiſti. In deo laudabimur tota die: et in nomine tuo confitebimur tibi in ſeculum. Nunc autem repuliſti et cõfudiſti nos: et non egredieris deus in virtutibus noſtris. Auertiſti nos retroꝛſum poſt inimicos noſtros: et qui oderunt nos diripiebant ſibi. Dediſti nos tāq̄ oues eſcarum: et in gentibꝰ diſperſiſti nos. Vendidiſti populum tuum ſine pꝛecio et non fuit multitudo in cõmutationibus eoꝛum. Poſuiſti nos oppꝛobꝛium vicinis noſtris: ſubſannationẽ et deriſum his qui ſunt in circuitu nr̄o. Poſuiſti nos in ſimilitudinem gentibꝰ: commotionem capitis ĩ populis. Tota die verecũdia mea contra me eſt: et confuſio faciei mee cooperuit me A voce expꝛobꝛãtis ⁊ obloquentis: a facie inimici et perſequẽtis. Hec omnia venerũt ſuꝑ nos nec obliti ſumus te: et inique non egimꝰ in teſtamẽto tuo Et non receſſit retro coꝛ noſtrũ: et declinaſti ſcitas noſtras a via tua. Quoniam humiliaſti nos in loco afflictiōis: et coopuit nos vmbꝛa moꝛt. Si obliti ſumus nomẽ dei nr̄i et ſi expãdimꝰ manꝰ nr̄as ad deum alienum Nonne deus requiret iſta: ipſe eni nouit abſcondita coꝛdis. Qm̄ ꝓpter te moꝛtificamur tota die eſtimati ſumus ſicut oues occiſionis. Exurge quare obdoꝛmis domine: exurge ⁊ ne repellas in fin. Quare faciem tuam auertis: obliuiſceris inopie noſtre et tribulationis noſtre. Qm̄ humiliata eſt in puluere aīa noſtra ꝯglutinat⁹ eſt in terra venter noſter Exurge dñe adiuua nos: et redime nos ꝓpter nomen tuū. ps. xliiii.

Eructauit coꝛ meum verbū bonum: dico ego opera mea regi. Lingua mea calamus ſcribe: velociter ſcribētis. Specioſus foꝛma pꝛe filiis hominum: diffuſa eſt gratia in labiis tuis: ꝓpterea benedixit te deus in eternū. Accingere gladio tuo ſup femur tuū: potentiſſime. Specie tua et pulcritudine tua: intende ꝓſpere pꝛocede et regna. Pꝛopter veritatem et manſuetudinē et iuſticiā: et deducet te mirabiliter dextera tua. Sagitte tue acute. populi ſub te cadent in coꝛda inimicorum regis. Sedes tua de⁹ in ſeculū ſeculi: virga directionis virga regni tui. Dilexiſti iuſticiā et odiſti iniquitatem: pꝛopterea vnxit te deus de⁹ tuus oleo leticie pꝛe conſoꝛtibus tuis. Mirra ⁊ gutta ⁊ caſia a veſtimentis tuis a domibus eburneis: ex quib⁹ delectauerunt te filie regum ī honoꝛe tuo. Aſtitit regina a dextris tuis ī veſtitu deaurato: circūdata varietate. Audi filia ⁊ vide: et inclina aurem tuam: et obliuiſcere populum tuum et domū patris tui. Et concupiſcet rex decoꝛem tuū: quoniam ipſe eſt dominus de⁹ tuus ⁊ adoꝛabūt eū. Et filie tyri in muneribꝫ: vultum tuū depꝛecabūtur omnes diuites plebis. Omnis gloꝛia eius filie regis abintus: in fimbꝛiis aureis circūamicta varietatibꝫ. Adducentur regi virgīes poſt eā: pꝛoxime eius afferentur tibi. Afferentur in leticia ⁊ exultatione: adducentur in templuꝫ regis. Pꝛo patribus tuis nati ſūt tibi filii: conſtitues eos pꝛincipes ſuper omnē terrā. Memores erūt noīs tui: in omni generationem et generationem. Propterea populi cōfitebuntur tibi in eternū: ⁊ in ſeculum ſeculi. Glia.

an. Eructauit coꝛ meū verbum bonum. ps. xlv.

Deus noſter refugiū et virtus: adiutoꝛ in tribulationibus que inuenerūt nos nimis. Propterea non timebimus dū turbabitur terra: ⁊ transferētur montes in coꝛ maris. Sonuerunt ⁊ turbate ſunt aq̄ coꝛum: conturbati ſūt mōtes in foꝛtitudine eius.

Fluminis impetus letificat ciuitatē dei: ſanctificauit tabernaculum ſuum altiſſimus. Deus ī medio ei⁹ non commouebitur: adiuuabit eam deus mane diluculo. Conturbate ſunt gētes ⁊ inclinata ſūt regna dedit vocē ſuā mota eſt terra. Dominus virtutū nobiſcū: ſuſceptoꝛ nr̄ deus iacob. Venite ⁊ videte opera domini: que poſuit ꝓdigia ſup terram. Auferēs bella vſq; ad finē terre: arcū conteret ⁊ cōfringet arma ⁊ ſcuta cōburet igni. Vacate ⁊ videte quoniam ego ſū deus exaltaboꝛ in gētibus ⁊ exaltaboꝛ in terra. Dominus virtutum nobiſcū ſuſceptoꝛ noſter deus iacob. [illegible] ps. xlvi.

Omnes gētes plaudite manibꝫ: iubilate deo in voce exultationis. Qm̄ excelſus dominus terribilis: rex magnus ſuper oēꝫ terram. Subiecit populos nobis: ⁊ gētes ſub pedibus noſtris. Elegit nobis hereditatē ſuā ſpeciē iacob quē dilexit. Aſcēdit deus in iubilo: ⁊ dominus in voce tube. Pſallite deo nr̄o pſallite: pſallite regi nr̄o pſallite. Quoniā rex omnis terre de⁹: pſallite ſapienter. Regnabit dominus ſup gētes: de⁹ ſedet ſup ſedē ſanctam ſuam. Principes populoꝛum congregati ſunt cum deo abraham quoniaꝫ dii foꝛtes terre vehementer eleuati ſūt. Glo.

añ. Adiutoꝛ in tribulationibus. Pſalmus. xlvii.

Magnus dominus et laudabilis nimis: ī ciuitate dei noſtri in monte ſancto eius. Fundatur exultatione vniuerſe terre mōs ſyon latera aquilonis ciuitas regis magni.

Deus in domibus eius cognoſcetur: cū ſuſcipiet eā.

Qm̄ ecce reges terre cōgregati ſūt: conuenerūt in vnū. Ipſi vidētes ſic admirati ſūt cōturbati ſunt cōmoti ſūt: tremoꝛ appꝛehēdit eos. Ibi doloꝛes vt parturientis: in ſpiritu vehemēti cōteres naues tharſis. Sicut audiuim⁹ ſic vidimus ī ciuitate domini virtutum: ī ciuitate dei noſtri deus fundauit eam ī eternum. Suſcepimus deus miam tuā: in medio tēpli tui. Secūdum nomē tuum deus ſic et laus tua in fines terre: iuſticia plena ē dextera tua. Letetur mons ſyon et exultēt filie iude: ꝓpter iudicia tua domine. Circundate ſyon et complectimini eam: narrate in turribꝫ eius. Ponite coꝛda veſtra in virtute eius: ⁊ diſtribuite domos ei⁹ vt enarretis in ꝓgenie altera. Quoniam hic eſt deus deus noſter in eternum et in ſeculum ſeculi: ipſe reget nos in ſecula.

Ps. xlviii.

Audite hec oēs gētes: auribꝫ ꝑcipite ōs q̄ habitatis oꝛbē. Quiq̄ terrigene ⁊ filii hoīm: ſimul ī vnū diues ⁊ paup. Os meū loq̄tur ſapiētiā: ⁊ meditatio coꝛdis mei pꝛudentiam. Inclinabo ī parabolā aurem meam: aperiā in pſalterio ꝓpoſitionem meā. Cur timebo in die mala: iniquitas calcanei mei circūdabit me. Qui cōfidūt ī virtute ſua: et in multitudine diuitiarum ſuarū gloriātur. Frater nō redimit redimet hō: non dabit deo placationem ſuā. Et pꝛecium redemptionis anime ſue: et laboꝛabit in eternū et viuet adhuc in finē. Nō videbit interitū cū viderit ſapiētes moꝛientes: ſimul inſipiēs et ſtultus peribūt. Et relinquēt alienis diuitias ſuas: et ſepulcra eoꝛū dom⁹ illoꝛū in eternū. Tabernacula eoꝛū in ꝓgenie et ꝓgenie: vocauerūt noīa ſua ī terris ſuis. Et homo cū in honoꝛe eſſet nō intellexit: ꝯparatus eſt iumētis inſipiētib⁹/⁊ ſimilis fact⁹ eſt illis. Hec via illoꝛū ſcādaluꝫ ipſis: et poſtea in oꝛe ſuo ꝯplacebūt. Sicut oues in iferno poſiti ſūt: moꝛs depaſcet eos. Et dn̄abūtur eoꝛū iuſti in matutino: et auxiliū eoꝛū veteraſcet in inferno a gl̄ia eoꝛū. Verū tamē de⁹ redimet aīaz me am de manu inferi cũ acceperit me. Ne timueris cũ diues fact⁹ ſuerit hõ: et cũ multiplicata ſuerit glia dom⁹ ei⁹. Qm̃ cũ interierit nõ ſumet oĩa: neq̃ deſcẽdet cũ eo glia ei⁹. Qꝛ aĩa ei⁹ in vita ipſi⁹ bñdicetur: ꝯfitebitur tibi cũ bñfeceris ei. Introibit vſq̃ in ꝓgenies patrum ſuoꝝ: vſq̃ in eternũ nõ videbit lumẽ. Hõ cũ in honore eſſet nõ intellexit: ꝯparatus eſt iumẽtis inſipiẽtib⁹ ꝛ ſimilis fact⁹ eſt illis. Gloria. An. Aurib⁹ ꝑcipite qui habitatio oꝛbem. ps. xlix.

Deus deoꝝ dñs locut⁹ eſt: et vocauit terram. A ſolis oꝛtu vſq̃ ad occaſũ: ex ſyon ſpecies decoꝛis ei⁹. Deus manifeſte veniet: de⁹ nr̃ et nõ ſilebit. Ignis in cõſpectu ei⁹ exardeſcet: et i circuitu ei⁹ tempeſtas valida. Aduocauit celũ de ſurſũ: ꝛ terrã diſcernere ppl'm ſuũ. Cõgregate illi ſctõs eius qui oꝛdinãt teſtamẽtũ eius ſup ſacrificia. Et annũciabũt celi iuſticiã ei⁹: qm̃ de⁹ iudex eſt. Audi ppl's me⁹ et loquar iſrl': et teſtificaboꝛ tibi deus deus tuus ego ſum. Non in ſacrificiis tuis arguam te: olocauſta autẽ tua in conſpectu meo ſunt ſemper. Nõ accipiam de domo tua vitulos: neq̃ de gregibus tuis hircos. Quoniam mee ſunt omnes fere ſiluarum: iumenta in montib⁹ et boues. Cognoui omnia volatilia celi: et pulchritudo agri mecum eſt. Si eſuriero non dicam tibi: meus eſt enim oꝛbis terre et plenitudo eius. Nunquid mãducabo carnes thauroꝛũ: aut ſanguinem hircoꝛum potabo. Immola deo ſacrificium laudis: et redde altiſſimo vota tua. Et inuoca me in die tribulationis: et eruã te et honoꝛificabis me. Peccatoꝛi autem dixit de⁹: quare tu enarras iuſticias meas/et aſſumis teſtamentum meum per os tuum. Tu vero odiſti diſciplinam: et pꝛoieciſti ſermões meos retroꝛſuꝫ. Si videbas furem currebas cum eo: et cum adulteris poꝛcionem tuam ponebas. Os tuum abundauit malicia: et lingua tua concinnabat dolos. Sedens aduerſus fratrem tuum loquebaris: et aduerſus filiũ matris tue ponebas ſcandalum/hec feciſti et tacui. Exiſtimaſti inique ꝙ ero tui ſimilis: arguam te ⁊ ſtatuam contra faciem tuam. Intelligite hec q̄ obliuiſcimini deū: neq̄ſi rapiat ⁊ nō ſit qui eripiat. Sacrificiū laudis honoꝛificabit me: ⁊ illic iter quo oſtendā illi ſalutare dei. Pſalmus .l.

Miſerere mei deꝰ ſecundum magnam mīam tuam. Et ſcḋm multitudinem miſerationū tuarū: dele iniquitatē meā. Ampliꝰ laua me ab iniquitate mea et a peccato meo mūda me. Quoniā iniquitatem meā ego cognoſco et pctm̄ meū contra me eſt ſemꝑ. Tibi ſoli peccaui et malū corā te feci vt iuſtificeris i ſermonibꝰ tuis: et vincas cū iudicaris. Ecce ei ĩ iniq̄tatibus conceptus ſum: et i pctīs concepit me mater mea. Ecce enim veritatē dilexiſti incerta et occulta ſapiētie tue manifeſtaſti michi. Aſperges me dn̄e yſopo et mūdaboꝛ lauabis me ⁊ ſuꝑ niuem dealbaboꝛ. Auditui meo dabis gaudiū et leticiā: et exultabūt oſſa humiliata. Auerte faciem tuam a pctīs meis: et oēs iniquitates meas dele. Coꝛ mundum crea in me deus: et ſpiritum rectū innoua in viſceribus meis. Ne ꝓiicias me a facie tua et ſpiritum ſanctum tuum ne auferas a me. Redde michi leticiam ſalutaris tui ⁊ ſpiritu pꝛincipali confirma me. Docebo iniquos vias tuas: et impii ad te conuertentur. Libera me de ſanguinibus deꝰ deus ſalutis mee: ⁊ exultabit lĩgua mea iuſticiam tuam. Domine labia mea aperies: et os meum annunciabit laudē tuā. Quoniam ſi voluiſſes ſacrificiū debiſſem vtiq; olocauſtis non delectaberis. Sacrificium deo ſpiritus contribulatus: coꝛ cōtritū ⁊ humiliatum deꝰ non deſpicies. Benigne fac domine in bona volūtate tua ſyon: vt edificētur muri hieruſalē. Tunc acceptabis ſacrificiū iuſticie oblationes ⁊ olocauſta: tunc ipōnēt ſuꝑ altare tuū vitulos. Ps. l

Quid gloꝛiaris in malicia: qui potens es in iniquitate. Tota die iniuſticiā cogitauit lingua tua ſicut nouacula acuta feciſti dolū. Dilexiſti maliciā ſuper benignitatem: iniquitatē magis q̄ loqui equitatem. Dilexiſti oīa vba pꝛecipitationis: lingua doloſa. Ꝓpterea deus deſtruet te in finē: euellet te et emigrabit te de tabernaculo tuo: et radicem tuam de terra viuentium. Videbūt iuſti et timebunt et ſup eum ridebūt: et dicēt ecce homo qui non poſuit deū adiutorem ſuum. Sed ſperauit in multitudīe diuitiarū ſuarū: et preualuit in vanitate ſua. Ego aūt ſicut oliua fructifera in domo dei: ſperaui ī mīa dei in eternum et in ſeculum ſeculi. Confitebor tibi in ſeculum qꝛ feciſti: et expectabo nomen tuuʒ qm̄ bonum eſt in conſpectu ſāctorum tuorum. Gl'ia pa. ān. Deus deorum dn̄s locutus eſt. ℣. Immola deo ſacrificium laudis. Et redde altiſſio vota tua. Ante laudes ℣ꝰ. Fiat mi ſericordia tua do. In laudibus. ān.

Secundum magnā miſericordiam tuam miſerere mei deus. ps. Miſerere. ān. Salutare vultꝰ mei et deus meꝰ. ps. Iudica me. ān. Ad te de luce vigilo deus. ps. Deus deus meus.

Iſaye. xxxviii.

Ego dixi in dimidio dierum meorū: vadam ad portas inferi. Queſiui reſiduum annorum meorum: dixi non videbo dominum deum in terra viuentiū. Non aſpiciam hominem vltra: et habitatorem quietis. Generatio mea ablata eſt ⁊ cōuoluta eſt a me: quaſi tabernaculum paſtorum. Preciſa ē velut a texēte vita mea duʒ adhuc ordirer ſuccidit me. De mane vſqꝫ ad veſperam finies me: ſperabā vſqꝫ ad mane quaſi leo ſic contriuit omnia oſſa mea. De mane vſqꝫ ad veſperā finies me: ſicut pullus hyrundinis ſic clamabo / meditabor vt columba. Attenuati ſunt oculi mei: ſuſpicientes in excelſo. Domine vim patior reſponde ꝓ me quid dicam aut quid reſpōdebit michi cum ipſe feceri. Recogitabo tibi omēs annos meos: in amaritudine anime mee. Domine ſi ſic viuitur et in talibꝰ vita ſpiritꝰ mei: corripies me ⁊ viuificabis me: ecce ī pace amaritudo mea amariſſima. Tu autem eruiſti animaʒ meam vt non periret: ꝓiciſti poſt tergum tuum omnia peccata mea. Quia nō infernus confitebitur tibi neq; mors laudabit te non expectabunt qui deſcēdūt in lacum veritatem tuam. Viuens viuens ipſe cōfitebitur tibi: ſicut et ego hodie pater filiis notam faciet veritatem tuam. Dñe ſaluum me fac: et pſalmos noſtros cantabimus cunctis diebus vite noſtre ī domo domini. Gloria patri. Añ. Cūctis diebus vite noſtre ſaluos nos fac domine. Añ. In excelſis laudate deum. Laudate do. de celis. Capm. Vigilate et orate.

Hymnus.

Ales diei nūcius lucē propinquam precinit nos excitator mentiū iam xp̄s ad vitā vocat. Auferte clamat lectulos egros ſopore deſides: caſtiq; recti ac ſobrii vigilate iam ſū proximus. Ieſum ciamꝰ vocibus flentes precātes ſobrii intenta ſupplicatio dormire cor mūdum vetat. Tu chriſte ſomnum diſcute tu rumpe noctis vincula tu ſolue peccatū verꝰ nouūq; lumē ingere. Deo patri ſit. In matutinis. añ. Erexit dominꝰ nobis cornu ſalutis in domo dauid pueri ſui. ps. Benedictꝰ. ve.

Feria quarta. Inuitator. In manu tua domine. Omnes fines terre. Pſalmꝰ. Venite. Hymnus. Rerum creator optime rectorq; noſter aſpice nos a quiete noxia merſos ſopore libera. Te xp̄e ſctē poſcimus ignoſce tu criminibz ad confitēdum ſurgimus morasq; noctis rumpimus. Mētes manꝰq; tollimus propheta ſicut noctibus nobis gerendum precipit pauluſq; geſtis cēſuit. Vides malum quod geſſimus: occulta noſtra pandimus: preces gementes fundimus / dimitte quod peccauimus. Preſta pater piiſſime patriq; compar vnice cum ſpiritu paraclito regnans per omne ſeculū.

Pſalmus. lii.

Dixit inſipiēs in corde ſuo: nō eſt deus. Corrupti ſunt ⁊ abominabiles facti ſūt in iniquitatibus: non eſt qui faciat bonum. Dñs de celo proſpexit ſuper filios hominū: vt videat ſi eſt intelligēs aut requirēs deū. Omnes declinauerūt ſimul inutiles facti ſunt: non eſt qui faciabonū non eſt vſq; ad vnū. Nonne ſcient oēs qui operātur iniquitatē: qui deuorāt plebē meā ſicut eſcam panis. Deū non inuocauerunt: illic trepidauerūt tiore vbi nō fuit timoꝛ. Qm̄ deus diſſipauit oſſa eoꝛum qui hoīb; placēt: ɔfuſi ſūt quoniam deꝰ ſpꝛeuit eos. Quis dabit ex ſyon ſalutare iſrl': cū ɔuerterit deꝰ captiuitatē plebis ſue, exultabit iacob ⁊ letabit iſrl'. ps. liii.

Deus ĩ noīe tuo ſaluū me fac: et in virtute tua iudica me. Deus exaudi oꝛationē meā: auribꝫ percipe verba oꝛis mei. Quoniam alieni inſurrexerūt aduerſum me et foꝛtes q̄ſierunt aīam meā: ⁊ nō ꝓpoſuerunt deū ante cōſpectū ſuū. Ecce eni deꝰ adiuuat me: et dominus ſuſceptoꝛ eſt aīe mee. Auerte mala inimicis meis: et in veritate tua diſperde illos. Volūtarie ſacrificabo tibi: et cōfiteboꝛ nomini tuo domine qm̄ bonū eſt. Qm̄ ex oī tribulatione eripuiſti me: et ſuper iĩmicos meos deſpexit oculus meꝰ. ps. liiii.

Exaudi deꝰ oꝛationem meam ⁊ ne deſpexeris depꝛecationem meam: intende michi et exaudi me. Contriſtatus ſum in exercitatione mea et conturbatus ſuꝫ a voce inimici et a tribulatione peccatoꝛis. Quoniam declinauerunt in me iniquitates: et in ira moleſti erant michi. Coꝛ meum conturbatum eſt in me: et foꝛmido moꝛtis cecidit ſuper me. Timoꝛ ⁊ tremoꝛ venerunt ſuper me: ⁊ cōtexerūt me tenebꝛe. Et dixi: quis dabit michi pennas ſicut columbe, et volabo et requieſcam. Ecce elōgaui fugiens: et māſi in ſolitudine. Expectabam eū qui ſaluum me fecit: a puſillanimitate ſpiritus ⁊ tēpeſtate. Precipita domine et diuide linguas eoꝛū: qm̄ vidi iniquitatem et contradictionem in ciuitate. Die ac nocte circundabit eam ſuper muros eiꝰ iniquitas et laboꝛ in medio eius et iniuſticia. Et non defecit de plateis eius: vſura et dolꝰ. Quoniam ſi inimicus meus maledixiſſet michi: ſuſtinuiſſem vtiq;. Et ſi is qui oderat me ſr̄ me magna locutus fuiſſet: abſcondiſſem me foꝛſitan ab eo. Tu vero homo vnanimis: dux me⁹ et notus me⁹. Qui ſimul mecum dulces capiebas cibos: in domo dei ambulauimus cũ cõſenſu. Veniat moꝛs ſup illos: et deſcẽdãt in infernũ viuẽtes. Qm̃ nequitie in habitaculis eoꝝ: in medio eoꝝ. Ego aũt ad dñm clamaui: et dñs ſaluauit me. Veſpere et mane et meridie narrabo et annunciabo: et exaudiet vocẽ meam. Redimet in pace aĩam meam ab his qui appꝛopinquant michi: qm̃ inter multos erãt mecum. Exaudiet de⁹ et humiliabit illos: qui eſt ante ſecula. Non enim eſt illis commutatio et non timuerunt deum: extendit manum ſuam in retribuẽdo. Contaminauerunt teſtamentum eius: diuiſi ſũt ab ira vultus eius et appꝛopinquauit coꝛ illius. Molliti ſunt ſermones eius ſuper oleum: et ipſi ſunt iacula. Iacta ſup dñm curã tuaꝫ et ipſe te enutriet: et nõ dabit in eternũ fluctuationeꝫ iuſto. Tu vero deus: deduces eos in puteũ interitus.

Viri ſanguinum et doloſi non dimidiabũt dies ſuos ego autem ſperabo in te domine. Gloria. An. Auertet dominus captiuitatem plebis ſue. Pſalmus. lv.

Miſerere mei deus quoniam conculcauit me homo: tota die impugnans tribulauit me. Conculcauerunt me inimici mei tota die: qm̃ multi bellantes aduerſum me. Ab altitudine diei timebo: ego vero in te ſꝑabo. In deo laudabo ſermões meos: ĩ deo ſꝑaui nõ timebo quid faciat michi caro. Tota die verba mea execrabantur aduerſũ me: oẽs cogitatiões eoꝝ in malum. Inhabitabũt et abſcõdent: ipſi calcaneũ meũ obſeruabũt. Sicut ſuſtinuerunt aĩam meã pꝛo nichilo ſaluos facies illos: in ira populos ꝯfringes. Deus vitã meã annunciaui tibi: poſuiſti lachꝛymas meas in conſpectu tuo. Sicut et in pꝛomiſſione tua: tũc ꝯuertẽtur inimici mei retroꝛſũ. In quacũqꝫ die inuocauero te: ecce cognoui qm̃ de⁹ meus es. In deo laudabo verbũ in dño laudabo ſermonem in deo ſperaui non timebo quid faciat michi homo.

In me ſunt de⁹ vota tua: que reddam laudationes tibi? ℣. Qm̄ eripuiſti animā meā de moꝛte: et pedes meos de lapſu vt placeā coꝛā deo ī lumīe viuētiū. Ps. lvi

Miſerere mei de⁹ miſerere mei: quoniā in te confidit anima mea. Et in vmbꝛa alarū tuarū ſpabo donec trāſeat iniqtas. Clamabo ad deū altiſſimū deū qui bñfecit michi. Miſit de celo ⁊ liberauit me: dedit ī oppꝛobꝛiū cōculcātes me. Miſit deus miām ſuam ⁊ veritatem ſuā et eripuit animā meam de medio catuloꝛum leonū / doꝛmiui cōturbat⁹. Filii hominū dētes coꝛum arma et ſagitte et lingua coꝛum gladius acutus. Exaltare ſuper celos deus: et in omnē terrā gloꝛia tua. Laqueū parauerunt pedibus meis: ⁊ incuruauerūt aīam meam. Foderunt ante faciā meā foueam: et inciderūt in eā. Paratū coꝛ meum de⁹ paratū coꝛ meum: cantabo et pſalmum dicam. Exurge gloꝛia mea exurge pſalteriū et cythara exurgā diluculo. Confiteboꝛ tibi ī populis domine: ⁊ pſalmū dicam tibi in gentibus. Qm̄ magnificata eſt vſqꝫ ad celos miſericoꝛdia tua: et vſqꝫ ad nubes veritas tua. Exaltare ſuper celos de⁹: et ſuper omnem terrā gloꝛia tua. Gloꝛia patri. Añ. Qm̄ in te confidit anima mea. Pſalmus. lvii.

Si vere vtiqꝫ iuſticiam loquimini: recte iudicate filii hominū. Etenī ī coꝛde iniquitates oꝑamini in terra: iniuſticias man⁹ veſtre conſinnant. Alienati ſunt peccatoꝛes a vulua: errauerunt ab vtero locuti ſunt falſa. Furoꝛ illis ſecundū ſimilitudinē ſerpētis: ſicut aſpidis ſurde ⁊ obturantis aures ſuas. Que non exaudiet vocem incantantium: et venefici incantantis ſapienter. Deus cōteret dentes eoꝛum ī oꝛe ipſoꝛū: molas leonū confringet dominus. Ad nichilum deuenient tanq̄ aqua decurrens: intendit arcū ſuū donec infirmētur. Sicut cera que fluit auferentur: ſupercecidit ignis et non viderunt ſolem. Priuſq̄ intelligerēt ſpine veſtre rānum: ſicut viuentes ſic in ira abſoꝛbet eas. Letabitur iuſtus cum viderit vindictam: manus ſuas la nabit in ſanguine peccatoris. Et dicet homo ſi vtiqꝫ eſt fructꝰ iuſto: vtiqꝫ eſt deꝰ iudicãs eos i terra. Ps. lviii.

Eripe me de inimicis meis deus meus et ab inſurgentibus in me libera me. Eripe me de operãtibꝫ iniquitatem: et de viris ſãguinũ ſalua me. Quia ecce ceperũt animã meã: irruerunt i me fortes. Neqꝫ iniquitas mea neqꝫ peccatũ meũ domine: ſine iniqtate cucurri et direxi. Exurge in occurſum meũ ⁊ vide: et tu domine deꝰ virtutum deus iſrael. Intende ad viſitandas oẽs gentes: non miſerearis omnibus qui operantur iniquitatẽ. Conuertẽtur ad veſperã et famẽ patientur vt canes et circuibunt ciuitatẽ. Ecce loquẽtur i ore ſuo: ⁊ gladius in labiis eorum / quoniam quis audiuit. Et tu domine deridebis eos: ad nichilũ deduces omnes gẽtes. Fortitudinẽ meã ad te cuſtodiã: qꝛ deꝰ ſuſceptor meꝰ / deus meus miſericordia eius preueniet me. Deus oſtendit michi ſuper inimicos meos: ne occidas eos / neqñ obliuiſcãtur populi mei. Diſperge illos i virtute tua: et depone eos protector meus domine. Delictũ oris eorum ſermonẽ labiorum ipſorum: et cõprehendantur i ſuperbia ſua. Et de execratione et mendatio: annũciabũtur in cõſũmatione. In ira conſũmationis et non erunt: et ſcient quia deus dominabitur iacob et finiũ terre. Conuertẽtur ad veſperã ⁊ famẽ patiẽtur vt canes: et circuibũt ciuitatẽ. Ipſi diſpergẽtur ad mãducandũ: ſi vero non fuerint ſaturati et murmurabũt. Ego aũt cãtabo fortitudinẽ tuã: et exaltabo mane miam tuã. Qꝛ factꝰ es ſuſceptor meꝰ: ⁊ refugiũ meũ i die tribulatiois mee. Adiutor meꝰ tibi pſallam qꝛ deꝰ ſuſceptor meꝰ es / deꝰ meꝰ mia mea. Glia. A. Iuſte iudicate filii hoiꝫ. Ps. lix.

Deus repuliſti nos ⁊ deſtruxiſti nos: iratus es et miſertꝰ es nobis. Commouiſti terrã et cõturbaſti eaꝫ: ſana cõtritiões eiꝰ / qꝛ ꝯmota eſt. Oſtendiſti pplo tuo dura: potaſti nos vino ꝯpũctiois. Dediſti metuẽtibꝰ te ſignificationẽ vt fugiant a facie arcꝰ. Ut liberẽtur dilecti tui ſaluū fac dextera tua et exaudi me. Deꝰ locutꝰ eſt in ſācto ſuo: letaboꝛ et ꝑtiboꝛ ſichimā: et cōuallē tabernaculoꝛū metiboꝛ. Meus eſt galaad et meꝰ eſt manaſſes ⁊ ephꝛaim foꝛtitudo capitis mei. Iuda rex meꝰ: moab olla ſpei mee. In idumeā extendā calciamentū meū michi alieigene ſubditi ſūt. Quis deducet me in ciuitatē munitā: quis deducet me vſqꝫ in ydumeā? Nōne tu deꝰ qui repuliſti nos: et non egredieris deꝰ in virtutibꝰ noſtris. Da nobis auxiliū de tribulatiōe: et vana ſalꝰ hoīs. In deo faciemꝰ virtutē: et ipē ad nichilū deducet tribulātes nos. ps. lv.

Exaudi deꝰ depꝛecationē meā: intēde oꝛationi mee. A finibꝰ terre ad te clamaui: dū anxiaretur coꝛ meum in petra exaltaſti me. Deduxiſti me qꝛ factus es ſpes mea: turris foꝛtitudis a facie inimici. Inhitabo in tabernaculo tuo in ſcl̄a: ꝓtegar ī velamēto alarum tuarū. Qm̄ tu deus meꝰ exaudiſti orōnem meā: dediſti hereditatē timētibꝰ nomen tuum. Dies ſup dies regis adiicies: annos eius vſqꝫ in diem ḡnationis et ḡnatiōis. Permanet in eternū in cōſpectu dei: miām et veritatem eius q̄s requiret? Sic pſalmū dicā noī tuo in ſeculū ſeculi: vt reddā vota mea de die in diē. Gloꝛia.

an. Da nobis dn̄e auxiliuz de tribulatione. ps. lxi.

Nonne deo ſubiecta erit aīa mea: ab ipſo eniz ſalutare meū. Nā et ipē deus meꝰ et ſalutaris meus: ſuſceptoꝛ meus, non moueboꝛ āplius. Quouſqꝫ irruitis ī hoīem: interficitis vniuerſi vos tanq̄ parieti inclinato et macerie depulſe? Verūtamē pꝛeciū meū cogitauerūt repellere: cucurri ī ſiti oꝛe ſuo bn̄dicebāt ⁊ coꝛde ſuo maledicebāt. Verūtamen deo ſubiecta eſto aīa mea: quoniam ab ipſo patientia mea. Quia ipſe deꝰ meꝰ et ſaluatoꝛ meus: adiutoꝛ meꝰ non emigrabo. In deo ſalutare meū et gloꝛia mea: deꝰ auxilii mei et ſpes mea in deo eſt. Sperate in eo omnis congregatio: populi effūdite coꝛam illo coꝛda veſtra deꝰ adiutoꝛ noſter in eternum. Veruntamen vani filii hominū mēdaces filii hominū in ſtateris: vt decipiant ipſi de vanitate i idipſum. Nolite ſperare in iniquitate: et rapinas nolite concupiſcere / diuitie ſi affluant nolite coꝛ apponere. Semel locutus eſt deus duo hec audiui: quia poteſtas dei eſt et tibi domine miſericoꝛdia qꝛ tu reddes vnicuiq; iuxta oꝑa ſua. ps. lxii.

DEus deus meus: ad te de luce vigilo. Sitiuit in te aĩa mea: ꝙ multipliciter tibi caro mea. In terra deſerta inuia et inaq̃ſa ſic in ſancto apparui tibi: vt viderem virtutem tuam et gloꝛiam tuam. Quoniam melioꝛ eſt mĩa tua ſuper vitas: labia mea laudabũt te. Sic benedicam te in vita mea: et in nomine tuo leuabo manꝰ meas. Sicut adipe et pinguedine repleatur anima mea: et labiis exultationis laudabit os meuꝫ. Si memoꝛ fui tui ſuꝑ ſtratum meum: in matutĩs meditaboꝛ in te: quia fuiſti adiutoꝛ meus. Et in velamẽto alarum tuarum exultabo adheſit anima mea poſt te: me ſuſcepit dextera tua. Ipſi vero in vanum queſierunt aĩam meam introibunt in inferioꝛa terre tradentur in manus gladii partes vulpium erunt. Rex vero letabitur in deo laudabũtur omnes qui iurant i eo: quia obſtructũ eſt os loquentium iniqua. ps. lxiii.

EXaudi deus oꝛationem meam cum depꝛecoꝛ: a timoꝛe inimici eripe animaꝫ meam. Pꝛotexiſti me a cõuentu malignantiũ: a multitudine operãtium iniquitatem. Quia exacuerũt vt gladium linguas ſuas: intenderunt arcum rem amaram: vt ſagittent in occultis immaculatum. Subito ſagittabunt eum et non timebunt: firmauerunt ſibi ſermonem neq̃. Narrauerunt vt abſconderent laqueos: dixerunt quis videbit eos? Scrutati ſunt iniquitates: defecerunt ſcrutãtes ſcrutinio. Accedet homo ad coꝛ altum: et exaltabitur deus. Sagitte paruuloꝛum facte ſunt plage eoꝛum: et infirmate ſunt contra eos lingue eoꝛum. Conturbati ſunt omnes qui videbãt eos: et timuit omnis homo. Et annunciauerunt opera dei: et facta eius intellexerunt. Letabitur iuſtꝰ in domino et ſperauit in eo et laudabuntur omnes recti corde. Gloria. An. A timore inimici eripe domine animam meam. ps. lxiiii.

TE decet hymnꝰ deꝰ in syon: et tibi reddetur votuz in hierusalē. Exaudi orationem meam: ad te oīs caro veniet. Verba iniquorum pꝛeualuerunt sup nos: et impietatibus nostris tu ꝓpiciaberis. Beatus quē elegisti et assūpsisti: inhabitabit in atriis tuis. Replebimur in bonis domꝰ tue: sanctū est tēplum tuū mirabile in equitate. Exaudi nos deꝰ salutaris noster spes oīm finium terre et in mari lōge. Pꝛeparās mōtes in virtute tua: accinctꝰ potētia qui cōturbas ꝓfundum maris sonū fluctuuz eius. Turbabūtur gentes et timebūt qui habitāt terminos a signis tuis: exitꝰ matutini et vespere delectabis. Visitasti terrā et inebꝛiasti eam: multiplicasti locupletare eam. Flumē dei repletum est aquis: parasti cibū illoꝛuz qm̄ ita est ꝑparatio eiꝰ. Riuos eius inebꝛiās mltiplica genimina eiꝰ: in stillicidiis eiꝰ letabitur germinās. Bn̄dices coꝛone āni benignitatis tue: et cāpi tui replebūtur vbertate. Pinguescēt speciosa deserti: et exultatiōe colles accingentur. Induti sūt arietes ouiū et valles abūdabūt frumēto: clamabūt etenī hymnū dicēt. ps. lxv.

IUbilate deo oīs terra psalmum dicite nomini eius: date gliam laudi. Dicite deo q̄ terribilia sūt oꝑa tua dn̄e: in multitudie virtutis tue mētiētur tibi inimici tui. Oīs terra adoret te ⁊ psallat tibi: psalmū dicat noī tuo. Venite ⁊ videte oꝑa dei: terribilis ī cōsiliis super filios hominū. Qui conuertit mare ī aridam: in fluīe pertrāsibunt pede/ ibi letabimur in ipso. Qui domiatur in virtute sua in eternum: oculi eius super gētes respiciunt qui exasperāt non exaltētur in semetipsis. Bn̄dicite gentes deum nostrū: et auditā facite vocem laudis eius. Qui posuit aīam meā ad vitam: et non dedit in commotionē pedes meos. Qm̄ ꝓbasti nos deus: igne nos examinasti sicut examinatur argentum. Induxisti nos in laqueū: posuisti tribulationes in dorso nostro imposuisti hoies sup capita nostra. Transiuimꝰ ꝑ ignē et aquā: et eduxisti nos i refrigeriū. Introibo in domum tuā in olocaustis: reddam tibi vota mea, que distinxerūt labia mea. Et locutū est os meū: in tribulatione mea. Olocausta medullata offeram tibi cū incenso arietum: offeram tibi boues cū hircis. Venite audite ⁊ narrabo oēs qui timetis deū: quanta fecit aie mee. Ad ipm ore meo clamaui: ⁊ exultaui sub lingua mea. Iniquitatē si aspexi in corde meo: non exaudiet dñs. Propterea exaudiuit deus: et attēdit voci deprecationis mee. Benedictꝰ deꝰ qui nō amouit orōnē meā: ⁊ miam suā a me. Ps. lxvii

Exurgat deus et dissipētur inimici eius: et fugiant qui oderunt eū a facie eius. Sicut deficit fumus deficiant: sicut fluit cera a facie ignis, sic pereant peccatores a facie dei. Et iusti epulentur et exultent in cōspectu dei: et delectentur in leticia. Cantate deo psalmū dicite noī eiꝰ iter facite ei: qui ascēdit super occasum, dñs nomē illi. Exultate in cōspectu eius turbabūtur a facie eiꝰ patris orphanorum et iudicis viduarum. Deus in loco sancto suo: deꝰ qui inhabitare facit uniꝰ moris in domo. Qui eduxit victos in fortitudine: similiter eos q exasperant qui habitant in sepulcris. Deus cū egredereris in conspectu ppli tui: cū pertransires in deserto. Terra mota est: etenī celi distillauerunt a facie dei sinay, a facie dei isrl. Pluuiam voluntariam segregabis deus hereditati tue: ⁊ infirmata est, tu vero perfecisti eam. Animalia tua hītabūt in ea: parasti i dulcedīe tua pauperi deꝰ. Dñs dabit verbum euangelizātibus: virtute multa. Rex virtutum dilecti dilecti: et speciei domus diuidere spolia. Si dormiatis iter medios cleros, pēne colūbe deargentate: et posteriora dorsi eius in pallore auri. Dū discernit celestis reges sup eam: niue dealbabuntur in selmon, mons dei mōs pinguis. Mōs coagulatꝰ mōs pinguis: vt quid suspicamini montes coagulatos ⁊c.

Mons in quo bñplacitum eſt deo hĩtare in eo: etenim dominus habitabit in finẽ. Currus dei decẽ milibus multiplex: milia letãtium dñs in eis in ſynai in ſãcto. Aſcẽdiſti in altum cepiſti captiuitatem: accepiſti dona in hoĩbus. Etenim non credentes: inhabitare dñm deum. Benedict⁹ dñs die quotidie: pſperum iter faciet nobis de⁹ ſalutarium noſtrorũ. De⁹ noſter deus ſaluos faciendi: et dñi dñi exitus mortis. Veruntamen deus confringet capita inimicorũ ſuorũ: verticẽ capilli perãbulantium ĩ delictis ſuis. Dixit dñs ex baſan conuertã: ꝯuertam in profundum maris. Vt intingatur pes tuus in ſãguine: lingua canum tuorũ ex inimicis ab ipſo. Viderũt ingreſſus tuos deus: ingreſſus dei mei regi mei qui eſt in ſancto. Preuenerũt principes coniuncti pſallentibꝫ in medio iuuencularũ timpaniſtriarum. In eccleſiis benedicite deo: dño de fontibus iſrael. Ibi beniamĩ adoleſcentulus: in mentis exceſſu. Principes iuda duces eorũ: principes zabulõ et principes neptalim. Mãda deus virtuti tue: confirma hoc deus quod operat⁹ es in nobis. A templo tuo in hieruſalem: tibi offerent reges mũera. Increpa feras arundinis congregatio thaurorum in vaccis populorum: vt excludãt eos qui probati ſunt argento. Diſſipa gentes que bella volũt venĩet legati ex egipto ethiopia preueniet manus eius deo. Regna terre cantate deo: pſallite domĩo. Pſallite deo: qui aſcendit ſuper celum celi ad orientem. Ecce dabit voci ſue vocem virtutis: date gloriam deo ſuper iſrael: magnificẽtia ei⁹ et virtus eius in nubibus. Mirabilis deus in ſanctis ſuis deus iſrael ipſe dabit virtutem et fortitudinem plebi ſue/benedictus deus. Gloria. Añ. In eccleſiis benedicite domino. ℣. Deus vitam meam annunciaui tibi. ℟. Poſuiſti lachrymas meas in cõſpectu tuo. Ante laud. ℣. Fiat mĩa. In l. ã.

Amplius laua me de⁹ ab iniuſticia mea. p̃s. Miſerere. ã. Te decet hy⁹ de⁹ in ſyon. p̃. Ip̄m. ã. Labia mea laudabũt te ĩ vita mea deus me⁹. ps. De⁹ deus me⁹. Primi regū. ii⁹.

Exultauit coꝛ meum in dño: et exaltatū eſt coꝛnu meū in deo meo. Dilatatum eſt os meū ſup inimicos meos: qꝛ letata ſū in ſalutari tuo. Non eſt ſanct⁹ vt eſt dñs: neqꝫ enī eſt alius extra te/⁊ nō eſt foꝛtis ſicut deus noſter. Nolite multiplicare loqui: ſublimia gloriātes. Recedāt vetera de oꝛe veſtro/qꝛ de⁹ ſcientiaꝝ dñs eſt: et ipſi pꝛeparantur cogitatiōes. Arcus fortiū ſuperat⁹ eſt: et infirmi accīcti ſūt roboꝛe. Repleti pꝛius pꝛo panib⁹ ſe locauerūt et famelici ſaturati ſunt. Donec ſterilis peperit plurimos: et que multos habebat filios infirmata eſt. Dñs moꝛtificat et viuificat: deducit ad inferos ⁊ reducit. Dñs pauperē facit et ditat: huīliat ⁊ ſubleuat. Suſcitās de puluere egenum: et de ſtercoꝛe eleuans pauperē. Ut ſedeat cū pꝛincipibus: et ſolium gloꝛie teneat. Dñi enim ſūt cardines terre: et poſuit ſup eos oꝛbem. Pedes ſanctoꝛum ſuoꝛū ſeruabit: et impii in tenebꝛis cōticeſcent qꝛ nō in foꝛtitudine ſua roboꝛabitur vir. Dñm foꝛmidabunt aduerſarii eius: et ſuper ipſos in celis tonabit. Dñs iudicabit fines terre ⁊ dabit imperium regi ſuo ⁊ ſublimabit coꝛnu xp̄i ſui. Gloꝛia. An. Dñs iudicabit fines terre. An. Celi celoꝛū laudate deum. ps. Laudate. Cap̄m. Vigilate. Hy⁹.

Nox et tenebꝛe et nubila ↄfuſa mundi et turbida lux intrat albeſcit polus chꝛiſtus venit diſcedite. Caligo terre ſcinditur percuſſa ſolis ſpiculo rebuſqꝫ iam coloꝛ redit vultu nitētis ſyderis. Te chꝛiſte ſolum nouimus te mente pura ⁊ ſimplici flendo et canēdo queſumus intende noſtris ſenſibus. Sunt multa fuſcis illita que luce purgentur tua: tu lux eoi ſyderis vultu ſereno illumina. Deo patri. ℣. In matutinis. An. Salutē ex inimicis noſtris et de manu oīm qui oderūt nos libera nos dñe. ps. Benedictus dñs deus iſrl'.

Feria quinta. Inuitatoꝛ. Adoꝛem⁹ dñm Qui ipſe fecit nos. ps. Venite. Hy⁹.

Nox atra rerū contegit terre coloꝛes oīm nos ꝯfitentes poſcimus te iuſte iudex cordiū. Vt auferas piacl̄a ſordeſq̄ mētis abluas/doneſq̄ xp̄e grām vt arceantur crimina. Mēs ecce torpet impia quā cl̄pa mordet noxia: obſcura geſtit tollere: et te redēptor querere. Repelle tu caliginē intrinſecꝰ q̄ maxime: vt in beato gaudeat ſe collocari lumīe. Preſta pr̄. Pſalmꝰ .lxviii.

Saluū me fac deꝰ q̄m intrauerunt aque vſq̄ ad animam meā. Infixus ſū in limo ꝓfundi: et non eſt ſubſtātia. Veni in altitudinem maris: et tēpeſtas demerſit me. Laboraui clamans rauce facte ſunt fauces mee: defecerūt oculi mei dum ſpero in deo meo. Multiplicati ſūt ſup capillos capitꝭ meis: q̄ oderunt me gratis. Cōfortati ſunt qui perſecuti ſūt me inimici mei iniuſte: que nō rapui tūc exoluebā. Deus tu ſcis inſipientiā meā: et delicta mea a te nō ſūt abſcōdita. Non erubeſcāt in me qui expectāt te dn̄e: dn̄e virtutum. Non ꝯfundantur ſuper me: qui querūt te deus iſrael. Qm̄ propter te ſuſtinui opprobrium: operuit ꝯfuſio faciem meam. Extraneus factꝰ ſum fratribus meis: et peregrinus filiis matris mee. Qm̄ zelus domus tue comedit me et opprobria exprobrantiū tibi ceciderunt ſuper me. Et operuit in ieiunio aīaꝫ meā: et factum eſt in opprobrium michi. Et poſui veſtimentū meū cilicium: et factꝰ ſum illis in parabolam. Aduerſū me loquebātur qui ſedebāt in porta et in me pſallebāt qui bibebāt vinū. Ego vero orationem meā ad te dn̄e: tp̄s beneplaciti deꝰ. In multitudine mīe tue exaudi me: in veritate ſalutis tue. Eripe me de luto vt non infigar: libera me ab his q̄ oderūt me/⁊ de profūdis aquarum: Nō me demergat tēpeſtas aque neq̄ abſorbeat me profundū: neq̄ vrgeat ſuper me puteus os ſuum. Exaudi me dn̄e quoniam benigna eſt mīa tua: ſcd̄m multitudinem miſerationum tuarum reſpice in me. Et ne auertas faciem tuā a puero tuo qm̄ tribulor velociter exaudi me. Intende anime mee et libera eā:

ꝓpter inimicos meos eripe me. Tu ſcis in ꝓperiū meum et ꝯfuſionem meā: ⁊ reuerentiam meā. In ꝯſpectu tuo ſūt oēs qui tribulāt me: impꝛoperiū expectauit coꝛ meū et miſeriā. Et ſuſtinui qui ſimul contriſtaretur et non fuit: et qui conſolaretur et non inueni. Et dederūt in eſcam meā fel: ⁊ in ſiti mea potauerunt me aceto. Fiat menſa eoꝛū coram ipſis in laqueū: et in retributiones et in ſcandalū. Obſcurētur oculi eoꝛū ne videant: et doꝛſum eoꝛum ſemper incurua. Effunde ſup eos iram tuā: et furoꝛ ire tue compꝛehendat eos. Fiat habitatio eoꝛum deſerta: et in tabernaculis eoꝛum non ſit qui inhabitet. Quoniā quē tu percuſſiſti ꝑſecuti ſunt: et ſuper doloꝛem vulnerū meoꝛū addiderūt. Appone iniquitatē ſuper iniquitatem eoꝛum: et non intrent in iuſticiam tuam. Deleātur de libꝛo viuētiū et cū iuſtis non ſcribantur. Ego ſum pauper et dolēs ſalus tua deus ſuſcepit me. Laudabo nomen dei cum cātico: ⁊ magnificabo eum in laude. Et placebit deo ſup vitulum nouellum coꝛnua ꝓducentē et vngulas. Uideāt pauperes et letentur: q̄rite dn̄m et viuet aīa veſtra. Quoniā exaudiuit pauperes dn̄s: et victos ſuos nō deſperit. Laudēt illū celi et terra: mare ⁊ oīa reptilia in eis. Quoniā deus ſaluā faciet ſyon: et edificabūtur ciuitates iude. Et inhabitabūt ibi: et hereditate acquirēt eam. Et ſemen ſeruoꝛum eius poſſidebit eam: et qui diligunt nomen eiꝰ habitabunt in ea. Ps. lxix.

Deus in adiutoꝛiū meum intēde: dn̄e ad adiuuandum me feſtina. Cōfundantur et reuereantur: qui querunt aīam meam. Auertantur retroꝛſum et erubeſcant: qui volunt michi mala. Auertantur ſtatim erubeſcētes: qui dicūt michi euge euge. Exultēt et letētur in te oēs qui querunt te: et dicant ſemꝑ magnificetur dn̄s qui diligūt ſalutare tuum. Ego vero egenus et pauper ſum: deꝰ adiuua me. Adiutoꝛ meꝰ et liberatoꝛ meus es tu: domine ne moꝛeris. Gloꝛia.

Ān. Dn̄e deus in adiutoꝛiū meum intende. Ps. lxx.

In te dñe ſꝑaui non cõfundar in eternum: in iuſticia tua libera me et eripe me. Inclina ad me aurem tuã: et ſalua me. Eſto michi in deũ protectorem ⁊ in locũ munitũ: vt ſaluum me facias. Qm̃ firmamẽtum meũ: et refugiũ meũ es tu. Deus meꝰ eripe me de manu pctõꝛis: et de manu ꝯtra legẽ agẽtis et ĩiqui. Qm̃ tu es patiẽtia mea domine: dñe ſpes mea a iuuẽtute mea. In te ꝯfirmatꝰ ſũ ex vtero: de ventre matris mee tu es protectoꝛ meus. In te cãtatio mea ſemper tanq̃ ꝓdigium factus ſum multis et tu adiutoꝛ foꝛtis. Repleatur os meũ laude: vt cantem glĩam tuã tota die magnitudinẽ tuã. Ne ꝓiicias me in tp̃e ſenectutis: cũ defecerit virtus mea/ne derelinquas me. Quia dixerunt inimici mei michi: et qui cuſtodiebant aĩam meã cõſilium fecerũt in vnum. Dicentes: deus dereliquit eũ perſequimini et ꝯpꝛehẽdite eum/qꝛ non eſt qui eripiat. Deꝰ ne elõgeris a me deus meꝰ in auxilium meũ reſpice. Confundantur et periciãt detrahẽtes aĩe mee operiantur cõfuſione et pudoꝛe qui querunt mala michi. Ego autem ſemꝑ ſperabo: et adiiciam ſuper omnem laudem tuam. Os meum annunciabit iuſticiam tuam: tota die ſalutare tuum. Qm̃ non cognoui litteraturam introibo in potentias dñi: dñe memoꝛaboꝛ iuſticie tue ſolius. Deus docuiſti me a iuuentute mea: et vſqꝫ nunc pꝛonunciabo mirabilia tua. Et vſqꝫ in ſenectam et ſenium deꝰ ne derelinquas me. Donec annunciem bꝛachium tuũ: generationi omni que ventura eſt. Potentiam tuam et iuſticiã tuã deus vſqꝫ in altiſſima q̃ feciſti magnalia: dñe quis ſimilis tibi? Quãtas oſtẽdiſti michi tribulatiões multas et malas et cõuerſus viuificaſti me: et de abyſſis terre iterũ reduxiſti me. Multiplicaſti magnificentiam tuã: et cõuerſus conſolatus es me. Nã et ego ꝯfitebor tibi in vaſis pſalmi: veritatem tuã deꝰ pſallam tibi in cythara ſãctus iſrael. Exultabunt labia mea cum cãtauero tibi: et anima mea quam redemiſti. Sed et lĩgua mea tota die meditabitur iuſticiã tuã: cũ ꝯfuſi et reuerĩti fuerit qui ꝗrũt mala michi.

DEus iudiciũ. Ps. lxxi. tuũ regi da: et iuſticiã tuam filio regis. Iudicare ppl'm tuum in iuſticia: ⁊ pauperes tuos in iudicio. Suſcipiãt mõtes pacem populo et colles iuſticiam. Iudicabit pauperes populi ⁊ ſaluos faciet filios pauperum: ⁊ humiliabit calũniatorem. Et permanebit cũ ſole ⁊ ante lunam: in generatione et generationeꝫ. Deſcendet ſicut pluuia in vellꝰ: et ſicut ſtillicidia ſtillantia ſuper terram. Orietur in diebꝰ eius iuſticia et abundãtia pacis: donec auferatur luna. Et dñabitur a mari vſqꝫ ad mare: et a flumine vſqꝫ ad terminos orbis terrarũ. Corã illo procidẽt ethiopes: et inimici eius terram lingent. Reges t'arſis ⁊ inſule munera offerẽt: reges arabũ ⁊ ſaba dona adducẽt. Et adorabũt eũ oẽs reges: oẽs gentes ſeruiẽt ei. Quia liberabit pauperẽ a potẽte: et pauperem cui non erat adiutor. Parcet pauperi et inopi: ⁊ aĩas pauperũ ſaluas faciet. Ex vſuris et iniquitate redimet aĩas eorum: et honorabile nomen eorũ corã illo. Et viuet ⁊ dabitur ei de auro arabie ⁊ adorabũt de ipſo ſemꝑ tota die et benedicent ei. Erit frumentum in terra in ſũmis mõtium: ſuꝑ extolletur ſuꝑ libanum fructꝰ eiꝰ: et florebunt de ciuitate ſicut fenũ terre. Sit nomen eiꝰ benedictum in ſecula: ante ſolẽ permanet nomen eiꝰ. Et benedicẽtur in ipſo oẽs tribus terre: omẽs gentes magnificabunt eum. Benedictus dñs deus iſrael: qui facit mirabilia ſolus. Et benedictum nomen maieſtatis eius in eternum: ⁊ replebitur maieſtate eius oĩs terra fiat fiat. Gloria. A. Eſto michi domine in deum protectorem. Ps. lxxii.

QUã bonus iſrael deus his qui recto ſũt corde. Mei autem pene moti ſunt pedes: pene effuſi ſunt greſſus mei. Quia zelaui ſuper iniquos: pacem peccatoꝝ videns. Quia nõ eſt reſpectus morti eorum: ⁊ firmamentum in plaga eorum. In labore hoĩm non ſunt: et cum hoĩbus non flagellabuntur. Ideo tenuit eos ſuperbia: operti ſūt iniquitate et impietate ſua. Prodiit quaſi ex adipe iniquitas eorum: tranſierūt in affectum cordis. Cogitauerūt et locuti ſūt nequiciā: iniquitatem in excelſo locuti ſūt. Poſuerūt in celum os ſuum: et lingua eorum tranſiuit in terram. Ideo conuertetur populꝰ meꝰ hic: et dies pleni inueniētur in eis. Et dixerūt quomō ſcit deꝰ: et ſi eſt ſcientia in excelſo? Ecce ipſi pctōres et abundantes in ſc̄lo: obtinuerūt diuitias. Et dixi: ergo ſine cauſa iuſtificaui cor meum: et laui inter inocentes manꝰ meas. Et fui flagellatus tota die: et caſtigatio mea in matutinis. Si dicebā narrabo ſic: ecce nationem filiorum tuorū reprobaui. Exiſtimabā ut cognoſcerem: hoc labor eſt ante me. Donec intrem in ſanctuarium dei: et intelligā in nouiſſimis eorū. Verūtamen ꝓpter dolos poſuiſti eis: deieciſti eos dū alleuarentur. Quomodo facti ſūt in deſolationē: ſubito defecerūt perierunt ꝓpter iniquitatē ſuam. Velut ſomnium ſurgentiū: dñe in ciuitate ymaginem ipſorū ad nichilū rediges. Quia inflamatum eſt cor meū et renes mei ꝯmutati ſūt: et ego ad nichilum redactus ſū et neſciui. Et iumentū factus ſū apud te et ego ſemꝑ tecum. Tenuiſti manum dexterā meā: et in voluntate tua deduxiſti me: et cum gloria ſuſcepiſti me. Quid eniꝫ michi eſt in celo: ⁊ a te quid volui ſuper terram? Defecit caro mea et cor meum: deꝰ cordis mei et pars mea deus in eternum. Quia ecce qui elongant ſe a te peribunt: perdidiſti oēs qui fornicātur abs te. Michi autē adherere deo bonū eſt: ponere in dño deo ſpem meā. Ut annuncieꝫ oēs p̄dicatiōes tuas: in portis filie ſyon.

ps.lxxiii

Ut quid deus repuliſti in finem: iratus eſt furor tuus ſuper oues paſcue tue. Memor eſto cōgregationis tue: quam poſſediſti ab initio. Redemiſti virgā hereditatis tue: mons ſyon in quo habitaſti in eo. Leua manus tuas in ſuꝑbias eorum in finem: q̄ta malignatus eſt inimicus in ſancto. Et gliāti ſūt qui oderunt te: in medio ſolennitatis tue. Poſuerunt ſigna ſua ſigna et non cognouerunt: ſicut in exitu ſuper ſummū. Quaſi in ſilua lignorum ſecuribus exciderunt ianuas eius in idipſum: in ſecuri et aſcia deiecerūt eā. Incenderunt igni ſāctuarium tuum in terra: polluerunt tabernaculum nominis tui. Dixerunt in corde ſuo cognatio eorū ſimul: q̄eſcere faciamus omnes dies feſtos dei a terra. Signa noſtra nō vidim⁹: iam non eſt ꝓpheta, ⁊ nos nō cognoſcet amplius. Vſq; quo deus improperabit inimicus irrita. aduerſarius nomen tuū in finem? Vt q̄d auertis manū tuā et dexteram tuam: de medio ſinu tuo ī finem? Deus aūt rex noſter ante ſecula: operat⁹ eſt ſalutē ī medio terre. Tu cōfirmaſti ī virtute tua mare cōtribulaſti capita drachonū in aq̄s. Tu ꝯfregiſti capita drachōis: dediſti eū eſcam populis ethiopū. Tu dirupiſti fontes et torrentes: tu ſiccaſti fluuios ethā. Tu⁹ eſt dies et tua eſt nox tu fabricatus es aurorā ⁊ ſolem. Tu feciſti omnes terminos terre: eſtatem ⁊ ver tu plaſmaſti ea. Memoꝛ eſto huius inimicus improꝑabit domino: et popul⁹ inſipiens incitauit nomē tuū. Ne tradas beſtiis animas confitentes tibi ⁊ aīas pauperum tuoꝛū ne obliuiſcaris in finem. Reſpice in teſtamentum tuū: quia repleti ſūt qui obſcurati ſūt terre domibus iniquitatū. Ne auertatur humilis factus confuſus: pauper et inops laudabunt nomen tuum. Exurge deus iudica cauſā tuam: memoꝛ eſto impꝛoperioꝛum tuoꝛū, eoꝛum que ab inſipiente ſunt tota die. Ne obliuiſcaris voces inimicoꝛum tuoꝛū: ſuperbia eoꝛum qui te oderunt aſcēdit ſemper. Gloꝛia. An. Liberaſti virgā hēditatis tue.

Pſalmus lxxiiii.

COnfitebimur tibi deus confitebimur: et inuocabimus nomen tuum. Narrabim⁹ mirabilia tua cū accepero tempus ego iuſticias iudicabo. Liquefacta eſt terra et oēs qui habitant in ea: ego confirmaui columnas eius. Dixi iniq̄s nolite inique agere: et deliquētib⁹ nolite exaltare coꝛ na. Nolite extollere ī altū cornu veſtrū: nolite loqui aduerſus deum iniquitatē. Quia neqꝫ ab oriente neqꝫ ab occidente neqꝫ a deſertis montibus/ quoniam deus iudex eſt. Hunc humiliat et hunc exaltat: quia calix in manu domini vini meri plenus mixto. Et inclinauit ex hoc in hoc: verumtamen fex eius non eſt exinanita/ bibent omnes peccatores terre. Ego autem annunciabo in ſeculum: cantabo deo iacob. Et oīa cornua peccatorum confringam et exaltabunt cornua iuſti.

Psalmus .lxxv.

Notus in iudea deus: ī iſrael magnū nomen eius. Et factus eſt in pace locus eius: et habitatio eiꝰ in ſyon. Ibi confregit potētias: arcū ſcutū ⁊ gladiū et bellum. Illuminans tu mirabiliter a mōtibꝰ eternis: turbati ſunt omnes inſipiētes corde. Dormierūt ſomnum ſuū: et nichil inuenerūt oēs viri diuitiarū in manibꝫ ſuis. Ab increpatione tua deꝰ iacob dormitauerunt qui aſcenderunt equos. Tu terribilis es/ et quis reſiſtet tibi ex tunc ira tua. De celo auditum feciſti iudiciū: terra tremuit ⁊ quieuit. Cū exurgeret in iudicio deus vt ſaluos faceret oēs manſuetos terre. Qm̄ cogitatio hoīs confitebitur tibi: et reliquie cogitationis diē feſtū agēt tibi. Vouete et reddite domino deo veſtro: omnes qui ī circuitu eius affertis munera. Terribili et ei qui aufert ſpiritum principum: terribili apud reges terre.

Gloria. an. In iſrael magnū nomē eiꝰ. ps. lxxvi

Voce mea ad dominū clamaui voce mea ad dn̄m et intendit michi. In die tribulationis mee deū exquiſiui manibus meis: nocte contra eum et non ſū deceptus. Renuit conſolari anima mea: memor fui dei et delectatus ſū/ et exercitatus ſū et defecit ſpiritꝰ meꝰ. Anticipauerunt vigilias oculi mei: turbatus ſum ⁊ non ſum locutꝰ. Cogitaui dies antiquos: ⁊ annos eternos in mente habui. Et meditatus ſum nocte cum corde meo: et exercitabar et ſcopebam ſpiritum meum. Nunquid ī eternum proiciet deꝰ: aut non apponet vt complacitioꝛ ſit adhuc? Aut in finē miām ſuam abſcidet: a generatione in generationē? Aut obliuiſcetur miſereri deus: aut continebit in ira ſua miſericoꝛdias ſuas. Et dixi nunc cepi: hec mutatio dextere excelſi. Memoꝛ fui operum dñi: qꝛ memoꝛ ero ab initio mirabiliū tuorum. Et meditaboꝛ i omnibus operibꝫ tuis: et i adinuentionibus tuis exerceboꝛ. Deus in ſctō via tua quis deꝰ magnus ſicut deus noſter: tu es deus qui facis mirabilia. Notā feciſti in populis virtutē tuā: redemiſti i brachio tuo populū tuū filios iacob ⁊ ioſeph. Viderūt te aque deus viderūt te aque et timuerūt: et turbate ſūt abyſſi. Multitudo ſonitus aquarū: vocē dederūt nubes. Etenim ſagitte tue tranſeunt: vox tonitrui tui in rota. Illuxerunt choꝛuſcationes tue oꝛbi terre: commota eſt et cōtremuit terra. In mari via tua ⁊ ſemite tue in aqs multis: et veſtigia tua non cognoſcētur. Deduxiſti ſicut oues populū tuū in manu moyſi ⁊ aarō. Ps. lxxvii.

Attendite popule meus legē meā: iclinate aurē veſtrā in verba oꝛis mei. Aperiā i parabolis os meum: loquar ꝓpoſitiões ab initio. Quanta audiuimꝰ et cognouimus ea: ⁊ patres noſtri narrauerunt nobis. Nō ſūt occultata a filiis eorū in generatione altera. Narrantes laudes domini et virtutes eius: et mirabilia eius que fecit. Et ſuſcitauit teſtimonium in iacob: ⁊ legē poſuit in iſrael. Quāta mādauit patribꝫ noſtris nota facere ea filiis ſuis: vt cognoſcat generatio altera. Filii qui naſcētur et exurgēt: enarrabunt filiis ſuis. Et ponāt i deo ſpem ſuam: et non obliuiſcantur operū dei et mādata eius exquirant. Ne fiāt ſicut patres eoꝛum: gñatio praua et exaſperās. Generatio que non direxit coꝛ ſuum: et nō eſt creditus cum deo ſpūs eiꝰ. Filii effrem intendentes et mittentes arcū: conuerſi ſunt in die belli. Non cuſtodierunt teſtamētū dei: et in lege eius noluerūt ambulare. Et obliti ſūt benefactoꝝ eiꝰ: et mirabiliū eius qui oſtēdit eis.

Coꝛã patribus eoꝛũ fecit mirabilia in terra egypti: in campo thaneos. Interrupit mare et perduxit eos ⁊ statuit aquas quasi ĩ utre. Et deduxit eos ĩ nube diei et tota nocte ĩ illuminatione ignis. Interrupit petrã ĩ heremo: ⁊ adaq̃uit eos velut ĩ abyssus multa. Et eduxit aquã de petra: et deduxit tãq̃ flumina aquas. Et apposuerũt adhuc peccare ei: ĩ irã excitauerũt excelsũ in ĩaquoso. Et tentauerunt deũ in coꝛdibꝫ suis ut peterent escas animabꝫ suis. Et male locuti sunt de deo dixerunt nũquid poterit deus parare mensam in deserto? Qm̃ percussit petrã et fluxerunt aque: et toꝛrentes inundauerunt.

Nunq̃d et panẽ poterit dare: aut parare mensam poplo suo? Ideo audiuit dominꝰ et distulit: ⁊ ignis accẽsus est ĩ iacob / ⁊ ira ascẽdit in israel. Quia nõ crediderunt in deo: nec sperauerunt in salutari eius. Et mandauit nubibus de super: et ianuas celi aperuit. Et pluit illis manna ad manducandum: et panem celi dedit eis. Panem angeloꝛũ manducauit homo cibaria misit eis in abũdãtia. Trãstulit austrũ de celo: et ĩduxit ĩ virtute sua affricũ. Et pluit super eos sicut puluerez carnes: ⁊ sicut arenã maris volatilia pẽnata. Et ceciderũt ĩ medio castroꝛũ eoꝛũ: circa tabernacula eoꝛũ. Et mãducauerũt et saturati sũt nimis: et desyderiũ eoꝛum attulit eis / non sũt fraudati a desyderio suo. Adhuc esce eoꝛũ erant in oꝛe ipsoꝛũ et ira dei ascendit sup̲ eos. Et occidit pingues eorum et electos israel impediuit. In omnibus his peccauerũt adhuc: et non crediderũt in mirabilibꝫ eius. Et defecerũt in vanitate dies eoꝛũ: ⁊ ãni eoꝛũ cũ festinatione. Cũ occideret eos q̃rebãt eũ / ⁊ reuertebantur: et diluculo veniebant ad eũ. Et rememoꝛati sunt quia deus adiutoꝛ est eoꝛũ: et deus excelsꝰ redemptoꝛ eoꝛũ est. Et dilexerunt eũ ĩ oꝛe suo et lingua sua mentiti sunt ei. Coꝛ autem eoꝛũ nõ erat rectũ cũ eo: nec fideles habiti sunt in testamento eiꝰ. Ipse autez est misericoꝛs ⁊ ꝓpicius fiet peccatis eoꝛũ et non diſperderet eos. Et abũdauit vt auerteret irã ſuã: et non accẽdit oẽꝫ irã ſuã. Et recordatus eſt quia caro ſũt: ſpiritus vadẽs ⁊ nõ rediens. Quotiens exacerbauerunt eũ ĩ deſerto: ĩ irã concitauerunt eũ in inaquoſo? Et conuerſi ſunt et tẽtauerunt deum: et ſanctũ iſrael exacerbauerunt. Nõ ſunt recordati manus ei⁹: die qua redemit eos de manu tribulantis. Sicut poſuit in egipto ſigna ſua: et ꝓdigia ſua ĩ cãpo thaneos Et conuertit in ſanguinẽ fluīa eorũ: ⁊ ymbres eorũ ne biberent. Miſit in eos cynomiã et comedit eos: ⁊ ranã et diſperdidit eos Et dedit erugini fructus eorũ et labores eorũ locuſte. Et occidit in grandine vineas eorũ: ⁊ moros eorum ĩ pruina. Et tradidit grandini iumenta eorũ: et poſſeſſionem eorum igni. Miſit in eos irã indignationis ſue: indignationem et irã ⁊ tribulationẽ: immiſſiones per ãgelos malos. Uiam fecit ſemite ire ſue: et non pepercit a morte animarum eorum: et iumenta eorum in morte concluſit. Et percuſſit oẽ primo genitum in terra egypti: primitias omnis laboris eorum in tabernaculis chã. Et abſtulit ſicut oues populum ſuum: et perduxit eos tanꝙ gregẽ in deſerto. Et eduxit eos in ſpe et non timuerunt: ⁊ inimicos eorũ operuit mare: Et induxit eos in montẽ ſanctificationis ſue: mõtem quem aquiſiuit dextera eius Et eiecit a facie eorũ gẽtes: et ſorte diuiſit eis terram in funiculo diſtributionis Et habitare fecit in tabernaculis eorũ: trib⁊ iſrael. Et tentauerunt et exacerbauerunt deum excelſum: et teſtimonia eius non cuſtodierũt Et auerterunt ſe et non ſeruauerunt pactum: quẽadmodum patres eorum conuerſi ſunt in arcũ prauũ: In irã concitauerunt eum in collibus ſuis: et in ſculptilibus ſuis ad emulationẽ eũ prouocauerunt Audiuit de⁹ ⁊ ſpreuit: et ad nichilum redegit valde iſrael. Et repulit tabernaculum ſylo: tabernaculũ ſuum vbi habitauit ĩ hominib⁊. Et tradidit ĩ captiuitatem virtutẽ eorũ: et pulchritudinem eorũ ĩ ma nus inimici. Et ꝯcluſit in gladio populū ſuū: et hereditatem ſuā ſpꝛeuit. Iuuenes eoꝛū cōedit ignis: ⁊ virgines eoꝛum non ſūt lamētate. Sacerdotes eoꝛum i gladio ceciderūt: et vidue eoꝛum non ploꝛabantur.

Et excitatus eſt tanq̄ doꝛmiens dominꝰ: et tanq̄ potens crapulatꝰ a vino. Et percuſſit inimicos ſuos in poſterioꝛa: oppꝛobꝛiū ſempiternū dedit illis. Et repulit tabernaculū ioſeph: ⁊ tribū ephꝛaim non elegit. Sed elegit tribum iuda: mōtem ſyon quem dilexit. Et edificauit ſicut vnicoꝛnis ſanctificiū ſuū in terra quā fūdauit in ſecula. Et elegit dauid ſeruū ſuū: et ſuſtulit eū de gregibꝰ ouium/ de poſt fetātes accepit eum. Paſcere iacob ſeruū ſuū: et iſrael hereditatem ſuam. Et pauit eos in innocentia coꝛdis ſui: et in intellectibꝰ manuū ſuarū deduxit eos. An. Tu es deꝰ q̄ facis mirabilia. ꝑ. lxxviii.

Deus venerūt gentes in hereditateꝫ tuam: polluerunt templū ſanctū tuum: poſuerunt hieruſalem in pomoꝛuꝫ cuſtodiā. Poſuerunt moꝛticina ſeruoꝛum tuoꝛū eſcas volatilibus celi: carnes ſanctoꝛū tuorū beſtiis terre. Effuderunt ſanguinem eoꝛum tanq̄ aquā in circuitu hieruſalem: et non erat qui ſepeliret. Facti ſumus oppꝛobꝛiū vicinis noſtris: ſubſānatio et illuſio his q̄ in circuitu noſtro ſūt. Uſqꝫquo domine iraſceris in finem: aſcendetur velut ignis zelꝰ tuus. Effūde iram tuā in gentes que te non nouerunt: et in regna que nomē tuum non inuocauerunt. Quia comederunt iacob: et locū eius deſolauerunt. Ne memineris iniquitatū noſtrarum antiquaꝛū: cito anticipent nos miſericoꝛdie tue/ quia pauperes facti ſumus nimis. Adiuua nos deus ſalutaris noſter: et pꝛopter gloꝛiam nomīs tui dn̄e libera nos/ et pꝛopicius eſto pctīs noſtris pꝛopter nomen tuū. Ne forte dicāt i gentibus/ vbi eſt deus eoꝛū: et inoteſcat in nationibꝫ coꝛā oculis noſtris. Ultio ſanguinis ſeruoꝛū tuoꝛū q̄ effuſꝰ eſt: introeat i ꝯſpectu tuo gemitus ꝯpeditoꝛū. Scd̄m magnitudinem bꝛachii tui: poſſide filios moꝛtificatoꝛū. Et redde vicinis noſtris ſeptuplū in ſinu eorum. impꝛoperiū ipſoꝛum quod expꝛobrauerūt tibi domine. Nos autē populus tuus et oues paſcue tue: ꝯfitebimur tibi in ſeculum. In generatione et generationē: annūciabimꝰ laudē tuam. Pſ. lxxix.

Qui regis iſrael intende: qui deducis velut ouē ioſeph. Qui ſedes ſuper cherubin: manifeſtare coꝛam effraim bēiamin et manaſſe. Excita potentiam tuam et veni: vt ſaluos facias nos. Deus conuerte nos ⁊ oſtende faciē tuam et ſalui erimꝰ. Domine deꝰ virtutū: quouſqꝫ iraſceris ſuper oꝛationē ſerui tui? Cibabis nos pane lachꝛimarū: ⁊ potū dabis nobis in lachꝛymis in menſura. Poſuiſti nos in contradictionem vicinis noſtris: et inimici noſtri ſubſānauerūt nos. Deus virtutū cōuerte nos ⁊ oſtende faciem tuam et ſalui erimus.

Vineā de egipto tranſtuliſti: eieciſti gentes et plantaſti eam. Dux itineris fuiſti in conſpectu eius et plātaſti radices eius: et impleuit terrā. Operuit montes vmbꝛa eius: et arbuſta eiꝰ cedros dei. Extendit palmites ſuos vſqꝫ ad mare: ⁊ vſqꝫ ad flumē ꝓpagines eius. Ut q̄d deſtruxiſti maceriā eius: et vindemiāt eā omnes qui pꝛetergrediunt viam. Exterminauit eā aper de ſilua: et ſingularis ferus depaſtꝰ eſt eā. Deus virtutū conuertere: reſpice de celo ⁊ vide ⁊ viſita vineā iſtā. Et perfice eā quā plantauit dextera tua: ⁊ ſuper filiū hominis quē confirmaſti tibi. Incēſa igni et ſuffoſſa: ab īcrepatione vultus tui peribunt. Fiat manus tua ſuper virū dextere tue: et ſuper filiū hoīs quē confirmaſti tibi. Et nō diſcedimus a te viuificabis nos: et nomen tuū inuocabimus. Domine deus virtutum conuerte nos: et oſtēde faciē tuam et ſalui erimus. Gloꝛia. Añ. Pꝛopiciꝰ eſto pc̄tis noſtris domine.

℣. Gaudebūt labia mea cū cantauero tibi. Et aīa mea quam redemiſti. Ante laudes. ℟. Fiat mīa. In .l. añ.

Tibi ſoli peccaui domine miſerē mei ꝓ Miſerē

An. Dñe refugiū factus es nobis. ps. Ipſum. an. In matutinis dñe meditabor in te. ps. Deus d. Exodi. xv.

Cantemus dño ps. glorioſe enim honorificatus eſt equum et aſcenſorem ꝓiecit in mare. Fortitudo mea et laus mea dominus: et factus eſt michi in ſalutem. Iſte deus meus et glorificabo eum: de⁹ patris mei et exaltabo eū. Dñs quaſi vir pugnator oñs nomen eius: curr⁹ pharaonis ⁊ exercitum ei⁹ ꝓiecit in mare. Electi principes eius ſubmerſi ſūt in mari rubro: abyſſi operuerunt eos/deſcēderūt in profundum quaſi lapis. Dextera tua dñe magnificata eſt i fortitudīe: dextera tua ꝑcuſſit inimicum: et i multitudine glīe tue depoſuiſti omnes aduerſarios meos. Miſiſti iram tuam que deuorauit eos ſicut ſtipulam in ſpū furoris tui ꝯgregate ſunt aque. Stetit vnda fluēs: ꝯgregate ſunt abyſſi i medio mari. Dixit inimicus: perſequar et cōprehendam/diuidā ſpolia implebitur aīa mea. Euaginabo gladiū meū: interficiet eos manus mea. Flauit ſpūs tu⁹ et operuit eos mare: ſubmerſi ſunt quaſi plumbum in aquis vehementibus. Quis ſimilis tui i fortib3 dñe q̄s ſimilis tui magnific⁹ i ſc̄titate: terribilis atq3 laudabilis ⁊ faciens mirabilia? Extendiſti manum tuam: et deuorauit eos terra. Dux fuiſti in mīa tua ꝑplo tuo: quē redemiſti. Et portaſti eū in fortitudine tua: ad habitaculum ſanctum tuum. Aſcenderūt populi ⁊ irati ſunt: dolores obtinuerūt hītatores philiſtiim. Tūc conturbati ſunt principes edom robuſtos moab obtinuit tremor / obriguerunt oēs habitatores chanaam. Irruat ſup eos formido et pauor i magnitudīe brachii tui. Fiāt immobiles quaſi lapis donec ꝑtranſeat populus tuus dñe: donec pertranſeat populus tuus iſte quē poſſediſti. Introduces eos et plātabis in monte hereditatis tue: firmiſſimo hītaculo tuo qđ operatus es dñe. Sanctuariū tuum dñe quod firmauerūt man⁹ tue: dñs regnabit in eternū et vltra. In greſſꝰ eſt enī eques pharao cū curribꝫ et equitibꝫ ī mare: et reduxit ſuper eos dñs aquas maris. Filii autem iſrl: ambulauerūt per ſiccum in medio eiꝰ. Gloria. An. In eternū dñs regnabit et vltra. V. In ſanctis eius laudate deū. Ps. Laudate. Cpm. Vigilate. Hymnꝰ.

Lux ecce ſurgit aurea pallens fatiſcat cecitas que noſmet in preceps diu erroꝛe traxit deuio.

Hec lux ſerenum conferat puroſqꝫ nos preſtet ſibi: nichil loquamur ſubdolum voluamus obſcurum nichil.

Sic tota decurrat dies nec lingua mendax nec manus oculi nec peccent lubrici nec noxa coꝛpꝰ inquinet.

Speculatoꝛ aſtat deſuper qui nos diebꝫ omibus actuſqꝫ noſtros pꝛoſpicit a luce pꝛima in veſperum.

Deo patri. V. In matutinis. An. In ſctitate ſeruiamus dño et liberabit nos ab inimicis nrīs. Ps. Bñd.

¶ Feria ſexta. Inuitatoꝛium. Dominum deū noſtrum Venite adoꝛemus. Ps. Venite exultemꝰ. Hyꝰ.

Te trinitatis vnitas oꝛbem potenter qui regis attende laudum cantica que excubantes pſallimus.

Nam lectulo cōſurgimus noctis quieto tempoꝛe vt flagitemus vulnerum a te medelam omnium.

Quo fraude quicqd demonum in noctibus deliquimꝰ abſtergat illud celitus tue poteſtas gloꝛie.

Ne coꝛpus aſſit ſoꝛdidum nec toꝛpoꝛ inſtet coꝛdium: et criminis contagio tepeſcat ardoꝛ ſpiritꝰ.

Ob hoc redemptoꝛ queſumus reple tuo nos lumine per qđ dierum circulis nullis ruamus actibꝰ. Pꝛeſta pr̄ pi.

Pſalmus. lxxx.

Exultate deo adiutoꝛi nr̄o: iubilate deo iacob. Sumite pſalmum et date tympanum: pſalterium iocundū cum cythara. Buccinate ī neomenia tuba: in inſigni die ſolēnitatis veſtre. Quia pꝛeceptum in iſrael eſt: et iudicium deo iacob. Teſtimonium in ioſeph poſuit illud: cū exiret de terra egipti linguam quam non nouerat audiuit. Diuertit ab oneribus doꝛſum eius: manus eius in cophino ſeruie runt. In tribulatione inuocaſti me: et liberaui te: ⁊ exaudiui te in abſcondito tēpeſtatis/ probaui te apud aquam contradictionis.

Audi populꝰ meus et cōteſtabor te: iſrael ſi audieris me non erit in te deꝰ recēs neqꝫ adorabis deū alienum. Ego eni ſum dn̄s deus tuus qui eduxi te de terra egipti: dilata os tuum ⁊ implebo illud. Et non audiuit populus meus vocē meam: et iſrael non intendit michi. Et dimiſi eos ſecundum deſyderia cordis eorū: ibunt in adinuentionibꝫ ſuis. Si populus meus audiſſet me: iſrael ſi in viis meis ambulaſſet. Pro nichilo forſitan inimicos eorum humiliaſſem: et ſuper tribulātes eos miſiſſē manum meam. Inimici dn̄i mentiti ſunt ei: et erit tempus eorum in ſecula. Et cibauit illos ex adipe frumenti: et de petra melle ſaturauit eos. Ps. lxxxi.

Deus ſtetit in ſynagoga deorum: in medio autem deos diiudicat. Uſqꝫquo iudicatis iniquitatem: et facies peccatorum ſumitis. Iudicate egeno et pupillo: humilē et pauperē iuſtificate. Eripite pauperem: et egenū de manu peccatoris liberate. Neſcierunt neqꝫ itellexerūt/ in tenebris ambulāt: mouebūtur oīa fundamenta terre. Ego dixi dii eſtis: et filii excelſi oēs. Uos aūt ſicut hoīes moriemini: et ſicut vnus de prīcipibus cadetis. Surge deꝰ iudica terram: qm̄ tu hereditabis in oībꝰ gentibꝫ. Glia. ã. Exultate deo adiutori nr̄o. Ps. lxxxii.

Deus qui ſimilis erit tibi? ne taceas neqꝫ compeſcaris deus. Qm̄ ecce inimici tui ſonuerunt: ⁊ qui oderunt te extulerunt caput. Sup populum tuū malignauerūt conſiliū: et cogitauerūt aduerſꝰ ſctōs tuos. Dixerunt venite et diſperdamus eos de gente: et non memoretur nomen iſrael vltra. Qm̄ cogitauerunt vnanimiter ſimul aduerſus te: teſtamentum diſpoſuerunt tabernacula ydumeorum et iſmaelite. Moab et agareni gebal et amon et amalech: alienigene cum habitātibꝫ tyrum. Etenim aſſur venit cū illis: facti ſunt in adiutoriū filiis loth. Fac illis ſicut madiam et cyſare: ſicut iabin in toꝛrente cyſon. Diſperierunt i endoꝛ: facti ſũt vt ſtercus terre. Pone pꝛincipes eoꝛum ſicut oꝛeb: et zeb et zebee et ſalmana. Omnes pꝛincipes eoꝛũ qui dixerunt: hereditate poſſideamus ſanctuarium dei. Deus meus pone illos vt rotã: et ſicut ſtipulam ante faciẽ vẽti. Sicut ignis qui cõburit ſiluam: ⁊ ſicut flamma comburẽs mõtes. Ita perſequeris illos in tempeſtate tua: et ira tua turbabis eos. Imple facies eorum ignominia: et querẽt nomen tuum dñe. Erubeſcãt et cõturbẽtur in ſcl̃m ſeculi: et ꝯfundantur et pereãt. Et cognoſcãt qꝛ nomen tibi dñs: tu ſol⁹ altiſſimus i oĩ terra. Ps. lxxxiii.

Quã dilecta tabernacula tua dñe virtutum: ꝯcupiſcit ⁊ deficit aĩa mea in atria dñi. Cor meum et caro mea: exultauerunt in deũ viuũ. Etenĩ paſſer inuenit ſibi domum: ⁊ turtur nidũ ſibi, vbi reponat pullos ſuos. Altaria tua dñe virtutũ: rex meus ⁊ deus meus. Beati qui habitant in domo tua dñe: i ſecula ſeculoꝝ laudabunt te. Beatus vir cuius eſt auxilium abs te: aſcẽſiones in coꝛde ſuo diſpoſuit i valle lachꝛimaꝝ, in loco quẽ poſuit. Etenĩ benedictiones dabit legiſlatoꝛ: ibunt de virtute in virtutẽ, videbitur de⁹ deoꝝ in ſyon. Dñe deus virtutũ exaudi oꝛonẽ meã: auribus percipe deus iacob. Pꝛotectoꝛ nr̃ aſpice deus: et reſpice in faciẽ xp̃i tui. Qꝛ melioꝛ eſt dies vna: in atriis tuis ſuper milia. Elegi abiectus eſſe in domo dei mei: magis q̃ habitare in tabernaculis peccatoꝝ. Qꝛ miam et veritatem diligit deus: gratiã et gloꝛiã dabit dñs. Non priuabit bonis eos qui ambulant in innocentia: dñe virtutum beatus homo q̃ ſperat in te. Gloꝛia patri. an. Tu ſolus altiſſim⁹ ſuper oẽm terrã. Ps. lxxxiiii.

Benedixiſti dñe terram tuam: auertiſti captiuitatem iacob. Remiſiſti iniquitatẽ plebis tue: operuiſti oĩa peccata eoꝝ. Mitigaſti oẽm iram tuã: auertiſti ab ira ĩdignatiõis tue. Conuerte nos deus ſalutaris noſter: ⁊ auerte iram tuam a nobis. Nunquid ī eternum iraſceris nobis: aut extēdes iram tuā a generatiōe in generationē. Deus tu conuerſus viuificabis nos: et plebs tua letabitur in te. Oſtende nobis dn̄e mīam tuam: et ſalutare tuum da nobis. Audiā quid loquatur ī me dn̄s deus: qm̄ loquetur pacē ī plebem ſuam. Et ſuper ſanctos ſuos: ⁊ in eos qui ꝯuertuntur ad cor. Verūtamē ꝓpe timētes eum ſalutare ipſius: vt inhabitet gloria in terra noſtra. Mīa et veritas obuiauerūt ſibi: iuſticia et pax oſculate ſunt. Veritas de terra orta eſt: et iuſticia de celo proſpexit. Etenim dn̄s dabit benignitatē: et terra noſtra dabit fructum ſuū. Iuſticia ante eū ābulabit: et ponet ī via greſſꝰ ſuos. ps. lxxxv

Inclina dn̄e aurem tuam et exaudi me: qm̄ inops et pauper ſum ego. Cuſtodi aīam meam qm̄ ſanctus ſum: ſaluum fac ſeruum tuum deus meꝰ ſperantē in te. Miſerere mei dn̄e qm̄ ad te clamaui tota die: letifica aīam ſerui tui qm̄ ad te dn̄e aīam meā leuaui. Qm̄ tu dn̄e ſuauis ⁊ mitis: et multe mīe omnibus inuocātibus te. Auribus ꝑcipe dn̄e orationem meam: et intende voci dep̄cationis mee. In die tribulatiōis mee clamaui ad te: qꝛ exaudiſti me. Nō eſt ſimilis tui ī diis dn̄e: ⁊ nō eſt ſecundum opera tua. Oēs gentes quaſcūqꝫ feciſti venient et adorabunt coram te dn̄e: et glorificabūt nomē tuum. Qm̄ magnꝰ es tu et faciens mirabilia: tu es deꝰ ſolus. Deduc me dn̄e in via tua et ingrediar in veritate tua: letetur cor meum vt timeat nomē tuum. Confitebor tibi dn̄e deꝰ meꝰ in toto corde meo: et glorificabo nomen tuum in eternum. Qꝛ miſericordia tua magna eſt ſuper me: et eruiſti animam meam ex inferno inferiori. Deꝰ iniqui inſurrexerūt ſuper me: et ſynagoga potentium queſierunt aīam meam/ et non ꝓpoſuerunt te in conſpectu ſuo. Et tu dn̄e deus miſerator et miſericors: patiēs et multe miſericordie et verax. Reſpice ī me et miſerere mei: da imperium puero tuo/ ⁊ ſaluum fac filiū ancille tue. Fac mecū ſignum in bono vt videant qui oderunt me et confundantur: quoniā tu dn̄e adiuuiſti me et conſolatus es me. Gloria patri. an. Benedixiſti dn̄e terram tuam. ps. lxxxvi.

Fundamenta eius in montibus ſanctis: diligit dn̄s portas ſyon ſuper omnia tabernacula iacob. Glorioſa dicta ſunt de te: ciuitas dei. Memor ero raab et babilonis: ſcientium me. Ecce alienigene et tyrus et populus ethiopū: hi fuerūt illic. Nunquid ſyō dicet homo et homo natus eſt in ea: et ipſe fūdauit eā altiſſimus. Dn̄s narrabit in ſcripturis populorū: et principū horꝝ qui fuerūt in ea. Sicut letantiū oīm: habitatio eſt in te. ps. lxxxvii.

Domine deus ſalutis mee: in die clamaui et nocte coram te. Intret in conſpectu tuo oratio mea: inclina aurē tuam ad precem meā. Quia repleta eſt malis aīa mea: ⁊ vita mea in inferno appropinquauit. Eſtimatus ſū cum deſcendentibus in lacū: factus ſū ſicut homo ſine adiutorio inter mortuos liber. Sicut vulnerati dormientes ī ſepulcris: quorū non eſt memor amplius/ et ipſi de manu tua repulſi ſunt. Poſuerunt me in lacu inferiori: in tenebroſis et in vmbra mortis. Super me confirmat⁹ eſt furor tuus: ⁊ omnes fluctus tuos induxiſti ſuꝑ me. Longe feciſti notos meos a me: poſuerunt me abominationem ſibi. Traditus ſū et non egrediebar: oculi mei languerunt pre inopia. Clamaui ad te dn̄e tota die: expandi ad te manus meas. Nunquid mortuis facies mirabilia: aut medici ſuſcitabunt et cōfitebuntur tibi. Nūquid narrabit aliquis in ſepulcro miām tuam: et veritatem tuam ī perditionem. Nunquid cognoſcetur in tenebris mirabilia tua: et iuſticia tua in terra obliuionis. Et ego ad te dn̄e clamaui: et mane oratio mea preueniet te. Vt qd dn̄e repellis orationē meā: auertis faciē tuam a me. Pauper ſū ego et in laboribus a iuuentute mea: exaltatus autem humiliatus ſum et conturbatus. In me trāſierunt ire tue: ⁊ terroꝛes tui conturbauerunt me. Circundederunt me ſicut aqua tota die: circundederunt me ſimul. Elongaſti a me amicū et pꝛoximū: et notos meos a miſeria. Gloꝛia patri. An. Fūdamenta eius in mōtibus ſanctis. ps. lxxxviii.

Miſericoꝛdias dñi: in eternū cantabo. In generatione et generationem: annunciabo veritatem tuam ī oꝛe meo. Quoniā dixiſti in eternum mia edificabitur in celis: pꝛeparabitur veritas tua in eis. Diſpoſui teſtamentū electis meis: iuraui dauid ſeruo meo / vſqꝫ in eternū pꝛeparabo ſemē tuum. Et edificabo in generatione ⁊ generationem: ſedem tuam. Confitebuntur celi mirabilia tua dñe: etenī veritatem tuam in eccleſia ſāctorum. Quoniā quis in nubibus equabitur dño: ſimilis erit dño in filiis dei. Deus qui gloꝛificatur in conſilio ſanctoꝛū: magnus et terribilis ſuper omnes qui in circuitu eius ſunt. Dñe deus virtutū quis ſimilis tibi: potens es dñe et veritas tua ī circuitu tuo. Tu domiaris poteſtati maris: motum autē fluctuum eiꝰ tu mitigas. Tu humiliaſti ſicut vulneratum ſuperbum: in bꝛachio virtutis tue diſperſiſti inimicos tuos. Tui ſunt celi et tua eſt terra: oꝛbem terre et plenitudinem eius tu fundaſti / aquilonem et mare tu creaſti. Thaboꝛ et hermon in nomine tuo exultabunt: tuum bꝛachium cum potētia. Firmetur manus tua et exaltetur dextera tua: iuſticia et iudicium pꝛeparatio ſedis tue. Miſericoꝛdia et veritas pꝛecedēt faciem tuam: beatus populus qui ſcit iubilationem. Dñe in lumine vultus tui ambulabunt: et in noīe tuo exultabūt tota die / et in iuſticia tua exaltabūtur. Qm̄ gloria virtutis eoꝛū tu es: et in bñplacito tuo exaltabitur coꝛnu noſtrū. Quia dñi eſt aſſumptio noſtra: et ſcti iſrael regis nrī. Tūc locutꝰ es in viſione ſctis tuis: ⁊ dixiſti poſui adiutoꝛiū in potēte / ⁊ exaltaui electū de plebe mea. Inueni dd̄ ſeruū meū: oleo ſctō meo vnxi eū

Manꝰ enim mea auxiliabitur ei : et brachium meũ confirmabit eum. Nichil proficiet inimicus in eo: et filiꝰ iniquitatis non apponet nocere ei. Et ꝯcidam a facie ipſiꝰ inimicos eius: et odientes eũ in fugam cõuertam Et veritas mea ⁊ mĩa mea cũ ipſo : et ĩ noĩe meo exaltabitur cornu eiꝰ Et ponã ĩ mari manum eiꝰ: et in fluminibꝫ dexterã eiꝰ Ipſe inuocauit me pater meꝰ es tu: deꝰ meꝰ ⁊ ſuſceptor ſalutis mee Et ego primogenitũ ponã illũ excelſũ pre regibus terre.

In eternum ſeruabo illi miam meã : et teſtamentũ meũ fidele ipſi Et ponã in ſeculũ ſeculi ſemẽ eius : et thronũ eius ſicut dies celi Si aũt dereliquerint filii eiꝰ legẽ meã: et in iudiciis meis non ambulauerint.

Si iuſticias meas ꝓphanauerit: ⁊ mãdata mea nõ cuſtodierint. Viſitabo in virga iniquitates eoꝝ: et ĩ verberibꝫ pctã eoꝝ. Miam aũt meam non diſpergam ab eo neqꝫ nocebo in veritate mea. Neqꝫ prophanabo teſtamẽtum meum: et que ꝓcedunt de labiis meis nõ faciam irrita. Semel iuraui in ſãcto meo: ſi dauid mẽtiar ſemen eius in eternum manebit. Et thronꝰ eius ſicut ſol in conſpectu meo: et ſicut luna perfecta in eternum et teſtis in celo fidelis. Tu vero repuliſti et deſpexiſti: diſtuliſti xp̄m tuum. Auertiſti teſtamẽtum ſerui tui : ꝓphanaſti ĩ terra ſanctuariũ eius. Deſtruxiſti oẽs ſepes eius: poſuiſti firmamẽtum eiꝰ formidinẽ. Diripuerũt eum oẽs tranſeũtes viam: factꝰ eſt opprobriũ vicinis ſuis. Exaltaſti dexteram deprimentium eum : letificaſti oẽs inimicos eius. Auertiſti adiutorium gladii eius et non es auxiliatꝰ ei in bello Deſtruxiſti eũ ab emũdatione: et ſedẽ eius in terra colliſiſti. Minoraſti dies tꝑis eius: perfudiſti eum confuſione. Vſqꝫquo dñe auertis in finẽ: exardeſcet ſicut ignis ira tua. Memorare que mea ſubſtãtia: nũquid ei vane ꝯſtituiſti oẽs filios hoim. Quis eſt homo qui viuet et non videbit mortem: eruet aĩam ſuam de manu inferi? Vbi ſunt mĩe tue antique dñe:

ſicut iuraſti dauid in veritate tua. Memor eſto domine opprobrii ſeruorum tuorum: quod continui in ſinu meo multarum gentium. Quod exprobrauerunt inimici tui domĩe: q̄d exprobrauerunt commutationem chriſti tui. Benedictus dominus in eternum fiat fiat.

Ps. lxxxix.

Domine refugium factus es nobis: a generatione in generationem. Priuſq̄ mõtes fierẽt aut formaretur terra et orbis: a ſeculo ⁊ vſq; in ſeculum tu es deus. Ne auertas hominem in humilitatem: et dixiſti cõuertimini filii hominum. Qm̄ mille anni ante oculos tuos: tanq̄ dies heſterna que preteriit.

Et cuſtodia in nocte: que pro nichilo habentur eorū anni erūt. Mane ſicut herba tranſeat mane floreat et trāſeat: veſpere decidat induret et areſcat. Quia defecimus in ira tua: et in furore tuo turbati ſumus. Poſuiſti iniquitates noſtras in cōſpectu tuo: ſeculum noſtrum in illuminatione vultus tui. Quoniam omnes dies noſtri defecerunt: et in ira tua defecimus. Anni noſtri ſicut aranea meditabuntur: dies annorum noſtrorum in ipſis ſeptuagita anni. Si autem in potentatibꝫ octoginta anni: et amplius eorum labor et dolor. Quoniam ſuperuenit manſuetudo: ⁊ corripiemur. Quis nouit poteſtatem ire tue: et pre timore tuo iram tuam dinumerare? Dexteram tuam ſic notam fac: et eruditos corde in ſapientia.

Conuertere domine vſq; quo: et deprecabilis eſto ſuper ſeruos tuos. Repleti ſumus mane miſericordia tua: exultauimus et delectati ſumus in oĩbus diebus noſtris. Letati ſum⁹ pro diebus quibus nos humiliaſti: annis quibus vidimus mala. Reſpice in ſeruos tuos et in opera tua et dirige filios eorum.

Et ſit ſplēdor dñi dei noſtri ſuper nos/ et opera manuum noſtraꝝ dirige ſuper nos et opus manuum noſtrarum dirige.

Ps. xc.

Qui habitat in adiutorio altiſſimi: in protectione dei celi ꝯmorabitur. Dicet dño ſuſceptor me⁹ es tu: et refugiũ meum deus meus ſperabo in eum. Qm̃ ipſe liberauit me de laqueo venantiũ: et a verbo aſpero. Scapulis ſuis obumbrabit tibi: et ſub pēnis eius ſperabis. Scuto circundabit te veritas eiꝰ: non timebis a timore nocturno. A ſagitta volāte in die a negocio perambulante in tenebris: ab incurſu et demonio meridiano. Cadent a latere tuo mille et decem milia a dextris tuis: ad te autem non appropinquabit. Veruntamen oculis tuis conſyderabis: et retributionem peccatoꝝ videbis. Quoniam tu es dñe ſpes mea: altiſſimum poſuiſti refugium tuum. Non accedet ad te malum et flagellum non appropinquabit tabernaculo tuo. Quoniā angelis ſuis mādauit de te: vt cuſtodiāt te in omnibus viis tuis. In manibus portabunt te: ne forte offendas ad lapidem pedem tuum. Super aſpidem ⁊ baſiliſcum ambulabis et conculcabis leonem et drachonem. Quoniam ī me ſperauit liberabo eũ: protegam eum quoniam cognouit nomen meum. Clamauit ad me ⁊ ego exaudiam eum cum ip̃o ſum ī tribulatione: eripiam eũ et glorificabo eum. Longitudine dierũ replebo eũ: et oſtendā illi ſalutare meum.

Pſalmus .xci.

Bonum eſt confiteri domino: et pſallere nomini tuo altiſſime. Ad annunciandum mane miſericordiam tuam: et veritatem tuam per noctem. In decacordo pſalterio: cũ cantico in cythara. Quia delectaſti me domīe in factura tua: et in operibus manuum tuarum exultabo. Quam magnificata ſunt opera tua dñe: nimis profunde facte ſunt cogitationes tue. Vir inſipiens nō cognoſcet: et ſtultus nō intelliget hec. Cum exorti fuerit pctõres ſicut fenum et apparuerint oēs qui operantur iniquitatem Vt intereant in ſeculum ſeculi: tu autem altiſſimus ī eternum domine. Quoniam ecce inimici tui domīe: quoniam ecce inimici tui peribunt: et diſpergentur oēs qui operantur iniquitatē. Et exaltabitur ſicut vnicornis cornu meum: et ſenectus mea ĩ miſericordia vberi. Et deſpexit oculus meus inimicos meos: et in ſurgentibus in me malignãtibꝫ audiet auris mea. Iuſtus vt palma florebit ſicut cedrus libani multiplicabitur. Plantati in domo domini: ĩ atriis domꝰ dei noſtri florebunt. Adhuc multiplicabuntur ĩ ſenecta vberi: et benepatientes erunt vt annuncient. Quoniam rectus dominus deus noſter: et non eſt iniquitas in eo. Glori patri et filio. Pſ. xcii.

Dominus regnauit decorem indutus eſt: indutus eſt dominus fortitudinem et precinxit ſe. Etenim firmauit orbem terre: qui non commouebitur. Parata ſedes tua ex tunc: a ſeculo tu es. Eleuauerunt flumina domine: eleuauerunt flumina vocem ſuam. Eleuauerunt flumina fluctus ſuos: a vocibus aquarum multarum. Mirabiles elationes maris: mirabilis in altis dominus. Teſtimonia tua credibilia facta ſũt nimis domum tuam decet ſanctitudo domine: in longitudinem dierum. Gloria patri et fi. Pſ. xciii.

Deus vltionum dominus: deus vltionum libere egit. Exaltare qui iudicas terram: redde retributionem ſuperbis. Vſqꝫ quo peccatores domine: vſqꝫquo peccatores gloriabũtur. Effabuntur et loquẽtur iniquitatem: loquentur omnes qui operantur iniuſticiam. Populum tuum domine humiliauerũt et hereditatem tuam vexauerunt. Viduam et aduenam interfecerunt: et pupillos occiderunt. Et dixerunt non videbit dominus: nec intelliget deus iacob. Intelligite inſipientes in populo: et ſtulti aliquando ſapite. Qui plantauit aurẽ non audiet: aut qui finxit oculum non cõſiderat? Qui corripit gẽtes non arguet: qui docet hominem ſcientiam. Dominꝰ ſcit cogitationes hominum: quoniam vane ſunt. Beatus homo quem tu erudieris domine: et de lege tua docueris eũ. Vt mitiges ei a diebꝫ malis: donec fodiat pctõri fouea Q non repellet dn̄s plebē ſuā et hereditatē ſuam nō derelinquet. Quoadusqꝫ iuſticia conuertatur in iudiciū: et qui iuxta illam omnes qui recto ſunt corde. Quis conſurget michi aduerſus malignantes: aut quis ſtabit mecum aduerſus operantes iniquitatem. Niſi quia dn̄s adiuuit me: paulominus habitaſſet in iferno anima mea. Si dicebā motus eſt pes meus: miſericordia tua dn̄e adiuuabat me. Secundum multitudinem dolorum meorum in corde meo: conſolatiōes tue letificauerunt animam meam. Nūquid adheret tibi ſedes iniquitatis: qui fingis laborem in p̄cepto. Captabunt in animā iuſti: et ſanguinem innocentē condēnabūt. Et factus eſt michi dominus in refugiū: et deus meus in adiutorium ſpei mee. Et reddet illis iniquitatem ipſorum: ⁊ i malicia eorum diſperdet eos: diſperdet illos domin⁹ de⁹ noſter. Ps. xciiii.

Venite exultemus domino: iubilemus deo ſalutari noſtro. Preoccupemus faciem eius in confeſſione: et in pſalmis iubilemus ei. Quoniā de⁹ magnus dominus et rex magnus ſuper oēs deos. Qꝛ in manu eius ſunt omnes fines terre: et altitudines mōtium ipſius ſūt. Qm̄ ipſius eſt mare et ipſe fecit illud: et ſiccam man⁹ eius formauerūt. Venite adoremus et ꝓcidamus ⁊ ploremus ante dn̄m qui fecit nos: qꝛ ipſe eſt deus noſter. Et nos popul⁹ paſcue ei⁹ et oues manus ei⁹. Hodie ſi vocē eius audieritis: nolite obdurare corda veſtra. Sicut in irritatione: ſecūdum diem tentationis i deſerto. Vbi tentauerūt me patres veſtri: ꝓbauerūt et viderūt oꝑa mea. Quadraginta annis offēſus fui generationi illi: et dixi ſemp hi errant corde. Et iſti nō cognouerūt vias meas vt iuraui in ira mea: ſi introibūt in requiē meā. Ps. xcv.

Cantate dn̄o canticū nouum: cantate dn̄o oīs terra. Cantate dn̄o et benedicite noī eius: annunciate de die in diem ſalutare eius. Annunciate inter gentes gloriā eius in oīb⁹ populis mirabilia eius.

Qm̄ magnus dñs et laudabilis nimis: terribilis eſt ſuper oēs deos. Qm̄ oēs dii gentium demonia: dñs aūt celos fecit. Confeſſio et pulchritudo in cōſpectu ei⁹: ſanctimonia et magnificētia in ſāctificatione ei⁹ Afferte dño patrie gentiū afferte dño gl'iam et honorem afferte dño gloriā nomini eius Tollite hoſtias et introite in atria ei⁹: adorate dñm in atrio ſācto ei⁹ Cōmoueatur a facie ei⁹ vniuerſa terra: dicite in gētibus q2 dñs regnauit. Et enim correxit orbē terre q̄ non cōmouebit: iudicabit pplos in equitate. Letentur celi et exultet terra: cōmoueatur mare et plenitudo ei⁹ gaudebūt cāpi ⁊ oīa que in eis ſūt. Tūc exultabunt oīa ligna ſiluaꝝ a facie dñi q2 venit: q̄m venit iudicare terrā Iudicabit orbē terre in equitate: et populos i v̄itate ſua. ps. xcvi

Dominus regnauit exultet terra: letētur inſule multe. Nubes et caligo in circuitu eius: iuſticia et iudicium correctio ſedis eius. Ignis ante ipm̄ precedet: et inflamabit in circuitu īimicos eius. Alluxerūt fulgura ei⁹ orbi terre: vidit ⁊ cōmota eſt terra Mōtes ſicut cera fluxerūt a facie dñi: a facie dñi oīs terra. Annunciauerūt celi iuſticiam eius: ⁊ viderūt oēs populi gl'iam eius Cōfundantur oēs qui adorāt ſculptilia: et qui gloriātur in ſimulacris ſuis. Adorate eum oēs angeli ei⁹: audiuit et letata eſt ſyon Et exultauerūt filie iude: propter iudicia tua dñe. Qm̄ tu dñs altiſſimus ſup oēm terram nimis exaltatus es ſuper oēs deos Qui diligitis dñm odite malum: cuſtodit dñs aīas ſctōꝝ ſuoꝝ de manu pctōris liberauit eos. Lux orta eſt iuſto: et rectis corde leticia. Letamini iuſti in dño: et confitemini memorie ſanctificationis eius. Gloria pa. An. Cantate dño et benedicite noī ei⁹. ℣. Intret orō mea i ꝯſpectu tuo. ℟. Inclina aurē tuā ad precē meā. Ante laudes. ℣⁹ Fiat miſeri.

In laudibus. an.

Spiritu prīcipali cōfirma cor meū deus. ps. Miſerere. an. In veritate tua exaudi me dñe. ps. Dñe ex audi.ii⁹. An. Illumina dñe vultū tuū ſup nos. ps. Deus d̄ me⁹. Abacuc.iii.pe.

DOmine audiui auditionem tuā: et timui.

Dñe opus tuum: ī medio annoꝛum viuifica illud.

In medio annoꝛum notum facies: cum iratus fueris mīe recoꝛdaberis. Deus ab auſtro veniet: et ſanctus de monte pharā. Operuit celos gloꝛia ei⁹: et laudis ei⁹ plena eſt terra. Splēdoꝛ eius vt lux erit: coꝛnua in manibus eius. Ibi abſcōdita eſt foꝛtitudo eius: ante faciem eius ibit moꝛs.

Egredietur dyabol⁹ ante pedes eius: ſtetit et menſus eſt terram. Aſpexit et diſſoluit gentes: et contriti ſunt montes ſeculi. Incuruati ſunt colles mundi ab itineribz eternitatis ei⁹.

Pꝛo iniquitate vidi tentoria ethiopie: turbabuntur pelles terre madian. Nūquid in fluminibus iratus es dñe: aut in fluminibus furoꝛ tuus vel in mari indignatio tua? Qui aſcendes ſuper equos tuos: et quadꝛige tue ſaluatio. Suſcitans ſuſcitabis arcum tuum: iuramenta tribubz que locutus es. Fluuios ſcindes terre: viderūt et doluerunt mōtes/gurges aq̄rum tranſijt. Dedit abyſſus vocem ſuam: altitudo manus ſuas leuauit. Sol et luna ſteterunt in habitaculo ſuo: in luce ſagittarū tuarum: ibunt in ſplendoꝛe fulgurantis haſte tue.

In fremitu conculcabis terram: in furoꝛe obſtupefacies gentes. Egreſſus es in ſalutem ꝑpuli tui: in ſalutem cum chꝛiſto tuo.

Percuſſiſti caput de domo impii: denudaſti fundamētū eius vſq; ad collū. Maledixiſti ſceptris eius: capiti bellatoꝛum eius/venientibus vt turbo ad diſpergendum me. Exultatio eoꝛum: ſicut ei⁹ qui deuoꝛat pauperem in abſcondito.

Viam feciſti i mari equis tuis: in luto aquaꝝ multarum. Audiui et conturbatus eſt venter meus: a voce ꝯtremuerunt labia mea.

Ingrediatur putredo in oſſibus meis: et ſubter me ſcateat. Et requieſcam in die tribulationis: vt aſcendam ad populum accinctū noſtrum. Ficus enim nō floꝛebit: et non erit germē in vineis. Mētietur opus oliue: et arua non afferent cibū. Abſcidetur de ouili pec⁹: et nō erit armentum in pꝛeſepibus. Ego aūt in dn̄o gaudebo: et exultabo in deo ieſu meo. Deus dn̄s foꝛtitudo mea: et ponet pedes meos quaſi ceruoꝛum. Et ſuper excelſa mea deducet me victoꝛ: i pſalmis canētem. Gloꝛia. Aā. Dn̄e audiui auditionē tuā et timui. Aā. In tympano ⁊ choro in coꝛdis et oꝛgano laudate deum. Ps. Laudate. Cpm. Vigilate. Hymn⁹.

Eterna celi gloꝛia beata ſpes moꝛtalium celſi tonātis vnice caſteqꝫ pꝛoles virginis. Da dexterā ſurgentibꝫ exurgat et mēs ſobꝛia / flagranſqꝫ in laudem dei grates repēdat debitas. Oꝛtus refulget lucifer ſparſamqꝫ lucem nunciat: cadit caligo noctium lux ſancta nos illuminet. Manenſqꝫ noſtris ſenſibꝫ noctem repellat ſeculi omniqꝫ fine diei purgata ſeruet pectoꝛa. Queſita iam pꝛimum fides altis radicet ſenſibus ſecunda ſpes congaudeat quo maioꝛ extat caritas. Deo patri ſit glo.

ỽ. In matutinis aā. Per viſcera miſericoꝛdie dei noſtri in quibus viſitauit nos oriēs ex alto. ps. Benedict⁹.

¶ Sabbato ad matutinas Inuitatoꝛiū. Dn̄m deum nr̄m Venite adoꝛem⁹. Hy⁹.

Summe deus clementie mūdiqꝫ factoꝛ machine vnus potētialiter trinuſqꝫ ꝑſonaliter. Noſtros pius cum canticis flet⁹ benigne ſuſcipe qui coꝛde puro ſoꝛdibus te perfruamur largius. Lumbos iecurqꝫ moꝛbidum adure igne congruo: accincti vt ſint perpetim / luxu remoto peſſimo. Ut quiqꝫ hoꝛas noctium nunc concinendo rumpimus: donis beate patrie ditemur omnes affatim. Pꝛeſta pater piiſſime.

Pſalmus. xcvii.

Cantate domino canticum nouum: quia mirabilia fecit. Saluauit ſibi dextera ei⁹ et bꝛachium ſanctum ei⁹. Notum fecit dominus ſalutare ſuum: in conſpectu gentium reuelauit iuſticiam ſuam. Recoꝛdatus eſt miſericoꝛdie ſue et veritatis ſue: domui iſrael.

Viderunt oēs termini terre ſalutare dei noſtri: iubilate deo oīs terra / cantate ⁊ exultate et pſallite Pſallite dn̄o in cythara in cythara et voce pſalmi: in tubis ductilibus et voce tube coꝛnee. Iubilate in cōſpectu regis dn̄i moueatur mare et plenitudo eius: oꝛbis terrarū ⁊ qui hitant ī eo Flumina plaudēt manu ſimul: montes exultabūt a cōſpectu dn̄i qm̄ venit iudicare terrā Iudicabit oꝛbē terrarū in iuſticia: et populos in equitate. Pſ. xcviii.

Dominus regnauit iraſcātur populi: qui ſedes ſup cherubī moueatur terra Dn̄s in ſyō magnꝰ: et excelſus ſup oēs ppulos Cōfiteantur nōi tuo magno: qm̄ terribile ⁊ ſctm̄ eſt et honoꝛ regis iudiciū diligit Tu paraſti directiōes: iudiciū et iuſticiā in iacob tu feciſti Exaltate dn̄m deum nr̄m et adoꝛate ſcabellū pedū eius: qm̄ ſanctū eſt Moyſes et aaron in ſacerdotibus eius: et ſamuel inter eos qui inuocant nomē eius Inuocabant dn̄m et ipſe exaudiebat eos: in colūna nubis loq̄batur ad eos.

Cuſtodiebant teſtimonia eius: ⁊ pꝛeceptū quod dedit illis. Dn̄e deus noſter tu exaudiebas eos: deus tu ꝓpicius fuiſti eis / et vlciſcēs in oēs adinuētiones eoꝛum Exaltate dn̄m deū noſtrū et adoꝛate in monte ſancto eius: qm̄ ſctūs dn̄s deus noſter Gloꝛia. An. Quia mirabilia fecit dn̄s. Pſ. xcix.

Iubilate deo oīs terra: ſeruite dn̄o in leticia. Introite in ꝯſpectu eius: in exultatione Scitote qm̄ dn̄s ipſe eſt deus: ipſe fecit nos et nō ipſi nos Populꝰ eius et oues paſcue eius introite poꝛtas eius in cōfeſſione: atria eius ī hymnis cōfitemini illi Laudate nomē eius qm̄ ſuauis eſt dn̄s in eternū mīa eius: et vſq; in generatione et generationem veritas eius. Pſ. c.

Miſericoꝛdiā et iudiciū cantabo tibi dn̄e: pſallam et intelligā in via immaculata quādo venies ad me Perambulabā in innocētia coꝛdis mei: in medio domus mee Non pꝛoponebā ante oculos meos rē iniuſtā: faciētes pꝛuaricationes odiui Non adheſit michi coꝛ pꝛauū: declinantē a me malignum non cognoſcebam. Detrahentem ſecreto proximo ſuo: hūc perſequebar. Superbo oculo et inſatiabili corde: cū hoc non edebam. Oculi mei ad fideles terre vt ſedeāt mecum: ambulans in via immaculata hic michi miniſtrabat. Non habitabit in medio domus mee qui facit ſuperbiam: qui loquitur iniqua nō direxit in cōſpectu oculorum meorum. In matutino interficiebam omnes peccatores terre: vt diſperderē de ciuitate dñi omnes operantes iniquitatem. Glia. A. Jubilate deo oīs terra. ps. ci

Domine exaudi orationem meam: ⁊ clamor meꝰ ad te veniat. Nō auertas faciem tuā a me: ī quacunqꝫ die tribulor īclina ad me aurem tuam. In quacunqꝫ die inuocauero te: velociter exaudi me. Qꝛ defecerunt ſicut fumus dies mei: et oſſa mea ſicut cremium aruerunt. Percuſſus ſum vt fenum et aruit cor meum: quia oblitus ſū comedere panem meum. A voce gemitus mei: adheſit os meum carni mee. Similis factus ſum pellicano ſolitudinis: factꝰ ſū ſicut nicticorax in domicilio. Vigilaui et factus ſū: ſicut paſſer ſolitarius in tecto. Tota die exprobrabāt michi inimici mei: et q̄ laudabant me aduerſum me iurabant. Quia cinerem tanq̄ panem manducabā: et potum meum cum fletu miſcebam. A facie ire indignationis tue: quia eleuās alliſiſti me. Dies mei ſicut vmbra declinauerūt: et ego ſicut fenum arui.

Tu autem dñe in eternū permanes: ⁊ memoriale tuum in generatione et generationē. Tu exurgēs dñe miſereberis ſyon: quia tēpus miſerendi eius qꝛ venit tempus. Quoniā placuerunt ſeruis tuis lapides eius: ⁊ terre eius miſerebūtur. Et timebunt gentes nomen tuum dñe: et oēs reges terre gloriā tuam. Qꝛ edificauit dñs ſyon: et videbitur in glia ſua. Reſpexit in orationē humiliū: et non ſpreuit precem eorum. Scribantur hec in generatione altera: et populus qui creabitur laudabit dominum. Quia proſpexit de excelſo ſcõ ſuo: dñs de celo in terram aſpexit. Ut audiret gemit⁹ ꝯpeditoꝝ: vt ſolueret filios interẽptorum. Ut annũciẽt in ſyon nomen dñi: et laudẽ ei⁹ in hierlm. In ꝯueniendo populos in vnum: et reges vt ſeruiãt dño. Reſpõdit ei in via virtutis ſue: paucitatem dieꝝ meoꝝ nũcia michi. Ne reuoces me ĩ dimidio dieꝝ meoꝝ: in generatione et generationẽ anni tui. Initio tu dñe terram fundaſti: et opera manuũ tuaꝝ ſũt celi. Ipſi peribũt tu aũt permanes: et oẽs ſicut veſtimẽtum veteraſcẽt. Et ſicut opertoriũ mutabis eos ⁊ mutabunt: tu autem idẽipſe es et ãni tui nõ deficient. Filii ſeruorum tuorum habitabunt: et ſemen eorum in ſeculum dirigetur.

ps.c.ii.

Benedic aĩa mea dño: ⁊ oĩa que intra me ſũt noĩ ſancto eius. Benedic aĩa mea dño: et noli obliuiſci oẽs retributiones ei⁹. Qui ꝓpiciatur oĩbus iniquitatibus tuis: qui ſanat oẽs ĩfirmitates tuas. Qui redimit de interitu vitam tuam: q̃ coronat te ĩ mĩa et in miſerationibꝫ. Qui replet in bonis deſyderiũ tuum: renouabitur vt aquile iuuentus tua. Faciens miſericordias dominus: et iudicium oĩbus iniuriam patientibus. Notas fecit vias ſuas moyſi: filiis iſrl̃ voluntates ſuas. Miſerator et miſericors dominus longanimis et multũ miſericors. Non in perpetuum iraſcetur: neqꝫ in eternum comminabitur. Non ſecundũ peccata noſtra fecit nobis: neqꝫ ſecundũ iniquitates noſtras retribuit nobis. Qm̃ ſecundum altitudinẽ celi a terra: corroborauit miãm ſuam ſuper timẽtes ſe. Quantum diſtat ortus ab occidente: lõge fecit a nobis ĩiquitates noſtras. Quomodo miſeretur pater filiorum miſertus eſt dñs timentibus ſe: qm̃ ipſe cognouit figmentum noſtrum. Recordat⁹ eſt qm̃ puluis ſum⁹: homo ſicut fenũ dies ei⁹ tãꝗ̃ flos agri ſic efflorebit. Quoniam ſpũs pertranſibit in illo et non ſubſiſtet: et nõ cognoſcet amplius locum ſuum. Miſericordia aũt dñi ab eterno: ⁊ vſqꝫ in eternũ ſuper timentes eum. Et iuſticia illius in filios filiorum: his qui ſeruant teſtamentum eius. Et memores ſunt mandatorum ipſius ad faciendum ea. Dñs in celo parauit ſedem ſuam: et regnum ipſius oĩbus dominabitur. Benedicite domino oẽs angeli eius: potẽtes virtute faciẽtes verbũ illius ad audiendam vocẽ ſermonum eius. Benedicite domino omẽs virtutes eius: miniſtri eius qui facitis voluntatem eius. Benedicite dño oĩa opera ei⁹: in omni loco dñationis ei⁹ benedic aĩa mea dño. Gloria

Aῆ. Clamor meus ad te veniat deus. Ps. c. iii.

Benedic aĩa mea dño: dñe deus meus magnificatus es vehemẽter. Confeſſionem et decorem induiſti: amictus lumĩe ſicut veſtimento. Extendens celũ ſicut pellem: qui tegis aq̃s ſuperiora eius. Qui ponis nubem aſcenſum tuũ: qui ambulas ſuper pennas vẽtorum. Qui facis angelos tuos ſpiritus: et miniſtros tuos ignem vrentem. Qui fundaſti terram ſuper ſtabilitatem ſuam: non inclinabitur in ſeculum ſeculi. Abyſſus ſicut veſtimentum amictus eius: ſuper mõtes ſtabunt aque. Ab increpatione tua fugiẽt: a voce tonitrui tui formidabũt. Aſcendunt montes et deſcendunt campi: in locum quem fundaſti eis. Terminum poſuiſti quẽ non trãſgredientur: neqꝫ conuertẽtur operire terram. Qui emittis fontes in conuallibus: inter medium montium pertranſibunt aque.

Potabunt oẽs beſtie agri: expectabunt onagri in ſiti ſua. Super ea volucres celi habitabunt: de medio petrarum dabunt voces. Rigans montes de ſuperioribus ſuis: de fructu operum tuorum ſaciabitur terra.

Producens fenum iumẽtis: et herbam ſeruituti hominũ. Ut educas panem de terra: et vinum letificet cor hoĩs. Ut exhilaret faciẽ in oleo: et panis cor hominis confirmet. Saturabuntur ligna campi: et cedri libani quas plantauit / illic paſſeres nidificabunt.

Herodii domus dux eſt eorum: mõtes excelſi ceruis / petra refugium heriaciis.

Fecit lunā in tp̄a: ſol cognouit occaſum ſuum. Poſuiſti tenebꝛas et facta eſt nox: in ipſa pertranſibunt omnes beſtie ſilue. Catuli leonum rugientes: vt rapiant et querant a deo eſcā ſibi. Ortus eſt ſol et cōgregati ſūt: et in cubilibus ſuis collocabuntur. Exibit homo ad opus ſuum: et ad operationem ſuā vſqꝫ ad veſperam. Quam magnificata ſunt opera tua dn̄e: oīa in ſapientia feciſti/ īpleta eſt terra poſſeſſione tua. Hoc mare magnū et ſpacioſum manibus: illic reptilia quorum non eſt numerus. Animalia puſilla cū magnis: illic naues pertrāſibunt. Draco iſte quē foꝛmaſti ad illudēdum ei: oīa a te expectant vt des illis eſcam in tp̄e. Dante te illis colligēt: aperiēte te manum tuam oīa implebunt bonitate. Auertente autē te faciem turbabuntur: aufferes ſpiritum eoꝛum, et deficient et in puluerem ſuū reuertentur. Emitte ſp̄m tuum et creabuntur: et renouabis faciem terre. Sit gloꝛia dn̄i in ſeculum: letabitur dn̄s in operibus ſuis. Qui reſpicit terram et facit eam tremere: qui tāgit montes et fumigant. Cantabo dn̄o in vita mea: pſallam deo meo q̄diu ſū. Iocundum ſit ei eloquiū meum: ego vero delectaboꝛ in dn̄o. Deficiāt peccatoꝛes a terra ⁊ iniqui ita vt non ſint: bn̄dic aīa mea dn̄o. ps. ciiii

Confitemini dn̄o ⁊ inuocate nomen eiꝰ: annunciate inter gentes opera eius. Cantate ei et pſallite ei: narrate oīa mirabilia eius laudamini in noīe ſctō eius. Letetur coꝛ querentiū dn̄m: querite dn̄m et confirmamini: querite faciem eius ſēper. Mementote mirabilium eius que fecit: ꝓdigia eius ⁊ iudicia oꝛis eius. Semen abꝛahā ſerui eius: filii iacob electi eius. Ipſe dn̄s deꝰ noſter: in vniuerſa t̄ra iudicia eiꝰ. Memoꝛ fuit in ſeculum teſtamenti ſui: verbi qđ mādauit ī mille generationes. Quod diſpoſuit ad abꝛaham: et iuramenti ſui ad yſaac. Et ſtatuit illud iacob ī preceptum: et iſrael in teſtamentum eternum. Dicens: tibi dabo terram chanaam: funiculum here ditatis veſtre. Cum eſſēt numero brevi: pauciſſimi et incole eius. Et pertranſierunt de gente in gētem: et de regno ad populum alterum. Non reliquit hominem nocere eis: et corripuit pro eis reges. Nolite tāgere chriſtos meos: et in prophetis meis nolite malignari. Et vocauit famē ſuper terram: et omne firmamentum panis contriuit. Miſit ante eos virum in ſeruum venundatus eſt ioſeph. Humiliauerūt in compedibꝫ pedes eius: ferrum pertranſiuit aiam eiꝰ donec veniret verbum eiꝰ

Eloquium dñi inflammauit eum: miſit rex et ſoluit eum/ princeps populorum et dimiſit eum. Conſtituit eum dñm domꝰ ſue: et pricipem oīs poſſeſſionis ſue.

Ut erudiret principes eius ſicut ſemetipſum: et ſenes eius prudentiam doceret.

Et intrauit iſrael in egiptum: et iacob accola fuit in terra cham. Et auxit populum ſuum vehementer: et firmauit eum ſuper inimicos eius Conuertit cor eorum vt odirēt populum eius: et dolum facerent in ſeruos eius. Miſit moyſē ſeruū ſuū: aaron quem elegit ipſm. Poſuit in eis verba ſignoꝝ ſuoꝝ ⁊ ꝓdigioꝝ ſuoꝝ: in terra cham Miſit tenebras et obſcurauit: et non exacerbauit ſermones ſuos Cōuertit aquas eoꝝ in ſanguinē: et occidit piſces eoꝝ Edidit terra eoꝝ ranas: in penetralibus regum ipſoꝝ. Dixit ⁊ venit cinomia: et cinifes in oībꝫ finibus eoꝝ. Poſuit pluuias eoꝝ grandinem: ignē cōburentem in terra ipſoꝝ

Et percuſſit vineas eoꝝ ⁊ ficulneas eoꝝ: et cōtriuit lignum finium eoꝝ. Dixit et venit locuſta et brucus: cuius non erat numerus.

Et comedit omne fenum in t̄ra eoꝝ: et comedit oēm fructum terre eoꝝ. Et percuſſit om̄e primogenitū in terra eoꝝ: primitias om̄is laboris eoꝝ Et eduxit eos cum argento et auro: et nō erat in tribubus eoꝝ infirmus. Letata eſt egiptꝰ in profectione eoꝝ: quia incubuit timor eoꝝ ſuper eos.

Expandit nubem in protectionem eoꝝ: ⁊ ignem vt luceret eis per noctem. Petierunt et venit coturnix:

et pane celi ſaturauit eos. Dirupit petrã ⁊ fluxerunt aque: abierunt in ſicco flumĩa. Qm̃ memoꝛ fuit verbi ſcti ſui: qđ habuit ad abꝛahã puerũ ſuũ. Et eduxit populũ ſuũ in exultatione: ⁊ electos ſuos in leticia. Et dedit illis regiones gẽtiũ: et laboꝛes populoꝝ poſſederunt. Vt cuſtodiant iuſtificationes eius: et legem eius requirant. Gloꝛia. Añ. Bñdic aĩa mea dño. Ps. cv

Confitemini dño qm̃ bonus: qm̃ in ſeculũ mĩa eius. Quis loquetur potẽtias dñi: auditas faciet oẽs laudes eius? Beati qui cuſtodiunt iudiciũ: et faciunt iuſticiã in oĩ tẽpoꝛe. Memento noſtri dñe in beneplacito populi tui: viſita nos in ſalutari tuo. Ad videndũ in bonitate electoꝝ tuoꝝ: ad letandũ in leticia gẽtis tue/ vt lauderis cum hereditate tua. Peccauim⁹ cũ patribꝫ nr̃is: iniuſte egimus iniquitatem fecimus. Patres noſtri ĩ egypto nõ intellexerũt mirabilia tua nõ fuerũt memoꝛes multitudinis mĩe tue. Et irritauerũt aſcendentes in mare mare rubꝛũ: ⁊ ſaluauit eos pꝛopter nomẽ ſuũ vt notã faceret potentiã ſuã. Et increpuit mare rubꝛũ et exiccatũ eſt: et deduxit eos in abyſſis ſicut in deſerto. Et ſaluauit eos de manu odiẽtiũ: ⁊ redemit eos de manu inimici. Et opuit aqua tribulãtes eos: vn⁹ ex eis nõ remanſit. Et crediderunt in verbis eius: et laudauerunt laudẽ eius. Cito fecerunt obliti ſunt operũ eius et non ſuſtinuerũt conſiliũ eius. Et cõcupierunt concupiſcentiã in deſerto: ⁊ tẽtauerũt deum in inaquoſo. Et dedit eis petitionẽ iporũ: et miſit ſaturitatem in aĩas eoꝝ. Et irritauerunt moyſẽ in caſtris: aaron ſãctũ dñi. Aperta eſt terra et deglutiuit dathan: ⁊ opuit ſup cõgregationẽ abyꝛon. Et exarſit ignis ĩ ſynagoga eoꝝ: flama cõbuſſit peccatoꝛes. Et fecerunt vitulum in oꝛeb: et adoꝛauerũt ſculptile. Et mutauerunt gloꝛiã ſuã: ĩ ſimilitudinẽ vituli comedẽtis fenũ. Obliti ſũt deum qui ſaluauit eos: qui fecit magnalia in egypto/ mirabilia in terra chan/ terribilia in mari rubꝛo. Et dixit vt diſperderet eos: ſi non moyſes electus eius ſtetiſſet in confractione in conſpectu eius .

Ut auerteret iram eius ne diſperderet eos: ⁊ pꝛo nichilo habuerunt terram deſiderabilem Non crediderũt verbo eius/et murmurauerunt in tabernaculis ſuis: non exaudierunt vocẽ dñi Et eleuauit manũ ſuam ſuper eos: vt pꝛoſterneret eos in deſerto Et vt deiiceret ſemẽ eoꝝ in nationibꝫ: et diſpergeret eos in regionibus Et iniciati ſũt beelphegoꝛ: et comederunt ſacrificia moꝛtuoꝛum Et irritauerunt eum in adinuẽtionibus ſuis: et multiplicata eſt in eis ruina Et ſtetit phinees et placauit: et ceſſauit quaſſatio Et reputatum eſt ei ad iuſticiam in generatione et generationem: vſqꝫ ĩ ſempiternum .

Et irritauerunt eum ad aquas contradictionis/⁊ vexatꝰ eſt moyſes ꝓpter eos: quia exacerbauerunt ſpiritum eius. Et diſtinxit ĩ labiis ſuis: non diſperdiderunt gentes quas dixit dñs illis Et commixti ſunt inter gentes: et didicerunt opera eoꝛum/et ſeruierunt ſculptilibus eoꝛum/et factum eſt illis in ſcandalũ .

Et immolauerunt filios ſuos et filias ſuas: demoniis Et effuderũt ſanguinem innocentem: ſanguinem filioꝛum ſuoꝛum ⁊ filiarum ſuarum quas ſacrificauerũt ſculptilibus chanaam Et interfecta eſt terra in ſanguinibus: et contaminata eſt ĩ operibus eoꝛum/et foꝛnicati ſũt in adinuẽtionibus ſuis Et iratus eſt furoꝛe dominus in populo ſuo: et abominatꝰ eſt hereditatem ſuam Et tradidit eos in manus gẽtium: et dominati ſunt eoꝛum qui oderunt eos. Et tribulauerunt eos inimici eoꝛum: et humiliati ſunt ſub manibus eoꝛum ſepe liberauit eos Ipſi autem exacerbauerunt eum in cõſilio ſuo: et humiliati ſunt in iniquitatibus ſuis. Et vidit cum tribularẽtur: et audiuit oꝛationem eoꝛum Et memoꝛ fuit teſtamenti ſui: et penituit eum ſecũdum multitudinẽ mĩe ſue Et dedit eos in mias: ĩ cõſpectu oĩm qui ceperãt eos Saluos fac nos dñe deꝰ nr̃ et ꝯgrega nos de nationibꝫ

Et confiteamur noī ſācto ſuo: et gloriemur in laude tua Benedictus dn̄s deus iſrael a ſeculo et vſqꝫ in ſeculum: et dicet omnis populus fiat fiat.

ps. cvi.

Confitemini dn̄o quoniā bonus: qm̄ in ſeculū mīa eius Dicant qui redēpti ſunt a dn̄o quos redemit de manu inimici: de regionibus ꝯgregauit eos A ſolis ortu et occaſu: ab aquilone et mari Errauerunt in ſolitudine in inaquoſo: viā ciuitatis habitaculi nō inuenerūt Eſurientes et ſitiētes: aīa eoꝝ in ipſis defecit Et clamauerunt ad dn̄m cū tribularētur: et de neceſſitatibꝫ eoꝝ eripuit eos Et deduxit eos in viā rectā: vt irent in ciuitatē habitationis Confiteantur dn̄o mīe eius: et mirabilia eius filiis hoīm Quia ſatiauit aīam inanē: et aīam eſurientē ſatiauit bonis Sedētes in tenebris et vmbra mortis: vinctos in mēdicitate et ferro Quia exacerbauerunt eloquia dei: et conſiliū altiſſimi irritauerūt Et humiliatū eſt in laboribꝫ cor eoꝝ: et īfirmati ſūt nec fuit qui adiuuaret. Et clamauerūt ad dn̄m cū tribularētur: et de neceſſitatibus eoꝝ liberauit eos Et eduxit eos de tenebris ⁊ vmbra mortis: et vincula eoꝝ dirupit Cōfiteātur dn̄o mīe eiꝰ: ⁊ mirabilia eius filiis hominū Quia cōtriuit portas ereas: et vectes ferreos confregit Suſcepit eos de via iniquitatis eoꝝ: propter iniuſticias eī ſuas huīliati ſūt. Omnem eſcā abhominata eſt aīa eoꝝ: et appropiquauerunt vſqꝫ ad portas mortis Et clamauerūt ad dn̄m cū tribularētur: et de neceſſitatibus eoꝝ liberauit eos Miſit verbū ſuū et ſanauit eos: et eripuit eos de iteritionibꝫ eoꝝ Confiteantur dn̄o mīe eius: et mirabilia eius filiis hoīm. Et ſacrificēt ſacrificiū laudis et annūcient opera eius in exultatione. Qui deſcendunt mare in nauibꝫ: faciētes opationē in aquis multis Ipſi viderūt opa dn̄i: et mirabilia eius in profūdo Dixit et ſtetit ſpūs procelle: et exaltati ſunt fluctꝰ eius. Aſcendunt vſqꝫ ad celos et deſcendūt vſqꝫ ad abyſſos: aīa eoꝝ ī malis ta deſcebat Turbati ſunt et moti ſunt ſicut ebꝛius: et oīs ſapientia coꝝ deuoꝛata eſt Et clamauerūt ad dñm cū tribularētur: et de neceſſitatibꝫ eoꝛum eduxit eos. Et ſtatuit pꝛocellā eius in aurā: et ſiluerunt fluctus eius Et letati ſunt quia ſiluerunt: et deduxit eos in poꝛtū voluntatis coꝝ Cōfiteantur dño mīe eius: et mirabilia eius filiis hoīm Et exaltēt eū in ecclīa plebis: et in cathedꝛa ſenioꝛū laudēt eū Poſuit flumina in deſertū: et exitus aquarū in ſitim Terrā fructiferā in ſalſuginē: a malicia inhabitantiū in ea Poſuit deſertū i ſtagna aquarum: et terrā ſine aqua in exitus aquarū Et collocauit illic eſurientes: et cōſtituerunt ciuitatē habitationis Et ſemiauerūt agros et plantauerunt vineas: et fecerūt fructū natiuitatis. Et benedixit eis et multiplicati ſunt nimis: ⁊ iumēta coꝝ non minoꝛauit Et pauci facti ſūt ⁊ vexati ſūt a tribulatione maloꝛum ⁊ doloꝛe Effuſa eſt contentio ſuper pꝛincipes: et errare fecit eos in inuio ⁊ non in via Et adiuuit pauperem de inopia: et poſuit ſicut oues familias. Videbūt recti et letabuntur: et oīs iniquitas opilabit os ſuum. Quis ſapiens et cuſtodiet hec: et intelliget mīas dñi. Glia. an. Viſita nos dñe in ſalutari tuo. ps. cvii.

Paratum coꝛ meū deꝰ paratum coꝛ meum: cantabo et pſallā in gloꝛia mea. Exurge pſalterium et cythara: exurgam diluculo Confiteboꝛ tibi i populis dñe: et pſallam tibi i nationibus Quia magna ſuper celos mīa tua: et vſqꝫ ad nubes veritas tua. Exaltare ſuper celos deꝰ. ⁊ ſuper oēm terram gloꝛia tua/ vt liberētur dilecti tui Saluum fac dextera tua et exaudi me: deus locutus eſt in ſancto ſuo. Exultabo et diuidā ſichimā: et cōuallem tabernaculoꝛū dimetiar. Meus eſt galaad ⁊ meus eſt manaſſes: et effraim ſuſceptio capitis mei. Iuda rex meus: moab lebes ſpei mee. In ydumeam extendam calciamentum meum: michi alienigene amici facti ſūt Quis deducet me in ciuitatē mu nitam: q̃s deducet me vſq̃ in ydumeam. Nonne tu deꝰ qui repuliſti nos: et nõ exibis deus in virtutibꝫ noſtris. Da nobis auxilium de tribulatione: quia vana ſalus hominis. In deo faciemus virtutem: et ipſe ad nichilum deducet inimicos noſtros.

ps. cviii.

DEus laudem meã ne tacueris: quia os peccatoris et os doloſi ſuꝑ me apertum eſt. Locuti ſunt adverſum me lingua doloſa: et ſermonibus odii circumdederũt me: ⁊ expugnaverunt me gratis. Pro eo vt me diligerent detrahebant michi: ego autem orabam. Et poſuerunt adverſum me mala pro bonis: ⁊ odium pro dilectione mea. Conſtitue ſuper eum peccatorem: et dyabolus ſtet a dextris eius. Cum iudicatur exeat condẽnatꝰ: et oratio eius fiat in peccatum. Fiant dies eius pauci: et epyſcopatum eius accipiat alter. Fiant filii eius orphani: et vxor eius vidua. Nutantes transferantur filii eius et mendicent: et eiiciantur de habitationibus ſuis. Scrutetur fenerator omnem ſubſtantiam eius: et diripiant alieni labores eius. Non ſit illi adiutor: nec ſit qui miſereatur pupillis eius. Fiant nati eiꝰ in interitu: in generatione vna deleatur nomen eius. In memoriã redeat iniquitas patrum eius in conſpectu domini: ⁊ peccatum matris eius non deleatur. Fiant cõtra dñm ſemper et diſpereat de terra memoria eorum: pro eo ꝙ non eſt recordatꝰ facere miſericordiam. Et perſecutus eſt hominem inopem et mendicũ: et compunctum corde mortificare. Et dilexit maledictionem ⁊ veniet ei: ⁊ noluit benedictionem et elongabitur ab eo. Et induit maledictionem ſicut veſtimentum: et intravit ſicut aqua in interiora eius/ et ſicut oleum in oſſibus eius. Fiat ei ſicut veſtimẽtum quo operitur: et ſicut zona qua ſemper precingitur. Hoc opus eoꝝ qui detrahunt michi apud dñm: et q̃ loquuntur mala adverſus animam meam. Et tu domine dñe fac mecum propter nomen tuum: qꝫ ſuavis eſt mĩa tua. Libera me quia egenus et pauper ego ſum: et coꝛ meum conturbatum eſt intra me. Sicut vmbꝛa cum declinat ablatus ſum: et excuſſus ſum ſicut locuſte. Genua mea infirmata ſunt a ieiunio: et caro mea imutata eſt pꝛopter oleum. Et ego factus ſum oppꝛobꝛium illis: viderunt me et mouerunt capita ſua. Adiuua me dñe deus meus: ſaluum me fac ſcd̃m mĩam tuam. Ut ſcient quia manus tua hec: et tu dñe feciſti eam. Maledicent illi ⁊ tu bñdices: qui inſurgunt in me ꝯfundantur, ſeruus autem tuus letabitur. Induantur qui detrahunt michi pudoꝛe: ⁊ operiãtur ſicut diploide cõfuſione ſua. Confitebor dño nimis in oꝛe meo: et in medio multoꝛum laudabo eum. Qui aſtitit a dextris pauperis: vt ſaluã faceret a perſequẽtibꝫ aĩam meã. Gloria. ã. Cõfitebor dño nimis in oꝛe meo. ℣. Dñe exaudi oꝛonem meã. ℟. Et clamoꝛ meus ad te veniat. Añ lau. ℣. Fiat mi. In ſ. ã.

Benigne fac ĩ bona volũtate tua dñe. ps. Miſerere. ¶ Ad veſpas. p. cix

DIxit dominus domino meo: ſede a dextris meis. Donec ponã inimicos tuos: ſcabellum pedum tuoꝛum. Virgam virtutis tue emittet dñs ex ſyon: dñare ĩ medio inimicoꝝ tuoꝝ. Tecũ pꝛincipium in die virtutis tue in ſplẽdoꝛibus ſãctoꝝ: ex vtero ante luciferum genui te. Iurauit dñs et nõ penitebit eũ: tu es ſacerdos in eternum ſcd̃m oꝛdinem melchiſedech. Dñs a dextris tuis: cõfregit in die ire ſue reges. Iudicabit ĩ nationibus ĩplebit ruinas: cõquaſſabit capita ĩ t̃ra multoꝝ. De toꝛrẽte ĩ via bibit: ꝓpterea exaltauit caput. ã. Sede a dextris meis: dixit dominus dño meo. ps. cx.

Confitebor tibi dñe in toto coꝛde meo: in ꝯſilio iuſtoꝝ et cõgregatione. Magna opera dñi: exquiſita in oẽs voluntates eius. Confeſſio et magnificentia opus ei⁹: et iuſticia ei⁹ manet in ſeculum ſeculi. Memoꝛiam fecit mirabilium ſuoꝝ miſericoꝛs et miſeratoꝛ dñs: eſcam dedit timẽtibus ſe. Memoꝛ erit in ſeculum teſtamenti ſui: virtutẽ operum ſuorum annunciabit pplo ſuo. Ut det illis hereditatẽ gentium: opera manuum ei⁹ veritas et iudicium. Fidelia oīa mandata eius: confirmata in ſeculum ſeculi facta in veritate et equitate. Redẽptionem miſit dominus populo ſuo: mãdauit in eternũ teſtamẽtum ſuum. Sãctum et terribile nomen eius: initium ſapientie timoꝛ dñi. Intellectus bonus oībus facientibus eũ: laudatio ei⁹ manet in ſeculũ ſeculi. Glia. Añ. Fidelia oīa mãdata ei⁹ cõfirmata in ſcl'm ſeculi.

Beatus vir. Ps. c.xi.

qui timet dñm: in mãdatis eius volet nimis. Potens ī terra erit ſemen ei⁹: generatio rectoꝝ benedicetur. Gloꝛia et diuitie ī domo eius: et iuſticia ei⁹ manet in ſeculũ ſeculi. Exoꝛtum eſt in tenebꝛis lumen rectis: miſericoꝛs et miſeratoꝛ et iuſtus. Iocūdus homo qui miſeretur et cõmodat diſponit ſermones ſuos in iudicio: qꝛ in eternum non ꝯmouebitur. In memoꝛia eterna erit iuſt⁹: ab auditione mala non timebit. Paratum coꝛ eius ſperare in dño confirmatum eſt coꝛ eius non ꝯmouebitur: donec deſpiciat inimicos ſuos. Diſperſit dedit pauperibus iuſticia ei⁹ manet in ſeculũ ſeculi: coꝛnu eius exaltabitur in gloria. Pctõꝛ videbit et iraſcetur dẽtibus ſuis fremet et tabeſcet: deſiderium peccatoꝛũ peribit. Añ. In mãdatis ei⁹ volet nimis. Ps.

Laudate pueri. c.xii.

dominũ: laudate nomen dñi. Sit nomen dñi benedictum: ex hoc nunc et vſqꝫ in ſeculũ. A ſolis oꝛtu vſqꝫ ad occaſũ: laudabile nomen dñi. Excelſ⁹ ſuper oẽs gentes dñs: ⁊ ſuper celos gloꝛia eius. Quis ſicut dñs deus noſter qui in altis habitat: humilia reſpicit in celo et ī terra. Suſcitans a terra inopem: et de ſtercoꝛe erigens pauperem. Ut collocet eum cum pꝛincipibus: cũ pꝛincipib⁹ populi ſui. Qui habitare facit ſterilem in domo matrem filioꝝ letantem. An. Sit nomen dñi benedictũ in ſecula. Ps. c.xiii.

In exitu iſrael de egipto: domꝰ iacob de populo barbaro. Facta eſt iudea ſctĩficatio eius: iſrl' poteſtas eius. Mare vidit et fugit: ioꝛdanis conuerſꝰ eſt retroꝛſum. Montes exultauerunt vt arietes: ⁊ colles ſicut agni ouiũ. Quid eſt tibi mare quod fugiſti: et tu ioꝛdanis qꝛ conuerſꝰ es retroꝛſum. Montes exultaſtis ſicut arietes: et colles ſicut agni ouiũ. A facie dñi mota eſt terra: a facie dei iacob. Qui conuertit petram in ſtagna aquarum: et rupẽ in fõtes aquarum. Non nobis dñe non nobis: ſed nõi tuo da gloriam. Sup miã tua et veritate tua: nequãdo dicãt gentes vbi eſt deus eoꝛum. Deus autẽ noſter in celo: oĩa quecunqꝫ voluit fecit. Simulacra gẽtium argẽtum et aurũ: opera manuum hoĩm. Os habẽt et nõ loquentur: oculos habẽt et non videbũt. Aures habẽt et non audiẽt: nares habent et non odoꝛabũt. Manus habẽt et nõ palpabũt: pedes habẽt et non ambulabunt nec clamabũt ĩ gutture ſuo. Similes illis fiant qui faciũt ea: ⁊ oẽs qui ꝯfidunt in eis. Domꝰ iſrl' ſperauit in dño: adiutoꝛ eorum et ꝓtectoꝛ eoꝝ eſt. Domus aaron ſꝑauit in dño: adiutoꝛ eoꝝ et ꝓtectoꝛ eoꝝ eſt. Qui timẽt dñm ſperauerũt in dño: adiutoꝛ eoꝝ et ꝓtectoꝛ eoꝝ eſt. Dñs memoꝛ fuit noſtri: ⁊ benedixit nobis. Benedixit domui iſrael: bñdixit domui aarõ. Benedixit omibus qui timent dñm: puſillis cũ maioꝛibus. Adiiciat dñs ſuper vos: ſup vos et ſuper filios veſtros. Bñdicti vos a dño: qui fecit celum et terram. Celum celi dño: terram aũt dedit filiis hoĩm. Non moꝛtui laudabũt te dñe: neqꝫ oẽs qui deſcẽdũt in infernũ. Sed nos qui viuimus benedicimus dño: ex hoc nunc et vſqꝫ in ſeculum. Añ. Nos q̄ viuimꝰ bñdicimus dño. Cp̄m.

Dominus aũt dirigat coꝛda et coꝛpoꝛa noſtra: in caritate dei et patiẽtia chꝛiſti.

Hoc cp̄m cũ hymno et ℣ ſequenti dicitur in veſperis qñ de dñica vel de feria agit ab oct. epy. vſqꝫ ad lxx. et a. lxx. in feriis vſqꝫ ad. xl. et ab octa. coꝛpis xp̄i vſq; ad aduentum. excepto hymno. in dñicis dicatur.

Lucis creator optime lucem dierū ꝓferens primordiis lucis noue mūdi parens originem. Qui mane iunctum vesperi diem vocari precipis: tetrum chaos illabitur audi preces cum fletibus. Ne mēs grauata crimine: vite ſit exul munere dum nil perēne cogitat ſeſeq; culpis illigat. Celorum pulſet intimum vitale tollat premium: vitemus omne noxium: purgemus oē peſſimum. Preſta pater. ℣. Dirigatur dñe ad te oratio mea. ℟. Sicut incenſum in conſpectu tuo.

¶ Feria ſecunda. ps. c xiiii.

Dilexi qm̄ exaudiet dñs: vocē orationis mee. Quia inclinauit aurem ſuam michi: et in diebus meis inuocabo. Circūdederunt me dolores mortis: et pericula īferni inuenerunt me. Tribulationem et dolorem inueni: et nomen dñi inuocaui. O dñe libera aīam meam miſericors dñs et iuſtus: et deus noſter miſeretur. Cuſtodiens paruulos dñs: humiliatus ſum et liberauit me. Conuertere aīa mea in requiē tuam: q2 dñs benefecit tibi. Quia eripuit animā meā de morte: oculos meos a lachrimis pedes meos a lapſu. Placebo dño: in regione viuorum. An. Inclinauit dominus aurem ſuam michi. ps. c xv.

Credidi propter quod locutus ſum: ego autē humiliatus ſū nimis. Ego dixi ī exceſſu meo: oīs hō mendax. Quid retribuam dño pro oībus que retribuit michi. Calicē ſalutaris accipiam: et nomen dñi inuocabo. Uota mea dño reddā coram oī populo eius: p̄cioſa in cōſpectu dñi: mors ſanctorum eius. O dñe q2 ego ſeruus tuus: ego ſeru⁹ tuus et filius ancille tue. Dirupiſti vincula mea tibi ſacrificabo hoſtiā laudis: et nomē dñi inuocabo. Uota mea dño reddā in cōſpectu oīs populi ei⁹: in atriis dom⁹ dñi in medio tui hieruſalē. An. Credidi propter quod locutus ſum. ps. c xvi.

Laudate dñm oēs gentes: laudate eum oēs populi. Qm̄ cōfirmata eſt ſup nos mīa eius: et veritas dñi ma net in eternũ. an̄. Laudate dñm oẽs gentes. ps. cxvii.

Confitemini dño qm̄ bonus: qm̄ in ſeculũ mĩa eius. Dicat nũc iſrael qm̄ bon⁹: qm̄ i ſeculũ mĩa ei⁹. Dicat nũc dom⁹ aarõ qm̄ in ſeculũ mĩa ei⁹. Dicãt nũc qui timẽt dñm: qm̄ in ſeculũ mĩa eius. De tribulatione inuocaui dñm: et exaudiuit me in latitudine dñs. Dñs michi adiutor: non timebo quid faciat michi hõ. Dñs michi adiutor: ⁊ ego deſpiciã inimicos meos. Bonũ eſt ꝯfidere i dño: q̃ confidere in hoie. Bonũ eſt ſperare in dño: q̃ ſperare in p̄cipibꝫ. Oẽs gẽtes circuierũt me: ⁊ in noie dñi qꝛ vltus ſũ in eos. Circũdantes circũdederũt me: et in noie dñi qꝛ vlt⁹ ſum in eos. Circundederũt me ſicut apes et exarſerunt ſicut ignis i ſpinis: ⁊ in noie dñi qꝛ vltus ſũ in eos. Impulſus euerſus ſũ vt caderẽ: ⁊ dñs ſuſcepit me. Fortitudo mea et laus mea dñs: et factus eſt michi in ſalutem. Vox exultationis et ſalutis: in tabernaculis iuſtoꝝ. Dextera dñi fecit virtutẽ: dextera dñi exaltauit me: dextera domini fecit virtutem. Non moriar ſed viuam: et narrabo opera domini. Caſtigans caſtigauit me dominus: et morti non tradidit me. Aperite michi portas iuſticie et ingreſſus in eas cõfitebor domino: hec porta domini iuſti intrabunt in eam. Cõfitebor tibi dñe qm̄ exaudiſti me: et fact⁹ es michi i ſalutem. Lapidẽ quẽ reprobauerũt edificãtes: hic factus eſt i caput ãguli. A dño factũ eſt iſtud: ⁊ eſt mirabile in oculis nr̃is. Hec eſt dies quã fecit dñs: exultem⁹ et letemur i ea. O domine ſaluum me fac o domine bene proſperare: benedictus qui venit in nomie domini. Benedicimus vobis de domo domini: deus dominus et illuxit nobis. Conſtituite diem ſolennẽ in condẽſis: vſqꝫ ad cornua altaris. Deus meus es tu et confitebor tibi: deus meus es tu et exaltabo te. Cõfitebor tibi quoniam exaudiſti me: et factus es michi in ſalutem. Confitemini domino quoniã bon⁹: qm̄ in ſeculũ miſericordia ei⁹.

¶ Ad primam. Hymnus

Iam lucis oꝛto ſidere/ deum pꝛecemur ſupplices: vt in diurnis actibus nos ſeruet a nocētibꝫ. Linguā refrenās tēperet ne litis hoꝛroꝛ inſonet viſū fouendo contegat ne vanitates hauriat. Sint pura coꝛdis intima abſiſtat ⁊ vecoꝛdia carnis terat ſupbiā potus cibiqꝫ parcitas. Ut cū dies abſceſſerit noctemqꝫ ſoꝛs reduxerit mundi ꝑ abſtinentiā ipſi canamus gloriā. Deo patri. ¶ In die natiuitatis dñi et quotidie vſqꝫ ad circūci. Ad pri. hyꝰ

Coꝛde natus ex parentis ante mundi exoꝛdium: alpha ⁊ oo cognominatus ipſe fōs et clauſula. oīm que ſūt fuerūt: queqꝫ poſt futura ſūt ſeculoꝝ ſeculis. Ipſe iuſſit et creata dixit ipſe et ſunt facta terra celum foſſa ponthi trina rerū machina queqꝫ in his vigent ſub alto ſolis et lune globo ſeculoꝝ ſeculis. Tibi xp̄e ſit cū patre agioſqꝫ ſpiritu hymnꝰ melos laus perēnis gratiaꝝ actio honoꝛ virtus et poteſtas regnum eternaliter ſeculoꝝ ſeculis. ps. c. xviii.

Beati īmaculati in via qui ambulant in lege dñi. Beati qui ſcrutātur teſtimonia eiꝰ: in toto coꝛde exquirunt eum. Non enim qui operātur iniquitatem: in viis eius ambulauerūt. Tu mādaſti mādata tua: cuſtodiri nimis. Utinam dirigantur vie mee: ad cuſtodiendas iuſtificationes tuas. Tūc non confūdar: cum ꝑſpexero in oībꝫ mādatis tuis. Confiteboꝛ tibi ī directiōe coꝛdis: ī eo ꝙ didiſci iudicia iuſticie tue. Iuſtificationes tuas cuſtodiam: nō me derelinquas vſqꝫquaqꝫ. In quo coꝛrigit adoleſcentioꝛ viā ſuā: in cuſtodiēdo ſermones tuos. In toto coꝛde meo exquiſiui te: ne repellas me a mandatis tuis. In coꝛde meo abſcondi eloquia tua: vt non peccem tibi. Benedictus es dñe: doce me iuſtificationes tuas. In labiis meis pꝛonūciaui: oīa iudicia oꝛis tui. In via teſtimonioꝝ tuoꝝ delectatus ſū: ſicut in oībus diuitiis. In mandatis tuis exerceboꝛ: et conſiderabis vias tuas. In iuſtificationibus tuis meditaboꝛ: non obliuiſcar ſermones tuos.

Retribue ſeruo tuo viuifica me: et cuſtodiã ſermões tuos. Reuela oculos meos: et cõſiderabo mirabilia de lege tua. Incola ego ſũ in tra: nõ abſcõdas a me mãdata tua. Concupiuit aĩa mea: deſiderare iuſtificatões tuas ĩ oĩ tpe. Increpaſti ſupbos: maledicti q̃ declinãt a mãdatis tuis. Aufer a me opprobriũ et cõtẽptũ: qꝛ teſtimonia tua exquiſiui. Et enim ſederũt principes et aduerſũ me loquebãtur: ſeru⁹ aũt tu⁹ exercebatur in iuſtificationibus tuis. Nã et teſtimonia tua meditatio mea eſt: ⁊ cõſilium meũ iuſtificatiões tue. Adheſit pauimẽto aĩa mea: viuifica me ſecundũ verbũ tuũ. Vias meas enũciaui et exaudiſti me: doce me iuſtificationes tuas. Viam iuſtificationũ tuaꝝ inſtrue me: et exercebor in mirabilibus tuis. Dormitauit aĩa mea pre tedio: cõfirma me in verbis tuis. Viam iniq̃tatis amoue a me: et de lege tua miſerere mei. Viã veritatis elegi: iudicia tua non ſũ oblit⁹. Adheſi teſtimoniis tuis dñe: noli me cõfundere. Viam mãdatoꝝ tuoꝝ cucurri: cũ dilataſti cor meum. ã. Domin⁹ regit me et nichil michi deerit: ĩ loco paſcue vbi me collocauit. Hec ãn dicitur ad primã ſup pſos preced. oĩbꝫ dñicis q̃n de dñica agitur ab octa. epy. vſqꝫ ad. lxx. et ab oct. ſolẽn corporis xp̃i vſqꝫ ad aduẽtum dñi. ¶ Eodem modo dicit ſequẽs ãn in feriis quãdo de feria agit. niſi q̃ ab oct. epy. dicat vſqꝫ ad. xl. anti. De⁹ exaudi orationẽ meã auribꝫ ꝑcipe v̾ba oris mei.

Symbolum athanaſii.

Quicunqꝫ vult ſaluus eſſe: ante oĩa opus eſt vt teneat catholicam fidẽ. Quã niſi quiſqꝫ integram inuiolatãqꝫ ſeruauerit: abſqꝫ dubio in eternũ peribit. Fides autẽ catholica hec eſt: vt vnũ deũ in trinitate et trinitatẽ in vnitate veneremur. Neqꝫ confũdentes ꝑſonas: neqꝫ ſubſtantiã ſeparãtes. Alia eſt enim perſona pr̃is alia filii: alia ſpiritus ſãcti. Sed patris et filii et ſpũs ſãcti vna eſt diuinitas: eq̃lis gl̃ia coeterna maieſtas. Qualis pater talis fili⁹: talis ſpũs ſãct⁹. Increat⁹ pater increatus filius: increatus ſpũs ſanctus. Immēſus pater immēſus filiꝰ: immēſꝰ ſpũs ſāctꝰ. Eternus pater eternus filiꝰ: eternus ſpiritus ſanctus. Et tamen nõ ſũt tres eterni: ſed vnꝰ eternꝰ. Sicut nõ tres increati nec tres immēſi: ſed vnus increatus et vnꝰ immenſus. Similiter oīpotens pater oīpotēs filius: oīps ſpiritꝰ ſāctus. Et tamen nõ tres oīpotētes: ſed vnꝰ oīpotēs. Ita deus pater deus filiꝰ: deus ſpũs ſanctꝰ. Et tamen non tres dii: ſed vnus eſt deꝰ. Ita dñs pater dñs filius: dñs ſpũs ſāctꝰ. Et tamen nõ tres dñi: ſed vnꝰ eſt dñs. Qꝛ ſicut ſigillati vnāquāqꝫ perſonā deū ac dñm cõfiteri xpiana veritate cõpellimur. Ita tres deos aut dños: dicere catholica religione pꝛohibemur. Pater a nullo eſt factꝰ nec creatus: nec genitꝰ. Filiꝰ a patre ſolo eſt: non factus nec creatꝰ ſed genitꝰ. Spiritus ſanctꝰ a patre et filio nõ factus nec creatꝰ nec genitus: ſed ꝓcedens. Unus ergo pater non tres patres vnꝰ filiꝰ nõ tres filii: vnꝰ ſpũs ſanctꝰ non tres ſpũs ſancti. Et in hac trinitate nichil pꝛiꝰ aut poſteriꝰ: nichil maius aut minꝰ: ſꝫ tote tres ꝑſone coeterne ſibi ſunt et coequales. Ita vt per oīa ſicut iā ſupꝛadictū eſt: et vnitas in trinitate et trinitas in vnitate venerāda ſit. Qui vult ergo ſaluus eſſe: ita de trinitate ſētiat. Sed neceſſariū eſt ad eternā ſalutē: vt incarnationem quoqꝫ dñi noſtri ieſu xpi fideliter credat. Eſt ergo fides recta vt credamus et cõfiteamur: qꝛ dñs noſter ieſus xps dei filiꝰ deus et homo eſt. Deus eſt ex ſubſtantia patris ante ſcl̄a genitus: et homo eſt ex ſubſtātia matris in ſeculo natus. Perfectꝰ deus perfectus homo ex aīa rationali et humana carne ſubſiſtēs. Equalis patri ſcd̄m diuinitatem: minoꝛ patre ſecūdum humanitatē. Qui licet deꝰ ſit et homo: nõ duo tamē ſed vnꝰ eſt xps. Unꝰ aūt non ꝯuerſione diuinitatis in carnē: ſed aſſūptione humanitatis in deum. Unus oīno non ꝯfuſione ſubſtātie: ſed vnitate ꝑſone. Nam ſicut aīa rationalis et caro vnꝰ eſt homo: ita deus et homo vnus eſt xp̄s. Qui paſſ⁹ eſt ꝓ ſalute noſtra deſcendit ad inferos: tercia die reſurrexit a moꝛtuis. Aſcēdit ad celos ſedet ad dexteram dei patris oīpotētis: inde vēturus iudicare viuos et moꝛtuos. Ad cui⁹ aduētū oēs hoīes reſurgere hn̄t cū coꝛpoꝛibꝫ ſuis: et reddituri ſūt de factis pꝛopꝛiis rationē. Et q̄ bona egerūt ibūt in vitam eternam: qui vero mala in ignē eternū. Hec eſt fides catholica: quā niſi qſq; fideliter firmiterq; crediderit ſaluus eſſe non poterit. Gloꝛia patri.

Hec añ dicit̄ ſup pſalmū. Quicūq; oībus dn̄icis per annū ſiue de dn̄ica agit̄ ſiue nō. exceptis. vigil̄ nati. dn̄i ſi i dn̄ica cōtigerit. et exceptis dn̄icis a nati. dn̄i vſq; poſt oct. epp. Et a dn̄ica in paſſione vſq; poſt feſtū ſcē trinitatis: et exceptis pꝛīcipalibꝫ feſtis ⁊ eoꝝ octa. ſi in dn̄ica contigerint. et feſtis ſancti michaelis. añ. Gratias tibi de⁹ gratias tibi vera vna trinitas vna et ſumma deitas ſancta et vna vnitas.

Hec añ Te iure. dicit̄ ſuper pſalmū Quicūq; in feſtis duplicibꝫ et ſemid̄. et nouē lectio. per annū in feriis cōtīgē. et in cōmēo. quibuſcūq; quādo tēpus exige. ⁊ per octab. apſoꝝ petri et pauli. niſi in dn̄ica. exceptis dupl̄ feſtis. et ſemid̄. et feſtis. ix. lectio. a die natiuitatis dn̄i vſq; poſt oct. epy. et a dn̄ica in paſſione vſq; poſt feſtū trinita. contingen̄. ⁊ exceptis feſtis ſancti michael̄. vt ſ̄. Te iure laudant te adoꝛāt te gloꝛificant omnes creature tue o beata trinitas.

Hec añ. Gloꝛia tibi trinitas dicit̄ ſup pſalmū in feriis et in feſtis triū lectionū. et ſine regimie chori per annū. Exceptis vigil̄ natiui. dn̄i ⁊ feriis. et feſtis triū lectionū a natiui. vſq; poſt octab. epyph. et a dn̄ica paſſionis vſq; poſt fe. trin̄. Et exceptis oct. bti ethelberti et oībus aliis octa. ſolēnibus. ⁊ exceptis cōmemo. feſti loci. et beate marie. añ Gloꝛia tibi trinitas equalis vna deitas et ante omnia ſecula et nunc et in perpetuum.

Capitulum.

Regi ſeculoꝛum īmoꝛtali inuiſibili ſoli deo honoꝛ et gloꝛia in ſecula ſeculoꝛum amen. Deo grās

Hoc cp̄m predictū dicat in oībꝫ dñicis et feſtis qñ chorus regit in vīs matutīs et miſſa. exceptis die et ebdomadꝫ paſche. Et ſimilit̄ dicatur per oēs octa. ſolēn. et in oībꝫ feſtis et ferijs. iij. l. A die nati. vſqꝫ poſt oct. epy

Domine miſerere noſtri te enim expectauim⁹ eſto brachiū noſtrum in mane et ſalus noſtra in tēpoꝛe tribulatiōis. Cp̄m

Hoc cp̄m predi. dicatur in oībꝫ alijs ferijs et feſtis. iij lec. p totū annū ⁊ per octa. ſine regi. choꝛi. et in ferijs iiij. tp̄is aduētus. et ī vigi. nati. dñi niſi dñica cōtigerit: et in vigilia aſcen. et pētheco. ℟. Jeſu xp̄e fili dei viui Miſerere nobis. ℣. Qui ſedes ad dexteram patris. Miſere. ℟. Jeſu xp̄e. Hic v̄ſiculus. Qui de virgine dignatus es naſci. dicit in die nati. dñi. ⁊ quotidie vſqꝫ ad epyphaniā et dicit in oībꝫ ferijs. et ī oct. eoꝛū. ⁊ ī ꝯmēo. eoꝛū. Et ī feſto ſolēn coꝛpis xp̄i. et per oct. ſicut de octa. fit ſeruitiū ſiue non. Et nota ꝙ ℟. Jeſu xp̄e cum duplici Alleluya. dicit in vigilia nati. dñi. et inde vſqꝫ poſt octa. epyph. Et per octa. paſche. Et ſic vſqꝫ poſt feſtū trinitā. et in feſto bti ethelberti et p oct. In feſto ſolēn coꝛpis xp̄i et per octa. In feſto purificatio. bte ma. ſi. lxx. pueñerit. et in feſtis aſſūpti. et natiuit. bte marie et per oct. In feſto reliq̄aꝝ. In vtroqꝫ feſto ſcti michaelis. In vtroqꝫ feſto ſcti thome cōfeſſo. et per oct. In fe. oīm ſctoꝝ. et in feſto eccl̄ie. et p octa. In dedicatione eccl̄ie ſi tp̄s exigat. In die epy. et per octa. dr̄ iſte ℣. Qui apparuiſti hodie Miſerere nobis. Dñica infra octa. paſche ⁊ inde vſqꝫ ad aſcenſi. dicitur hic ℣⁹ ſuper ℟. Jeſu xp̄e. ℣⁹. Qui ſurrexiſti a moꝛtuis Miſerere. In die aſcen. et q̄tidie vſqꝫ ad pentheco. dicit iſte ℣. Qui ſcādis ſupꝛa ſidera. Miſerere nobis. ℣. Exurge dñe adiuua nos. ℟. Et libera nos ppter nomē tuū. His dictis ſequātur preces ſine nota.

Kyrie eleyſon. iij. Xp̄e eleyſō. iij. Kyrie eleyſon. iij. Pr̄ nr̄. Et ne nos. ℟. Sed libera nos a malo Viuet aīa mea et laudabit te. ℟. Et iudicia tua adiuuabunt me. Erraui ſicut ouis ꝗ̄ periit. ℟. Quere ſeruū tuū dn̄e qꝛ mādata tua non ſū oblit⁹. Credo. Carnis resurrectionē. Et vitā eternā. Replcatur os meū laude. ℟. Ut cantē gloꝛiā tuā tota die magnitudinē tuā. Dn̄e auerte faciē tuā a pctīs meis. ℟. Et oēs iniꝗtates meas dele. Coꝛ mūdum crea in me deus. ℟. Et ſp̄m rectū innoua in viſceribus meis. Ne ꝓiicias me a facie tua. Et ſp̄m ſanctum tuū ne auferas a me. Redde michi leticiā ſalutaris tui. Et ſpū pꝛincipali cōfirma me. Eripe me dn̄e ab homīe malo. A viro iniquo eripe me. Eripe me de inimicis meis deus meus. Et ab insurgētibus ī me libera me. Eripe me de operantibus iniquitatē. Et de viris ſanguinū ſalua me. Sic pſalmū dicā noī tuo ī ſcl'm et ī ſeculū ſcl'i. Ut reddam vota mea de die in diem. Exaudi nos deus ſalutaris noſter. Spes oīm finium terre. Deus in adiutoꝛiū meum intende. Domine ad adiuuandū. Sanctus deus ſāctus foꝛtis ſāctus et immoꝛtalis. Agn⁹ dei qui tollis pctā mūdi miſerere nobis. Benedic aīa mea dn̄o Et oīa que intra me ſūt noī ſācto eius. Benedic aīa mea dn̄o. Et nolī obliuiſci oēs retributiones eius. Qui ꝓpiciatur oībus iniquitatibꝫ tuis. Qui ſanat oēs infirmitates tuas. Qui demit de interitu vitam tuā. Qui coꝛonat te ī mīa et miſeratōib⁹ Qui replet ī bonis deſideriū tuū Renouabitur vt aquile iuuentus tua. Cōfiteoꝛ. Miſereatur. et abſolutionē dicitur vt ſ. ad cōpletoꝛiū in dn̄ica pꝛia aduētus dn̄i pꝛenotatum eſt. Dignare dn̄e die iſto. Sine pctō nos cuſtodire. Miſerere noſtri domine. Miſerere noſtri. Fiat mīa tua dn̄e ſuper nos. Quēadmodū ſꝑauim⁹ in te. Dn̄e de⁹ virtutū cōuerte nos. Et oſtēde faciē tuā et ſalui erim⁹. Dn̄e exaudi orōnem meā Et clamoꝛ me⁹ ad te veniat. Dn̄s vobiſcum. Et cum ſpū tuo.

He p̄ces p̄dicte dicūtur ſupradicto modo ad pꝛimā ꝑ totū annū tā in feſtis ꝙ̄ in feriis. et in dn̄icis dupplicibus ꝙ̄ ſimplicibꝫ: ita tn̄ ꝙ in feriis per aduētū niſi qñ expoſitio euāge habeatur ad matu. ⁊ a purifica. vſqꝫ ad lxx. licet purificatio preceſſerit. et a lxx. vſqꝫ ad cenam dñi. ⁊ a. Deus omniū vſqꝫ ad aduentū qñ de feria agitur: poſt ꝟ. Fiat mia. ſtatim ſequatur ꝟ. Exaudi dñe vocem meā qua clamaui ad te. Miſerere mei et exaudi me. Et cetera oīa ſicut ad cōple. in dñica pri. aduēn. dñi prenotatū eſt vſqꝫ ad or. dicendā explicātur

Domine ſctē pater or. omnīps eterne deꝰ qui nos ad pricipiū huius diei puenire feciſti/ tua nos hodie ſalua virtute et cōcede: vt in hac die ad nullū declinemus mortale pctm̄ / nec vllū incurramus periculū ſed ſemp ad tuā iuſticiā faciendā omis nrā actio tuo moderamine dirigatur. p. Dñs vobi. Et cū ſpi. Benedicamꝰ dño. D. gr. Lecto martilogio ſeqtur ꝟ Precioſa eſt in conſpectu dñi. Mors ſctōꝝ eius. Oratio ſin: Dñs vo: ſine oremꝰ

Sācta maria mater dñi nrī ieſu xpi et iſti atqꝫ oēs ſcti iuſti et electi dei intercedāt et orēt pro nobis pctōꝛibꝫ ad dñm deū nrm vt nos mereamur ab eo adiuuari et ſaluari. Et terminatur ſic. Qui in trinitate perfecta viuit et regnat deus per omnia ſe. ſe. amē. ſiue Dñs vo. et Bñdicamꝰ dō. Ubi vero martilogiū non hētur tunc dr̄ hec pꝛeō oro. Sctā maria mr̄ dñi nrī ieſu xpi atqꝫ ſcti iuſti ⁊ electi dei. ⁊c. vt ſ. Et ſic dr̄ hec or. vt ſ dr̄ ſiue martilogiū legendū ſit ſiue non. Poſt hec ſtati abſqꝫ iteruallo dicat executor officii hoc mō ii. Deus in adiutoriū meū intende. Dñe ad adiuuandū. Deus i adiuto. Dñe ad adiu. iii. Clemētiſſime pater Deus in adiutor. Dñe ad adiu. me f. Glia pri. Sicut erat. Kyꝛie el. Chꝛiſte eleiſon. Pr nr. Et ne nos. Sz libera. Et veniat ſup nos mia tua dñe. Salutare tuum ſcdm eloquiū tuū. Et reſpice in ſeruos tuos et in opa tua ⁊ dirige filios eoꝝ. Et ſit ſplēdoꝛ dñi dei nrī ſuper nos et opa manuū nrārū dirige ſup nos / et opus manuū nrāꝝ dirige. Oreꝰ.

Omnīps ſēpiterne deus dirige actus nrōs in bñplacito tuo: vt in noīe dilecti filii tui mereamur bonis operibꝫ abūdare. Qui tecū. Hee tres predicte orones ſcʒ Dñe ſcte pr̄ Sancta maria Oῗs ſēpi. deus. cū precib; per totū annum dr̄ ad primā: niſi in cena dñi, et hinc inde vſq; ad oct. paſ. et niſi in die aiaꝝ. Sequitur lcō cū Jube dñe bñdicere. Executor officii dicat: Sapientiā ſuā doceat nos oῗps et miſericors dñs Hanc legatur lectio de om̄ euangelii dñicalis. Qua lecta legatur tabula. poſtea pronūcietur obitus ſi fue. Sequitur De profūdis p defūctis ſiue fuerit obitus ſiue nō. Sciendū eſt aūt q in ferialibus dieb; qñ p̄ces fiunt cū proſtratiōib; poſt dſū. Fiat mīa Addatur v Exaudi dñe. R Miſerere. ꝛ ce. vt s. Sequūtur preces dicēde in feriis qñ de feria agitur. Kyrie el. iii. xp̄e el. iii. Kyrie el. iii. Pater nr̄. Et ne Ego dixi dñe miſerere mei Sana aīam meā qꝛ peccaui tibi. Conuertere dñe vſq; quo Et deprecabilis eſto ſuper ſeruos tuos Fiat mīa tua dñe ſup nos Quēadmodū ſpauim9 i te Sacerdotes tui induātur iuſticiā Et ſcti tui exultent Dñe ſaluū fac regē Et exaudi nos in die qua inuocauerimus te. Saluū fac populū tuū dñe ꝛ bñdic hereditati tue. Et rege eos et extolle illos vſq; in eternum Fiat pax i virtute tua Et abundātia in turrib; tuis Oremus pro fidelibus defūctis. Requiem eternam dona eis dñe et lux ppetua luceat eis Requieſcāt i pace. Amen Pro fratribus ꝛ benefactorib; noſtris Saluos fac ſeruos tuos et ācillas tuas deus meus ſperātes in te Pro afflictis ꝛ captiuis. Libera deus iſrael ex omnibus tribulationib; ſuis Pro peccatis et negligentiis noſtris Dñe ne memineris iniquitatum nrārum antiquarum/cito anticipent nos miſericordie tue quia pauperes facti ſumus nimis. Adiuua nos deus ſalutaris noſter Et ppter gloriam nominis tui dñe libera nos ꝛ propicius eſto peccatis noſtris propter nomen tuum Exaudi dñe vocem meam qua clamaui ad te. Miſerere mei et exaudi me. p̄s Miſerere mei deus ſecundum ma. Gloria patri et filio. Sicut erat i pricipio. Exurge dñe adiuua nos. Et libera nos propter nomē tuum. Dñe deus virtutū conuerte nos Et oſtēde faciē tuam et ſalui erimus Dñe exaudi orōnē meā. Et clamor me⁹ ad te veniat. Dñs vobiſcum. Et cū ſpū tuo. Oro vt tp̄s exigit. He preces predicte cū proſtratione ſupradicto modo dñr in ferijs per annum qñ de feria agitur ad matutī. et ad veſ. qñ preces dñr ſilr ad iii. vi. et ix. excepto q̄ iſti quattuor vſiculi ſcilʒ **Pro fratribus. Pro afflictis. Pro pctis. et Adiuua nos** Ad predictas horē cū ſuis rñſionibʒ non dñr. Et ſic dñr preces i ferijs qñ de feria agitur a feſto triñ. vſqʒ ad vigili. natiuitatis dñi. et a lxx. vſqʒ ad purificationē qñ de feria agitur. ſcilʒ qñ lxx. preceſſerit. Et etiā in ferijs qñ de feria agitur a purifi. vſqʒ ad cenam dñi tam in matu. et veſ. q̄ in alijs horis predictis. exceptis veſpis in quibʒ aliquod ℞. cantatur. et cōpleto. eorūdem ℞. Et exceptis matu. ferie iiii. vi. et ſabbi iiii. tp̄m aduentus dñi. In ferijs vero ab oct. epy. vſqʒ ad puri. niſi lxx. preceſſerit et ab oct. paſche vſqʒ in craſtinū oct. corporis xp̄i q̄uis de feria agitur: nec preces nec ꝓſtratio fiat. Ad iii. hy⁹

Nunc ſancte nobis ſpūs vnū patri cum filio dignare promptꝰ ingeri nrō refuſus pectori. Os lingua mens ſenſus vigor ꝯfeſſionē ꝑſonent flameſcat igne caritas accendat ardor pͥmos Preſta pater piiſſi. In die nati. dñi ⁊ quotidie vſqʒ ad circūci. Ad iii. hy⁹.

Corporis formā caduci membra morti obnoxia induit ne gens periret ꝓthoplauſti ex germine merſerat quā lex profundo noxiali tartaro ſe. ſe. O beatus ortus ille virgo et puerpera edidit noſtrā ſalutem feta ſancto ſpū ⁊ puer redēptor orbis os ſacratū ꝓtulit ſe. ſe. Tibi chriſte. ps.

Legem pone michi dñe viā iuſtificationū tuarum et exquirā eam ſemp. Da michi intellectum vt ſcrutabor legē tuā: et cuſtodiam illā i toto corde meo Deduc me in ſemita mādatoꝝ tuoꝝ: qꝛ ipſā volui. Inclina cor meum in teſtimonia tua: et nō in auariciā Auerte oculos meos ne videāt vanitatē: in via tua viuifica me. Statue ſeruo tuo eloquiū tuum: ī timore tuo Amputa opprobriū meū quod ſuſpicatus ſū: quia iudicia tua iocunda Ecce concupiui mādata tua: in equitate tua viuifica me Et veniat ſuꝑ me mīa tua dn̄e: ſalutare tuū ſecundū eloquiū tuum Et reſpondebo exprobrantibꝫ michi verbū: qꝛ ſperaui in ſermonibꝫ tuis Et ne auferas de ore meo verbū veritatis vſqꝫquaqꝫ: qꝛ in iudiciis tuis ſuꝑſperaui. Et cuſtodiā legē tuā ſemꝑ ī ſeculū: ꝛ in ſeculū ſeculi Et ambulabā in latitudīe: qꝛ mādata tua exquiſiui Et loquebar de teſtimoniis tuis in conſpectu regū: et non confundebar Et meditabar in mandatis tuis q̄ dilexi Et leuaui manus meas ad mandata tua que dilexi: et exercebor in iuſtificationibꝫ tuis Glia patri

Memor eſto verbi tui ſeruo tuo: in quo michi ſpem dediſti Hec me cōſolata eſt in hūilitate mea: qꝛ eloquiū tuū viuificauit me Superbi inique agebāt vſqꝫquaqꝫ: a lege autē tua non declinaui Memor fui iudiciorꝝ tuorꝝ a ſeculo dn̄e et conſolatus ſū Defectio tenuit me: pro pctōribꝫ derelinquentibus legem tuā Cantabiles michi erāt iuſtificationes tue: in loco ꝑegrinationis mee. Memor fui nocte nominis tui dn̄e: et cuſtodiui legē tuā. Hec facta eſt michi: qꝛ iuſtificatiōes tuas exquiſiui Portio mea dn̄e: dixi cuſtodire legē tuam Deprecatus ſū faciē tuā ī toto corde meo: miſerere mei ſcd̄m eloquium tuum Cogitaui vias meas et conuerti pedes meos: in teſtimonia tua Paratus ſū ꝛ non ſū turbatꝰ: vt cuſtodiā mandata tua. Funes pctōꝝ circumplexi ſunt me: et legē tuā non ſū oblitus. Media nocte ſurgebā ad cōfitendū tibi: ſuper iudicia iuſtificationis tue Particeps ego ſū oīm timentiū te: et cuſtodientium mandata tua. Miſericordia tua dn̄e plena eſt terra: iuſtificationes tuas doce me. Gloria patri et fi.

Bonitatem feciſti cum ſeruo tuo domine: ſecundum verbum tuū Bonitatem et diſciplinam et ſcīētiam doce me: qꝛ in mādatis tuis credidi. Priuſq̄ humiliarer ego deliqui: ꝓpterea eloquiū tuū cuſtodiui. Bonus es tu: et in bonitate tua doce me iuſtificationes tuas. Multiplicata eſt ſup me iniquitas ſupborum: ego aūt in toto coꝛde meo ſcrutaboꝛ mādata tua. Coagulatum eſt ſicut lac coꝛ eoꝛū: ego vero legē tuā meditatus ſū. Bonum michi qꝛ humiliaſti me: vt diſcam iuſtificationes tuas. Bonū michi lex oꝛis tui: ſup milia auri et argenti. Manus tue fecerunt me et plaſmauerūt me: da michi intellectū vt diſcam mandata tua. Qui timēt te videbūt me et letabuntur: qꝛ in verba tua ſuperſperaui. Cognoui dn̄e qꝛ equitas iudicia tua: ⁊ ī veritate tua humiliaſti me. Fiat mīa tua vt ꝯſoletur me: ſecūdū eloquiū tuū ſeruo tuo. Veniant michi miſerationes tue et viuā: qꝛ lex tua meditatio mea eſt. Confundantur ſupbi quia iniuſte iniq̄tatem fecerunt me: ego autem exerceboꝛ in mādatis tuis. Conuertātur michi timentes te: et qui nouerūt teſtimonia tua. Fiat coꝛ meū immaculatū in iuſtificationibꝫ tuis: vt non cōfundar. In dn̄icis diebꝫ ⁊c. Laus et perēnis gloꝛia deo patri et filio ſctō ſimul paraclito in ſecula ſcloꝝ. Cꝑ

Gratia dn̄i nr̄i ieſu xp̄i et caritas dei: et cōmunicatio ſācti ſpūs ſit ſemp cum oībus nobis ℟ Inclina coꝛ meum de⁹ In teſtimonia tua ℣ Auerte oclos meos ne videant vanitatē in via tua viuifica me In teſti. Gloꝛia pa. ℟. Incli. ℣ Ego dixi dn̄e miſerere mei ℟ Sana aīam meā qꝛ peccaui tibi In ferijs ān Veniant michi dn̄e miſerationes tue et viuam Capitul̄

Sana me dn̄e ⁊ ſanaboꝛ ſaluū me fac et ſalu⁹ ero: quoniā laus mea tu es Deo grās ℟ Sana aīam meā qꝛ peccaui tibi ℣ Ego dixi dn̄e miſerere mei Oꝛ Gloꝛia Sana ℣ Adiutoꝛ meus eſto dn̄e ne derelinq̄s me ℟ Neqꝫ deſpicias me deus ſalutaris meus.

¶ Ad ſextam. Hymnus

Rectoꝛ potēs verax deus qui tēperas rerum vices: ſplēdoꝛe mane inſtruis et ignibus meridiē Extingue flãmas litium aufer calorẽ noxium ꝯfer salutẽ corporꝝ veraqꝫ pacẽ cordium. Presta pater. In die natiuitatꝭ dñi et ꝙtidie vsqꝫ ad circũci. Ad sextã hy⁹

Ecce quẽ vates vetustis cõcinebãt seculis quẽ prophetarꝝ fideles pagine spopõderãt emicat promissus olim cuncta collaudãt cũ seculorꝝ sclis. Psallat altitudo celi: psallant oẽs angeli/ quicquid est virtutis: vsqꝫ psallat in laudẽ dei nulla linguarꝝ silescat vox et oẽs cõsonet seculorꝝ seculis. Tibi christe ps.

Defecit in salutare tuum aĩa mea: et in verbum tuum supsperaui. Defecerũt oculi mei in eloquium tuũ: dicẽtes quãdo cõsolaberis me. Quia factꝰ sũ sicut vter in pruina: iustificationes tuas non sũ oblitus. Quot sunt dies serui tui: quãdo facies de ꝑsequẽtibus me iudiciũ. Narrauerũt michi iniqui fabulationes: sed non vt lex tua. Oĩa mãdata tua veritas: iniq̃ ꝑsecuti sũt me adiuua me. Paulominꝰ cõsũmauerũt me in terra: ego autẽ non dereliqui mãdata tua.

Scdm miam tuã viuifica me: et custodiã testimonia oris tui. In eternũ dñe verbũ tuũ permanet ĩ celo. In gñatione et generationem veritas tua: fundasti terrã et ꝑmanet. Ordinatione tua ꝑseuerat dies: qm oĩa seruiunt tibi. Nisi qꝫ lex tua meditatio mea est: tunc forte perissẽ in humilitate mea. In eternũ nõ obliuiscar iustificatiões tuas: qꝛ ĩ ipsis viuificasti me. Tuꝰ sum ego saluum me fac: qm iustificationes tuas exquisiui. Me expectauerunt pctõres vt ꝑderẽt me: testimonia tua intellexi. Omis consummatiõis vidi finẽ: latũ mãdatũ tuũ nimis.

Quomodo dilexi legẽ tuam dñe: tota die meditatio mea est. Sup inimicos meos prudentem me fecisti mandato tuo: qꝛ ĩ eternũ michi ĩ est. Sup oẽs docẽtes me intellexi: qꝛ testimonia tua meditatio mea est. Super senex intellexi: quia mãdata tua quesiui. Ab omni via mala prohibui pedes meos vt custodiam verba tua. A iudiciis tuis nõ declinaui: qꝛ tu legẽ posuisti michi

Quā dulcia faucibꝫ meis eloquia tua : ſuper mel ori meo. A mādatis tuis intellexi : ꝓpterea odiui oēm viam iniquitatis. Lucerna pedibꝫ meis verbū tuū : et lumen ſemitis meis. Iuraui et ſtatui : cuſtodire iudicia iuſticie tue. Humiliatus ſū vſqꝫquaqꝫ dn̄e : viuifica me ſecūdum verbū tuū. Volūtaria oris mei beneplacita fac dn̄e : et iudicia tua doce me. Aīa mea in manibꝫ meis ſemp : ⁊ legem tuā non ſum oblitus. Poſuerunt pctōres laqueum michi : et de mādatis tuis non erraui. Hereditate acquiſiui teſtimonia tua in eternū : qꝛ exultatio cordis mei ſūt. Inclinaui cor meū ad faciendas iuſtificationes tuas in eternū : propter retributionem.

INiquos odio habui : et legē tuā dilexi. Adiutor et ſuſceptor meus es tu : et in verbū tuū ſuꝑſperaui. Declinate a me maligni : et ſcrutabor mādata dei mei. Suſcipe me ſcd̄m eloquium tuū et viuam : et non cōfundas me ab expectatione mea. Adiuua me et ſaluus ero : et meditabor in iuſtificationibꝫ tuis ſēper. Spreuiſti oēs diſcedētes a iudiciis tuis : qꝛ iniuſta cogitatio eoꝝ. Preuaricātes reputaui oēs pctōres terre : ideo dilexi teſtimonia tua. Confige timore tuo carnes meas : a iudiciis enī tuis timui. Feci iudiciū ⁊ iuſticiā : non tradas me calūniantibus me. Suſcipe ſeruū tuū in bonum : nō calūnientur me ſuꝑbi. Oculi mei defecerūt in ſalutare tuū : et in eloquiū iuſticie tue. Fac cū ſeruo tuo : ſecundū miām tuā et iuſtificatiōes tuas doce me. Seruus tuꝰ ſū ego da michi intellectum : vt ſciā teſtimonia tua. Tēpus faciēdi domine : diſſipauerūt legē tuam. Ideo dilexi mādata tua : ſuper aurū et topaziō. Propterea ad oīa mādata tua dirigebar oēz viā iīquā odio habui. In dn̄icis. An. Gloria laudis reſonet ī ore oīm patri geniteqꝫ ꝓli ſpiritui ſancto pariter reſultet laude perēni. Capitulū

DEus caritas eſt et qui manet ī caritate ī deo manet et deus in eo et nos maneamus in ipſo. ℟. In eternū dn̄e permanet verbum tuum. ℟. In celo ⁊ in ſeculū ſeculi: veritas tua. Prima. Gloꝛia. ℣. Dñs regit me ⁊ nichil michi deerit ℟. In loco paſcue vbi me collocauit. In feriis anti. Non cōfundas me dñe ab expectatione mea. Cpm.

Alter alteri⁹ onera poꝛtate et ſic adimplebitis legem xp̄i. ℟. Benedicam dñm in omni tp̄e. ℣⁹. Semp laus ei⁹ in oꝛe meo In oī. Gloria. ℟. Benedi. ℣. Dñs regit. ¶ Ad nonā. hy⁹.

Rerum deus tenax vigoꝛ immot⁹ in te permanēs: lucis diurne tp̄a ſucceſſibꝫ determināſ Largire clarum veſpere quo vita nuſq̄ decidat: ſed p̄mium moꝛtis ſacre: perēnis inſtet gloꝛia Pꝛeſta pater. In die natiuita. dñi et quotid per octa. ad. ix. hy⁹.

Iuſte iudex moꝛtuoꝛū iuſte rex viuētiū, dexter in parētis arce qui clauis virtutibꝫ: oīm vēturus in de iuſtus vltoꝛ criminū ſeculoꝝ ſe. Te ſenex et te iuuentus paruuloꝝ te choꝛ⁹ turba matrū virginūqꝫ ſimplices puellule voce cōcoꝛdes pudicis perſtrepēt concentibus. Pꝛeſta pat. Ps.

Mirabilia teſtimonia tua dñe: ideo ſcrutata eſt ea aīa mea. Declaratio ſermonū tuoꝝ illumīat et intellectū dat paruulis. Os meū aperui et attraxi ſp̄m: qm̄ mādata tua deſiderabam. Aſpice in me et miſerere mei: ſcđm iudicium diligētium nomen tuum. Greſſus meos dirige ſecundū eloquium tuū: vt non dñetur mei oīs iniuſticia. Redime me a calūniis hoīm: vt cuſtodiā mandata tua. Faciem tuā illumina ſup ſeruum tuū: et doce me iuſtificationes tuas. Exitus aquaꝝ deduxerūt oculi mei: qꝛ non cuſtodierunt legem tuā. Iuſtus es dñe: et rectum iudiciū tuū. Mandaſti iuſticiā teſtimonia tua: et veritatē tuā nimis. Tabeſcere me fecit zelus meus: qꝛ obliti ſūt verba tua inimici mei. Ignitum eloquiū tuū vehemēter: et ſeru⁹ tuus dilexit illud. Adoleſcētulus ſum ego et contēptus: iuſtificationes tuas non ſum oblitus. Iuſticia tua iuſticia in eternum: et lex tua veritas. Tribulatio et anguſtia inuenerunt me: mādata ta tua meditatio mea est. Eq̄tas testimonia tua ī eternū: intellectū da michi et viuā.

Clamaui in toto corde exaudi me dn̄e: iustificationes tuas requirā. Clamaui ad te saluum me fac: vt custodiā mandata tua. Preueni in maturitate et clamaui: ꝗ in verba tua supsperaui. Preuenerūt oculi mei ad te diluculo: vt meditarer eloquia tua. Vocē meā audi scd̄m miam tuā dn̄e: et secundū iudiciū tuū viuifica me. Appropinquauerūt persequētes me iniquitati: a lege aūt tua lōge facti sunt. Prope es tu dn̄e: et oēs vie tue veritas. Initio cognoui de testimoniis tuis: ꝗ in eternum fūdasti ea. Vide humilitatē meā et eripe me: ꝗ legē tuā non sū oblitus. Iudica iudiciū meū et redime me: ꝓpter eloquiū tuum viuifica me. Longe a pctōribus sal⁹: ꝗ iustificationes tuas nō exquisierūt. Mie tue multe dn̄e: scd̄m iudiciū tuum viuifica me. Multi q̄ persequunt me et tribulant me: a testimoniis tuis non declinaui. Vidi preuaricātes et tabescebam: ꝗ eloquia tua nō custodierūt. Vide qm̄ mādata tua dilexi dn̄e: ī mia tua viuifica me. Principiū verborū tuorū veritas: in eternū oīa iudicia iusticie tue.

Principes persecuti sunt me gratis: et a verbis tuis formidauit cor meum. Letabor ego super eloquia tua: sicut qui inuenit spolia multa. Iniquitatem odio habui et abominatus sū: legē aūt tuā dilexi. Septies in die laudē dixi tibi: sup iudicia iusticie tue. Pax multa diligētibus legē tuam: et non est illis scādalū. Expectabā salutare tuū dn̄e: et mandata tua dilexi. Custodiuit aīa mea testimonia tua: et dilexit ea vehemēter. Seruaui mādata tua et testimonia tua: ꝗ oēs vie mee in ꝯspectu tuo. Appropinquet deprecatio mea in ꝯspectu tuo dn̄e: iuxta eloquiū tuū da michi intellectū. Intret postulatio mea in ꝯspectu tuo: secūdū eloquiū tuū eripe me. Eructabūt labia mea hymnū: cū docueris me iustificationes tuas. Pronūciabit lingua mea eloquiū tuum: ꝗ oīa mandata tua equitas.

Fiat man⁹ tua vt ſaluet me: qm̄ mādata tua elegi. Cōcupiui ſalutare tuum domine: et lex tua meditatio mea eſt. Uiuet anima mea et laudabit te: et iudicia tua adiuuabūt me. Erraui ſicut ouis q̄ periit: quere ſeruū tuū dn̄e: qꝫ mādata tua non ſū oblitus. In dn̄icis an̄. Ex quo oīa per quē omia in quo omnia ipſi gloria in ſecula. Cap̄m.

Tres ſūt qui teſtimonium dant in celo pater verbū et ſpūs ſanct⁹ / ⁊ hi tres vnū ſunt. ℟. Clamaui in toto corde Exaudi me dn̄e. ℣. Juſtificationes tuas requirā. Exau. Glia. ℟. Cla. ℣. Ab occultis meis mūda me dn̄e. ℟. Et ab alienis ꝑce ſeruo tuo. In ferijs an̄. Juxta eloquiū tuū da michi intellectū dn̄e. Cap̄.

Empti eſtis ꝑcio magno glīficate et portate deū in corpore veſtro. ℟. Redime me dn̄e Et miſerere mei. ℣. Pes me⁹ ſtetit in via recta ī eccliīs benedicā te dn̄e. Et. Gloria. ℟. Red. ℣. Ab occultis. Ordo ſupi⁹ aſſignat⁹ ꝑ dn̄icis et ferijs ad .iii. vi. et .ix. in aīs capi. ℟. et verſicul' obſeruet' ꝑ annū qn̄ de do. vel de fe. agit' ab octa. epy. vſqꝫ ad .lxx. et ab oct. ſolen̄. corpis xp̄i vſqꝫ ad aduē. Exceptis dn̄icis a .lxx. ad .xl. q ad horas ꝓpria hn̄t capitula. Ps. c.xix.

Ad dn̄m cū tribularer clamaui: et exaudiuit me. Dn̄e libera aīam meā a labiis iniq̄s: et a ligua doloſa. Quid det' tibi aut q̄d apponat' tibi ad liguā doloſam. Sagitte potētis acute: cū carbonibꝫ deſolatoriis. Heu michi qꝫ incolat⁹ me⁹ prolōgatus eſt habitaui cū hītantibꝫ cedar: multum incola fuit aīa mea. Cū his qui oderunt pacē erā pacific⁹: cū loq̄bat' illis īpugnabāt me grat̄. An̄. Clamaui ⁊ exaudiuit me. Ps. c.xx.

Leuaui oculos meos ī montes: vnde veniet auxilium michi. Auxiliū meum a domino: qui fecit celū et terram. Non det in cōmotionē pedē tuū: neqꝫ dormitet qui cuſtodit te. Ecce non dormitabit neqꝫ dormiet: qui cuſtodit iſrael. Dominus cuſtodit te dominus protectio tua: ſuper manum dexterā tuam. Per diem ſol non vret te: neqꝫ luna per noctem.

Dñs cuſtodit te ab oĩ malo: cuſtodiat aĩam tuã dñs. Dñs cuſtodiat introitum tuũ et exitũ tuũ: ex hoc nũc et uſqʒ in ſeculũ. Añ. Auxilium meum a domino. cp̃m Dñs autem. Hymnꝰ.

Immēſe celi cōditor: q̃ mixta ne cōfunderēt aque fluēta diuidēs celũ dediſti limitē. Firmās locum celeſtibus ſimulqʒ terre riuulis: vt vnda flāmas temperet: terre ſolum ne diſſipēt. Infunde nūc piiſſime donum perennis gratie / fraudis noue ne caſibus / nos error atterat vetꝰ. Lucem fides inueniat ſic luminis iubar ferat / hec vana cūcta terreāt hāc falſa nulla cōprimāt. Preſta pat. ꝟ. Dirigatur. Añ. Magnificemus xp̃m regem dñm qui ſuꝑbos humiliat et exaltat humiles. ps. Magnificat.

¶ Feria tercia ps. c xxi

Letatus ſũ in his que dicta ſũt mihi: in domũ dñi ibimus. Stātes erāt pedes noſtri: ĩ atriis tuis hieruſalē. Hieruſalem que edificať vt ciuitas: cuius participatio eius in idipſum. Illuc enim aſcenderũt tribus tribꝰ dñi: teſtimonium iſrael ad ꝯfitendũ noĩ dñi. Q. ʒ illic ſederũt ſedes in iudicio: ſedes ſuper domum dauid. Rogate q̃ ad pacē ſunt hieruſalē: et abundātia diligentibus te. Fiat pax in virtute tua: ⁊ abũdantia in turribʒ tuis. Propter fratres meos ⁊ ꝓximos meos: loquebar pacem de te. Propter domũ dñi dei noſtri: queſiui bona tibi. Añ. In domum dñi letantes ibimus. ps. c xxii.

Ad te leuaui oculos meos: qui habitas in celis. Ecce ſicut oculi ſeruoꝝ in manibʒ dñoꝝ ſuoꝝ. Sicut oculi ancille in manibʒ dñe ſue: ita oculi nr̃i ad dominũ deum nr̃m donec miſereať noſtri. Miſerere nr̃i dñe miſerere noſtri: qꝛ multum repleti ſumꝰ deſpectione. Q. ʒ multũ repleta eſt aĩa noſtra: opprobriũ abũdantibus et deſpectio ſuꝑbis. Añ. Qui hĩtas in celis miſerere nobis. ps. c xxiii.

Niſi qꝛ dñs erat in nobis dicat nunc iſrael: niſi qꝛ dñs erat ĩ nobis. Cũ exurgerēt hoĩes ĩ nos forte viuos degluti ſſēt nos. Cũ iraſceretur furor eoꝝ ĩ nos foꝛſitā aqua abſoꝛbuiſſet nos. Toꝛrentem pertrāſiuit aīa noſtra foꝛſitan pertrāſiſſet aīa nr̄a: aquā ītolerabilē. Benedictus dñs qui nō dedit nos: in captione dentibus eoꝝ. Aīa noſtra ſicut paſſer erepta eſt: de laqueo venātium. Laqueus ꝯtritus eſt: et nos liberati ſumus. Adiutoꝛiū noſtrū in noīe dñi: qui fecit celū et terrā. An. Adiutoꝛiū noſtrū ī noīe dñi. ps. cxxiiii.

Qui ꝯfidunt in dño ſicut mōs ſyon non cōmouebitur ī eternū: qui habitat in hieruſalē. Mōtes in circuitu eius et dñs ī circuitu populi ſui: ex hoc nūc ⁊ vſq; ī ſeculū. Qꝛ non relinquet dñs virgam pctōꝝ ſuper ſoꝛtem iuſtoꝝ: vt nō extēdant iuſti ad iniquitatem man⁹ ſuas. Benefac dñe: bonis et rectis coꝛde. Declinātes aūt in obligatiōes adducet dñs: cū oꝑantibꝫ iniquitatē pax ſuꝑ iſrl̄. An. Benefac dñe bonis et rectis coꝛde. ps. cxxv.

In ꝯuertēdo dñs captiuitatem ſyon: facti ſumus ſicut ꝯſolati. Tunc repletum eſt gaudio os noſtrum: et lingua noſtra exultatione. Tunc dicēt inter gētes: magnificauit dominus facere cum eis. Magnificauit dñs facere nobiſcum: facti ſumus letātes. Conuerte dñe captiuitatem noſtram: ſicut toꝛrēs in auſtro. Qui ſeminānt in lachꝛimis: in exultatione metent. Eūtes ibāt et flebant: mittentes ſemia ſua. Veniētes aūt veniēt: cum exultatione poꝛtātes manipulos ſuos. An. Facti ſum⁹ ſicut conſolati. Cp̄m. Dominus autē dixi. Hymn⁹.

Telluris ingens cōditoꝛ mūdi ſolum qui eruens pulſis aq̄ moleſtiis terram dediſti immobilē. Vt germen aptum pꝛoferens: fuluis decoꝛa floꝛibꝫ fecunda fructu ſiſteret paſtūq; gratum redderet. Mētis peruſte vulnera mūda viroꝛis gratia: vt facta fletu diluat / motuſq; pꝛauos atterat. Iuſſis tuis obtēperet nullis malis appꝛoximet / bonis repleri gaudeat et moꝛtis actum neſciat. Pꝛeſta pater. ℣. Dirigat. An. Exultauit ſpiritus meus in dño deo ſalutari meo. ps. Magnificat anima.

¶ Feria quarta. ps. cxxvi

Niſi dn̄s edificauerit domū: in vanum laborauerunt q̄ edificant eam. Niſi dn̄s cuſtodierit ciuitatem: fruſtra vigilat qui cuſtodit eam. Vanum eſt vobis ante lucem ſurgere: ſurgite poſtq̄ ſederitis qui manducatis panē doloꝛis. Cum dederit dilectis ſuis ſomnū: ecce hereditas dn̄i filii merces fructus ventris. Sicut ſagitte in manu potentis: ita filii excuſſoꝛum. Beat⁹ vir qui impleuit deſideriū ſuum ex ipſis: non confundetur cum loquetur inimicis ſuis in poꝛta. ã. Beat⁹ vir qui impleuit deſideriū ſuum. ps. c xxvii.

Beati oēs qui timēt dominum: qui ambulant in viis eius. Labores manuum tuarum quia manducabis beatus es: et bene tibi erit. Uxoꝛ tua ſicut vitis abundans: in lateribus domus tue. Filii tui ſicut nouelle oliuarum: in circuitu menſe tue. Ecce ſic benedicetur homo: qui timet dn̄m. Benedicat tibi dominus ex ſyon: et videas bona hieruſalem omnibus diebꝫ vite tue. Et videas filios filioꝛum tuoꝛum: pacē ſuper iſrael. ã. Beati oēs qui timent dn̄m. ps. c xxviii.

Sepe expugnauerūt me a iuuentute mea: dicat nūc iſrael. Sepe expugnauerunt me a iuuentute mea: etenim non potuerunt michi. Supꝛa doꝛſum meum fabꝛicauerunt peccatoꝛes: pꝛolongauerunt iniquitatem ſuam. Dn̄s iuſtus cōcidet ceruices pctōꝛum: cōfundantur et conuertātur retroꝛſum oēs qui oderunt ſyon. Fiant ſicut fenum tectoꝝ: quod pꝛiuſq̄ euellatur exaruit. De quo non impleuit manum ſuam q̄ metet: et ſinum ſuum qui manipulos colliget. Et nō dixerunt qui pꝛeteribāt benedictio dn̄i ſuꝑ vos: benedicimus vobis in noīe dn̄i. ã. Benedicimus vobis in noīe domini. ps. c xxix.

De pꝛofundis clamaui ad te dn̄e: dn̄e exaudi vocem meam. Fiant aures tue intendentes: in vocem depꝛecationis mee. Si īiquitates obſeruaueris domine: dn̄e quis ſuſtinebit. Quia apud te ꝓpicitio eſt et pꝛopter legem tuam ſuſtinui te dñe. Suſtinuit aĩa mea ĩ verbo eius: ſperauit aĩa mea in dño. A cuſtodia matutina vſq; ad noctem: ſperet iſrael in dño. Quia apud dñm mĩa: et copioſa apud eum redemptio. Et ipſe redimet iſral: ex omnibus iniquitatibus eius. An. De pꝛofundis clamaui ad te domine. ps. c xxx.

Domine non eſt exaltatum coꝛ meum: neq; elati ſũt oculi mei. Neq; ambulaui ĩ magnis: neq; ĩ mirabilibus ſuper me. Si nõ humiliter ſẽtiebam: ſed exaltaui aĩam meam. Sicut ablactat⁹ ſuper matre ſua ita retributio in aĩa mea.

Speret iſrael ĩ dño: ex hoc nunc et vſq; in ſeculum.

Glia patri et filio et ſpi. ſã.

Speret iſrael in domino.

Capitulum. Dominus autem dirigat. Hymn⁹.

Celi deus ſanctiſſime/ qui lucidum centrum poli cãdoꝛe pingis igneo augens decoꝛo lumĩe. Quarto die qui flameã ſolis rotam conſtituens: lune miniſtrans oꝛdini: vagos recurſus ſyderum. Ut noctibus vel lumini directiõis terminũ pꝛimoꝛdiis et mẽſium ſignum daret notiſſimum. Illumina coꝛ hominũ/abſterge ſoꝛdes mẽtium: diſſolue culpe vinculum euerte moles criminũ. Pꝛeſta pater piiſſime. V⁹ Dirigatur domi. An. Reſpexiſti humilitatem meã dñe deus meus. ps. Magt.

¶ Feria quinta. ps c xxxi.

MEmento domine dauid: et omnis manſuetudinis eius. Sicut iurauit domino: votum vouit deo iacob. Si introiero in tabernaculũ domus mee: ſi aſcendero in lectum ſtrati mei. Si dedero ſõnum ocl̃is meis: et palpebꝛis meis doꝛmitationem. Et requiem tempoꝛib; meis: donec inueniam locum domino tabernaculũ deo iacob. Ecce audiuimus eam ĩ effrata: inuenim⁹ eam in cãpis ſilue. Introibimus in tabernaculum eius: adoꝛabimus in loco vbi ſteterũt pedes eius. Surge domine in requiem tuam: tu et archa ſanctificatiõis tue. Sacerdotes tui induãtur iuſticiam: et ſancti tui exultent. Pꝛopter dd̃ ſeruũ tuũ non auertas faciẽ xp̃i tui.

Iurauit dñs dauid veritatem et non fruſtrabitur eum: de fructu ventris tui ponam ſuper ſedem tuam. Si cuſtodierint filii tui teſtamẽtum meum: et teſtimonia mea hec que docebo eos. Et filii eoꝝ vſqꝫ in ſeculum: ſedebũt ſuꝑ ſedem tuam. Qm̃ elegit dñs ſyõ elegit eã in habitationẽ ſibi. Hec requies mea in ſeculum ſeculi: hic habitabo qm̃ elegi eã. Viduã ei⁹ benedicẽs benedicã: pauperes eius ſaturabo panibꝫ. Sacerdotes eius induam ſalutari: et ſãcti eius exultatione exultabũt. Illuc ꝑducam cornu dauid: paraui lucernã xp̃o meo. Inimicos eius induam ꝯfuſione ſuper ipſum aũt efflorebit ſãctificatio mea. A. Et oĩs mãſuetudĩs ei⁹. ps. cxxxii

Ecce q̃ bonum et q̃ iocundum: habitare fratres in vnum. Sicut vnguentũ in capite: quod deſcẽdit in barbam barbam aaron. Quod deſcendit in oram veſtimẽti eius: ſicut ros hermon qui deſcẽdit in montẽ ſyon. Qm̃ illic mãdauit dñs bñdictionẽ: et vitam vſqꝫ i ſclm̃. ps. cxxxiii

Ecce nũc benedicite dominum: oẽs ſerui dñi. Qui ſtatis in domo dñi: in atriis dom⁹ dei noſtri. In noctibꝫ extollite man⁹ veſtras in ſãcta: et benedicite dñm. Benedicat te dñs ex ſyon: qui fecit celũ ⁊ terram. An. Ecce q̃ bonum et q̃ iocundum. ps. cxxxiiii.

Laudate nomẽ dñi: laudate ſerui dñm. Qui ſtatis i domo dñi: in atriis domus dei noſtri. Laudate dñm qm̃ bon⁹ dñs: pſallite noĩ ei⁹ qm̃ ſuaue. Qm̃ iacob elegit ſibi dñs: iſrael in poſſeſſionem ſibi. Quia ego cognoui ꝙ magnus eſt dñs: et deus noſter pre oĩbꝫ diis. Oĩa quecũqꝫ voluit dñs fecit in celo et in terra: in mari et in oĩbus abiſſis. Educẽs nubes ab extremo terre: fulgura in pluuiam fecit. Qui producit ventos de theſauris ſuis: qui ꝑcuſſit priogenita egypti ab hoĩe vſqꝫ ad pecus. Et miſit ſigna et ꝓdigia in medio tui egypte: i pharaonem et in oẽs ſeruos eius. Qui percuſſit gentes multas: et occidit reges fortes. Seon regem amorreoꝝ: et og regem baſan: et oĩa regna canaan. Et dedit terram eoꝛū hereditatem: hereditatē iſrael populo ſuo. Dñe nomen tuum in eternum: dñe memoꝛiale tuū in generatione ⁊ generationem. Quia iudicabit dñs populum ſuum: et i ſeruis ſuis depꝛecabitur. Simulacra gentium argētum et aurum: opera manuū hominum. Os habēt et non loquētur: oculos habent et non videbūt. Aures habēt et non audient: neqꝫ eni eſt ſpiritus in oꝛe ipſoꝝ. Similes illis fiant qui faciūt ea: et oēs qui cōfidūt in eis. Domus iſrael benedicite dño: domus aaron benedicite dño. Domus leui benedicite domino: qui timetis dominū benedicite domino. Benedictꝰ dominꝰ ex ſyon: qui habitat in hieruſalem. ãn. Oīa quecūqꝫ voluit dñs fecit. Ps. c xxxv

Confitemini dño qm̄ bonus: qm̄ in ſeculū mīa eiꝰ. Confitemini deo deoꝝ. Cōfitemini domīo dominoꝝ. Qui facit mirabilia magna ſolꝰ. Qui fecit celos in intellectu. Qui firmauit terrā ſuꝑ aquas. Qui fecit luminaria magnā. Solem in poteſtatem diei. Lunam et ſtellas: in poteſtatem noctis. Qui percuſſit egyptum: cum pꝛimogenitis eoꝝ. Qui eduxit iſrael: de medio eoꝝ. In manu potenti: et bꝛachio excelſo. Qui diuiſit mare rubꝛum: in diuiſiões. Et eduxit iſrael: per medium eius. Et excuſſit pharaonem et virtutem eius: in mari rubꝛo. Qui traduxit populū ſuum: per deſertum. Qui ꝑcuſſit reges magnos. Et occidit reges foꝛtes. Seon regem amoꝛreoꝛū. Et og regem baſan. Et dedit terram eoꝝ hereditatem: hereditatem iſrael ſeruo ſuo. Quia i humilitate noſtra memoꝛ fuit noſtri. Et redemit nos: ab inimicis noſtris. Qui dat eſcam omni carni. Confitemini deo celi. Confitemini domino dominoꝛū: qm̄ in eternum mīa eius. ãn. Qm̄ in eternum mīa eius. Ps. c xxxvi.

Super flumina babilonis illic ſedimꝰ et fleuimꝰ: dū recoꝛdaremur ſyon. In ſalicibus in medio eius ſuſpēdimꝰ oꝛgana noſtra. Qꝛ illic interrogauerūt nos q̄ captiuos duxert nos: verba cantionū Et q abduxerūt nos: hymnū cātate nobis de canticis ſyon Quō cātabim⁹ cāticū dñi ĩ terra aliena? Si oblitus fuero tui hieruſm: obliuioni detur dextera mea Adhereat lingua mea faucib; meis: ſi nō meminero tui Si non propoſuero tui hieruſalē: in pncipio leticie mee Memor eſto dñe filiorum edom: ĩ diē hieruſalē Qui dicūt exinanite exinanite: uſq; ad fundamentū in ea Filia babilonis miſera: beat⁹ qui retribuet tibi retributionē quā retribuiſti nobis Beatus qui tenebit ⁊ allidet paruulos ſuos ad petrā. an. Hymnū cantate nobis de canticis ſyō. cpm Dñs aūt dirigat. hymn⁹

Magne deus potētie qui ex aquis ortū genus / partim remittis gurgiti: partim leuas in aera Dimerſa liphis ĩprimēs ſubiecta celis irrogans vt ſtirpe vna prodita diuerſe rapiant loca Largire cūctis ſeruulis quos mundat vnda ſanguis / neſcire lapſus criminū nec ferre mortꝭ tediū Ut culpa nullū deprimat nullū leuet iactantia eliſa mens ne concidat elata mēs ne corruat. Preſta pater. V. Dirigatur. ant. Depoſuit potentes ſāctos perſequētes ⁊ exaltauit humiles xp̄m confitentes. ps Mag. Feria vi. p̄. cxxxvii

Confitebor tibi dñe ĩ toto corde meo: qm̄ audiſti verba oris mei In cōſpectu angeloꝝ pſallā tibi adorabo ad templū ſanctū tuū et confitebor nomi tuo Super mīa tua et veritate tua: qm̄ magnificaſti ſuper oē nomē ſctm̄ tuū In quacūq; die inuocauero te exaudi me: multiplicabis ĩ aīa mea virtutē. Confiteantur tibi dñe omēs reges terre: quia audierūt omia verba oris tui Et cantent in viis dñi: qm̄ magna eſt gloria dñi Qm̄ excelſus dominus et humilia reſpicit: et alta alōge cognoſcit Si ambulauero in medio tribulationis viuificabis me et ſuper irā inimicoꝝ meorū extendiſti manū tuam: et ſaluum me fecit dextera tua Dñs retribuet pro me dñe mīa tua in ſclm̄: opera manuū tuarū ne deſpicias. ā. In cōſpectu āgeloꝝ pſallā tibi de⁹ me⁹. p̄ cxxxviii.

Domine pꝛobaſti me et cognouiſti me: tu cognouiſti ſeſſionē meā et reſurrectionē meā. Intellexiſti cogitationes meas de longe: ſemitā meā et funiculū meū inueſtigaſti. Et oēs vias meas pꝛeuidiſti: qꝛ nō eſt ſermo i ligua mea. Ecce dñe tu cognouiſti oīa nouiſſima et ātiqua: tu foꝛmaſti me/ et poſuiſti ſuper me manū tuā. Mirabilis facta eſt ſciētia tua ex me: cōfoꝛtata eſt et non potero ad eam. Quo ibo a ſpū tuo: et quo a facie tua fugiā. Si aſcēdero in celū tu illic es: ſi deſcendero ad infernum ades. Si ſumpſero pēnas meas diluculo: ⁊ habitauero in extremis maris. Eteni illic manus tua deducet me: et tenebit me dextra tua. Et dixi foꝛſitā tenebꝛe cōculcabunt me: ⁊ nox illuiatio mea i deliciis meis. Qꝛ tenebꝛe nō obſcurabuntur a te et nox ſicut dies illuiabitur: ſicut tenebꝛe eius ita et lumen eius. Qꝛ tu poſſediſti renes meos: ſuſcepiſti me de vtero matris mee.

Confiteboꝛ tibi qꝛ terribiliter magnificatus es: mirabilia opa tua et aīa mea cognoſcet nimis. Nō eſt occultatū os meū a te qd̄ feciſti in occulto: et ſubſtantia mea i iferioꝛibꝫ terre. Imperfectū meū viderūt oculi mei et in libꝛo tuo omēs ſcribētur dies foꝛmabunt et nemo in eis. Michi autē nimis honoꝛificati ſunt amici tui deus: nimis cōfoꝛtatus eſt pꝛincipatus eoꝛū. Dinumerabo eos et ſuper arenā multiplicabūtur: exurrexi et adhuc ſū tecū. Si occideris deus pctōꝛes: viri ſanguinū declinate a me. Qꝛ dicitis ī cogitatione accipiāt in vanitate ciuitates ſuas. Nōne qui oderunt te dñe oderā: et ſup inimicos tuos tabeſcebā. Perfecto odio oderā illos: īimici factī ſūt michi. Pꝛoba me deꝰ ⁊ ſcito coꝛ meū: īterroga me et cognoſce ſemitas meas. Et vide ſi via iniqtatis ī me eſt: ⁊ deduc me in via etēna. An. Dñe pꝛobaſti me ⁊ cognouiſti me. Ps. cxxxix.

Eripe me dñe ab homīe malo: a viro iniq̄ eripe me. Qui cogitauerunt iniquitates ī coꝛde: tota die cōſtituebant pꝛelia. Acuerūt linguas ſuas ſicut ſerpentes: venenū aſpidum ſub labiis eoꝝ. Cuſtodi me domine de manu pctōris: et ab hoībus īiquis eripe me. Qui cogitauerunt ſupplātare greſſus meos: abſconderunt ſuperbi laqueū michi Et funes extenderunt in laqueū: iuxta iter ſcādalū poſuerunt michi Dixi dn̄o deus meus es tu: exaudi dn̄e vocē deprecationis mee Dn̄e dn̄e virtus ſalutis mee: obūbraſti ſuper caput meū in die belli. Non tradas me dn̄e a deſiderio meo pctōri: cogitauerūt cōtra me ne derelinquas me / ne forte exaltētur. Caput circuitus eoꝝ labor labioꝝ ipſoꝝ operiet eos Cadent ſuper eos carbones: in ignē deiicies eos in miſeriis nō ſubſiſtēt Vir linguoſus nō dirigetur in terra: virū iniuſtū mala capiēt in interitu Cognoui qꝛ faciet dn̄s iudiciū inopis: et vindictam pauperū Verūtn̄ iuſti cōfitebūtur noī tuo: et habitabunt recti cū vultu tuo. Gloria patri. an. A viro iniquo libera me dn̄e. ps. cxl

Domine clamaui ad te exaudi me: intēde voci mee dū clamauero ad te Dirigatur oratio mea ſicut incenſū in cōſpectu tuo: eleuatio manuū meaꝝ ſacrificiū veſpertinū. Pone dn̄e cuſtodiā ori meo: ⁊ oſtium circūſtantie labiis meis Non declines cor meū in verba malicie: ad excuſandas excuſationes in pctīs. Cū hoībus operantibꝫ iniquitatē: et non cōmunicabo cū electis eoꝝ Corripiet me iuſtus in mīa ⁊ increpabit me: oleū aūt pctōris non impīguet caput meū. Quoniam adhuc et orō mea in beneplacitis eoꝝ: abſorpti ſunt iūcti petre iudices eorum Audient verba mea qm̄ potuerunt: ſicut craſſitudo terre erupta eſt ſuper terrā Diſſipata ſunt oſſa noſtra ſecus infernū: quia ad te dn̄e dn̄e oculi mei ī te ſperaui: non auferas aīam meā. Cuſtodi me a laq̄o quē ſtatuerunt michi: ⁊ ab ſcādalis operantiū iniquitatem. Cadent in retiaculo eius pctōres: ſingulariter ſū ego donec tranſeam an. Dn̄e clamaui ad te exaudi me. ps. cxli.

Voce mea ad dn̄m clamaui: voce mea ad dominū deprecatus ſum Effundo ī conſpectu eius ora ſionem meã et tribulationẽ meã ante ipſũ pronũcio. In deficiendo ex me ſp̄m meũ: et tu cognouiſti ſemitas meas. In via hac qua ambulabã: abſconderunt laqueũ michi. Conſiderabã ad dexterã et videbã: et non erat q̄ cognoſceret me. Periit fuga a me: et nõ eſt qui requirat aĩam meam. Clamaui ad te dñe dixi tu es ſpes mea: portio mea in terra viuentiũ. Intẽde ad deprecationẽ meã: qꝛ humiliatus ſũ nimis. Libera me a perſequentibꝫ me: qꝛ cõfortati ſunt ſuper me. Educ de cuſtodia animã meã ad cõfitendũ nõi tuo: me expectant iuſti donec retribuas michi. an. Portio mea dñe ſit in terra viuentiũ. Cp̄. Dñs aũt di. hyꝰ.

Plaſmator hoĩs deꝰ qui cuncta ſolus ordinãs humũ iubes producere reptantis et fere genus. Qui magna rerũ corpora dictu iubẽtis viuida vt ſeruiant per ordinẽ ſubdens dediſti hoĩ. Repelle a ſeruis tuis quicquid per imundiciam aut moribus ſe ſuggerit / aut actibus ſe interſerit. Da gaudiorũ premia / da grãꝝ munera diſſolue litis vincula / aſtringe pacis federa. Preſta p̄r. V. Dirigatur. an. Suſcepit deꝰ iſrael puerũ ſuũ ſicut locutus eſt abrahã et ſemini eius et exaltauit humiles vſqꝫ ĩ ſeculum. ps Magñ. ps. cxlii.

Domine exaudi orationẽ meã auribus percipe obſecrationẽ meã: in veritate tua exaudi me ĩ tua iuſticia. Et nõ intres in iudiciũ cũ ſeruo tuo: qꝛ nõ iuſtificabitur in ꝯſpectu tuo oĩs viuẽs. Qꝛ ꝑſecutus eſt inimicus aĩam meã: hũiliauit in terra vitam meam. Collocauit me in obſcuris ſicut mortuos ſeculi: ⁊ anxiatus eſt ſuper me ſpũs meus / ĩ me turbatũ eſt cor meũ. Memor fui dierũ antiquoꝝ meditatus ſũ in omĩbus opibus tuis: in factis manuũ tuarũ meditabar. Expandi manus meas ad te aĩa mea: ſicut terra ſine aqua tibi. Velociter exaudi me dñe: defecit ſpũs meus. Non auertas faciẽ tuã a me: et ſimilis ero deſcendentibus in lacũ. Auditã fac michi mane mĩam tuã quia in te ſperaui. Notam fac michi viam in qua am bulem: qꝛ ad te leuaui animam meam. Eripe me de inimicis meis dñe ad te cõfugi: doce me facere voluntatem tuã qꝛ deus meus es tu. Spũs tuus bonus deducet me in terrã rectam: ꝓpter nomen tuum dñe viuificabis me in eq̃tate tua. Educes de tribulatiõe animam meam: et in mĩa tua diſperdes oẽs inimicos meos. Et perdes oẽs qui tribulant animam meã: quoniam ego ſeruus tu⁹ ſum.

¶ Sabbato. ps. c.xliii.

Benedictus dominus deus meus qui docet man⁹ meas ad pꝛeliũ: et digitos meos ad bellum. Mĩa mea et refugium meum: ſuſceptoꝛ meus et liberatoꝛ meus. Pꝛotectoꝛ meus et ipſo ſperaui: qui ſubdis populum meũ ſub me. Dñe quid eſt homo qꝛ innotuiſti ei: aut fili⁹ hoīs qꝛ reputas eum. Homo vanitati ſimilis factus eſt: dies eius ſicut vmbꝛa pꝛetereũt. Domine inclina celos tuos et deſcende: tange montes et fumigabunt. Fulgura coruſcationem et diſſipabis eos: emitte ſagittas tuas et conturbabis eos. Emitte manum tuam de alto eripe me ⁊ libera me de aquis multis: ⁊ de manu filioꝛum alienoꝛum. Quoꝛum os locutum eſt vanitatem: et dextera coꝛum dextera iniquitatis. Deus cãticum nouum cantabo tibi in pſalterio decacoꝛdo pſallam tibi. Qui das ſalutem regibus: qui redemiſti dauid ſeruum tuũ: de gladio maligno eripe me. Et erue me de manu filioꝛum alienoꝛum quoꝛum os locutũ eſt vanitatem: et dextera coꝛum dextera iniquitatis. Quoꝛum filii ſicut nouelle plantationes in iuuentute ſua. Filie coꝛum compoſite: circũoꝛnate vt ſimilitudo templi. Pꝛõptuaria coꝛum plena: eructantia ex hoc in illud. Oues coꝛum fetoſe abundãtes ĩ egreſſibus ſuis: boues coꝝ craſſe. Non eſt ruina macerie neq̧ traſitus neq̧ clamoꝛ: in plateis coꝛum. Beatũ dixerunt populum cui hec ſunt beatus popul⁹ cuius dominus deus eius. Gloꝛia pa.

ant. Benedictus dominus deus meus. ps. c.xliiii.

Exaltabo te deus meus

rex: et benedicam noi tuo i ſeculum et in ſcl̃m ſeculi. Per ſingulos dies benedicam tibi: et laudabo nomē tuū in ſeculū et in ſcl̃m ſeculi. Magnus dñs et laudabilis nimis: et magnitudinis eius non eſt finis. Generatio et generatio laudabit opera tua: et potentiam tuam pronunciabunt. Magnificentiam gloꝛie ſanctitatis tue loquentur: et mirabilia tua narrabunt. Et virtutem terribilium tuoꝛum dicēt: et magnitudinē tuā narrabūt. Memoꝛiam abundantie ſuauitatis tue eructabūt: et iuſticia tua exultabūt. Miſeratoꝛ et miſericoꝛs dñs: patiens ⁊ multum miſericoꝛs. Suauis dñs vniuerſis: ⁊ miſerationes eiꝰ ſuper oia opera eiꝰ. Confiteātur tibi dñe opera tua: et ſancti tui benedicant tibi. Gloꝛiā regni tui dicēt: ⁊ potētiam tuā loquēquentur. Ut notā faciant filiis hoim potentiā tuam et glīam magnificentie regni tui. Regnum tuū regnum oim ſeculoꝝ: et dñatio tua in omi generatione et generationē. Fidelis dominꝰ in oibus verbis ſuis: et ſanctus in oibus operibꝫ ſuis. Alleuat dñs omnes qui coꝛruunt: et erigit omnes eliſos. Oculi oim in te ſperant dñe: et tu das eſcā illoꝝ in tempoꝛe opoꝛtuno. Aperis tu manū tuam: et imples omē aial benedictione. Iuſtꝰ dñs in oibꝫ viis ſuis: ⁊ ſāctus in oibꝫ opibꝫ ſuis. Prope eſt dñs oibus inuocātibꝫ eū: oibꝫ inuocātibus eū in veritate. Voluntatem timentiū ſe faciet: et deprecationē eoꝝ exaudiet et ſaluos faciet eos. Cuſtodit dñs omēs diligentes ſe et omnes pctōꝛes diſperdet. Laudationē dñi loquetur os meum: et benedicat ois caro noi ſancto eius in ſeculum et in ſeculum ſeculi. Gloꝛia patri. an. In eternū et i ſcl̃m ſeculi. ps. cxlv

Lauda aīa mea dñm laudabo dñm in vita mea: pſallā deo meo ꝙdiu fuero. Nolite confidere in pꝛīcipibus: nec in filiis hominum in quibꝫ non eſt ſalus. Exibit ſpūs eius et reuertetur i terram ſuam: in illa die peribūt oēs cogitationes eoꝝ. Beatus cuius deus iacob adiutoꝛ eiꝰ ſpes eius in dño deo ipſius qui fecit celum et terram: mare et omia que in eis ſunt. Qui cuſtodit veritatẽ i ſeculum facit iudiciũ iniuriam paciẽtibus: dat eſcam eſuriẽtibus. Dñs ſoluit cõpeditos: dñs illuminat cecos. Dñs erigit eliſos: dñs dirigit iuſtos. Dñs cuſtodit aduenas pupillum ⁊ viduã ſuſcipiet: et vias pctõrum diſperdet. Regnabit dñs in ſecula deus tuus ſyon: in generatione et generationem. A. Laudabo deũ meũ in vita mea. Ps. c xl vi

Laudate dñm qm̃ bonus et pſalmꝰ: deo noſtro ſit iocũda decoraqꝫ laudatio. Edificãs hieruſalẽ dñs: diſperſiones iſraelis cõgregabit. Qui ſanat cõtritos corde: et alligat contritiones eorꝝ. Qui numerat multitudinẽ ſtellarꝝ: et oĩbus eis noĩa vocat. Magnus dñs noſter et magna virtus eiꝰ: et ſapiẽtie eius non eſt numerus. Suſcipiens manſuetos dñs: humiliãs aũt pctõres vſqꝫ ad terram. Precinite dño in cõfeſſione: pſallite deo noſtro in cythara. Qui operit celum nubibus: ⁊ parat terre pluuiam. Qui ꝓducit ĩ mõtibus fenum: et herbã ſeruituti hoĩm. Qui dat iumẽtis eſcam ipſorꝝ: et pullis coruorꝝ inuocãtibus eũ. Non in fortitudĩe equi voluntatem habebit: nec ĩ tibiis viri beneplacitum erit ei. Beneplacitũ eſt dño ſuper timentes eum: et in eis qui ſperant ſuper mĩa eiꝰ. Gloria pa. A. Deo nr̃o iocũda ſit laudatio. Ps. c xl vii

Lauda hieruſalẽ dñm: lauda deum tuũ ſyon. Qm̃ confortauit ſeras portarũ tuarũ: benedixit filiis tuis in te. Qui poſuit fines tuos pacẽ: et adipe frumenti ſatiat te. Qui emittit eloquiũ ſuũ terre: velociter currit ſermo eiꝰ. Qui dat niuẽ ſicut lanã: nebulam ſicut cinerem ſpargit. Mittit criſtallum ſuum ſicut bucellas: ante faciẽ frigoris eius quis ſuſtinebit. Emittet verbum ſuum et liquefaciet ea: flabit ſpiritus eiꝰ et fluent aque. Qui annũciat verbũ ſuũ iacob iuſticias et iudicia ſua iſrl. Non fecit taliter oĩ nationi: et iudicia ſua nõ manifeſtauit eis. A. Lauda hieruſalem dñm. Cã iii.

Benedictus deꝰ ⁊ pater

dñi noſtri ieſu xp̄i pater miſericordiaꝝ et deus totius ꝯſolationis: qui cõſolatur nos in omni tribulatiõe noſtra. Deo gratias. Hy⁹.

O Lux beata trinitas et pꝛicipalis vnitas: iam ſol recedit igneus infunde lumen coꝛdibus. Te mane laudum carmine te depꝛecemur veſperi: te noſtra ſimplex gloꝛia: per cuncta laudet ſecula. Deo patri. ℣. Veſpertina oꝛatio aſcẽdat ad te dñe. ℟. Et deſcẽdat ſuper nos mĩa tua.

Hoc cp̄. p⁹. et ℣. dñr ad veſpas in ſab bis quotiens de dñica agit. ab oct. epy. vſq ad. xl. et ab octa. coꝛpis xp̄i vſq ad aduen. dñi. excepto cp̄o. q non dicit a quinquageſia vſq ad. xl. ps. cxlviii.

Laudate dñm de celis: laudate eum in excelſis. Laudate eum oẽs angeli eius: laudate eum oẽs virtutes eius. Laudate eũ ſol et luna: laudate eũ ſtelle et lumen. Laudate eum celi celoꝛũ: et aque que ſuper celos ſũt laudẽt nomẽ dñi. Quia ipſe dixit et facta ſũt: ipſe mãdauit et creata ſũt. Statuit ea in eternũ et in ſeculum ſeculi: pꝛeceptum poſuit et non pꝛeteribit. Laudate dominũ de terra: dꝛachones et oẽs abiſſi. Ignis grando nix glacies ſpũs pꝛocellaꝝ: que faciũt verbũ eius. Montes et oẽs colles: ligna fructifera et oẽs cedꝛi. Beſtie et vniuerſa pecoꝛa: ſerpẽtes et omẽs volucres pennate. Reges terre et oẽs populi: pꝛĩcipes et oẽs iudices terre. Iuuenes et virgines ſenes cũ iunioꝛibus laudẽt nomẽ dñi: quia exaltatũ eſt nomen eius ſolius. Confeſſio eius ſuper celum et terram: et exaltauit coꝛnu ppl̃i ſui. Hymnus oĩbus ſanctis eius: filiis iſrael populo: appꝛopinquanti ſibi. ps. cxlix.

Cantate dño cãticũ nouum: laus ei⁹ in eccleſia ſãctoꝝ. Letetur iſrael in eo qui fecit eum: et filie ſyon exultent in rege ſuo. Laudẽt nomen ei⁹ in choro: in tympano ⁊ pſalterio pſallant ei. Quia beneplacitum eſt dño in populo ſuo: ⁊ exaltauit mãſuetos in ſalutem. Exultabũt ſãcti in gloꝛia: letabũtur in cubilibus ſuis. Exultatiões dei in gutture eoꝛum: et gladii ancipites in manibus eoꝝ

Ad faciendā vindictam ī nationibus: increpationes in populis. Ad alligādos reges eoꝝ in cōpedibus: et nobiles eoꝝ in manicis ferreis. Ut faciant in eis iudicium cōſcriptum: gloria hec eſt oīb⁹ ſc̄tis ei⁹. Pſ. cl.

Laudate dn̄m in ſc̄tis eius: laudate eum in firmamento virtutis eius. Laudate eum in virtutibus eius: laudate eum ſecundum multitudinē magnitudinis eius. Laudate eum in ſono tube: laudate eum in pſalterio et cythara. Laudate eum in tympano et choro: laudate eum in cordis et organo. Laudate eum in cymbalis beneſonantibus: laudate eū in cymbalis iubilationis/ oīs ſpiritus laudet dn̄m.

Cāticum ābroſii et augu.

TE deum laudam⁹: te dn̄m confitemur. Te eternum patrem: oīs terra veneratur. Tibi oēs angeli: tibi celi et vniuerſe poteſtates. Tibi cherubin et ſeraphin: īceſſabili voce proclamant. Sanctus. Sanctus. Sanctus. Dn̄s de⁹ ſabaoth. Pleni ſunt celi ⁊ terra maieſtatis glorie tue. Te glorioſus: apl̄oꝝ chorus. Te ꝓphetarum laudabilis numerus. Te martirum candidatus: laudat exercitus. Te per orbē terrarum: ſācta confitetur eccleſia. Patrem: immenſe maieſtatis. Venerandum tuum verum: et vnicum filium. Sanctum quoq₃: paraclitū ſpiritum. Tu rex glorie chriſte. Tu patris ſēpiternus es filius. Tu ad liberādum ſuſceptur⁹ hominem: non horruiſti virginis vterum. Tu deuicto mortis aculeo: aperuiſti credentibus regna celoꝝ. Tu ad dexteram dei ſedes ī gloria patris. Iudex crederis eſſe ventur⁹. Te ergo queſumus famulis tuis ſubueni: quos precioſo ſanguine redemiſti. Eterna fac cum ſanctis tuis: ī gloria numerari. Saluum fac populū tuum dn̄e: et benedic hereditati tue. Et rege eos ⁊ extolle illos vſq₃ in eternum. Per ſingulos dies: benedicimus te. Et laudam⁹ nomen tuum in ſeculum: ⁊ in ſeculum ſeculi. Dignare domine die iſto: ſine peccato nos cuſtodire. Miſerere noſtri domine: miſerere no ſtri. Fiat miſericordia tua domine ſuper nos: quẽadmodum ſperauimus in te. In te domĩe ſperaui: non confundar in eternum.

Danielis. iii.

Benedicite omĩa opera dñi dño: laudate et ſuperexaltate eum in ſecula. Benedicite angeli dñi domino: benedicite celi dño. Benedicite aque omnes q̃ ſuper celos ſunt domino: benedicite omnes virtutes domini domino. Benedicite ſol et luna domino: benedicite ſtelle celi domino. Benedicite ymber et ros domino: benedicite omnis ſpiritus dei domino. Benedicite ignis et eſtus domino: benedicite frig⁹ et eſtas dño. Benedicite rores et pruina dño: bene. gelu ⁊ frigus dño. Bened glacies et niues dño: bened. noctes et dies dño. Bened lux et tenebre dño: bene. fulgura ⁊ nubes dño. Benedicat terra dñm: laudet et ſuperexaltet eũ in ſecula. Benedicite mõtes et colles dño: bened vniuerſa germinãtia ĩ terra dño. Bened fõtes dño: bene. maria et flumia dño. Benedicite cete et oĩa que mouẽtur in aquis dño: benedici. oẽs volucres celi domino. Benedicite oẽs beſtie et pecora dño: benedicite filii hoĩm dño. Benedicat iſrael dñm: laudet ⁊ ſuperexaltet eũ in ſecula. Benedicite ſacerdotes dñi domino: benedicite ſerui dñi domino. Benedicite ſpũs et aĩe iuſtoꝝ domino: benedicite ſãcti et hũiles corde dño. Bened anania azaria miſael domino: laudate et ſuperexaltate eum in ſecula. Benedicamus patrem et filium cum ſancto ſpiritu: laudemus et ſuperexaltemus eum in ſecula. Benedictus es domine in firmamento celi: et laudabilis et glorioſus: et ſuperexaltatus in ſecula.

Canticum zacharie. luce. i.

Benedictus domin⁹ deus iſrael: quia viſitauit et fecit redemptionem plebis ſue. Et erexit cornu ſalutis nobis: in domo dauid pueri ſui. Sicut locutus eſt per os ſanctoꝝ: qui a ſeculo ſunt ꝓphetarum ei⁹. Salutẽ ex inimicis noſtris: et de manu oĩm q̃ oderunt nos. Ad faciendam miſericordiã cum patrib⁹ noſtris: et memorari teſtamenti ſui ſancti. Iuſiurandum quod iurauit ad abraham patrem noſtrum: daturum ſe nobis. Ut ſine timore de manu inimicoꝝ noſtrorum liberati ſeruiamꝰ illi. In ſanctitate et iuſticia coram ipſo: oībus diebꝫ noſtris. Et tu puer propheta altiſſimi vocaberis: preibis enim ante faciē dñi parare vias eius. Ad dandā ſcientiam ſalutis plebi eiꝰ in remiſſionem pctōꝝ eoꝝ. Per viſcera mīe dei noſtri ī quibꝫ viſitauit nos oriēs ex alto. Illuminare his q̄ in tenebris et ī vmbra mortis ſedent: ad dirigēdos pedes noſtros in viam pacis.

Canticū btē marie. luce. i.

Magnificat aīa mea dominum. Et exultauit ſpiritꝰ meꝰ: in deo ſalutari meo. Quia reſpexit humilitatem ancille ſue: ecce enī ex hoc beatā me dicent: oēs generationes. Quia fecit michi magna qui potens eſt: et ſanctum nomen eius. Et mīa eius a progenie in progenies: timentibus eū. Fecit potētiam in brachio ſuo: diſperſit ſuperbos mēte cordis ſui. Depoſuit potentes de ſede: et exaltauit humiles. Eſurientes impleuit bonis: et diuites dimiſit inanes. Suſcepit iſrael puerū ſuū: recordatus mīe ſue. Sicut locutus eſt ad patres noſtros abraham et ſemini eiꝰ in ſecla.

Luce. ii.

Nunc dimittis ſeruū tuum dñe: ſcd̄m verbum tuum in pace. Quia viderunt oculi mei: ſalutare tuum. Quod paraſti: ante faciem oīm populoꝝ. Lumen ad reuelationem gentium: et gloriam plebis tue iſrael. a. Ne reminiſcaris dñe delicta noſtra vel parētum noſtrorum neq; vindictā ſumas de pctīs noſtris.

Kyrie eleyſon. Chriſte eleyſon. Chriſte audi nos. Pater de celis deus Miſerere nobis. Fili redēptor mundi deus. Miſerere nobis. Spiritus ſancte deus. Miſerere nobis. Sctā trinitas vnꝰ deus. Mi. no.

Sancta maria. Ora ꝓ no
Sancta dei genitrix oꝛ
Sancta virgo virginū oꝛ
Sancte michael oꝛ
Sancte gabriel oꝛ
Sancte raphael oꝛ
Omnes ſancti angeli et archangeli. Orate ꝓ nobis.

Omnes sancti beatoꝛ spirituum oꝛdines oꝛte.
Sctē iohānes baptista oꝛ
Omnes sancti patriarche et pꝛophete oꝛ̃
Sancte petre oꝛ
Sancte paule oꝛ
Sancte andꝛea oꝛ
Sancte iacobe oꝛ
Sancte iohannes oꝛ
Sancte thoma oꝛ
Sancte iacobe oꝛ
Sancte philippe oꝛ
Sancte bartholomee. oꝛ
Sancte mathee oꝛ
Sancte symon oꝛ
Sancte thadee oꝛ
Sancte mathia oꝛ
Sancte barnaba oꝛ
Sancte marce oꝛ
Sancte luca oꝛ
Omnes sancti apostoli et euangeliste oꝛ̃
Omnes sancti discipuli domini. oꝛ̃
Omnes sancti innocētes.
Oꝛate pꝛo nobis.
Sancte ethelberte oꝛ
Sancte stephane oꝛ
Sancte line oꝛ
Sancte clete oꝛ
Sancte clemens oꝛ
Sancte sixte oꝛ
Sancte coꝛneli oꝛ
Sancte cypꝛiane oꝛ
Sancte laurenti oꝛ
Sancte vincenti oꝛ
Sancte dyonisi cum sociis tuis oꝛ
Sancte maurici' cum sociis tuis. oꝛ
~~Sancte thoma~~ oꝛ
Sancte fabiane oꝛ
Sancte sebastiane oꝛ
Sancte geruasi oꝛ
Sancte pꝛothasi oꝛ
Sancte geoꝛgi oꝛ
Sancte albane oꝛ
Sancte edmunde oꝛ
Sancte edwarde oꝛ
Omnes sancti martires.
Oꝛate pꝛo nobis
Sancte thoma oꝛ
Sancte siluester oꝛ
Sancte leo oꝛ
Sancte damase oꝛ
Sancte gregoꝛi oꝛ
Sancte ambꝛosi oꝛ
Sancte hieꝛonime oꝛ
Sancte augustine oꝛ
Sancte martine oꝛ
Sancte benedicte oꝛ
Sancte nicolae oꝛ
Sancte edmunde oꝛ
Sancte romane oꝛ
Sancte audoene oꝛ
Sancte dunstane oꝛ
Sancte cuthberte oꝛ
Sancte cuthlace oꝛ
Omnes sācti confessoꝛes.
Oꝛate pꝛo nobis.
Sancta anna oꝛ

Sctā maria magdalena
Oꝛa pꝛo nobis.
Sctā maria egiptiaca oꝛ
Sancta felicitas oꝛ
Sancta perpetua oꝛ
Sancta petroniſſa oꝛ
Sancta agatha oꝛ
Sancta lucia oꝛ
Sancta agnes oꝛ
Sancta cecilia oꝛ
Sancta katherina oꝛ
Sancta margareta oꝛ
Sancta etheldꝛeda oꝛ
Sancta mulburga oꝛ
Sancta fides oꝛ
Sancta fredſwyda oꝛ
Sancta oſytha oꝛ
Oēs ſancte virgines oꝛt
Omnes ſancti oꝛt

Pꝛopicius eſto: Parce nobis dn̄e. Ab oī malo Libera nos domine. Ab inſidiis dyaboli li. A damnatione perpetua. l. Ab omni īmundicia mentis ⁊ coꝛpoꝛis. libe. Per miſteriū ſācte incarnationis tue. libe. Per ſanctam natiuitatez tuā. l. Per paſſionē ⁊ crucem tuam. li. Per glorioſam reſurrectionē tuam. l Per admirabilē aſcenſionem tuam. li. Per gratiā ſancti ſpūs paracliti. libe. In hoꝛa moꝛtis ſuccurre nobis dn̄e. In die iudicii libe. Peccatores. Te rogāmus audi nos. Ut pacem nobis dones. tꝛ. Ut miſericoꝛdia et pietas tua nos ſemper cuſtodiat. tꝛ. Ut eccleſiam tuā regere et defenſare digneris. tꝛ. Ut ~~domnum apoſtolicum~~ et omnes gradus eccl̄ie in ſancta religione conſeruare digneris. tꝛ. Ut ep̄m noſtrū et p̄latos noſtros et nos ꝯgregationes illis ꝯmiſſas in tuo ſācto ſeruitio ꝯſeruare digneris. tꝛ. Ut regib⁹ ⁊ p̄ncipibus noſtris pacē ⁊ verā cōcoꝛdiā atq̄ victoꝛiam donare digneris. Ut cunctū populū chꝛiſtianum p̄cioſo ſanguine tuo redemptū conſeruare digneris. te roga. Ut omnibus benefactoꝛibus noſtris ſempiterna bona retribuas. tꝛ. Ut fructus terre dare et cōſeruare digneris. te rogam⁹. Ut locum iſtum et omnes habitantes in eo viſitare ⁊ confoꝛtare digneris. te ro. Ut iter famuloꝝ tuoꝛum in ſalutis tue pꝛoſperitate diſponas. te roga. Ut omnibus fidelibus defunctis requiem eternā dones. tꝛ. Ut nos exaudire digneris. Filii dei. Te rogamus.

Agnus dei qui tollis peccata mundi parce nobis domine. Agnus dei qui tollis peccata mundi, exaudi nos domine. Agnus dei qui tollis peccata mūdi, miſerere nobis. Chriſte audi nos. Kyrieeleyſon. Chriſte eleyſon. Kyrie eleyſon Pater noſter. Et ne nos. Sed libera. Et veniat ſuper nos miſericordia tua domine. Salutare tuum ſecū dum eloquium tuū. Eſto nobis domine turris fortitudinis. A facie inimici. Memor eſto congregationis tue. Quā poſſediſti ab initio. Domine ſaluos fac reges. Et exaudi nos in die qua inuocauerimus te. Saluum fac populum tuum domine et benedic hereditati tue. Et rege eos et extolle illos vſq; in eternum. Fiat pax in virtute tua. Et abundantia in turrib⁹ tuis. Oremus pro fidelib⁹ defunctis. Requiem eternam dona eis domine ⁊ lux perpetua luceat eis. Domine exaudi orationem meā. Et clamor meus ad te veniat. Dominus vobiſcum. Et cum ſpiritu tuo.

Oremus.

Deus cui proprium eſt miſereri ſemꝑ et parcere: ſuſcipe deprecationem noſtram/ et quos delictorū cathena conſtringit miſeratio tue pietatis abſoluat. Que terminetur ſic. Per chriſtum dominum noſtrū Deinde ſequentes oratiōes ſub orem⁹ et ſub vno Per eundem. ſecundum vſum herford eccleſie. Oremus.

Omnipotens ſempiterne deus qui facis mirabilia magna ſolus pretende ſuper famulos tuos: ⁊ ſuper cunctas congregatiōes illis commiſſas ſpiritū gratie ſalutaris/ et vt in veritate tibi complaceant perpetuum eis rorem tue benedictionis infunde.

Pretende domine famulis ⁊ famulab; tuis dexteram celeſtis auxilii: vt te toto corde perquirant: et q̄ digne poſtulāt aſſequātur.

Deus a quo ſancta deſideria recta conſilia et iuſta ſunt oꝑa: da ſeruis tuis illam quam mūd⁹ dare non poteſt pacē/ vt et corda noſtra mādatis tuis dedita et hoſtium ſublata formidine tempora ſint tua ꝓtectione tranquilla.

Hoſtium noſtrorū queſumus domīe elide ſuperbiam et dextere tue virtute proſterne.

Eccleſie tue queſumus domine preces placatus admitte: vt deſtructis aduerſitatibus et erroribꝫ vniuerſis: ſecura tibi ſeruiat libertate.

Adeſto domine ſupplicationibus noſtris et viam famulorum tuorum in ſalutis tue proſperitate diſpone: vt inter omnes vie et vite huius varietates tuo ſēper protegantur auxilio.

Omnipotens ſempiterne deus ſalꝰ eterna credentium/ exaudi nos pro famulis et famulabꝫ tuis: ꝓ quibus miſericordie tue imploramꝰ auxiliū/ vt reddita eis ſanitate: gratiarum tibi in eccleſia tua referant actionem.

Animabus queſumus domine famulorum famularumqꝫ tuarum: oratio ꝓficiat ſupplicātium: vt eas et a peccatis omnibꝫ exuas et tue redemptionis facias eſſe participes.

Deus qui es ſāctorum tuorum ſplendor mirabilis: atqꝫ lapſorum ſubleuator inenarrabilis: fac nos famulos tuos ſācte dei genitricis ſemperqꝫ virginis marie et omnium ſanctorum tuorum vbiqꝫ tueri preſidiis/ necnō familiaritate atqꝫ conſanguinitate vel confeſſione nobis cōiunctis/ et omī populo chriſtiano cunctis inſidiis fallacis inimici depulſis: concede ad celeſtem patriam redeundi aditum ac defunctorum omnium fidelium ſacri baptiſmatis vnda renatorum animabꝫ quiete perfrui ſempiterna. Per eundem chriſtum dominū noſtrum. Amen.

¶ In natali vnius euangeliſte. Ad veſperas ſuper pſalmos feriales. antiph.

Estote fortes in bellis pugnate cū antiquo ſerpēte et accipietis regnum eternum alleluya. pſalmi feriales. ita [illegible]tinuatur hec predicta antiphona. cum hac dictione eternū loco Alleluya. et non ineternū. Capitulum

Similitudo vultus q̄ttuor animalium facies hominis ⁊ facies leonis a dextris ipſorum quattuor facies autem bouis a ſiniſtris ipſorum quattuor et facies aquile deſuper ipſorum quattuor et facies eorum et penne eorum extente deſuper. ℞. Quattuor animalia. hymnus. Annue xp̄e. ℣. In omnem terram. an. Ecce ego iohānes vidi oſtium apertum in celo et ecce ſedes poſita erat in eo et in medio ſedis ⁊ in circuitu eius quattuor aīalia plena oculis ante et retro et dabant gloriam ⁊ honorem ⁊ benedictionē ſedenti ſuper thronum viuēti in ſecula ſeculorum. pſ. Magnificat. Oratio propria. Ad matu. Inuitato. Regem euangeliſtarū dominū. Venite adoremus. pſ. Venite. hym⁹. Eterna chriſti munera euāge. Require in cōi apoſtolorum. In primo nocturno. an. Conuocatis ieſus duodecim apoſtolis miſit illos predicare regnum dei egreſſi autem euangelizabant et curabāt vbiqꝫ. pſ. Celi enarrant. an. Mittens dñs et alios ad predicandum dicebat illis meſſis quidē multa operarii pauci. pſ. Benedicam. an. Ieſu chriſti domini gratia credentib⁹ populis doctores et euangeliſte ſunt in miniſterium fidei miſſi. pſ. Eructauit. ℣. In omnē terram. Lectiones proprie legantur. ℞m

In viſione dei vidi et ecce vētus turbinis veniebat ab aquilone nubes qꝫ magna et ignis īuoluēs ſplendorqꝫ in circuitu eius Et ex medio eorū ſimilitudo quattuor animalium ⁊ aſpectus hoīs erat in eis ℣. De medio autem eius q̄ſi ſpecies electri hoc eſt de medio ignis. Et ex. ℞m.

Quattuoꝛ facies vni erāt et quattuoꝛ penne vni pedes coꝛum pedes recti plāta pedis coꝛum vt vituli Et ſcintille quaſi aſpectus eris cādentis. ℣. Sub pennis coꝛum manus hois in quattuoꝛ partibus. Et. ℟. Similitudo vultus aīalium facies hois ⁊ facies leonis a dextris ipſoꝝ quattuoꝛ facies vō vituli atqꝫ aquile a ſiniſtris ipſoꝛum quattuoꝛ Et facies et penne extente deſup erant. ℣. Due pēne ſinguloꝝ iungebātur et due tegebāt coꝛū coꝛpoꝛa. Et facies. In .ii. noct. an. Sapiētiam dñi euāgelii erupērūt abyſſi et annūciantes fecūdati roꝛe celeſti mādo intonant. ps. Oēs gētes. an. Labia coꝝ ſalutarē diſſeminauerunt ſciētiā opus ſanctū dignū benedictione plenum fecerunt miniſteriū ſibi traditum deuote impleuerunt. ps. Exaudi .i⁹. an. Elegit eos ex omī carne et dedit illis pꝛecepta et legem vite ⁊ diſcipline. ps. Exaudi .ii⁹ ℣. Conſtitues eos. ℟. Facies et pēnas per quattuoꝛ partes habebant Incedentes non reuertebantur ſed vnūquodqꝫ ībat ante faciem ſuam. ℣. Pedes coꝝ pedes recti planta pedis vt planta vituli. Incedētes. ℟. Similitudo aſpectus aīalium vt carbonū ignis ardentiū et velut aſpectus lāpadarum vbi erat ſpiritus impetus illuc gradiebantur cum ambularent. ℣. Et vnūquodqꝫ coꝛū ambulabat coꝛam facie ſua. Ubi. ℟. Quattuoꝛ animalia ibant et reuertebantur in ſimilitudinem fulguris choꝛuſcantis et erat in medio ſplendoꝛ ignis/et de igne fulgur egrediens. ℣. Erat autem quaſi viſio diſcurrens in medio quattuoꝛ aīalium. Et. In tercio nocturno. an. Electi ſunt in chꝛiſto ante mundi conſtitutionem vt eſſent ſācti et immaculati in conſpectu dei in caritate. ps. Cōfitebimur. an. Sapientiam coꝛum narrabunt omnes populi et laudem coꝛū pꝛonunciat omnis eccleſia ſanctoꝛum. ps. Dominus regnauit exultet. an. Spiritu intelligentie replebit eos dominus et ipſi tanq̄ ymbꝛes miſerunt eloquia ſapientie ſue. ps. Domin⁹ regnauit iraſcantur ppli. ℣. Nimis honorati ſunt amici. ¶ Secūdum lucam decimo capitulo.

IN illo tempore. Deſignauit dominus ieſꝰ et alios ſeptuaginta duos: et miſit illos binos ante faciem ſua in in omnem ciuitatē et locū quo erat ipſe venturus. Et reliqua. Omelia beati gregorij [redacted] de eadē lectione.

Dominus et ſaluator noſter fratres cariſſimi aliquā nos ſermonibus: aliquando vero operibus admonet Ipſa enim facta eius precepta ſunt quia dum aliqd tacitus facit: quid agere debeamus innoteſcit. Tu au autem domine. ℟. Cum aſpicerem animalia apparuit rota vna iuxta ea quattuor habens facies Et vna ſimilitudo ipſarū quattuor. ℣. Aſpectus rotarum et opus eaꝝ quaſi viſio maris. Et vna ſimilitudo ipſarū quattuor Lectio octaua.

QUia enim ſunt duo p̄cepta caritatis: dei videlicet amor et proximi: et minus ꝗ̄ inter duos haberi caritas nō poteſt. Nemo enim proprie ad ſeipſum dicitur habere caritatē ſed dilectione ſe in alterum tēdit vt eſſe caritas poſſit. Tu autem domine miſere. ℟. Statura erat rotarū et altitudo horribilis totūqꝫ corpus plenum oculis. Et aſpectus earum et opera velut ſi ſit rota ī medio rote. ℣. Per quattuor partes euntes ibant et non reuertebantur cum ambularent. Et aſpectus earum et opera. Lectio nona

BInos ad predicanduz diſcipſos dominꝰ mittit: quatenus hoc nobis tacitus innuat: quia qui caritatem erga alterum nō habet: predicationis officium ſuſcipere nullatenus debet Bene autē ſubditur: quia miſit eos binos ante faciem ſuam in omnem ciuitatem et locum quo erat ipſe venturus. Reſponſorium Cum ambularent animalia ambulabant et rote iuxta ea. Quocunqꝫ ibat ſpiriritus illuc pariter et rote eleuabantur ſequentes ea. ℣. Cum eleuarentur animalia de terra eleuabanbant et rote iuxta ea. Quocunqꝫ ibat ſpiritus illuc pariter et rote eleuabantur.

℟ Cōſtitues eos. In lau. ℟ Dilecti deo et hoīb ſācti euāgeliſte qui ordinauerunt tempora xp̄i bono odore vſq ad conſūmatiōem vite. ps Dn̄s regnauit. an Dederūt in celebratione operis ſācti dec9. ideo memoria eorum in benedictione in ſeculum ſeculi. ps. Jubilate. an Ex omni corde laudauerunt nomen ſānctum dn̄i vt amplificarent nomen ſanctitatis. ps Deus deus meus. an. Impleuit eos dominus ſpiritu ſapientie et intellectus. iocūditatem et exultationē theſaurizauit ſuper eos. ps. Benedicite. an Datū eſt opus eorum in veritate ideo ī terra ſua duplicia poſſidebūt et leticia ſempiťna erit eis ī chriſto. ps. Laudate. cap. Similitudo. hy9 Exultet celum. Require in cōi apoſtolorum. ℣ Annunciauerunt. an In medio et ī circuitu ſedis dei q̄ttuor animalia ſenas alas habentia oculis vndiq plena nō ceſſant nocte ac die dicere ſanctus ſanctus ſanctus dominus deus omnipotens qui erat et qui eſt et qui venturus eſt. ps Bened9. orō ꝑpa

Ad primā an Dilecti deo. Ad iii. an Dederūt. Cap. Similitudo. ℟ In oīm. Ad vi. an Ex oī corde. Cap. Unicuiq noſtrum data eſt gratia ſecūdum menſuram donationis xp̄i propter quod dicit aſcēdēs ī altum captiuam duxit captiuitatē dedit dona hominibus. ℟ Conſtitues eos. Ad ix. an Datum eſt. Cap. Dominus dedit quoſdā quidem apoſtolos quoſdā aūt prophetas/ alios vo euāgeliſtas/ alios vero paſtores et doctores ad conſummationem ſanctorum in opus miniſterii/ in edificatiōem corporis chriſti. ℟ Nimis honorati. Ad ſecūdas veſpras an Dilecti deo. cū aliis iiii. aīs ſequeū et pſs de apoſtolis. cap Similitudo. ℟ Cum ambularent. hy Exultet celum. ℣ In oīm ter. an Tua ſunt hec xp̄e opera qui ſanctos tuos ita glorificas vt etiam dignitatis gratiam in eis future preire miracula facias tu inſignes euāgelii predicatores animalium celeſtiū admirabili figura ꝑſignaſti his nāq celeſte munus collatū glorioſis indiciis es digna tus oſtendere hinc laus hinc gloꝛia tibi reſonet in ſecula. ps Magnificat. Oratio ꝓpꝛia.

¶ In natale vnius apoſtoli. Ad veſperas. an Eſtote foꝛtes in bello. ps feriales. Capitulum

Benedictio dñi ſup caput iuſti: ideo dedit illi hereditatem et diuiſit ei partẽ in tribubꝰ duodeci et inuenit grãm in conſpectu oīs carnis. Iſtud capm dicatur ſi fuerit vigilia et in dominica licet vigil' i dominica ɔ̃tigerit. Sin autẽ dicetur iſtud capitulum.

Iam non eſtis hoſpites et aduene: ſed eſtis ciues ſctõꝝ et domeſtici dei ſupedificati ſup fũdamentum apſoꝝ et ꝓphãꝝ. ipſo ſũmo angulari lapide xp̄o ieſu. Si hoſe. apls diceret tunc ad vs capm Iam non eſtis. et oratio de die dr. R. Qui ſunt iſti qui vt nubes volant. Et quaſi columbe ad feneſtras ſuas. V. Candidioꝛes niue nitidioꝛes lacte rubicundioꝛes eboꝛe antiquo. Et quaſi columbe ad fene. Hymnus.

Annue chꝛiſte ſeculoꝝ dñe nobis per huiꝰ tibi cara merita: vt que te coram grauiter deliquimus huius ſoluantur glorioſis precibus. Quando vero dicitur de vno apſo tm̃. tunc dicitur nobis per huiꝰ ꝛc. quando vero de pluribus tunc dr. Nobis per hoꝛum tibi cara. ꝛc. Salua redẽptoꝛ plaſma tuum nobile ſignatũ ſancto vultus tui lumine: nec lacerari ſinas fraude demonum ꝓpter quos moꝛtis exoluiſti precium. Dole captiuos eſſe tuos ſeruulos abſolue reos cõpeditos erige ⁊ quos cruoꝛe redemiſti ꝓpꝛio: rex bone tecum fac gaudere perpetim. Sit tibi ieſu benedicte domine gloꝛia virtꝰ honoꝛ ⁊ imperiũ: vna cum patre ſanctoqꝫ paraclito: cum quibus regnas deus ante ſecula. Amen. V. In omnem terram. an Beati eritis cum vos oderint homines ⁊ cum ſeparauerint vos et exꝓbꝛauerint et eiecerint nomen veſtrũ tanq̃ malum ꝓpter filium hominis gaudete et exultate ecce enim merces veſtra multa eſt in celo. ps Magnificat. Oratio.

Concede queſumꝰ omnipotens deus: ventu

tam beati/N. apoſtoli tui ſolennitatem congruo preuenire obſequio et venientem digna celebrare deuotione. Per dominum no.

Hec oratio dicitur ſi fuerit vigilia. Sin autem dicitur oratio de die. Ad matutinas. Inuitatorium. Regem apoſtolorum dominum. Venite adoremus. ps. Venite. Hymnus

Eterna chriſti munera apoſtolorum gloria: laudes canentes debitas letis canamus mentibus. Eccleſiarum principes belli triumphales duces celeſtis aule milites et vera mundi lumina. Deuota ſanctorum fides inuicta ſpes credentium: perfecta chriſti caritas mundi triumphat p̄cipem. In his paterna gloria ī his voluntas filius exultat in his ſpirit⁹ celum repletur gaudiis. Te nunc redemptor queſumus vt ipſorum cõſortio iungas p̄cãtes ſeruulos in ſempiterna ſecula. Amē. In primo nocturno. ā. In omnem terram exiuit ſonus eorum et in fines orbis terre verba eoꝝ. ps. Celi enarrant. an. Clamauerunt iuſti et domin⁹ exaudiuit eos. ps. Benedicam. an. Cõſtitues eos principes ſuper omnem terrã: memores erunt nominis tui domine. ps. Eructauit. V. In omnem terram exiuit. Lectiões de proprietate leguntur. R. Ecce ego mitto vos ſicut oues in medio luporum dicit dominus. Eſtote ergo prudentes ſicut ſerpẽtes et ſimplices ſicut columbe. V. Dum lucem habetis credite in lucem: vt filii lucis ſitis dicit dñs. Eſtote ergo prudẽtes ſicut ſerpentes et ſimplices ſicut columbe. R. Tollite iugum meum ſuper vos dicit dominus et diſcite quia mitis ſum et humilis corde. Iugum enim meum ſuaue eſt ⁊ on⁹ meum leue. V. Et inuenietis requiem animabus veſtris. Iugum enim meum ſuaue. R. Dum ſteteritis ante reges et preſides nolite cogitare quomodo aut quid loquamini. Dabitur enim vobis in illa hora q̄d loquamini. Verſus. Non enim vos eſtis qui loquimini ſʒ ſpiritus patris veſtri qui loquitur in vobis. Dabit̃ enim. In ſecundo nocturno. an. Pꝛincipes populorum congregati ſunt cum deo abꝛaham. ps. Omnes gentes. an. Dediſti hereditatem timentibus nomen tuum domine. ps. Exaudi deus depꝛe. an. Annunciauerūt opera dei et facta eiꝰ intellexerūt. ps. Exaudi deus oꝛationem. ℟. Vidi cōiunctos viros habētes ſplēdidas veſtes et angelus domini locutus eſt ad me dicens iſti ſunt facti amici dei. ℣. Vidi angelum dei volantem per medium celi voce magna clamantem et dicētem. Iſti ſūt facti amici dei. ℟. Iſti ſunt triumphatores et amici dei qui contemnentes iuſſa pꝛīcipum meruerunt pꝛemia eterna Modo coꝛonantur et accipiunt palmam. ℣. Sacramentū regni vno oꝛe pꝛedicantes doctrinam ſuam moꝛte foꝛtiſſima conſecrarunt. Modo coꝛonantur et accipiunt palmam. ℟. Iſti viuentes in carne plantauerunt eccleſiam ſanguine ſuo non ſūt de terris coꝛpoꝛa eoꝛum ſeparata. Quoꝛū merito ſūt in celis anime ſanctoꝝ coequales. ℣. Sācti per fidem vicerunt regna operati ſūt iuſticiam adepti ſunt repꝛomiſſiones. Quoꝛum merito ſunt in celis anime ſanctoꝛum coequales. In tercio nocturno. an. Exaltabūtur coꝛnua iuſti alleluya. ps. Confitebimur. an. Lux oꝛta eſt iuſto alleluya rectis coꝛde leticia alleluya. ps. Dñs regnauit exultet. an. Cuſtodiebant teſtionia eiꝰ et pꝛecepta eius alleluya. ps. Dominus regnauit iraſcātur. Nota ꝙ infra ſeptuageſimā in his tribus antiphonis loco Alleluya dicat iſta dictio In eternum. ℣. Nimis honoꝛati ſunt. Euāgelium ſecundū iohannē. xv.

In illo tempoꝛe. Dixit ieſus diſcipulis ſuis. Hoc eſt pꝛeceptum meum: vt diligatis inuicem. ſicut dilexi vos. Et reliq̄. Omelia bti gre. [illegible] de ead lcōe

Cum cūcta ſacra eloquia fratres kariſſimi dominicis plena ſint pꝛeceptis: quid eſt ꝙ de dilectione quaſi de ſingulari mandato dominus dicit: hoc eſt pꝛeceptum meum vt diligatis iuicem: niſi qꝛ omne mandatū de ſola dilectione eſt / et omnia vnum pꝛeceptum ſunt. Qꝛ quidquid precipitur: in ſola caritate ſolidat. ℟. Iſti ſūt viri ſancti quos elegit dominus in caritate non ficta et dedit illis gloriam ſempiternam. Quorum doctrina fulget ecclia ut ſol et luna. ℣. In omnem terrā exiuit ſonus eorum ⁊ in fines orbis terre v̄ba eoꝝ. Quoꝝ. Lc. viii.

VT enim iuſti arboꝝ rami ex una radice prodeūt: ſic multe virtutes ex una caritatis radice generātur. Nec habet aliquid viriditatis ram⁹ boni operis: ſi non manet ī radice caritatis. ℟. Fuerunt ſine querela ante dn̄m ⁊ ab inuicem non ſunt ſeparati. Calicē dn̄i biberunt et amici dei facti ſunt. ℣. Tradiderunt corpora ſua propter deum ad ſupplicia ideo coronantur et accipiunt palmam. Calicem. Lectio. ix.

PRecepta ergo dominica multa ſunt et unū. Multa per diuerſitatē operis: unum ī radice dilectionis. Qualiter autem iſta dilectio ſit tenenda: ipſe inſinuat qui impleriſq; ſcripture ſue ſentenciis et amicos iubet diligi in ſe: et inimicos diligi propter ſe. ℟. Ci-

nes apoſtolorum et domeſtici dei aduenerunt hodie: Portātes lucem et illuminātes patriam dare pacem gentibus et liberare populum domini. ℣. Audite preces ſupplicū vite eterne poſcentes premia qui ſertis ī dextris manipulos iuſticie quiq; gaudentes aduenistis hodie. Portantes. Alius ℣. Ptātes. Hic ℟⁹ dr cū Gloria cōditori. In matut. et ī ſcdis vīs plimoꝝ aploꝝ. ℟.

Poteſtates aūt tradite ſūt a domino apoſtolis conciuibus quo verbi diuini ſemina erogantes et per oīm terram exiuit ſonus eorum et in chriſti nomine. Portantes. ℣. Gloria conditori totius orbis eiuſq; filio cum flamine ſancto qui totum ſubdit ſuis orbem legibus ne pereant amen. Portantes. ps. Te deum. ℣. Conſtitues eos. In laudib⁊ an.

HOc eſt preceptum meum ut diligatis inuicē ſicut dilexi vos. ps. Domin⁹ regnauit. an. Maiorem caritatē nemo habet ut animam ſuam ponat quis pro amicis ſuis. ps. Jubilate. ant. Vos amici mei eſtis ſi feceritis que precipio vobis dicit dñs. ps. Deus de⁹ meus. an. Beati mundo corde qm̄ ipſi deum videbūt. ps. Benedicite. an. In patientia veſtra poſſidebitis aīas veſtras. ps. Laudate. cp̄m. Jam non eſtis. Hymnus.

Exultet celum laudib⁹ reſultet terra gaudiis apoſtolorū gloria ſacra canunt ſolennia. Vos ſecli iuſti iudices et vera mundi lumīa: votis precamur cordium audite preces ſupplicum. Qui celū verbo clauditis ſeraſq; eius ſoluitis: nos a peccatis omnibꝫ ſoluite iuſſu queſumus. Quorum precepto ſubditur ſalus et lāguor omnium ſanate egros moribꝫ nos reddentes virtutibus. Ut cum iudex aduenerit chriſtus in finem ſeculi nos ſempiternis gaudiis faciat eſſe compotes. Deo patri ſit gloria ℣. Annunciauerunt opera dei. an. Tradent enim vos in conciliis et in ſynagogis ſuis flagellabunt vos. ⁊ ante reges et preſides ducemini propter me in teſtimonium illis et gentibus. ps. Benedictus. Oratio.

Queſumus oīpotens deus vt beatus apoſtol⁹ tuus. N. tuum ꝓ nobis imploret auxiliū. vt a noſtris reatib⁹ abſoluti: a noſtris etiam periculis eruamur. Per dñm. Ad primam. an. Hoc eſt preceptum. Ad iii. an. Maiorem caritatē. cp̄m Jam non eſtis. ℞. In oēm terram exiuit ſonus eoꝝ. ℣. Et in fines orbis terre verba eorum. Exiuit ℣. Conſtitues eos. Ad ſextam. ant. Vos amici. Capitulum.

Per manus autē apoſtolorum fiebāt ꝓdigia et ſigna magna in plebe: et magnificabat eos populus ℞. Cōſtitues eos principes ſup oēm terram. ℣. Memores erūt nois tui dñe. Sup ℣. Nimis honorati. Ad ix. an. In patiētia. Capitulū.

Ibāt apl'i gaudentes a conſpectu ꝯſilii qm̄ digni habiti ſunt ꝓ noīe ieſu cōtumeliā pati. ℞. Nimis honorati ſūt amici tui de⁹: ℣. Nimis ꝯfortat⁹ eſt pricipatus eoꝝ. Amici ℣. Annūciauerūt opa dei. Ad ſcdas veſpas an. Iurauit dñs et non penitebit eum tu es ſacerdos in eternum. ps. Dixit dominus. ant. Colloces eum dñs cum principibus populi ſui. ps. Laud pueri ant. Dirupiſti dn̄e vincula mea tibi ſacrificabo hoſtiā laudis. ps. Credidi. an. Eūtes ibāt et flebāt mittētes ſemina ſua ps. In conuertendo. an. Confortatus eſt principatus eorum et honorati ſunt amici tui deus ps. Domine probaſti. cap̄m. Jam non eſtis. ℟. Ciues apoſtolorum. hy⁹. Exultet celum laudibus. ℣. In omnem terram. an. In regeneratione cum ſederit filius hominis in ſede maieſtatis ſue ſedebitis et vos iudicantes duodecim tribus iſrael dicit dn̄s. ps. Magnificat.

¶ In natali plurimorum apoſtolorum. Ad veſperas ant. Eſtote fortes in bello. pſ ec̄. cap̄m. Jam non eſtis. et oīa vt ſupra d̄ eſt ī natal' vnius apoſtoli. Euangeliū ſecundum iohannem. xv.

IN illo tēpore. dixit ieſus diſcipl'is ſuis. Hec mādo vobis vt diligatis inuicem: ſicut dilexi vos. Et reliqua. Omelia beati auguſtini epī de eadem lcōne.

Caritas fructus noſter eſt quam diffinit apoſtolus de corde puro et cōſcientia bona. et fide non ficta. Hac diligimus inuicem. hac diligimus deum. Neq; enim vera dilectione diligerem⁹ inuicem: niſi diligeremus deum. Diligit enim vnuſquiſq; proximum tanq̄ ſemetipſum: ſi diligit deum. Nam ſi deum non diligit: nec ſemetipſū diligit. In his duobus caritatis preceptis: tota lex pendet et prophete. Hic eſt fruct⁹ noſter. De fructu itaq; nobis mandans: hec mando itaq; vobis vt diligatis inuicē: adiecit atq; ait. Si mūdus vos odit ſcitote quia me priorē vobis odio habuit. Aliud euāgelium ſcdm lucā. xxii.

IN illo tempore. Facta eſt cōtentio inter diſcipulos ieſu: quis eorum videretur eſſe maior. Et reliq̄.

[illegible]

Certantibus de prioratu diſcipl'is plus magiſter nō eos mire cōtentionis arguit: ſed formam quā ſequantur humilitatis modeſta ratione deſcribit. In qua tamen forma obtinenda maiores ⁊ predicatores id eſt doctores eccleſie non minima diſcretione opus habent ne videlicet regum gētium inſtar dominari ſubiectis ſeq; ab eis gaudeant ſuperua cuius laudibus attolli: ſ3 ad exemplum regis eterni q̄ſi iuniores eis quibus regendis preſunt efficiantur ac miniſtri. Nimirum neceſſe eſt vt ſic bene agentibus per humilitatem ſint ſocii quatinus cōtra delinquētiū vicia ꝑ zelū iuſticie ſit erecti: vt bonis in nullo ſe preferant: et cū prauoꝝ culpa exigit: poteſtatē protin⁹ ſui prioratus agnoſcāt ⁊ ſciāt. ¶ In natali vnius martyꝛ ix. lect. Ad veſpe. an. Beatus vir qui ſuffert tentationē q̄m cū ꝓbatus fuerit accipiet coronam vite quā repromiſit deus diligentibus ſe. ps. feriales. Qn̄ hec ā. dr̄ ſuper pſ̄s ad vſ̄. tunc dicatur cap̄m. Beatus vir qui inuentus. Cum autem predicta an. non dr̄ ſuper pſalmos ad veſpeꝛ. tunc dicitur capitulum.

Beatus vir qui ſuffert tentationem quoniā cum probatus fuerit / accipiet coronam vite: quam repromiſit deus diligentibus ſe. Aliud cap̄m.

Beatus vir q̄ inuent⁹ eſt ſine macula: q̄ poſt aurū non abiit: nec ſperauit i pecunie theſauris. q̄s eſt et laudabimus eum ⁊ fecit enim mirabilia in vita ſua. Reſp̄. Miles chriſti. Hymnus

Martir dei qui vnicum patris ſequendo filium: victis triumphans hoſtibus victor fruens celeſtibus. Tui precatus munere noſtrum reatum dilue: arcēs mali cōtagium vite remouens tedium. Soluta ſūt iam vincula tui ſacrati corporꝭ nos ſolue vinclis ſeculi amore filii dei. Deo patri. Vſus. Gloria et honore. an. Hic eſt vere martir qui ꝓ chriſti nomīe ſanguinē ſuū fudit qui minas iudicū nō timuit nec terrene dignitatꝭ glaz queſiuit ſ3 ad celeſtia regna feliciter puenit ps. Magt. an. Btūs vir q̄ inuētus eſt ſine macula / q̄ poſt aurū non abiit nec ſperauit in theſauris pecunie q̄s eſt hic et laudabimus eum fecit ei mirablia i vita ſua. ps. Magn̄. Et dr̄ alternis vicibus. Oratio

Preſta q̄s ōps deus vt q̄ beati. N. martiris tui natalicia colimus: īterceſſiōe ei⁹ i tui nōis amore roboremur. p. Ad ma. Inuit. Iuſt⁹ florebit i domo dn̄i plantatus. Gaudeamus ⁊ exultemus in eius ſacra ſolennitate. ps. Venite. hy⁹. Martir dei qui vnicū. In pꝛimo nocturno. an. In lege dn̄i fiat voluntas ei⁹ die ac nocte. ps. Beatus vir. a. Pꝛedicans pꝛeceptum domini conſtitutus eſt i monte ſancto eius. ps. Quare fremuerunt. a. Voce mea ad dn̄m clamaui et exaudiuit me de monte ſc̄tō ſuo. ps. Domine quid. a. Gloria et honoꝛe. Lectio pꝛima.

QUā ſanctoꝛum merita religioſa caritate veneratur: quiſq; iuſtoꝛum gloꝛias frequēti laude colloquitur: eoꝛum moꝛes ſanctos atq; virtutes imitetur. Nā quē delectat alicuius ſancti meritū: delectare debet par circa dei cultū obſequium. ℟. Iſte ſanctus pꝛo lege dei ſui certauit vſq; ad moꝛtem et a verbis impioꝛum non timuit. Fūdatus enim erat ſuper firmā petram. ℣. Munimine regio ſeptus nullatenus ē ab aduerſariis ſuperat⁹. Fundatus enī. Lectio ſecunda.

QUē ergo imitare debet ſi laudat: aut laudare non debet ſi imitari detractat. Ut qui aliū laudat: laudabilem ſe reddat et qui ſāctoꝛum merita admiratur: mirabilis ipſe vite ſanctitate appareat. ℟. Iuſtus germinabit ſicut lilium. Et floꝛebit ineternum ante dn̄m. ℣. Plantatus i domo dn̄i in atriis domus dei noſtri. Et. Lectio iii.

NEc difficile nobis ē qđ ab ipſis geritur imitari: cum ſine pꝛecedente exēplo ab antiquis talia geſta conſpicimus / vt non ipſi alioꝛum emuli redderētur ſed emulande virtutis ſeipſos nobis pꝛeberent exēplum. vt dum nos ex ipſis et ex nobis alii pꝛoficiunt: ſi chꝛiſtus i ſuis ſemꝑ magnificetur: et in eccleſia ſācta laudetur. ℟. Iſte cognouit iuſticiā et vidit mirabilia magna et exoꝛauit altiſſimū, et inuentus ē in numero ſanctoꝛum. ℣. Iſte eſt qui contempſit vitam mundi et peruenit ad celeſtia regna. Et exoꝛauit altiſſi. In ſecundo nocturno. an. Filii hominum ſcitote quia domin⁹ ſanctuꝫ ſuū mirificauit. ps. Cum inuocarem. an. Scuto bone voluntatis tue coꝛona ſti eum domine. ℟. Verba mea. an. In vniuerſa terra gloria et honore coronaſti eū. ps. Dñe dñs nr̄. ꝟ. Poſuiſti dñe. Lectio quarta.

AB origine mundi Innocens abel occiditur enoch deo placēs transfertur iuſtus noe inuenitur. abraham fidelis probatur. moyſes manſuetus dignoſcit̄ ieſ⁹ caſt⁹. dauid lenis. helyas acceptus. daniel ſāct⁹. tres pueri victores cedduntur. apli diſcipliq; xpi credentium magiſtri habētur. ℟. Deſideriū aīe eius tribuiſti ei dñe et volūtate labioꝝ ei⁹ nō fraudaſti eū dñe. ꝟ. Qm̄ pueniſti eum ī bñdictionibus dulcedinis poſuiſti ī capite eius coronam de lapide precioſo. Et voluntate. Lectio .v.

UNde tu xpiane delicatus es miles: ſi putas te poſſe ſine pugna vicere, ſine certamie triumphare Exerce vires, fortitudine dimica, atrociter in prelio iſta concerta. ℟. Domine preueniſti eum in benedictionibus dulcedinis poſuiſti in capite eius coronam de lapide precioſo. ꝟ. Vitam petiit a te et tribuiſti ei dñe. Poſuiſti. Lc. vi.

NEniq; cōſidera pñte deo tecū hoſte pugnare: fauet ille vt vincas. fauet dñs vt obtineas. Cum pugnas adeſt: cū dimicas pñs eſt. Quantū enī viriū de eius pñtia concipis: tantū inimico debilitatis accedit. ℟. Gloria et honore coronaſti eum domine et conſtituiſti eū ſup opera manuum tuaꝝ. Omia ſubieciſti ſub pedibus eius. ꝟ. Qm̄ eleuata eſt magnificentia tua ſup celos deus. Omia.

In .iii. no. an. Juſtus dñs et iuſticias dilexit equitatē vidit vult⁹ ei⁹. ps. In dño cōfi. an. Hitabit in tabernaculo tuo requieſcet in monte ſancto tuo. ps. Dñe q̄s. an. Poſuiſti domine ſuper caput eius coronam de lapide precioſo. ps. Dñe ī virtute. ꝟ. Juſtus vt palma.

¶ Sēdm matheum. xvi.

IN illo tempore. Dixit ieſus diſcipulis ſuis. Si q̄s vult venire poſt me. abneget ſemetipſum et tollat crucē ſuam et ſequatur me. Et reliqua.

Omelia beati [redacted] pape de eadem lectione.

Quia dominus ac redem

ptor noſter nouꝰ homo venit in mundū: noua precepta edidit mūdo. vite etiā noſtre veteri in viciis enutrite contrarietatem oppoſuit nouitatis ſue. ℟. Corona aurea ſup caput eius expreſſa ſigno ſanctitatis. Glīa honoris et opꝰ fortitudinis. ℣. Quō preuenisti eū ī bn̄dictiōibꝰ dulcedīs poſuiſti ī capite eiꝰ coronā de lapide p̄cioſo. Glīa. L. viii.

Quid ei vetus quid carnalis homo nouerat niſi ſua retinere aliena rapere ſi poſſet: concupiſcere ſi non poſſet? Sed celeſtis medicus ſinglis quibuſqʒ viciis obuiantia adhibet medicamēta. ℟. Stola iocunditatis īduit eū dn̄s. Et coronā pulcritudinis poſuit ſuper caput eiꝰ. ℣. Cibauit illū dn̄s pane vite et intellectus et aqua ſapientie ſalutaris potauit eum. Et

Nam ſicut arte L. ix. medicine calida frigidis frigida calidis curātur Ita dn̄s nr̄ cōtraria oppoſuit predicamēta peccatis. vt lubricis continentiam tenacibus largitatē. iracūdis manſuetudinē: elatis precepit humilitatem. ℟.

Miles xp̄i glorioſe ℣. Sāctiſſime. Tuo pio interuentu culpas noſtras ablue. ℣. Ut celeſtis regni ſedē valeamus ſcādere. Tuo. Glīa. Poſuiſti dn̄e. In laud. an.

Qui me confeſſus fuerit corā hoībꝰ confitebor et ego eū coram patre meo. ps. Dn̄s regn. a. Qui ſequitur me nō ābulat in tenebris ſʒ habebit lumen vite dicit dn̄s. ps. Iubilate. an. Si quis michi miniſtrauerit honorificabit eū pater meus q̄ eſt in celis. dicit dn̄s. ps. Deus deꝰ meꝰ. an. Qui michi miniſtrat me ſequatur et vbi ſū ego illic erit et miniſter meꝰ. ℣. Benedici. an. Volo pater vt vbi ſum ego illic ſit et miniſter meꝰ. ps. Laudate. ca. Btūs vir qui ſuffert. hyꝰ.

Deus tuorum militū ſors et corona premium laudes canentes martiris abſolue nexu criminis Hic nempe mūdi gaudia et blandimenta noxia caduca rite deputans peruenit ad celeſtia. Penas cucurrit fortiter et ſuſtulit viriliter pro te effundēs ſanguinē eterna dona poſſidet Ob hoc precatu ſupplici te poſſimꝰ piiſſime ī hoc triūpho martiris. Et dicitur hic Dimitte noxam ſeruulis.

Laus et perēnis glīa deo patri et filio ſācto ſimꝉ paraclito in ſēpiterna ſecula Amen. ℣. Iuſtꝰ germi. ℟. Niſi granum frumēti cadens in terrā mortuū fuerit ip̄m ſolū manet. ps. Beneđ. Or. vt s. Ad primā an̄. Qui me ꝯfeſſꝰ. Ad .iii. an̄t Qui ſequitur. Cap̄m. Beatus vir qui ſuffert. ℟. Gloria et honore coronaſti eū dn̄e. ℣. Et ꝯſtituiſti eū ſup opa manuū tuarꝫ Corona. ℣. Poſuiſti dn̄e ſup caput eius. Ad .vi. an̄. Si qs mi.

Iſte ſanctus Cap̄m. ꝓ lege dei ſui certauit vſqꝫ ad mortē ⁊ a vḃbis impioꝝ non timuit. fūdatus enī erat ſupra firmā petrā ℣. Poſuiſti dn̄e ſup caput eius. ℣. Coronā de lapide p̄cioſo. Sup. ℟. Iuſtꝰ vt pal. Ad .ix. an̄ Volo pr̄. Cap̄.

Stola iocūditatis induit eū dn̄s et coronā pulchritudīs poſuit ſup caput eius. ℟. Iuſtꝰ vt palma florebit ī domo dn̄i. ℣. Sicut cedrus libani multiplicabitur. In domo. ℣. Iuſtꝰ ger. Nota ꝙ cū Iuſtus vt palma ſit ℟. ad ſextā vt hic hētur: tūc dr̄ hoc modo Iuſtꝰ vt pal. flo. in do. dn̄i. ℣. Sicut cedrꝰ li. multi. Sed cum ſit ℟. ad terc. vel collec. tunc dr̄ hoc modo. Iuſtus vt pal. flo. Sicut cedrꝰ li. mul. in do. dn̄i Ad .iii. vel .vi. an̄ Qui me ꝯfeſ. et m. Beatꝰ vir qui ſuffert. Hy. Deꝰ tuoꝝ militū. ℣. Gloria et hono. in Iſte ſanctus ꝓ lege dei ſui certauit vſqꝫ ad mortē: et a verbis impioꝝ nō timuit fūdatꝰ enī erat ſupra firmam petrā. ps. Magt. Or vt s. Euāgel. ſe. iohā. xii.

In illo tp̄e Dixit ieſus diſcipulis ſuis. Amen amen dico vobis: niſi granum frumēti cadēs in terram mortuū fuerit: ipſū ſolum manet Et reſ. Ser. ex cōmentario bti aug. epī

Seip̄m dicit dn̄s granum mortificādū ⁊ multiplicādū. Mortificādū īfidelitate iudeoꝝ: multiplicādū fide pploꝝ Qui amat aīam ſuā ꝑdet eā. id eſt ſi amas ꝑde. Si cupis vitā tenere cū xp̄o noli mortē tīere ꝓ xp̄o. Et qui odit animam ſuam in hoc mundo: in vitam eternam cuſtodit eam

Ergo quod ſupradictum eſt qui amat: ſubintelligitur in hoc mundo: ipſe vtiqꝫ perdet. Qui autem odit in hoc mundo: vtiqꝫ i vitã eternam cuſtodit eã.

Aliud euangelium ſecundum lucam. xiiii.

IN illo tempore Dixit ieſus diſcipulis ſuis. Si quis venit ad me ⁊ nõ odit patrem ſuum et matrem ſuam, et vxorem ⁊ filios, et fratres et ſorores: adhuc aũt et animam ſuã non poteſt meus eſſe diſcipulus. Et reliqua. Omel. bti gregorii [illegible] de eadẽ le.

Si conſideremus fratres kariſſimi que et quãta ſũt que nobis promittuntur i celis: vileſcũt animo omnia que habentur in terris. Terrena nãqꝫ ſubſtantia ſuperne felicitati cõparata: pondꝰ eſt non ſubſidiũ. Temporalis vita ſupne vite comparata: mors eſt potius dicẽda q̃ vita. Ipſe enim quotidianus defectꝰ corruptiõis quid eſt aliud q̃ quedã ꝓlixitas mortis. Que autem lingua dicere vel quis intellectus capere ſufficit illa ſuperne ciuitatis gaudia q̃ta ſit gaudia angelorum choris intereſſe cum beatiſſimis ſpiritibus glorie ⁊ ꝯditoris aſſiſtere preſentem vultũ dei cernere, incircũſcriptũ lumen videre, nullo mortis metu affici: incorruptibilis perpetue munere letari?

Aliud euangelium ſecundum lucam. xix.

IN illo tempore. dixit ieſus diſcipulis ſuis. Hõ quidam nobilis abiit in regionem longinquam accipere ſibi regnum et reuerti. Et reliq̃. Sermo ex commentario venerabilis bede pbri de eadem lectiõe.

Homo nobilis eſt ille cui cecus ſupra clamabat. fili dauid miſerere mei. et cui venienti hieroſolimã: cõcinebant oſanna filio dauid. benedictus qui venit in nõie domini rex iſrael. Longiqua regio eccleſia eſt ex gentibus. de qua eidẽ nobili homini qui loquit. ego autem conſtitutus ſũ rex ab eo dicitur a patre: poſtula a me et dabo tibi gentes hereditatem tuã et poſſeſſionem tuam terminos terre. Que videlicet hereditas ⁊ poſſeſſio bifaria ratione regio longinqua vocatur. Vel quia a finibus terre clamat ad dominum vel quia longe a peccatoribus ſalus. Et cū deus vbique ſit preſens: longe tū eſt ab eorum ſenſu qui ydola colunt. Sed qui erant longe: facti ſunt prope ſanguine xpi.

¶ In natali vnius martyris .iii. lec. Ad vſ. et pſ. feriales. cpm. Beatꝰ vir qui ſuffert. hyꝰ et cet ad vſ. vt ī natali vniꝰ mr. ix. lec. Or. vt ſ. vſ. or. ppa. Ad matu. Inuita. hyꝰ. ix. āe cum ſuis pſ. in nocturnis vt in nata. vniꝰ mr. ix. lec. cū ꝟ. Gloria et honore. iii. lec. fiāt de ſupradictis lec. vniꝰ mr. ix. lec. Tria ꝶ ꝑ ordinē de hyſtoꝛ. pꝛ ebd. dicātur. Et ſi dicendū fuerit bis vl ter vl pluries de vno mar. iii. lec. ꝑ ebd. ſumātur ꝑ pꝛio. iii. ꝶa de pꝛio noctur. et poſtea de .ii. noc. et ſic ꝑ ordinem quouſque hyſt. plene dicat. Et hoc obſeruetur in oībꝫ hyſtor. de cōi ſctoꝝ ī feſtiſ. iii. lec. dicend. ꝟꝰ. Poſuiſti dn̄e. In laud. hec ſola an. Qui me confeſſus. pſ. Dn̄s regnauit. et cete ad matuti. vt in nata. vniꝰ mr. ix. le. Ad pꝛimā an. Qui ſequitur. Ad .iii. an. Si quis michi. Ad .vi. an. Qui michi. Ad .ix. an. Volo pater. cū ꝟ. vt ſ. in nata. vniꝰ mr. ix. le. ad horas dñr.

¶ In nata. vniꝰ mr. et pōtificis. Oro.

Infirmitatem noſtram reſpice queſumus omnipotens deꝰ. et quia pondus pꝛopꝛie actionis grauat: beati N. martyris tui atqꝫ pontificis interceſſio gloꝛioſa nos pꝛotegat. Per dominum.

Et ſi fuerit fe. ix. lec. tūc tota cātetur hyſtoꝛia vt ſ. in natali vniꝰ mr. nō pōtificis ix. lec. cū hiis lec. Lectio .i.

Veni inquit dn̄s ſeparare hominē aduerſus patrem ſuum, et filiā aduerſꝰ matrem ſuam. et nurū aduerſus ſocrū ſuā et inimici hoīs domeſtici eiꝰ. Totꝰ oꝛbis ꝯtra ſe diuiſꝰ eſt. quaqꝫ domus et infideles habētur et non credentes/ et ideo bellū ꝯmiſſum eſt bonū: vt rūperetur pax mala. Qui amat patrē aut matrē pluſquā me: nō eſt me dignꝰ. qui aūt pꝛemiſerat non veni pacē mittere ſed gladiū: et diuidere hoīem aduerſꝰ patrē ſuū: et filiā aduerſus matrē ſuā et nu rum aduerſus ſocrum ſuam: ne quis pietatē religioni preferat: adiecit dicens. qui amat patrē aut matrē plusꝗ̄ me: nō eſt me dignꝰ

IN cantico cāticoꝝ legimꝰ. Ordinate ī me caritatē. Hic ordo in omni aſpectu neceſſariꝰ eſt. Ama poſt deū patrē. ama matrē ama filios. Si neceſſitas venerit vt amor parentū, aut filioꝝ dei amore cōparetur ⁊ nō poſſit, vtrūq; ſeruari: odiū in ſuos pietas ī deū eſt. Non ꝓhibuit dn̄s amare patrē aut matrē. ſꝫ ſignauit addidit. Qui amat patrē aut matrē plusꝗ̄ me Et qui non accipit crucem ſuā ⁊ ſequitur me: non eſt me dignus. In alio euāgelio legitur. Qui non accipit crucē ſuā quotidie. Ne ſemel putemꝰ ardorē fidei poſſe ſufficere: ſēꝑ crux portāda eſt. vt ſemꝑ nos xp̄m amare doceamus. Lec. iii

QUi vos recipit me recipit. Et qui me recipit: recipit eum qui me miſit. Ordo pulcherrimꝰ Ad predicādū mittit, et docet pericula non timēda affectus ſubicit religioni. Auctū ſupra tulerat es, de zona excuſſerat. Dura euangeliſtaꝝ cōditio. Unde ergo ſūptꝰ? Unde victꝰ neceſſaria? Auſteritatē precepto ſpe tēperat ꝓmiſſoꝝ

QUi recipit ꝓphetā in noīe ꝓphete: mercedem ꝓphete accipiet. Qui ꝓphām recipit vt ꝓphām et itelligit eū de futuris loquētem: hic mercedē ꝓphete accipiet. Iudei carnaliter enim intelligētes ꝓphetas: mercedē non accipiēt ꝓphetaꝝ. Quicūq; potum dederit vni ex minimis iſtis calicē aque frigide tm̄ ī nomine diſcipli: amē dico vobis nō ꝑdet mercedē ſuam

Et ſi fue. le. viiꝰ mañ. et poteſt. iii. lect. [illegible] hyſtoria vt ī in nata. vnīꝰ mr. nō poſt. iii. lec. Tres lec. legāt de expoſo. quaꝝ prīa ſic incipit. Ueni ſequit dn̄s. ⁊ c. cū aū ꝓpa vel ora Infirmitatē nr̄am. [illegible]

¶ In nata. plimoꝝ mrīm iii. lect. Ad vē aū. Sancti per fidē vicerūt regna operati ſūt iuſticiā adepti ſūt repromiſſiones. ii. lec. [illegible]

IUſtorum aīe ī manu dei ſūt et non tāget illos tormētum malicie viſi ſūt oculis inſipientium mortis illi aīe ſunt in pace. ℟. Tradiderunt. Hymn⁹

Sanctoꝝ meritis inclita gaudia pangamus ſocii geſtaqꝫ fortia nā gliſcit aīmus promere cantibus victoꝝ genus optimū. Hi ſunt quos retinēs mūdus inhorruit ipſum nam ſterili flore per aridū ſpreuere penitus teqꝫ ſecuti ſunt rex xp̄e bone celitus. Hi p te furias atqꝫ ferocia calcauerunt hominū ſeuaqꝫ verbera ceſſit his lacerans fortit̄ angula ne carpſit penetralia. Ceduntur gladiis more bidentiū non murmur reſonat nō querimonia: ſed corde tacito mens bñ ꝯſcia conſeruat patientiā. Que vox que poterit lingua retexere. que tu martyribus munera pparas rubri nam fluido ſanguine laureis ditant bene fulgidis. Te ſūma deitas vnaqꝫ poſcimus vt culpas abluas noxia ſubtrahas des pacem famulis nos q̄ꝫ gliam p cūcta tibi ſcla. amē. ℣. Letamini in do. An. Gaudēt in celis aīe ſāctoꝝ q̄ xp̄i veſtigia ſunt ſecuti et qꝛ p ei⁹ amore ſanguinē ſuū fuderūt ideo cū xp̄o regnabūt ieternū. ps. Magt. An. Iſti ſūt ſcti q̄ p dei amore minas hoīm cōtēpſerunt ſcti martyres in regnū eternū exultāt cū āgelis o q̄ ꝓcioſa ē mors ſāctoꝝ q̄ aſſidue aſſiſtunt añ dñm et ab inuicē nō ſūt ſeparati. ps. Magt. An. Abſterget de⁹ oēm lacrimā ab oculis ſctōꝝ: ꝛ iā nō erit ampli⁹ neqꝫ luct⁹ neqꝫ clamor ſꝫ nec vllus dolor qm̄ priora tranſierūt. ps. Mag. An. Iſti ſūt ſcti q̄ p teſtamento dei ſua corpora tradiderūt et i ſāguie agni lauerūt ſtolas ſuas. ps. Mag. Hec aīe dicuntur per ordinem. Oro.

Deus q̄ nos cōcedis ſāctoꝝ martyꝝ tuoꝝ N. et N. natalicia colere: da nobis in etna btitudine de eoꝝ ſocietate gaudere. p d. Ad matu. Inuitat. Mirabilē deū i ſctis ſuis. Venite adorem⁹ collaudātes. H.

Eterna xp̄i. Vel. ps. Eterna munera ꝛ martiꝝ victorias: laudes canētes debitas letī canam⁹ mentib⁹ Terrore victo ſcłi penisqꝫ ſp̄tis corporū mortē ſacre cōpēdio vitā btām poſſidēt. Tradūt igni martires ꝛ beſtiaꝝ dētib⁹ armata ſeuit vnglis tortoꝝ īſani man⁹

Nudata pendent viſcera ſanguis ſacratus fūditur ſed permanent immobiles vite perennis gratia. Te nunc redemptoꝛ queſum⁹ vt martyꝛum conſoꝛtio iūgas pꝛecantes ſeruulos in ſempiterna ſecula. amen.

In pꝛimo nocturno. ant. Secus decurſus aquaruꝫ plantauit vineam iuſtoꝛū ſed in lege domini fuit voluntas eoꝛum. ps. Beatus vir. an. Tanq̄ aurum i foꝛnace pꝛobauit electos dñs et quaſi olocauſta accepit illos in eternum. ps. Quare fre. an. Si coꝛam hominibus toꝛmēta paſſi ſunt ſpes electoꝛum eſt immoꝛtalis in eternū. ps. In dño confido. ℣. Letamini i domino. Lectio pꝛima.

Pſalmus qui cantat dño: videtur ſanctis martyꝛibus cōuenire. Sꝫ ſi membꝛa xp̄i ſum⁹ ſicut eſſe debemus: ad om̄s nos pertinere itelligam⁹. Qui ſeminant i lacrimis i gaudio metent. euntes ibant et flebant mittentes ſemina ſua. venientes autē venient cum exultatione poꝛtātes manipulos ſuos. ℟. Abſterget deus omnem lacrimam ab oculis ſanctoꝛū. et iam non erit ampli⁹ neq꞉ luctus neq꞉ clamoꝛ ſꝫ nec vllus doloꝛ qm̄ pꝛioꝛa tranſierunt. ℣. Non eſurient neq꞉ ſitient amplius et nō cadet ſuper illos ſol neq꞉ vllus eſtus. Qm̄. Lec. ii.

Quo euntes: ⁊ vnde venientes: qui ſeminātes in lacrimis? Que ſunt ſemina? Qui manipuli? Euntes in moꝛtem: veniētes a moꝛte. Euntes naſcēdo: venientes reſurgendo. Seminantes opera bona: metentes diuo mercedem eternam. Rem. Viri ſancti glorioſum ſanguinem fuderunt pꝛo dño: amauerūt chꝛiſtum in vita ſua imitati ſunt eum i moꝛte ſua et ideo coꝛonas triumphales meruerunt. ℣. Vn⁹ ſpiritus et vna fides erat i eis Et ideo. Lectio tercia

Semia ergo noſtra ſūt quidquid boni fecerimus: manipuli quod in fine recipiemus. Si ergo ſemina ſunt bona opera: q̄re cum lacrimis: cum hylarē datoꝛem diligit deus? Hic pꝛimum cariſſimi videtur quomodo maxime ad ſāctos martyꝛes iſta vba per tincant. ℞. Tradiderunt coꝛpoꝛa ſua pꝛopter deum ad ſupplicia. Et meruerũt habere coꝛonas perpetuas. ℣. Iſti ſunt qui venerũt ex magna tribulatione et lauerunt ſtolas ſuas in ſanguine agni. Et. In .ii. nocturno. an. Dabo ſanctis meis locum noīatum in regno patris mei dicit dominus. ps. Dñe quis ha. an. Sanctis qui ſunt in terra eiꝰ: mirificauit omnes voluntates meas inter illos. ps. Conſerua. an. Sancti qui ſperant in domino habebunt foꝛtitudinem aſſument pennas vt aquile volabunt et non deficient. ps. Dñi eſt terra. ℣. Exultent iuſti.

Lectio quarta.

Nulli tantum impenderunt: quantũ illi qui ſeipſos impenderunt. ſicut dicit apoſtolus paulꝰ Et impẽdar pꝛo animabꝰ veſtris. Impenderunt ergo ſeipſos confitendo xp̄m et implendo in eius adiutoꝛio quod ſcriptũ eſt. Ad menſam magnam ſediſti: ſcito quoniam talia opoꝛtet te ꝑparare. Rem. Sancti tui dñe mirabile ꝯſecuti ſũt iter ſeruientes pꝛeceptis tuis vt inuenirentur illeſi in aquis multis. Terra apparuit arida. et ĩ mari rubꝛo via ſine ĩpedimẽto. ℣. Victricem manũ tuam laudauerũt pariter et decãtauerũt dñe nomẽ ſãctũ tuũ. Terra appa. Lc. v.

Quid eſt mẽſa magna niſi vnde accipimus coꝛpus xp̄i et ſanguinem? Quid eſt / ſcito q̄m opoꝛtet te ꝑparare: niſi ꝙ beatꝰ iohannes exponit. Sicut criſtus ꝑ nobis aīam ſuã poſuit: ſic et nos debemus ꝑ fratribus aīas ponere. ℞. Verbera carnificum nõ timuerunt ſancti dei moꝛientes pꝛo xp̄i noīe vt heredes fierent ĩ domo dñi. ℣. Immania enĩ pꝛo xp̄o in ſuis coꝛpoꝛibꝰ pertulerunt toꝛmenta. Vt.

Lectio vi.

Ecce quãtũ ĩpenderũt ſꝫ nũq̄ ꝑierũt q̄m ſecuritatẽ a dño etiã de capillo acceperunt Perit manus: vbi nõ perit pillꝰ Perit caput: vbi non perit capillus vbi nõ perit palpebꝛa ꝑit oculꝰ Hac ergo magna: ſecuritate accepta: impenderunt ſeipſos. ℞. O venerãda martyrũ gloſa certamina qui in ſuis coꝛpoꝛibꝰ ꝑ chꝛiſto immania pertulerunt toꝛmēta. Et ideo percipere meruerūt imarceſſibilem eterne gloꝛie coꝛonā. ℣. Deſpecta namq; pꝛeſentis vite luce contemptoq; ſuoꝛum coꝛpoꝛum cruciatu ſeuientem mūdū dei ꝑ amoꝛe vicerūt. Et. In tercio nocturno. an. Iuſti autem in perpetuū viuent et apud dominum ē merces eoꝝ. ps. Exultate. añ. Tradiderūt coꝛpoꝛa ſua ꝓpter deū ad ſupplicia vt heredes fierēt i domo dñi. ps. Benedicam. an. Ecce merces ſanctoꝝ copioſa eſt apd deum ipſi vero moꝛtui ſūt pꝛo chꝛiſto et viuent in eternum. ps. Deus venerūt gētes. ℣. Iuſti autem in perpetuum viuent. Euangelium. Secūdm lucam. xxi.

In illo tempoꝛe. Dixit ieſus diſcipulis ſuis. Cum audieritis pꝛelia ⁊ ſeditiões: nolite terreri. Opoꝛtet pꝛimum hec fieri: ſ; nōdum ſtatim finis. Et reliqua. Omelia beati gregoꝛii pape de eadem lectione.

Penſanda ſunt ergo illa verba redemptoꝛis noſtri per que nos aliud exterius/aliud interiꝰ paſſuros denunciat. Bella quippe ad hoſtes pertinēt: ſeditiones ad ciues. ℟. Pꝛopter teſtamentū dñi et leges paternas ſcti dei perſtiterūt in amoꝛe fraternitatis. Quia vnus fuit ſꝑ ſpūs in eis et vna fides. ℣. Fuerunt ſine querela añ dominum ⁊ ab inuicem non ſūt ſeparati. Quia. Lectio octaua.

Ut ergo nos īdicet exterius turbari: aliud nos fatetur ab hoſtibus aliud ad hominibus perpeti. Sed his malis pꝛeuenientibus quia non ſtatim finis ſequitur: adiungitur. Surget gens contra gentem et regnum aduerſus regnum ⁊ terremotus magni erunt per loca: et peſtilentie et fames terroꝛeſq; de celo et ſigna magna erūt. ℟. Sancti mei qui in iſto ſeculo certamē habuiſtis. Mercedem laboꝛū ego reddam vobis. ℣. Uenite benedicti patris mei ꝑcipite regnum quod vobis paratum eſt ab oꝛigine mundi. Mercedem. Lectio nona.

Ultīa tribulatio multis tribulationibus ꝑuenitur ⁊ ꝑ crebꝛa mala q̄ pꝛeueniunt: īdicantꝛ mala ꝓpetuũ que ſequuntur. Et ideo per bella et ſeditiones non ſtatim finis qꝛ multa mala p̄currere debent vt malũ valeãt ſine fine nunciare. ℟. O cõſtantia martirũ laudabilis o caritas inextiguibilis o pacientia invincibilis q̄ licet inter preſſuras perſequentium viſa ſit deſpicabilis Inuenietur in laudem et gloriam et honorẽ In tp̄e retributionis. ℣. Nobis ergo petimus piis ſubueniãt meritis honorificati a patre q̄ eſt in celis. Inue. Glia pa. In tp̄e. In feſtis vo. ix. le. per ebd̄ cũ neceſſe fue. loco ℟ O cõſtãtia. dr̄ ſequens ℟. Hec eſt vera fraternitas que nũq̄ potuit violari certamine hi effuſo ſanguine ſecuti ſũt dñm cõtẽnentes aulam regiam peruenerũt ad regna celeſtia. ℣. Tradiderũt corpora ſua i mortem ne ſeruirent ydolis. Cõtẽ. ℣ Exultẽt iuſti. In laud. an. Martires ſãcti quãta paſſi ſũt tormẽta vt ſecuri peruenirẽt ad palmã martirii. ps. Dñs regnauit. an. Cũ palma ad regna peruenerũt ſãcti coronas decoris meruerunt de manu dñi. ps. Iubilate. an. Corpora ſãctoꝝ in pace ſepulta ſũt ⁊ viuẽt noĩa eoꝝ in eternũ. ps. Deꝰ deꝰ. an. Martires dñi dñm benedicite in eternũ. ps. Benedicite. an. Exultabũt ſãcti in gloria letabũtur i cubilibus ſuis. ps. Laudate. cap. Iuſtoꝝ aie. Hymnus.

Rex glorioſe martirum corona cõfitentiũ qui reſpuentes terrena perducis ad celeſtia. Aurem benignã protinꝰ appone noſtris vocibꝫ trophea ſacra pangimus ignoſce qd̄ deliquimus. Tu vicis i martiribꝫ parcẽdo ꝯfeſſoribus tu vice noſtra crimina donãdo idulgẽtiã. Deo pr̄i. ℣. Mirabilis deus. an. Veſtri capilli capitis omẽs numerati ſunt nolite timere multis paſſeribꝫ meliores eſtis vos. ps. Bñdꝰ. an. Cũ audieritis p̄lia et ſeditiões nolite terreri oportet primũ hec fieri ſed nondũ ſtatim finis. qui aũt ꝑſeuerauerit in finem hic ſaluꝰ erit. ps. Bꝰ. et dr̄ alternis vicibꝰ cũ vt ſ. Ad .i. an. Martires dñi. iii. an. Cũ palma. cap. Iuſtorũ. ℟. Letami in dño ⁊ exultate iuſti ℣ Et gliamini omnes recti coꝛde. Et exul. V. Exultent iuſti. Ad tercia ant. Coꝛpoꝛa ſctoꝝ. Cplm.

Martyres ſancti in paucis vexati i multis bene diſponuntur quoniā deus tentauit eos et inuenit illos dignos ſe. R. Exultēt iuſti in conſpetu dei. V. Et delectentur in leticia. In. V. Iuſti autem. Ad .ix. an. Exultabunt. Capitulum.

Tanq̄ aurum i foꝛnace pꝛobauit electos dominꝰ et quaſi olocauſti hoſtie accepit illos/et in tēpoꝛe erit reſpectus illoꝝ. R. Iuſti autem i perpetuum viuent. V. Et apud dominum eſt merces eoꝝ. Imp. V. Mirabilis deus. Ad ſecūdas veſpas ant. Martires. vi ferial. cplm. Iuſtoꝝ aie. hyꝰ Rex glorioſe martyrum. V. Letamini in domino. ant. Iſtoꝛum eſt eni regnum celoꝛum qui cōtēpſerunt vitam mūdi et peruenerunt ad pꝛemia regni et lauerunt ſtolas ſuas in ſanguine agni. ps. Magt. Oꝛatio vt ſupꝛa. Euangelium ſecūdum lucam. vi.

In illo tēpoꝛe. Deſcendēs ieſus de monte: ſtetit in loco campeſtri et turba diſcipuloꝛum eius cum eo. Et reliqua. Omelia venera. bede. pbri de eadē lec.

Dominus ac redemptoꝛ noſter eleuatis oculis in diſcipulos ſuos dicebat Beati pauperes: quoniam veſtrum eſt regnū dei. Et ſi generaliter omībus loquitur: ſpecialius tamen oculos ſaluatoꝛ in diſciplos leuat. vt his qui intenta coꝛdis aure percipiunt latius ſapoꝛis intimi lumen aperiat.

Lectio ſecunda.

Qui ſimile eſt qd̄ matheus ait. Et cum ſediſſet acceſſerūt ad eum diſcipuli eius. et aperiens os ſuum docebat eos dicens. Beati pauperes ſpiritu. Nam quibus os in monte ſedēs aperit vt magna ſublimiter audiant: i eos oculos ſtans in campo dirigit vt audita patienter intelligant.

Lectio tercia.

Beati itaq; paupes/nō vtiq; omnes ſed tantummodo qui oē pꝛeſētis ſcli tametſi altū videatur pꝛo nichilo culmen ducūt Qui regni celeſtis merito phibentur mūere digni: q2 delectationis humane pꝛobantur cupiditate nudati

Alia expō. Sē. math. xxiii.

IN illo tempoꝛe Dixit ieſ⁹ turbis iudeoꝛum Ecce ego mitto ad vos pꝛophetas et ſapientes et ſcribas. et ex illis occidetis et crucifigetis. ⁊ ex eis flagellabitis in ſynagogis vr̄is. Et reliqua. Sermo ex commentario beati hieronimi pꝛeſbiteri de eađ lectione.

Hoc qđ ante dixerat vos implete menſuram patrū veſtroꝛum ad perſonā domini pertinere/eo ꝙ occidēdus eſſet ab eis: poteſt ⁊ ad diſcipulos ei⁹ referri. De quibꝫ nunc dicit. Ecce ego mitto ad vos ꝓphetas ⁊ ſapiētes et ſcribas et ex eis occidetis et crucifigetis et flagellabit̄ ī ſynagogis vr̄is.

Simulqꝫ obſerua iuxta apoſtolum ſcribentē ad chorithios varia dona eſſe diſcipuloꝛum chꝛiſti. Alios pꝛophetas qui ventura pꝛedicant: alios ſapientes qui nouerit quādo debeāt pꝛoferre ſermōem: alios ſcribas in lege doctiſſimos.

Ex quibꝫ lapidat⁹ eſt beatus ſtephanus. paulus occiſus. petrus crucifixus/flagellati in actibus apoſtoloꝛum diſcipuli. et perſecuti eos ſūt de ciuitate in ciuitatem expellētes de iudea: vt ad gentiū pp̄lm trāſmigrarēt. Alia expō. Sē. math.

IN illo tp̄e. Vidēs turbas ieſus aſcendit in montem. Et cū ſediſſet acceſſerūt ad eum diſcipuli eius. Et aperiens os ſuū docebat eos dicens. Beati pauperes ſpiritu: qm̄ ipſoꝛum eſt regnum celoꝛum. Et reſ. Om̄. b. aug. de ea. ſ.

Recte hic intelliguntur pauperes ſpū: huīles ⁊ timētes deū id eſt nō habētes inflatū ſpm. Supbi ergo appetunt et deſiderant regna terrarū. Beati autē pauperes ſpū qm̄ ipſoꝝ eſt regnum celoꝛum. Leō. ii.

Beati mites: qm̄ ipſi poſſidebūt terrā. Illā credo terrā de qua in pſalmo dicitur. Spes mea es tu: poꝛcio mea in terra viuentiū.

Lec. iii. Significat enim quādā ſoliditatē et ſtabilitatē/hereditatis perpetue: vbi aīa ꝑ bonū effectū tāꝗ̄ loco ſuo requieſcit/ ſicut coꝛpus in t̄ra. et inde cibo ſuo alitur: ſicut coꝛp⁹ ex terra. Ipſa eſt requies et vita ſāctoꝝ.

¶ In natali plioꝝ mꝛ. iii. l. Ad vs. [illegible] cap. Iustoꝝ aīe. hy⁹ et ver̄ ad vs̄ vt i nata. pluꝝ martyꝝ. ix. lec. Ad matu. Inuita. hy⁹. ps. de cōi sc̄oꝝ plu in noct. vt i n. nata. pluꝝ mar. ix. lec. cū isto ℣. Letamini in dn̄o. Tres lec. fiāt et sumātur de supradc̄is quarum pͥa sic incipit. Psalm⁹ qui cātatur. Cetera vero de hysto. pluꝝ martirū. ix. lec. per ordinē per ōnia dicātur. ℣. Exultēt iusti. In laudi. vna sola aī dr̄. et c. ad mat. vt in nata. pluꝝ mrm. ix. lec. Ad pͥmā aī. Cū palma. Ad iii. aī. Corpora. Ad vi. aī. Martires dn̄i. Ad ix. aī. Exultabūt. cap. R̄ et ℣ vt in nata. pluꝝ mar. ix. lec. ad oēs hoꝛ dr̄.

¶ In natali vni⁹ ꝯfessoꝛ et pōtificis. ix. lec. Ad vs̄. aī. Amauit eum dn̄s ⁊ oꝛnauit eum stola glīe īduit eum et ad poꝛtas paradisi coꝛonauit eū. ps̄ ferial. cap.

Ecce sacerdos magn⁹ qui in diebus suis placuit deo et inuentus est iustus et in tempoꝛe iracūdie factus est reconciliatio. R̄ Miles chꝛisti. Hymnus.

Iste confessoꝛ domini sacrat⁹ festa plebs cuius celebꝛat per oꝛbem hodie let⁹ meruit secreta scādere celi. Qui pi⁹ prudens humilis pudic⁹ sobri⁹ cast⁹ fuit et quiet⁹ vita dū p̄sesēs vegetauit eius coꝛpoꝛis artus. Ad sacrū cuius tumulū frequēter mēbꝛa lāguētū modo sanitati quolibet moꝛbo fuerit grauata restituūtur. Unde nūc noster choꝛ⁹ in honoꝛe ipsius hymnū canit hūc libenter vt piis ei⁹ meritis iuuemur oē per euum. Sit salus illi dec⁹ atq; virt⁹ qui supra celi residēs cacumē toti⁹ mūdi machinā gubernat trin⁹ et vnus. Amen.

Nota q̄ in cathedꝛa sancti petri ⁊ i cōmēo sc̄i thome herford. et quēlibet. sic cōmēo. alicui⁹ ꝯfes. ⁊ pōtifi. vel non pontifi. sic dr̄ iste hy⁹. Iste ꝯfessoꝛ dn̄i sacratus sobri⁹ cast⁹ fuit ⁊ quietus. et c̄. vsq; ad finē eiusd hymni In oībꝫ aliis festis ꝯfessoꝝ tot⁹ dr̄ hic hymn⁹ nulla syllaba vel dictione mutata. Aī. Amauit eū dn̄s aī. Cōfessoꝛ dn̄i. N. astātem plebē coꝛroboꝛa sācta intercessiōe vt qui vicioꝝ pōdere p̄mimur btitudinis tue glīa subleuemur et te duce etnā p̄mia ꝯsequa mur. ps. Magnificat. or.

Da q̄s ops deus vt bti N. ꝯfeſſoꝛiſ tui atq̄ pōtificis venerāda ſolēnitas ꝛ deuotionē nobis augeat ꝛ ſalutē. p d. Ad matu. Inuita. Unū deū in trinitate fideliter adoꝛem⁹. Cui⁹ fide deū viuit ſctūs pſul. N. ps. Venī. y⁹. Iſte cōfeſ In i. no. an. Btūs vir q̄ in lege dn̄i meditat̄ volūtas ei⁹ pmanet die ac nocte et oīa q̄cunq̄ faciet ſp pſperabūt ps. Btūs vir. an. Btūs iſte ſctūs q̄ cōfiſus ē in dn̄o p̄dicauit p̄ceptū dn̄i cōſtitutus ē in mōte ſctō ei⁹. ps. Quare fre. an. Tu es gloꝛia mea tu es ſuſceptoꝛ meūs dn̄e tu exaltās caput meū ꝛ exaudiſti me de mōte ſācto tuo. ps. Dn̄e qd. v⁹. Amauit eum. Lectio p̄ma

Dominicus ſermo quē debemus oēs nō ſolū ſtudioſe: verūetiam ſapiēter audire: cui nos opoꝛtet humiliter ac laudabiliter obedire: moderationis ſue tenens vbiq̄ tēperiē vt nec ouib⁹ deſint pabula: nec paſtoꝛib⁹ alimēta: quedā ſpecialiter nobis ſolis pꝛecepit: quedā vero generaliter nobis et vobis. R. Euge ſerue bone et fidelis quia ī pauca fuiſti fidelis ſupꝛa multa te conſtituā. Intra in gaudium dn̄i tui. V. Domine quinq̄ talenta tradidiſti michi. ecce alia quinq̄ ſuperlucratus ſum. Intra in gau. Lectio ſecunda

Nobis namq̄ id ē ſeruis quos ille pr̄familias rerū oīm dn̄s ad hoc ī domo ſua magna cōſtituit vt populo eius verbum gratie miniſtrem⁹: ſpecialiter iniūgitur ſancte pꝛedicatiōis officiū. R. Ecce ſacerdos magn⁹ qui ī diebus ſuis placuit deo. Ideo iureiurando fecit illū dn̄s creſcere ī plebē ſuā. V. Bn̄dictionē oīm gētiū dedit illi et teſtamētū ſuū confirmauit ſuper caput eius. Ideo iure. Lectio tercia

Generaliter nobis ꝛ vobis fratres ſalutaris indicitur obediētia mādatoꝝ ī q̄b⁹ denuo mādat̄ tā q̄ ditiſſimis ferculis ſic deliciaꝝ celeſtiū copia ſpūal̄ exulerat. vt ī v̄bo dei abūdet qd̄ pfect⁹ ꝯmēdat: abūdet etiā qd̄ paruulus ſugat Tu autē. R. Vir iſraelita gaude coheres xp̄i Intercede pꝛo nobis. Verſus. Ue precibus tuis a deo veniā speremꝰ deuoti ad te confugimꝰ Intercede. In secūdo noctur. Aña. Inuocantē exaudiuit dñs sanctū suū dominus exaudiuit eum ꝛ constituit eum in pace. Ps. Cum inuocarem. Aña. Letentur omnes qui sperant in te domine qm̄ tu benedixisti iusto scuto bone voluntatis tue coronasti eum. Ps. Uerba mea. Aña. Domine dñs noster ꝙ̄ admirabile ē nomē tuum ī vniuersa terra quia gloria et honore coronasti sanctum tuū et cōstituisti eū super opera manuū tuarum. Ps. Ipsum. ℣. Iustum deduxit. Lectio iiii.

Ubi est simul et lactens potus quo tenera fidelium nutriatur infantia: et solidus cibus quo robusta paruuloꝝ iuuentus spiritualia sancte virtutis accipiat incrementa. Ibi est prorsus quod ad salutem consulitur vniuersis: quos dominus saluare dignat̄. ℟. Posui adiutorium super potentem ꝛ exaltaui electum de plebe mea. Manus enim mea auxiliabit̄ ei. ℣. Inueni dauid seruū meum oleo sancto meo vnxi eum. Manus. Lectio v.

Ubi est quod omni etati congruat. Ibi est qđ omni professioni conueniat. Ibi audiuimus precepta q̄ faciamus: ibi cognoscimꝰ premia que speremus. Ibi est iussio que nos per litteram doceat: ibi promissio que per gratiam trahat et perducat ad gloriam. ℟. Magnificauit eū in cōspectu regum Et dedit illi coronam glorie. ℣. Statuit illi testamentum sempiternum. Et. Lectio sexta.

Seruorum quos populo suo preposuit dñs speciale volens officiū demōstrare: ait. quod ex euāgelio modo audiuimus. Quis putas fidelis est dispensator ꝛ prudens quē cōstituit dominꝰ super familiam suam: vt det illis in tempore tritici mensurā? Beatꝰ ille seruꝰ quē cū venerit dominus eius: inuenerit sic facientem. ℟. Sancte N. christi confessor audi rogantes seruulos ꝛ impetratam celitus tu defer indulgentiam. ℣. O sancte N. sydus aureum domini gratia seruorum gemitus solita suscipe clementia.

V. O ſancte. R. Sydus aureum dñi gratia ſeruoruꝫ gemitus ſolita ſuſcipe clementia. Et. In tercio nocturno. a. Domine iſte ſãctus habitabit in tabernaculo tuo operatus eſt iuſticiam requieſcet in monte ſancto tuo. ps. Dñe qs. an. Uitam petiit a te tribuiſti ei dñe gloriã et magnũ decorẽ ipoſuiſti ſup eũ poſuiſti i capite eiꝰ coronã de lapide p̃cioſo. ps. Dñe in vĩtute. a. Hic accipiet bñdictionẽ a domino et miam a deo ſalutari ſuo quia hec generatio querentiũ dñm. ps. Domini ẽ ter. V. Juſtꝰ vt palma florebit. ¶ Euangelium ſecundũ math. xv.

In illo tempore. dixit ieſus diſcipulis ſuis. parabolam hanc. Homo q̃dam peregre ꝓficiſcens vocauit ſeruos ſuos: et tradidit illis bona ſua. Et reliq̃.

Omelia beati gre[redacted]pe de eadem lectione.

Lectio ſancti euangelii frẽs cariſſimi ſolicite nos ꝯſiderare admonet: ne nos qui plus ceteris in hoc mundo aliquid accepiſſe cernimur: ab auctore mundi inde grauius iudicemur. Cum enim augent̃ dona: rationes etiam creſcunt donoꝝ. R. Amauit eum dominus et ornauit eum ſtola glĩe induit eum. Et ad portas paradiſi coronauit eũ. V. Induit eũ dñs loricam fidei et ornauit eũ. Et. Lectõ viii.

Tanto ergo humilior atq; ad ſeruiendũ deo promptior quiſq; eſſe debet ex munere quante ſe obligatiorẽ conſpicit in reddenda ratione. Ecce homo qui peregre proficiſcit̃ ſeruos ſuos vocat eiſq; ad negociũ talenta partitur. R. Iſte eſt qui ante deũ magnas virtutes operatus eſt. et ois terra doctrina eius repleta eſt. Ipſe itercedat ꝓ peccatis omniũ pplõꝝ. V. Iſte eſt qui ꝯtempſit vitã mũdi et peruenit ad celeſtia regna. Ipſe eſt. Lectio nona.

Poſt multum vero tẽporis poſiturus rationem reuertitur / bene operãtes pro apportato lucro remunerat / ſeruum vero a bono opere torpẽtem dãnat: Quis itaq; homo iſte eſt qui peregre proficiſcit̃: niſi redemptor noſter q̃ in ea carne quam aſſũpſerat abiit in celum. R. Miles xpi. Require ſupra i nata. vnius mr. V. Iuſtum deduxit. In laudibus. anti. Ecce ſacerdos magnꝰ q̄ in diebus ſuis placuit deo et inuentus eſt iuſtus. ps. Dñs reg. an. Nō eſt inuentus ſimilis illi qui conſeruaret legē excelſi. ps. Iubilate. an. Fidelis ſeruus et pꝛudens quē conſtituit dñs ſup familiam ſuā. ps. Deus deus. an. Beatus ille ſeruus quē cū venerit dominꝰ eiꝰ ⁊ pulſauerit ianuam et inuenerit eum vigilantem. ps. Bened. an. Serue bone et fidelis intra in gaudiū dñi tui. ps. Laud. Cpm. Ecce ſacerdos. hyꝰ. Ieſu redemptoꝛ omnium perpes coꝛona p̄ſulū in hac die clemētius noſtris faueto vocibus. Tui ſacri qua nōis confeſſoꝛ almi claruit, cuiꝰ celebꝛat annua deuota plebs ſolennia. Qui rite mundi gaudia huiꝰ caduca reſpuens: cum angelis celeſtibus letus potitur p̄miis. Huius benigne ānue nobis ſequi veſtigia huiꝰ p̄catu ſeruulis dimitte noxā criminis. Sit xpe rex piiſſime tibi pr̄iq; gl̃a cū ſpū paraclito in ſempiterna ſcl̃a. amē. V. Iuſtꝰ germinabit ſicut liliū. In p̄cedente hym. ſecūdū vſū herford. nulla ſillabā vel dictio mutatur de quocunq; confeſ. fit ſerui. an. Euge ſerue bone et fidelis qꝛ ſuper pauca fuiſti fidelis ſupꝛa multa te conſtituā dicit dñs. ps. Benedi. oꝛ. Da qs oīps deus. Ad. i. an. Ecce ſacerdos magnꝰ. Ad terciam. an. Non eſt inuentꝰ. Cpm. Ecce ſacerdos. Rn. Amauit eū dñs et oꝛnauit eū. V. Stola gl̃e induit eū. Et. V. Iuſtū deduxit dñs. Ad. vi. an. Fidelis. Cpm. Benedictionē oīm gentiū dedit illi dñs. et teſtamētū ſuū ꝯfirmauit ſuper caput eiꝰ. R. Iuſtum deduxit dñs per vias rectās. V. Et oſtendit illi regnum dei. Per. V. Iuſtus vt palma floꝛebit. Ad nonā. an. Serue bone. Capitulum. Cognouit eum in benedictionibus ſuis: cōſeruauit illi miſericoꝛdiā ſuam et inuenit gratiā coram oculis dñi. R. Iuſtꝰ vt palma floꝛebit in domo domini. V. Sicut cedꝛꝰ libani multiplicabit. In do mo. ℟. Iuſtus germīabit. Ad ſecūdas veſpas. a̅. Ecce ſacerdos: pˢ ferial. Cap.

Omnis pontifex ex hominibꝫ aſſumptus ꝓ hominibus cōſtituitur in his que ſunt ad deum: vt offerat dona et ſacrificia ꝓ peccatis. Et ſi in his ſecundis veſpis dñt. v. aīe ſup pſ: tunc dicitur hoc cꝑm Ecce ſacerdos. hy⁹. Ieſu redemptor ℣. Amauit eū. an. Iſte eſt qui ante deum magnas virtutes operat⁹ eſt et omnis terra doctrina eius repleta eſt ipſe intercedat pro peccatis omnium populorum. ps. Magnificat. or vt ſupra. Euangelium ſecundum mar. xiii.

In illo tempore. Dixit ieſ⁹ diſcipulis ſuis. Videte vigilate et orate neſcitis enim quando tempus ſit. Et reliqua. Omel' vene. be. pbri de eađ lcōe.

Vigilare ⁊ orare ⁊ cautos exiſtere diſcip̄los ſuos monuit. Sed eis iudicii vltimi tēpus oſtendere noluit qꝛ magis illis ꝓfuit hoc neſcire ꝗ̄ ſcire: vt ſēp ſuſpecti ſēpqꝫ parati vigilarent Bene quippe vigilat: qui vanis mūdi gaudiis dormit. et preceptis diuinis excubat. Viriliter enim orat qui talem ſe exhibet vt percipere valeat quod in orationibus poſtulat. Neſcitis enim quando tēpus ſit acſi diceret. Sicut ignoraſtis diem introitus veſtri ī mundum: ita ignorabitis et diem exitus veſtri de mūdo. Dies enī illa ſicut fur in nocte veniet. ℟. Euangelium ſ. mattheū. xxiiii.

In illo tempore Dixit ieſus diſcipulis ſuis Vigilate quia neſcitis qua hora dominus veſter venturus ſit. Et reliq̄. Omel'. vene. bede pbri de eađ lec.

Hac ſimilitudine oſtēdit dñs aduentum ſuum ſemper eſſe ſuſpectū. Pater enī familias anim⁹ noſter eſt/ qui corpus et oīa officia corporis moris pr̄iſfamilias regit ac cōtinet. Fur autē mors eſt iprouiſe adueniens. Fur enī domū ꝑfodit cū mors ſubito et repēte repētinū trāſitū parat Pat̄ familias ſi ſciret aduentū ſuū: vtiqꝫ vigilaret ⁊ nō ſineret ꝑfodi domū ſuū. qꝛ ſi aīus nr̄ ſedulo diē mortis ſuſpiceret ſic dubio e ſuo corpore per oīa vigilaret

¶ In natali vniꝰ ꝯfeſſoꝝ et pontificis .iii. lec. Ad vſ ãc ex pſ ferial. cḡm. Ecce ſacerdos. hyꝰ. Iſte ꝯfeſſoꝛ et cetera ad veſpas vt ſ̄ i natali vniꝰ ꝯfeſ. et pōtifi. ix. lec. Ad matu Inuita. hyꝰ ix ãe cū ſuis pſ in noctur. vt ſ̄ in nata. vniꝰ ꝯfeſ. ix. lec. cū ℟ Amauit eum. iii. lec. legãtur de ſupradᶜ quãrum prīa ſic incipit. Dilectus ſermo. Tria ℟ia p ordinē de ſupradᶜ hyſtoria p cedēt dñr. ℣. Iuſtū deduxit dñs. In laud vna ſola ãn dr. et cetera ad matu. vt ſupra in nata. vniꝰ ꝯfeſ. et pōti ix. lec. cū caplo in laud. ſ. Bñdictionē oīm gentium Et hoc obſeruetur p annū q quādocūq; vna ſola ãn dicitur in laud et illa ãn. et cḡm idē ſūt: tūc loco illius cḡi ſubrogetᷓ aliud cḡz quod dr ad. vi. et cū ad ſecūdas veſpas. an. Ecce ſacerdos: dr ſup pſ tūc cḡz Dīs pōtifex: dicit. Ad primā. an Non eſt inuentus Ad. iii. an Fidelis. Ad. vi an Beatus ſeruus. Ad. ix ãn. Serue bone. Cp ℟ et ℣ꝰ. ad horas vt ſ̄ in nata. vniꝰ ꝯfeſ. et pōtifi. ix. lec.

¶ In natali vniꝰ ꝯfeſ. nō pōtifi. vel abbatis. ix. lec. Ad veſpas. an Similabo eum viro ſapiēti qui edificauit domum ſuam ſupra petram. pſ ferial. Cpm.

Iuſtus coꝛ ſuum tradet ad vigilādum diluculo ad dñm qui fecit illum et in conſpectu altiſſimi depꝛecabitur. ℟ Sancte. N. hyꝰ. Iſte confeſſoꝛ ℣ Amauit eū. An. Iuſtum deduxit dñs p vias rectas et oſtendit illi regnum dei et dedit illi ſcientiam ſanctoꝛum honeſtauit illum i laboꝛibus et compleuit laboꝛes illiꝰ. ps Magt. Oꝛ.

Adeſto domine ſupplicatiōibus nr̄is quas in ſancti. N. cōfeſſoꝛis tui ſolennitate deferimus. vt qui noſtre iuſticie fiduciā non habemus: eius qui tibi placuit p̄cibus adiuuemur. Per. Et in nata. vnius abbatis dicitur hec. oꝛ.

Interceſſio nos queſumus domine beati. N. abbatis tibi commendet. vt qd noſtris meritis non valemus: eius patrocinio aſſequamur. Per dominū

Ad matutias. Inuitatoꝝ. Unum deum in trinitate fideliter adoꝛemus. Cuiꝰ fide deum viuit ſanct⁹ preſul. R. ps. Venite. Et ſic dicitur hoc inuita. in oib⁹ feſtis vni⁹ abbis vel ꝯfeſ. non ponti. ix. lec. Añe pi. et ꝟ. in nocturnis vt ſupra in nata. vni⁹ ꝯfeſ. et põti. ix. lec. Noue lec. fiant. Lcõ. i.

Seruus qui geminata talenta retulit a domino laudatur. atq; ad eternam remunerationem perducitur. cum ei dominica voce dicitur. Euge ſerue bone ꝛ fidelis qꝛ ſuper pauca fuiſti fidelis. ſupra multa te conſtituã. intra i gaudium dñi tui. R. Euge ſerue. Lectio ſecunda.

Pauca quippe ſunt oĩa bona preſẽtis vite. q̃tãlibet multa eſſe videantur: comparatione retributionis eterne. Tũc fidelis ſeruus ſupra multa conſtituitur: quãdo deuicta omi corruptionis moleſtia / de eternis gaudiis in illa celeſti ſede gloriatur. R. Poſui adiutorium. Lcõ. iii.

Tunc ad gaudium dñi ſui intromittitur: qñ in eterna illa patria aſſumptus atq; angeloꝝ cetibus admixtus ſic interius gaudet de mũere: vt nõ ſit qđ exterius doleat de corruptione. R. Vir iſraelita. Lc. iiii.

Seru⁹ qui operari de talento noluit ad dñm cum verbis excuſationis reſpondit dicens Dñe ſcio qꝛ homo auſter⁹ es. metis vbi non ſeminaſti. ꝛ cõgregas vbi nõ ſparſiſti. et timẽs abii. ꝛ abſcõdi talentum tuum: ecce habes quod tuũ eſt. R. Magnificauit eum. Lectio. v.

Notãdum võ q̃ inutilis ſeruus durũ dñm vocat, cui tamen ad lucrũ deſeruire ſe ſimulat/et timuiſſe ſe dicit in lucro talentum expendere qui hoc ſolum timere debuerat: ne hoc ſine lucro ad dñm reportaret. R. Ecce vere iſraelita in quo dol⁹ non eſt inuentus qui ꝓbatus repert⁹ eſt ſacerdos magn⁹ ſupra ordinem melchiſedech. ꝟ. Statuit ei dñs teſtamẽtum ſẽpiternũ et dedit illi ſacerdotiũ magnũ. Iuxta. Lcõ. vi.

Sunt pleriq; in ecclia quorum iſte ſeru⁹ ymaginẽ tenet / qui melioris vite viã aggredi metuũt: et tñ iacere in ſui corporis ignauia nõ pertimeſcũt. Cũq; ſe peccatores cõ ſiderāt: ſeueritatis vias arripere trepidāt/ et remanere in ſuis iniquitatibus non formidāt. ℟. Scđm. ℣. Xpi Euāgel. ſecun. lucam.

In illo tp̄e. Dixit ieſ⁹ diſci. ſuis. Nemo lucernam accēdit et in abſcōdito ponit: neq; ſub modio ſed ſup cādelabrū. vt qui ingrediūtur lumē videāt. Et reliqua. Omelia vene. bede pbr̄i de ead. lectione.

Dn̄s et ſaluator noſter lucernam accēdit qui teſtam humane nature flāma ſue diuinitatis impleuit. Quā pfecto lucernā nec credētibus abſcōdere: nec modio ſupponere: hoc eſt ſub menſura legis includere/ vel intra vni⁹ iudee gētis terminos voluit cohiberi. ℟. Amauit eum. Lect. viii.

Candelabrum eccliam dicit/ cui lucernā ſuppoſuit: qꝛ noſtris in frontibus fidem ſue incarnationis affixit. vt qui eccliam fideliter ingrediuntur: lumen veritatis palā valeāt intueri. ℟. Iurauit dn̄s ⁊ nō penitebit eū tu es ſacerdos in eternū Scđm ordinem melchiſedech. ℣. Dixit dn̄s dn̄o meo ſede a dextris meis. Scđm. ℣. Pſ.

Lucerna corporis tui eſt ocul⁹ tu⁹. Corpus dixit opera que palā cūctis apparēt. Oculū vero ipam mētis intētionem qua operatur/ et de cui⁹ merito eādem oꝑa lucis/ an tenebrarum ſint opera: diſcernuntur. ℟. Ecce vir prudēs q edificauit domum ſuā ſupra petrā in cuius ore non eſt inuentus dolus. Quia deus elegit eum in ſacerdotem ſibi ℣. Ecce vere iſraelita in quo dolus non eſt. Quia deus. ℣. Iuſtum deduxit. In laudibus. ant.

Iuſtū deduxit dominus per vias rectas et oſtēdit illi regnum dei. Pſ. Dominus regnauit. an. Non eſt inuentus. et cetera añe vt ſupra. in laud. vni⁹ confeſ. et pōtifi. cap̄m. Iuſtus cor ſuū tradet. hy⁹. Ieſu redēptor. ℣. Iuſtus germinabit. ant. Euge ſerue. Pſ. Benedictus. or. Adeſto dn̄e. vel or. Interceſſio. Ad primam. a. Iuſtum deduxit Ad terciam an. Non eſt inuentus. cap̄m. Iuſtus cor ſuum. Ad has horas ℟ et ℣. de cōi vni⁹ confeſ. et pōtifi. dn̄e. Ad. vi. a. Fidelis. ⁊c.

Vir iuſtus in orõne cõfitebitur dño ⁊ ipſe diriget conſilium eius et diſciplinam et in abſconditis ſuis conſiliabitur. Ad nonam. antiph. Serue bone et fidelis. Capitulum.

Collaudabunt multi ſapientiam eius ⁊ vſq in ſeculũ non delebitur non recedet memoria eius et nomen eius requiretur a generatione in generationem. Ad ſecundas veſperas. anti. Iuſtum deduxit pſal. vt feriales. cap̃m. Iuſtus cor ſuum. hymn9. Ieſu redẽptor. ℣ Amauit eũ. an. Iſte cognouit iuſticiã et vidit mirabilia magna et exorauit altiſſimũ et inuentus eſt in numero ſanctorũ. ps Magnifi. or. vt ſ. Euangelium Si fuerit abbas. Scdm matheũ. xix.

In illo tempore. dixit ſymon petrus ad ieſũ Ecce nos reliquimus omnia et ſecuti ſum9 te Quid ergo erit vobis? Et reliq̃. Omelia beati hieroni. preſbiteri de eadem lectione

Grandis fiducia Petrus piſcator erat. diues nõ fuerat. cibos manu ⁊ arte querebat. et tamen loquitur ꝯfidenter reliq̃mus omnia Et quia non ſufficit tantum relinquere omnia: iungit quod perfectum eſt: ſecuti ſumus te. fecimus qđ iuſſiſti. Quid ergo dabis nobis premii? Ieſus autẽ dixit eis. Amen dico vobis q vos qui ſecuti eſtis me ĩ regeneratione cum ſederit filius hoĩs in ſede maieſtatis ſue: ſedebitis ſup ſedes duodecim iudicantes duodecim tribus iſrael

Non dixit qui reliquiſtis omnia hoc enim et ſocrates philoſophus fecit. ⁊ multi alii diuitias cõtẽpſerunt ſ; qui ſecuti eſtis me: quod proprie apoſtolorum eſt atq credentium. Et omnis qui reliquerit domum vel fratres aut ſorores: aut patrem aut matrem aut vxorem aut filios aut agros ꝓpter nomen meum: centuplum accipiet et vitam etẽnam poſſidebit. Euangelium. Secundũ matheũ. v.

In illo tempore. Dixit ieſus diſcipulis ſuis Vos eſtis ſal terre. Quod ſi ſal euanuerit: in quo ſalietur? Et reliqua. Omelia excerpta de diuerſis tractatoribus.

Sal appellantur apoſtoli q̄ per ipſos vniuerſū hominū cōditur genus. Terre enī noīe humana natura ſignat. Salis vero: noīe ſbi ſapiētia. Quod autem apl̄os ſuos celeſti ac diuina ſapia plenos ſaluator ſal terre nōiat: oſtēdit fatuos eſſe iudicādos q̄ terrena eū ſapiūt/ qui tpaliū bonorū vel copiā ſectātes vel inopiā metuētes/ amittūt eterna que nec dari poſſunt ab hoībus nec auferri.

Quod ſi ſal euanuerit in quo ſalietur. Ad nichilum valet vltra niſi vt mittatur foras et conculcetur ab hominib⁹ id ē ſi vos p quos condiendi ſunt quodāmodo ppl̄i metu perſecutionū tpaliū amiſeritis regna celoꝝ: qui erunt homines per quos vobis error auferatur. cum vos elegerit dominus. per quos errorē auferat ceterorum? Ergo ad nichilum valet ſal īfatuatū: niſi vt mittatur foras et conculcetur ab hominib⁹

¶ In natali vnius cōfeſ. nō pontifi. vl' abbis. iii. lc. Ad vſ. aīie. et ps̄ fer. Cpm Juſtus cor ſuum. hymn⁹. et cetera. ad veſperas vt in natali vnius confeſſoris non pontificis vel abbatis nouē lectionū. Ad matutinum inuitato. p⁹. ix. aīie cū ſuis pſalmis in nocturnis vt̄. in natali vnius confeſſoris non pontificis vel abbatis ix. lect. cū R. Amauit eum. tres lect. legantur de ſuppoſitis quarū prima ſic incipit. Seruus qui geminata. Tria R̄ia de p̄dicta hyſtoria vnius cōfeſſo. nō pōtificis vl' abbatis p ordinē dicātur. R. Juſtū deduxit dn̄s In laudib⁹ hec ſola aī. Juſtū dedu. ps. Dn̄s regnauit. cū. p⁹. et cete. ad matu. vt in natali vni⁹ cōfeſ. non pōtific. vel abba. ix. lc. Ad primā aī. Non eſt inuent⁹ Ad. iii. an. Fidelis ſeruus Ad. vi. an. Beatus ſeruus Ad. ix. ān. Serue. Ad has horas capitu. R. et verſus vt ſupra. in nata. vnius cōfeſſoris non pontificis vel abbatis nouē lect. dicātur

¶ In natali plurimoꝝ cōfeſſorū. Ad veſperas antē. et ps̄. feriales. Capitulum

Hi ſunt viri mīe quorū iuſticie obliuionē non acceperunt. cū ſemine eorū permanēt bona/ hereditas ſancta nepotes eorum. p⁹.

Sanctorum meritis. ℟. Hi ſunt quos retinens. ℟. Te ſumma deitas. ℣. Letamini in domino. ant. Fulgebunt iuſti et tanq̄ ſcintille in arundineto diſcurrēt iudicabunt natiōes et regnabūt in eternū. ps. Ma. or.

Deus qui nos ſanctorum confeſſorum tuorum N. et N. confeſſionib⁹ glorioſis circumdas et protegis: da nobis ex eoꝝ imitatione proficere / et interceſſione gaudere. Per. Ad mat. Inuit. Venite adorem⁹ dñm q̄ i ſctis glioſ⁹ eſt. ps. Venite. hy⁹. Sanctoꝝ meritis. ℣. Hi ſunt quos. Te ſumma deitas. In nocturno. an. Secus decurſ⁹ aquaꝝ plātauit vineā iuſtorū ſed in lege dñi fuit volūtas eoꝝ. ps. Btūs vir. ant. Predicātes preceptum dñi ꝯſtituti ſūt i mōte ſctō ei⁹. ps. Quare fremuerūt. an. Filii hominum ſcitote q2 dominus ſanctos ſuos mirificauit. ps. Cum inuocarē. an. Letentur omnes q̄ ſperant in te domine quoniam tu bñdixiſti iuſtis / ſcuto bone voluntatis tue coronaſti eos. ps. Verba mea au. an. Domine domin⁹ noſter q̄ admirabile eſt nomen tuū in vniuerſa terra quia gloria et honore coronaſti ſanctos tuos et conſtituiſti eos ſuper opera manuum tuarum. ps. Ipſum. an. Dabo ſanctis meis locum nominatum in regno patris mei dicit dominus. ps. Domine quis. an. Sāctis qui in terra ſunt eius. mirificauit omnes voluntates meas inter illos. ps. Cōſerua. ant. Sancti qui ſperant in domino habebunt fortitudinem aſſument pēnas vt aquile volabunt et non deficient. ps. Domini eſt terra. ant. Iuſti autem imperpetuū viuent et apud dñm eſt merces eoꝝ. ps. Exultate iuſti. ℣. Letamini i dño. Tres lec. fiant. Lectio prīa

Beati pauperes ſpiritu quoniam ipſorum eſt regnum celorum. De his pſalmiſta ait. pauperes. id eſt humiles ſpiritu ſaluabit. Quia ſicut ſupbia initium eſt oīs peccati: ita humilitas eſt cuſtos oīm virtutum. ℟. Corpora ſāctorum in pace ſepulta ſūt et viuent nomina eorum i generatione et generationem. ℣. Sapiētiam ſanctorum narrant oēs populi et laudem eorum pronūciat omnis eccleſia ſāctoꝝ. In ge.

Lectio ii.

Beati mites quoniam ipſi poſſidebunt terram. Non terram iuda. non terram iſti⁹ mūdi. non terrā maledictā ſpinas et tribulos afferentem ſed terram quam pſalmiſta deſiderat. Credo videre bona domini in terra viuentium. ℟. Iuſtorū anime in manu dei ſunt. et nō tanget illos tormētū mortis. Viſi ſunt oculis inſipientium mori illi autē ſunt in pace. ℣. Deus tētauit illos et inuenit eos dignos ſe. Viſi ſunt.

Lectio tercia.

Beati qui lugent: quoniam ipſi conſolabuntur. Luctus hic mortuorū non ponitur. communis legi nature: ſed pro peccatis et viciis. Beati qui lugent peccata: quoniam ipſi cōſolabūtur ſpiritu. Multi eni deflent damna rerum: funus parentum ⁊ cetera his ſimilia: ſed non propter ea ſunt beati. ℟. Iuſti imperpetuum viuent et apud dominum eſt merces eorum. Et cogitatio eorum apd altiſſimum. ℣. Ideo accipiūt regnum decoris et dyadema ſpeciei de manu domini. Et cogitatio. Gloria laus et honor dec⁹ poteſtas et iubilatio patri et nato et ſpiritui ſancto. Apud do. ℟. Sint lumbi veſtri precincti et lucerne ardentes i manibus veſtris. Et vos ſimimiles hominibus expectātibus dominum ſuum quādo reuertatur a nuptiis. ℣. Vigilate ergo quia neſcitis qua hora domin⁹ veſter vētur⁹ ſit. Et vos. Gloria patri. Et vos ſimiles. ℣. Exultent iuſti. In laudibus. a.

Iuſtorum anime i manu dei ſunt et non tanget illos tormentum malicie. ps. Dominus regnauit cum. Hii ſunt viri. hymn⁹. Rex glorioſe preſulum. ℣. Mirabilis deus. an. Sint lumbi veſtri precincti et lucerne ardentes in manib⁹ veſtris. ⁊ vos ſimiles hominibus expectantibus dominum ſuum quando reuertatur a nuptiis. ps. Benedictus. oratio ut ſupra. Ad primam an. Corpora ſanctorum in pace ſepulta ſūt et viuent nomina eorum i eternum. Ad terciam. an. Beati mundo corde quoni am ipſi deum videbunt. Hii ſunt viri miſericordie. Ad has horas dicũt ℟ et ℣ de cõi pl'iõꝝ mřꝝ. Ad ſextã. a. Sancti ſpiritꝰ et anime iuſtorum hymnũ dicite deo in eternum. Ca.

Generatio eorum ⁊ gloria eorum non derelinquetur: corpora eorum ĩ pace ſepulta ſunt. et viuẽt nomina eorum in eternum.

Ad nonam. an. Exultabũt ſancti in gloria letabuntur in cubilibus ſuis. Capl'm.

Sapientiam ſãctorum narrabunt omnes populi et laudem eorum pronunciat omnis eccleſia ſãctorum. ¶ In natali vniꝰ virginis et martyris noue lectionum. Ad veſperas. a.

Iſta eſt virgo ſapiens quã dominus inuenit vigilantem. que accepta lampade ſumpſit ſecum oleum. ⁊ veniente domino introiuit cũ eo ad nuptias. ps ferial'. Ca.

Domine deꝰ meꝰ exaltaſti ſuper terram habitationem meam: et pro morte defluenti deprecata ſum. ℟. Regnum mundi.

Virginis ꝓles Hyꝰ opifexꝫ matris virgoque geſſit peperitꝫ virgo virginis feſtum canimꝰ tropheum accipe votum.

Hec tua virgo duplici btã ſorte dũ geſſit fragilem domare corporis ſexũ: domuit cruẽtũ corpore ſeclũ. Unde nec mortẽ nec amica mortis ſeua penarꝝ gña paueſcens ſanguine fuſo meruit ſacratum ſcãdere celũ. Huiꝰ obtẽtu deus alme: nr̃is parce iam culpis vicia remittẽs quo tibi puri reſonemꝰ almum pectoris hymnum.

Gloria patri genitoꝫ ꝓli ⁊ tibi cõpar vtriuſꝫ ſemꝑ ſpũs alme deꝰ vnꝰ omĩ tp̃e ſecli. Amen. ℣. Diffuſa eſt. ant.

Simile eſt regnũ celorꝝ ſagene miſſe in mare et ex omĩ gñe piſciũ ꝯgregãti quam cũ impleta eſſet educẽtes et ſecus litꝰ ſedẽtes elegerũt bonos in vaſa ſua malos aũt foras miſerũt ps Ma.

Deus qui inter Or. cetera potẽtie tue miracula etiam in ſexu fragili victoriam martyri contuliſti. concede propicius: vt cuius natalicia colimꝰ: per eius ad te exempla gradiamur. Per dominum. vel oratio ꝓpria. Ad mat. Inuitat. Agnũ ſponſum virginum Venite adoremꝰ dñz

Ieſum chriſtum. ps. Venite. hy⁹. Virginis proles. In primo nocturno. ant. Ante thorum huius virginis frequentate nobis dulcia cantica dragmatis. ps. Domine dominus noſter. ant. O quam pulchra eſt caſta generatio cum claritate. ps. Celi enarrant. an. Unguentum effuſum nomen tuum ideo adoleſcentule dilexerunt te nimis. ps. Domini eſt terra. V. Diffuſa eſt gratia. Lectio i.

Immaculatus dominus immaculatam ſibi famulam elegit: etiam in hoc pleno colluuionum fragilitatis humane corpore conſecrauit, cum in toto mundo virgis flos marie immarceſſibilis vite coronas inſerat, et ſeptrigeram pudoris aulam immaculato conſeruet affectu. R. Diffuſa eſt gratia in labiis tuis Propterea benedixit te deus in eternum. V. Dilexiſti iuſticiam et odiſti iniquitatem. Propterea bened. Lectio ii.

Sancta hec virgo fratres cui⁹ hodie natalicia celebramus: mori pro domino non potuiſſet corpore: ſi ſpiritus a terrenis deſideriis mortu⁹ non fuiſſet in mente. Erectus namque in virtutis culmine animus huius ſancte mulieris tormenta deriſit, premia calcauit. R. Propter veritatem et manſuetudinem et iuſticiam. Et deducet te mirabiliter dextera tua. V. Audi filia et vide et inclina aurem tuam et obliuiſcere populum tuum et domum patris tui. Et de. Lectio iii.

Sancta hec fratres ante reges et preſides ducta ſtetit. ferientem robuſtior iudicante ſublimior. Quid inter hec nos barbati ac debiles dicturi ſumus: qui ire ad celeſtia regna puellam per ferrum videmus. R. Veni electa mea et ponam in te thronum meum Quia concupiuit rex ſpeciem tuam. V. Specie tua et pulchritudine tua intende proſpere procede et regna Quia. In ſecundo nocturno. ant. Specie tua et pulchritudine tua intende proſpere procede et regna. ps. Eructauit. an. Adiuuabit eam deus vultu ſuo de⁹ in medio ei⁹ non commouebitur. ps. De⁹ noſter re. ant. Sicut letantium omnium noſtrum habitatio eſt in te ſancta dei virgo. ps. Fundamenta. V. Specie tua. Lectio quarta.

NOs fratres ſi adipiſci regna celoꝝ per bella perſecutionis nō poſſumꝰ hocipſū nobis timoꝛi ſit. qꝛ deū nolumꝰ per pacē ſequi. Ecce nulli noſtrū hoc tp̄e dicit deus pꝛo me morere: ſed illicita tantū modo in te deſideria occide. Qui ergo ī pace ſubiicere carnis deſyderia nolumꝰ quomodo in bello pꝛo deo ipſam carnē daremꝰ. ℞. Dilexiſti iuſticiā ⁊ odiſti iniquitatē ꝓpterea vnxit te deus deus tuus oleo leticie. ℣. Pꝛopter veritatē ⁊ māſuetudinē et iuſticiā. Unxit.

SAncta eccl'a Lcō. v. immaculata coitu: fecūda partu. virgo eſt ſanctitate: mater ē pꝛole. Parturit nanqꝫ nos virgo: non viro plena ſed ſpiritu. Parit nos virgo: non cum dolore mēbꝛoꝝ: ſed cū gaudiis angeloꝛum. ℞. Hec eſt vgo ſapiēs quā dñs īuenit vigilantē q̄ accepta lāpade ſūpſit ſecū oleū. Et veniēte domino ītroiuit cum eo ad nuptias. ℣. Inuenta bona margarita dedit omnia ſua et comparauit eā. Et veniente. Lcō ſexta.

NUtrit nos virgo non carnis lacte: ſꝫ populi. quo infirmam adhuc creſcētis populi lactauit etatē. Que igitur nupta que habet liberos q̄ ſancta eccl'ia/ que virgo eſt ſacramentis. mater eſt populis. ℞. Audi filia et vide et inclina aureꝫ tuā. et obliuiſcere ppl'm tuum et domū patris tui. ⁊ ꝯcupiſcet rex ſpeciem tuam. Qm̄ ipſe eſt dñs deus tuus. ℣. Induet te dñs veſtimēto ſalutis et īdumēto leticie circūdabit te. Qm̄. In tercio noctur. an. Dū eſſet rex in accubitu ſuo nardꝰ mea dedit odoꝛem ſuauitatis. ps. Canta. iꝰ. ā. Nigra ſum ſed foꝛmoſa filia hieruſalē ideo dilexit me rex ⁊ introduxit me in cubiculum ſuum. ps. Dñs regñ. exul. ā. Surge aquilo ⁊ veni auſter perfla oꝛtum meum et fluent aromata illiꝰ. ps. Canta. ℣. Adiuuabit eā. ¶ Scdm̄ mat. xiii.

IN illo tempoꝛe. dixit ieſꝰ diſcipulis ſuis parabolam hanc. Simile eſt regnum celoꝛum theſauro abſcondito in agro. quem qui inuenit homo: abſcondit et pꝛe gaudio illius vadit et vēdit vniuerſa q̄ habet: et emit agrum illum. Et reliqua. Omelia beati gregorii [illegible] de ead̄ lecti.

Celorum regnum fratres cariſſimi Idcirco terrenis rebus ſimile dicitur. vt ex his que animus nouit: ſurgat ad incognita que non nouit/ quatenus exemplo viſibiliū ſe ad inuiſibilia rapiat. et per ea que vſu didicit quaſi confricatus incaleſcat. vt per hoc qđ ſcit nota diligere diſcat et icognita amare. ℟. Veni ſpōſa xp̄i accipe coronam quā tibi domin⁹ p̄parauit ineternū. pro cuius amore ſāguinē tuū fudiſti. Et cū āgelis in paradiſum introibis. ℣. Veni electa mea et ponam in te thronum meum quia cōcupiuit rex ſpeciē tuam. Et. Lectio. viii.

Ecce regnū celoꝝ theſauro abſcondito in agro comparatur. Qua in re hoc quoqꝫ notandum ē: ꝙ inuentus theſaurus abſconditur vt ſeruetur. Quia ſtudium celeſtis deſiderii a malignis ſpiritibus cuſtodire non ſufficit qui hoc ab hūanis laudibus nō abſcondit. ℟. Pulcra facie ſꝫ pulcrior fide beata es virgo reſpuens mundum. Letaberis cum angelis. intercede pro omnibus nobis. ℣. Specie tua et pulcritudine tua intende proſpere procede et regna. Letaberis cum angelis. Lectio nona.

In preſenti etenī vita quaſi in via ſumus: ꝗ ad patriam pergim⁹. Maligni autē iter noſtrū quaſi quidā latrūculi obſidēt. Depredari ergo deſiderat qui theſaurū publice i via portat. ℟. Regnū mūdi ⁊ oēm ornatū ſeculi contempſi ꝓpter amorem dn̄i mei Ieſu xp̄i. Quē vidi quem amaui quem credidi quē dilexi. ℣. Eructauit cor meū verbū bonum dico ego opera mea regi. Quem. Pſus. Specie tua. In laud. an.

Hec ē virgo ſapiēs quā dominus vigilantem inuenit. ps. Dn̄s regn̄. an. Hec eſt virgo ſapiēs ⁊ vna de numero prudentium. ps. Jubilate. an. Veni ſponſa chriſti accipe coronam quā tibi dn̄s p̄parauit ieternū. ps. Deus deus meus. an. Media nocte clamor fact⁹ eſt ecce ſponſus venit. exite obuiam ei. ps. Bened. an. Tunc ſurrexerunt oēs virgines ille et ornauerūt lampades ſuas. ps. Laudate dñm de celis. cp̄m. Dñe deus meus. Hymnus.

Ieſu corona virginum quem mater illa cōcepit que ſola virgo parturit hec vota clemens accipe. Qui paſcis iter lilia ſept⁹ choreis virginum ſpōſas decorans gloria ſponſiſq; reddens premia. Quocūq; pergis virgines ſequuntur atq; laudibus poſt te canentes curſitant hymnos q; dulces perſonant. Te deprecamur largius nr̄is adauge ſēſib; neſcire prorſus omnis corruptiōis vulnera. Deo patri ſit gloria ℣. Elegit eam et preelegit eam. ℟. Et habitare eam facit in tabernaculo ſuo.

Et ſic dicitur quandocumq; dicitur. ant. Simile eſt regnum celorum homini negociatori querēti bonas margaritas iuēta vna precioſa dedit omnia ſua ⁊ cōparauit eam. ps. Benedictus. Oratio vt ſupra. vel oratio propria. Ad primā. ant. Hec eſt virgo ſapiens c⁹. Ad terciam. an. Hec eſt virgo ſapiens. ic⁹. Cp̄m. Domine deus meus. Rm Diffuſa eſt gratia i labiis tuis. ℣. Propterea benedixit te deus in eternum. In labiis. ℣. Specie tua. Ad vſ. ant. Veni ſponſa. Cp.

Confitebor tibi domine rex ⁊ collaudabo te deum ſaluatorem meum confitebor et laudem dicā nomini tuo quoniam adiutor ⁊ protector factus es michi et liberaſti corp⁹ meum a perditione. ℟. Specie tua et pulchritudīe tua ℣. Intende proſpere procede et regna. Et pul. ℣⁹. Adiuuabit eam. Ad nonā. an Tunc ſurrexerunt. Cp̄m.

Liberaſti me de perditione ⁊ eripuiſti me de tempore iniquo: propterea confitebor et laudem dicā tibi et benedicam nomē tuum domine deus meus. ℟. Adiuuabit eam de⁹ vultu ſuo. ℣⁹. Deus in medio eius non commouebitur. Vultu ſuo. ℣. Elegit eam Ad ſecundas veſperas. ā. Hec eſt virgo ſap. i⁹. pſalmi feriales. cp̄m. Domine deus meus. hy⁹. Ieſu corona virginum. ℣. Diffuſa eſt gratia in labiis tuis. ant. Quinq; prudentes virgines acceperūt oleum in vaſis ſuis cum lāpadibus media aūt nocte clamoꝛ factus eſt ecce ſponſus venit exite obuiam xpo dn̄o. ps. Magt.

¶ In nata. vnius virgis et mar. iii. le. Ad vē. ãe et ps fer. cp̄ Dn̄e de⁹ m. hy⁹ et cetera ad vē. vt in na. vnius virginis et mar. ix. l. Ad matu. Inuita. hy⁹. ꝯ. ãe cū ſuis ps in noct. vt ſ. in nata. vnius vir. et mar. ix. lec. R⁹. Diffuſa eſt grā. Tres lec. legāt de ſupꝛad. quaꝝ pꝛia ſic incipit. Immaculatus dn̄s Tria Rīa de pꝛed hyſto. per oꝛdinem dn̄r. R. Dn̄e tua. In laud vna ſola ã dr̄. Cp̄m hy⁹ et cetera ad matu. vt ſ. i natali vni⁹ virgis et mar. ix. lec. Ad pꝛimā. ã. Hec eſt virgo capi. ii⁹. Ad. iii. ant. Veni ſpōſa. Ad. vi. ã. Media nocte. Ad. ix. ã. Tūc ſurrexerunt. et cē ad horas vt in natali vni⁹ virgīs et mar. ix lec.

¶ In natali vni⁹ vir. non mar. ix. lec. Ad vē. ã. Accinxit foꝛtitudine lumbos ſuos et roboꝛauit bꝛachium ſuum ideoqꝫ lucerna eius non extinguetur i ſempiternum. ps fer. Cp̄.

Qui gloꝛiatur in dn̄o gloꝛietur. non enim qui ſeipſum commēdat ille pꝛobatus eſt: ſed quē deus commēdat. R. Regnū mūdi. hy⁹. Virginis pꝛoles. V. Huius obtētu. Glia patri ge. R⁹. Diffuſa eſt. ant. Simile eſt regnum celoꝝ ſage. ps. Magnificat. oꝛo.

Exaudi nos deus ſalutaris noſter: et ſicut de beate. N. virginis tue feſtiuitate gaudem⁹: ita pie deuotionis erudiamur affectu. Per dn̄m. Vel oꝛo.

Concede nobis queſumus omnipotens de⁹ ſancte. N. virginis tue exultare meritis: et beneficiorum ei⁹ attolli ſuffragiis. Per dn̄m. Ad matutinas Inuitato. Agnum ſpōſū. ps. Venite. hy⁹. Virginis pꝛoles. Huius obtētu. Gloria patri. Noue ãe cū ſuis ps et v⁹ in noct. vt ſ. in natali vni⁹ virgīs et mar. ix lec. Noue lec. fiāt. L. cō. i.

Sancta eccleſia decem virginibus ſimilis eſſe dicit. quia ex vtroqꝫ ſexu fideliū multitudo colligitur In quaqꝫ mali cum bonis et repꝛobi cū electis admixti ſunt: recte fatuis virginibus ſimilis eſſe pꝛehibetur. R. Diffuſa eſt grā

Sunt nãq; Lcõ.ii. pleriq; continẽtes qui ab exteriori appetitu ſe cuſtodiunt. et ipſi ad interiora rapiũtur. Carnẽ macerant. et toto deſiderio mẽtis ſue ad ſupernã patriã anhelant. ℟. Propť vita.

Hi nimirum Lc.iii gloriam ſuam nõ in ore hominum ponunt: ſed intra mentis ſue conſcientiam tegunt. Et ſunt pleriq; qui corpus per abſtinentiam affligunt: ſed de ipſa ſua abſtinentia humanos fauores expetunt ℟. Veni electa mea. Lcõ quarta

Sed fatue profecto ſũt virgines: qꝛ ſolã trãſitorie laudis retributionẽ querũt. et a deo retributionem non inueniunt. quia pro eis receperunt ab hoĩbus laudes quas amauerũt Unde et apte ſudit. Quinq; fatue non ſumpſerunt oleum ſecum. ℟. Dilexiſti iuſticiam. Lectio quinta

Prudentes vero acceperunt oleum ĩ vaſis ſuis cum lampadibꝫ. Per oleum quippe nitor glorie deſignatur. Vaſcula autẽ noſtra ſunt corda in quibꝰ ferimus cuncta que cogitamus. Prudentes autẽ oleum in vaſis ſuis habẽt: qꝛ nitorem glorie iuxta conſcientiam retinent paulo atteſtante qui ait Gloria autem noſtra hec eſt: teſtimonium conſciẽtie noſtre. ℟. Hec eſt virgo ſap. Lc.vi.

Fatue autem virgines oleum ſecum non ſũpſerunt: quia gloriam intra conſcientiam non hñt: dum hanc ab ore proximorum querunt. Notãdum vero eſt ꝙ omnes virgines lampades habent: ſed oẽs oleum non habent. qꝛ pleruq; in ſe bona opera cum electis et reprobi oſtẽdunt ſed ſoli ad ſpõſum cũ oleo veniunt: quia de his que foris egerũt: intus gloriam querunt. ℟. Audi filia.

Secũdum matheum .xxv.

In illo tempore Dixit ieſꝰ diſcipulis ſuis parabolam hanc. Simile eſt regnum celorum decẽ virginibus: que accipiẽtes lãpades ſuas exierunt obuiã ſponſo et ſponſe. Et reliq̃. Om̃. bti gre. pp. de eadẽ le.

Sepe vos fratres cariſſimi admoneo praua opera fugere: mundi huiꝰ inquinamenta deuitare. Sꝫ ho dierna ſancti euangelii lectione compellor dicere: vt et bona que agitis cū magna cautela caueatis/ne p hoc quod a vobis rectū geritur: fauor aut gratia humana requiratur. ℟. Offerentur regi virgines domino poſt eam proxime eius offerentur tibi in leticia et exultatione. ℣. Specie tua et pulchritudine tua intende proſpere procede et regna. In leticia. Lectio. viii.

Ecce enim redemptoris voce decem virgines et omnes dicuntur virgines: ſed tamen intra beatitudinis ianuam non oēs recepte ſunt: quia earum quedam dum de virginitate ſua gloriam foris expetūt in vaſis ſuis oleum habere noluerunt. ℟. Pulcra.

SEd prius Lectio. ix. nobis querendum eſt quid ſit celorum regnum: aut cur decem virginibus comparetur. que etiā prudentes virgines et fatue dicantur. Dum enim regnū celorum conſtat quia nullus reproborum ingreditur: recte fatuis virginibus ſimile eſſe phibetur. ℟. Regnum mundi. ℣. Specie tua. In laud' oēs ſic dicūtur ſupra in natali vni' virginis et mar. ix. lec. Cap̄m. Qui gloriatur. hy'. Jeſu corona. ℣. Elegit eam. an̄. Simile eſt regnum celoꝝ theſauro. pſ. Benedictus. or̄. vt ſ. ad vſ. Ad primā et ad alias horas oīa ſicut vt ī in natali vni' vir. et mar. ix. lec. cum capitulis ſequen̄. Ad iii. cap̄m. Qui gloriatur in dn̄o. Ad vi. Capitulum.

Emulor enim vos dei emulatione deſpondi enim vos vni viro virginem caſtam exhibere xp̄o. Ad nonam. Capitulum.

Sapientia vincit maliciam attingit ergo a fine vſq; ad finem fortiter. et diſponit omnia ſuauiter. Ad ſecūdas vſ. ℟. Hec eſt virgo. vt ſ. in ferial'. cap̄m. Qui gloriatur. hy'. Jeſu corona. ℣. Diffuſa eſt gratia. an̄. Veniente ſponſo prudens virgo preparata introiuit cum eo ad nuptias. pſ. Magnificat. or̄. vt ſu.

¶ In natali vnius virginis nō martyris trium lectionum. Ad veſperas an̄e et pſal. in ferial eo. cap̄. Qui gloriatur in domino. hy'. et cetera ad veſperas vt ſ.

In natali vniꝰ virginis nō marty. ix. lc. Ad matu. Inuita. pꝰ. ix añe cū suis ps in nocturnis. vt s. in nata. vnius virginis nō marty. ix. lect. cum. R. Diffusa est gratia. Tres lec. legantur de supradictis. quarū pma sic incipit Sancta ecclesia decē virginibus. Tria R. de predicta hyst. per ebdo. scdm ordinē dicantur. Vꝰ. Specie tua. In laud. vna sola an. vt et cetera ad matuti. vt s. ad matuti. ī natali. vnius virginis et martyris ix. lect. Ad primā. an. Hec est virgo. sꝰ. Ad terciam. ant. Veni sponsa. Ad sextam an. Media nocte. Ad nonam. an. Tunc surrexerunt. Capla et cetera ad horas vt s. in nata. vnius virginis non martyris nouem lectionum. ¶ In natali plurimarum virginum. Ad vesperas. anti. et psalmi feriales. Capitulū hymnus. versus et an. super psalmum. Magnificat. vt in natali vndecim milia virginum. Oratio.

Sanctarum virginum tuarum. N. ⁊. N. nos quesumus domine muniat intercessio: que tibi et vite merito et castitatis placuerunt priuilegio. Per dominum. Ad matutinas inuitatorium hymnus añe. et psalmi in nocturnis cum R. vt supra. in natali vndecim milia virginū. Tres lectiones fiant lectio prima. Sancta ecclesia decē virginibꝰ. Require in natali vniꝰ virginis nō martiris.

¶ Oro dicenda ad missā.

Deꝰ qui de indignis dignos / de peccatoribus iustos / de immundis mūdos facis: mūda cor ⁊ corpꝰ meum ab omni contagione ⁊ sorde peccati. et fac me dignum altaribꝰ tuis ministrū ⁊ ꝯcede ꝓpiciꝰ vt ī hoc altari ad qđ īdignꝰ accedo hostias acceptabiles offerā pietati tue pro pctis ⁊ offensionibꝰ meis: et inumeris q̄tidianisqꝫ excessibꝰ. ⁊ ꝓ oībꝰ hic circūstātibꝰ / vniuersisqꝫ michi familiaritate ⁊ affinitate ꝯiūctis / atqꝫ me odio aliq̄ insectātibꝰ et aduersantibꝰ / cūctisqꝫ fidelibꝰ xp̄ianis viuis ⁊ mortuis. et ꝑ eū sit tibi meū votū atqꝫ sacrificiū acceptabile q̄ se tibi deo prī obtulit in sacrificiū / iesꝰ xp̄s filiꝰ tuꝰ dn̄s noster. Qui tecum dicemus ſancti euangelii lectione compellor dicere: vt et bona que agitis cū magna cautela caueatis, ne per hoc quod a vobis rectū geritur: fauor aut gratia humana requiratur. ℟. Offerentur regi virgines domino poſt eam proxime eius offerentur tibi in leticia et exultatione. ℣. Specie tua et pulchritudine tua intende proſpere procede et regna. In leticia. Lectio. viii.

Ecce enim redemptoris voce decem virgines et omnes dicuntur virgines: ſed tamen intra beatitudinis ianuam non oēs recepte ſunt: quia earum quedam dum de virginitate ſua gloriam foris expetūt in vaſis ſuis oleum habere noluerunt. ℟. Pulcra.

Sed prius Lectio. ix. nobis querendum eſt quid ſit celorum regnum: aut cur decem virginibus comparetur. que etiā prudentes virgines et fatue dicantur. Dum enim regnū celorum conſtat quia nullus reproborum ingreditur: recte fatuis virginibus ſimile eſſe phibetur. ℟. Regnum mundi. ℣. Specie tua. In laud' dō ſe dñe vt ſupra in nata. vni' virgi. et mar. ix. lec. Cpm. Qui gloriatur. hy'. Jeſu corona. ℣. Elegit eam. an. Simile eſt regnum celorum theſauro. ps. Benedictus. or. vt ſ. ad vſ. Ad primā et ad alias horas oīa fiāt vt ī natali vni' vir. et mar. ix. lec. cum capitulis ſequeñ. Ad iii. cpm. Qui gloriatur in dño. Ad vi. Capitulum.

Emulor enim vos dei emulatione deſpondi enim vos vni viro virginem caſtam exhibere xpō. Ad nonam. Capitulum.

Sapientia vincit maliciam attingit ergo a fine vſqȝ ad finem fortiter. et diſponit omnia ſuauiter. Ad ſecūdas vſ. ℣. Hec eſt virgo. vt ferial. cpm. Qui gloriatur. hy'. Jeſu corona. ℣. Diffuſa eſt gratia. ant. Veniente ſponſo prudens virgo preparata introiuit cum eo ad nuptias. ps. Magnificat. or. vt ſu.

¶ In natali vnius virginis nō martyris trium lectionum. Ad veſperas aīe et pſal. in feriales. cp. Qui gloriatur in domino. hy'. et cetera ad veſperas vt ſ.

in natali vnꝰ virginis nō marty. ix. lc. Ad matu. Inuita. pꝰ. ix aīe cū ſuis pſo in nocturnis. vtā. in nata. vnius virginis nō marty. ix. lect. cum. R. **Diffuſa eſt gratia.** Tres lec. legantur de ſupradictis, quarū pma ſic incipit **Sancta eccleſia decē virginibus.** Tria R. de pdicta hyſt. per ebdo. ſcōm ordine dicantur. Rꝰ. **Specie tua.** In laud. vna ſola an. dr et cetera ad matuti. vtā. ad matuti. i natali. vnius virginis et martyris ix. lect. Ad primā. ant. **Hec eſt virgo.** ſiꝰ. Ad terciam. ant. **Veni ſponſa.** Ad ſexta m. an. **Media nocte.** Ad nonam. an. **Tunc ſurrexerunt.** Capla et cetera ad horas ſicut in nata. vnius virginis non martyris nouem lectionum.

¶ In natali plurimarum virginum. Ad veſperas. anti. et pſalmi feriales. Capitulū hymnus. verſus et an. ſuper pſalmum **Magnificat.** vt in natali vndecim milia virginum. Oratio.

Sanctarum virginum tuarum. N. et. N. nos queſumus domine muniat intercesſio: que tibi et vite merito et caſtitatis placuerunt priuilegio. Per dominum. Ad matutinas inuitatorium hymnus aīe. et pſalmi in nocturnis cum R. vt ſupra. in natali vndecim milia virginū. Tres lectiones fiant lectio prima. **Sancta eccleſia decē virginibꝰ.** Require in natali vnꝰ virginis nō martiris.

¶ Oro dicenda an missā.

Deꝰ qui de indignis dignos/ de peccōribus iuſtos/ de immundis mūdos facis: mūda cor ⁊ corpꝰ meum ab omni contagione ⁊ ſorde peccati. et fac me dignum altaribꝰ tuis miniſtrū ⁊ ꝯcede ppiciꝰ vt i hoc altari ad qd idignꝰ accedo hoſtias acceptabiles offerā pietati tue pro pctis ⁊ offēſionibꝰ meis: et inumeris qtidianiſqꝫ exceſſibꝰ. ⁊ ꝓ hiis hic circūſtātibꝰ/ vniuerſiſqꝫ michi familiaritate ⁊ affinitate ꝯiūctis/ atqꝫ me odio aliq inſectātibꝰ et aduerſantibꝰ/ cūctiſqꝫ fidelibꝰ xpianis viuis ⁊ mortuis. et p eū ſit tibi meū votū atqꝫ ſacrificiū acceptabile q ſe tibi deo pri obtulit in ſacrificiū/ ieſꝰ xp̄s filiꝰ tuꝰ dn̄s noſter. Qui tecum

¶ Oro dicenda poſt miſſā

Omnipotens ſempiterne deus ieſu chriſte domine eſto propicius peccatis meis per aſſumptionē corporis et ſanguinis tui. tu enim loquens dixiſti. Q manducat meam carnem et bibit meum ſanguinem in me manet et ego in eo. ideo te ſupplex deprecor vt in me cor mundum crees / et ſpiritum rectum in viſceribus meis innoues: et ſpiritu principali me cōfirmare digneris atq; ab omnibus inſidiis dyaboli ac viciis emundes vt gaudiorum celeſtium merear eſſe particeps. Qui viuis ⁊ regnas deus. Per omnia ſecula ſeculorum. Amen.

¶ In dedicatiõe. ad vẽ. añ. Quã metuendus est locus iste vere nõ est hic aliud nisi dom⁹ dei et porta celi alleluya. ps. Laudate pueri dñm. an. Fundata est domus dñi super verticẽ mõtium ꝛ exaltata est sup̲ colles alla. ps. Laudate dñm oẽs gentes. an. Benedicta gl'a dñi de loco suo alleluya. ps. Lauda aĩa mea dñm. an. Templũ domini sanctum est dei cultura est dei edificatio est alla. ps. Laudate dominũ qm̃ bo. an. Architectus deus fũdauit domũ istam et sanctificauit eam in eternum quia sancta sũctoꝝ manent in ea alla. ps. Lauda hierusalẽ dñm. cap.

Ecce ego iohãnes vidi ciuitatẽ sanctã hierl'm nouam descendẽtem de celo a deo paratam sicut spõsam ornatam viro suo. R. Terribilis est locus. hymn⁹.

Urbs beata hierl'm dicta pacis visio que cõstruitur in celis viuis ex lapidib⁹ et angelis coornata vt sponsata comite. Noua veniẽs e celo nuptiali thalamo preparata vt sponsata copuletur domino platee et muri eius ex auro purissimo. Porte nitent margaritis aditis patentibus et virtute meritoꝝ illuc introducitur oĩs qui pro cristi noĩe hic in mũdo premitur. Tonsionibus pressuris expoliti lapides suis coaptantur locis per manus artificis disponũtur ꝑmansuri sacris edificiis. Diuisio. Angulare fundamentum lapis xp̃s missus est q̃ compage parietis in vtroq; nectitur quem syon sancta suscepit in quo credens permanet. Omnis illa deo grata et dilecta ciuitas plena modulis in laude cum canore iubilo trinum deũ vnicumq; cum fauore predicant. Hoc in templo summe deus exorat⁹ adueni ꝛ clementi bonitate precum vota suscipe largam' benedictionem hic infunde iugiter. Hic promereantur omnes petita acquirere et adepta possidere cum sanctis perenniter paradisum introire translati ad requiem. Gloria et honor deo vsq; quo altissimo vna patri filioq; inclito paraclito cui laus est et potestas ꝑ eterna secula. Amen. Et dicitur iste hymnus hic [illegible] ſius. Domum tuam dñe decet ſanctitudo. ℣. In longitudinem dierum. an. Sanctificauit dominꝰ tabernaculum ſuum et hec ē aula dei in qua inuocatur nomen eiꝰ de qua ſcriptū eſt erit nomē meum ibi dicit dominus. ps. Mag. or.

Deus qui nobis per ſingulos annos huiꝰ ſācti templi tui conſecrationis reparas diem et ſacris ſemper miſterijs repreſentas incolumes: exaudi preces populi tui et preſta: vt quiſquis hoc templum beneficia petiturus ingreditur cuncta ſe impetraſſe letetur. Per dominū nr̄m. Ad matutinas Inuitatorium. Filie ſyō currite aſſunt enim celebria matris veſtre ſolennia iubilemus igit deo noſtro vnanimes qui ſibi eam gratuita elegit clementia. ps. Venite. Inuitatorium tēpore paſchalis. Alleluya hec eſt domus domini Venite adoremus alleluya. ps. Venite. hymnus. Vrbs beata hieruſalem. Et dicitur vſqꝫ ad verſum. Angulare fundamentū. cum vſu. Gloria ⁊ honor deo. In pͥmo nocturno. an. Tollite portas principes veſtras et eleuamini porte eternales. ps. Domini eſt terra. an. Vidit iacob ſcalam ſummitas eius celos tangebat et deſcendentes angelos et dixit vere locus iſte ſanctꝰ eſt. ps. Deus noſter refugium. an. Cum euigilaſſet iacob de ſomno ait vere dominus eſt in loco iſto. ps. Magnus dominus. Verſus. Domum tuam. Lectio. i.

Beati qui habitant ī domo tua domine in ſecula ſeculorum laudabūt te. Beatus eſt cui omnia optata ſuccedunt. Hanc igitur beatitudinē nemo peccator habere poterit dum in carne viuit mortali. Rn̄. In dedicatione templi decantabat populus laudem. Et in ore eorum dulcis reſonabat ſonus. Verſus. In hymnis et confeſſionibus benedicebant dominum. Et in ore eorum dulcis reſonabat ſonus. Lectio. ij.

Stetit ſalomon ante altare domini in conſpectu eccleſie iſrael, et expandit manus ſuas in celum et ait. Domine deus iſrael non eſt ſimilis tui de us in celo deſuper / nec ſuper terram deoꝛſum qui cuſtodis pactum et miſericoꝛdiam ſeruis tuis q̄ ambulant coꝛam te in toto coꝛde ſuo ſicut locutus es dauid / et manibus perfeciſti vt hic dies pꝛobat. ℞. Fũdata eſt domus domini ſuper verticem montium et exaltata eſt ſuper colles Et venient ad eum omnes gẽtes et dicent gloꝛia tibi domine. ℣. Venientes autem venient cũ exultatione poꝛtantes manipulos ſuos. Et venient ad eum omnes gentes.

Lectio tercia.

Nunc domine deus iſrael firmentur verba tua que locut⁹ es ſeruo tuo dauid. Ergo ne putãdum eſt ꝙ vere deus habitet ſuper terram? Si enim celũ et celi celoꝛũ te capere non poſſunt: quantomagis domus hec quam edificaui? Sed reſpice ad oꝛationem ſerui tui et ad pꝛeces eius domine deus meus. ℞. Domus mea domus oꝛatiõis vocabitur dicit dominus In ea omnis qui petit accipit et qui querit inuenit et pulſanti aperietur. ℣. Domum tuam domine decet ſanctitudo in longitudinẽ dierum. In ea omnis qui petit accipit et qui querit ĩuenit et pulſanti aperietur.

In ſecundo nocturno. an.

Non eſt hic aliud niſi domus dei et poꝛta celi. ps. Quam dilecta. an. Erexit iacob lapidem in titulum fundẽs oleum deſuper. ps. Benedixiſti domine. an. Erit michi dominus in deum et lapis iſte vocabitur domus dei. ps. Fundamẽta eius. ℣. Hec eſt dom⁹ domini firmiter edificata ℞. Bene fũdata ſupꝛa firmã petram.

Lectio quarta.

Salomon ĩ templo domini oꝛauit et dixit. Audi domine hymnũ oꝛationem ⁊ quecũqꝫ ſerui tui oꝛauerint in loco iſto: ⁊ exaudias in loco habitaculi tui in celo Et cum exaudieris pꝛopicius eris. ℞. Benedic domine domum iſtã quã edificaui nomini tuo veniẽtium in loco iſto Exaudias pꝛeces in excelſo ſolio gloꝛie tue. ℣. Domine ſi conuerſus fuerit popul⁹ tu⁹ et oꝛauerit ad ſanctuarium tuum. Exaudies preces in excelſo ſolio gloꝛie tue.

Lectio quinta.

SI peccauerit homo in proximū et habuerit aliquod iuramentum quo teneatur aſtrictus: et venerit propter iuramentū coram altari tuo in domum tuam: iudicabis ſeruos tuos condemnans impium, quia iuſtus es: et retribues ei ſecundum iuſticiam ſuam. domīe deus iſrael parce populo tuo et ne deleas eos. ℟. O ꝙ metuendꝰ eſt locus iſte vere. Non eſt hic aliud niſi domus dei et porta celi. ℣. Mane ſurgēs iacob votum vouit dn̄o ꝛ dixit. Non eſt. Lectio ſexta.

SI clauſum fuerit celum et non pluerit ꝓpter peccata hominū ꝛ orātes in loco iſto penitētiam egerit nomini tuo: et a peccatis ſuis conuerſi fuerint ꝓpter afflictionem ſuam: exaudi eos in celo et dimitte peccata ſeruorum tuoꝝ et populi tui iſrael, et oſtēde eis viam bonam ꝑ quā ambulent, et da pluuiam ſuper terram quam dediſti populo tuo in poſſeſſionem, et miſericordiam tuam. ℟. Mane ſurgens iacob erigebat lapidem in titulum fundens oleū deſuper votum vouit domino Vere locus iſte ſanctus eſt et neſciebam. ℣. Vidit iacob ſcalam ſūmitas eiꝰ celos tangebat et deſcēdētes angelos et dixit. Vere. In tercio nocturno. ā. Qui habitat in adiutorio altiſſimi in protectione dei celi commorabitur. ps. Ipſum. ant. Domum iſtam protege domine et angeli tui cuſtodiāt muros eius. ps. Cātate. ant. Hec aula accipiat a deo gratiam benedictionis ꝛ miſericordiam a chriſto ieſu. ps. Dominus regnauit exultet. ℣. Beati qui habitant in domo tua domine. ℟. In ſecula ſeculoꝝ laudabunt te. Euangelium ſcd̄m lucam. xix.

IN illo tēpore. Egreſſus ieſus perambulabat hierico. Et ecce vir nomine zacheus ꝛ hic erat princeps publicanorum et ipſe diues. Et querebat videre ieſum quis eſſet: et non poterat pre turba, quia ſtatura puſillꝰ erat. Et reliqua. Sermo ex cōmentario ve. bede pbr̄i de eadē lectione.

Que impoſſibilia ſūt apud homines: poſſibilia ſūt apud deum. Ecce enim camelus depoſita gibbi ſarcina per foramen acus tranſit. ℞. Beati qui habitant in domo tua dñe In ſecula ſeculorum laudabũt te. ℣. Non priuabit bonis eos qui ambulãt in innocẽtia dñe virtutum beati qui ſperãt in te. In ſecula. Lectio. viii.

Hoc eſt intelligendum diues et publicanꝰ relicto onere diuitiarum cõtemptoqꝫ cenſu fraudium anguſtam portam arctãqꝫ viam que ad vitam ducit aſcendit. ℞. Lapides precioſi oẽs muri tui. Et turres hieruſalem gẽmis edificabuntur. ℣. Hec eſt domus dñi firmiter edificata bene fũdata eſt ſupra firmã petrã. Et tur. Lectio nona

Iſte mira deuotiõe fidei ad vidẽdum ſaluatorem quod natura minꝰ habuit aſcẽſu ſupplet arboris. atqꝫ ideo q̃uis iuſte ipſe rogare non audeat: benedictionem dominice ſuſceptionis quam ipſe deſiderabat accepit. ℞. Terribilis eſt locus iſte non eſt hic aliud niſi domus dei et porta celi vere etenim dominꝰ eſt in loco iſto Cui laus ſit per ſecula. ℣. Vos eſtis tẽplum dei viui et ſpiritus ſãctus habitat in vobis. Cui

Iſte verſus ſequens dicitur in proceſſione ad miſſã. ℣. Cum euigilaſſet iacob quaſi de graui ſomno ait. Vere. Gloria patri. Cui laus. Ps. Te deum ℣. Hec eſt domus domini. In laud. an.

Domum tuam domine decet ſanctitudo in lõgitudinem dierum. In tempore paſchali. alleluya Ps. Dominus regnauit. an. Domus mea domus orationis vocabitur. In tp̄e paſchali. alleluya. Ps. Iubilate. an. Hec eſt domꝰ domini firmiter edificata bene fũdata eſt ſupra firmã petram. In tp̄e paſchali alleluya. Ps. Deus deꝰ. an. Bene fundata eſt domꝰ domini ſupra firmam petrã In tp̄e paſchali. alleluya. Ps. Benedicite. ant. Lapides precioſi oẽs muri tui et turres hieruſalem gemmis edificabuntur. In tẽpore paſchali alleluya. Ps. Laudate. cap. Ecce ego iohannes. hym. Angularis. ℣. Bene fũdata eſt domꝰ domini ℞. Supra firmam petram. ant. zachee feſtinans deſcende quia hodie ſ domo tua oportet me manere. At ille feſtinans deſcēdit ⁊ excepit illum gaudēs in domū ſuam/hodie huic domui ſal⁹ a dño facta eſt In tpe paſchali, alleluya. ps Benedictus. or. Deus qui nobis p ſe ſingulos annos. Et dicitur ad horas. Ad primam an. Domum tuam dñe. ps Deus in nomine tuo. Beati immaculati. Retribue. Quicunqz vult. Sub eadem an. cap. Regi ſeculorum. ℟ Jeſu chriſte. cū alleluya. ℣ Qui ſedes. Si vero hoc feſtum iter lxx. et paſcha euenerit dicit ℟ Jeſu chriſte. ſine alleluya. vt in dñicis inf tpis. Ad iii. ant. Domus mea. ps Legem pone. cap. Ecce ego iohānes. ℟ Domum tuam domine decet ſanctitudo Alleluya alleluya. ℣ In longitudinem dierum. Alleluya. Gloria patri. ℟ Domum tuam. ℣ Hec eſt domus domini firmiter. oratio vt ſupra. Si hoc feſtum iter ſeptuageſimam et paſcha contigerit: tunc dicatur ℟ ad horas ſine alleluya. Ad ſextam. ant. Hec eſt dom⁹. ps Defecit. Capitulum.

Ecce ego iohannes audiui vocem dicentem michi/veni oſtendam tibi ſponſam vxorem agni/et oſtendit michi ciuitatē ſāctam hieruſalem deſcendētem a deo habentem claritatem dei ℟ Hec eſt dom⁹ domini firmiter edificata Allā allā. ℣ Bene fundata eſt ſupra firmam petrā Allā. Gloria p. ℟ Hec eſt domus dñi. ℣ Beati qui habitant in domo. Ad nonam. ant. Lapides precioſi. ps Mirabilia. Capitm.

Ego iohānes audiui vocem magnā a throno dicētem ecce tabernaculū dei cum hominibus et habitauit cum eis. ℟ Beati qui habitant in domo tua dñe Allā alleluya. ℣ In ſecula ſeculorum laudabūt te. Allā. Gloria. ℟ Beati qui habitant. ℣ Bene fundata eſt domus domini ℟ Supra firmam petram. Ad ſcdas veſperas ant. Domum tuā. ps. Dixit dñs. ant. Domus mea. ps Letatus ſū. an. Hec eſt dom⁹ ps Niſi dñs. an. Bene fūdata. ps. Laud do. q. bon⁹ an. Lapides precioſi. ps. Lauda hierl'm dominum.

Capitulum. Ecce ego Johannes vidi. vt ſupra. Ad veſperas. Reſponſorium Domus mea. Hymnus. Urbs beata hieruſalem. vt ſupra ad veſperas. totus dicitur. Verſus. Domum tuam domine. Anti. Ecce tabernaculum dei cum hominibus et ſpiritus ſanctus habitat in eis templum enim domini ſanctum eſt quod eſtis vos/ pro cuius amore celebratis hodie gaudia templi tempore feſti In tempore paſchali allã. ps. Magñ. or. Deus qui nobis. Hec feſtiuitas ſecundũ vſum herfordenſis eccle octa: nõ habet. Sed ſciendũ eſt ꝙ feſta eccle et feſtũ dedicationis eccle variis anni temporibus cõtingere poſſunt. nõ quia mobilia ſint ſicut paſcha et penthecoſtes: Sed propter variationem ſanctorum modo vario contingũt. quorum nomine ſũt eccleſie per dyoceſim dedicate. Unde notandum eſt ꝙ quocunq; die per totum aduentum hec feſta contingãt. ibidem de eis fieri debet ſeruitium ſicut de feſto principali cum primis veſperis et ſecundis veſperis ſolenniter. Si tamẽ in vigilia natalis dominĩ alterũ illorum contigerit ibidem ſolenniter celebretur et tunc ſecundas veſperas non habet nec memoriam. De feſto eccleſie fiunt octa. continue in ferijs per aduentum vacãtibꝰ exceptis ferijs quarta ſexta et ſabbato quattuor tẽporum et vigilia natiuitatis domini: in quibus ferijs et vigil. nichil fiet de talibus octabis niſi memoria tantum. Si vero feſtũ nouem lectionum infra octab. contingat. totum ſeruitium fiat de feſto et memoria de octa. De octauo die fiat plenũ ſerui. ſicut ĩ octa. ſolẽnibꝰ: niſi in dñicis vel ĩ fe. ſ. ãdree ſcti nicolai ꝛ concep. b. ma. ſci thome apli vel ſcte lucie forte contigat: quia tunc nichil fiet de talibus octabis niſi memoria tantum.

Et quacunq; die a natiuitate domi vſq; ad epyphaniam et ab epyphania vſq; ad cenam domini, hec feſta contigerint: ſolenniter ibidem celebrentur: niſi in feſto purif. vel ĩ dominica in ramis pal. ꝯtigerint quod si in dicta festo vel infra ea cucurrerint differantur usq in crastinum et tunc in crastino de eis fiet plenum servi. cū primis et secūdis vesperis in quibus vis fiet solēnis memoria. de secūdis vis purifi. vel dnice in ramis palmarum. Si vero in die sancti stephani aliquod dictorum festorum eve. primas vs̃ non habet: dictis tamen vis de nat. statim incipiatur servi. de tali fe. et prosequantur vespere utriusq usq ad finem prout in hystoria talis festi fuerint assignata. Et si fuerit festum [illegible] per oct. fiat [illegible] et hoc observatur usq ad dnicā passionem quadrage. si per [illegible] non fuerit impeditū. et quotiens sic fuerit impeditū: fiat de eo memoria tamen nisi in festis principalibus quia in primis vis et matu. festorum principaliū nulla debet fieri memo. de talibus oct. Si autem in die epy. vel in festo purificationis btē marie alterum istorum festo. contigerit: differatur usq in crasti. et tunc fiet cū primis et secundis vis in quibus vesp. fiet solemnis memo. de secundis vis epy. vel purifi.

Si vero dicta festa aliqua dominica adventus. [illegible] l. vel pl. nisi in dnica in ramis pal. evenerit. tūc vero celebrentur cum primis et secundis vesperis. et tūc fiat solēnis mem. de dnica ad utrasq vesperas et matutinas. De octa. Ita festo ceste a dominica prima quadrage. et inde ad oct. pasche nichil fiat usq ad crastinum dni. nisi memo. tm̄. tunc tamen fiat solēn. nisi in dnica cōtigerit. Cōpl. vero de adventu nat. pl. et pasche non mutantur propter dicta festa vel propter aliqua alia festa contingentia. Si autem dicta festa in ebdomada dni vel inde usq ad octa. pasche contigerint: differantur usq post octa. pasche ubi cōvenientius possint celebrari et tunc de tali fe. sic dilato fiet servitiū cum primis et secundis vis. Si autem dnica in oct. pasche dicta festa eve. differantur usq in crasti. Et sciendum est quod non propter excellentiam horum dierū cum in his contingunt talia festa sic differuntur: primo quia servi. horum dierū tam singulare est in se: quod bono modo non potest differ.

[illegible] auferri. Et ſimiliter quia ſalua feſta ſuum ſeruiciũ integrũ non pñt habere: nec huic tempori poterunt cõmemorari. Ideo ſic differũtur ne deterius cõtingat. Si autem dicta feſta ab octa. paſ. vſq; ad aſcen. dñi ꝯtigerint: de eis ſemper fiat ſeruitiũ cũ p̄mis et ſcḋis vľis vt dictũ ẽ: et de feſto eccľe fiant oct. cõtinue tam in dñicis q̃ ī feriis niſi fe. ix. lec. vel feſtũ maius impediat. Memorie tñ paſchales fiãt p oct. more ſolito et tunc fiant primus veſpere cum pſalmis: **Laudate** ſub vna ſola. an et non quinq; vt quidã aſſerunt quia tẽpus ab oct. paſche vſq; ad trinitatẽ in p̄mis veſ. amplius non exigit. Cetera ad veſperas nõ mutantur. Compl. fiet de tempore paſchali. Ad matuti. vero ab oct. paſ. vſq; ad aſcen. dñi Inuitato. ſicut in die. tres pſ. primi nocturni cum vna ſola ã. ſcꝫ prima ſumantur: tres lectões fiant de expoſitione euangelii.

Ceteris feſtis

Tria Rña ſumantur de p̄mo noc. cetera ad vtraſq; veſpe. ad matu. et ad alias horas non mutantur excepto q̃ oẽs añe et omnia R̃ cũ alla terminabũtur. Iſ ordo ſeruiẽ de feſto eccľe ſꝫ per oct. feſti eccľe et in octa. in tp̄e paſchali. Inuita. pˢ añe pſ. Ꝟ. et Rña ſicut ī prima die dicunt. Si vero in vigilia aſcenſionis pẽth. vel ſcẽ trinitatis dicta feſta euenerint: ibidẽ ſolẽniter celebrẽtur: veſpere tñ fiãt de aſcen. penthe. vel trini. et ſolemnis memoria de dictis feſtis. Si autẽ dũ feſta die aſcen. contigerit differantur in craſtinũ et tũc de eis fiet ſolẽne ſeruitiũ cum p̄is et ſecundis veſperis in quibus primis veſperis fiet memo. ſolẽnis de ſecũdis vľs aſcen. et fiãt oct. continue de aſcen. more q̃ loco ſuo aſſignatum eſt: et memoria de oct. feſti eccľie vel de ſanctis contingẽtibꝰ In octa. die totũ ſeruitiũ fiat de octa. aſcen. et meõ. de octa. die feſti eccleſie.

Si vero dicta feſta infra aſcen. vel inde vſq; ad fe. ſãcte trinitatis fuerint celebranda: tunc ad matut. ſumantur tres pſ. cum tribus anti. primi nocturni: cetera non mutantur vt dictũ eſt

Si vero dicta feſta die pentheco. eueñ. differantur in craſtinum. dictis tamē vſis diei penth. ſtatim incipiatur [illegible] de tali fe. Sic dilato ſe fiant plene veſpe vlterius de fe. dilato vt dictum eſt. Eodem mō fiat ſi in craſtino penth. euenerint oct. fiant cōtinue penthecoſte et memoria de octabis feſti loci. exceptis primis veſperis et matutinis ſancte trinitatis i quib⁹ nulla fiat memoria de talibus. In feſtis vero dis trini. fiat memo. de feſto eccleſie et in craſtino dicatur de octa. die feſti eccle. et memoria de triñ. niſi per feſtum nouem lectio. impediatur. Si vero dicta feſta die ſcē trinitatis differantur in craſt. et tūc de eis fiat ſolēne ſeruī. cū primis et ſcdis vis i quib⁹ primis vis fiat memō. de ſcdis vis triñ. oct. vō fiāt cōtinue de triñ. vſqz ad fe. corpor xpi et memo. de octa. feſti loci niſi per fe. ix lec. ipediatur. Feria tamen quarta poſt trinitatem ſi dicta feſta contige. lcēdas vel. nō hn̄t ſed memō. tm̄. et per oct. corporis xpi totum ſeruī. fiat de oct. corporis xpi et memō. de octa. trini. et feſti eccleſie: et tunc dicatur de octa. die feſti eccle. et memoria de octa. corpor xpi. niſi per aliquod feſtum ix lectionum impediatur.

Si vero dicta feſta die corporis xpi euenerit: differantur in craſt. et tunc de eis fiat ſolemne ſeruitium cum primis et ſecundis veſperis in quibus primis veſperis fiat memoria de ſecundis veſpis diei corpor chriſti. Octa. vero fiant continue de feſto corporis xpi et memo. de oct. feſti eccle. In octa. vero feſti corporis chriſti nichil fiat de oc. die feſti eccleſie: niſi ſola memoria tantum. Si vero i craſtino corpor chriſti dicta feſta euenerint: ibidem celebrentur cum primis et ſecundis veſperis de octabis feſti eccleſie. Infra octabas corporis chriſti nichil fiat niſi memoria tantum. Veſpere tamen octa. diei corporis chriſti erunt de octa. die feſti eccleſie et memoria de ſecundis veſperis octa. diei corpor chriſti et in craſtino dicatur de octaua die feſti eccleſie: niſi per feſtum maius impediatur.

Si vero dicta feſta a craſſtum corporis chriſti vſqꝫ ad aduentum contigerint ſemper fiat de eis ſeruitiū cum primis et ſecundis veſperis. et durantibus octa. corporis chriſti dicatur de eis memoria de octab. feſti eccleſie. Finitis tamē oct. corporis chriſti dicatur octabe continue de feſto eccleſie, niſi per feſtum nouem lectionum impediatur. Si vero aliquod dictorū feſtorū in aliquo feſto principali contingat et ab eo differat, trāſferatur in craſtinū: et tūc cum primis et ſecundis veſpis fiat de eo ſeruitiū: in quibꝫ primis veſpis fiat memoria de ſecundis veſperis feſti principalis precedētis. Et ſi illud feſtū principale ſolennes habeat octa. tunc fiāt octa. continue de eo, et memoria de octa. feſti eccleſie. Et ſi illud feſtum pricipale nullas habeat octa. tunc fiant octa. continue de feſto eccleſie, quia a feſto corporis chriſti vſqꝫ ad aduentum de feſto eccleſie fiant octab. continue niſi per maiora feſta impediātur. Si vero per idem tempus poſt aliquod feſtum principale octab. ſolennes habens infra octa. feſti eccleſie contigerit: tunc fiant octa. continue de illo feſto ſic contingente, et memoria de octa. feſti eccleſie. Et i his feſtis et per octab. per totum annum ad completorium dicatur hymnus. **Saluator mundi:** niſi in quadrageſima et in tempore paſchali quia in his temporibꝫ cōpletorii non mutatur propter aliquod feſtum contigens.

De dominica vero infra octabas feſti eccleſie contingēte infra octabas ſolēnes alicuius feſti principalis nichil fiat niſi memoria tantum in vtriſqꝫ veſperis et matutinis. De dominica vero infra octabas feſti eccleſie que per eſtatem infra octabas ſolennes alicuius feſti principalis non euenerit: hoc modo fiat ſeruitiū.

Ad primas veſperas prima antiphona de laudibꝰ pſalmi. capitulum. reſpōſoriū. hymnus. et verſꝰ ſicut in ſecundis veſperis feſti dicebatur ſumantur, et hoc obſeruetur per hocidē tempus preterꝙ̄ i feſtis que in ſecundis veſperis pſalmos ſibi hñt appropriatos

Nisi quid ps. cū antis appropriati nisi diuidantur. Undo. super psal. Magnificat. De primis vespis festi sumantur et cetera diã fiant ut in die excepto quod in secūdis vesperis non dicitur nisi una sola ant. de laudibus super psal. Et excepto quod in secūdis vesperis non dicitur ℟. Memoria tamen fiat de dñic. ad utrasque vespas et matu.

Si in crastino corporis xpi et inde usque ad aduentū domini octaua. dies festi ecclesie in octa. die alicuius festi principalis euenerit: nichil fiat de octa. die festi ecclesie nisi mēoria tantum in utrisque vespis et matu.

Si vero octa. dies festi ecclesie infra octa. solennes alicuius festi pncipalia cōtigerit: totum seruitiū fiat de octa. die festi ecclesie. et memoria de aliis octa. inter quas euenerit. Et si per hocidem tempus oct. dies festi ecclesie extra octa. solennes vel infra octa. solennes licet in dñica cōtigerit: totum seruitiū fiat de oct. die festi loci et memoria de dñic. tñ si aliquod aliud festum noue lectionū in eodē die cōtigerit: de festo fiet seruitiū et memoria de oct. dies. In octa. vero die festi ecclesie totum seruitiū fiat sicut in dñic. infra octa. supra notatur. excepto quod memorie dñicales nō fiant nisi in dominica cōtigerit. In crastino oct. epy. in matutin. post orōnē de die fiāt mēorie seriat. sic pmo de btā ma. An.

Ecce maria genuit nobis saluatorem quē iohannes videns exclamauit dicens ecce agnus dei ecce qui tollit peccata mūdi alleluya. ℣. Speciosus forma. Oro.

Deus qui salutis eterne beate marie virginitate fecūda humano generi premia prestitisti; tribue quesumus; ut ipsam pro nobis intercedere sentiamus: per quam meruimus auctorē vite suscipere dñm nr̃m iesum xp̄m filium tuum.

De apostolis petro et paulo. ant. Petrus apostolus et paulus doctor gentium ipsi nos docuerunt legē tuam domine. ℣. Annunciauerunt opera dei. Oro.

Protege dñe plebē tuam; et aplorū tuorū petri et pauli patrocinio confidentem: perpetua defensione conserua. Per xp̄m d.

¶ De ſancto ethelberto. An. Hic vir deſpiciēs mūdum et terrena triūphans diuitias celo cōdidit ore manu V. Poſuiſti dn̄e. Oratio.

Uetetur eccleſia tua deus beati ethelberti regis et martyris tui confiſa ſuffragiis. atq; eius precibus glorioſis et deuota permaneat: et ſecura cōſiſtat Per xp̄m. Sciēdū eſt q̄ in his memoriis fiet mēo. de ſācto eccliē. Si fuerit de trinitate vel de ſctō ſpū vl̄ de ſctā cruce: fiat primo poſt collectā de die mēo. de eo. Si fuerit de ſctō michaele poſt mēo. de beata ma. fiat de eo mēo. Si fuerit de aliquo ſinguli aplō: fiat mēoria de eo poſt mēo. gnālem aplōꝝ. Si fuerit de martyre vl̄ de martyribꝫ: tūc de talibꝫ fiat mēo. poſt mēo. bti ethelberti. Si fuerit de aliq̄ ꝯfeſſore: tūc de eo fiat mēo. poſt mēo. bti thome. Si fuerit de virgīe: de eo fiat mēo. poſt mēo btē ma. magdalene.

¶ De ſcō thoma ꝯfeſſore. An. Sup celos inclit⁹ thomas eleuat⁹ honore et glīa regnat coronatus. V. Iuſt⁹ ger or.

Deus qui eccliam tuā in beati pontificis tui thome angelica puritate ⁊ virtutum glīa decoraſti: cōcede nobis famulis tuis. vt ei⁹ ſuffragātibus meritis angeloꝝ cū ipo mereamur agminibꝫ aſſociari. Per.

¶ De ſctā ma. magd. an. Lauit maria lacrimis pedes dn̄i/ lauit dn̄s maculas illi⁹ cordis et corporis. V. Dimiſſa ſūt ei pctā multa Qm̄ dilexit multum. Or.

Largire nobis clementiſſime pr̄ q̄ ſicut beata maria magdalene/ vnigenitū tuū ſup oīa diligēdo ſuoꝝ obtinuit veniā peccaminum: ita nobis apud miam tuā ſēpiternā impetret btitudinē. Per eund.

¶ De reliquiis. Ant. Exultabūt ſācti in glīa letabūtur in cubilibus ſuis. V. Beati qui habitāt i domo.

Propiciare q̄s dn̄e nobis famulis tuis p ſcātoꝝ tuoꝝ quoꝝ reliquie in cūctis continētur eccleſiis merita glioſa: vt eoꝝ pia interceſſione/ ab omnibus ſēper ꝓtegamur aduerſis Per.

¶ De oībus ſctis. A. Sancti dei oēs intercedite p noſtra oīmq; ſalute. V. Mirabilis deus. Oratio.

Omnium ſanctoꝝ tuoꝝ q̄s dñe ſupplicatione placatus: et veniam nobis delictoꝝ noſtroꝝ tribue: et remedia ſempiterna concede. Per xp̄m. ¶ De pace. ant. Da pacem dñe in diebus noſtris q: non eſt alius qui pugnet ꝑ nobis niſi tu deus noſter. ℣. Fiat pax in virtute tua. Oratio.

Deus a quo ſancta deſideria recta conſilia et iuſta ſunt opera / da ſeruis tuis illam quam mundus dare non poteſt pacem: vt et corda noſtra mandatis tuis dedita et hoſtium ſublata formidine: tempora ſint tua protectione trā quilla. Per dominum n. Cod dicitur vbi fiet mēoria de beata maria ant. Germinauit radix. ℣. Specioſus forma. or. Deus qui ſalutis. Hic vt dictum eſt fiunt mēorie feriales de beata maria in matu. et in veſpis ab octa. epyph. vſq3 ad purificat. ſiue lxx. preceſſerit ſiue nō. ¶ De apoſtolis. an. Glorioſi principes terre quomodo in vita ſua dilexerunt ſe ita et in morte non ſunt ſeparati. ℣. In omnem ter. Oratio

Deus cuius dextera beatum petrū apl'm ambulantem in fluctibus ne mergeretur erexit, et coapoſtolum eius paulum tercio naufragantem de profundo pelagi liberauit: exaudi nos propicius et cōcede / vt amborum meritis eternitatis gloriam ꝯſequamur. Qui viuis. ¶ De ſancto ethelberto. an. Ora pro nobis beate ethelberte vt digni efficiamur promiſſionibus chriſti. ℣. Gloria et honore. or. Letetur eccleſia. In his memoriis fiat memoria de feſto eccleſie ꝑut in memoriis ferialibus ad matutinas prenotatū eſt. ¶ De ſancto thoma. ant. Triſtes egri debiles ad ſanctum accedūt iuſti voti cōpotes gaudentes recedunt ℣. Amauit eum dñs. or. Deus qui eccleſiam tuā. vt ſ. ¶ De beata maria magd. ant. Maria ergo vnxit pedes ieſu et extersit capillis ſuis et domus impleta eſt ex odore vnguenti. ℣. Dimiſſa ſūt. or. Largire nobis. ¶ De reliquiis ā. Corpora ſanctorum in pace ſepulta ſunt et viuent nomina eoꝝ in eternū. ℣. Exultabunt ſancti. Or̄. Propiciare. De omnibus ſanctis. An. Omnes electi nr̄i memoramini ante deum vt veſtris precibus adiuti mereamur vobis adiungi. V̄ſ. Letamini in dño. Or̄. Omnium ſanctorum tuorum. De pace. an. Da pacem. V̄. Fiat pax. Or̄. Deus a quo ſancta deſideria. Hic ordo memoriarum ad veſpe. et ad mat. ſeruetur quotidie in veſperis et matuti. feſtorum. iij. lec. et in feriis qñ de feria agitur ab oct. epy. vſq; ad xl. et ab octa. corporis chriſti vſq; ad aduentū niſi in feſtis nouem lectionū et niſi per octa. petri et pauli aſſumptionis et natiuitatis beate marie: et niſi i commemorationibus beate virg. ꝛ feſti loci. et niſi p omnes octabas ſolennes. Ita tamen quod poſt purificationem et ab octa. corporis chriſti vſq; ad aduētum domini de beata maria dicitur antiphona Sācta dei genitrix. V̄ſ. Poſt partum. Or̄. Cōcede nos famulos tuos. Ad matutinas vero per idem tempus dicitur de ea an. Beata mater. cum verſu et oratione predictis. Et ſimiliter hoc ad lectio quin ab octa. corporis chriſti vſq; ad aduentum domini. In his memoriis predictis addatur memoria de cruce que prima erit in ordine ante memoriam beate virginis. Ad matutinas. ant. Per ſignum crucis. Verſus. Omnis terra. Or̄. Deus qui ſanctam. Ad veſperas per idem tempus. anti. Adoremus crucis ſignaculū. V̄. Omnis terra. Or̄. Adeſto nobis. De btā maria. Ad veſperas. an. Sctā dei genitrix virgo ſemper maria intercede pro nobis ad dominū deū noſtrū. V̄. Poſt partum. Or̄. Concede nos famulos tuos. Reqre poſtea in quotidianis matuti. btē marie. De beata maria ad matu. Beata mater et inupta virgo gloriosa regina mundi intercede p nobis ad dominū. V̄. Poſt partū. Or̄. Concede nos. De cruce. ad vſ. ant. Adoremus crucis ſignaculū p qd ſalutis ſūpſim⁹ ſacramētū. V̄. Oīs terra adoret te de⁹. R̄. Et pſallat tibi pſalmū dicat nomi tuo. Oro.

Adeſto nobis dñe de⁹ noſter ꝛ qs ſctē crucis letari facis honore: eius q̄s in perpetuis defende ſubſidiis. Per xp̄m. De cruce vero ad matu. an. Per ſignū crucis de inimicis noſtris libera nos deus noſter. ℣. Omnis terra adoret te. Oratio.

Deus qui ſanctam crucem aſcendiſti: et mundi tenebras illuminaſti: tu corda et corpora noſtra illuminare digneris. Qui cū deo patre.

¶ Sequuntur veſpere glorioſe virginis marie ab ebdomadario miſſe capitularis priuatim in choro dicende. ſed quia per totum annum beate virginis in choro vel extra chorum ſeruitiū priuatim eſt dicendū: ideo hoc loco de ſeruitio ſufficienter dicetur Ad veſperas. an.

Poſt partum virgo inuiolata permanſiſti dei genitrix intercede pro nobis. ps. Letatus ſum. Ad te leuaui. Niſi quia dñs. Qui confidunt. In conuertendo. Hi pſalmi per annū ad vſ. beate virginis quando dicuntur vel priuatim dicūtur niſi quando in veſperis tercie ferie vel feſtorum nouem lect. vel tribus dicta feria contingen. dicunt tunc enī in veſperis beate virginis pretermittantur et tunc loco illorum pſalmorum dicūt. ps. Dixit dñs. Cōfitebor. Beatus vir qui timet. De profundis. Memento. ſubſequitur. Et de intelligatur de or. dicenda ſcilicet. Concede nos famulos. Et quando hec oratio de ad memoriam beate marie ad veſ. vel matu. dicitur: tunc ad veſ. vel ad matu. de eadē dicet hec oratio ſequens. Oratio.

Concede queſumus miſericors deus fragilitati noſtre preſidiū: vt qui ſancte dei genitricis et virginis marie memoriam agimus: interceſſionis eius auxilio a noſtris iniquitatibus reſurgamus. Per eundem. Ad primam vero et ad alias horas dicitur oratio. Concede nos famulos. ut ſ.

¶ Simile fiat de or. dicenda ad memoriā oīm ſāctorum ſcʒ de oratione. Omnium ſanctorum tuorum. quia quādo in veſperis vel matu. feſtorum trium lec. vel ſex. or. Omnium ſanctorum. ad memo. dicitur: tunc in veſperis vel matutin. beate virginis pretermittat et tunc loco illius dicitur oratio ſequens. Oratio

Vide dñe īfirmitates noſtras et intercedētibus omnibus ſanctis tuis: celeri nobis pietate ſuccurre. cū additione in fine et pacem tuam noſtris cōcede temporibus. Per dominum noſtrum. Dominus vobiſcum. Benedicamus domino. Hec vero de omnibus ſanctis ad veſperas et ad matutinas beate virginis non mutant. Cā.

Beata es virgo maria que dominum portaſti creatorem mūdi genuiſti qui te fecit ꝛ ineternum permanes virgo. Hymn⁹

Ave maris ſtella dei mater alma atq; ſemper virgo felix celi porta. Sumens illud ave gabrielis ore funda nos in pace mutans nomē eve. Solve vincla reis profer lumen cecis mala noſtra pelle bona cūcta poſce. Monſtra te eſſe matrem ſumat per te preces qui pro nobis natus tulit eſſe tuus. Virgo ſingularis inter omnes mitis nos culpis ſolutos mites fac et caſtos. Vitam preſta purā iter para tutum vt vidētes ieſum ſemper colletemur Sit laus deo patri ſūmo chriſto decus ſpiritui ſancto trin⁹ honor vnus amē. V. Sancta dei genitrix virgo ſemper maria. R. Intercede pro nobis ad dominum deum noſtrum. Ant. Sācta maria ſuccurre miſeris iuua puſillanimes refoue flebiles ora pro populo interueni pro clero intercede pro deuoto femineo ſexu. Ps. Magnificat. Or.

Concede nos famulos tuos q̄s dñe deus perpetua mētis et corporis ſalute gaudere: et glorioſa beate marie ſemper virginis interceſſione a p̄ſēti liberari triſticia et futura perfrui leticia Per dominum noſtrū. Dominus vobiſcum. Benedicamus domino. Alia oro. Concedequeſum⁹ miſericors deus. etc. In quotidianis veſperis et matut. beate virginis marie per annū fiat mēo. de ſe. eccleſie mō et forma prout ſupra in meōris ferialib⁹ aſſignatum eſt / niſi qū in die vel matuti. de die de eo fit memo. qꝛ tūc in his veſp. et mat. ꝑtermittatur. Memoria de ſancto ſpū. an. Veni ſācte ſpiritus reple tuorū cor da fidelium et tui amoris in eis ignē accende. ℣. Emitte ſpiritū tuum et creabuntur. ℟. Et renouabis faciē terre. Deus qui ꝛc. Oratio.

Deus qui corda fidelium ſancti ſpiritus illuſtratiōe docuiſti: da nobis in eodē ſpiritu recta ſapere: et de eius ſemper conſolatione gaudere. Per. Memoria de ſancto ethelberto. ant. Ora pro nobis beate ethelberte. ℣. Gloria et honore. or. Letetur eccleſia. Memoria de ſancto thoma. an. Triſtes egri. ℣. Amauit eum. Or. Deus qui eccleſiam tuam. Memoria de ſancta katherina. an. Quia deuotis laudibus tui memoriam virgo recolimus o beata katherina ora pro nobis ds̄. ℣. Diffuſa eſt gr̄a. Or.

Deus qui dediſti legem moyſi in ſummitate montis ſynai, et in eodem loco per angelos tuos corpus beate katherine virginis et martyris tue mirabiliter collocaſti tribue nobis queſumus vt eius meritis et interceſſiōe ad mōtem qui chriſtus eſt valeamus peruenire. Per eundē chriſtum dominum nr̄m

Memoria de reliquiis. an. Corpora ſanctorum. ℣. Exultabunt. Oratio. Propiciare. Memoria de omnibus ſanctis. an. Sancti dei omnes qui eſtis conſortes ſupernorum ciuium intercedite pro nobis. ℣. Letamini. or. Omniū ſanctorū. Memoria de pace. ant. Da pacem. ℣. Fiat pax. or. Deus a quo ſancta. Require has anti. cum ℣. et orationib' vt ſ̃. Sequitur cōpletoriū btē marie virginis quod in choro non dicetur ſed quilibet qualiter et quo mō vult dicere poteſt ī priuato ſic. Conuerte nos deus ſalutaris noſter. Deus ī adiutoriū. an. Cum iocunditate memoriam beate marie celebremus vt ipſa pro nobis intercedat ad dominum ieſum chriſtum. pſalmi. Uſquequo domine. Iudica me deus et diſcerne. Sepe expugnauerunt me. Domine non eſt. Cp̄m.

Sicut cynamomum et balſamum aromatizans odorem dedi. quaſi mirra electa dedi ſuauitatem odoris. Hymnus. Uirgo ſingularis. Uitam preſta puram. Sit laus deo.

℣ Ecce ancilla domini. ℟ Fiat michi ſecundum verbum tuum. an. Gloꝛificamus te dei genitrix quia ex te natus eſt chꝛiſtus ſaluans omnes qui te gloꝛificãt. pſ. Nunc dimittis. Oꝛatio

Gratiam tuam queſumus domine mentibꝫ noſtris infunde/ vt qui angelo nunciante chꝛiſti filii tui incarnationem cognouimus: per paſſionem eius et crucem ad reſurrectiõis gliam ꝑducamur. Per c.

Hoc modo dicantur veſpere et completoꝛ de beata maria per totum annũ quando pꝛiuatim dicuntur/ excepto in feriis quando adiciuntur iſtis commemoꝛatiõibus alie due memoꝛie videlicet de apoſtolis et de magdalena vt inferius patebit.

⁋ Ad matutinas de ſancta maria per totũ annum quãdo non fit plenũ ſeruitium de ea: hoc modo fiat ſeruitium ſine nota.

Domĩe labia mea aperies et cetera. Deus in adiutoꝛium meum intende. et c. Inuitatoꝛium. Aue maria gratia plena. Dñs tecũ. pſ.

Venite exultemus domino iubilemus deo ſalutari noſtro pꝛeoccupemus faciem eius in confeſſione et in pſalmis iubilemus ei. Quoniam deus magnꝰ dominꝰ et rex magnus ſuper omẽs deos quoniam non repellet dominꝰ plebem ſuam quia in manu eius ſunt omnes fines terre et altitudines montium ipſe conſpicit. Quoniam ipſius eſt mare et ipſe fecit illud et aridam fundauerunt manus eius venite adoꝛemus et ꝓcidamus ante deum ploꝛemus coꝛã domino qui fecit nos quia ipſe eſt dominus deus noſter nos autem populꝰ eiꝰ et oues paſcue eius. Hodie ſi vocem eiꝰ audieritis nolite obdurare coꝛda veſtra ſicut in exacerbatiõe ſcdꝫ diẽ tẽtatiõis in deſerto vbi tẽtauerunt me pr̃es veſtri: ꝓbauerũt et viderũt opera mea. Quadꝛaginta annis ꝓximus fui gñatio huic et dixi ſẽp hi errãt coꝛde ipſi vͦ nõ cognouerũt vias meas quibꝫ iuraui in ira mea ſi introibunt in requiẽ meam. Gloꝛia patri et filio ⁊ ſpũi ſãcto. Sicut erat in pꝛincipio et nũc et ſemp̃ et in ſecula ſeculoꝝ amen. Hꝰ.

QUem terra ponthus ethera colunt adorāt predicant trinam regentē machinam clauſtrum marie baiulat. Cui luna ſol et omnia deſeruiunt per tēpora perfuſa celi gratia geſtant puelle viſcera. Beata mater munere cuius ſupernus artifex mundū pugillo continens vētris ſub archa clauſ⁹ eſt. Beata celi nuncio fecūda ſācto ſpiritu deſideratus gentibus cuius per aluum fuſus eſt. Gloria tibi domine qui natus es de virgine cum patre et ſancto ſpiritu in ſempiterna ſecula. Amen. Ant. Benedicta tu in mulieribz et benedictus fructus ventris tui. pſ. Dñe dñs nr̄. pſ. Celi enarrant. pſ. Dñi eſt terra. Hi pſ ſemp dñr dñica. feria. iiii. et ſabbō. Feria. ii. et. v. pſ. Eructauit. pſ. De⁹ noſter refugi. pſ. Fundamenta. Cū eadē ant dicātur. Feria. iii. & vi. pſ Cantate. i⁹. pſ. Dominus regnauit exul. pſ. Cātate. ii⁹. cū pred ant dicūt. Qd obſeruetur per totū annum qn̄ non fit plenū ſeruitiū de beata maria. V⁹. Sancta dei genitrix. Pater noſter. Aue maria. Et ne nos. Sed libera. Iube dñe benedicere. Benedictō. Sancta dei geītrix. Lcō. i.

O beata maria qs digne tibi valeat iura gratiarum et laudum preconia impendere: que ſingulari tuo aſſenſu mundo ſuccurriſti perdito? Accipe itaqz quas tibi laudes fragilitas generis humani ꝑſoluat: que ſolo tuo commercio recuperandi aditum inuenit. Accipe itaqz quaſcunqz exiles / quaſcūqz meritis tuis impares gratiarum actiones. Et cum ſuſceperis vota: culpas noſtras orādo excuſa. Tu autem dñe. R. Sācta et immaculata virginitas quibus te laudibz referam neſcio. Quia quē celi capere non poterāt tuo gremio contuliſti. V⁹. Benedicta tu in mulieribus et benedictus fructus vētris tui. Quia quem. Lectio. ii.

Admitte piiſſima dei genitrix preces noſtras intra ſacrarium tue exauditionis / et repoſita nobis antidotum reconſiliationis. Sit per te excuſabile: quod per te ingerim⁹ / fiat impetrabile: qd fida mēte poſcimus. Accipe quod offerim⁹/redona quod rogamus/excuſa quod timemus. ℟. Beata es maria que dn̄m portaſti creatorē mundi Genuiſti qui te fecit et ī eternum permanes virgo. ℣. Aue maria gratia plena dominus tecum. Genuiſti. Lectio tercia.

Sancta maria ſuccurre miſeris/iuua puſillanimes refoue flebiles/ora pro populo/interueni ꝑ clero/intercede pro deuoto femineo ſexu ſentiant omēs tuum leuamen quicūqȝ celebrant tuam commemorationē. Aſſiſte parata votis poſcentium: et repende omnibus nobis optatum effectum. Sit tibi cura aſſidue orare pro populo dei: q̄ meruiſti benedicta precium ferre mundi. ℟. Felix nāqȝ es ſacra virgo maria et omni laude digniſſima Quia ex te ort⁹ eſt ſol iuſticie xp̄s deus noſter. ℣. Ora pro populo interueni pro clero intercede pro deuoto femineo ſexu ſentiāt omnes tuum leuamen quicūqȝ celebrāt tuam commemorationē Quia ex te. Gloria pa. Quia ex te. Non dicitur ps. Te deum per totum annū in matutin bte marie niſi quādo ſit plenū ſeruitiū de ea in choro. ℣. Speciosa facta es et ſuauis. ℟. In delicijs tuis ſancta dei genitrix. Deus in adiutoriū. ℣. In laudib⁹ hec ſola aī.

O admirabile cōmerciū creator generis humani animatum corpus ſumens de virgine naſci dignatus eſt et procedens homo ſine ſemine largitus eſt nobis ſuam deitatem. ps. Dn̄s regnauit. ps. Jubilate d. ps. Deus deus meus. ps. Benedicite omnia. ps. Laudate dominum. Capitulū.

Gaude maria virgo cūctas hereſes ſola interemiſti in vniuerſo mūdo. Hy⁹.

O Glorioſa dn̄a excelſa ſupra ſydera: qui te creauit prouide lactaſti ſacro vbere. Quod eua triſtis abſtulit tu reddis almo germine intrēt vt aſtra flebiles/celi feneſtra facta es. Tu regis alti ianua et porta lucis fulgida vitam datam per virginem gentes redēpte plaudite. Gloria tibi dn̄e qui natus es. ℣. Poſt partum. ℟. O glorioſa dei genitrix virgo ſē per maria que dominum omnium meruiſti portare et regem angeloꝝ ſola virgo lactare noſtri queſumꝰ pia memorare et pro nobis chriſtum deprecare vt tuis ſuffulti patrociniis ad celeſtia regna mereamur peruenire. ℣. Benedictꝰ. or. Concede nos famulos. vel or. Concede queſumꝰ miſericors deus. Memoria de feſto eccleſie vt ſupra ad veſ. Memoria de ſancto ſpiritu. ant. ℣. et oro vt ſ. ad veſ. Memoria de ſancto ethelberto. ant. Hic vir. ℣. Poſuiſti. or. Letetur eccleſia. Memo. de ſancto thoma. an. Sup celos. ℣. Juſtus germi. or. Deus qui eccleſiā. Memo. de ſancta katherina. ant. Virgo ſctā katherina grecie gemma vrbe alexādrina coſti regis erat filia. ℣. Elegit eam. or. Deus qui dediſti. vt ſupra ad veſpe. Memoria de reliquiis. an. Exultabūt. ℣. Beati q̄ habitāt. or. Propiciare. Memoria de oībus ſanctis. an. Sancti dei omnes. ℣. Mirabilis deꝰ. or. Omniū ſctoꝝ. vel or. Vide dn̄e. Memoria de pace. ant. et ℣. et or. vt ſupra ad veſperas

Hic ordo memoriaꝝ ſeruetur oībus dn̄icis diebus et feſtis .ix. lec. per annū tam in veſpis q̄ in matut. bte virginis quando in choro vel extra chorū priuati dicūr et etiā in viis ī q̄bꝫ aliquod Decātatur. et in matu. ſabbati. iiii. tēpoꝝ aduēt⁹ et in octa. ſancti andree quā do de octa. dr / preter mēo. de pace. et a die circūciſio. dn̄i vſq; poſt octa. epypha. et ab oct. paſche ad feſtum trinitatis. Et per octa. apoſtolorum petri et pauli niſi in die beati ethelberti et per octa. et in commemoratione eiuſdem / non fiat memoria de beato ethelberto in veſperis et matutis. beate virginis. et in vtroq; feſto ſcti thoē et per oct. eiuſdem nō fiat memoria de eo in veſperis et matutinis beate virgīs. Similiter et in vigilia penthecoſ. et per ebdom. et in die ſancte trinitatis et per oct. nō fiat memoria de ſācto ſpiritu in veſperis et matutinis beate virginis. ¶ In feriis vero per aduētū et in .xl. adiciūtur iſtis mēoriis due alie mēorie ſcilicet de apoſtolis et de magdalena

De apl'is ad veſ. an. **Glorioſi principes terre.** ꝟ. **In ocm.** or. **Deus cuius dextera.** Ad matu. an. **Petr⁹ apl's.** ꝟ. **Annunciauerunt.** or. **Protege domine.** De magdalena ad veſperas. an. **Maria ergo vnxit.** ꝟ. **Dimiſſa ſūt.** or. **Largire nobis.** Ad matu. vero. an. **Lauit maria.** ꝟ. ⁊ orõ. vt ſup. Reqre has memorias ſupra ante ſeruitiū beate marie. Quia vero ꝑ aduentū et xl. in ferijs tam in veſperis q̄ in matu. exceptis dieb⁹ in quibus **O** cantatur ⁊ in matu. ferie quarte ſexte et ſabbati quattuoꝛ tempoꝝ aduentus ſit com memoratio de pace: ideo per idē tempus in veſperis et matutinis beate virginis memoria de pace non dicitur: ſed tunc in fine illius collecte ſcilicet **Omnium ſanctorum** dicitur. **Et pacem tuam noſtris concede temporibus.** Ab octauis vero epyphanie vſq ad xl. et ab octa. trinitatis vſq ad aduentum domini in feſtis trium lectionū ſine regimine chori et in feſtis tres tantum dicuntur memorie in veſperis et matutinis beate virginis ſcilicet de ſancto ſpiritu vt ſupra. de ſancta katherina. vt ſupra. et de omnibus ſanctis vt ſupra ſimiliter cum oratione **Vide dn̄e** cum iſta additione in fine. **Et pacem tuā noſtris concede tempoꝛib⁹.**

Ad primam de beata maria. **Deus in adiutoriū meum intende.** hy⁹

Veni creatoꝛ ſpiritus mentes tuoꝛum viſita imple ſuperna gratia q̄ tu creaſti pectoꝛa. Memēto ſalutis auctoꝛ q̄ noſtri quondam coꝛpoꝛis ex illibata virgie naſcendo foꝛmam ſumpſeris. Maria plena gratie mater miſericoꝛdie tu nos ab hoſte protege et hoꝛa moꝛtis ſuſcipe. Gloꝛia tibi domine q̄ na.

an. **Quando natus es ineffabiliter ex virgine tunc impleti ſunt ſcripture ſicut pluuia i vellus deſcendiſti vt ſaluum faceres gen⁹ humanū te laudamus de⁹ nr̄.** ps. **Beatus vir qui nō.** ps. **Quare fremuerūt.** ps. **Verba mea.** ps. **Laudate dn̄m omnes gētes.** Capitulū.

In oīb⁹ requiē q̄ſiui ⁊ in hereditate dn̄i moraboꝛ tūc p̄cepit ⁊ dixit michi

creator oīm et qui creauit me requieuit in tabernaculo meo. ℟. Aue maria gratia plena dñs tecũ. ℣. Benedicta tu in mulieribus: et benedictus fructus vẽtris tui. Dñs. Gloria. ℟. Aue maria. ℣. Sancta dei genitrix. Or. Cõcede nos famulos tuos. vt supra ad vel. que terminetur sic. Per dominũ nostrũ iesũ xp̃m filium tuũ qui tecũ viuit et regnat in vnitate sp̃us sancti deus per omnia secula seculorum amen. Dñs vobiscũ. Et cum sp̃u tuo. Bñdicamus domino Deo gratias et sic fiat ad oẽs horas beate marie per annũ quãcunq; dicit. Ad .iii. hy⁹. Ueni creator sp̃s. vrs. Hic hy⁹ dicitur ad .t. iii. vi et .ix. per totum annũ in matu. b. marie quando ferialiter i choro vel extra chorum dicuntur. an. Rubum quem viderat moyses incombustũ conseruatã agnouim⁹ tuã laudabilẽ virginitatẽ dei genitrix intercede pro nobis. ps. Ad dominũ cũ tribularer. ps. Leuaui oculos. ps. Letatus sum Cap̃m

Ab initio et ante secula creata sum: et vsq; ad futurũ seculũ non desinam/ et in habitatione sancta corã ipso ministraui. ℟. Sancta dei genitrix virgo semper maria. ℣. Intercede pro nobis ad dominum deũ nr̃m. Uirgo. Gloria pa. Sãcta dei ge. ℣. Speciosa. Or. Cõcede nos. Ad vi. hymn⁹. vrs. a. Germinauit radix iesse orta est stella ex iacob vgo peperit saluatorẽ te laudam⁹ de⁹ noster. ps. Ad te leuaui. Nisi quia dñs. ps. Qui confidũt Cap̃m

Et sic in syon firmata sũ et in ciuitate sanctificata similiter requieui et in hier̃lm potestas mea. ℟. Speciosa facta es et suauis. ℣. In deliciis tuis sãcta dei genitrix. Et suauis. Gloria pa. ℟. Speciosa. ℣. Post partũ. Ad nonam hymnus. vt supra. an. Ecce maria genuit nobis saluatorem quẽ iohannes vidẽs exclamauit dicẽs ecce agnus dei ecce q̃ tollit peccata mundi all'a. Intra .lxx. loco istius dictionis all'a dicatur ista dictio in eternum. ps. In conuertẽdo dñs. Nisi domin⁹. Beati omnes Cap̃m.

Et radicaui in populo

honorificato et in ꝑtes dei mei hereditas illius ꝛ ī plenitudine ſanctorꝫ detentio mea. ℟. Poſt partum virgo inuiolata permanſiſti. ℣. Dei genitrix intercede ꝓ nobis. Inuio. Gl'ia. ℟. Poſt partum. ℣. Dignare me laudare te virgo ſacrata. ℟. Da michi virtutem cōtra hoſtes tuos. Hoc mō veſ. compl. matuti. et cetere hore btē virginis dr̄ ꝑ annū ī choro vel extra chorū qn̄ ferialiter dicūtur vt ſuperius notatur. Et ſciendum ē ꝙ quotidie ꝑ ānū dr̄ veſ. et matu. de ſcta maria in choro niſi ī feſtis et feriis hic infra notatis: videlicet in matut. prime dominice aduentus domini et in matuti. feriarꝫ per ebdoma. īqbus ℟. Miſſus eſt et ℟. Aue maria. dicantur. nec in matutinis quarte et ſexte ferie quattuor tēporum aduentus nec in veſperis in quibus **O virgo virginum** cantatur nec in vigilia et in die natiuit. domini et inde vſz poſt circūciſionem niſi ī dominica cōtingerit inter circumciſionem et epyphaniam. nec ī vigilia et in die epyphanie nec in veſ. cene domini paraſceues et ſab. paſche nec in die et per ebdoma. nec ī feſtis aſcenſionis dedicationis eccl'e et beati ethelberti nec in die feſti loci nec in die penthe. et per ebdo. nec in die ſcte trinitatis. nec ī feſto reliquiarum. nec in feſto corporis xp̄i et exaltatōis ſancte crucis / nec in vtroqꝫ feſto ſancti thome confeſ. nec in die oim̄ ſanctorꝫ: qꝛ ī his oībus predictis feſtis veſ. et matu. de ſanctā maria priuatim in choro non dicuntur. Et licet ſeruitiū beate marie virginis ꝑuati in choro in p̄dictis feſtis nō dicat: tn̄ extra chorū in vnuſqſqꝫ in xp̄i nomine dictum ſeruitiū exequi tenet. Excipiunt tn̄ dies quot ꝫ matu. canonice dr̄ de beata maria in quib' matuti. quotidianis de beata maria nemo dicere tenet niſi ex deuotiōe. Cetere vero hore de beata maria ſcilicet tercia ſexta nona ꝛ compl. in choro non dicuntur per totum annum ſcilicet quādo veſpere et matuti. eiuſdem in choro ferialiter dicuntur. Sciendum eſt ꝙ ī eccleſiis extra eccleſiaꝫ cathedrale vbi eccl'a dedicata fuerit in honore alterius ſancti quam beate marie: fiet plenū ſeruitiū commemorationis feſti loci ſemel per ebdomadam ſi commode fieri poteſt vbi conuenientius fieri poſſit. videlicet in feriis que contingunt ab oct. epyphanie vſque ad lxx. et ab octa. corporis xp̄i vſque ad aduentum domini et hoc ino vacantibus. Si vero hec cōmemoratio feſti loci feria ſecūda fuerit celebrāda: tunc veſ. in dñica erūt de feſto et ſolennis memoria de dñica. Eodem modo fiet ſi dicta cōmeō. celebrāda fuerit in craſt. poſt feſt. ix. lec. niſi fuerit duplex vel ſemiduplex qui tunc veſ. erūt de fe. et ſolēnis meō. de dicta cōmeō. Et hoc obſeruetur in cōmeō. b. marie virginis quā in ſecūda fer. vel in craſt. ix. lec. contigerit celebrari de dicta commemoratione fiet veſ. hoc modo. Ad veſpe. vna ſola an. de proprietate ſi habeatur: ſin autem de cōi videlicet illa an. que ad primas veſ. in fe. eiuſdē ſuper pſ. intitulatur. pſ. ferial. dñic. Hym̄ de cōi vel de proprietate ſi competat R. hym. et V. an. ſuper ps. Magnificat et oro de proprietate ſi habeatur: ſin autem de cōi prout ille ſanctus exigit. Tamē ſi illud feſtū loci habeat pal. non de oratio de vigil. ſed de die. Ad has veſ. nulla fiat memo. Comple. ſicut in dñicis per eſtatem. Ad matu. inuita. hymnus et alie cū pſ. in nocturnis de cōi ſanctorum prout ille ſanctus exigit vel de proprietate ſi habentur et competunt. et ſemper dicitur verſus primi nocturni ante lectio. de proprietate ſi habeatur. ſin autem de communi. Si vero illud feſtū non habeat niſi tria Reſ. propria: tunc ſic dicūtur. Duo Reſ. prima de communi et iii. Reſ. de proprietate videlicet prima ebdoma. duo Reſ. primi nocturni communis: et tertium Reſ. de proprietate. Secūda ebdomada duo Reſ. ſecūdi nocturni communis. et tertiū Reſ. de proprietate. Tercia ebdomada duo Reſ. tercii nocturni communis. et tercium Reſ. de proprietate et ſic de ebdomada in ebdomadam. Tamen ſi illud feſtū habeat ix. lc. Pſla ꝓpꝛia ſint de cōi: tūc ſit tria pſla ſumātur ſcḋm ordinē nocturnoꝝ: et hoc obſeruetur de eiſdē in ebdomadā. Ps. **Te deum laudamus.** Oꝛ de cōi vel de ꝓpꝛietate. In laudibꝫ vna ſola añ ſuper pſōs dicitur de cōi vel de ꝓpꝛietate ſi habeatur/cū hym. hyꝰ vꝰ añ ſuper pſm. **Benedictus.** et oꝛ de ꝓpꝛietate ſi habeatur. Sin autem de communi prout cōpetit. Nulla fiat mēcōia vt ſupꝛa ad veſpas. Ad primā ſecūda añ de laudibꝫ ſup pſōs dicitur cum hac añ. **Te iure laudāt.** ſuper pſm. **Quicūq; vult.** capitulum. **Regi ſeculoꝝ.** ſicut in aliis feſtis cum regimine choꝛi. Ad horas omnia fiāt de ꝓpꝛietate vel de cōi prout ille ſāctus exigit et requirit. Et notādum eſt ꝙ extra eccleſiam cathedꝛalem tātū dicitur ꝯmemoꝛatiōes feſti loci et beate marie virginis. Ubi vero eccleſia aliqua dedicata fuerit i honoꝛe alicuius feſti beate marie: tūc nichil fiat de cōmemoꝛatione illius feſti per ebdomadam niſi ſolummodo de commemoꝛatione beate marie que inferiꝰ expreſſa eſt/quia inconueniēs eſſet habere duas cōmemorationes in vna ebdomada de vno ſancto. Et ſi eccleſia dedicata ſit in honore alicuius feſti beate marie: tunc loco commemoꝛationis feſti loci fiat cōmemoꝛatio ſancti ethelberti per ebdomadam vbi commode fieri poſſit. Et ſi dicta commemoꝛatio feſti loci per ebdomadā infra p̄dictum tempus ꝓpter feſtum dici non poterit: tunc in primis veſperis alicuiꝰ ferie et in matutinis ferie ſequen. vbi commodius fieri poſſet fiat ſolēnis mēo. de dicta commemoꝛatiōe.

Dicto ſufficiēter de cōmemoꝛatiōe feſti loci qualiter et quando fiet: iam reſtat dicēd de ꝯmēoꝛatione btē virgīs et pꝛio p aduētū. Ubi commēo. btē virgīs in ſabbato infra aduētū vel ſeptuageſimā per feſtum nouē lectionū impediatur tūc in aliqua feria ebdomā. vbi cōmodius fieri poteſt celebꝛetur/nō obſtan. feſt. ix feſtū lec. In aduētu ꝯtingēti exceptis octa. ſācti andꝛee tm̄ et in quarta etiā ebdo.

ſed non in tercia ebđ aduētus ꝓpter ꝓprias laudes. Si dies natalis dñi in .iiii. feria ɔtigerit vel excesserit in aliqua feria precedēti illiꝰ ebđ fiat ſeruici. pred. Fiat etiā predictū ſeruiciū in ſecūda feria vel .iii. quīquageſime ꝛ rogationū et etiā feria .vi. ſcꝫ in craſti. octa. aſcenſio. dñi ſi vacauerit. et tūc veſpere erūt de aſcēſione ꝛ mēo. de btā maria. Ad matu. videlꝫ in craſtīo nulla fiat mēo. Et nota ꝙ in aduētu ꝛ ſeptuageſima quādo de beata virgīe agitur Placebo et Dirige nō dicitur ī choꝛo. Si feſtum ix. lec. feria. vi. contige. vel aliqua feria ebđ euenēt, et craſtino cōmēo. btē virgīs celebꝛari ɔtige. tūc veſpe. erūt de cōmēo. cum ſolēni mēo. de dñica vel de feſto, niſi feſtū impediat in pꝛimis veſpis per feſtū dupl. vel ſemiduplex. Et ſi ita impediatur in pꝛīs veſpis tūc ſecūde veſpere erūt de dñica vel de feſto et ſoleñ. mēo. de cōmēoꝛatione. Ac etiā ſi ɔtigat aliquā ɔmēoꝛationē in craſti. poſt octa. ſolēnes celebꝛari: tūc veſ. erūt de octa. et ſolēnis memoꝛia de cōmemoꝛatione. Et ab octa. coꝛpoꝛis chꝛiſti vſq; ad aduētum dñi fiat iſta ɔmēo. ꝛ hoc ſemper in ſabbis, excepto ſabbō .iiii. tempoꝝ menſis ſeptēbꝛis ꝛ niſi per feſtū. ix. lec. vel ꝑ oc. ſolēnes vel per feſta trium lec. infra notata impediat. Que quidē feſta triū lectio. ſi in ſabbis ɔtigerit: ꝑponuntur cōmēoꝛationi beate virgīs et illa eadē feſta medias hñt lectiones ſi in dñicis contigerit. Qualia ſūt feſta ſācti blaſii iohānis et pauli ypoliti vndecim miliū virginū ſācti bꝛicii octa. dici ſancti martini ꝛ etiā octa. dici ſācti andree q̄uis medias lcōes nō habeant in dñica. Et quādocūq; cōmēoꝛatio btē marie virginis in ſabbis per pꝛedicta feſta impeditur: tūc aliqua alia feria vacāte in eadē ebđ vbi ɔmodiꝰ cū pꝛīs vīs fieri poteſt: celebꝛatur. Cū vero īfra tēpoꝛa prenotata per feſta. ix. lec. vel per octa. ſolēnes vel per feſta predicta impeditur in ſabbō, et in illa ebđ nulla feria vacauerit: tūc in feſtis .ix. lec. vel in octa. ſolennibꝫ vel etiā in feſtis predictis sabbato cōtigerit, fiat solēnis mēō. de beata maria ad vesperas et ad matutinas. ¶ Et dū tota ebdō fuerit occupata siue ꝑ oct. solēnes siue per festa triū lec. siue regimīe chori: de eisdē festis et octa. dicitur: q̄ de hac cōmēō. non dicet nisi i ferijs oīno vacāt/ excepto sabbato in quo non omittitur fieri tm̄ propter octa. simpl' vt predictū est vel ꝑpter festū triū lec. siue regie chori in sabbatis ꝯtingetē. excepto festo sctī blasii cū cōsīlibꝫ vt supra dictū est/ Quāuis hec cōmēoratio fuerit cū regie chori. ¶ Tamen si dicta cōmēoratio btē virgis in medijs ferijs fuerit dicta: tunc in sabbā nulla de ea fiat memoria. ¶ Cū vero fit plenum seruitium de cōmēoratione btē virgis per aduentum i sabbatis vel alijs: hoc modo fiat. Ad vesperas. an. Prophete predicauerunt nasci saluatorem de virgīe maria. psalmi feriales. Capitulum.

Ecce virgo concipiet et pariet filium et vocabitur nomen eius emanuel butirum et mel comedet vt sciat reprobare malum et eligere bonum. R. De preparato habitaculo suo respexit dominus. V. Super omnes qui habitant terrā. Respexit. Gloria pa. Et dicit hoc R. in cōmēoratione beate virgis per aduentū. hy. Aue maris stella. V. Diffusa est gratia. an. Aue maria gratia plena dn̄s tecum benedicta tu in mulieribꝫ allā. ps. Magnificat. Oratio.

Deus qui de btē marie virgis vtero vbū tuum angelo nūciāte carnē suscipe voluisti: presta supplicibus tuis / vt qui vere eam dei genitricem credimus: eius apud te intercessionibus adiuuemur. Per. Memoria de aduentu. De omnibus sanctis et de pace vt supra. Complet. aduentus non mutatur preter quod in fine hymni dicitur V. Gloria tibi dn̄e q̄ natus es. Ad matu. Inuit. In honore btīssime marie virgis iubilemus dn̄o. ps. Venite. hy. Quem terra. In noct. an. Benedicta tu in mulieribꝫ et benedictus fructus vētris tui. V. Dn̄e dn̄s nr̄. A. Sicut mirra electa odorē dedisti suauitatē

hinis glo
Rei mari
tu

ſancta dei genitrix. ps. Celi enarrant. an. Speciosa facta es et ſuauis i delicijs tuis ſcā dei genitrix. ps. Dñi eſt terra. an. Specie tua ⁊ pulchritudine tua intende proſpere procede ⁊ regna. ps. Eructauit. an. Adiuuabit eã deus vultu ſuo deus in medio eius non cõmouebitur. ps. Deus noſter refu. an. Sicut letantium oīm nr̄m habitatio eſt in te ſcā dei genitrix. ps. Fundamenta. an. Gaude maria virgo cunctas hereſes ſola interemiſti in vniuerſo mūdo. ps. Cantate. iii. an. Dignare me laudare te virgo ſacrata da michi virtutem contra hoſtes tuos. ps. Dñs regnauit exultet. an. Poſt partum virgo inuiolata pmāſiſti dei genitrix intercede p nobis ps. Cantate. iii. ℣. Diffuſa eſt gratia. Lectiones de ſermõe et tractatu beati bernardi ſup euāgeliū Miſſus eſt in ſueō. hīc virg. o intra aduē. legāt. Lcō .i.

Miſſus eſt angelus gabriel a deo. Non arbitror hunc angelum de minoribꝰ eſſe qui qualibet ex cauſa crebra ſolent ad terras fungi legatione. Quod ex eius nomīe datur intelligi quod interpretatū dei fortitudo dicitur. Et quia non ab aliquo alio forte excellentiore ſe vt aſſolet ſpiritu ſed ab ipſo deo mitti perhibetur: propter hoc poſitum eſt a deo/ vel dictum eſt a deo ne cui vel beatorū ſpirituum ſuum añq̄ virgini reuelaſſe putetur conſilium: excepto dūtaxat archāgelo gabriele. Qui vtiqꝫ tante inter ſuos inueniri potuit excellentie: vt tali nomine dignus haberetur et nuncio. Nec diſcordat nomen a nūcio. Dei quippe virtutem chriſtum quē melius nūciare decebat: q̄ hunc quem ſimile nomen honorauit. Nam quid eſt aliud fortitudo q̄ virtus? Conuenienter itaqꝫ gabriel ad hoc opus eligitur. Immo quia tale negocium ei iniungitur: recte tali nomine deſignatur. ℟. Miſſus eſt. Require hoc ℟ cū duobus alijs ſequētibꝫ in prima dñica aduē. dñi. Lectio .ii.

Miſſus eſt igitur angelꝰ gabriel a deo Quo? In ciuitatē galilee cui nomen nazareth. Videamꝰ li vt ait nathanael a nazareth poteſt aliquid boni eē. Nazareth interpꝛetat̄ flos. Videtur autē michi quoddam ſemen fuiſſe diuine cognitionis tanꝗ̄ e celo iactatum in terras / allocutiones et pꝛomiſſiones facte celitꝰ ad patres ſcilꝫ abꝛaham yſaac et iacob. Floꝛuit aūt hoc ſemen in mirabilibus que oſtenſa ſunt ī exitu iſrael que de egypto in figuris in enigmatibus per totum iter ī deſerto: vſqꝫ in terram pꝛomiſſionis / et deinceps in viſionibus et vaticiniis pꝛophetaꝝ / in oꝛdinatione quoqꝫ regni et ſacerdotii vſqꝫ ad chꝛiſtum. Xp̄s aūt huiꝰ ſeminis et hoꝝ floꝝ nō īmerito fructꝰ eſſe intelligitur In nazareth ergo nunciatur xp̄s naſciturus: quia ī floꝛe ſperatur fructus pꝛoceſſurus. R̸. Aue ma. l. ii.

Miſſꝰ eſt vero angl's gabꝛiel a deo Ad quam r Ad virginē inq̄t deſponſatam viro cui nomē erat ioſeph. Que ē ergo hec v̄go tā venerabilis vt ſalutetur ab anglo: tā huilis vt deſpōſata ſit fabꝛo? Pulcra v̄ginitatis ꝛ huilitatis ꝯmixtio. Nec mediocriter placꝫ illa aīa deo: ī qua huilitas ꝯmēdat v̄ginitatem: et virginitas exoꝛnat huilitatē. Sꝫ ꝗ̄ta putas veneratiōe digna eſt in qua huilitatē exaltat? Fecūditas et partus conſecrat virginitatē. Audis virginē. Audis huilē. Si nō potes virgitetez humilis huius huilitatem virgis imitare. Laudabilis virtus virgitas: ſed magis neceſſaria huilitas. Potes ei ſine virginitate ſaluari: ſꝫ ſine huilitate nō potes Poteſt iꝗ̄ placere huilitas que virginitatem deploꝛet amiſſam. Sine humilitate audeo dicere / nec virginitas placuiſſet marie. R̸em. Suſcipe verbū. V̸. Specie tua. In laudibus hec [illegible] an. dr̄ Roꝛate celi deſuper et nubes pluant iuſtū aperiatur terra ꝛ germinet ſaluatoꝛē. p̄ Dn̄s reg. cp̄ Ecce virgo ꝯci. hyꝰ O glīoſa dn̄a. V̸ Elegit eā deus. An Miſſus eſt gabꝛiel angelꝰ ad mariam virginē deſpōſatam ioſeph. p. Bn̄ꝰ. oīo vt ſ̄ ad veſ. ꝛ dr̄ ad ho. Memo. de aduētu de oībꝰ ſanctis ꝛ de pace. Ad .i. ꝓ Pꝛophete ꝑdicaue. vt ſ̄ ad veſ.

ps. Deus in noīe. anti. Te hire laudant. ps. Quicunq̄ vult. Capitulū. Regi ſeculoꝝ. vt in aliis feſtis cū regiſtris ſuo. R. Jeſu xpē fi. Qui de virgine. Ad terciam. an. Spiritus ſanctꝰ in te deſcendet maria ne timeas habens in vtero filium dei alla. ps. Legē pōe.

Egredietur Capl'm. virga de radice ieſſe/ ⁊ flos de radice eius aſcēdet: ⁊ requieſcet ſuper eum ſpiritus domini. R. Diffuſa eſt. V. Specie tua. Ad ſextam. an. Beata es maria q̄ credidiſti pficientur in te q̄ dicta ſūt tibi a domino alleluya. ps. Defecit. Cap. Ecce virgo cōcipiet. vt ſupra ad veſ. R. Specie tua. V. Adiuuabit. Ad nonam. a. Ecce ancilla dn̄i. fiat michi ſecundū verbum tuū. alla. ps. Mirabilia. Cap'm.

Rorate celi deſuper et nubes pluant iuſtum aperiatur terra et germinet ſaluatorem. Rem. Adiuuabit eam. V. Elegit eā deus.

Cum feſtum nouem lectionū feria ſexta vel aliqua alia feria euenerit in craſtino cōmemorationem beate marie celebrari contigerit: tunc ſecunde veſpe. et completorij erunt de commemoratione ſoll'. memoria de dominica preced'. et hoc per totū annū in commemoratione btē virginis obſeruetur. Iſte ſex lectiones ſequentes legantur in tercia et quarta ebdom. aduentus quando de commemoratione btē virginis fit ſeruicium. Lectio prima.

Miſſus eſt angelus ad virginem/ virginem carne: virginē mente/ virginem pfeſſione/ virginē deniq; qualem/ deſcribit apoſtolus mente et corpore ſanctam. Nec nouiter nec fortuitu inuētam: ſed a ſeculo electaꝫ/ ab altiſſimo precognitam/ et ſibi preparatam/ ab angelis ſeruatam/ a patribꝰ pſignatā ⁊ a pphis pmiſſā. Scrutare ſcripturas ⁊ pba que dico. Uis vt ego aliqua ex his teſtimonia iſerā (vt pauca loquar de pluribus) q̄ alia ſibi deus predixiſſe videtur quādo ad ſerpentem ait. Inimicicias ponam iter te ⁊ mulierem ? et adhuc dubitas an de maria dixerit. Audi quod ſequitur Ipſa conteret caput tuum. Cui ſerua-

apud papiſtas
ſola maria
[illegible] caput
[illegible]
tis

ta eſt hec victoꝛia niſi marie? Ipſa pꝛoculdubio cōtriuit caput venenatum / q̄ omnimodā maligni ſerpētis ſuggeſtionē tam de carnis illecebꝛa q̄ de mētis ſuperbia deduxit ad nichilū.

AD virginē Lc.ii.
inq̄t deſponſatam.

Quare deſponſatā? Dicā ꝙ michi / immo qđ añ me pr̄ibus viſū fuit. Illa vtiq̄ fuit ratio diſpēſationis marie que et dubitationis thome Sicut igit̃ thomas dubitans palpando cōſtantiſſimus ē dominice cōfeſſoꝛ reſurrectionis. Ita et ioſeph mariā ſibi deponſādo eius conuerſationem in tempoꝛe cuſtodie ſtudioſiꝰ compꝛobādo factus eſt eiꝰ pudicicie fideliſſimꝰ teſtis Dic queſo et quis eam videns nō deſponſatā et grauidā: non potiꝰ diceret meretricē q̄ virginē? Non autē decebat hoc de matre domini dici. Itaqꝫ ꝓpt̄ iſtas rationes deſpōſata eſt maria ioſeph / vel potius ſicut ponit euangeliſta viro cui nomen erat ioſeph. virum nominat: non quia maritus: ſed ꝙ homo virtutis erat. Lectio tercia.

ET nomen inquit virginis maria. Loquamur pauca ſuper hoc noīe qđ interpꝛetatur maris ſtella / et matri virgini valde conuenienter aptatur. Ipſa namqꝫ aptiſſime ſyderi cōparatur. Nā ſicut ſiñ coꝛruptione ſydꝰ ſuū emittit radiū: ſic abſqꝫ leſione ſui virgo parturit filiū. Nec ſyderi radius minuit claritatem: nec virginis filiꝰ ſuam integritatē. Ip̄a eſt ergo nobilis ſtella ex iacob oꝛta: cuius radius vniuerſum oꝛbē illuminat cuius ſplendoꝛ pꝛefulget in ſup̄nis et inferos penetrat terram perluſtrans: et calefaciens magis mētes q̄ coꝛpoꝛa / fouet virtutes / excoquit vicia. O quiſquis te ītelligens in huius ſeculi ꝓfluuio magis inter pꝛocellas et tempeſtates fluctuare q̄ per terram ambulare non auertas oculos a fulgoꝛe huiꝰ ſyderis ſi nō vis obꝛui ꝓcellis. Ip̄a tenēte: nō coꝛruis. Ip̄a ꝓtegente: nō metuis. Ip̄a duce: non fatigaris. Ipſa ꝓpicia: ad poꝛtū ꝑuenis. et ſic in teipſo exꝑieris q̄ merito dictū ſit: nomē virginis maria

Omni[illegible]
per [illegible]
[illegible]
[illegible]

[illegible]
[illegible]
maria

Item alia lectio de eodẽ.

Ait lucas euangeliſta. Lc̃o .i. Et ingreſſus ãgelus ad eam. Haud dubium quin ad mariam. Quo ingreſſus: ad eã puto in ſecretariuꝫ pudici cubiculi, vbi illa fortaſſis clauſo oſtio orabat patrem ſuum in abſcondito. Solẽt angeli aſtare orantibus: et delectati in his quos vidẽt leuare manus in oratione. Marie autẽ orationes quãtum placuerint in conſpectu altiſſimi: ãgelus indicauit qui ingreſſ⁹ ad eã tã reuerenter ſalutauit. Suſpicandum ergo non ẽ qḋ apertum inuenit angelus oſtiolum virginis: cui nimirum ĩ propoſito erat hominũ frequentiam fugere vitare colloquia: ne vel orantis perturbaretur ſilentium: vel continentis caſtitatis intentio temptaretur. Clauſit itaqꝫ ſuper ſe illa hora ſuũ habitaculũ prudentiſſima virgo. Sꝫ hominibus: nõ angelis. Proinde et ſic potuit ad eam intrare angelus: ſed nulli hominũ facile patebat acceſſ⁹.

Ingreſſus angel⁹ Lc̃o .ii. ad eam dixit. aue gratia plena dñs tecũ. Legimus in actib⁹ apoſtoloꝝ ſtephanũ plenũ grã, et apoſtolos repletos fuiſſe ſpũſctõ. Sꝫ longe diſſimiliter a maria. Alioqui nec in illo habitauit plenitudo diuinitatis corporaliter q̃admodũ in maria: nec illi conceperunt de ſpũſancto q̃admodũ maria. Aue iquit grã plena dominus tecũ. Quid mirũ ſi gratia plena erat: cuꝫ qua deus erat. Aue inquit gratia plena dñs tecũ. Non dixit dñs in te: ſed dñs tecũ. Dominus enĩ vbiqꝫ equaliter totus eſt per ſuam ſimplicem ſubſtantiam. Aliter in rationabilibus ẽ creaturis: q̃ in ceteris. Et ipſarum: aliter ĩ bonis q̃ ĩ malis eſt per efficaciam. Ita ſane in irrationabilib⁹ creaturis eſt, vt tñ non capiatur ab eis. A rationabilib⁹ autem omibus capi poteſt per cognitionẽ: ſed a bonis tñ capitur per amorẽ. Lc̃o .iii.

In ſolis ergo bonis ita eſt: vt et ſit cũ ipſis per cõcordiã volũtatis. Nã ſuas voluntates ita iuſticie ſubdunt: vt deum non deceat velle quod ipſi volũt. Ac per hoc qḋ ab eius velle non diſſentiūt deum ſpiritualiter ſibi cōiūgunt Sed cum ita ſit cū oībꝫ ſāctis ſpecialiter: tamē cum maria/cum qua vtiqꝫ tanta fuit ei conſentio: vt illiꝰ non ſolum voluntatem ſꝫ et carnem ſibi coniūgeret. ac de ſua virgiſqꝫ ſubſtātia vnū xp̄m efficeret/ vel potiꝰ vnus xp̄s fieret. Dominus ergo tecū. benedicta tu in mulieribus/ libet adiungere qđ helizabeth cuiꝰ hec ſūt verba ꝓſecuta ſubiūxit Et benedictꝰ inquit fructꝰ vētris tui. Nō qꝛ tu benedicta ideo benedictꝰ fructus vētris tui: ſed qꝛ ille pꝛeuenit te in benedictionibus dulcedis: ideo tu benedicta. Vere eteni benedictus fructꝰ ventris tui/in quo benedicte ſūt oēs gentes. De cuiꝰ plenitudīe tu quoqꝫ accepiſti cū ceteris/ ſꝫ differētius pꝛe ceteris. Ac ꝓpterea benedicta tu/ ſed in mulieribus. ille vero benedictus non in hoībꝫ non inter angelos: ſed ꝙ eſt vt ait apl's ſup oīa deꝰ benedictus in ſecula. Nūc vero ſit plenū ſeruitiū de cōmēo. btē virgis ab octa. epy. vſqꝫ ad purificā. hocmō fiat.

Ad vſ. añ. Poſt par. pſ ſe. ꝛc

Quanto tp̄e heres paruulꝰ eſt: nichil differt a ſeruo cū ſit dn̄s oīm. ſed ſub tutoꝛibus ⁊ auctoꝛibꝫ eſt vſqꝫ ad pꝛefinitum tp̄s a patre. ℟. Gloꝛioſa dicta ſunt de te Ciuitas dei. ℣. Homo natus eſt in te et ip̄e altiſſimus fundauit te. Ciuitas. Gloꝛia. Ciuitas ℟. Specioſa facta es ⁊ ſuauis ℣. In delicijs tuis ſctā dei geitrix. Et ſuauis. Gloꝛia Spoſa. ℟. De pꝛeparato. ℣. Sup oēs. Require in cōmēo. beate vir. per aduen. Et ſciēd eſt ꝙ vnū de ℟℟lis pꝛedictis per totū annū in cōmēo. b. vir. ꝑter i aduē. n dicī. dn̄r. hyꝰ. Aue maris ſtella. ℣. Diffuſa eſt grā. Añ. Neſciens mater virgo virum peperit ſine doloꝛe ſaluatoꝛem ſeculoꝝ ipſum regem angeloꝛum ſola virgo lactabat vbera de celo plena. ps. Magnificat. Oꝛ.

Deꝰ qui ſalutis eterne btē marie virginitate fecūda hūano gn̄i p̄mia p̄ſtitiſti: tribue q̄s/ vt ip̄az ꝓ nobis īttercedere ſētiamꝰ: ꝑ quā meruimꝰ auctoꝛē vite ſuſcipere. Dn̄m noſtrū ieſum xp̄m filium tuum.

Item alia lectio de eodē.

DIt lucas euangeliſta. Lcō. i. Et ingreſſus āgelus ad eam. Haud dubium quin ad mariam. Quo ingreſſus: ad eā puto in ſecretariuꝫ pudici cubiculi/ vbi illa fortaſſis clauſo oſtio orabat patrem ſuum in abſcondito. Solēt angeli aſſare orantibus: et delectari in his quos vidēt leuare manus in oratione. Marie autē orationes quātum placuerint in conſpectu altiſſimi: āgelus indicauit qui ingreſſ⁹ ad eā tā reuerenter ſalutauit. Suſpicandum ergo non ē qd̄ apertum inuenit angelus oſtiolum virginis: cui nimirum ī propoſito erat hominū frequentiam fugere vitare colloquia: ne vel orantis perturbaretur ſilentium: vel continentis caſtitatis intentio tentaretur. Clauſit itaqꝫ ſuper ſe illa hora ſuū habitaculū prudentiſſima virgo. Sꝫ hominibus: nō angelis. Proinde et ſic potuit ad eam intrare angelus: ſed nulli hominū facil' patebat acceſſ⁹.

INgreſſus angel⁹ ad eam dixit. Lc. ii. aue gratia plena dn̄s tecū. Legimus in actib⁹ apl'oꝝ ſtephanū plenū grā/ et apl'os repletos fuiſſe ſpū ſcō. Sꝫ longe diſſimiliter a maria. Alioqui nec in illo hītauit plenitudo diuinitatis corporaliter q̄admodū in maria: nec illi conceperunt de ſpū ſancto q̄admodū maria. Aue īquit grā plena dominus tecū. Quid mirꝫ ſi gratia plena erat: cuꝫ qua deus erat. Aue inquit gratia plena dn̄s tecū Non dixit dn̄s in te: ſed dn̄s tecū. Dominus enī vbiqꝫ equaliter totus eſt per ſuam ſimplicem ſubſtantiam. Aliter in rationabilibus ē creaturis: q̄ in ceteris. Et ipſarꝫ: aliter ī bonis q̄ ī malis eſt per efficaciam. Ita ſane in irrationabilib⁹ creaturis eſt/ vt tn̄ non capiatur ab eis. A rationabilib⁹ autem omībus capi poteſt per cognitionē: ſed a boniſ tm̄ capitur per amorē. Lc. iii.

IN ſolis ergo bonis ita eſt: vt et ſit cū ipſis per cōcordiā volūtatis. Nā ſuas voluntates ita iuſticie ſubdunt: vt deum non dedeceat velle quod ipſi volūt. Ac per hoc qd̄ ab eius velle non diſſentiũt deum ſpiritualiter ſibi cõiũgunt Sed cum ita ſit cũ oibꝫ ſãctis ſpecialiter: tamẽ cum maria/ cum qua vtiqꝫ tanta fuit ei conſentio: vt illiꝰ non ſolum voluntatem ſꝫ et carnem ſibi coniũgeret. ac de ſua virginiſqꝫ ſubſtãtia vnũ xp̃m efficeret/ vel potiꝰ vnus xp̃s fieret. Dominus ergo tecũ. benedicta tu in mulieribus/ iubet adiungere qđ helizabeth cuiꝰ hec ſũt verba ꝓſecuta ſubiũxit Et benedictꝰ inquit fructus vẽtris tui. Nõ qꝛ tu benedicta ideo benedictꝰ fructus vẽtris tui: ſed qꝛ ille preuenit te in benedictionibus dulcedis: ideo tu benedicta. Vere eteni benedictus fructꝰ ventris tui/ in quo benedicte ſũt oẽs gentes. De cuiꝰ plenitudie tu quoqꝫ accepiſti cũ cetis/ ſꝫ differẽtius pre ceteris. Ac ꝓpterea benedicta tu/ ſed in mulieribus. ille vero benedictus non in hoibꝫ non inter angelos: ſed ꝗ eſt vt ait apl's ſup oia deꝰ benedictus in ſecula. Dñi vero fit plenũ ſeruitiũ de cõmẽo. btẽ virgis ab octa, epy. vſqꝫ ad purific. hoc mõ fiat.

Ad vꝫ a. Poſt par. ꝓſe. cp.

Quanto tp̃e heres paruulꝰ eſt: nichil differt a ſeruo cũ ſit dñs oim. ſed ſub tutoribus ꝛ auctoribꝫ eſt vſqꝫ ad prefinitum tp̃s a patre. ℟. Glorioſa dicta ſunt de te Ciuitas dei. ℣. Homo natus eſt in te et ip̃e altiſſimus fundauit te. Ciuitas. Gloria. Ciuitas ℟. Specioſa facta es ꝛ ſuauis ℣. In deliciis tuis ſctã dei geitrix. Et ſuauis. Gloria ſpõſa. ℟. De preparato. ℣. Sup oẽs. Require in cõmẽo. beate vir. per aduen. Et ſciẽdũ eſt ꝙ vnũ de ℟is predictis per totũ annũ in cõmẽo. b. vir. ꝑter i aduẽ. n dicit. dñe. hyꝰ. Aue maris ſtella. ℣. Diffuſa eſt grã. Neſciens mater virgo virum peperit ſine dolore ſaluatorem ſeculoꝝ ipſum regem angelorum ſola virgo lactabat vbera de celo plena. Ps. Magnificat. Oꝛ.

Deꝰ qui ſalutis eterne btẽ marie virginitate fecũda hũano gñi p̄mia p̄ſtitiſti: tribue qͣs/ vt ipſaz ꝓ nobis itercedere ſẽtiamꝰ: p quã meruimꝰ auctorẽ vite ſuſcipere. Dñm noſtrũ ieſum xp̃m filium tuum.

Memorie feriales non dicũtur. In hac vero cõmẽoratione beate virgis per annum nulla fiat mẽoria preter in aduẽtu. lxx. et in tpe paſchali niſi aliquod feſtũ triũ lectionũ vel octa. ſive regis chori in dicta cõmẽoratione exigerit, tũc de feſto vel de octa. tantum fiat mẽo. in viſ et matu. Ad cõpletoř. ant. **Miſerere.** ps. **Cum inuocarem.** cap. **Tu in nobis.** hy. **Te lucis ante ter.** ℣. **Gloria tibi dñe qui nat9 es.** ℣. **Cuſtodi nos dñe.** ant. **Glorificam9.** ps. **Nunc dimittis.** Hoc modo dicitur completoriũ per annum in cõmemoratione beate virgis, niſi in aduẽtu et i tpe paſchali. Ad matutias Inuitato. hy9 ãc et pſ in noct. vt ſupra in cõmmẽo. bte virgis per aduẽ. ℣. **Diffuſa eſt.** Lectiões de ſermõe beati maximi epi. Lectio prima. **Parturiẽte maria.** Et legantur iſte lectiões in cõmẽoratione beate virgis ab oct. epy. vſq ad purificatio. Lectio. i.

Parturiente maria natus eſt nobis fili9 dei vt germane carnis nre cõceptione productus: creato a ſe homini pietatem paternam et ſupernũ largiretur effectũ. Et nat9 eſt ſane ab intacta femina: vt pariter hoiem teſtaretur part9 humanus: et deũ ꝓbaret eterna virgitas. Sicut eni nõ poterat caro niſi de carne naſci, ita non poterat dei caro niſi generatione ꝓdire. ꝓpter quod ait angel9 beatiſſime marie. Spũs ſctũs ſuperueniet in te et virtus altiſſimi obumbrabit tibi. ℟. **Sancta et immacula.** Require ſupra. Lectio. ii.

Idcirco angelicus ſermo p̄terijt virtutem ſpiritus ſcti: ne cõiecturis carnalis diſputationis celeſte tibi miſterium tpe terrena argumentatione cõfũdas. Aut non putes eũ nouũ puerũ in aluo virgis potuiſſe formare: qui cum primũ hoiem conderet nec ſemen pris nec viſcera materna qſiuit. dic itaq quicunq diſpẽſationis ſupne arbiter es et diſcuſſor: que tibi videtur virtus emineñtior aut dediſſe virgini aut perfectum hominem creaſſe de tra? ℟. **Neſciẽs mater virgo virum peperit ſine dolore ſaluatorem ſecꝫ** lorum Ipſum regẽ angelorum ſola virgo lactabat vbera de celo plena. Vſus. Beata viſcera marie virginis que portauerũt eterni patris filium. Ipſum.

Lc. iii

PRimus homo vt ait apoſtol⁹ de terra terrenus / ſecundus homo de celo celeſtis. Si contra naturam eſſe contẽdis quod in miſterio redẽptionis noſtre ſine viro puella aſſeritur cõcepiſſe: cui⁹ queſo nature eſt quod in parẽte generis noſtri caro ſine carne formata eſt? Que eſt iſta ratio / imo que ceca cõtentio: vt non credatur deus formare poſſe hoiem de femina: quem creditur feciſſe de puluere? Si omnipotentis / o homo tali in negocio eſſe proſpicis voluntatem / de opere cur retractas? Omnia enim (ſicut legitur) que voluit dñs fecit in celo et ĩ terra. Rẽ. Cõfirmatum eſt cor virgis in quo diuina miſteria angelo narrante cõcepit quem forma pre filiis hominum caſtis concepit viſceribus. Et benedicta ĩ eternum deum nobis protulit et hominem. V. Domus pudici pectoris templum repẽte fit dei intacta neſciẽs virum verbo concepit filium. Et benedicta. Gloria pa. Ps. Te deum. Niſi ſeptuageſima pceſſerit. V. Specie tua. In laudibus ã. O admirabile commerciũ. Reliqua ſupra. ps. Domin⁹ regnauit. cpm. Quãto tẽpore. hy⁹. O glorioſa dña. V. Elegit eam deus. ã. Virgo verbo concepit virgo pmanſit virgo peperit regẽ omnium regum. ps. Benedictus. oratio. De⁹ qui ſalutis eterne beate marie.

Memorie feriales non dicuntur vt ſupra ad veſperas. Ad primam antiphõa. Quando natus. pſalmus Deus in nomine tuo. ant. Te iure laudant. ps. Quicunq; vult. hym. Regi ſeculorum. R. Ieſu chriſte. Vſus. Qui de virgine. Ad terciam. ant. Rubũ quem. ps. Legem pone. capitulũ. Quanto tempore. R et V. vt in commemoratione beate marie virginis per aduentum ad omnes horas dicuntur cum oratione. Deus qui ſalutis eterne. Ad ſextam. ant. Germinauit radix. ps. Defecit. [illegible]

VBi venit plenitudo temporis miſit deus filium ſuum natum ex muliere / factum ſub lege vt eos qui ſub lege erant redimeret / vt adoptionem filiorū reciperemus. Ad nonam ant. Ecce maria. pſalmus Mirabilia. Capitulum.

QUoniam autem eſtis filii dei miſit deꝰ ſpiritum filii ſui in corda veſtra clamātem abba pater. Sic vt dictum eſt fiat commēoratio beate marie virginis ab octauis epyphanie vſq; ad purificationem. Poſt purificationem vero vſqz ad quadrageſimam et ab octauis corporis chriſti vſqz ad aduentum domini quando fit plenū ſeruitium de beata maria hoc modo fiat. Ad veſperas antiphona. Poſt partum virgo. pſalmi feriales. capitulum. Beata es maria. Require hoc cp̄m cum ceteris capitulis huius commemorationis ſupra in quotidianis matutinis beate marie. ℟m hyꝰ et ℣ vt ſupra in cōmemoratiōe eiuſd an̄ purifi. ant. Aue regina celorum aue domina angelorum ſalue radix ſancta ex qua mūdo lux eſt orta aue glorioſa ſuper oīs ſpecioſa vale valde decora et pro nobis ſemper chriſtum exora. pſ. Magnificat. ant. Anima mea liquefacta eſt vt dilectus locutus eſt queſiui et non inueni illum / vocaui et non reſpondit michi / inuenerunt me cuſtodes ciuitatis / ꝑcuſſerunt me et vulnerauerūt me / tulerūt pallium meum cuſtodes murorum / filie hieruſalē nunciate dilecto quia amore lāgueo. pſ. Magnificat. ant. Beata dei genitrix maria virgo perpetua / templum domini ſacrariū ſpiritus ſancti ſola ſine exēplo placuiſti domino ieſu chriſto ora pro populo interueni ꝓ clero intercede pro deuoto femineo ſexu. pſ. Magnificat. or. Concede nos fa. Hee predicte antiphone dicuntur per ordinem ſuper pſalmum. Magnificat. ꝑ tempus predictum quādo fit plenū ſeruitium de beata maria vel ad memoriā eiuſdem. Completoriū vt ſupra ante purificationem. Ad matutinas. Inuitatorium hymnus antiphōe et pſalmi in nocturnis vt ſupro in commemoratione eiuſdem per aduentum. ℟. Diffuſa eſt gratia. Iſte lectiones ſequentes infra tempus predictum ſumantur et legantur per ordinē. Lectio prima. Sacroſancta. Item alie lectiones. Beata dei genitrix. Item alie lectiones. Lectio .i. Quoniam dyabolus. Lectio .i.

Sacroſanctā venerabilis dei genitricis marie memoriam congrue diuinis laudibus frequētat eccleſia catholica: quia eiꝰ ſine intermiſſione ſancta ei indiget auxilio. Nam reuerentia que matri defertur: illi etiam qui eam talē fecit vt virgo et mater eſſet/ exhibetur. Ideo ergo totis deſideriis totiſq; preconiis eius inſiſtamus laudibus vt et matrem ſentiamꝰ nobis piiſſimam filiumq; eius iudicem ſereniſſimum. Hec eſt virgo que antiquū dyabolice ſeditionis cyrographū aboleuit: totiq; ſeculo ſubuenit/ et celeſte regnum credentibus patefecit. Dum per ſpiritum ſāctum dei filium concepit. Tu autē dn̄e miſerere nr̄i. ℟. Sancta et immaculata virginitas. Lectio .ii.

O Pereprecium quippe vt intentis celebretur laudibus in terris: cui angeli officioſiſſime famulantur in celis. Nam ſi eā ille precipuus gabriel humiliter ſalutans honorabat in terris: multomagis eam ſuper celos exaltatā et vt ita dicam in throno dei collocatam nunc cum ſanctis omnibus honorat laudibus digniſſimis. Hec eſt ſola cui nulla virgo poteſt comparari. quia tanta eſt vt quanta ſit/ non poteſt enarrari/ hanc ſancti expectabant patriarche/ hāc ſācti precinebant prophete/ hanc omnes quos ſpiritus ſctūs attigerat/ optabāt videre. ℟. Beata es maria.

Lectio tercia.

Hec tanta tamq; ſācta regia virgo digno extat venerari preconio: cuius conſtat mundus ſaluatus ſuffragio. Hec inq̄ eſt feneſtra celi/ aurora ſolis eterni/ ianua paradiſi veri et archa propiciatorii. Hec eſt ergo domina regum/ decus mulierum/ gemma virginū/ lux ſcōꝝ: cōgratulatio āgeloꝝ/ ꝯſolatio miſeroꝝ

1

nigil ... ra a ... regi. ... [illegible] missi ... calor

refugium peccatorum: omniumque reparatio credentium. Quidquid ergo boni habet mundus: ab illa habet ex qua iustitie salutis emanauit. Hec nobis suis semper subuenire dignetur veneratoribus. Atque sacris pie precibus a viciis purget omnibus se que considerare et collaudare donet in celestibus. Hym. Felix namque es sacra. Ab̄l⁹. Ora pro populo. Quia. Gl̄a. Christus de⁹. Medre. Hec in quotidianis matutinis bte marie. ps. Te deū laudam⁹. ℟. Specie tua. In laudibus an. O admirabile. ps. Dn̄s regnauit. cap. Ab initio et an. p⁹. O gloriosa dn̄a. ℣. Elegit eam. an. Aue regina celorum mater regis angelorum o maria flos virginum velut rosa vel lilium funde preces ad filium pro salute fidelium. ps. Bn̄⁹. or. Concede nos fa. et dicetur ad horas an. Descendi in ortum meum vt viderem poma conuallium et inspicerem si floruissent vinee et germinassent mala punica: reuertere reuertere sunamitis reuertere reuertere vt intueamur te. ps. Bn̄⁹. an. Beata maria nō est tibi similis orta in mundo inter mulieres florens vt rosa fragrans sicut lilium ora pro nobis sancta dei genitrix. ps. Bn̄⁹. Iste predicte tres an̄e dicuntur sup ps. Bn̄⁹. In cōmemorationibus virginis per ẏps predictum vel ad memo. eius tempore cum de festo fit seruitium. Memorie feriales nō dicuntur. Ad primam et ad omnes alias hor. oīa fiūt vt s. in cōmemo. b. vgi. ante purifi. cum his caplis. Ad iii. ca. Ab initio et ante. Ad vi. ca. Et sic in syon firmata sum. Ad ix. ca. Et radicaui in po. Modo predicto fiat cōmemo. bte virg. post purifi. vsque ad xl et ab octauis corporis xpi vsque ad aduentum qñ de ea fit seruit. Item alie lec. Le. i.

Beata dei genitrix virgo semper maria templum dei viui: aula regis eterni, sacrarium spūssancti. Tu virga de radice iesse tu cedrus in libano tu rosa purpurea in hierico: tu cypressus in monte syon: que singulari priuilegio sicut nescis in hoibus cōparem: ita nichilominus et angelicam superas dignitatem. Cui nouo et inaudito miraculo da ctū eſt: vt verbū qđ ante ſecula deus genuit: fieret filius tuus et homo quē tu in fine ſeculi genuiſti / verus atqȝ perfectus eſſet filiꝰ dei Gemina quidē natura ſed vna perſona deus et homo vnus emmanuel. Lectō .ii.

O Glorioſa puerpera: in qua ſola reperitur fecunda virginitas. que ſic intemeratis viſceribꝰ filium ꝓtuliſti: vt illibate pudicicie creſceret integritas ne libido virginalis clauſule ſignaculum violaret Tibi dū cōciperes ſpūſſanctus obūbꝛauit: nō vt ipſe quod abſit in ſacratiſſimo tuo vtero fieret ꝓ ſemīe ſobolis: ſed vſus eſt potiꝰ virtute ac potentia creatoꝛis. De te ſūmus pontifex noſter ſui coꝛpoꝛꝫ hoſtiā ſumpſit: quam in ara crucis ꝓ totius mūdi ſalute ſacrificium obtulit deo patri. Tu lux oꝛiēs nazareth: tu glā hieruſalem: tu leticia iſrael / tu decus mundi: tu nobilitas populi xp̄iani. L.iii

REgina mundi / ſcala celi: thꝛonus dei / ianua paradiſi: audi pꝛeces pauperum ne deſpicias gemitus miſeroꝛum. Inſerantur a te vota noſtra atqȝ ſuſpiria in conſpectu redēptoꝛis / vt que noſtris excluduntur meritis: per te locum habeant apud aures diuine pietatis. Dele peccata: relaxa facinoꝛa: erige lapſos ſolue compeditos per te ſuccendantur vepꝛes et germina vicioꝝ. Pꝛebeantur floꝛes et oꝛnamenta virtutum. Placa pꝛecibus iudicem: quē ſingulari puerperio genuiſti ſaluatoꝛem vt qui per te factus eſt particeps humanitatis nr̄e: per te quoqȝ conſoꝛtes nos efficiat diuinitatis ſue. qui cum patre ⁊ ſpiritu ſancto viuit et regnat deus per omnia ſecula ſeculoꝛum amen. Item alie lectiones

QUoniam dyabolus per ſerpentem eue locutus: per euam huic mundo intulit moꝛtē deus per angelū ad mariā pꝛotulit verbū: et cunctis ſeculis vitam effudit. Nā eue dictum eſt: ī doloꝛe paries et in triſticia et ad virum conuerſio tua: et ipſe dominabitur tui. Tribus ergo his malis ſe ſubiungunt femine que mariam non ſequuntur doloꝛi triſlicie ſeruituti. L.ii.

Maria e contrario q̄ ſo clariſſis ch9 ſublimet. Bonis: auſculta ſalutationis angelice/ bn̄dictionis diuine et plenitudis gratie. ſic enim eā ſalutaſſe legitur. Aue gratia plena dn̄s tecū benedicta tu in mulierib9. Cum dixit aue ſalutationē celeſtē exhibuit illi. Cū dicit gratia plena: oſtēdit ex integro iram prime ſētēcie excluſam: et plene benedictionis gratiam reſtitutam. Cum dixit benedicta tu iter mulieres: virginitatis eius benedictum fructum expreſſit: vt ex eo benedicta dicatur inter mulieres: cum perſeuerat virgo. Maledicta eſt eua fuerat: quam nunc credimus per mariam ad benedictionem glie remeaſſe. L.iii.

Venite virgīes ad virginem: et letamini. Ponite malectionem preuaricationis: et benedictionem reſtaurationis aſſumite. Proiicite dolores q̄s eua per ſerpentem accepit: et quos per angelum maria honores ſuſcepit aſſumite. Pellite triſticiam cōcipiētis: gemitus pariētis abiicite: vt ſolus vobis iſte virginis fili9 dominetur. Venite virgines ad virginem / venite concipientes ad concipiētem / venite parientes ad parientem / venite matres ad matrē / venite lactantes ad lactantē / venite iuuencule ad iuuenculam: ideo omēs curſus nature virgo maria in domino noſtro ieſu chriſto ſuſcepit: vt oībus ad ſe cōfugientibus feminis ſubueniret. Et ſic reſtaurauit oē genus ad ſe venientium feminarum noua eua ſeruando integritatem: ſicut omne genus virorum nouus adam recuperat dominus ieſus xp̄s qui cum patre et ſpū ſancto viuit et regnat in ſecl'a ſeculorū amē.

In commemoratione beate virginis quando fit plenum ſeruitium de ea in tēpore paſchali hoc modo fiat. Ad veſperas ant. Alleluya quatuor. pſalmi feriales. cap. Beata es maria. ℟. Speciosa. Hoc reſponſorium dicitur per totum tempus paſcale. Hymnus Aue maris ſtella. ℣. Diffuſa eſt gratia. An. Paradiſi porta per euā cunctis clau

[illegible]

ſa eſt et per mariam virginem iterū patefacta eſt al. ps. Magnificat. Oratio

Proſit nobis omnipotens pater et precipue iſter hec paſcalia filii tui ſolēnia continuata dei genitricis marie memoria. q̄ et aſtitit vulnerata caritate ī cruce pēdenti: et aſtat a dextris regina in celo regnāti Per eundem dominū noſtrum ieſum. Memorie paſchales ſūt de ſācta cruce et de omnibus ſanctis. Completorium non mutatur preter q̄ in fine hymni dicetur. v̄. Gloria tibi domine qui natus es. Ad matutinas. Inuitatorium In honore. et dicitur in fine alleluya. ps. Venite. hy. Quem terra. et in fine omnium hymnorum dicit. v̄. Queſumus auctor. et v̄. Gloria tibi domine qui natus es. In nocturno hec ſola ant. dr ant. Benedicta tu. ps. Domine dñs noſter. ps. Celi enarrāt. ps. Dñi eſt terra. Et ī fine omnium antiphonarum et Reſpo. huius cōmemorationis dicitur alleluya. v̄. Diffuſa eſt gratia in la. Lectio de omelia Stabāt iuxta cru. Lec. i.

Stabāt iuxta crucem ieſu mater eius et ſoror matris eius maria cleophe: et maria magdalene. Ad crucē filii morientis pia mater ipſa pre multitudine doloris premoriens aſſiſtebat: cum mentem tenerrimam paſſionis et mortis ille gladi⁹ acutiſſim⁹ trāſfigebat Stabat autem nō a longe ſicut et noti ei⁹: ſʒ et iuxta crucem ſtabat / qz erat mater eius. Prope vero ſtabat: qz morientis ſupplicio pre ceteris adherebat / quem ipſa pre ceteris diligebat. Stabant et cum ea ſorores eius maria cleophe et maria magdalene Illa ſuſpirans morientem nepotem: hec diligētem dilectū quia iam proximum morti intuens ſaluatorē. Sed ſtabat mater pre ceteris anxia / quia vnice diligēs vnice q̄ʒ dilecta. O ſingularis dolor matris prope et iuxta filium morientem vidētis. Certe ſecuta eum fuerat combaiulans ſibi crucem dum properat ad mortem / et videbat oīa que fiebant. Videbat eum veſtibus ſpoliatum / clauis affixum et inter duos latrōes ſuſpenſum blaſphemiis ſeritatum aceto et felle potatum / lancea vulneratum. Solem etiã aſpiciebat tenebris obuolutum. ſed et terra mota eſt: et petre ſciſſe ſunt / et monumenta apta ſunt. Velum tẽpli ſciſſũ eſt. Et quid dicam? turbabantur omnia / et quaſi morienti condolent: ſenſum non habentia. ℟. Sancta et immaculata. Lectio .ii.

Vbi ergo ſic concutiũtur inſenſibilia: et dolorem ſuum aut ſignis aut ſciſſionibus pretẽdãtur: mater a luctu / mater a plãctu / mater a lacrimis qualiter ſe poterit temperare? Mater piiſſima inter innocentis filii ſupplicia et opprobria qualit̄ pia viſcera ne incomparabiliter doleant poterit continere? O lacrimarum fontes de matris oculis profluentes? Quotiens maria oculos ad crucem leuabat: totiens nõ dico lacrimas ſed aquarum inundãtiam tãquã emittebat. Videbat enim ſupplicatis filii corpus totũ expoſitum / flagellis laceratum / ſanguine cruentatũ. Videbat etiam illa duriſſima cornua in manib⁹ ei⁹. videbat brachia eius extenſa in cruce / et totum corp⁹ adeo extenſum: vt eſſet oſſa eius numerabilia. Videbat ad ſingulos clauos crũpentes precioſi ſanguinis riuos. Videbat ſacroſanctam eius ceſariem ſpinea corona cruentatam / et faciem eius eodem cruore perfuſam. Et qꝛ hoc diu p̄ anguſtia ſimul aſpicere non poſſet: ad terram oculos interdum deflectebat. totum qꝫ illud ſupplicium filii vſqꝫ ad diuiſionem aīe trãſferebat. ℟. Beata es. L. iii.

Dolebat pro filio moriente mater / condolebat filius pro commoriente matre. Ad vltimum diſcipulo quẽ pre ceteris amabat eam pro matre cõmendauit et diſcipulum illi ꝓ filio ad conſolationem deſtinauit. Ecce inquit filius tuus: et ecce mater tua. Et hoc erat teſtamentum chriſti quod pendẽs in cruce cõdidit. quia nichil carius vl̄ proprium habebat p̄ter illam: in hora quãdo de mũdo exibat et ſpiritum reddidit. Vnde ſcriptum eſt / dereliquerunt me proximi mei: qui nouerunt me. Et iterum. Torcular calcaui ſolus: et de gentibꝫ nō eſt vir mecum. Hec autem virgo beata cui ſecreta dñi cōmiſſa ſunt: nunq̄ eū dereliquit / neqꜫ metu mortis vel pene denegauit. Nichil enim pro certo ex poteſtate humana habuit: vnde teſtamentum ſuum cōderet preter btā̄m mariam virginem. Unde ſcriptum eſt Uulpes foueas habent / et volucres celi nidos: filius aūt hoīs non habet vbi caput ſuum reclinet. ℟. Felix namqꜫ. ps. Te deum. ℣. Specie tua. In laudi. hec ſola ant. O admirabile cōmerciū. ps. Dñs regnauit. cpm Ab initio. hy⁹ O glorioſa dña. ℣. Elegit eā. an Regia celi letare alleluya. Qꝛ quem meruiſti portare allā. Reſurrexit ſicut dixit allā. Ora ꝓ nobis deū. alleluya. ps. Benedictus. or. Proſit nobis. et dicetur ad horas. Memorie paſcales fiant ſcilicet de cruce et de omnibus ſanctis.

Ad primam. ant. Quando natus es. ps. Deus in noīe. ps. Quicunqꜫ vult. omnes pſalmi ſub vna ant. dicūtur. cpm. Regi ſeculorum ℟. Jeſu chriſte. cum allā. ℣. Qui de virgine. cetera omnia ad horas prout notantur in commemoratione eiuſdem poſt purificationem expleantur. Et ſic fiat commeōratio beate virginis in tempore paſchali.

Notandum eſt ꝙ in omnibus feſtis principalibꝫ duplicibus ſemiduplicibus ⁊ dominicis dieb⁹ per annū extra tempus paſche quotiens nouē lectiones fieri debent (preter in feſtis beate marie et omnium ſanctorum) dicuntur ad matutinas iſte bñdictiones ſequētes quarum prima ſic incipit Benedictiōe perpetua. cum ceteris ſequentibꝫ.

In ſecūdo vero nocturno Omnipotens dominus. In t̄cio vero nocturno ſeptīa bñdictio ſit vna iſtarū triū ſequeñ prout lcō euangel exigit ⁊ requirit videlꝫ ſcd̄m marcū Euangelicis armis. Scd̄m lucam. Per euāgelica dicta. Secundū matheū Euāgelica lectio. Scd̄m ioha. Fons euāgelii. Octaua benedictio ſit. Diuinū auxilium. Nona benedictio. Ad ſocietatem ciuium. et ſemper in feſtis btē ma. dicitur in fine. Rex angelorum. In omnibus talibus feſtis predictis īfra temp⁹ paſchal. Prima benedictio ſit vna de ſupradictis ꝓut expoſitiões euāgeliorum exigunt. Secunda vo bñdictio ſit. Diuinū auxilium. Tercia vero ſit Ad ſocietatem ciuium.

Bñdictione perpetua / benedicat nos pater eternus.
Deus dei filius / nos benedicere et adiuuare dignet.
Spūſſancti gratia / illuīet corda et corpora noſtra.
Omnipotēs domin⁹ / ſua gratia nos benedicat.
Chriſtus perpetue det nobis gaudia vite.
Intus et exterius nos purget ſpiritus almus.
Diuinum auxiliū maneat ſemper nobiſcum.
Ad ſocietatē ciuiū ſupernorum ꝑducat rex angelorū.

Iſte. iiii. benedictiones ſequētes dñr ſup euā. per annum excep. ſe. btē marie et oīm ſctōꝝ. ¶ Sedm mathā.
Fons euāgelii repleat nos dogmate celi ¶ Se. math.
Euāgelica lcō ſit nobis ſalus et ꝓtectio. ¶ Se. luch
Per euāgelica dicta deleātur nr̄a delicta ¶ Sedm iohē.
Euāgelicis armis muniat nos cōditor orbis.

In feſtis vo duplicibꝫ et oct. diebꝫ. ꝑ totū annū excep. tribus ꝓris ante paſcha. et niſi in die aſcē. excep. oct. btē ma. extra tps paſche dicūtur ad matut. iſte benedictiões vidꝫ Alma dei patris. cū ceteris ſequētibꝫ. Se prima vo benedictio ſumitur ꝓut cōpetit euangelio. Octaua vo benedictio ſit iſta. Verba redēptoris Nona vo bñdi. ſit. Ad pēiam

Alma dei patris veniat benedictio nobis.
Chriſtus filius dei det nobis gaudia celi.
In vnitate ſancti ſpiritus bñdicat nos pater et filius
Ille nos benedicat qui ſine fine viuit et regnat
Ad gaudia paradiſi perducat nos miſericordia xp̄i.
Ignem ſui amoris accendat deus in cordibus nr̄is.
Verba redemptoris pia ſit ſuffragia nobis.
Ad pēiam claritatis eterne perducat nos rex glorie.

Iſte bñdictiões ſequētes vꝫ Sctā dei genitrix. cū aliis ſequē. dñr in oibꝫ feſt. btē ma. et in oct. eiuſd et etiā i dnica infra octa. aſſũptio. et nati. b. ma. et i cõmemoratiõe et ferijs per oc. aſſũptio. ⁊ nati. btẽ marie dñr hec bñdictiões hoc modo videlz Feria ſcda. Oret mẽte pia/ Fili⁹ virginis Stella maria. Feria vero tercia dñr. Sctã dei genitrix Chriſtus marie. Alma virgo virginũ. In quotidianis miſſ. eiuſdẽ ſic incipiuntur benedictiões añ dict̃ videlicet die dnica. Sãcta dei genitrix. Feria ſecũda Oret mẽte. viz. Et ſic dñr bñdictiões p̄dicte alternis vicib⁹ vt predictum eſt vſq ad finẽ ſeptimane.

Sancta dei genitrix ſit nobis auxiliatrix
Chriſtus marie fili⁹ ſit nobis clemens et propicius
Alma virgo virginum intercede ꝓ nobis ad dñm
Oret mente pia pro nobis virgo maria.
Filius virginis marie det nobis gaudia vite
Stella maria maris ſuccurre piiſſima nobis.

Et i oib⁹ feſtis b. m. et dñica infra. oct. vel oc. eiuſdẽ dñr hec tres bñdictiões i. iii. nocturno videlicet. Euangelicis armis muniat nos fili⁹ virginis. Diuinũ auxiliũ ĩpetret nobis regina celorũ. Ad ſocietatẽ ciuiũ ſupnorum ꝑducat nos regina celoꝝ. In feſtis vo oim ſctõꝝ dñr bñdictio. ſequẽ.

In vnitate ꝑfecta confirmet nos trinitas ſancta
Per interceſſionẽ ſue matris bñdicat nos dextra dei pr̃is. Angeloꝝ ĩtceſſio nos iũgat celoꝝ conſortio
Prophetaꝝ merita nos ducant ad regna celeſtia.
Apoſtoloꝝ interceſſio fiat pctõrũ nroꝝ remiſſio. Martiꝝ conſtantia nos ducat ad celi gaudia. Euãgelica lectio nos iũgat ꝯfeſſoꝝ ꝯſortio.
Chorus ſanctaꝝ virginũ intercedat ꝓ nobis ad dñz
Ad ſocietatẽ ciuiũ ſupnoruz ꝑducat nos rex oim ſctõꝝ

In ferijs vo qñ expõ nõ hẽtur i fe. iii. ſcz. ſtn. r. c. ac etiã ꝑ oc. ſol. ſiue ſiplices exceptis oct. b. ma. et i cõmẽo. feſti loci dñr bñdictio. ſeq̃. put dicti ordinãt videlicz Fer. ii. Creator oĩz rerum bñdicat nos nũc et in euũ. Xp̄s fili⁹ dei det nobis gaudia celi. Grãm ſcti ſp̄s tribuat nobis oĩps dominus. Fer. iii Alma dei patrĩ veniat benedictio nobis

Ad gaudia paradiſi perducat nos mia chriſti
De celo miſſus doceat nos ſpiritus almus.

Feria quarta

Omnipotēs dominus ſit nobis clemēs et ꝓpicius.
Ad gaudia ſempiterna ꝑducat nos xp̄i mia.
Sapientiam ſuam doceat nos ſpūs almus.

Feria quinta

Deus pater op̄s ſit nobis ꝓpicius et clemens
Immenſa xp̄i pietas nos ſine fine cuſtodiat.
Ardeat ī nobis diuini feruor amoris.

Feria ſexta.

De ſede maieſtatis ſue benedicat nos rex glorie
Deꝰ de celo liberet nos ab omni malo
Ignem ſui amoris accendat deꝰ in cordibꝰ noſtris.

Sabbato

De ſede ſue maieſtatis bn̄dicat nos dextera dei pr̄is.
Ab inſidiis dyaboli muniat nos virtus xp̄i.
Ille nos benedicat in terris cuius maieſtas fulget ī excelſis.

¶ Sequitur officium pro defunctis. an.

Placebo dn̄o in regiōe viuoꝝ. ps. Dilexi. an. Heu me quia ſcolatus meus prolongatus eſt. ps. Ad dominū cū tri. an. Dominus cuſtodit te ab omi malo cuſtodiat aīam tuam dominus. ps. Leuaui. ā. Si iniq̄tates obſeruaueris domine dn̄e quis ſuſtinebit. ps. De profundis. an. Opera manuū tuarum domine ne deſpicias. ps. Confitebor. iiiꝰ. ā. Audiui vocem de celo dicentē beati mortui qui in domino moriuntur. ps. Magnif. dicta an. Audiui vocē. poſt p̄m Magnifi. dicatur. ps. Lauda anima. cum orōibus vt ſequitur. Si fuerit obitus tunc dicantur ſequēti. orationes.

Oratio

Deus indulgentiaruꝫ dn̄e da animabus famuloꝝ famularūq; tuaꝝ quoꝝ āniuerſariū depoſitionis diem commemoramus refrigerii ſedem quietis beatitudinem luminis claritatem. Per. Or.

Deus qui inter apoſtolicos ſacerdotes famulos tuos pontificali feciſti dignitate cenſeri preſta queſumus: vt quorum dicem ad hoꝛam gerebant ĩ terris: coꝝ ꝑpetuo conſoꝛtio letẽtur ĩ celis. Per. Oꝝ.

Fideliũ de⁹ oĩm cõditoꝛ ⁊ redẽptoꝛ aĩabus oĩm fidelium defũctoꝝ remiſſionẽ cũctoꝝ tribue pctõꝝ ut ĩdulgentiã quã ſẽꝑ optauerũt piis ſupplicatiõĩbus ꝯſequãtur. Qui viuis.

Si nõ fuerit obit⁹ tunc dicãtur ſequẽ. oꝛões. oꝝ. Deus q̃ inter apl̃icos. oꝝ

Omĩps ſẽpiterne de⁹ cui nũq̃ ſine ſpe mĩe ſupplicatur ꝓpiciare aĩe famuli tui ut qui de hac vita in tui nõis cõfeſſione deceſſit ſãctoꝝ tuoꝛũ numero facias aggregari. oꝝ. Fidelium.

Si fuerit coꝛpus pñs. dicãtur ſequẽ. oꝛões. oꝝ. Oĩps ſem. d. q̃ nũq̃ ⁊c. oꝝ. De⁹ qui iter apoſtolicos. ⁊c. oꝝ Fideliũ. In laud. Si fuerit obit⁹ dicant ſequẽ. oꝛõ

Preſta q̃s nes. Oꝝ. dñe ut aĩa famuli tui N. cui⁹ ãniuerſariũ depoſitionis diẽ cõmemoꝛam⁹ his adiuta p̃cib⁹ ĩdulgentiã pariter et requiem capiat ſempiternã. oꝝ

Deus cuius mĩe nõ eſt numerus ſuſcipe ꝓ aĩab⁹ famuloꝝ tuoꝝ pontificum et ſacerdotũ p̃ces nr̃as ⁊ lucis eis leticie ꝗ regionẽ ĩ ſãctoꝛũ tuoꝝ ſocietate ꝯcede.

Anima b⁹ Per. oꝝ

Q̃s dñe oĩz fideliũ defũctoꝝ oꝛõ ꝓficiat ſupplicantiũ. ut eas et a pctĩs oĩbus exuas et tue redẽptõis facias eſſe participes. Qui

Si non fuerit obit⁹ tũc dicãtur ſequẽ. oꝛões. oꝝ Deus cuius mĩe. ⁊c. Oꝝ Pſta q̃s oĩps de⁹ ut aĩas fam. ⁊c. oꝝ Aiabus. Si fuerit coꝛpus pñs tũc dicant ſequẽ.

Preſta q̃s oꝛa. oꝝ oĩps de⁹ ut aĩaz famuli tui a bãgelis lucis ſuſceptã in p̃parata habitacula deduci facias btõꝛũ. p. oꝝ. Deus cui⁹ mĩe non eſt numerus. ⁊c. oꝝ Aiabus. ⁊c.

Pro coꝛpe pñtis feĩe. Oꝝ.

Queſumus dñe ꝓ tua pietate miſerere aĩe famule tue N et a contagiis moꝛtalitatis exutam in eterne ſaluationis partem reſtitue. Per. In laudib⁹. oꝝ Pſta q̃s oĩps deus ut animã famule tue. N ab ãgelis lucis. ⁊c. Ad matuti. No ꝑ ãnũ qñ fit ſerui moꝛtuoꝝ nõ dr̃ Dñe labia nec De⁹ ĩ adiuto. ſed q̃ p̃mus ſteterit ĩ oꝛdine ĩcipiat ma tuti. hoc modo. ant. Dirige dñe deus me⁹ i ꝯspectu tuo viā meā. ps. Verba. ℣. Cōuertere dñe ⁊ eripe aiam meā qm̄ nō est i morte q̄ memor sit tui. ps. Dñe ne in fu. an. Nequādo rapiat vt leo aiam meā dū nō est qui redimat neq; qui saluū faciat. ps. Dñe deus me⁹ i te. ℣. A porta inferi. ℟. Erue dñe aias eorū. Non dr̄ aū lec. Et ne nos. Lec. de iob legātur. Lcō. i

Parce michi Job. vii dñe nichil eni sūt dies mei. Quid est hō q2 magnificas eum: aut q̄d apponis erga eū cor tuum? Visitas eū diluculo: et subito ꝓbas illū. Vsqquo non parcis michi: nec dimittis me vt gluciā saliuā meā? Peccaui. Quid faciā tibi o custos hoim? Quare posuisti me ꝯtrariū tibi: et fact⁹ sū michimetipsi grauis? Cur nō tollis pctm̄ meū: et q̄re nō aufers iniq̄tatē meā? Ecce nūc in puluere dormio ⁊ si mane me q̄sieris nō subsistā. Nō dr̄ Tu aūt. in fine lec. hac die. ℟. Credo q᷑ redēptor me⁹ viuit et in nouissio die de terra surrecturus sū et in carne mea vidēbo deū saluatorē meū. ℣. Quē visur⁹ sū ego ipse ⁊ nō alius et oculi mei conspecturi sūt. Et in carne mea.

Lectio secunda. Job. x.

Tedet aiam meā vite mee dimittā aduersū me eloquiū meū. Loquar in amaritudie aie mee: dicā deo. Noli me ꝯdēnare. Indica michi: cur me ita iudices. Nunq̄d bonū tibi videtur si calūnieris et opprimas me op⁹ manuū tuarū ⁊ ꝯsiliū ipiorū adiuues. Nūquid oculi carnei tibi sūt aut sicut videt hō ⁊ tu vides? Nūquid sicut dies homis dies tui et āni tui sicut hūana sūt tpa? Vt queras ĩiquitatē meā: et pctm̄ meū scruteris. Et scias q2 nichil ipiū fecerim: cū sit nemo q̄ de manu tua possit eruere. ℟. Qui lazarū resuscitasti a monumento fetidū Tu eis dñe dona requiē et locū indulgētie. ℣. Qui vēturus es iudicare viuos et mortuos et sclm̄ ꝑ ignē. Tu eis domie dona requiem.

Lectio tercia.

Manus tue fecerūt me ⁊ plasmauerūt me: totū in circuitu. Et sic repēte p̄cipitas me. Memēto q̄so q᷑ ſicut lutū feceris me: et in puluerē reduces me. Nōne ſicut lac mulſiſti me: et ſicut caſeum me coagulaſti. Pelle ⁊ carnibꝫ veſtiſti me oſſibꝫ ⁊ neruis ꝯpegiſti me. Vitā ⁊ miām tribuiſti michi: ⁊ viſitatio tua cuſtodiuit ſp̄m meū. ℟. Dn̄e quādo veneris iudicare terrā vbi me abſcondā a vultu ire tue. Qꝛ peccaui nimis ī vita mea. ℣. Cōmiſſa mea paueſco et ante te erubeſco dū veneris iudicare noli me ꝯdēnare. Quia. Die moꝛtuoꝝ repetatur iii. vi. et ix. ℟. In ii. noc. ā. In loco paſcue ibi me collocauit. ps Dn̄s regit. ā. Delicta iuuētutis mee et ignorātias meas ne memineꝝ dn̄e. ps Ad te dn̄e leuaui. ā Credo videre bona dn̄i in terra viuentiū. ps Dn̄s illuiatio. ℟. Ne tradas beſtiis aīas ꝯfitentes tibi. Et aīas pauꝑū tuoꝝ ne obliuiſcaꝝ ī finē. le. iiii. Iob xiii

Quantas habeo īiquitates ⁊ pctā: ſceleꝛa mea atqꝫ delicta oſtende michi. Cur faciē tuā abſcōdis et arbitraris me īimicū tuū? Cōtra foliū quod vēto rapitur oſtēdis potentiā tuā et ſtipulā ſiccā ꝑſequeris. Scribis enī cōtra me amaritudines: et ꝯſumere me vis pctis adoleſcētie mee. Poſuiſti ī neruo pedē meū et obſeruaſti oēs ſemitas meas: ⁊ veſtigia pedū meorū cōſideraſti. Qui quaſi putredo ꝯſumendus ſū: et quaſi veſtimentū quod comeditur a tinea. ℟. Heu michi dn̄e quia peccaui nimis in vita mea quid faciam miſer vbi fugiam niſi ad te deus meus miſerere mei. Dum veneris ī nouiſſimo die. ℣. Aīa mea turbata eſt valde ſed tu dn̄e ſuccurre ei. Dum veneris.

Lectio quīta. Iob. xiiii.

Homo natus de muliere breui viuens tp̄e: repletur multis miſeriis. Qui quaſi flos egredit̄ et conteritur. et fugit velut vmbra et nūq̄ in eodem ſtatu permanet. Et dignū ducis ſuꝑ huiuſcemodi aperire oculos tuos: ⁊ adducere eum tecum in iudicium? Quis poteſt facere mundū de īmundo conceptum ſemine? Nonne tu qui ſolus es? Breues dies hoīs ſunt numer⁹ mēſiū ei⁹ apd̄ te ē. Cōſtituiſti terminos ei⁹ q̄ pꝛeterire non poterunt. Recede ergo paululũ ab eo vt q̄escat donec optata veniat ꝛ sicut mercenarii dies ei⁹. R. Ne recordeꝛis. pctã mea dñe. Dũ veneris iudicare seculũ p ignẽ. V. Dirige dñe de⁹ me⁹ i cõspectu tuo viã meã. Dũ. L. vi. Job. xiiii.

QUis michi hoc tribuat vt in inferno pꝛotegas me. et abscõdas me donec pertranseat furoꝛ tuus: et constituas michi tẽpus i quo recoꝛderis mei? Putasne moꝛtuus hõ rursũ viuat? Cũctis dieb⁹ q̄b⁹ nũc milito expecto donec veniat immutatio mea. Vocabis me: et ego rñdebo tibi. Operi manuum tuaꝝ poꝛriges dexterã. Tu q̄dẽ gressus meos dinumerasti sed parce peccatis meis. R. Dñe secũdũ actũ meũ noli me iudicare nichil dignũ in conspectu tuo egi. Ideo depꝛecoꝛ maiestatẽ tuã. vt tu deus deleas iniq̄tatẽ meã. V. Amplius laua me dñe ab iniusticia mea et a delicto meo mũda me qꝛ tibi soli peccaui. Ideo. In. iii. noc. a. Cõplaceat tibi dñe vt eripias me dñe ad adiuuãdũ me respice. ps. Expectãs. a. Sana dñe aĩam meam qꝛ peccaui tibi. ps. Btũs q̄ intel. a. Sitiuit aĩa mea ad deũ fontẽ viuũ qñ veniã et apparebo añ faciẽ dñi. ps. Queadmodũ. V. Hec eoꝝ in bonis demoꝛẽtur. R. Et semen eoꝝ hereditet terram.

SPũs Lc. vii. iob xvii. me⁹ attenuabitur dies mei bꝛeuiabũtur et solum michi superest sepulcrũ. Nõ peccaui: et in amaritudinibus moꝛatur ocl's me⁹. Li me dñe et pone me iuxta te et cuiusuis manus pugnet ꝯtra me. Dies mei transierũt: cogitationes mee dissipate sũt toꝛquẽtes coꝛ meum. Noctẽ verterũt i diẽ: et rursũ post tenebꝛas spero lucẽ. Si sustinuero infernus dom⁹ mea est: et i tenebꝛis straui lectulũ meũ. Putredini dixi. Pater me⁹ es mater mea et soroꝛ mea vermibus. Ubi est ergo nunc ꝯsolatio mea et patientia mea tu es dñe de⁹ me⁹. R. Peccantẽ me q̄tidie et non repenitentẽ timoꝛ moꝛtis cõturbat me. Qꝛ in inferno nulla est redẽptio miserere mei deus et salua me. V. Deus in noĩe tuo saluum me fac et i virtute tua libe ta me. Or. Le. viii. Job xix

Pelli mee cõſũptis carnibus adheſit os meũ et derelicta ſũt tm̃modo labia circa dẽtes meos. Miſeremini mei: miſeremini mei, ſaltẽ vos amici mei. quia man⁹ dñi tetigit me. Quare perſequimini me ſicut de⁹ et carnib⁹ meis ſaturamini? Quis michi tribuat vt ſcribãtur ſermones mei? Quis michi det vt exarentur in libro ſtilo ferreo aut plũbi lamina vel celte ſculpãt̃ i ſilice. Scio ei ꝙ redẽptor meus viuit ⁊ in nouiſſio die de terra ſurrecturus ſũ: et ruſũ circũdabor pelle mea: et in carne mea videbo deũ. Quem viſurus ſũ egoipſe et oculi mei conſpecturi ſũt: ⁊ nõ alius. Repoſita eſt hec ſpes mea: i ſinu meo. ℟m. Requiem eternã dona eis domie et lux perpetua luceat eis. ℣. Qui lazarũ reſuſcitaſti a monumẽto fetidum tu eis domine dona requiẽ. Et lux. Lectio. ix. Job. x

Quare de vulua eduxiſti me qui vtinam cõſumpt⁹ eſſẽ ne oculus me videret. Fuiſſẽ quaſi non eſſẽ de vtero tranſlatus ad tumulũ. Nunqd non paucitas dierũ meorũ finietur breui? Dimitte ergo me domie vt plangam paululũ dolorẽ meũ anteꝙ vadã et non reuertar ad terrã tenebroſam ⁊ opertã mortis caligine. Terrã miſerie et tenebrarũ: vbi vmbra mortis et nullus ordo ſed ſẽpiternus horror inhabitãs. ℟. Libera me dñe de morte eterna in die illa tremẽda. Quando celi mouendi ſũt et terra. Dũ veneris iudicare ſclm per ignẽ. Vers. Dies illa dies ire calamitatis et miſerie dies magna et amara valde. Quando. Quid ergo miſerrim⁹ quid dicã vel quid faciã dũ nil boni ꝑferã añ tantũ iudicẽ. Dum. Vix iuſtus ſaluabitur et ego miſer vbi parebo. Dñ. ℣. Requiem eternã dona eis dñe et lux perpetua luceat eis. Dũ. ℟. Libera. Et dr̃ hoc ix. ℟. hac die cũ oibus ſuis ꝓdictis ℣. ℣. Audiui vocẽ de celo dicentẽ. ℟. Beati mortui q̃ i dño moriũtur. In lau. ã.

Exultabũt domino oſſa humiliata. ps. Miſerere. an. Exaudi orõez meã ad te ois caro veniet. ps. Te decet. an. Me ſuſcepiſt dextera tua domine. ps. Deus deus meus. ã. Eruiſti dñe animam meam vt non periret. ps. Ego dixi. ã. Omnis ſpiritus laudet dñm. ps. Laudate dñm de celis. an. Ego ſũ reſurrectio et vita qui credit i me etiã ſi mortuus fuerit viuet ⁊ omnis qui viuit et credit i me nõ morietur ieternũ. ps. Bñ⁹ Quocunqȝ die per annũ fit ſeruitiũ mortuoꝝ niſi die defunctorum ſemper finita an. poſt ps. Benedictus. Statim ſequitur. Pater noſter. et. Aue maria. cũ pſalmo. Exaltabo te domine. et pſalmo. De prof. abſqȝ Gloria patri. Executor officii. loco ⁊ habitu non mutatis dicat. ã. Requiẽ eternam. Et cetera vt ſupra i veſperis mortuorum.

¶ Sequitur commendatio animarum. antiphona

SUbuenite ſcti dei occurrite angeli domini ſuſcipientes aias eoꝝ. Offerentes eas in cõſpectu altiſſimi. ã⁹. Suſcipiat eas xp̃s qui vocauit eas et i ſinu abrahe angeli deducãt eas. Offerentes eas. Or.

TIbi domine cõmendamus aias famulorum famularumqȝ tuarũ vt defuncti ſeclo tibi viuãt et que per fragilitatẽ mũdane conuerſationis peccata cõmiſerunt: tu venia miſericordiſſime pietatis abſterge. Qui tecum viuit ⁊ re. Per xp̃m dñz no. Alia or.

MIſericordiã tuã dñe ſancte pater oĩps eterne deus pietatis affectu rogare ꝓ aliis cogimur: qui pro noſtris ſupplicare peccatis nequaq̃ ſufficimus/ tamen de tua confiſi gratuita pietate et inolita benignitate clementiam tuam depoſcim⁹. vt animas famulorũ famularumqȝ tuarum. N. ad te reuertentes cum pietate ſuſcipias. aſſit eis angelus teſtamenti tui michael: et per man⁹ ſanctorum angeloꝝ tuoꝝ in ſinibus abrahe/yſaac/⁊ iacob patriarcharum tuorũ eas collocare digneris: quatinus liberate de principibus tenebrarum. et de locis penarum: nullis iam p̃meue natiuitatis. vel ignorantie aut proprie iniquitatis ſeu fragilitatis confundantur erroribus. ſed potius agnoſcantur a tuis. et ſancte beatitudinis requie perfruantur/atqꝫ cum magni iudicii dies aduenerit: inter ſanctos et electos tuos reſuſcitati gloꝛia manifeſte contemplationis tue perpetuo ſatientur. Per xp̄m dn̄m noſtrum. Amen

an. Suſcipiat vos xp̄s qui creauit vos et in ſinu abꝛahe angeli deducāt vos. ps. In exitu iſrael. ſic Gloꝛia patri. Oꝛatio.

Omnipotens ſempiterne deus qui humano coꝛpoꝛi/animam ad ſimilitudinem tuam inſpirare dignatus es: dum te iubente puluis in puluerem reuertitur: tu ymagines tuas cū ſanctis et electis tuis eternis ſedibꝫ p̄cipias ſociari: eaſqꝫ ad te reuertētes de egypti partibꝫ blādē leniterqꝫ ſuſcipias. et angelos tuos ſāctos eis obuiā mittas. viāqꝫ illis iuſticie demonſtra/et poꝛtas glie tue eis aperi. repelle domine queſumus ab eis om̄es pꝛincipes tenebꝛarum et agnoſce depoſitum fidele quod tuum eſt/ſuſcipe domine creaturas tuas non ex diis alienis creatas ſed a te ſolo deo viuo et vero qꝛ non eſt alius deus pꝛeter te domine et non eſt ſecundum opera tua. letifica clementiſſime pater animas famulorum famularumqꝫ tuarum ⁊ clarifica eas in multitudine miſericoꝛdie tue: ne memineris iniquitatum ſuarum antiquarum et ebꝛietatum quas ſuſcitauit furoꝛ mali deſiderii. licet enim peccauerint: tamen non te negauerunt: ſed ſigno fidei inſigniti: te q̄ omnia et eos inter omnia creaſti fideliter adoꝛauerunt Qui i trinitate perfecta viuis et regnas deus per immoꝛtalia ſecloꝝ ſecla. Amē

an. Choꝛus angeloꝝ vos ſuſcipiat et in ſinu abꝛahe ibi vos collocet vt cū lazaro quondam paupere eternam habeatis requiem. ps. Dilexi qm̄. et dicatur cōiūctim om̄es pſ. vſqꝫ ad pſm. Ad dn̄m cum tribularer. abſqꝫ Gloꝛia patri. Oꝛo.

Diri vulneris nouitate percuſſi et quodāmodo coꝛdibꝫ ſauciati: miſericoꝛdiā tuā mūdi redēptoꝛ flebilibus vocibꝫ imploꝛamus/vt famuloꝝ famulaꝝqꝫ tuaꝝ aīas ad tuā qui fons pietatis es clemētiam reuertentes/blande leniterq; ſuſcipias: et quas illi ex carnali cō moratione contraxerunt maculas: tu deus ſolita bonitate clementer deleas/p̄e īdulgeas: obliuioni imꝑpetuum tradas. atq; has laudes cu; ceteris reddituras et ad corpus q̄nq; reuerſuras/ſanctoꝝ tuoꝝ cetibus aggregari facias. Qui cū deo patre et ſpūſſancto viuis et regnas deus per omnia ſecula ſeculoꝛum amē

Tunc dicitur. Pater noſter. Aue maria. Et ne nos

℣. Non intres in iudiciu; cum ſeruis tuis dn̄e. Reſp. Quia non iuſtificabitur ī conſpectu tuo omīs viuēs ℣. Requiem eternam dōa eis domine. ℟. Et lux perpetua luceat eis. ℣. A porta inferi. ℟. Erue dn̄e animas eoꝝ ℣. Domine exaudi. ℟. Et clamoꝛ meus. ℣. Dominus vobiſcum. Oꝛ.

Partem beate reſurrectionis obtineant vitamq; eternam habere mereātur ī celis/ꝑ te ieſu chriſte ſaluatoꝛ mundi rex glorie. Qui cum patre et ſpiritu ſancto viuis. Alia Oꝛ.

Deus cui ſoli cōpetit medicinam p̄ſtare poſt moꝛtem: p̄ſta queſumus vt anime famuloꝝ famularumq; tuarum terrenis exute contagiis ī tue redemptionis parte numerentur. Per xp̄m dominū noſtrum. Alia oꝛatio

Abſolue queſum⁹ domine animas famuloꝛum famularumq; tuarum ab omni vinculo delictoꝛum vt in reſurrectionis gloꝛia inter ſanctos et electos tuos reſuſcitati reſpirent: Per xp̄m dominū noſtrum. Anime famulorum famularumq; tuarū et anime omnium fideliū defunctoꝛu; per miſericoꝛdiā dei in pace requieſcant Amen.

¶ In feſto ſancti dunſtani archiepyſcopi. Oꝛatio.

DEus qui beatum dunſtanum pontificē ad regna celeſtia tranſtuliſti: da nobis per gloꝛioſa eius merita ad gaudia tranſire perennia. Per dominum. Tres lectiones fiant ſũ regimine chori. Lectio pꝛima.

SAnctus antiſtes dunſtanus tā ſanctis parentibus oꝛtus claruit: vt eos ſeculo exemptos: inter choꝛos conſpicere mereretur angelicos. Ipſo autem maternis retento viſceribus: de pꝛeſentato puero ieſu in tēplo dies illuxit celebꝛis.

Tu autē. Lectio ſcḋa.

NAtꝰ ergo puer dei ſacro eſt lauacro intinctus. ⁊ glaſtonie diuino ſeruitio mancipatus. Cūqꝫ iam flos adoleſcētie in annis adoleſceret: de glaſtonia egreſſus archiepyſcopo doꝛobernēſi patruo ſuo altelmo ſe iūxit. Tu aūt Lectio. iii.

Hūc nocte quadā oꝛantem/ dyabolus ī vꝛſi effigie aggreditur. et cambucam bꝛachiis cōplexans frendens dentibus et ope de manibus ſancti auferre conatus eſt. In quem vir dei imperterritus inſurgens hoꝛrendum monſtrum cū cambuca cedēdo perſequitur. Et eo pſallente exurgat deus et diſſipentur inimici eiꝰ: per ſubdola beſtiarum trāſfoꝛmata euanuit. Et cetera de cōi vniꝰ pontif. iſtius ꝑis.

.i. Baculus pastoralis

¶ In natali ſācti ethelberti regis et martyꝛis. ad veſperas antiph.

DIem feſtum celebꝛemꝰ ſūma cum leticia: quo beatus ethelbertus ad celi palatia raptus eſt. dum iuuētutis ageret pꝛimoꝛdia ne mutaret intellectum ipſiꝰ macula alleluya. ps. Laudate pueri. cum ceteris pſis. Laudate. cpm. Beatus vir qui ſuffert. ℟. Salue martyꝛ ethelberte flos et decus anglie: hoſte ſtrato detur ꝑ te. Tue pax eccleſie Alleluya ℣. Apud chꝛiſtum impetretur cum augmento gratie. Tue. Glia. Allā. Hymnꝰ.

SAnctoꝛum meritis iūgat pꝛeconia: regis et martyꝛis pꝛeſens eccleſia: qui chꝛiſto ſtuduit a puericia placere ſuper oīa. Tu ſtirpis regie germen eximi tum tu pudicicie nō marceſſibilium tu terra ꝓferēs fructū centeſimum tu vernās roſa martyꝛum. Diuiſio. O digna laudibꝫ tui meritoris qui celi ciuibꝰ par es in gloꝛia: cū ſerta ſingulis ſit data ſīgula: tu digne fers duplicia. Tu cum virginibus agnum inſequeris: tu cum martyꝛibus glīa frueris tu innocentibus innocens iungeris cunctoꝛū fretus gaudiis. Sit laus et gloꝛia patri cum filio ſancto ſpūi ſit iubilatio: pax et īperiū ſit tribus in vno qui regnat ſine termino. Amen. V. Glīa et honō. an. Tua martyr ethelberte frequentat ſolennia coꝛde voce actiōe quā regis eccl'ia, quē de regno tēpoꝛali ad regna celeſtia coꝛonatū ieſu xp̄i vocauit clemētia al'. ps. Ma. Or.

DEus olim regnoꝛum inſtitutoꝛ et rectoꝛ qui hodiernā nobis diem beati regis et martiris tui ethelberti tranſitu tribuis eſſe ſolennē: p̄ſta q̄s. vt cuius ſolēniis gratulamur in terris ipſius ſuffragiis ſubleuemur in celis. Per. Nulla fiat memo. niſi hoc feſt. in craſt. dedic. eccl'e feſti loci. vel feſte triſi. celebꝛandum ꝯtig. Ad xp̄l. vbi fiat vt in feſt. fēte triſi. Et eod modo de compl. per oct. et in octaua eiuſdem niſi per feſtū coꝛporis xp̄i. vel per oct. eiuſdem impediatur. Si in die ſancte trinit. fe. ſcti ethelberti ꝯtig. differatur in craſt. et dñr. veſ. de ſcto et mē. de trinitate. Ad matu. Inuita. Regi regum. Iubilemꝰ inter hec ſolēnia Ethelberto qui celeſtis vite dedit gaudia. ps. Venite. Hymꝰ. Sanctoꝛū meritis. V. q. ad V. O digna laude. et ſimilit. cū V. Sit laus et glīa. In pmo nocturno. antipho. Regali ex pꝛogenie oꝛtus puer ethelbertus nobilitatem gn̄is moꝛibꝫ ecparauit allā. ps. Beatꝰ vir. an. Sacris litteris dn̄i tradit erudiendꝰ decreuit nulli operā dare voluptati all'a. ps. Quare fre. an. Interea pre deſuncto ſublimatur in regni ſolio ſucceſſione hereditaria regnaturꝰ poſt tp̄m al. ps Dñe quid. Vꝰ. Gloꝛia et honoꝛe. Lectio. i.

IN mercia ſbo rex offa noīe, olim ferti quōdā merciorū ducis filiꝰ regnat etatis pꝛouecte caput canitie circumfuſus. Huiꝰ filia nomine effrida virgo decora vt res expoſtulat. ſoliũ reginale aſcendere ſola digna eſt. ℟. Iſte ſãctꝰ. L. ii.

Laudatur huius conſilium. rex cum omnibꝰ ſuis acceptat. Sola mater conſilium eiꝰ reclamat/ regem mercioꝛum Offã plurimo experimẽto plenum dolo pꝛonunciat. ℣. Iuſtꝰ germina. Lectio tercia.

Mercenſes omnes ſine fide pꝛobat vnde nec illi huiuſmodi placet conſilium. Rex cõtra/ quod tota curia conſulit: quod acceptat: licet mater eius cõtraueniat fieri opoꝛtere ꝓclamat. Tu autem do. ℟. Illuſtris regis martirium ſigna ſtupenda pꝛecedunt. Tr̃a tremoꝛe ꝯcutitur dies ĩ noctẽ repẽte ṽtitur. Sol rutilans tetra caligine obducitur allã. ℣. Ad declarandã martirii paſſionem ⁊ impioꝛum perfidã in pꝛoditionem. Sol ruti. In ſecũdo nocturno. an. Aliquãtum tempus effluxerat et rex regnum pꝛo nichilo reputans ſoli deo vacabat alleluya. Ps. Cum inuocarẽ ane. Iam legerat iam moꝛte expꝛeſſerat quãta ſit gloꝛia virginitatis quãta miſeria coꝛruptionis carnis/ hanc tenere: illam aufugere ſũmopere decreuit alleluya. Ps. Verba mea. ℣. Hoc ſanctum pꝛopoſitum elemoſine largiſſime oꝛationes accendunt deuotiſſime. vt totus cõcremeris in olocauſtum deo beate ethelberte alleluya. Ps. Domine dominus noſter. ℣. Poſuiſti domine. Lectio quarta.

Per dei itaqꝫ pꝛudentiam glorioſꝰ rex ethelbertus iter parat in merciã hanc martirii ſui glĩa totã illuſtraturꝰ: ſcuto q̃ꝫ meritoꝝ perpetuo tuiturꝰ. ℟. Deſiderium. Lcõ quinta.

Cum enim rex in ꝯſpectu oĩm regũ equũ aſcẽdit: motũ dat terra/ exercitum territat vniuerſum. Terre ſigno: mox celi reſpondet ſignum. Sol enim per oꝛbem radios ſpargẽs fulſerat lucide: et ecce ſubito obſcuratur tota curia. ℟. Dñe ꝑueniſti. Lcõ vi.

Rex ſuos confoꝛtans: Flectamus inquit genua/ pꝛece polum pulſemꝰ vt noſtri miſereatur deus. Vix completa oꝛatione/ fit aura tota ſerena. Cum rex hylaris effect⁹ ait. Sit nomen dñi benedictū ex hoc nūc et vſq; in ſcl'm. ℣. Elegantem iuuenis formā regina conſpiciēs flamas toto pectore hauſit nec continuit. Pudenda cordis vocis expreſſione deterit allã. ℣ſ. Impudici cordis nūcius ocul⁹ impudicus. Pudenda. In tercio noct. an. Renitentem et inuitum regem regni proceres vrgent trahunt et inducunt ſponſam ſibi copulari de qua ꝓlem ſuſcitet iure hereditario regnaturam alleluya. ps. In domino confido. ℟. Aſſerētes barbarorum patere inſultibus regna de facili que nulla heredum poſteritate vallātur alleluya ps. Domine quis. an. Tandem vict⁹ importunis perſuaſionibus regium pandit aſſenſum petentibꝫ / ꝓpoſitū tamen ſuū ieſu xpī commiſit manibꝫ allã. ps. Dñe in virtute. ℣. Juſtus vt palma. Euangeliū. Si q̄s vult poſt me venire. ℟. Corona aurea. Lcō. viii.

Summi patris tādem preordinātē gratia: ſāctus iam ethelbertus egreſſus de eſtāglia velut abrahā patriarcha de terra et de cognatione ſua: merciā venit. vbi bina hoſtia ſancta deo placens offertur / et cum corona martyrii igreditur. ℟. Stola iocunditatis. Lectio nona.

Hoſpicatur ī villa regia ſucceſſione nominata vbi viſione nocturna in miſterio cūcta vidit que ſibi futura erant. Tu autē domine. ℟. Deprehendēs ſe contēptū trux belua excitatur ī furorē larga ſpōdet premia in beati viri necem maturat conſilia allã. ℣ſ. Fili⁹ proditionis accepta pecunia ſe gymbert⁹ pollicetur facturū hec ſcelera. In beati viri. ps. Te deum. ℣ſus. Poſuiſti domine. In laudibus anti.

Innocentem dolo regē manus ferit impia: ſigna mortem deo gratā teſtantur celeſtia alleluya. ps. Domin⁹ regnauit. an. Ut ꝓbaret ꝙ regnaret cū chriſto vir inclitus: circunfulſit corpus ſāctum lux emiſſo celitus alleluya. ps. Jubilate. an. Tangens caput venerandum cecus lumen recipit ethelberto perſonate dignas laudes incipit alleluya. ps. Deus deus me⁹. an. Dum trementem caput ſanant martyris ſuffragia regione boreali dotatur eccleſia alleluya. ps. Benedicite omīa. antiphona. O ſi diem glorioſum videre contigerit quo de terra corpus ſacrum reuelatum fuerit alleluya. ps. Laudate. Cpm. Beat⁹ vir qui ſuffert. hymnus. O digna laude. V. Juſtus germinabit. a. Aue rex gentis anglorum miles regis angelorum o ethelberte flos martyrum velut roſa vel lilium funde preces ad dominum pro ſalute fideliū. alleluya. ps. Benedict⁹. or. vt ſupra. Ad primam an. Innocentem. ps. Deus in nomīe. Ad terciam an. Ut probaret. Capitulum. Beatus vir qui ſuffert. Rem. Gloria ⁊ honore. Ad ſextā an. Tangens. cpm. Iſte ſcūs. R. Poſuiſti. Ad nonam an. O ſi diem. Cpm. Stola iocūditatis. R. Juſtus vt palma. Ad ſecūdas veſperas an. Innocentem ps. Dixit dominus. et cetere añe de laudib⁹ cum pſalmis dominicalibus. Capitulum. Beatus vir qui ſuffert. R. Deprehendens. Loco hymni dicitur ſequentia.

Summi regis in honore martiris memoria. Ethelberti cum maiore fiat reuerentia Hic regie deteſtatur amplex⁹ illicitos Spreta mortem machinatur ob amores vetitos. Qui dum ſubdit ſic regale dyadema gladio Regnū mutat temporale felici cōmercio. Rex et martyr ethelberte preſenti familie. Te laudanti detur ꝑ te lux celeſtis patrie, amen. V. Gloria et honore. an. O radix dulcē fuſi nectaris ſtillās liquorem ethelberte tu virginitatis ſignaculum, tu caſtitatis ſpeculum. tibi famulantium preces et vota ſuſcipe noſq; potenti dextera protege alleluya. ps. Magnificat. Or. vt ſ.

Per octabas ſancti ethelberti ſic fiat ſeruitium. Ad matutinas inuitatoriū hy⁹ cum ix antiphōis et ix pſalmis in nocturn̄. vt in die. Tria R. de communi et de ꝓprietate per ordiem cū lectionib; vt ſupradictū ē dn̄r. Et qn̄ feſtū ſcti ethel. die trinit. cōtige. tūc ī dn̄ic

[illegible]

ſequentis dñicã ſeruitiũ fiat de octa. die beati ethelberti et med. de octa. corporis xp̃i et de dñica. Et ſciendum eſt ꝙ infra octa. corporis xp̃i nichil fiat de octa. bti ethelberti niſi memoria tantum niſi de octa. die vt dictũ eſt. Et quotiẽs illius octa. poſt trinitatẽ euenerit: tũc ad primas vſq̃ an. Innocentem. ps. Dixit dñs. ℟. Deprehẽdens. cetã vt in die. Ad matutinas ix. lec. fiãt. Lc. pͥa.

Vidit nãq̃ ſanctꝰ ethelbertus per ſomnium aule regie ſue tectum decidiſſe veſtem qua induebatur: ſanguine madefactam/trabem longam et latam i medio vrbis erectam/i altum ſeipſum in nauem transfiguratum: et leui volatu ſuperuolutaſſe. Lcͦ. ſecũda.

Deinde rex ethelbertꝰ haud longe manentẽ regẽ offã digniſſimis munẽribus donat. Refertur gratiarum actio: ſed in dolo. Interim regina kynedrida vxor offe regis/ad regẽ ait. Rumor quem hauſiſti olim auribus/nunc oculis extat verus. Lectio tercia.

Ecce rex ethelbertꝰ inanu militũ ſtipatus venit: menia ſubintrat. Filiã tuã ſi velis nolẽs in coniugem accepturꝰ. Cũ paucis nobilibus rex ſãctus ad regem i maligno poſitũ ingreditur. Lc. iiii.

Rex vero innocẽs capite vinculis artatur/grauiſſima afflictione affligitur. Deinde proprio gladio a gnymberto capite plectitur. Lectiõ quinta.

Sic innocens peremptus in terris: rex martyr gaudia regni celeſtis aſcẽdit. Stans virgo regia elfreda: regem extinctum expectat. materno cõſilio ſcelus exhorreſcit. Lectio. vi.

Virgo itaq̃ ait. Nullus nunciorũ ad me vlterius ingrediatur alicuius complexꝰ nũcians. Vouẽs itaq̃ deo virginitatem ſuã: in inſulam croylamid noĩe anachoretica cõuerſatiõe deo deſeruiebat. Euãgelium. Si quis vult poſt me venire. vt i pͥa die. L. vii.

Rex aũt offa corpꝰ beati martyris in paludem ſuper ripam fluuis lugga ſepeliri precepit in quo loco eadẽ nocte ad celum vſq̃ porrecta viſa eſt ſplendere fulgẽs de lucis colũna. L. ix.

Paſſus eſt autem beatus

ethelbertus quartodecimo kalendas iunii die dominica, cuius glorioſa interceſſio nobis veniam obtineat delictorum, preſtante domino noſtro ieſu chriſto qui viuit et regnat per ſecula ſeculorum.

[illegible] ad matuti. ad horas et ad ſecundas veſperas vt i die excepto quod ad ſecundas veſperas non dicantur quinque [illegible] ſuper pſalmos nec ℟. Et nota quod poſt trinitatem in hoc feſto et per octa. et in octauis ſicut in aliis feſtis principalibus dicantur. ℣. ad horas cum Alleluia.

De ſancto aldelmo epyſcopo et confeſ. fiat tantum memoria ad veſpas et ad matu. de communi vnius cōfeſſoris et pontificis. Or.

Deus qui inter apoſtolicos eccleſie doctores ſanctum aldelmum cōfeſſorem tuum atque pontificē celeſti ſplendore feciſti lucere: annue queſumus. vt ſicut in eo formam ſalutis agnouimus: ſic eius veſtigiis inherere ſtudeamus. Per.

Eodem die fiat memo. de s. vrbano mar. de cōi i⁹ martiris [illegible] cū hac orōe.

Da q̄s o͞ps de⁹ vt q̄ bti vrbani martyris tui ſolennia colimus: ei⁹ apud te interceſſiōibꝫ adiuuemur. Per.

De ſctō auguſtino. Ad vſ. vt i cōi. ſi de dñica. Or.

Deus qui beatum auguſtinum pontificem tuum doctorem populo cōceſſiſti anglorum: eius interuentu tribue nobis veniam peccatorū, et cū ipſo celeſtiū gaudia p̄miorum. Per.

Ad matu. ix l'. fiant de eo: c. de cōi i⁹ cf. et pōtifi. cū pis dñicalꝰ. cū ad iii vſ. q̄ ad iii vſ cū or. [illegible] cū [illegible] ais deſ. et ℣. ad p̄mas vſ. i cū [illegible] lectionib⁹. Lectō. i.

Beat⁹ gregori⁹ romane ſedis pōtifex apoſtolic⁹ anno q̄rtodecimo ſui pōtificat⁹ miſit ſeruū dñi auguſtinū et alios pl'res cū eo monachos timētes deū: p̄dicare v͞bū vite gēti anglorum. ℟. ii.

Qui roborat⁹ cōfirmatiōe eiuſdē. gregorii: cum famulis xp̄i q̄ erāt cū eo ꝓfect⁹ eſt i op⁹ v͞bi peruenitq; in britanniā. Erat aūt eo tp̄e rex ethelberich i cācia potē[s].

Eſt aūt ad tiſſimus. Lc. iii. orientalē cancie plagam tenedos inſula non modica. in qua applicuit ſeruus dei auguſtinus et ſocii eius: viri vt fertur ferme quadragliata. Acceperant autē precipiente beato gregorio interpretes. Lectio quarta.

Mittens ergo augustinus ad ethelberich nūcium: mandauit se venisse de roma: ac nuncium ferre optimum qui obtemperātibz sibi eterna in celis gaudia et regnum cum deo viuo et vero sine fine mansurum absqz vlla dubitatione promitteret. Le. v.

Post dies aliqt venit rex ad insulā, et residēs sub diuo, iussit augustinum cū sociis suis ad suum aduenire colloquium. Cumqz beatus augustinus ad iussionem residentis regis aduenirett: vite eis vba pdicauit.

Audiens autē hec rex rñdit dicens. Pulchra sunt promissa que profertis: sed quia noua sūt et incerta: nō his modo possum assensum tribuere. Sed qz peregrini huc deuenistis, et vt michi videtur ꝑspexisse ea que vā et optia credebatis vobis cōmunicare desiderastis: nolumus molesti esse vobis: quin potiꝰ benigno hospitio vos recipere. Tu. Tres vltime lec. de expositione euāgelii. Homo quidam peregre. Misse petronille virginis. Oratio.

Deus qui hec virginis tue petronille aīam in celestibz collocasti: fac nos eiꝰ interuentu a pctōꝝ nroꝝ nexibz solui: et ab omni semper aduersitate defendi. Per. [illegible]

Marcellus discipulꝰ beati petri apostoli scripsit nereo et achilleo de sācta petronilla narrās hoc modo. Petronillā bñ nostis volūtate petri apli tipicā factā.

Nā cū apō illū. Le. ii. plures discipuli eius reficerentur: contigit vt titus diceret apostolo. Cum vniuersi a te saluentur infirmi: quare petronillā paraliticam iacere permittis. Apostolus vero ait. Sic expedit ei. Lectio tercia.

Sed ne existimetur impossibilitas eius incolumitatis meis sermōibꝰ excusari: ait ad eam. Surge petronilla et ministra nobis. Et statim surrexit sana. Cetera de cōmuni vnius virginis non martyris.

Sanctorum marcellini et petri martyrum. Oratio.

Deus qui nos annua beatorum martyrū tuo

rum marcellini et petri ſolennitate letificas: p̄ſta queſum⁹: vt quorum gaudemus meritis accendamur exemplis. Per. Tres lect. fiāt. Et cetera de cōi plu. mr.

Sanctorum medardi ⁊ gildardi epyſcoporum. Oro.

Deus qui ſanctam huius diei nobis ſolennitatem in honore ſanctorum confeſſorum tuorum atq; pontificum medardi et gildardi conſecraſti: adeſto familie tue precibus, et da: vt quorum feſta celebramus i terris: eorum meritis ⁊ auxiliis ſubleuemur in celis. Per dominū noſtrum ieſum chriſtum filii. Tres lectio. fiāt. Lectio. i.

Temporibus clodouei regis francorum: i pago nouiomenſium erat vir quidam nectardus nomine nobilis genere cum vxore ſua nomine protagia in chriſtiana degens conuerſatione. probos mores probis actib⁹ decorabat. L. ii

Iſtis vero datī a deo filii pariter ꝯcepti pariter gemini nati. Quibus ſacro baptiſmate regeneratis: vnū medardū alterū ṽo gildardum vocauerunt. Le. iii

Hi ergo cum ad maturam perueniſſent etatem: deo digni. et bonis operibus clari. fauore vulgi et auctoritate regis diuine q̄ teſtimōio oraculi medardus viromādenſium. gildardus vero rothomagenſium ſedibus conſecrātur epyſcopi. Tu autem domine miſerere noſtri. Et cetera de communi plurimorum confeſ. cum orōne propria.

In tranſlatione ſancti edmūdi archiepyſcopi. Oro.

Transferat nos a carcere inimicorum noſtrorum ſupremus auxiliator: cui bti edmūdi confeſſoris ſui atq; pontificis placuit aīam i celo collocari: ⁊ corpus de terra cū leticia ſurſum tranſportari. Per.

Eodē die fiat memoria de ſanctis primo et feliciano. marty. Ad veſ. ⁊ ad matutinas et ṽ. de cōi pl'iorū martyrū cū hac oratione.

Fac nos queſum⁹ dn̄e ſanctorū martyrū tuorū primi et feliciani ſemper feſta ſectari: quorū ſuffragiis protectionis tue dona ſentiam⁹. Per chriſtum dn̄m noſtrū

Nouem lectiones fiant de ſancto edmūdo. Lectio. i.

INnocentius quartus omnibus ſancte matris eccleſie filiis: ſalutem. Gaudeat quidem eccleſia ſe talem ac tantum pꝛoduxiſſe filium qui alios et ſacre conuerſationis exemplo dirigat: et percepta iam beatitudinis gloria: pꝛimoris formam ſpemq; tribuat de ſalute. Lectio ii.

Gaudeat celeſtis patria nobilis habitatoꝝ aductu. Exultent ciues celibes aggregatione ſocii ſui: de condigno celi conſorte nuper ſibi adhibito, de quo ſunt leti inuicem pſallentes. Cū. Lectio iii.

Exultate fideles in gaudii leticia, quia nouellum nobis apud deum patronum accreuis. qui adeſt coꝛā ipſo pro ſalute noſtra placidus interceſſoꝛ: beatus edmundus archiepyſcopus cantuarienſis eccleſie. Lectio iiii.

Sanctus edmūdus ab annis teneris tenerē dei filium dilexit. Doctoꝛ erat pꝛeclarus et pꝛedicatoꝛ eximius. Unde recte vocatur edmundus: quaſi a labe criminū mundus. vel a mundo abiectus. ℟. ℣.

Nos vero de ſanctitate vite eius ac veritate miraculoꝝ eiuſdem ſancti edmundi curioſe inquiſitionis ſolennitate ac diligenti examinis diſcuſſiōe plenariam certitudinē obtinentes: tantum theſaurum eccleſie duxim⁹ nūciādū. Cū.

Uniuerſis vero penitentib⁹ et confeſſis qui cū reuerentia illuc in eodē feſto annuatim acceſſerint: ipſius ſuffragia petituri, de omnipotentis dei mia et beatoꝝ petri et pauli apoſtoloꝝ eius auctoꝛitate cōfiſi vnū annum et quadraginta dies miſericoꝛdit relaxam⁹.

Tres vltime lec. de expōne euangelii. Uidete vigilate. Et cetera. De cōi vni⁹ confeſ. et pōtifi. cū ordīe ꝓpꝛia. Si hoc feſ. in die ſancte trinitatis forte contigerit: differatur vſq; in pꝛoximā feriam vacantē a feſ. poſt octa. coꝛpoꝛis xpi. vbi cōmodē celebꝛari poteſt.

¶ In natali ſancti barnabe apoſtoli. Ad veſperas omnia fiāt de cōi apl'oꝝ cū hac oꝛatiōe.

Deus q vniuerſū oꝛbē apl'is ībuēdū cōmēdaſti: fac nos bti barnabe apoſtoli tui cōmēdari ſuffragiis: et pꝛemiis ſociari ꝑpetuis. Per. Ad mat. iii. l. mār. l. i.

BArnabas cyprius genere cum paulo in gentibus apl'atus officiũ adeptus eſt. De quo in actibus apoſtolorum ſcriptum eſt. Joſeph autem qui cognominatus eſt barnabas ab apoſtolis quod eſt filiꝰ cõſolationis leuites cyprius genere, cum haberet agrũ vendidit illum et attulit p̃cium et poſuit ante pedes apoſtolorum. Lectio .ij.

CUm vero beatus paulus cõuerſus eſſet ad fidei gratiam: ille beatiſſimus barnabas apprehenſum illum duxit ad apoſtolos ⁊ narrauit illis quomodo in via vidiſſet dominũ et quia locutus eſt ei, ⁊ quomodo in damaſco fiducialiter egerit ĩ noĩe dñi. L. iij.

ERat enim vir bonus et plenus ſpiritu ſancto et fide. In diebus illis diſcipuli (prout quis habebat) propoſuerunt ſinguli miniſterio mittere habitantibus in iudea fratribꝫ quod et fecerunt mittentes ad ſeniores per manus barnabe et ſauli. Lectio .iiij.

ERãt aũt ĩ eccleſia que erat anthiochie ꝓphete et doctores, in quibꝰ barnabas et ſymon qui vocabatur niger, et lucius cyrenenſis et manahen, q̃ erat herodis tetrarche collactaneus et ſaulus. Tu autem domine. Lectio .v.

MInistrantibus autem illis domino. et ieiunãtibus dixit illis ſpiritꝰ ſãctus. Separate michi barnabam et paulum in opus quo aſſumpſi eos. Tũc orãtes et ieiunantes imponentes q; manꝰ: dimiſerũt eos. Et ipſi quidem miſſi a ſpiritu ſancto: abierunt ſeleuciam. et inde nauigauerũt cyprum. Lectio ſexta.

POſt aliquot dies barnabas aſſumpſit iohãnem qui cognominabatur marcus. Venit autem ĩ locum quẽdam in quo ethnici viri et femine nudi currebant. Hoc cum vidiſſet beatus barnabas: indignatus ſuper tale facinꝰ: maledixit continuo templum. Statimq; pars aliqua funditus corruit. magnaq; cõtritio ex ethnicis facta eſt. Tu autem domine miſerere noſtri. Euangelium ſecundum lucam. xxij.

IN illo tempore. Facta eſt contẽtio inter diſci pulos ieſu: quis eorum videretur eſſe maior. Dixit autem eis. Reges gentium dominantur eorum. et qui poteſtatē habent ſuper eos benefici vocantur. Vos autem non ſic. Sed qui maior eſt in vobis: fiat ſicut minor. et qui preceſſor eſt: ſicut miniſtrator. Et reliq̄.

¶ Certantibus de prioratu diſcipulis, pius magiſter non eos mire contentionis arguit: ſed formam in qua inſequantur humilitatis modeſta ratione deſcribit. In qua tamen forma obtinenda maiores et predicatores, id eſt rectores eccleſie non minima diſcretione opus habent. ne videlicet regum gentium inſtar dominari ſubiectis ſeqʒ ab eis gaudeant ſuperuacuis laudibus attolli: ſed ad exēplum regis eterni quaſi inferiores eis quibus regendis preſunt efficiantur, ac miniſtri. Nimirū neceſſe eſt vt ſic bene agentibʒ per humilitatem ſint ſocii, quatinus contra delinquentium vicia per zelum iuſticie ſic erecti: vt bonis in nullo ſe preferant, et cum prauorū culpa exigit: poteſtatē protinus ſui prioratus agnoſcant et ſciant. Tu autem domine miſerere noſtri.

Et cetera de cōmuni vnius apoſtoli. cum pſo. Ciues apoſtolorum et domeſtici dei aduenerunt hodie. In communi. et dicitur ad ſecundas veſperas.

¶ Sanctorum baſilidis, cyrini, naboris, et nazarii martyrum. Oratio.

Sanctorum martyrum tuorum baſilidis, cyrini, naboris, et nazarii. queſumus domine natalicia nobis venerāda reſplendeant. et quod illis contulit excellentia ſempiterna: fructibꝰ noſtre deuotionis accreſcat. Per. Cetera oīa cū tribʒ lec. fiant de cōi pluriū martyrum. ¶ Sancti baſilii epiſcopi. Oratio.

Deus qui beatum baſilium confeſſorē tuum doctorem precipuū catholiceꝗ fidei predicatorē eligere dignatus es: preſta queſumus. vt ipſo pro nobis intercedente: peccatorū noſtrorum mereamur exui maculis: et tibi domino ſinceris mentibus deſeruire. Per dn̄m. Tres lec. fiant et cetera de cõi vni⁹ cõfes. et ponti. ¶ Sanctorum viti et modesti martyrum. Or.

Concede quesumus oĩpotens deus: vt sanctoꝝ martyrum tuorum viti et modesti quoꝝ celebramus victorias: participemus et premiis. Per. Eodem die fiat mẽo. de sancta edburga virgine de cõi vni⁹ virginis non martyris. Or.

Deus qui beate edburge virginis tue aĩam in celestibus collocasti: fac nos eius interuentu a peccatorum nostrorum nexibus solui: et ab omni semper aduersitate defẽdi. Per. Ad matutinas de martyribꝫ tres lec. fiant. et cetera de cõi pluriũ mr̃m cum or. ppria. ¶ Sanctorum cirici et iulite matris eius mr̃m. Or.

Exaudi nos domine de⁹ noster: cum sanctoꝝ martyrum tuorum cirici ⁊ iulite matris eius, tibi patrocinio supplicantes: vt quorum celebramus triũphum: possim⁹ retinere cõstantiam. Per. Tres lect. fiant. et cetera de cõi pluriũ martyrum. ¶ Sancti botulphi abbatis. Or.

Omnipotens sempiterne deus tuorum lumẽ sanctorum adesto piis ecclesie tue precibꝫ, et beati botulphi confessoris tui atqꝫ abbatis vbiqꝫ protectione cõserua propici⁹. vt cui⁹ merita recolimus: eius intercessiõe suffulti ad superna gaudia te adiuuante peruenire valeamus. Per. Tres lec. fiant. et cetera de cõmuni vnius cõfes. non ponti. ¶ Sanctoꝝ marci et marcelliani martyrum. Oro.

Presta quesumus omnipotens deus. vt qui sanctoꝝ martyrũ tuoꝝ marci et marcelliani natalicia colimus: a cunctis malis imminẽtibus eoꝝ intercessionibus liberemur. Per do. Tres lectiones fiãt. et cetera de communi plurimorum martyrum. ¶ Sanctorũ geruasii et prothasii mr̃m. Or.

Deus qui nos annua beatorum martirum tuorum geruasii ⁊ prothasii solennitate letificas: concede propicius, vt quoꝝ gaudem⁹ meritis: accẽdamur exemplis. Per dominum. Tres lectiones fiant. cetera de communi plurimorum martyrum. ¶ Sãcti leofridi abbatis. Oratio

Ade nos queſumus domine beati leofridi cōfeſſoris tui atq; abbatis interceſſionibus a cunctis mūdi perturbationibus reſpirare. eiuſq; obtentu tā preſentis vite ſubſidia q̄ eterne beatitudinis premia recipere. Per dn̄m. Octo lectiones fiant. cetera de cōmuni unius confeſſoris nō pontificis.

Sancti albani martyris. Ad veſperas antiphona. Beatus vir qui inventus. ſuper pſalmum Magnificat. Oratio.

Deus qui hunc diē beati albani martyrio cōſecraſti. tribue queſumus: ut cuius annuo gratulamur officio: eius cōtinuo foveamur auxilio. Per d. Tres lec. fiant. Lectio prima.

Sub perſecutione diocleciani et maximiani etiam britanniam inſulam plurima confeſſionis deo devote gloria ſublimavit. Siquidem in ea paſſus eſt ſanctus albanus. de quo preſbiter fortunatus ut cū de aliis mentionē faceret. ait. Albanum egregium fecunda britannia profert. Lc. ii.

Qui videlicet albanus paganus adhuc, cum perfidorum principū mandata adverſus chriſtianos ſevirent: clericum quendam perſecutores fugientem hoſpitio recepit. Quē dum orationibus continuis ac vigiliis die noctuq; ſtudere conſpiceret: ſubito divina gratia reſpectus, relictis ydolatrie tenebris chriſtianus integro ex corde factus eſt. Lectio tercia.

Cumq; vidiſſet iudex albanū q̄ chriſtianus factus eſſet: iubet eum a tortoribus percipi. Et ubi iudex eum a cultu chriſtiane religionis revocari nō poſſe perſenſit: capite eum plecti iuſſit. Decollatus itaq; martyr fortiſſimus ibidem accepit coronam vite quam repromiſit deus diligentibus ſe. Tu autem domine. Et cetera de communi unius martyris.

Sancte etheldrede virginis. Oratio.

Deus qui nos hodie beate etheldrede virginis tue. annua ſolennitate letificas concede propicius ut eius adiuvemur meritis cuius caſtitatis irradiamur exemplis. Per dominum noſtrum ieſum chriſtū filium tuum. Qui tecum vi.

Tres lectiones ſine Te deum. Et cetera de communi vnius virginis nõ martyr.

¶ In vigilia ſancti iohãnis baptiſte. Ad veſperas.

an. Deſcendit angelus domini ad zachariam dicens: accipe puerum in ſenectute tua, et habebit nomen iohannes baptiſta. ps. Laudate pueri. cum ceteris. Laudate. Capitulũ.

Audite inſule et attendite populi de longe: dominus ab vtero vocauit me, de ventre matris mee recordatus ẽ nominis mei. Rn. Inter natos mulierum non ſurrexit. Hymnus.

Ut queant laxis reſonare fibris, mira geſtorum famuli tuorum ſolue polluti labij reatum ſãcte iohannes. Nunci⁹ celſo veniens olimpo te patri magnum fore naſciturum nomen et vite ſeriem gerẽde ordine promit. Ille promiſſi dubius ſuperni perdidit prompte modulos loquele: ſed reformaſti genitus perẽpte organa vocis. Uentris obtruſo poſitus cubili ſenſeras regem thalamo manentem: hinc parẽs nati meritis vterq; abdita pandit. Laudibus ciues celebrant ſuperni te deus ſimplex pariterq; trine ſupplices et nos veniam precamur parce redemptis. amẽ. Uerſus. Fuit homo miſſus a deo. Reſponſorium. Cui nomen erat iohannes. an. Ingreſſo zacharia templũ domini: apparuit ei gabriel angelus ſtans ad dextris altaris incenſi. ps. Magnificat. Oratio.

Preſta queſumus oĩps deus: vt familia tua per viam ſalutis incedat: et beati iohannis precurſoris hortamẽta ſectando ad eũ quem predixit ſecura perueniat dominum noſtrum ieſum chriſtum filium tuum. Qui tecum viuit et regnat deus. Per oĩa. ſ. ſ. ã.

Nulla memoria fiat niſi hoc feſtum in dominica vel infra octabas corporis xp̃i vel in octabis contigerit: tunc enim fiat meõria de dñica. vel de octa. ad vtraſq; veſ. et matu. Ad cõplet. omnia fiant vt in feſto trinitatis. Ad matutinas Inuitatorium. Regem precurſoris dominum. Uenite adoremus. ps. Uenite exultemus. Hymnus.

Antra deſerti teneris ſub annis ciuium turmas fugiens petiſti: ne leui ſaltem maculare vitam famine poſſes. Prebuit hirtum tegimen camelus artubus ſacris ſtrophium bidentes: cui latex hauſtũ ſociata paſtũ mella locuſtis. Ceteri tantũ cecinere vatũ corde preſago iubar affuturum: tu quidem mũdi ſcelus auferentem indice ꝓdis. Non fuit vaſti ſpaciũ per orbis ſanctior quiſq̄ genitus iohanne qui nefas ſecli meruit lauantẽ tingere limphis. Laudibus ciues

In primo nocturno. añ. Priuſq̄ te formarem in vtero noui te et añq̄ exires ſanctificaui te. ps. Beatus vir. añ. Ad omĩa que mittã te (dicit dñs) ibis ne timeas et q̄ mandauero tibi loqueris ad eos. ps. Quare fremuerũt. añ. Ne timeas a facie eorũ quia ego tecum ſum. dicit dominus. ps. Domine dñs. V. Gloria et honore. Lc. i.

Hodie fratres dilectiſſimi iohannis baptiſte qui domini precurrit aduẽtum natalẽ diem celebramus: quod nulli ſanctorũ meminimus attributum. Hodie ſiq̄ ei⁹ natalem diẽ vnica ac ſingulari celebritate veneramur. Rñ. Fuit homo miſſ⁹ a deo cui nomen iohannes erat hic venit vt teſtimonium perhiberet de lumine. Et parare dño plebem perfectam. V. Erat iohannes in deſerto predicans baptiſmũ penitentie. Et parare. Lectio. ii.

Unde qꝛ eum recte extollere non valemus humane laudis officio: predicemus eum dominice atteſtationis oraculo/ glorificante chriſto. quia inter natos mulierum nõ ſurrexit maior iohanne baptiſta. Ipſe hoc dicit. Et ideo attendite magnificentiam laudis ex dignitate laudantis. Rñ. Gabriel angelus apparuit zacharie dicens naſcetur tibi filius nomen eius iohãnes vocabitur. Et multi in natiuitate eius gaudebunt. V. Erit enim magnus coram domino vinũ et ſiceram non bibet. Et. Le. iii.

Cum igitur nemo illo maior eſſe aſſeritur inter natos mulierum: datur intelligi q̄ iohannes ſupra humanoꝝ fuit menſuram meritoꝝ. Quid ẽ hoc quod dominus iohannem baptiſtam in pꝛincipi apoſtoloꝛum petro. quod iohanni apoſtolo qui ſupꝛa pectus domini recumbebat: anteponendū eſſe indicauit. Non ita eſt. Nā dicens inter natos mulierū non eſt maioꝛ iohāne baptiſta: nō eſt ſūmis pꝛioꝛem: ſed pꝛimis pꝛenunciauit equalem. ℟. Tu puer propheta altiſſimi vocaberis pꝛibis enim ante faciem domini parare vias eius. ℣. Ad dandam ſcientiam ſalutis plebi eius in remiſſionē peccatoꝛū eoꝝ. Pꝛeibis. In ſecundo nocturno. an. Miſit dominꝰ manū ſuā et tetigit os meum et pphetam in gentibus dedit me dominus. ps. Cū inuo. an. Ecce dedi vba mea i oꝛe tuo ecce conſtitui te in gentes ⁊ regna. ps. Verba mea. an. Dominꝰ ab vtero vocauit me de vētre matris mee recoꝛdatus eſt nomīs mei. ps. Dn̄e dominus noſter. ℣. Poſuiſti domine. lc. iiii.

Comparauit eū perfectis tali laudatione: non pretulit. Aduerte quia cum dicitur: iter natos mulierum: ſolus ad hoc virginis partus excipitur. Merito ergo inter conſeruos ſuos nulli ſecundus eſſe creditur: cui ſolus dominꝰ antefertur. ℟. Johannes eſt nomen eius vinum et ſiceram non bibet. Et multi i natiuitate eius gaudebūt. ℣. Ipſe pꝛeibit ante dn̄m i ſpiritu et virtute helye. Et multi in na. Lectio quīta.

Et ideo interrogantibus vtrū ipſe eſſet xp̄s humili confeſſiōe reſpōdit Ego vox clamantis i deſerto. Hoc eſt dicere. Non ſuꝫ ego verbū quod erat i pꝛincipio deus apud deum: ſed vox potius, id eſt miniſterium verbi. vt per me ad auditus hoīm: ſenſuſq; perueniat. ℟. Ipſe pꝛeibit ante illum in ſpiritu et virtute helye. vt cōuertat coꝛda patrum in filios et icredulos ad pꝛudentiam iuſtoꝛū parare domino plebem perfectam. ℣. Erit enim magnus coꝛam domino et ſpiritu ſancto replebitur. Vt conuertat coꝛda patrum i filios. Lectio ſexta

Qui iterum cū magna humilitate pꝛonunciat. Illum opoꝛtet creſcere me aūt minui. Vide notis ſonum pertranſeuntem: ⁊

verbi gloꝛiam permanentem. Illū opoꝛtet creſcere quia cum homo putaretur deus erat. me autꝫ minui qui cum deus crederet homo erat. Rem. Helizabeth zacharie magnum virū genuit iohannem baptiſtam precurſoꝛem domini. Qui viam dño preparauit in heremo. V. Erat quidem ſtecunda coꝛpoꝛe ſed ſeruata diuino miſterio caruit ſterilitatis oppꝛobꝛio gignēdo filiū de celo p̄miſſū. Qui. In tercio nocturno. a. Poſuit os meū dñs quaſi gladium acutum: et in vmbꝛa manus ſue pꝛotexit me. ps. Dñe quis ha. an. Foꝛmās me ex vtero ſeruum ſibi dominus in lucē gentiū vt ſit ſalus eius ab extremis terre. ps. Dñe in virtute. an. Reges videbunt et conſurgent pꝛincipes et adoꝛabūt dominū deum tuum q̄ elegit te. ps. Bonū eſt confiteri. V. Iuſtus vt pal. Euangelium. Secūdū lucam. i.

IN illo tp̄e Helizabeth īpletū eſt tempus pariendi: et peperit filium. Et audierunt vicini ⁊ cognati eius quia magnificauit dominus miſericoꝛdiam ſuā am cum illa et ꝯgratulabātur ei. Et reliqua. Omelia venerabilis bede pꝛeſbyteri de eadem lectione.

Pꝛecurſoꝛis domini natiuitas ſicut ſacratiſſima lectionis euangelice pꝛodit hyſtoꝛia: multa miraculoꝛuꝫ ſublimitate refulget. Tu. Rem. Innuebant patri eiꝰ quem vellet vocari eum et poſtulans pugillarem ſcripſit dicens. Iohānes eſt nomen eius. Alius. Apertum eſt os zacharie et pꝛophetauit dicens. Iohannes ē nomen eius. Lectio octaua.

QUia nimirū decebat: vt ille quo maioꝛ inter natos mulierum nemo ſurrexit maioꝛe pꝛe ceteris ſanctis ī ipſo mox oꝛtu virtutum iubare clareſceret. Senes ac diu infecundi parentes dono nobiliſſime pꝛolis exultant. Tu autē dñe. R. Pꝛecurſoꝛ domini venit de quo ipſe teſtat. Nullus maioꝛ inter natos mulierum iohanne baptiſta. V. Hic eſt eī pꝛopheta et pluſ q̄ pꝛopheta de quo idē ait. Nullus. Lectio nona

IPſi eciam quem patri incredulitas mutum reddiderat: ad ſalutanduꝫ noue pꝛeconem gratie os et lingua reſerantur. Nec ſolum facultas dominum benedicendi reſtituitur: ſꝫ deo etiam pꝛophetandi virtus augetur. ℣. Inter natos mulierum nō ſurrexit maioꝛ iohanne bptā. Qui viam domino pꝛeparauit ī heremo ℟. Fuit homo miſſus a deo cui nomē erat iohannes. Qui. ℣ᵒ. Fuit homo. In laudibus. antiph.

Helizabeth zacharie magnum virum genuit iohannem baptiſtam pꝛecurſoꝛem domini. ps. Dominus regnauit.

Innuebant patri eius quē vellet vocari eum et ſcripſit dicens. iohānes eſt nomen eius. ps. Jubilate. an. Iohannes eſt nomen eius et in natiuitate eius multi gaudebunt. ps. Deus de⁹. an. Iohannes eſt nomen eius vinum et ſiceram non bibet. et multi in natiuitate eius gaudebunt. ps. Benedicite. an. Iſte puer magnus coꝛam domino: nam et manus eius cum ipſo eſt. ps. Laud. cpm. Audite in. Hy⁹.

O Nimis felix meritiq; celſi neſciens labem niuei pudoꝛis pꝛepotens martyꝛ heremiq; cultoꝛ maxime vatum. Serta ter denis alios coꝛonant aucta crementis duplicata quoſdam trina centeno cumulata fructu te ſacer oꝛnant. Hinc potēs noſtri meritis opimis pectoꝛis duros lapides repelle aſperū planans iter et reflexos dirige calles. Ut pius mundi ſatoꝛ et redemptoꝛ mentib⁹ pulſa liuione puris rite dignetur veniens ſacratos ponere greſſus. Laudibus ciues. ℣. Juſt⁹ germi. ant. Apertum eſt os zacharie et pꝛophetauit dicēs. benedictus deus iſrael. ps. Benedictus. Et cantetur ant pꝛedicta vſq; ad verbū benedictus. tunc choꝛus incipiat. Benedictus. Oꝛatio.

Deus qui pꝛeſētem diem honoꝛabilem nobis in beati iohannis natiuitate feciſti: da populis tuis ſpiritualium grām gaudioꝝ et oīm fideliū mētes dirige ī viā ſalutis eterne. Per. Ad i. ā. Helizabeth. ps. De⁹ in noīe. ā. Te iure. ps Quicunq; vult. ℟. Jeſu chꝛiſte cum alleluya dicat. Ad terciam. ā. Innuebant ps. Legem pone. capitulū.

Audite iſule. ℟. Gloꝛia et honoꝛe. Ad ſextam an. Johannes voca. Capitulum.

Poſuit os meum dominus quaſi gladiū acutum: et i vmbꝛa man⁹ ſue protexit me. poſuit me ſicut ſagittam electam. Ad ix. an. Iſte puer. Capitulū.

Reges videbunt et conſurgēt pꝛīcipes/ et adorabūt dominum deum tuum et ſāctum iſrael qui te elegit. ℟ de cōmuni vnius martyꝛis ad hoꝛas dñic. Ad ſecundas veſperas. an. Elizabeth zacharie. ℣. Dixit dñs. et cetere añe de laudibus cū pis dñicalibꝫ. Cꝑ. Audite inſule. ℟ Tu puer hy⁹. Ut queant. ℣. Glia et honoꝛe. aña. Et poſuerunt omnes qui audierunt i coꝛde ſuo dicentes. quis putas puer iſte erit etenim man⁹ dñi erat cum illo. et zacharias pater eius repletus eſt ſpiritu ſancto et ꝓphetauit dicens. benedictus deus iſrael qꝛ viſitauit et fecit redēptionem plebis ſue. ps. Magt. oꝛ vt ſ. Per totas octa: ſcti Johā. in feriis vacātibꝫ fiet ſeruiciū hoc modo Ad mat inuit hy⁹ ix āe cū pſis iij noctur. vt in die. ℟⁹ Gloꝛia et ho: Lectio pꝛima.

Johannes ergo foꝛmā venturi domini/ natiuitate et conuerſatione ſignauit. Johānes naſcitur de patre ſene: chꝛiſt⁹ ex matre a mundi ſeneſcētis etate. Etate inquā illa: que erat fide et operibus infecūda. Tria ℟ia de hyſtoꝛia ꝑ oꝛdinem dñic. Lectio ſecūda.

Johannes venit deſperata generatiōe per ſterilem: et chꝛiſt⁹ natura obſtupeſcente per virginem. Ille ſalutem ꝑdicauit: hic contulit. Ille baptizauit i penitētiam: iſte generauit in gratiam. Lectio tercia.

Ille pilis cameloꝛū id eſt cilicio veſtitus inceſſit: et ſaluatoꝛ in ſe defoꝛmate nature noſtre/ fede atqꝫ diſtoꝛte/ peccata ſuſcepit incluſum graui onere exonerans mundum. et in ſe transferens humanoꝝ pondera delictoꝝ. ℣. Fuit homo. In laud hec ſola ant. Helizabeth. oꝛ ps. Domin⁹ regna. Et cetera vt in die. Mēo. ferial dñic. Ad i. ant. Innuebant. ps. Deus in nomine. an. Gloꝛia tibi trinitas. ps. Quicunqꝫ vult. cꝑ. Domine miſerere. Ad ter ciam. an. Johãnes vocabitur. Ad vi. an. Johãnes eſt nomẽ. Ad ix. an. Iſte puer Ad has horas cp̃ ℟ et vſũ oꝝ vt in die beati iohannis dicuntur. Per octa. ad veſperas hec ſola an. Helizabeth zacharie. ſup pos dñicales dicitur. In feriis ꝫ feſtis triũ lec. ſine regie cho. Cꝑ hyꝰ et vꝰ vt in die. Hs ſequentes añe dñe ſup pſm Magt. vel ad mẽo. per oc. in feriis et feſtis iii. lec. an. Pro eo ꝙ nõ credidiſti verbis meis eris tacens et non poteris loqui vſq; in diem natiuitatis eius. an. Puer qui natus eſt nobis pluſꝙ ꝑpheta eſt. hic eſt enim de quo ſaluatoꝛ ait. inter natos mulierum nõ ſurrexit maioꝛ iohanne baptiſta. ã. Tu puer ꝑpheta altiſſimi vocaberis. pꝛeibis ante dominum parare vias eius. ã. Inter natos mulierum non ſurrexit maioꝛ iohanne baptiſta. Et per octa. ſꝑ ſup pſm Benedictꝰ. dr̃ ant. Apertum eſt. Et quotiẽs ꝑ octa ſancti iohã. fiet de commẽo. tã in vꝫ ꝙ in matutĩ dicitur v̾ Fuit homo miſ.

¶ Sãctoꝝ iohãnis et pauli maꝛ. Ad veſperas anti. Helizabeth. pi dñical. cp̃m Iuſtoꝝ aĩe. hyꝰ. Sanctoꝝ meritis. v̾. Letamini. an. Iſti ſũt due oliue et duo cãdelabꝛa lucẽtia ante dñm. habent poteſtatem claudere celum nubibus et aperire poꝛtas eius. qꝛ lingue eorum claues celi facte ſũt alleluya. ps. Magt. Oꝛatio.

Queſumus oĩpotẽs deus. vt nos geminata leticia hodierne feſtiuitatis excipiat: que de beatoꝝ iohãnis et pauli gloꝛificatione pꝛocedit. quos eadem fides et paſſio vere fecit eſſe germanos. Per. Memoria de ſãcto iohanne. et memorie feriales dicuntur.

Ad matutinas Inuitatorium. Mirabilem deum. ps. Venite exultemꝰ. hyꝰ antiphone pſalmi et verſꝰ de communi plurimoꝛum martyꝛum. Lectio pꝛima

Iulianus ceſar captus cupiditate ſacrilega: facultates ac patrimonia auferẽs chꝛiſtianis dicebat Chꝛiſtꝰ veſter dixit. qui nõ renunciat omnibꝰ que poſſidet: non poteſt meus eſſe diſcipulus. ℟. Paulus et iohannes dixerunt ad iulianum. nos vnum deum colimus qui ſecit celum ⁊ terram. ℟. Non tibi preponimus perſonam qualemcūꝗ deum tibi preponimus. Qui ſecit. Lectio ſecunda.

Peruenit ergo ad iulianum ꝙ paulus et iohānes germani fratres omni die turmas pauperum chriſtianorum recrearēt/ ex his opibus quas ſacratiſſima virgo conſtātia reliquerat. Et miſit qui eos cōueniret dicens/ debere eos ſibi adherere. ℟. Beati martyres chriſti iohannes et paulꝰ dixerūt iuliano. nobis autem alius non eſt niſi vnus deꝰ Pater et filius et ſpiritus ſanctus. ℣. Una fides et vnum baptiſma. vnus ſpiritus ſanctus erat in eis. Pater. Lectio tercia.

Paulus et iohannes dixerunt. Quia reliquiſti religionem chriſtianam et ſequeris ea que manifeſte deo ſunt contraria: pro hac iniquitate tua a ſalutatione deſtitimus et a ſocietate imperii tui noſmetipſos omnino ſubtraximꝰ. Hec et his ſimilia cum dixerent precepit terenciano fieri foueam et eos decollari iuſſit et in foueam inuolui. ℟. Hm

Paulus et iohannes dixerunt ad terencianum/ ſi tuus dominus eſt iulianꝰ: habeto pacem cum illo. Nobis alius non eſt: niſi dominus ieſus chriſtus. ℣. Semel enim a facie dei proiectus vult et alios ſecum in interitum deuenire. Nobis ps. Te deum. ℣. Exultent iuſti. In laudibus antipho.

Paulus et iohannes dixerūt iuliano: nos vnū deum colimus qui ſecit celum et terram. ps. Dominus regnauit. an. Paulus et iohannes dixerunt ad terencianum. ſi tuus dominus eſt iulianus habeto pacem cum illo nobis aliꝰ nō eſt niſi dominus ieſus chriſtus. ps. Jubilate. an. Johannes ⁊ paulus cognoſcētes tyrannidem iuliani facultates ſuas pauperibus erogare ceperunt. ps. Deꝰ deus meus. an. Sancti ſpiritus et anime iuſtoꝝ hymnum dicite deo alleluya. ps. Benedicite omnia. an. Johannes et paulus dixerunt ad gallicanum fac votum deo celi et eris victor melior ꝙ fuiſti. ps. Laud. cm. Juſtoꝝ aīe. hyꝰ Rex glorioſe martyrū. ℣. Mirabilis deus. an. Beati martyres xpi iohannes et paulus dixerunt iuliano nobis autē alius non eſt niſi vnus deus pater et filius et ſpūſſanctus. ps. Bndī. or. vt s. Memor. de ſancto iohāne et memoria feriales dñr. Ad .i. ant. Paulus et iohānes. Ad .iii. a. Paulus et io. Ad vi. a. Johannes et paulus. Ad ix. a. Johānes et pau. Ad horas. Cap. Reſp. et v. de cōi plurimorum martirum dñr cū oratione ppria. Memorādū ꝙ hoc ſe. in octabis corporis xpi vel in dñica infra oct. contingens habebit medie lect. Dñica infra octa. beati iohānis baptiſte fiat in eo. de ſācto iohanne tm ad pmas veſp. an. Ingreſſo. Ad matuti. a. Apertū eſt. Ad ſecundas veſ. an. Et poſuerunt. De cōmemoratione bte virgi. infra octa. ſancti iohannis fiat vt in magna rubrica poſt hyſtoriam. Deus oīm pdictū eſt. Tercia die oc. ſancti iohannis baptiſte.

HIc eſt iohēs qui Le. i. impietatē regis herodis qui vxorē fris inuaſerat publica auctoritate cōdemnās propter iuſticiam ꝑdidit vitā: ſꝫ lucratus ē gloriam. Lectio ſecūda

ET nos ſtcrdū ꝓ gratia hoīm vel timore offenſionū: ſterim' adulationē. et vēdimus veritatē. Le. iii.

NŌ timētes illud qđ terribiliter ſcriptū eſt. Si nō ānunciaueris iniquo iniquitatē ſuā: ſanguinē eius de manu tua requirā. Sancti leonis pape. Oratio

EXaudi dñe preces nřas quas in ſcti leonis ꝯfeſſoris tui atq; pontificis ſolemnitate deferimus et quia tibi digne meruit famulari eius intercedētib' meritis ab oīb' nos abſolue pctis. ꝑ d. Hac die ad mat. nō dr ps. Te d. ꝓpt vigi. apoſt. pe. et pauli iii. lec. fiāt. terča de cōi vnius ꝯf. et pōtifi. In vigilia apoſt. petri et pauli ad veſ. ſr pſs. a. Que dicūt hoīes eſſe filiū hoīs dixit ieſ' diſcipulis ſuis rñdens petr' dixit. tu es xp̄s filius dei viui et ego dico tibi. quia tu es petrus et ſuper hanc petrā edificabo eccl'az mēā. ꝑ. Laud pue cū ceteris. Laud.

PEtrus qdē ſeruabatur i carcere orō autē fiebat ſn̄ itermiſſiōe ab eccl'a ad deū ꝓ eo. cp R. Cornelius centurio. Hymnus

Aurea luce et decore roſeo: lux lucis omne perfudiſti ſeculū. decorans celos inclito martirio hac ſacra die que dat reis veniā. Ianitor celi doctor orbis pariter iudices ſecli vera mūdi lumina per crucem alter alter enſe triumphans vite ſenatum laureati poſſident. Iam bone paſtor petre clemens accipe vota p̄cantum. et peccati vincula reſolue tibi p̄tāte tradita qua cunctis celum verbo claudis aperis. Diuiſio. Doctor egregie paule mores inſtrue. et mente polum nos trāſferre ſatage donec perfectum largiatur plenius euacuato quod ex parte gerimus. Oliue bine pietatis vnice fide deuotos ſpe robuſtos maxime fonte repletos caritatis gemine poſt mortem carnis impetrate viuere. Sit trinitati ſempiterna gloria honor poteſtas atq; iubilatio in vnitate cui manet imperium ex tunc et modo per eterna ſecula. Amen. Hic hymnus totus dicatur ad veſpe. per octa: niſi in cōmemoratione ſancti pauli. Ad matut. vero diuidatur. ℣. In omnem terram. an. Tu es paſtor ouium princeps apoſtolorum tibi tradite ſunt claues regni celorum. ps. Magnificat. Oratio.

Deus qui nos apoſtolorum petri et pauli natalicia glorioſa preuenire concedis: tribue queſum⁹. eorum nos ſemper et beneficiis preueniri et orationib⁹ adiuuari. Per. Memoria de ſancto iohanne. ant. Ingreſſo. Ad matu. Inuitato. Tu es paſtor ouiū prīceps apoſtolorū tibi tradite ſunt claues regni celorū. ps. Venite. hymnus. Aurea luce. vſq; ad verſū. Doctor egregie. In primo noct. a. In plateis ponebantur infirmi in lectulis vt veniente petro ſaltem vmbra illius obumbraret quemq; illorum et liberarentur ab infirmitatibus ſuis. ps. Celi enarrant. an. Ait petr⁹ prīcipibus ſacerdotum: ieſuz quem vos interemiſtis ſuſpendentes in ligno hūc deus ſuſcitauit et principem ac ſaluatorez exaltauit: ad dandam penitentiam in remiſſionem peccatorum. ps. Benedicam. anti. Petrus apoſtolus dixit paralitico enea ſanet te dominus ieſ⁹ chriſtus ſurge et ſterne tibi qui cõtinuo ſurrexit ⁊ omnes qui viderunt conuerſi ſunt ad dominum. ℟. Eructauit. ℣. In omnẽ. Lc. i.

TEmpoꝛe neronis ceſaris erant rome ſalutiferi doctoꝛes xp̄ianoꝝ petrus et paul⁹ apoſtoli. Per quos dum fides domini noſtri ieſu chriſti in omnium creſceret mentes: et religionis ꝓpagarẽtur augmenta: nero per magum ſymonem vehementer aduerſari cepit apoſtolis. ℟. Symõ petro anteꝙ̄ de naui vocarem te noui te ⁊ ſuper plebem meam pꝛincipem te ꝯſtitui. Et claues regni celorum tradidi tibi. ℣. Quodcunqꝫ ligaueris ſuper terrã erit ligatum et i celis. et qđcunqꝫ ſolueris ſuper terrã. erit ſolutum et in celis. Et claues. Lectio ſecũda

SAnctus petrus apoſtolus vanitates magi et flagitia vniuerſa detexit. admonens populum vt ab eius ſeditione non ſolũ fugerent. ſed etiam detegerẽt eum. ne viderentur dyabolo conſentire. Sicqꝫ factũ eſt vt omnes religioſi viri execrantes ſymonem magum ſceleratum eum ⁊ flagitioſum et in omnibus q̄ dei ſunt aduerſarium aſſererent. ℟. Ego pꝛo te rogaui petre vt non deficiat fides tua et tu aliquando cõuerſus cõfirma fratres tuos. ℣. Symon ecce ſathanas expetiuit vos vt cribraret ſicut triticum ego autẽ rogaui ꝓ te. Vt non. L. iii.

TVnc ſymon mag⁹ veri luminis fulgoꝛe ꝑcuſſus cecitatem continuo male ſane mentis incurrit ſeſeqꝫ ad omnẽ excitat carminum ſuoꝛum potentiã. Congregat populum: offẽſum ſe dicit a galileis: relicturũ vꝛbẽ quã tueri ſoleret. ℟. Coꝛnelius centurio vir religioſus ac timẽs deum vidit manifeſte angelũ dei dicentem ſibi. Coꝛneli mitte ⁊ accerſi ſymonem q̄ cognominatur petrus hic dicet tibi quid te opoꝛteat facere. ℣. Cum oꝛaſſet coꝛnelius nundum in chriſto renatus apparuit ei angelus dicens. Coꝛneli. In ſecũdo nocturno an. Factũ eſt vt quedam diſcipula nomie thabita plena operib⁹ bonis et elemoſinis infir tabita moreretur. miſerunt autem diſcipuli ad petruꝫ rogantes ne pigriteris venire vſqꝫ ad nos. an. Omnes gentes. aul. Adueniēte petro circumſteterunt illuꝫ omnes vidue flentes ⁊ oſtendentes tunicas ⁊ veſtes quas faciebat illis dorchas. ps. Exaudi deus deprecationem. an. Ponens petrus genua ſua orabat ⁊ conuerſus ad corpus dixit. thabita ſurge at illa aperuit oculos ⁊ viſo petro reſedit. dās qꝫ illi manū erexit eā. ⁊ ſanctis ac viduis aſſignauit viuam. ps. Exaudi deus ora. Vſus. Conſtitues eos. L. iiii.

Diem ſtatuit magus quo montem capitolinuꝫ aſcendit. ac ſe de rupe deiiciens volare cepit. Mirari populus ac venerari cepit: pleriqꝫ dicentes dei potentiam non hominis qui cum corpore volaret ad celū. nichilqꝫ tale chriſtum feciſſe dicunt. Tu. R. Si diligis me ſymō petre paſce oues meas. domine tu noſti quia amo te. Et animam meaꝫ pono pro te. Vſus. Si oportuerit me mori tecum. non te negabo. Et. Lec. v.

Tunc petrus in medio ſtans ait. Domine ieſu chriſte oſtende virtutem tuam ⁊ ne permittas his artib⁹ decipi populum tibi creditum. Cumqꝫ hec cum lachrimis oraſſet: ſtatim dimiſſus a demonibus implicitus alarum remigio quas aſſumpſerat: corruit ⁊ toto fractus corpore poſt paululuꝫ ibi expirauit. Tu autē. R. Tu es paſtor ouium princeps apoſtolorum. tibi tradidit deus oīa regna mundi. Et ideo tradite ſunt tibi claues regni celorum. V. Tibi enim a domino collata eſt poteſtas ligandi atqꝫ ſoluendi. Et ideo. Lc. vi.

Rogabat petrus a fratribus ſuis Vt ſe alio loco conferret. Tandeꝫ victus lachrimis ac fletibus populorum: promiſit ſe vrbe egreſſurum Vbi autem ventū eſt ad portam: vidit ſibi chriſtum occurrere: ⁊ adorans eum ait. Domine quo vadis? Cui dominus. Venio romam iterum crucifigi. Intellexit aūt petr⁹ hoc factū de ſua paſſione eē dictū. R. Petre amas me tu ſcis domine quia amo te paſce oues meas. Vſus. Symon iohannis diligis me plus his tu ſcis dñe q̃ȝ amo te. Paſce. In tercio noct. an. Coꝛnelius cẽturio vir religioſus ac timens deum vidit manifeſte angelũ dei dicentem ſibi. coꝛneli mitte et accerſi ſymonẽ qui cognominatur petrus hic dicet tibi quid te opoꝛteat facere. ps. Confitebimur. an. Aperiens petrus os ſuũ dixit i veritate cõperi. q̃m nõ eſt perſonarũ acceptoꝛ de⁹ ſed in omni gẽte qui timet deum et operatur iuſticiaȝ acceptus eſt illi. ps. Dominus regnauit exul. ant. Ad huc loquente petro cecidit ſpiritus ſanctus ſuper omnes qui audiebãt verbum et erant loquentes linguis et magnificabant deũ. tũc petrus iuſſit eos baptizari in nomine domini ieſu xp̃i. ps. Dñs regna. iraſcan. ℣. Nimis hono. Euangeliũ ſecũdum matheum. xvi.

In illo tempoꝛe Venit ieſus in partes ceſaree philippi: ⁊ interrogabat diſcipulos ſuos dicẽs. Quem dicũt homines eſſe filium hoïs? Et reliqua. Om̃ ve. bede p̃bri de eadẽ lectione.

Lectio ſcti euangelii quã modo audiſtis: tãto intentius eſt cogitãda ac ſine obliuione retinenda: quanto conſtat quia magnam nobis fidei perfectionem commendat. Tu autem do. ℟. Quem dicunt homĩes eſſe filium hoïs dixit ieſus diſcipulis ſuis. reſpondẽs petrus dixit. tu es chriſtus filius dei viui. Et ego dico tibi. quia tu es petrus et ſup hãc petram edificabo eccleſiam meam. ℣. Beatus es ſymon bariona quia caro et ſãguis non reuelauit tibi. ſed pater meus qui eſt ĩ celis. Et ego. Lc̃o octaua.

Si enim ſcire volum⁹ quomõ i xp̃m credi opoꝛteat/ q̃d lucidi⁹ eo quod ait ad eũ petr⁹ Tu es xp̃s filius dei viui. ℟. Dñe ſi tu es iube me venire ad te ſuper aquas et extẽdẽs manũ appꝛehẽdit eũ et dixit ieſ⁹. modice fidei quare dubitaſti. ℣. Cũq; vidiſſet ventũ validũ veniẽtẽ timuit ⁊ cũ cepiſſet mergi clamauit dicẽs. dñe saluũ me fac. Et. Lc. ix.

Rurſũ ſi audire delectat quãtũ hec fides valeat: q̃d aperti⁹ eo q̃d ait dñs de eccl'ia q̃ ſup eã edificãda erat et poꝛte iferi nõ pꝛeualebũt aduerſ⁹ eã. ℟.

Quodcunq ligaueris ſuper terram erit ligatum et i celis. Et quodcunq ſolueris ſuper terram erit ſolutum et in celis. V. Tu es inquit petrus chriſtus fili⁹ dei viui reſpondens dñs ait. ⁊ ego dico tibi q2 tu es petr⁹ ⁊ ſuper hanc petram edificabo eccleſiam meam. Te. ps. Te deum. V. Tu es petr⁹. R. Et ſuper hanc petrã edificabo ecclïam meã. In la.

Petrus et iohãnes aſcẽdebant i tẽplum ad horam orationis nonam. ps. Dñs regna. an. Argentum et aurum non eſt michi qd autẽ habeo hoc tibi do. ps. Jubilate. an. Ego p te rogaui petre vt nõ deficiat fides tua/et tu aliqñ conuerſus confirma fratres tuos ps Deus deus. ant. Petre amas me paſce oues meas tu ſcis dñe q2 amo te. ps. Benedicite. ant. Tu es petrus et ſuper hãc petrã edificabo eccleſiam meam. ps Laud. cpm. Petrus qdem hy⁹. Doctor egregie. vr. V⁹. Annunciauerunt. ant. Quodcũq ligaueris ſuper terrã: erit ligatũ et in celis et quodcũq ſolueris ſuper terrã erit ſolutũ et in celis dicit dñs ſymoni petro. ps Benedictus. Oratio.

Deus qui hodiernã diem apoſtolorũ tuoꝝ petri et pauli martyrio conſecraſti: da eccleſie tue eoꝝ in omnibus ſequi preceptũ: p quos religionis ſumpſit exordiũ. Per dñm. Mẽo. de ſcõ iohãne. Ad i. an. Petrus. ps Deus in noĩe. an. Et iure ps. Quicũq vult. R. Jeſu xpe. ant alliã. ve. Ad iii. ant. Argentum. ps. Petr⁹ quidem. R. In oẽm terrã. or. vt ſ. Ad vi. an. Ego pro.

Angelus te. Cpm. dñi aſtitit et lumen refulſit in habitaculo carceris percuſſo q3 latere petri excitauit eum dicẽs. ſurge velociter. et continuo ceciderunt cathene de manibz ei⁹ R. Conſtitues eos. Ad ix. an. Tu es petrus. Cpm.

Petrus ad ſe reuerſ⁹ dixit. nũc ſcio vere quia miſit dñs angelum ſuum et eripuit me de manu herodis/et de omi expectatione plebis iudeorũ. R. Nimis honorati ſunt. Ad ſecundas veſperas ant. Jurauit dominus. ps. Dixit domin⁹. et cetere añe cum pis de cõi aploꝝ. Capitulũ

Iſti ſunt due oliue et duo candelabra lucentia ante dominum habent poteſtatem claudere celum nubibus et aperire poꝛtas eius. quia lingue eoꝛū claues celi facte ſūt. ℟. Quodcunq̧ liga. hy⁹. Aurea luce ℣. In oēm terrā. an. Glorioſi pꝛīcipes terre quomodo in vita ſua dilexerūt ſeſe, ita et in moꝛte non ſunt ſeparati. ps. Magnificat. oꝛ. Deus qui hodiernam. Et ſic dīr vſq̧ de vtriſq̧ apoſtolis. Mēo. de ſctō iohanne antiphona Et poſuerūt.

¶ In cōmemoꝛatione ſcti pauli. Ad matut. Inuita. Laudem⁹ ieſum chꝛiſtū in paſſione apli pauli. ps. Venite. hy⁹. Eterna xpi mūe. In pꝛīo noc. an. Qui operatus eſt petro in apoſtolatum operatus eſt ⁊ michi inter gētes ⁊ cognouerūt gratiam q̄ data eſt michi a xp̄o domino. ℣. Qui me ſegregauit ex vtero matris mee et vocauit per gratiam ſuā. ps. Celi enarrāt. an. Scio cui credidi et certus ſum qꝛ potens eſt depoſitum meū ſeruare in illum diem iuſtus iudex. ℣. De reliquo repoſita eſt michi coꝛona iuſticie. ps. Benedicam. an. Michi viuere chꝛiſtus eſt ⁊ moꝛi lucrum gloꝛiari me opoꝛtet ī cruce domini mei ieſu chꝛiſti. ℣. Per quē michi mundus crucifixus eſt et ego mundo. ps. Eructauit. ℣. In oēm. Lcō pꝛīa.

Cum operante grā dei beatus paulus apoſtolus innoteſceret vꝛbi romane: ſignis et pꝛodigiis excellenti doctrina atq̧ mirabili ſanctitate: concurſ⁹ multus de domo ceſaris fiebat ad eum credentium in dominum ieſum chꝛiſtū. ℟. Qui opat⁹ eſt petro in apoſtolatum operatus eſt ⁊ michi inter gentes Et cognouerunt gratiam dei que data eſt michi. ℣. Gratia dei in me vacua nō fuit ſꝫ gratia eius ſemper in me manet. Et cog. Lectio ſecūda

Senatus ſam de paulo non mediocriter alta ſētiebat. Unde nero ceſar perturbatus iuſſit longino et megiſto pꝛefectis atq̧ teſto centurioni vt illum extra vꝛbem ducentes decollari pꝛeciperent. ℟. Scio cui credidi et cert⁹ ſum· qꝛ potens eſt depoſitum meum ſeruare. In illum diē iustus iudex. ℣. Reposita ē michi corona iusticie quā reddet michi dominꝰ. In illum diem. Lectio tercia.

Cum autem duceretur ad mortem: venit ad portā vrbis rome. vbi habuit obuiam nobilissimā et religiosissimam matronam nomine plantillam. Ad quam paulus ait. Uade plantilla eterne salutis filia commoda michi maforam qua caput tegis / et recede paululum propter plebis impedimētum. Tu autem domine miserere nostri. Deo gratias. ℟. Bonum certamen certaui cursum consummaui. fidem seruaui. Ideoqꝫ reposita est michi corona iusticie. ℣. Gratia dei sum id quod sū et gratia eius in me vacua non fuit. Ideoqꝫ reposita est michi corona iusticie.

In secundo nocturno antiphona. Bonum certamē certaui cursum cōsummaui fidem seruaui. ℣. De reliquo reposita est michi corona iusticie. Ps. Omnes gētes plaudite. an. Tu es vas electionis sancte paule apostole predicator veritatis in vniuerso mundo. ℣. Per quem omnes gentes cognouerunt gratiam dei. Ps. Exaudi deus deprecationem. an. Magnus sanctꝰ paulus vas electionis vere dignus est glorificari qui et meruit thronum duodecimum possidere. ℣. In regeneratione cum sederit filius hominis in sede maiestatis sue. Ps. Exaudi deus orationem meam. ℣. Constitues eos principes super omnem terram. ℟. Memores erunt nominis tui domine.

Interea dum Lc. iiii longinus megistus et cestus instarent obnixius inquirentes qualiter ad vitam eternam possent pertingere: audierunt a beato apostolo. Fratres mei filii mox vt ego fuero decollatus / viri fideles rapient et sepelient corpus meum. Responsorium. Reposita ē michi corona iusticie quā reddet michi dñs in illa die Iustus iudex. ℣. Scio cui credidi et certus sum quia potens est depositum meum seruare. Iustus iudex. Lectio quinta.

Vos aūt fratres notate sepulchri locū mei: et cras valde diluculo illuc venite: ibiqꝫ inuenietis duos viros oꝛantes: titum et lucam. Quibus dicitis qua de cauſa vos miſi. et illi vobis dabunt ſignum ſalutis in domino. Tu autem domine miſerere noſtri. ℟. Gratia dei ſum id quod ſũ Et gratia eius in me vacua nõ fuit ſed ſp̄ i me manet. ℣. Qui operatus eſt petro in apoſtolatum: operatus eſt et michi inter gentes. Et gratia eius in me vacua nõ fuit ſed ſemp̄.

Lectio ſexta

Cumqꝫ perueniſſet beatus paulus ad paſſionis locum cum lachꝛimis oꝛauit hebꝛaice et gratias egit deo. Cumqꝫ patrio ſermone conſummaſſet oꝛationem: valedicens fratrib⁹ benedixit eos. Et ligans ſibi de plantile matoꝛa oculos/ in terram vtrunqꝫ genu fixit et collum tetendit Spiculator vero brachiũ extendens: cum virtute percuſſit/ et caput eius abſcidit Tu autem domine miſere. ℟. Sancte paule apoſtole predicator veritatis ⁊ doctor gentium Intercede p̄ nobis ad deũ qui te elegit. ℣ſus. Ut digni efficiamur gratia dei Intercede. In tertio nocturno. A. Ter virgis ceſus ſũ ſemel lapidatus ſum. ter naufragiũ pertuli pꝛo chriſti nomine. ℣. Nocte ac die in pꝛofundo maris fui. pſal. Confitebimur. Añ. Repoſita eſt michi coꝛona iuſticie quã reddet michi dominus in illa die iuſtus iudex. ℣ſus. Cooperante gratia ſpiritus ſãcti. pſ. Dominus regnauit exul. An. Ne magnitudo reuelationũ extollat me datus eſt michi ſtimulus ãgelus ſathane q̃ me colaphizet pꝛopter quod ter dominum rogaui vt auferatur a me. et dixit michi dominus ſufficit tibi paule gratia mea. ℣. Nam virtus in infirmitate perficitur. pſ. Dominus regnauit ira. ℣. Nimis honoꝛati. Tres vlti. lectiones de expoſitione euãgelii. Dixit ſymon petrus ad ieſum. Ecce nos reliquimus omnia. Require i cõmuni vnius confeſſoꝝ non pontificis. ℟. Michi viuere chriſtus eſt et mori lucrũ Gloriari me oportet in cruce domini mei ieſu chriſti. ℣ſus. Per quem michi mũdus crucifix⁹ eſt et ego mũdo. Gloꝛiari me opoꝛ. ℟.

Tu es vas electionis ſancte paule apoſtole ꝑdicator veritatis in vniuerſo mūdo. Per quem omnes gētes cognouerunt gratiam dei. ℣ Intercede pro nobis ad deum qui te elegit. Per quē. ℟ Magnus ſanctus paulus vas electionis vere digne eſt glorificandus Qui et meruit thronum duodecimū poſſidere. ℣ A chriſto de celo vocatus et in terraꝫ proſtratus ex perſecutore effectus eſt vas electionis. Qui et meruit. ps. Te deū ℣ Conſtitues eos. In lau. aī.

Ego plantaui apollo rigauit deus autem incrementum dedit alleluya ℣ Vnuſquiſqꝫ enim propriam mercedeꝫ accipiet ſecūdum ſuū laborem. ps Dominus regnauit. an. Libēter gloriabor in infirmitatibus meis vt inhabitet in me virtus xp̄i. ℣ Quando enim infirmor tunc fortior ſum et potens. ps. Iubilate. aī Gratia dei in me vacua non fuit: ſed gratia eiꝰ ſemper in me manet. Bñs Gratia dei ſum id quod ſū ps Deus deus meus. anti. Damaſci prepoſitus gētis arethe regis voluit me cōprehendere a fratribus per murum ſum miſſus i ſporta et ſic euaſi manus eiꝰ i nomine dñi. ℣ Deus ꝛ pater dñi mei ieſu chriſti ſcit ꝙ non mentior. ps Benedic. an. Sancte paule apoſtole predicator veritatis et doctor gentiū intercede ꝓ nobis ad deum qui te elegit. ℣ Ut digni efficiamur gratia dei. ps. Laudate ch.

Notum vobis facio euangelium quod euāgelizatum eſt a me: qꝛ non eſt ſecundum hominem neqꝫ enim ab homine accepi illud neqꝫ didici: ſed per reuelationē ieſu xp̄i. h Exultet celum laudibꝰ. ℣ Annūciauerunt. ant. Ego enim iam delibor ꝛ tēpus mee reſolutionis inſtat bonum certamen certaui curſū cōſummaui fidem ſeruaui. repoſita ē michi corona iuſticie quā reddet michi dominꝰ i illa die iuſtus iudex ps Bñdictus Oratio

Deus qui multitudinem gētium beati pauli apoſtoli predicatione docuiſti: da nobis queſumus vt cuius natalicia colimꝰ: eius apud te patrocinia ſentiamus. Per. Memoria de ſancto petro. an. Quodcunqȝ. vt ſupra in die eiuſdem ℣. Tu es petrus. Oratio

Deus qui beato petro apoſtolo tuo collatis clauib⁹ regni celeſtis animas ligandi atqȝ ſoluendi pontificium tradidiſti: concede vt interceſſionis eius auxilio a nōs iniquitatib⁹ reſurgamus. Per. Memo. de ſancto iohanne vt ſ. Ad p̄mā. an. Ego plantaui. ps. De⁹ in nomine. an. Te iure lau. ps. Quicunqȝ. Ad terciam an. Libenter glā. Ch. Notū vobis facio. ℟. In oēm terram Or. Deus qui multitudinem. Ad ſextam an. Gratia dei Capitulum

Bonum certamen certaui curſum conſummaui fidem ſeruaui de reliquo repoſita eſt michi corona iuſticie. quam reddet michi dn̄s in illa die iuſt⁹ iudex. ℟. Conſtitues. Ad nonā. an. Sācte paule cā

Michi viuere xp̄s eſt et mori lucrum gloriari me oportet in cruce domini noſtri ieſu chriſti. p quē michi mundus crucifixus eſt et ego mundo ℟. Nimis honorati Ad ſecundas veſperas an. Iurauit dn̄s ps. Dixit dominus. et cetere añe. cū ps de apl̄is. capl̄m Notum vobis. ℟. Magn⁹ ſanctus paulus. vſ. hym. Doctor egregie. ℣. In omnem terram. an. Cum aūt complacuit ei qui me ſegregauit ex vtero matris mee et vocauit per gratiam ſuam vt reuelaret in me filium ſuum in gentibus continuo non acquieui carni ⁊ ſangui nec abii ad anteceſſores meos apl̄ōs. ps. Magnificat. or. Deus qui multitudinē. Memoria de ſancto petro. an. Tu es petrus ⁊ ſuper hāc petram edificabo eccleſiam meam. ℣ſus Tu es petrus. or. Deus q̄ beato petro. vt ſ. Memor̄. de ſancto iohanne. ā. Ingreſſo zacharia. ℣. et or. vt ſupra. Et notandū eſt q̄ ſi dies cōmemo. ſancti pauli ī ſab. ꝯtigerit: tūc ad ſcd̄as veſ. fiat p̄mo meō. de ſcō petro vſ. dein̄ de dn̄ica. Et poſtea de ſcō iohē. ā. Ingreſſo zacha. ℣. et or. vt ſ. Et ī craſtino videlȝ ī dn̄ica fiet ſer. plenū de apl̄is hoc mō. Ad matu. Inuit. hy. āc. p̄i. ℣. ⁊ ℟. de cōi apl̄oꝝ ſumātur ix lectiones fiant. Le. i.

Beatorum apoſtolorum

paſſio fratres, quoꝝ hodie natalem ſolẽniter celebramus: cũctis eſt honoranda creſcentibus quos pro iuſticie pietatiſq; plenitudie ſaluator mũdi hũano generi et patres eẽ dedit ꝛ iudices. L. ii.

Quante autẽ integritatis quãte ve pietatis fuerint: hinc vel maxime ꝑcipiendũ eſt: ꝙ ille eos ad emendationem corrupti mũdi/ et ad miniſterium ſue voluntatis elegit quem non fallebat electio. L. iii.

Vocauit namq; petrum opibus pauperem: opere piſcatorẽ. qui a cõuerſione populari ꝛ cõmunione vrbiũ ſegregat⁹ vitã inter fluctus agebat innocuam: et victũ de ſimplicitate querebat. Lectio. iiii.

Quem tamen ita diceris pauperem/ vt cõpetens ei ſubſtantia non deeſſet: quem bene merentem de deo copioſi maris vnda diues paſcebat. Electus eſt ergo ad predicationem verbi ſalutaris nõ mutata vice a celeſtis miſterio ſacramenti: vt qui captura piſcium alebatur: ſalute hoĩm paſceretur. Lectio. v.

Gloriosiſſimum etiam paulum ad ſitem nominis ſui chriſtus vocauit e celo. Quia quos perſequi videbatur eccleſiarum: non impietate irreligioſi animi ſeuiebat: ſed nube ignorantie nouã nõ perſpiciẽs gratiam/ amore antique deuotionis errabat. Lectio. vi.

Et ibi deniq; ab oculis veteris vmbre caligo deterſa ẽ. vt verum illud lumen quod de celeſtibus choruſcabat. et ſibi acquireret: et omnibus reuelaret. Hi itaq; ſunt eccleſiarum colũne petrus et paulus/ quos et vita ſanctiſſima venerabilem duxit ad mortem: et glorioſos occaſ⁹ fecit eſſe ꝑpetuos. Quos non ſolum veneramur vt martires: ſed vt magiſtros patreſq; martirũ honoram⁹ qui eccleſiam dei et celeſtis predicationis doctrina: et pii ſanguinis effuſione fũdauerunt. Tu autem dñe.

Tres vltime lectiões de expoſitiõe euãgelii. Hec mãdo vobis. ꝟſus. Conſtitues eos: Ad laudes omnes antiphone de laudibus vnius apoſtoli dicantur. Capitulum. Iſti ſunt due oliue hymnus verſus et añ. ſup

Benedictus. de communi apoſtolorum. or. Deus qui hodiernam diem. Memoria de viſita. Ad primam. an. Hoc eſt preceptum. ps. Deus in nomine. an. Gratias tibi. ps. Quicunq; vult. Ad terciam. an. Maiorem. Ad ſextam. an. Vos amici. Ad nonam. an. In paciencia. Cap̄m ℞. et ℣. ad horas vt ſ infra octa. dicitur. ¶ In octa. ſancti iohannis baptiſte nichil fiat de eo niſi memoria tantum ppter octa. apoſtolorum petri et pauli, que ſunt cū regis chori. ¶ Per octa. apoſtolorum petri et pauli fiat ſeruitium de eis hoc modo Ad matutinas. Inuitatorium hymnus nouē antiphone cum pſalmis in nocturnis et tribus reſpōſoriis per ordinem de communi apoſtolorum. et ſemper cum ℣. In omnem terram. ante lectiões. Lectiones vero de ſermonibus ſanctorum auguſtini et maximi perlegātur. excepto euāgelio de dominica et de octa. die que tres vltimas lectiones faciunt. Lectio prima

Apoſtolici natalis gaudio fratres cariſſimi petri et pauli (quorum hodie beatiſſimis paſſionibz iocundamur) letior per vniuerſum mundum xp̄i exultet eccleſia. que licet omnium ſanctorum maximo certa ſit adornari triumpho horum tamen victoria glorioſius illuſtratur: quādoquidem videt de hoc ſeculo ipſos fidei pres et magiſtros martyrio triūphaſſe. Le. ii.

Quid enim inſignius petro / qui in carne poſitus menſurā carnis egreſſus chriſtum ieſuz viui dei filium eſſe confitetur? Et quod olim adhuc mortalium pectus latebat: prima petri lingua nouo eſt ſermōe confeſſa. Lectio tercia.

Quid fratres cariſſimi magnificentius petro / qui tanto confeſſionis merito cū corruptibili adhuc eſſet in corpore et necdum ipſe aſcendiſſet in celum: regnum ipſi celeſte et claudere et aperire permiſſum eſt. Tu aūt. ℞. Conſtitues eos. In laudibz hec ſola an̄. Hoc eſt preceptum. ps. Dominus regnauit. cap̄m. Hi ſunt due oliue. Require ſupra ad ſcdās vſ ſcti petri. Hymnus ℣. et an̄e ſup pſalmos de cōmuni apoſtolorum dſt. or. Deus qui hodiernam diem. vt ſupra in die ſancti petri. Mēo. de ſācto iohanne. an. Apertum eſt os. ℣. et or. vt in prima die. Mēoꝛ. ferial. per octa. non dicr. Ad i. an. Maiorem caritatem. ps. Deus in noīe. an. Te iure. ps. Quicunque vult. cap̄m. Regi ſeculorū. Ad iii. an. Vos amici. cp̄m Iſti ſūt due oliue. Ad vi. an. Beati mundo. Capitulū.

Hi ſunt eccleſiarum columne quos vita ſanctiſſima venerabilem duxit ad mortem. et glorioſ⁹ occaſus fecit eſſe perpetuos. Ad nonam. an. In patientia. Capitulum

Hi ſunt viri ſcti quos elegit dominus in caritate non ficta. et dedit illis gloriam ſempiternam quorum doctrina fulget eccleſia vt ſol et luna. ℟. et verſus de communi apoſtolorum ad omnes horas dicuntur cum oratione vt ſupra ad matutinas.

¶ In feſtiuitate viſitationis beate marie virginis. Ad primas veſperas ſuper pſalmos. Antiphona.

Accedunt laudes virginis admirande in paginis nouiter promulgate et viſitat helizabeth maria mater ipſa met celica ꝓbitate. ps. Laudate. et ceteri pſalmi. iiii. Capitulum

Ego mater pulchre dilectionis et timoris et agnitionis et ſancte ſpei. in me omnis gratia vie et veritatis in me omnis ſpes vite et virtutis. ℟. Dixit verba prophetica. Hymnus

In mariam vite viam matrem veram viuentium pie venit qui redemit peccata delinquentium.

Greſſum cepit cum concepit maria multum properans. viſitauit cōfortauit helizabeth compatiens.

Salutatur inflammatur helizabeth et filius in audita fiunt ita de dono ſancti ſpirit⁹. Impregnata grauidata fit mater olim ſterilis infans datus nondum nat⁹ exultat chriſto iubilis.

Seruit maior gaudet minor maria fert ſolatium viſitatis preparatis ad ſpiritum propheticum. Precurſorem et doctorem maria plebi indicat qui rectorem purgatorem digito mūdi nunciat. Leta plebem duc ad regem maria cūctos vi=

ſitãs vt ſalutetur et letetur cum ſuſis mater medians. Honoꝛ deo viuo vero per infinita ſecula. qui nos regat et pꝛotegat materna p oꝛacula. Amen. ℣. Diffuſa eſt gratia. an̄. Acceleratur ratio in puero nõdum nato inſtinctu ſacri pneumatis diuinitus ſibi dato nouit pꝛeſentem dominum in virgĩe clam latentem adorauit cum iubilo ad ſeruulum venientem. ps. Magnificat. Oꝛatio.

Omnipotens ſempiterne deus qui ex abundãtia caritatis beatam mariam tuo filio impꝛegnatam ad ſalutationẽm helizabeth inſpiraſti: pꝛeſta queſumꝰ vt per eiꝰ viſitationem donis celeſtibus repleamur: ⁊ ab omnibus aduerſitatibꝫ eruamur. Per eundem dominum. Nulla fiat memoria. Ad matutinas. Inuitatoꝛiũ. Reginam celi mariam cõcoꝛditer adoꝛemꝰ. Que viſitans helizabeth ſpem contulit vt laudemꝰ. ps. Venite exulte. Hymnꝰ.

Chꝛiſti mater celicola fons viuꝰ fluens gratia lux pellens cuncta ſciſmata maria deo pꝛoxima.

Ex motu veri luminis tranſiluit in montaneis virgo iuuare vetulam de pꝛecurſoꝛe grauidam. Mater venit de nazareth vt ſalutet helizabeth replentur dono ſpiritus anus et eius filius. Helizabeth complacuit ꝙ mater dei affuit infãs gaudet in vtero pꝛeſente chꝛiſto domino. Marie viſitatio exẽplum dat vicinis ꝙ ſit parata omnibus ipſam pie querentibus. Trinitatis clementia cuncta laxet facinoꝛa per matris chꝛiſti merita nos ducat ad celeſtia. In pꝛimo nocturno. an̄. Inter turmas femineas et ſanctarum excubias maria collaudatur pꝛopter fructum qui queritur quo iure mundus emitur ad vitam et ſaluatur. ps. Domine dominus noſter. an̄. Diuo repletur munere maria ſine murmure cũ filium cõcepit. ſurrexit ab oꝛaculo ſtatim in montis calculo abiit et perfecit. ps. Celi enarrant. an̄. Accendit ardoꝛ ſpiritus mariam tangẽs celitus de nazareth imigrando mox in montana tranſtulit vbi tumultu caruit ſuperna deguſtando ps. Domini est terra. ℣. Diffusa est gratia ī labiis tuis. ℟. Propterea benedixit te deꝰ in eternū. Lec.

Beatissima mater dei maria virgo virginū domino consecrata propter beneficia inaudita exhibita populo inuocanti: omēs in necessitate constituti ad eam confugiunt: tanq̄ ad singulare refugium. Ubi humanum subsidium nō sufficit requisitū. ℟. Surgēs maria grauide migrauit per montana in ciuitatem iude. Intrauit domū pꝛopere zacharie cum opere salutis consobꝛine. ℣. Ut audiuit helizabeth salutē: mox de nazareth exclamauit miratiue. Lec. ii.

Disposuit namq̄ dominꝰ deus noster omnia inferioꝛa sua pꝛouidētia industria et gratia. Ipsa vero ex abundanti gratia sibi data / est visitatrix nutrix genitrix ꝗ honoꝛū. Que tamē regia nō regit vt destruat nō regit vt deserat nō regit vt decipiat: sȝ sic regit: vt q̄cūqȝ sub ea viuere possit. ℟. Dixit vba pꝛophetica helizabeth celicola de virgīe maria. Beata es q̄ credidit in hec fient que dicit a domino mēte pia. ℣. Venit ex te sanctissimꝰ vocatus dei filius sicut predixit angelꝰ sue matri ī via. Beata es. Lectio tercia.

Gaudet autem deꝰ et letatur per secula: quoniam regine celi cuncta debita sunt subiecta. Cui tamē q̄ impetus aque veniēs de libano: tota se infudit gratie plenitudo. Ubi est gubernatrix: guida celi et terrene potētie / ubi mater misericoꝛdie / impetratrix venie mediatrix ad deum pꝛo crimine: nisi maria. ℟. Pꝛophetias implens natū verbum patris incarnatum ex te virgo virginum Gabꝛielis per affatum ventrem tuum impꝛegnatum fecit deus omnium. ℣. Post consensum tante rei virgo seruitoꝛū dei petit habitaculum. Gabꝛielis. Gloꝛia patri. Gabꝛielis. In secūdo nocturno. an. Non fuit christꝰ oneri nec moles grauis pueri visceribꝰ matris digne sed ignoꝛa de pondere cū coꝛpoꝛali roboꝛe transiit benigne. ps. Eructauit. an. Transiuit in itinere maria multum ꝓpere mōticuloꝝ ſcandēdo euitauit laſciuiam ꝓpter morū inꝯſtantiam colloq̄a ſpernēdo. ps. Deus no. re. an. Lōgam viam pertranſiit tracia mōtes circuit hylariꝫ laborando/ honorem mundi reſpuit deuotionē tenuit celica meditando. ps. Fūdamenta. V. Speciecua. l iiii

IPſa ſiquidem eſt aduocata mundi/ patrona peculii/ ſpes ſaluti populi xpiani. Ipſa ē miſeroꝝ miſeratio afflictoꝝ reuelatio: deſolatoꝝ cōſolatio pctōꝝ viſitatio/ diſcordantiū reintegratio cum triumpho. R. Helizabeth congratulans profunde ſehumilians in aduenctu meſſie. Unde ait condecens ꝙ mater dei veniat ad me cum plauſu vic V. En felix ſalutatio duplata exultatio dabatur viſophie. Unde. Lectio quinta

UNde de quōdam romane eccleſie cardinales ſuper romane electione pōtificis grauiter diſcrepātes/ propter premiſſa beate marie priuilegia gratiarū decreuerunt: ꝙ feſtum octauarum natiuitatis virginis gloſ eſtatuerēt ecclia celebrari: ſi eos ad vnitatē animorum reduceret/ ac diſcrepantibus fideliter prouideret. Emiſſo ſiquidem voto mox ad vnitatem concorditer redierūt. et dominuꝫ celeſtinum virū ſtrenuū atꝙ ſanctum in romanū pōtificem elegerūt. R. Adduxit in cellaria rex ad ſua ſacraria helizabeth et mariā Exultauerūt mutuo de ſuperno ſolatio per celicā vite viaꝫ. V. Diuinorum colloq̄a ſūt ſup fauū dulcia ꝫ cēm melodiā. Exul. Lc. vi.

HUius enim rei conſideratione vrbanꝰ ſextus anxia ferens mente ſerpentinam materiam ſciſmatis in eccleſia antiquatam et perpendens animo perſpicaci ꝙ btā virgo maria ſit aduocatrix ſagaciſſima diſcrepantium animorum: et viſitatrix diligentiſſima errantium ſingulorum: pro gratia extinctionis ſciſmatis impetranda ꝛ remiſſiōe oīꝫ delictoꝝ pie ſtatuit ꝙ licꝫ feſtū viſitatiōis de helizabeth illo tēpore poſt ānūciationē dñicā debuerit celebrari ꝗ ipſaꝫ ſācta helizabeth maria ſalutauit xpē marias ꝟtutes ꝛ mirabiles i xpi icarnatiōe in iohannis ſanctificatione: in helizabeth et iohannis ſancti ſpiritus repletione/ illo die potiſſime operatus: et licet pro tali beneficio viſitationis nobis exhibito q̃ illo tempore ob eiuſdem gratiam debeam⁹ deo exſoluere gratiarũ debitas actiones: tamẽ quia illo tẽpore eccleſia circa officium quadrageſimale aut paſſionem chriſti ſpecialiter occupatur: ne tanta officii ſolẽnitas pretermittatur: ad laudem et gloriam viſitationis memoriam in craſtino octauarum natiuitatis ſancti iohãnis baptiſte cũctis fidelibus celebrare. ℟ Egreſſa eſt pulcherrima gregum ſequens veſtigia ſimplices imitãdo Maria mitis viſitat helizabeth paſtores exemplando. ℣ Cũ eẽt in accubitu rex in vẽtris circuitu in matrum ſacro ambitu lucem dedit fragrãdo Maria. Gloria pa. Maria

In tercio noctur. an Mõſtrans culmen dulcedinis maria ſui ſãguinis helizabeth ſalutat ſtantem in domo proximi propinqua tẽplo domini deuote ſubmiſtrat. ps Cantate. i⁹ anti. Tunc ad ſermonem virginis dabatur donum flaminis matri ſimul et proli gaudebat in vtero hec prouidet de puero ⁊ de regina poli. ps Dominus regnauit exul. an De celo velut radius deſcẽdens ſacer ſpũs helizabeth intrauit mox benedictam virginem ſanctitatis propagines prophetice clamauit. ps Cantate. ii⁹. ℣ Adiuuabit eam. Secũdum lucam.

IN illo tempore: Exurgẽs maria abiit ĩ mõtana cum feſtinatione ĩ ciuitatem iuda: et intrauit domum zacharie ⁊ ſalutauit helizabeth. Et reliq̃. Omelia beati ambroſii epyſcopi de eadem lectione.

MOrale eſt omnibus vt qui fidem exigunt fidem aſtruant. Et ideo angel⁹ cum abſcondita nunciaret vt fides aſtrueretur exemplo ſenioris femine ſterilisq; cõceptũ virgini marie nunciauit: vt poſſibile deo eẽ omne quod ei placuerit aſſereret. ℟ Poſtq̃ verbum caro factum concepiſſet vas intactũ vteri virginalis Mox ſurrexit in hunc actum natum ſacrans per contactum cognate ſpecialis. ℣ Cuius vocem vt audiuit mentem eius introiuit gratia ꝓphetalis. Mox ſur. Lectio viii

Ut audiuit hec maria non quaſi icredula de oꝛaculo nec quaſi icerta de nuncio: nec quaſi dubitãs de exemplo: ſed quaſi leta pꝛo voto/religioſa pꝛo officio/feſtina ꝓ gaudio: i mõtana perrexit. Rem. Helizabeth ex opere ſignoꝛuȝ dat pꝛo pignoꝛe mariam inuocare Quam gratia conſtruxerat et pietas commemorat vetulam viſitare. Verſ. Nullus diffidat hodie ad mariã cõfluere ſibiqȝ ſupplicare. Quam. Lectio. ix.

Quo enim iã plena deo niſi ad ſuperioꝛa cuȝ feſtinatione aſcẽderet? Neſcit tarda molimina ſpũſſancti gratia Diſcite o vos ſancte mulieres ſedulitatẽ quã ꝓgnãtib⁹ debeatis exhibere cognatis. Mariam que ante ſola in intimis penetralib⁹ verſabatur: nõ a publico virginitatis pudoꝛ nõ ab ſtudio aſperitas montium: non ab officio ꝓlixitas itineris retardauit. R Cultus magne leticie perflauit domum hodie helizabeth qua oꝛabat. Cum venit virgo virginum ad eius tabernaculum ipſam q̄ viſitabat. V. En amoꝛes recipꝛocos iter matres ⁊ filios quos ſpũs vnabat. Cũ. Te deũ. V. Spẽ. In lau. ã.

Sacra dedit eloquia maria rñſoꝛia helizabeth laudanti clamauit deo cãticũ magnificando dñm de ſurſũ bona danti. ꝓ. Dñs regñ. ã. Tũc exaltauit anim⁹ cũ ipſi⁹ fit filius ãgelo nũciante ãcilla dei credidit ꝯfeſtim vbũ genuit maria ſupplicante. ps. Jubil. an. Vera hũiliatio fuit xp̄i cõceptio deo reſpiciẽte ex hoc laudabũt ſiguli mariã matrẽ ſcĩ ipſamet ſic dicente ꝓ. De⁹ de⁹. ã. Magna ꝓfecit dñs i marie virtutib⁹ dominũ cõcipiendo fit mr̃ plena grẽ ⁊ ipetratrix venie oĩbus miſerãdo. ps. Bñd. ã. Maria trib⁹ menſib⁹ quaſi ſtetit laboꝛib⁹ helizabeth ſubdẽdo natũ cepit ex vtero circunciſũ i termio aſſiſtit intuẽdo. ꝓ. Laudate. cꝓ. Ego mater. Hymn⁹

De ſacro tabernaculo virtutũ flos egredit i mũdũ diuerticſo odoꝛ marie ſpargitur. Ex caritatis germie helizabeth appꝛopat. et pie

tatis culmine ipſam deuo-
te viſitat. Salutat ſeruuz
domina hec matrem chriſti
nominat. confertur ingēs
gratia. matrē et prolem ſa-
tiat. En chriſti incarnatio
per nondum nata m pandi-
tur hunc adorat cum gau-
dio qui ventre matris clau-
ditur. Clamat ſenex cū iu-
bilo. vidēs marie gloriam
beata credens angelo fuiſſi
tem veridicam. Hic ſurget
rerū regula nature mutās
ordinem vbi fiunt miracu-
la. per ſolum celi principē.
Preſta virgo piiſſima ſuf-
ficiēs auxilium. cū ſis ma-
ter largiſſima nos viſites i
ſeculū amen. ℣. Elegit eā.
an. Adiutrix viſitatio ⁊ fre-
quens miniſtratio heliza-
beth oblata. mariam dat ꝓ-
piciam ad impetrādaz gra-
tiam cum fuerit vocata nā
imperatrix ſeculi fit i ꝛſpe-
ctu filii ſubditos gubernā-
do promptos ſuo regimini
iſtituēti numini dociles vi-
ſitādo. ps. B⁹. or. Omps.
Ad i. an. Sacra dedit. Ad
iii. an. Tunc exultauit. Ca.
Ego mr. ℟. Diffuſa ē. or.
vt s. Ad vi. ā. Vera humilia.
Surge ꝓpera ami- Ca.
ca mea columba mea
formoſa et veni iam enim
hyems trāſiit ⁊ imber abiit
et receſſit flores apparuerūt
i terra nrā: tēpus putationis
aduēit. ℟. Spe tua. Ad. ix.
ā. Maria tribus menſib⁹.
Que eſt iſta que ꝓ- Ca.
greditur quaſi auro-
ra conſurgēs pulchra vt lu-
na electa vt ſol. terribilis vt
caſtrorum acies ordinata.
℟. Adiuuabit. ℣. Elegit
eā. or. vt s. Ad ſcdas veſ. ā.
Sacra dedit. ps. Dixit dñs.
an. Tūc exultauerūt. ps. Cō-
fitebor. an. Vera humilia.
ps. Beatus vir. ā. Magna
perfecit. ps. De profundis.
an. Maria tribus men. ps.
Memēto dñe. cp. Ego ma-
ter pul. ℟. Cultus magne
hy⁹. In maria vite via. ℣.
Diffuſa eſt gratia. ant. Je-
ſu redēptor optime ad ma-
riam nos imprime vt mū-
di aduocatam pariforma
nos viſitet ſicut fecit heli-
zabeth per ſummam pieta-
tem mores ⁊ actus dirigat
et ad celos alliciat per gra-
tiam collatam. ps. Magni-
ficat. Oratio vt ſupra.
Per octauas viſitationis
beate virgīs marie fiat ſer-
uicium de beata maria et
etiam i dominica. Ad ma-

Spiri
sant
Offin
lib
bal

tutibus. Inuitatoriũ hymnus, añe et ps in nocturno ſicut in prima die. ℣. Diffuſa eſt gratia: et dicitur quotidie ante lec. infra octa. Lectio i.

Beata et ĩtemerata virgo maria dei filio cooperante ſpiritu ſancto impregnata: ſtatim poſt ipſius conceptum benedictũ mõtana iudee ad viſitandũ cognatam ſuam helizabeth conſcendit / ad chriſti incarnationem mirabiliter publicandum necnon ad congratulãdum helizabeth ipſius mirifice ſterilitate ablata / verũetiam ad compatiendum ſibi et ſeruiendum ſenio et debilitate grauate. Tu aũt. Tcia lcia ꝑ ordinem de hyſtoria dicãt.

Propter quod Le. ii. dicitur. Exurgẽs maria abiit in montana cum feſtinatione. Non enim ſurrexit de dormitione: ſed de oratione / non de corruptione: ſed de ſpiritus ſancti repletione / non tepide: ſed feſtine ſurrexit / et viſitauit cognatam ſuam helizabeth. Lectio tercia.

Tranſiuit ſiquidẽ maria de ſalutatiõe angelica ad ſalutandum helizabeth / de viſitatione ad viſitationem / de ſanctificatione ad ſanctificationem / et de exultatione ad exultationem et propheticam viſionem. Tu autem domine. ℣. Specie tua. In laudibus hec ſola antiphona dicitur Sacra dedit eloquia. capitulum. Ego mater pulchre hymnus. De ſacro tabernaculo. ℣. Elegit eam. Adiutrix. ps. Benedictus. or. Omnipotens ſempiterne deus. Memoria de apoſtolis. ant. Tradent enim vos. or. Deus qui hodiernam diem. Ad primam. ã. Tunc exultauit. Ad iii. an. Vera humiliatio. Ad vi. ã. Magna perfecit. Ad ix. an. Maria tribus menſibus. Et cetera ad horas vt i die. Ad veſpas hec ſola ã. Sacra dedit. ps. Dixit dñs. cũ aliis vt in die. cap. Ego mater. hy⁹. In mariam vite viam. ℣. Diffuſa. an. Ieſu redemptor optime. ps. Magt̃. or. vt ſupra. Mẽo. de apſis. an. O glorioſi apſi columne eccleſie veritatis precones. lãpades fulgẽtes vos igne ſpũs ſãcti fugatis errorum tenebris mundum illuſtraſtis intercedite ꝑ nobis ad deum qui vos elegit. ℣. In oēm terram. or. Deus qui hodiernam. Poſtea fiat mēo. de ſctō martino. a. O martine. Require in alio feſto eiuſdē. b. Amauit. or.

Deus qui pplo tuo eterne ſalutis beatū martinum miniſtrum conceſſiſti: preſta quesumꝰ: vt quē doctorem vite habuimꝰ in terris: intercesſorem ſemper habere mereamur in celis. Per. Tercia die. Lcō. i.

Abiit ergo maria in montana cum feſtinatiōe que ab angelo in itinere familiariē ducta fuerat. Spiritus enim ſancti inflāmatione per abrupta montiū extollitur: que ab eodē concepit quem in vtero p montana tranſiens geſtabat dei filium. Tu autem. Lcō. ii.

Sicut enim deus per influentiam ſupernaturalem monet creaturas ad ſuas quaſq perfectiões naturales et congruas: ſic per iſtinctum ſpecialem monet rationalem creaturam ad omnem perfectionem humanam facultatem omnino tranſcendentem. Le. iii.

Unde apoſtolꝰ quicūq; enim ſpiritu dei aguntur: hi filii dei ſunt. et habitum gratie conſequuntur. Iſte ſiquidem inſtinctus ſpiritus ſancti monet quelibet diuinitꝰ capacem gratie ad perficiendum ea que ſibi neceſſaria ſunt ad ſalutem. Tu autem dñe.

Ad laudes. et cetera vt ſupra. Memoria de apoſtolis vt ſupra die preced. Poſtea memoria de ſācto martino. a. O quantus luctꝰ. quere in alio feſto. b. Iuſtus germinabit. or. vt ſupra. Ad veſperas oīa vt ſ. cū mēo. de apſlis. a. Hi ſunt eccleſiarum colūne quos vita ſāctiſſima venerabilem duxit ad mortē et glioſus occaſus fecit eſſe perpetuos alleluya. b. r. or. vt ſ. ¶ Die quarta. Lcō i.

Beata igitur maria diuino ſpiritu repleta erat cuius motionem in itinere ſequebatur deuote. Nō enim accepit ſpiritum huius ſeculi: ſed qui ex deo eſt/ vt ſciret quia a deo ſibi datus erat. Lectio ſecunda.

Hoc ſpiritu per montana ducebatur: hoc ſpiritu per angelum regebatur: ne offenderet in via: hoc ſpiritu in humilitate ⁊ ſpiritꝰ hylaritate cacumina mōtium tranſcendit Non enim erat ex conceptu filii aggrauata. Tu. Lectio iii.

Nec erat ille dei filiꝰ in vtero ſuo incarnatus ſibi oneroſus ⁊ grauis: ſed omnino agilis et leuis. ꝓpterea exurgens maria inquit: abiit in montana cū feſtinatione in ciuitatē iude. et intrauit domum zacharie et ſalutauit helizabeth. vt ſicut in natiuitate iohannis multi fuerant gauiſuri: ſic de tanta tamqꝫ glorioſa dei genitricis marie viſitatione et iocunditate mirabili: omnes pleniꝰ gratulationibus gauderēt dei in his collaudantes magnalia. Tu autem domine.

Memoria de apoſtolis vt ſ.

Dominica infra oct. viſitationis. Ad pͥmas veſperas hec ſola antiphona. Sacra dedit. Ps. Dixit dominus. cum aliis quatuor vt ſupra. Capitulum. Ego mater. Hym. Dixit verba. hymnus et cetera vt in pͥmis veſperis. Memoria de apoſtolis et de dominica tā ad veſperas et matutinas. Ad matutinas inuitatorium. et cetera omnia vt in die cū his lec. Lectio pͥma.

Legitur in euāgelio qꝫ cum angelus gabriel a deo miſſus nouum virgīni ſalutatiōis obſequium attuliſſet: et virgo non dubia ſed pauida qualiter ea fierent inquiſiſſet: angelꝰ ei modum et cauſam tam ineffabilem ſacramenti expoſuit. ſic inferens. Spiritus ſanctus inquit ſuperueniet in te: et virtus altiſſimi obūbrabit tibi. Ideoqꝫ et quod naſcetur ex te ſāctum vocabitur filius dei. Lcō ii.

Et vt omnis credenti ambiguitas tolleretur: adiuncto miraculo diuine poteſtatis efficaciam manifeſtans: ait. Ecce helizabeth cognata tua et ipſa concepit filium in ſenectute ſua. Lcō iii.

Mox ad hec virgo fide et exultatione plena / cum magna gratulatione reſpondet. Ecce ancilla domini fiat michi ſecundum v̄bum tuum Lcō quarta.

Statimqꝫ in ipſam virginem glorioſam / eternum illud lumen cum toto maieſtatis fulgore deſcēdit. Et quod non capit mūdus: totum ſe intra viſcera virgīs collocauit Lc v.

Iam tunc clamauit ſapientia dei in illa trata aīa. Spiritus vbi vult ſpirat. et vocem eius audis et neſcis vnde veniat: aut quo vadat. ſed quia eodē ſpiritu ſācto didicerat ſuā per humilitatem tegere et celare/et alienis bonis per caritatem gaudere: ſurgit mox/et affluentia tāte gratie ad īferiores properat exhibitura obſequiū. Le. vi.

Aſcendit in montana iudee videre et congratulari helizabeth. vt qđ de ipſa audierat per angelum: in ipſa preſens videret/et condigna exultatione exciperet. Tu autem domine miſerere noſtri. Deo gratias. Ad ſecundas veſperas omnia fiant ſicut in die. ſed cum vna antiphona ſuper pſalmos. et ſine ℟.

¶ Die quinta fiat ſeruitium de octabis apoſtolorū petri et pauli. Ad veſperas antiphona. Iurauit dominus. pſalmus. Dixit dominus. capitulum. Hi ſunt viri miſericordie. Require in communi plurimorum confeſſorum. ℟. Ciues apoſtolorum. ℣. Poteſtates. Et dicatur hic ℣us ad veſperas et ad matutinas. hymnus. Aurea luce. ℣. In omnem terram. an. Iſti ſunt due oliue. pſ. Magnificat. Require hanc antiphonam ſupra in feſto ſanctorum iohannis et pauli. Oratio.

Deus cuius dextera beatum petrum apoſtolū ambulantem in fluctibus ne mergeretur erexit: et coapoſtolum eius paulum tertio naufragantem de profundo pelagi liberauit: exaudi nos propicius et concede: vt amborum meritis eternitatis gloriam conſequamur. Qui viuis et regnas cum deo patre in vnitate ſpiritus ſancti deus. Per omnia ſecula ſeculorum. Amen. Memoria de viſitatiōe beate marie. antiphõa. Acceleratur ratio/ verſus. Diffuſa eſt gratia. or. Omnipotens ſempiterne deus qui ex abundātia. Et ſi predicte octaue in dominica euenerint: totū ſeruitium fiat de viſitatione. Et memoria de octab. apoſtolorū. et de dominica: ad veſperas et ad matutinas. Ad matutinas Inuit. hy⁹ ãe pſ et ℣ et ℟ de cōi apoſtolorum vñe. Noue lec. fiāt. Lcō i.

Piſcatoris et perſecutoris ſacratiſſimū diem: gemine feſtiuitatis occurſu deuotione precipua hodie celebram⁹. Ille quo retia euaſit ſeculi: iſte quo ex predone confeſſor fact⁹ eſt chriſti. Elegit ecce duos vnum piſcatorem: alterū graſſatorem. Tu autem domine miſerere noſtri. Deo gratias. Lectio .ii.

Illum vocat ex littore ad iſtū clamat ex ethere. Illum accerſit ex pōto iſtum terret e celo. Cū igit̄ petrus linea clauſtra iactaret in freto: xp̄s retia miſit in verbo. Cepit chriſtus: cepit et petrus. Tu autem domine miſe. Lectio .iii.

Chriſtus diſcipulū: petrus piſciculum. Et dum circundat petrus gentem ſquameam: ipſe venit in retia. Tu autem domine miſe Lectio quarta.

Preteriens inquit ieſ⁹ vidit duos fratres ſymonem qui vocatur petr⁹ et andreā fratrem eius mittentes rete in mare. Erant enim piſcatores. Quibus chriſtus ſic ait. Venite poſt me et faciam vos fieri piſcatores hominum. At illi relictis retibus ſecuti ſunt eum. Tu autē domine miſerere. Lectio quinta

Fit de predone predatio: de piſcatore piſcatio. Dum enim petrus in hamo querit concludere piſcem: hamum verbi miſit chriſtus et cepit piſcatorem. Nunc ad memoriam piſcatoris genua flectunt imperatoris. ibi radiāt gēme dyadematis: vbi fulgent beneficia piſcatoris. Tu autem domine miſerere noſtri. Lectio ſexta

Ex piſcatore fecit dominus apoſtolorum principem: ex perſecutore fecit apoſtolicum confeſſorem. Preſtitit paſſio ſuos: quos fecerat fidei predicatio copulatos. veneremur ergo principes gregis noſtri. ſi volumus caulas iterare paſtoris ieſu chriſti dn̄i noſtri qui cum deo patre et ſpiritu ſancto viuit et regnat deus in ſecula ſeculorum amen. Tu autem domine miſerere noſtri. Deo grās

¶ Euangelium. Secundum matheū decimoq̄rto.

In illo tempore Iuſſit ieſus diſcipulos ſuos aſcendere in nauiculam:

et precedere eũ trans fretũ: donec dimitteret turbas. Et dimissa multitudine ascendit i montem sol' orare. Et reliqua. Omelia beati augustini epi de eadẽ lc. Cum sanctum euangelium legeretur: audiuimus xpm in monte solum orantem nauiculam periclitantẽ discipulis periclitantib' subuenientem: petrum venienti xpo occurrentem. In quibus profecto oibus miraculum inspicientes: etiam mysterium requiramus. l. viii

Ascendit ergo dñs noster iesus xps vt lectũ est: in montem solus orare. Mons altitudo est. Quid est in hoc mundo altius celo? Quis vero ascendit in celum: optime nouit fides vestra. l. ix

Ar autem solus ascendit. Quia nemo ascendit in celũ nisi qui descendit de celo filius hominis qui est in celo. Dũ enim xps orat i excelso: nauicula turbatur fluctibus in profũdo. R. Constitues. Ad laudes anã. de cõmuni apostolorum dicũtur. Cap. Hi sunt viri. hymnus R. et an. super Benedictus. de communi apostoloz dñr. Or. Deus cuius dextera. Et dicetur ad horas. Memoria de visitatione. ℣. Adiutrix. R. Elegit. ꝛc. Omnipotẽs. Ad primam an. Hoc est preceptum ps. Deus in nomine. an. Te iure. ps. Quicunq̃ vult. Ad terciã an. Maiorem. Cap. Hi sunt viri mie. R. et ℣. de cõi apostolorum ad horas dñr. Ad sextam. an. Vos amici. Cap. Generatio eorum. Ad nonam an. In patientia vestra. Cap. Sapientiam sanctorum. Require hec predicta capitula in communi plurimorum cõfessorum. Hec octa. secundas vesperas nõ habent propter translationem sancti thome martyris Et si predicte octa. i dominica euenerint totũ seruitium fiat de visitatione Et memoria de octabis apostolorum et de dominica ad vesperas et matutinas.

¶ ~~In translatione sancti thome martyris. Ad vesperas an.~~ Fragrat virtus ac honoris: ab hore precisa mucro: preda liberat nequiter occisa plaudit mater filio lete iam decisa regnũ et sacerdotiũ sunt indiuisa. Ps. fer. Capitulum. Beatus vir q ſufferre. V. Iacet granū oppreſſū palea iuſtꝰ ceſꝰ prauoꝝ frameis. Celū domo ꝯmutās luteā. V. Cadit cuſtos vitis ī vinea dux ī caſtris cuſtos ī area. Celū. hy. Martir. V. Ecce ꝛ ho. A. Paſtor ceſꝰ ī gregis medio pacē ꝯmit cruorē precio o letꝰ doloꝛ ī triſti gaudio grex reſpirat paſtore mortuo plangens plaudit mr̄ ī filio qꝛ viuit victor ſub gladio. Or.

DEꝰ q̄ nos trāſlationē btī thome martyris tui atq; pōtificis celebrare ꝯcedis: te ſupplices exoramus vt eiꝰ meritis ꝛ precibꝰ a vitiis ad virtutes: et a carcere trāſferamur ad regnū ꝑ. Meō. de apo. A. Gloſi prici. V. In oīz. Or. Deꝰ cuiꝰ dex. Poſtea ſiat meō. de viſita ſi nō ſit dñica. Et ſi fue. dñica. tūc pria meō. erit de viſita. ſcda de dñica. iii. de apo. niſi ī eccliis ī qbꝫ fit ꝓceſſio ad altare. thō. quia tūc ſcda tē. ma. erit vlti. Ad matu. de ſ. thoma. Inuit. Aſtūt thome martyris ſolēnia Ergo mr̄ iubilet eccla. P̄s Venite. hy. Martir dei In. i. noct. A. Sūmo ſacerdotio thōas ſublimatꝰ ē ī virū aliū ſubito mutatꝰ. P̄s Btūs vir. A. Monachꝰ ſub clerico clā ciliciatꝰ carnis carne fortioꝛ edomat conatꝰ. P̄s Quare fre. A. Cultor agri dñi tribulos euellit et vulpes a vineis arcet ꝛ expellit. P̄s Dñe qd. V. Ecce et ho. Lc. i.

Gloſi martyris thōe trāſlatōez ſcōs ſūmi dignis ī dño laudibꝰ recēſētes: pio mentis affectu pēſemꝰ: q̄ qui felici preſagio ī ipſiꝰ trāſlatione ꝯcurrebāt. Licet ei non nullis ſcē romane eccle pōtificibꝰ trāſlatio eiꝰ plus fuerit affectata: et ſcē cātuarieñ eccle ꝑ ſpe demādata Nō potuit tñ qd demādatū fuit añ tpa infra notata adipleri. R. Stridēs liuor thome ſupplicio thome genꝰ dānat exilio Tota ſimul erit cognatio. Ordo ſexꝰ etas cōditio nullo gaudet hic priuilegio. Tota. Lc. ii.

DNs eī ac redēptoꝛ nr̄ ī ſapientia cuncta diſponēs hec tpa pelegit vt trāſlatio ipſius ſicut et paſſio eccle ſacroſcte eēt ꝓfutura Ne igit poſteri veniāt ī dubiū q̄ ī tranſlatiōe btiſſimi martyris ꝓuenerunt: attendamus. Quīto anno a paſſione ſua quo die/ quorum temporibus ꝛ qualiter glo tiosi sunt corp⁹ beatorū a to- ro huius trāslatū est subli- me. ℣. [illegible] mi- [illegible] fortis spūs dānā ho- [illegible] nulla [illegible] tragicharia. ℟. Clamat cū- ctis syōe cōstātis ore [illegible] tom patria. Nulla.

Anno igit̄ quinquagesimo a passiōe sua translatio btissimi martiris est adimpleta. Ann⁹ quinquagesim⁹ ann⁹ iubile⁹ est. Iubileus autē remissionis ann⁹ vel remissiu⁹ interptat. ℟. Lapis iste sex annis stetit sic positus sic cadit⁹ recessit. [illegible] cedēs q̄ magis cedit. ℣. Aurū fornac̄ [illegible] nec vult [illegible] firma petra nō quatit. [illegible] Nec lagnos sustinet lupos deseuire nec vinū oleū vineā trāsire. ℣. [illegible] Exultat dū oppri- m⁹ [illegible] insignis ne cedat ecclie dignitas indignis. ℟. [illegible] Exultātes predia preda sūt maligna sed in igne positus nō exurit ignis. ℣. Dñe d. n. ℣. Posui.

An[illegible]o de pius pater hono- rius papa tercius in si- gnum anni iubilei accessu- rus ad solemnitatē transla- tionis beatissimi thome ā- nualiter de iunctis sibi pe- nis remissiones tales indul- sit quales certo retro tem- porib⁹ nullū meminim⁹ ro- manos pontifices aliquib⁹ indulsisse. Tu autem. ℟. Post sex annos redit terre fragabiles [illegible] vas fragilis [illegible] thesaurum [illegible]. Ne sit lupis preda grex humilis se pro grege dat pastor nobilis Christus.

Ad memoriam [illegible] revocemus q̄ beatissimi martiris translatio die martis sit pariter celebrata nescio quo rerum presagio si tamen presagium magis q̄ eventus appellari debe- at. Beatus igitur thomas die martis ab utero matris quasi ad matrem in lucem processit. ℟. Ex summa te- rū leticia summ⁹ fit plā- ctus in ecclesia de tanti pa- rentis absentia. Sed cū rede- unt miracula redit populo leticia. ℣. Cōcurrūt turba languidoꝝ et ꝯsequūt grām beneficioꝝ. Sed.

Die martis sederunt p[illegible] principes et adver- sus eū loquebantur. Actus est etiā in die martis in exi- lium. Die martis apparu- it ei dominus apud ponti-

[illegible] cui et dixit. Thoma thoma: ecclesia mea glorificabitur in sanguine tuo. Die etiam martis ab exilio est reuersus. Die martis palmam adept⁹ est. Die etiã martis gloriose trãslat⁹ est. ℣. Jacet granũ. ut s. In iii. noc. a. Sathane satellites irrũpentes tẽplũ inauditũ ꝑpetrãt sceleris exemplũ. ps. In dño ꝯfi. a. Strictis thomas ensibus obuiã procedit nõ minis non gladiis sed nec morti cedit. ps. Dñe quid multi. a. Dum ꝑdit hostiã hostia lustrat⁹ et ꝑ domo dñi stat thomas murus. ps. Dñe i virtu. a. Iust⁹ ut pal.

In illo tẽ. Di. ie. d. s. Ego sũ pastor bon⁹. Bon⁹ pastor aĩam suã ponit pro ouib⁹ suis. Et r. O. b. Greg. Audistis fratres carissimi ex lectione euangelica eruditionẽ uestram audistis et periculũ nostrũ. Ecce enim qui non ex accidenti dono sed essentialiter bonus est dicit. Ego sum pastor bonus. ℟. Mundi flore a mundo conteri rachel plorans iam cessat cõqueri. Thomas cesus datur funeri nou⁹ abel succedit ueteri. ℣. Vox cruoris vox sparsi cerebri celũ replet clamore celebri. Thomas.

Hec eius de bonitatis formam quã nos imitemur adiungit dicẽs. Bonus pastor animam suã posuit pro ouibus suis. Fecit quod monuit ostẽdit quod iussit. Bonus pastor aĩam suã pro ouibus suis posuit ut in sacramento nr̃o corpus suũ et sanguinẽ verteret, et oues quas redemerat carnis sue alimento satiaret. ℟. Christe iesu per thome merita que nos ligant relaxa scelera. Ne captiuos ferant ad inferos hostis mundus vel carnis opera. ℣. Per te thoma post leue munera ãplexet nos dei dextra. Ne.

Ostensa nobis est de cõtemptu mortis via quã sequamur: apposita forma cui imprimamur. Primũ nobis est exteriora nr̃a misericorditer ouib⁹ eius impẽdere, postremũ vero si necesse sit etiã mortẽ nr̃am pro eisdẽ ouib⁹ ministrare. A primo autẽ hoc minimo peruenitur ad postremũ maius. ℟. Jesu bone per thome merita nostra nobis dimitte debita / domum portam sepulchrũ visita. Et a trina nos morte suscita. ℣. Actu mente vel vsu perdita pietate restaura solita. Ve. Glia. ps. Te deum. V. Posuisti. In l. d.

Granum cadit copiam germinat frumenti alabastrum frangitur fragrat vis vnguenti. ps. Dns re. an. Totus orbis martyris certat in amorem cuius signa singulos agunt in stuporem. ps. Jubilate. an. Aqua thome quinquies varians colorem in lac semel transiit quater in cruorem. ps. Deus deus meus. an. Ad thome memoriam quater lux descendit et in sancti gloriam cereos accendit. ps. Benedicite. an. Tu per thome sanguinem quem pro te impendit fac nos christe scandere quo thomas ascendit. ps. Laudate. cap. Beatus vir qui suffert. hy. Deus tuorum militum. V. Iustus ger. an. Opem nobis o thoma porrige/ rege stantes/ iacentes erige/ mores actus et vitam corrige/ et in pacis nos viam dirige. ps. Benedictus. or. Deus qui nos translationis. Hec or. dicetur ad oēs horas. Mem. de beata maria. an. Adiutrix V. Elegit eā. or. de [illegible]. Ad primam. an. Granum ps. Deus in noie. Ad iii. an. Totus orbis. ps. Legē po. Ca. hy. et V. de cōi vnius mar. ad oēs horas dnr sine allā. Ad vi. an. Aqua thōe. ps. Defecit. Ad nonā. an. Tu per thome. ps. Mirabilia. Ad vesperas. an. Granū cū aliis aī. et ps dnicalibus cū m. Beatus vir. ps. Iesu bone. hy. Deus tuorum militum. V. Gloria et honore. an. Felix locus felix ecclesia in qua thome viget memoria felix terra que dedit pastorem felix illa que fouit exulem. felix pater succurre miseris vt felices iungamur superis. ps. Magnificat. or. vt s. Mem. de visitatione. an. Iesu redemptor. V. Diffusa est gratia. Mem. de sancto grimbaldo. an. Iustum deduxit. V. Amauit. or. Adesto dne. querere cōi vnius cōfes. et non pontifi.

¶ Die septia fiat seruitium de visitatione cū mem. de sācto grimbaldo. ant. Euge serue. V. Iustus germina. or. vt s. Si vero festum sancti thome sabbato euenerit secundas vesperas non habet. nec mem. propter festum reliquiarum.

¶ In octa. visitationis beate marie. Ad primas veſperas hec ſola. ant. Sacra dedit. ps. Dixit dominus. cum aliis iiii. aīās. cpm. Ego mater. ℟. Cultus magne leticie. hy⁹. In mariam vite viam. et omnia alia vt in primis veſperis. Ad matutinas omnia ſiant vt in die cum his ſex lectionibus. Lectio prima.

Huius diei dilectiſſimi veneranda ſolemnitas eſt: ipſa exemplaria nobis dei genitricis virginis marie profunda declarata humilitas. Que dū ſe dei matrem electam agnouerat: facta ſalutatione angelica qui ſic ſibi intulit: ne timeas maria inueniſti eni͂ gratiam apud deum: ecce concipies et paries filium, ⁊ vocabitur nomen eius ieſus: leta pro oraculo diuinitus accepto, glorianter viſitare dignata eſt cognatā ſuā ſanctam ſcilicet helizabeth precurſoris chriſti matrem glorioſam. Tu aūt. Lc. ii.

Dignum namq; eſt vt eā veneremur ꝑ quā nobis ad ſupernam patriā ſuſpirantibus de qua per ſuperbiā miſerabiliter declinauimus: iter rectū quo illuc peruenire valeamus liquide demōſtratur. L. iii.

Dei namq; filius matrem elegit humilem vt omnibus eſſet exemplū. In qua quaſi ī ſpeculo forma refulget virtutum. habetis enim in ea magiſterium probitatis expreſſum, aut quid eligere aut quid reſpuere debeatis. Lcō iiii.

Prima eius virtus ac omnium ſuarum virtutum fundamentum ⁊ cuſtos, humilitas eſt, de qua gloriatur in euangelio ſic inquiens. Reſpexit humilitatem ancille ſue: ecce eni͂ ex hoc beatā me dicent oēs generationes. Lcō quinta.

Quid ergo melius nobis matre domini? Quid ea ſplendidius quā ſplēdor elegit paterne glorie? Quid eſt caſti⁹ illa que corpus chriſti ſine corporis contagione generauit? Et ſic in ea ſolum humilitatē reſpexiſſe profitetur: vnde per yſaiam dicit dominus Ad quā reſpiciā niſi ad hūilem et trementem ſermones meos? Fecit eni͂ quod promiſerat: et reſpexit humilitatē ancille ſue. L. vi.

O Filie, ſi vere virgines eſſe vultis: humilitatē ſectamini matris domini que ſe ancillam vocat corde amoris'. Imitari procurate que didicit ab ipſo ſponſo: cui vos vouiſtis humilitatem quam vos ex ſe docuit. Diſcite inquit a me quia mitis ſum et humilis corde. Non enim beata dei genitrix a filio ſuo domino noſtro didicit celos fabricare et deitatis magnalia operari: ſed tantum humiliari et ipſius humilitatis imitari exemplum. Tu autem domine miſerere noſtri. Ad ſecundas veſperas hec ſola an. Sacra dedit. Et cetera oīa vt ī die ſz ſine R.

Notandum vero eſt q dominica proxima poſt fe~~ſtum translationis ſancti thome martiris celebrabi~~tur ~~feſtum reliquiarum~~.

In veneratiōe reliquiarum. Ad veſperas. an. Sancti per fidem vicerūt regna operati ſunt iuſticiam adepti ſunt repromiſſiones. ps. Laudate pueri. cum ceteris pſalmis laudate. cpm. Iſti ſunt viri miſericordie. Require hoc capitulum cū ceteris capitulis huius feſti ī communi plurimorum cōfeſſorum. R. Iuſti imperpetuum. hy⁹. Sanctorum meritis. V⁹. Letamini. an. Sanctum ⁊ verum lumen et admirabile miniſtrans lucem his qui permanſere in agone certaminis recipiunt ab ipſo ſplendorē ſempiternum in quo aſſidue felices letantur. ps. Magnificat. Oratio.

Propiciare nobis queſumus domine famulis tuis per ſanctorum tuorum quoꝝ reliquie in preſenti cōtinētur eccleſia merita glorioſa: vt eorum pia interceſſione / ab omnibus ſemper protegamur aduerſis. Per. Nulla fiat memoria nec ad matutinas nec ad ſecundas veſperas. Ad matutinas. Inuitatorium. Venite adoremus dominū Qui in ſanctis glorioſ⁹ eſt. ps. Venite exultemus. hy⁹. Sanctorum meritis. In primo noc. an. Sec⁹ decurſus aquaꝝ plātauit vineā iuſtoꝝ ſed in lege dñi fuit voluntas eoꝝ. ps. Beatus vir. an. Predicantes preceptum domini cōſtituti ſūt ī mōte ſācto ei⁹. ps. Quare fre. ant. Filii hoīz ſcitote qꝫ dñs ſāctos ſuos mirificauit. ps. Cum inuo. V. Letamini.

Beati qui habitant in domo tua domine: in ſecula ſeculorum laudabunt te. Lectio i. Beatus eſt: cui omnia optata ſuccedūt Hanc beatitudinem nemo peccator habere poteſt: dum in carne viuit mortali. ℟. Abſterget deus omnem lachrymam ab oculis ſanctorum et iam non erit amplius neq̃ luctus neq̃ clamor ſed nec vllus dolor. quoniam priora tranſierunt. ℣. Non eſurient neq̃ ſitient amplius et non cadet ſuper illos ſol neq̃ vllus eſtus. Quoniam. Lectio ſecunda.

Cum enim due ſcribūtur eſſe ciuitates: neutrius ciues dum in vite huius incolatu manent: illam habent beatitudinem quā fruuntur/quod ſancta eccleſia cōmemorat ſemper ſuum laudare creatorem. ℟. Sancti mei qui in iſto ſeculo certamen habuiſtis mercedem laborum ego reddā vobis ℣ſus. Venite benedicti patris mei ꝑcipite regnum quod vobis paratū eſt ab origine mundi. Mercedem laborum. Lec. iii.

Ciues enim babilonie terrenis inhiant diuitiis. qui recte ydropico cōparantur. Nam ſicut ydropicus quanto magis bibit. tanto magis ſitit: ita terrenorum amator quanto magis coaceruat/tanto ardentius plura congregare deſiderat. ℟. Sint lumbi veſtri precincti et lucerne ardentes in manibus veſtris. Et vos ſimiles hominibus expectantibus dominū ſuum quando reuertatur a nuptiis. ℣ſus. Vigilate ergo quia neſcitis qua hora dominus veſter venturus ſit. Et vos ſimiles. In ſecundo nocturno. an. Letētur omnes qui ſperant i te domine quoniam tu benedixiſti iuſtis ſcuto bone voluntatis tue coronaſti eos. ps. Verba mea. anti. Domine dominus noſter q̃ admirabile eſt nomen tuum in vniuerſa terra quia gloria et honore coronaſti ſanctos tuos et conſtituiſti eos ſuper opera manuum tuarum. ps. Ipſum. antipho. Dabo ſanctis meis locum noīatum i regno pr̄is mei dicit dñs. ps. Dñe quis. ℣. Exultent iuſti. Lectio. iiii

Non ergo illi omīa ſuccedūt ad votum: cui deſiderio aliquid ſemꝑ deeſt. Jure babilonie ciuis eē dicitur, qui in caducis ſpez poſuit. Babilonia enim cõfuſio īterpretatur. R. Corpora ſanctorum in pace ſepulta ſunt et viuent nomina eorum in generatione et generationem. V. Sapientiam ſanctorum narrabūt omnes populi, et laudē eorum pronunciat omnis eccleſia ſanctorum. In generatione. Lectio quīta.

Eius quippe leticiam: qui terrenorum copia letatur: confuſio ſequitur, atq; triſticia. Quia quanto aliquid cum maiori poſſidetur dilectiõe: tanto cū maiori amittitur merore. Tu autem. R. Juſtorum anime in manu dei ſunt. et non tanget illos tormentū mortis. Viſi ſunt oculis inſipientium mori illi autez ſunt in pace. V. Deus tentauit illos et inuenit eos digno ſe. Viſi. Lectō vi.

Caduca vero quaſi naturali conditione q̄d ſua, aut ſuum neceſſario deſerunt poſſeſſorem: aut deſeruntur ab eo. Merito itaq; vana et falſa eſſe perhibētur: quia quos beatos efficere ſimulāt: eos miſeros reddunt. Hec itaq; prudenter contempſerunt: qui in ſolo domino ſpem ſibi poſuerunt. In quorum memoriā, dicit pſalmiſta. Letamini in domino et exultate iuſti et gloriamini omēs recti corde. R. Juſti imperpetuum viuent et apud dominum eſt merces eorum. Et cogitatio eorum apud altiſſimum. V. Ideo accipient regnum decoris et diadema ſpeciei de manu dñi. Et. Gloria laus et honor deus poteſtas et iubilatio patri et nato et ſpiritui ſācto. Et cogi. In tercio nocturno. An. Sanctis qui in terra ſūt eius mirificauit omnes voluntates meas inter illos. Ps. Conſerua. An. Sācti qui ſperant in dño habebūt fortitudinem aſſumēt pennas vt aquile volabūt et non deficient. Ps. Domini eſt terra. An. Juſti autez imperpetuum viuent et apud dominū eſt merces eorum. Ps. Exultate iuſti. V. Juſti autem. Tres vltime lectiones de expoſitiõe euāgelii. Videns ieſus turbas. Require in cõmuni plurimorum marty. R. Lux p petua lucebit ſanctis tuis domine. Et eternitas temporum alleluya alleluya. V. Vox leticie et exultationis in tabernaculis iuſtoꝝ Et eternitas. R. Propter teſtamentum dñi et leges paternas ſancti dei perſtiterũt in amore fraternitatis. qꝛ vnus fuit ſemper ſpiritus in eis et vna fides. V. Fuerunt ſine querela ante dominum et abinuicem non ſunt ſeparati. Quia. Hym. Concede nobis. V. Adiuuent. Require in feſto omniũ ſctoꝝ. ps. Te deum. V. Exultent iuſti. In lau. an Iuſtorum aĩe in manu dei ſunt ⁊ non tanget illos tormentũ malicie. ps Dñs regnauit. an Corpora ſanctoꝝ in pace ſepulta ſunt et viuent nomina eorum in eternum. ps Iubil. an. Beati mũdo corde quoniam ipſi deum videbunt. ps Deus deus. an. Sancti ſpiritus et anime iuſtorum hymnũ dicite deo alľa. ps. Bened. an Exultabunt ſãcti in gloria letabuntur in cubilibus ſuis. ps. Laudate. cꝑ Hi ſunt viri mię. hy. Rex glorioſe martiꝝ. V. Mirabilis deus. an. Sint lumbi veſtri precincti et lucerne ardentes in manibus veſtris et vos ſimiles hominibꝰ expectantibꝰ dñm ſuũ qñ reuertatur a nuptiis. ps Bñdꝰ. or vt ſ. ad veſ. ⁊ dicitur ad horas. Ad pmam. an. Iuſtoꝝ. ps. Deus ĩ nomie. cum ceteris pſ. et ho. Quicunqꝫ vult ſub eadem ant. V. Ieſu chriſte. cũ alleluya. Dicatur ſicut in aliis feſtis principalibus. V. Qui ſedes. Ad terciam. an Corpora ſctõrum. Capitulũ. Hi ſunt viri mię. R. ⁊ V. de cõi plu. martiꝝ ad hor. dicantur. Ad ſextã an. Beati mundo. Cꝑm Generatiorum. Ad nonam. an. Exultabunt. cꝑm. Sapientiã eorum. Ad ſecundas veſperas. an. Iuſtorum anime. ps. Confitebor. ant. Corpora ſanctorum. ps. Credidi propter. an. Beati mundo. ps. In conuertendo. V. Sancti ſpiritus. Eripe me. an. Exultabunt. pſal. Lauda hieruſalem dominum. Capitulum. Hi ſunt viri miſericordie. Hym Cõcede nobis. hymnus. Rex glorioſe martyrum. Verſ. Letamini in domino et exultate. antipho Oꝙ glorio tum eſt regnum in quo cũ chriſto gaudent iſti ſecuti amicti ſtolis albis ſequunt̄ agnum quocunq; ierit. ps. Magnificat. oratio vt ſupra. Sanctorum ſeptem fratrum martirum. Oratio

Preſta queſumus omnipotens deus vt qui glorioſos martires tuos ianuarium felicem: philippũ ſiluanum, alexandrum vitalem et marcialem fortes in ſua confeſſione cognouimus pios apud te in noſtra interceſſione ſentiamus. Per. Tres lectiones fiant et cetera de communi plurimorum martirum. Sancti cleti pape martyris. Oratio

Deus qui preſentem diem honorabilem beati cleti pape et martyris tui celebrare concedis: tribue queſumus vt ipſo interueniente celeſtis vite gaudiis perfrui valeamus. Per. Tres lectiones fiant. Et cetera de cõmuni vnius martiris et pontificis. ¶ Sancti kenelmi regis et martiris. Ad veſperas antiphone et pſalmi feriales. Capitulũ. hymnus et verſus vniꝰ martyris. antiphona. Beatus vir qui inuentus eſt. pſal. Magnificat. Oratio

Omnipotens et miſericors deus qui preclaram huius diei leticiam pro beati kenelmi martiris tui ſolennitate tribuiſti: intende ſerenus vota fidelis populi tui et concede vt cuius hodie feſta percolimus: eiꝰ ſemper meritis et precibus ſubleuemur. Per dominũ noſtrum ieſum chriſtũ filium tuum. qui tecum viuit et regnat deus. Per omnia ſecula ſeculorum amen. Tres lectiones fiant. lec. i.

Kenelfus glorioſiſſimus et pius rex merciorum anno domini octingenteſimo octodecimo imperii vero ſui viceſimo quarto migrans ad ſydereum regnum: paterno affectu heredem propoſitum reliquit filium kenelmum. Tu autem. Lec. ſecunda.

Quendrida vero ſoror kenelmi ſeuo liuore et regnandi ambitione ſtimulata: inſidiabatur illi. Quem cum veneno non poſſet extinguere: eius nutricium et procuratorem nomine aſkelbertum armat in ſupremum iugulum. Tu autem domine. Lectio tercia.

Ubi vero ſilus appꝛoximarunt: carnentiſſimus nutricius pꝛo tumis et lectulo etiam foueā parat. Ibi ergo ſub arboꝛe ſpinea caput kenelmi abſciditur. Aſſeritur etiam ꝙ iam decollandus ſacrum hymnum: te deum laudamus inceperit, atqꝫ in illo verſu Te martyꝛum candidatus iugulatus occubuit. Et cēa de cōi vniꝰ mar.

¶ In natale ſancte margarete virginis et mar. Oꝛ

Deus qui beatam virginem margaretam hodierna die ad celos per martyꝛii palmam peruenire feciſti: tribue nobis queſumus vt eius exempla ſequentes ad te peruenire mereamur. Per dominum.

Ad matutinas nouem lectiones fiant. Lcō pꝛima

Beatiſſima autem margareta erat theodoſii filia: qui erat gentilium patriarcha et ydola adoꝛabat. Hic enim habebat vnicam filiam de ſe natam in ſenectute: que data eſt in ciuitate antiochia cuidam nutrici vt ibidem nutriretur. Tu autem domie miſerere noſtri. Deo grās. Lcō ſecūda

Erat enim quindecim annoꝛum et delectabatur in domo nutricis ſue: et audiuit certamina martyꝛum: quia a multis iuſtoꝛum ſanguis fundebatur in illis diebus pꝛo nomine ieſu chꝛiſti. Illa autem repleta ſpiritu ſancto: totam ſe deo tradidit. Tu autem domine. Lectio tertia.

In diebus illis tranſibat olibꝛius pꝛefectus de aſya ad antiochiam ciuitatem. Veniens ergo perſequi chꝛiſtianos: vidit beatam margaretam paſcentem oues nutricis ſue: ⁊ eā concupiſcens dixit miniſtris ſuis. Ite cōpꝛehēdite puellam hanc. et ſi libera eſt: accipiam eā vxoꝛem. et ſi ancilla dabo pꝛo ea pecuniam: et erit michi concubina. Tu autem. Lectio quarta

Cum autē milites cōpꝛehenderent eā: cepit inuocare xp̄m ac dicere. Miſerere mei dn̄e miſerē mei ne pdas cum impiis aīam meā: aut cū viris ſāguinū vitā meā. Video enim me vt ouē i medio lupoꝝ. R. V

Venerunt etenim milites ad pfectū et dicebant ei. Dn̄e poteſtas tua non poteſt eſſe communio: quia nō eſt ſeruitus dijs noſtris: ſed deum adorāt vnū quem iudei crucifixerunt. Olibrius vero irat⁹ iuſſit eam recludi in carcerem. Poſt hec iuſſit eam in aere ſublimis ſuſpendi et virgis cedi. Lectio ſeptia.

Altera vero die iratus prefect⁹ iuſſit eam in aere ſuſpendi: et vngulis acerbiſſimis carnes ei⁹ diſrumpi. Tunc olibrius prefectus dans ſententiam: iuſſit decollari beatam margaretam. Et poſt puſillum queſtionarius attollens cū timore gladium: vno ictu caput eius amputauit. Tu aūt. Lectio viiii de expo. euāgelii. Simile eſt regnū celorum th. Et cetera ad matu. et ad oēs alias horas de cōi vni⁹ virginis et martyris cum or. ppria. Sancte praxedis virginis. or.

Adſit plebi tue omnipotens deus btē praxedis virginis tue ſupplicatio. vt quicūq̄ eius gaudēt honore: ipſius protegantur auxilio. Per dnm. Lectio les. fiant. Et cetera de communi vni⁹ vir. non in ix. In natale ſancte marie magdalene. Ad vs ſe pſs an. Eterni regis immenſā collaudemus pietatem quē marie magdalene contulit felicitatis eternitatem et eternitatis felicem iocūditatem. Pſalmi ferial. capim.

Mulierem fortem quis inueniet: procul et de vltimis finibus preciū ei⁹ confidit in ea cor viri ſui et ſpoliis non indigebit. R. Perfecto corde. Loco hymni dicitur ſequentia.

Dic nobis maria: qd vidiſti in via: Sepulchrū chriſti viuentis et gloriam vidi reſurgentis. Angelicos teſtes ſudarium et veſtes. Surrexit xp̄us ſpes noſtra precedet vos in galileam. Credendum eſt magis ſoli marie veraci: q̄ iudeorum turbe fallaci. Scimus xp̄m ſurrexiſſe a mortuis vere. Tu nobis victor rex miſerere. V. Diffuſa ē. an. In diebus illis mulier que erat i ciuitate peccatrix vt cognouit q̄ ieſ⁹ accubuiſſet i domo ſymonis leproſi: attulit alabaſtrum vnguenti: et ſtans retro ſecus pedes dni ieſu lacrimis cepit rigare pedes eius et capillis capitis ſui tergebat.

et oſculabatur pedes eius: et vnguento vngebat. ps. Magnificat. Oratio.

Largire nobis clementiſſime pater / q̄ ſicut btā maria magdalene vnigenitum tuum ſuper oīa diligendo ſuorum obtinuit veniā peccaminum: ita nobis apud miſericordiã tuam ſempiternam impetret beatitudinem. Per eū dem. Mēo. de ſancto vuādregiſillo. de cōi vnius cōfeſſoris non pontifi. Oro.

Deus qui hodiernā diem ſacratiſſimā nobis in beati vuandregiſilli cōfeſſoris tui ſolēnitate tribuiſti: adeſto ecclie tue precibus et da. vt cuius gratulatur meritꝭ: muniatur ſuffragiis. p. Ad matuti. Inuitatorium. Adorem⁹ conditorem cunctorum. Qui mariam magdalenam ditauit honore polorum. ps. Venite exultem⁹. hy⁹. Ad ſacrum cui⁹ tumulum. V. Vnde nunc noſter. V. Hic ſal⁹ illi. Require hos V in hymno Iſte confeſſor. In primo nocturno. an. Eſt preclara feſtiuitas marie magdalene que dominum multum diligēdo. et ab eo diligi. et ſuorum criminū veniam promeruit obtinere. ps. Domine domin⁹ noſter. an. Hec mulier ſancta chriſti domini pedes lachrimis rigauit. capillis terſit et vnguento perunxit. ps. Celi enarrant. an. Alabaſtrum vnguenti maria ſuper pedes dn̄i effudit: hanc dominus gratia ſancti ſpiritus perfudit. ps. Domini eſt terra. V⁷. Diffuſa eſt gratia. Lectio prima.

Fuit igitur ſecundum ſeculi faſtum clariſſimis orta natalibus beatiſſima maria magdalena. q̄ vt patrum aſſerunt traditiones: a magdalo caſtello nūcupata eſt. quā nō ſolū ſui germinis dignitas: verumetiā prīmonii iura ſucceſſus ſplendidam reddiderant. Adeo vt duplicat⁹ honor nominis excellentiam circunquaq; diffunderet. R. Glīoſa es maria magdalena que chriſtum redēptorem ſtudioſe queſiſti Ideoq; videre primo reſurgentem meruiſti. V. Sancta immenſitas amoris exaggerabat ſtudium pie inquiſitionis. Ideoq; videre primo. Lectio ſecunda.

SOlent enim apud homines pl⁹ diuitum ꝙ pauperum nomina ſciri. Et quia rerum affluentiã interdum voluptas comes ſubſequitur: adoleſcẽtioris vite tempora lubricis diſpẽſuit regẽda diſcurſibus ſoluto pudicicie freno. Eu. ℟. O magni meriti maria o magne venie forma imitanda et pia Exora pro nobis chriſtum dilectum tuum deum et dominum noſtrum et tuum. ℣. Ut a peccatis cunctis abſoluti mereamur poſſidere gaudia lucis. Exora. Lectio tercia.

HEc eſt illa mulier de qua lucas ſcribit euãgeliſta quia erat in ciuitate quedam mulier peccatrix. Sed quia dilexit multum: dimiſſa ſũt ei peccata multa. ℟. Perfecto corde mareris retinens omnipotentis dei amorem Exteriorẽ penitus relinquebat actionẽ. ℣. Ut ad vidẽdam faciem ſui creatoris tota poſſet aſſurgere. Exteriorem peni. In ſecundo nocturno. an. Contẽplatiue vite magna contemplatrix condeſcẽde et nos emunda peccatis. ps. Eructauit. A. Exemplum venie mariam imitemur: vt pro noſtris offenſis veniam impetremus. ps. Deus noſter refugiũ. an. Hãc ergo toto corde deprecemur vt nobis apud deum ſemper auxilio eſſe dignetur. ps. Fundamenta. an. Specie tua et pulchritudĩe tua. ps. Intende proſpere procede et regna. Lectio quarta.

SEd quantum domin⁹ erga peccatores miſericors exiſtat: in iſtius comprobatur perfectione. Que non ſolum ſui criminis ꝓmeruit ablutiõem: ſed apoſtolorum conſors effecta: illi deſtinata eſt dominice reſurrectionis nunciatio. ℟. Dixit domin⁹ marie magdalene. Fides tua ſaluam te fecit vade in pace. ℣. O ꝙ dulcem vocem ꝙ ſuauem maria audire promeruit. Fides. Lectio quinta.

HEc vero poſtmodum vt comperit dominũ et creatorem totius generis humani in domum intraſſe ſymonis: mox compũctionis fletibus ſui plaſmatoris cepit pedes rigare et capillis ſue deuotiõis tergere. et indeſinenter oſculis vere humilitatis confo uitre: ac mundiſſimo ſancte dilectionis vnguento p̄ungere. Tu autem domine miſerere noſtri. R. Relinquens maria actiuam vitã que in multis probatur intenta. Contemplatiue vite dulcedine paſci cupiebat que vno et ſummo bono videtur contenta. Vſus. Optimam partem que non valet auferri eligens. Cõtemplatiue. Lectio ſexta.

Hec vero cum tali deuotionis famulatu nõ eſſet repudiata ſꝫ potius miſericorditer ſuſcepta auſu familiaritatis confiſa etiã ſuper ſanctiſſimum domini caput p̄cioſiſſimi liquorẽ effudit odoris itantũ vt domꝰ tota ex odoris fragrãtia more aromatum redoleret. nichil ore depromens ſed pro exterioris obſequii beneficia ſue compunctionis flamam/ac dilectionis feruorem intimans. R. Maria magdalena vt cognouit chriſtũ dominũ in domo ſymonis ſedentem. Mox properauit/domum intrauit/ad chriſti pedes ſe proſtrauit lachrymis rigauit/capillis ſiccauit. Vſus. Optans ſuorum maria lauare maculas delictorum. Mox properauit domum. In tertio nocturno. Ant. A chriſto ſuſcepta nos ſuſcipe ſummoqꝫ deo maria coniunge. Ps. Cantate. Antiphona. Solennitatem magdalene celebri deuotione veneremur vt illiꝰ obtentu a peccatis abſoluamur et ſummo regi coniungi mereamur. Ps. Dominus regnauit exultet terra. Antiphona. Magdalenã ſua crimina confitentem chriſtus dominus ſuſcepit et emundatam in pace abire p̄cepit. Pſalmus. Cantare. ſecundus. Verſus. Adiuuabit eam deus. ¶ Euangelium ſecundum lucã. decimoſeptimo.

In illo tempore: Rogabat ieſum quidaꝫ phariſeus vt manducaret cum illo. Et ingreſſus domum phariſei diſcubuit. Et reliqua. Omelia beati gregorĩ. de eadem lectione.

Cogitanti michi de marie penitentia/flere magis libet ꝙ aliquid dicere. Cuius enim vel ſaxeum pectꝰ huius peccatricis lachrime ad exempluꝫ penitendi nõ emolliant? Tu autem dñe

℟. Pectore ſincero maria chriſtum dilexiſti. Suppra cuius pedes vnguentū fudiſti oſcula ſancta impreſſiſti veniam peccaminum obtinuiſti. ℣. Quem te petimꝰ pro nobis deprecari vt et nos mereamur per eum ſaluari. Suppra. Lec. viii.

Conſiderauit namq̄ qd fecerit et noluit moderari quid faceret. Super conuiuantes ingreſſa eſt: nō iuſſa venit: inter epulas lachrimas effudit. Diſcite quo dolore ardet: que flere inter epulas non erubeſcit. Tu autem. ℟. O mulier ſancta lachrymarum fonte decorata fūde pro nobis pios affatꝰ. vt nos miſerorum valeamus carere eterno fletu. ℣. Mole peccatorum grauati petimꝰ releuari precibus tuis ſanctis. Ut nos. Lec. ix.

Hanc vero quā lucas peccatriceꝫ mulierem: iohannes mariam nominauit. Illam eē mariam credimus de qua marcus ſeptem demonia eiecta fuiſſe teſtatur. Et quid per ſeptem demonia: niſi vniuerſa vicia deſignantur? Tu. ℟. O diligens chriſtū et a xp̄o dilecta maria tua feſta celebrantibus adeſto mente benigna. vt qui peccatorum mole grauamur eius auxilio releuari valeamus. ℣. Compatiens nobis pietatis affectu offer pro nobis xp̄o ſancta libamina precum. Ut qui. ℣. Te deum. ℣. Dimiſſa ſunt ei peccata multa. In laudi. anti.

Intrauit maria in domuꝫ ſymonis ibiq̄ ſe proſtrauit ad pedes domini. ps. Dominus regnauit. an. Dixit dominus ſymoni aquā pedibus meis non dediſti hec autem lacrimis lauit pedes meos. ps. Iubilate. anti. Michi oſculum non dediſti mulier hec ex q̄ huc intrauit non ceſſauit oſculari pedes meos. ps. Deꝰ deus meus. an. Oleo caput meum non vnxiſti: magdalena vnguēto vnxit pedes meos. ps. Benedicite. anti. Ideoq̄ dico tibi remittuntur ei peccata multa quoniam dilexit multuꝫ. Laudate. Capitulum. Mulierem fortem hymnus. Huius obtentu. Uſus. Gloria patri. ℣. Elegit eam. anti. Lauit maria lachrimis pedes domini lauit dominus illius maculas cordis et cor poris. ps. Benedictus. or. Largire nobis. Et dicitur ad horas. Ad primam. ant. Intrauit. ps. Deus in nomine. an. Te iure laudant ps. Quicunq̃ vult. Ad terciam. ant. Dixit dominꝰ. Capitulū. Mulierē fortē. R. Diffuſa eſt. Ad ſextam an. Michi oſculum. Cpm

Accinxit fortitudine lumbos ſuos et roborauit brachium ſuum/ideo q̃ lucerna eius nō extinguetur in eternum. Hym. Specie tua. Ad nonā. an. Ideo. Cp

Mulier timēs deū ipſa laudabitur date ei de fructu manuum ſuaꝝ et laudent eam in portis opera eius. Ad ſecundas veſperas. ané. Intrauit maria. cum quattuor aīis ſequentibus pſalmi feriales. Cp. Mulierem fortem. R. Maria magdalena. Proſa. Dic nobis maria, loco hymni de V. Diffuſa ē gratia. ant. Maria ergo vnxit pedes ieſu et extersit capillis ſuis & domꝰ repleta ē ex odore vnguenti. ps. Magnificat or. vt ſupra. Memoria de ſancto apolinare martyre an. Hic eſt vere martir V. Gloria et honore. or. Preſta queſumus omñps deus. Require in cōi vnius martiris. Ad matu. iii. lec. fiāt et cetera de communi vnius martyris. Sancte criſtine virginis et mar. Oratio

Indulgentiā nobis domine queſumus beata criſtina virgo et martir imploret. que tibi grata ſemper extitit: et merito caſtitatis et tue profeſſione virtutis. Per. Ad matutinas tres lectiones fiāt ſine. Te deū. Et cetera de communi vnius virginis et martiris. In natali ſancti iacobi. Ad veſperas ſuper pſa. an. Eſtote fortes. pſal. fer. Capitulum. Benedictio domini. R. Qui ſunt iſti. hy.

Bina celeſtis aule luminaria iacobe necnō iohānes theologe poſcite nobis veniā precantibus quā venit chriſtus gratis dare miſeris. Vſus Annue chriſte. Vſus. In omnem terrā an. Beati eritis. ps. Mag. or. Concede queſumꝰ omnipotens deus Require in cōmuni. Memoria de martiribus de cōmuni plurimorum martyrum Oratio

Martyrum tuorum domine chriſtofori et cu-

S cristi

S Jacobi

de s. Apoli-naris

cuius natalicia celebrãtes ſupplices te rogamus. vt quos celeſti gloria ſublimaſti: tuis adeſſe concedas fidelibus. Per. Ad matutinas ſex primas lectiones de proprietate ſan. xi. Lectio .i.

Apoſtolꝰ dñi noſtri ieſu chriſti iacobus: frater beati iohannis euangeliſte. omnem iudeam et ſamariam viſitabat: ingrediẽſq; per ſynagogas oſtendebat omnia a prophetis p̄dicta que in domino ieſu chriſto ſũt adimpleta. Tu autem. Lectio ſecunda

Accidit autem vt quidaz hermogenes magus/diſcipulum ſuum nomine philetum mitteret ad eum. Qui cum veniſſet ad iacobum: conabatur aſſerere q̄ non vere dei filius eēt ieſus xp̄s nazarenus. Tu autem. Lectio tertia

Iacobus autem in ſpiritu ſancto confidenter agens: oēs aſſertiones eius euacuabat. Reuerſus autẽ ad hermogenem philetus: dixit ei Iacobum qui ſe ſeruum et apl̃m ieſu xp̄i aſſerit: ſcias te ſuperare nõ poſſe. Tu. Lectio quarta

Hermogenes autem repletus eſt zelo hec audiens et aſtrixit phyletum ita vt ſe mouere non poſſet. Tunc philetus feſtinanter puerũ ſuum miſit ad iacobum: oſtendens ei oīa que geſta erant. Lectio quinta

Qui cum nunciaſſet ei: ſtatim ſudarium ſuũ miſit ad eum dicens. Accipiat illud et dicat. Dominus ieſus chriſtus erigit eliſos: ipſe ſoluit compeditos. Statim autem vt de ſudario eius cõtigit eum is qui attulerat: reſolutus a vinculo magi/currẽs venit ad iacobum. Tu autem domine miſe. Lectio vi.

Poſt aliquantos dies abiathar pontifex zelo excitauit ſeditionẽ grauiſſimam: ita vt vnus ſcriba phariſeorũ mitteret funem in collo apoſtoli/et traheret eum ad pretorium herodis regis. Herodes autez iuſſit eum decollari. Euangelium. Secũdũ math. xx.

In illo tempore. Acceſſit ad ieſum mater filiorũ zebedei cum filiis ſuis adorans et petens aliqd ab eo. Et reliqua. Omelia venerabilis bede preſbyteri de eadem lectione.

Dominus conditoꝛ ac redemptoꝛ noſter vulnera ſuperbie noſtre ſanare deſiderans: et ipſe cum in foꝛma dei eſſet: foꝛma hominis aſſumpta / humiliauit ſemetipſum factus obediēs vſqꝫ ad moꝛtem. Lcō octaua.

Et nos quoqꝫ fratres ſi culmen vere ſublimitatis conſcendere volumus: iter humilitatis arripere pꝛemonet nos. Si autem veram videre cupim⁹ vitam: et aduerſa queqꝫ ſeculi pꝛeſentis et ipſam quoqꝫ moꝛtem patienter ferre pꝛecepit: pꝛomiſit qꝫ nobis pꝛemia gloꝛie: ſed pꝛemiſit certamina pugne. Lcē.

Ita etenim pꝛemia pollicetur electis: vt et digna pꝛemiis merita pꝛemōſtret. Hic vitam donas eternam: vt per anguſtam poꝛtam et artam vite viam ad hanc perueniendam eſſe decernat. Tu autem domie.

Cetera omnia ad matutinas et ad laudes et ad horas de communi apoſtoloꝛum cum hac oꝛatione. Oꝛatio

Adeſto dñe plebi tue ſanctificatoꝛ et cuſtos: vt apoſtoli tui iacobi munita pꝛ̄ſidiis: et cōuerſatiōe tibi placeat et ſecura mente deſeruiat. Per dominum ñ.

S. Anna

In feſto ſancte anne matris ſancte marie virginis Ad veſperas ſuper pſ̄ añ

Celeſte beneficium introiuit in annam: per quam nobis nata eſt maria virgo. Pſal' m ferial'. cap'm Mulierem foꝛtem. require hoc cap'm cum ceteris cap'lis iſtius feſti ſupꝛa in feſto ſancte marie magdalene. Rem

Inclita ſtirps ieſſe virgam pꝛoduxit amenam de qua proceſſit. Flos miro plen⁹ odoꝛe. V. Eſt hec virga dei mater flos oꝛtus ab illa. Flos miro. Hymn⁹

Aue mater anna plena melle canna cui marē paſſa: nulla coequāda. Aue pꝛedicanda ſuperexaltāda mater matris poli regis atqꝫ ſoli. Quā quis velit fari ſiue venerari: reddet ſibi votū xp̄s p quē totū. Ergo te rogam⁹ atqꝫ ſupplicam⁹ vt quod potes velis p̄ce dona nos celis. Placās nobis natam mūdo p te datā illa natum ſuum tu nepotem tuum. Laus ſit trinitati laus ſit vnitati laus patri genito laus ſit paraclito. Amen V. Diffuſa eſt gratia in la.

an. Ad felicis anne feſtum omnes fluant populi: cuiꝰ proles effugauit denſã noctem ſeculi: dum mariam maris ſtellam celebs nupta peperit et per natũ eiꝰ chriſtum moꝛo eterna depit apud ipſum ſuis pro nobis ⁊ mater et filia: vt in oꝛto ſponſi roſas legamus et lilia. ps. Magnificat. Oratio.

Deus qui beatam annam matrem egregiam hodierna die ad celeſtis vite ſubleuaſti gaudia: fac nos queſumꝰ glorioſis eiꝰ meritis ad eternam pertingere beatitudinem: ex cuiꝰ puerperio ſalutari pro ſalute mundi humanã in aſſumere dignatus es carnem. Qui viuis et regnas cũ deo. Mẽo. de ſãcto iacobo. Ant. In regeneratione. ꝟ. In omnem. Or. Adeſto domine. Cõplet. fiat vt in feſto ſcẽ trinitat. Ad matut. Inuit. In honore beatiſſime matris anne Jubilemus et cãtemꝰ dño. ps. Venite. hyꝰ.

Gaudet choꝛus fideliũ cetus canat credentiũ annam beatam feminam/ annam matronam inclitã. Ex hac maria prodiit que ſola matrũ protulit: ſalua pudoris clauſula natũ regẽtem ſecula. Ambe parentes nobiles ambe pꝛedicabiles: mundi lucerne ſplendide diuo micãtes lumine. Felix maria filio totius oꝛbis domino: felix anna per filiam ſtellaz maris pꝛefulgidam. Annam dies hic inclitus vidit beari celitus et cum melodis laudibus iungi ſuperni ciuibus. Obtentu mater filie marie plene grẽ nobis auctoꝛem omnium anna redde propicium. Sit laus patri numini ſit filio ſit flamini nobis per anne meritum celoꝛum donet atriũ. Amen. In pꝛimo noc. an. Sol eternꝰ annam chriſtꝰ pꝛeelegit taliter genitrix vt matris ſue fieret carnaliter. ps. Domine dominꝰ noſter. an. De ſtirpe patriarcharũ contraxit oꝛiginem: et ſanctoꝛum pꝛoles regum oꝛnauit ꝓpaginem. ps. Celi enar. ant. Ex hac olim ſpei nr̃e figulus compoſuit qua decoctas dapes v'te oꝛbiſterre rapuit. ps. Dñi eſt terra. ꝟ. Diffuſa eſt. Lectio pꝛima.

Merito igitur matertere genitricis cuius oꝛtus pariter hodie ſolẽnitatẽ de notiſſimi celebramꝰ: anna dicitur / id eſt gratia plena / felix et omni laude digniſſima. Ex hac eſt enĩ illa terra ſumpta: de qua veritas orta eſt. Unde dauid. Veritas de trã orta eſt. Ex hac clauis eſt dauid fabricata: per quã paradiſi porta cunctis iterum eſt patefacta. Ex hac eſt plenitudo gratie nata: glorioſa ſempꝫ virgo maria. ℟. Celebremus hodiernam diem cum leticia Qua beata mater anna ſcandit ad celeſtia. ℣. De qua virgo eſt exorta et vite puerpera. Qua. Lcõ ſcda.

HEc quippe prouidẽtie gratia diuine: virum habuit ioachim. cuius domus ex galilea et nazareth erat. Non enim incongruum fuit vt mũdicicies preelecta faceret ſibi paratum diuina gratia: ex qua naſceretur virginalis pudicicia qua pariente procederet ad ortum dei ſapientia. ℟. Bethleem natale ſolũ matris anne colitur que domꝰ eterni panis et celeſtis dicitur. ℣. Qui ſuper nos paſcit ciues et in terris homines. Que. Lectio iii.

LEgitur in prefata hyſtoria: quia vita ioachim ⁊ anne ſimplex et recta apud deum et homines irreprehenſibilis ⁊ pia erat. Nam cum eſſent diuites et valde diuites: dupla offerebant deo munera / dicẽtes. Erit quod eſt ex abundãtia omĩ populo: ⁊ quod eſt noſtre receptionis deo in commutationem et nobis. ℟. Inclita ſtirps: vt ſ̃ ad vſ̃. In ſecundo noc. an. Abrahe beati ſenis et dauid promiſſio adimpleta eſt per annã in marie filio. ps. Eructauit. an. Hic ager queꝫ de ſupernis benedixit dominus germinat odorem vite in virtutum floribus. ps. Deus noſter refugium. an. Anna in iuda germinauit. anna virga virginem. virga florẽ / flos decorem decor vitam celibem. ps. Fundamenta. ℣. Specie tua. Lectio iiii.

IStos vero ſignificantius beatus hieronimꝰ explanauit dicẽs. quia omnem ſubſtantiam ſuam tripharie diuidebant. Unam partem templo et tẽpli ſeruitoribus impendebant: et aliam partem pauperibus et peregrinis erogabãt. terciam vo ſibi et familie ſue viſibus reſeruabant. R⁄. Syndonem virginitatis anna manu texuit quam cui ꝑa maris ſtellam deo patri vendidit. V⁄. Ut in carne patris verbum matris eſſet pꝛecium. Quā. Lcō. v.

Factum eſt autem cum appꝛopinquaret dies magnus domini. id eſt encenioꝛum: ruben qui tunc princeps ſacerdotum erat ioachim inter conciues ſuos cum oblatione videns/ deſpexit: et munera ſua ſpꝛeuit dicēs Indignū eſt o ioachim te munera deo offerre: eo ꝙ non feciſti ſemen i iſrael. dicente ſcriptura: Maledictum eſſe hominē qui ſemen non reliquerit i iſrael. R⁄. Quam iocundū et inſigne eſt anne pꝛeconium Dum maria nuptiarū dat foꝛmam celeſtium. V⁄. Cui de vētre matris anne fecit deus thalamum. Dū maria. Lectio ſexta.

Ioachim itaq; dolens et triſtis receſſit in heremum. Anna vero vt hec audiuit: triſtis domum ſuam clauſit. Oculis ac manibus in celum intenta/ ſpiritum ab oꝛationibus non relaxauit. Illa vero ſic lamentante: ecce angelus domini aſtitit dicēs ei. Anna: audiuit deus vocem tuam et depꝛecationem. Ecce cōcipies et paries filiam que maria vocata. et a natiuitate/ dei gratia plena/ ſup oēs mulieres erit benedicta. R⁄. Solis iuſticie matrem que peperit anna Felix ple ſua hodie proceſſit ad aſtra. V⁄. Cernere diuinum lumen gaudete fideles. Felix. In iii. noc. an. Hec ad opꝰ matris chꝛiſti purpura contexitur de qua toga ſummo regi pꝛecioſa cōditur. ps Cātate. iꝰ. an. Linea virginitatis ex hac ſtella ꝓdiit verbum dei factum caro quaſi in carne ſubiit. ps Dñs regnauit exul. an. Dignum genitrici ſue fabꝛicat palatium vꝛbis artifex etne reparatoꝛ oīm. ps Cantate. iiꝰ. V⁄. Adiuuabit eā. Tres vltīe lec. de expōe euāgelii. Liber generationis. Reſp̄. in natiuitate btē marie. R⁄. Ex anne pꝛeceſſit agro floꝛū flos inſignum virgo parēs que eſt oꝛtū liliū conualliū. V⁄. In odoꝛē vnguētoꝝ trahat nos celeſtiū. Virgo. R⁄. Regnū mūdi et oēm oꝛnatum ſeculi cōtempſi ꝓpter amoꝛem dñi mei ieſu xpi. Quē vidi quē amaui queꝫ credidi quem dilexi. Vſus. Eructauit coꝛ meū verbuꝫ bonū dico ego opa mea regi. Quē. V. O mat noſtra ter ſancta quaterqꝫ beata. Cū prece deuota famulantum ſuſcipe vota. V. Jam xpo iuncta ſponſoqꝫ tuo copulata. Cum. Vſ9 Specie tua. In laudibus. antiph.

AD legis metas fideiqꝫ vetus ruit etas cū genus anna dauid ſplendoꝛibus irradiauit. ps. Dominus regna. a. Conciues lete regi dño iubilate celeſti mãna q̃ ſacra veſtitur ãna. ps. Jubilate. an. Anna deo vigilauit eo q̄ lucis alumna hanc genuit que virgo fuit viteqꝫ columna. pſal. Deus deus meus. an. Ex anne celebꝛis natalibus agmina plebis hanc habeant dotem ſibi pacificare nepotem. ps. Benedicite. anti. Laudem de celis expectat quiſqꝫ fidelis qui meritis ſancte refoueri poſtulat anne. ps. Laudate. Capitulū. Mulierem foꝛtem. hymn9.

PReciosa ſplendet anna matris chꝛiſti genitrix qua humane ſalus vite colit ſancta debitrix. et p̄catur opoꝛtunum ipſi9 auxilium. Hec de iuda eſt exoꝛta ad ſplendoꝛem ſeculi de qua noui ſic auroꝛa proceſſit diluculi hac prodiret vt de matre chꝛiſtus ſol iuſticie. O q̄ felix q̄ iocundū marie palatium: quod reges et patriarche fundauerunt ſolidum: cuius voces prophetarum roboꝛarunt bꝛachium. Mater ãna q̄ſi metha legis eſt et gratie. q̄ foꝛtis ruit armatus in eius progenie: et renaſcitur ad regnum gens queqꝫ fidelium. Sit eterno regi virt9 et decus et gloꝛia ſalus honoꝛ et poteſtas laus atqꝫ victoꝛia qui nobis anne precatu det eterna gaudia. amen. Vſ9 Elegit eam deus. an. Benedicta ſit hec ãna que mariam genuit. per quam nobis ſpes et̃ne ſalutis apparuit. pſalmus. Benedictus. oꝛatio vt ſupꝛa. Ad primam: antiphona. Ad legis methas. pſalm9 Deus in nomine tuo. antiphona. Te iure laudant. pſalmus. Quicunqꝫ vult ſal. Capitulum. Regi ſeculoꝝ. Rem. Jeſu chꝛiſte. verſus. Qui ſedes. Ad terciam. an

Continuetur. Regem pone Capitulum. Mulierem fortem. R. Diffuſa eſt gratia. Ad tertiam an. Anna deo per Diſerit. cpm. Accinxit fortitudine. Hym. Specie ſua. Ad nonam an. Laudem. ps. Mirabilia. cp. Mulier timens. ps. Laudabit eam. Ad ſecundas veſperas ant. Ad legis. cũ ceteris ps de lau. et pſalmis. cp. Mulierem for. Hym. O mater hymnus. Aue mater anna. ꝟſus. Diffuſa. ant. Hodie ſplendor eterni patris eleuauit ad ſuperos genitricẽ virginis matris hodie felix anna de egyptia ſeruitute egreſſa celeſtis hieruſalẽ introiuit gaudia hodie deſiderabilem contemplata eſt eius pulchritudinem qui ex carne filie ſue humanã aſſumere dignatus eſt carnem. ps. Magnifi. or. vt ſupra. Sanctorũ ſeptem dormientium. Or.

Deus qui glorioſos reſurrectionis eterne p̄cones ſeptem dormientes magnifice coronaſti: preſta q̄s. vt eorum precibus reſurrectionẽ ſanctã q̄ in eis mirabiliter preoſtenſa eſt: conſequamur. Per. Tres le. ſiliũ

Et cetera de cõmuni plurimorum mar. Sancti panthaleonis martyris. Ad lecti. et cetera de communi vnius mar. cũ or.

Deus qui hunc diem beati panthaleonis conſecraſti martirio: preſta q̄ſumus. vt ipſius interuentu hoc in noſtris floreat actibus qđ premiis remuneretur celeſtibus. Per dñm. Eo die fiat memoria de ſancto ſanſone de communi vnius confeſſoris et pontificis. Or.

Omnipotens ſempiterne deus qui in ſanctis tuis precipue laudaris et mirabiliter predicaris: tribue nobis queſumus hodiernam diem ĩ honore ſancti ſanſonis confeſſoris tui atq; pontificis digne celebrare: qui mẽbris exutus corporis: celeſtibus meruit exultare ſacramentis. Per dominum. Sanctorum felicis ſimplicii. fauſtini et beatricis mar. Or.

Preſta q̄s omps deus. vt ſicut populus xp̄ianus martyrũ tuorum felicis ſimplicii. fauſtini et beatricis temporali ſolennitate congaudet: ita perfruatur eterna. et quod votis celebrat: procomprehendat effectu. Per. Tres lec. fiant et cetera de communi plurimorum martirum. Sanctorum abdon et ſennes martirū. Oratio

Deus qui ſanctis martyribus tuis abdon et ſennē ad hanc gloriam veniendi copioſū munus gratie contuliſti: da famulis tuis ſuorum veniam delictorū. vt ſanctorum tuorum intercedentibus meritis: ab omnibus mereantur aduerſitatibꝰ liberari. Per. Tres lec. fiant et cetera de communi plu. marty. Sancti germani epiſcopi. Oratio

Exaudi nos deus ſalutaris noſter. ⁊ quia noſtre preces non merentur audiri: ſancti germani confeſſoris tui atqꝫ pontificis oratio ſit accepta pro nobis. P. Tres lect. fiant et cetera de cō. vnius confeſ. et pontif.

Ad vincula ſancti petri ad veſperas ſuper pſal. an. Solue iubente deo terrarum petre cathenas: qui facis vt pateant celeſtia regna beatis. ps. feriales. Capitulum. Petrus quidem. Require in paſſione eiuſdem. R. Videns autem. Hymnꝰ.

Iam bone paſtor petre clemens accipe vota precantum et peccati vincula reſolue tibi poteſtate tradita qua cunctis celum verbo claudis aperis. Annue xpe. V. In omnem terram. an. Tu es paſtor bonus. Magnificat. Require in paſſione ſancti petri. Oratio

Deus qui beatum petrū apoſtolum a vinculis abſolutum illeſū abire feciſti: noſtrorum queſumus abſolue vincula peccatorū et omnia mala a nobis propiciatus auerte. Per. Memoria de martyribꝰ de cō plurimorum martirū. or.

Fraterna nos domine martirum tuorum corona letificet que ⁊ fidei noſtre prebeat icrementa virtutū: et multiplici nos ſuffragio conſoletur. Per d.

Ad matuti. Inuita. Tu es paſtor ouiū. Venite. Require in feſto apoſtolorum petri et pauli. hymnus. Eterna chriſti. In primo noctur. an. Miſit herodes rex manus vt affligeret quoſdam de eccleſia occidit autem iacobum fratrem iohannis gladio. ps. Celi enarrant. an. Videns autem qꝛ placeret iudeis appoſuit aphendere et petrum. ps. Benedicam. an. Petrus quidem ſeruabatur in carcere: et oratio fiebat ſine intermiſſione ab ecclīa ad deum pro eo. ps. Eructauit. V. In omnem terram. Lectio prima.

Notandum eſt fratres cariſſimi qua de cauſa feſtiuitas ſancti petri apoſtoli ad vincula celebratur kalēdas auguſti. Hec enim a quibuſdam ita aſſeritur. Dux quidam romanorum nomine quirinus: habebat filiā gutturoſam noīe balbinā. R. Miſit impius herodes rex manus vt affligeret quoſdam de ecclīa. Occidit autē iacobū fratrem iohīs gladio. V. Videns autē qꝫ placeret iudeis appoſuit apprehendere et petrum. Occidit. Lectio ii.

Habebatque ipſe dux beatum alexandrū [illegible] i carcere clauſū propter chriſtiane fidei confeſſionē. Ipſa [illegible] puella pergebat ſepiſſime ad carcerē vbi beatus papa alexander cathenis tenebatur ligatus et deoſculabatur cathenas quibus ipſe ſanctus ligatus erat ob gratiā ſcilicet recuperande ſanitatis. R. Videns autē callidus hoſtis quia placeret iudeis appoſuit apprehendere et petrum. R. Miſit i impius herodes rex manus vt affligeret quoſdam de ecclīa. Appoſuit apprehendere. Lectio tercia.

Beatus alexander dixit. Noli filia mea oſculari has cathenas: ſed quere boyas ſancti petri et oſculare illas quibus vinctus fuerat: et inde recipies ſanitatem. Mox puella ad patrem ſuum veniens narrauit ei ſicut audierat a prefato papa. R. Cumque tyrannus immitis comprehendiſſet petrum apoſtolū miſit eum in carcerem. Volēs poſt paſcha producere eum populo. V. Videns autē qꝫ placeret iudeis appoſuit apprehendere et petrum. Vo. In ſecūdo nocturno. a. Erat petrus dormiens inter duos milites vinctus cathenis duabus. et cuſtodes añ hoſtiū cuſtodiebāt carcerē. ps. Dēs gē. a. Cūque producturus eū eſſet herodes ecce āgelus dñi aſtitit et lumē refulſit in habitaculo carceris percuſſoque latere petri excitauit eum dicens. Surge velociter. ps. Exaudi deus deprecationem. an. Exiens petrus apoſtolus ſequebatur angelus et neſciebat ꝙ verum eſt quod fiebat per angelum. eſtimabat enim ſe viſum videre. ps. Exaudi deus oꝛationem. v. Cōſtitues eos. Lectio quarta.

Hoc audiēs pater puelle miſit hieroſolimā nūcios qui perquirerēt carcerem vbi apoſtolus fuerat ligatus: et inde ſecum afferrent boyas eius. Quod ita factum eſt. Quas deoſculās pꝛefata puella: ilico recepit ſanitatem. R. Petrꝰ quidem apoſtolus ſeruabatur in carcere oꝛatio autem fiebat ſine intermiſſiōe ab eccleſia ad deum pꝛo eo. V. Erat petrus doꝛmiens inter duos milites vinctꝰ cathenis duabus. Oꝛo. Le. v.

Sicꝙ beatus Alexander exiens de carcere: cōſtituit celebꝛari hanc feſtiuitatem kalendis auguſti in honoꝛe ſancti petri et in eius nomine edificauit eccleſiaꝫ que dicitur ad vincula. in qua etiā vt fertur ſolennitate. cathene eiꝰ deoſculantur a populo deuote. R. Cum vero pꝛoducturus eum eſſet herodes ipſa nocte erat petrus doꝛmiens inter duos milites vinctus cathenis duabus. V. Et cuſtodes ante oſtium cuſtodiebant carcerem vbi erat petrus apoſtolus doꝛmiens. Vinctus. Lectio vi.

Beati igitur petri apoſtoloꝛum pꝛincipis interuentionibus cuius hodie vinculoꝛum abſolutio et de manu herodis liberatio celebꝛantur: ab omnibus mundemur peccatoꝛū ſoꝛdibus bonisꝙ perfrui mereamur oībus/ per eum qui viuit et regnat in ſecula. Amen. Tu autem domine miſer. R. Ecce angelus domini aſtitit et lumen refulſit in habitaculo carceris percuſſoꝙ latere petri excitauit eum dicens. Surge ſurge ſurge velociter. V. Et cathene continuo ceciderunt de manibus eius angelo dicente. Surge ſurge ſurge velociter. In tercio nocturno. an. Tranſeuntes pꝛimam et ſecūdam cuſtodiam venerunt ad poꝛtam ferream que ducit ad ciuitatem que vltro aperta eſt eis. ps. Confitebimur. an. Exeuntes pꝛoceſſerūt vicum vnum et continuo diſceſſit angelus ab eo. ps.

Dñs regnauit exul. an. Petrus ad se reuersus dixit. Nunc scio vere quia misit dominus angelum suum et eripuit me de manu herodis et de omni expectatione plebis iudeorum. ps. Dñs regnauit irascan. ℣. Nimis honorati sunt. lec. de expo. euangelii. Venit iesus in partes cesaree. require in passione apostolorum petri et pauli. ℟. Surge petre et indue te vestimenta tua accipe fortitudinem ad saluandas gētes. Quia ceciderunt cathene de manibus tuis. ℣. Angelus domini astitit et lumen refulsit i habitaculo carceris percussoque latere petri excitauit eum dicens surge velociter. Quia. ℟. Dixit angelus ad petrum circūda tibi vestimentum et sequere me Et egrediens sequebatur eum. ℣. Transeuntes autē primam et secundam custodiam venerunt ad portam ferream que ducit ad ciuitatem que vltro aperta est. Et. ℟. Quodcunque ligaueris. require in passiōe eiusdē. ps. Te deum. ℣. Tu es petrus. In laudibus. antiph.

Angelus domini astitit et lumen refulsit in habitaculo carceris percussoque latere petri excitauit eum dicens surge velociter et ceciderunt cathene de manibus eius. ps. Dñs reg. an. Dixit angelus ad petrum circunda tibi vestimentum tuum et sequere me. ps. Iubilate. an. Exiens petrus sequebatur eum et nesciebat quia verum est quod fiebat per angelum. ps. Deus deus meus. an. Misit dominus angelum suum et eripuit me de manu herodis alleluya. ps. Benedicite. an. Solue iubente deo terrarum petre cathenas qui facis vt pateant celestia regna beatis. ps. Laudate. cap. Petrus quidem. require i passiōe eiusdē. hym. Exultet celum laudibus. ℣. Annunciauerunt. an. Quodcunque ligaueris. require in passiōe eiusdē. ps. Benedictus. or. Deus qui beatum petrum [illegible] ad horas. Mem. de martyribus. Ad i. an. Angelus dñi. Ad iii. an. Dixit angelus. Capi. ad horas et ad secūdas vt in passione eiusdē ℟ de cōi apostolorum ad oēs horas dñe. Ad vi. an. Exiens petrus. Ad ix. an. Solue iubente. Ad secūdā vel pas. an. Iurauit. ps. Dixit dñs cū ceteris ais et vla de aplis. cp̄m. Petrus quidem. hyꝰ. Exultet celū laudibus. ṽ. In oēm terram. an. Tu es petrus ⁊ ſup hāc petram edificabo eccleſiam meam. ps. Magt̄. or vt ſ.

¶ Sancti ſtephani pape et martyris. Oratio.

Deus qui nos beati ſtephani martiris tui atqꝫ pontificis annua ſolennitate letificas: cōcede propicius. vt cuiꝰ natalicia colimꝰ: de eiꝰ protectiōe gaudeamus. Per. Tres lectiones fiant. Lectio prima.

Temporibus valeriani ⁊ galieni multi chriſtianorum declinantes ſeuiciam tyrannoꝝ ſe occultabant: alii vero ſe ingerētes martyrium conſeq̄bantur. Eo tempore miſit valerianꝰ multitudinem militum ac tenuerūt beatum ſtephanum vrbis rome epyſcopum cum multitudine clericorum. Lectio ſecūda

Qui cum adductꝰ eſſet: plurimi chriſtianoruꝫ ſequebantur eum alōge cū lachrimis. Veniens igitur epyſcopus ſolꝰ ante tribunal tyranni introductꝰ eſt Dixit autem ad eum valerianus. Tu es ſtephanus qui rem publicam conaris euertere. Lectio tercia.

Beatꝰ ſtephanus dixit Ego quidem nō euerto rem publicam: ſed moneo vt derelictis demoniis ea non adoretis. Ad deum viuum redeant verū creatorem celi et terre vt nō pereant cum dyabolo in interitu ſempiterno. Tu autē. Cetera de communi vniꝰ martyris et pontificis.

¶ In inuentione ſācti ſtephani ſociorūq; eiꝰ. Ad vẽ an. Sancti per fidem. pſal feriales. Cp̄m. Iuſtorum anime. R. Igitur diſſimulata. hyꝰ. Sanctorum meritis. ṽ. Letamini. a. Oſtēdit ſāctus gamaliel p viſū luciano preſbitero ſacerdoti: tres calatos aureos roſis refertos et quartum argenteum croco plenum et dixit / hi ſunt loculi noſtri ⁊ noſtre reliquie: hic autem ſanguineas habens roſas: loculus eſt ſancti ſtephani qui ſolus ex nobis martyrio meruit coronari. ps. Magnificat. Oratio.

Deus qui celebrādum nobis honorabile huſua dici feſtum i beati martyris et leuite ſtephani. nichodemi gamalielis atq; abibon. inuentione tribuiſti te ſupplices exoꝛamus, vt ipſis intercedentibus/ mereamur in celeſtibus inueniri. Per. Ad matut. Inuitat. Adoꝛemus regē magnum dn̄m qui in ſanctis ſuis ſēper eſt mirabilis. ps. Venite. hy⁹. Eterna chriſti mūe. In pꝛio noc. an. Luciano pꝛeſbitero quieſcenti in ſtratu ſuo. de reuelatiōe ſanctaꝝ reliquiaꝝ pꝛothomartyꝛis ſtephani talis diuinitus oſtenſa eſt viſio. ps. Beatus vir. an. Dum adhuc pene vigilaret vir venerandus tanꝗ in exceſſu mentis repente eſt effectus ps. Quare fremuerunt. an. Vidit igit̄ aſſiſtere ſibi virum etate ſenem ſtatura ꝓcerum vultu decoꝛum. ps. In dn̄o confido. ℣. Letamini in dn̄o. Lectio prima

Chriſti ſeru⁹ pꝛeſbiter Lucianus oībus eccleſie filiis in domīo ſalutem Qui dum quieſcerem i baſilica baptiſterii in ſtratu meo die paraſceues hoc eſt ſexta feria circa hoꝛam noctis terciam dum adhuc vigilarem tanꝗ in exceſſu mentis effectus/ vidi virum etate ſenem ſtatura pꝛocerum vultu decoꝛum pꝛolixa barba in veſtitu candido amīctum pallio in cuius ſūmitate erant quaſi auree cruces intexte. ℟. Beatus gamaliel doctoꝛis gentiū pauli didaſcalus apparuit chꝛiſti ſacerdoti luciano in veſtitu cādido amict⁹ pallio Et virgam manu geſtabat auream. ℣. Calciatus caligis in ſuperficie deauratis quaſi deambulans coꝛam eo. Et vir. Lectio ſecunda

Diſſimulata vō deambulatiōe venit ad me et virga quam manu tenebat pulſans me, tercio me nomine meo clamabat. luciane luciane luciane. Cui ego reſpondi. Quis es domine? Et ille. Surge ⁊ vade et dic iohāni ep̄o hieroſolimitano: vſq̄quo clauſi ſum⁹/ aperi nobis veloci⁹: vt per nos aperiat de⁹ humano gn̄i oſtiū miē ſue. ℟. Igit̄ diſſimulata gamaliel deābulatione venit ad eū: et virga quā manu geſtabat tetigit illū vocās eū tercio Luciane luciane luciane ſurge. ℣. Cui ſacerdos r̄ndit q̄s es dicat ille dixit ad eū. Luciane. ℟. Tūc ait ad eū lucian⁹. Dicito michi dñe tu quis es. et qui ſūt tecū? Ego ſū gamaliel q̄ nutriui paulū: q̄ poſtea apl̄s factus ē. Qui aūt iacet mecū. ipſe eſt dñs ſtephan⁹ q̄ a iudeis hieroſolimis lapidatus eſt. ℟. Uade luciane ꝛ dic iohāni ep̄o hieroſolimitano vſq̄quo clauſi ſumus. vſq̄q̄ nō apertis nobis: tuis ei ſp̄ibus reuelādi ſumus. V⁹. Aperi nobis velocius vt per nos oſtiū mīe ſuę hūano gn̄i aperiat de⁹. Tuis. In ſcdo noct. an. Uir dei gamaliel ait luciano nō mei ſolūmō cauſa ſollicitus ſū: ſꝫ potius pro illis q̄ mecū ſunt. P. Dñe q̄s. A. Iſti etenī maximo digni ſunt honore venerari ī terris quos ī celo rex regū īmēſa cumulauit glo. ps. Conſerua. an. Cum ergo ſint apud deum meritis excelſi apud homines loco tenentur humili. P. Domini eſt terra. A. Exultent iuſti.

Lectio quarta.

ILle vero alius q̄ mecum iacet. ipſe eſt nichodemus nepos meus qui nocte venit ad dominum ieſum. vt veritatis verba agnoſceret. Am̄. Lucian⁹ preſbiter dixit / domine tu quis es. et qui ſunt tecum ait ille. ego ſum gamaliel pauli quondam doctor apoſtoli. qui autē iuxta me quieſcit. ipſe eſt domin⁹ ſtephanus. ℟⁹. Qui a iudeis hieroſolimis lapidatus ad lacerandum beſtiis et auib⁹ eſt poſit⁹ ſed p̄ dei prouidētiam parmanſit intactus. Ipſe.

Lectio quinta.

ALius vero qui mecū iacet: ipſe eſt abibas filius meus qui mecum credidit in chriſto et mecū pariter baptizatus eſt. Et cū hec dixiſſet: euanuit ex oculis meis. Tu autem domine miſerere noſtri. ℟. Cum ſcirem ego gamaliel ſāctitatem chriſti leuite ſtephani fidem eius ac deuotionem credens me in reſurrectione partem habiturū cum eo feci eum ſepeliri. in monumento meo nouo. Vers⁹. Auditor domini nichodemus ibidem ſepult⁹ eſt et abibas filius me⁹ mecum eſt repoſitus vbi requieſcit beatus ſtephanus. In monumento meo nouo.

Lectio ſexta.

IN ſequenti ſexta feria iterum venit ad me ſanctus gamaliel: et dixit michi. Quare diſſimulaſti cariſſime: et non retuliſti que dicta ſunt iohanni epyſcopo. Surge ergo ⁊ vade ⁊ dic illi vt aperiat nobis et faciat locum orationis/ vt per noſtram interceſſionem miſereatur deus populo ſuo. ℟m. Sacerdos dei lucianus proſtrauit ſe in orationem rogans deum et dixit domine ieſu chriſte ſi eſt hec viſio ex te. Preſta vt iterũ ac tercio manifeſtetur michi. ℣. Ut confiſus fiducialiter annunciẽ reuelationẽ ſanctorum tuorum. Preſta.

In tercio nocturno. an. In ieiuniis et orationibus conſtituto apparuit iteruz ſanctus gamaliel luciano preſbitero dicẽs/ quare diſſimulaſti frater ⁊ non retuliſti que dicta ſunt tibi iohanni epiſcopo. ps. Exultate iuſti. ant. Nonne vides quanta ſit ſiccitas et tribulatio in toto mundo: et tu negligenter agis. ps. Benedicam. ant. Surge ergo et vade et dic iohanni epyſcopo vt aperiat nobis et faciat locum orationis vt ꝑ noſtram interceſſionem miſereatur dominꝰ populo ſuo. ps. Deus venerunt gentes. ℣. Iuſti autẽ imperpetuũ.

Tres vltime lectiones de expoſitione euangelii. Secundum mattheum. xxiii.

In illo tempore: Dicebat dñs ieſus turbis iudeorum Ecce ego mitto ad vos prophetas et ſapientes et ſcribas: et ex illis occidetis et crucifigetis. et ex eis flagellabitis in ſynagogis veſtris. Et reliqua. Omelia venerabilis bede presbiteri de eadem lectione. Sancti euãgelii lectio narrat ſuperius qualiter dñs crudelitatem iudeorum redarguens oſtẽderet illos homicidarum eſſe filios illorum videlicet qui ſãctos prophetas occiderant. ℟. Sanctus gamaliel in viſu dixit luciano: diligenter animaduerte que dico et ſtatim depoſuit coram eo tres calatos aureos. Et quartus argenteꝰ plenus erat croco. ℣. Viſus. Et vnus de tribus calatis rubentes habebat roſas tanquam ſanguinez alii vero duo referti erãt roſis albis. Et quartus.

Lectio octaua.

Ipſos quoqȝ ſimilia etiam perfidia facturos de nunciauit dicēs. Et vos implete menſurā pr̄m vr̄oꝝ. Deide ānexuit q̄ in p̄nti lectione dx̄r. In q̄bus oſt̄dit vnū deū fuiſſe teſtamēti veteris ⁊ noui cū dixit: Ecce ego mitto ad vos ꝓphās et ſapientes et ſcribas. ℟. Vides o frater luciane hos calatos hic habens roſas pulcherrimas. loculus eſt precioſi martyris ſtephani. Qui ſol⁹ ex nobis martyrio meruit coronari. V⁹. Introgreſſus oſtiuȝ ſepulchri inuenies eum in parte orientali. Qui. Lectio nona

Quod quidē tale eſt ac ſi diceret. Ego quondā miſi prophetas ad vos ⁊ ſapientes et ſcribas: idem ipſe mitto nunc ꝓphetas ⁊ ſapiētes et ſcribas. ℟. Scūs iohānes epyſcopus lachrymatus pre gaudio: benedixit deum ⁊ dixit ad lucianum preſbyterum oportet me inde tranſferre beatum prothomartyrez ſtephanū Qui tanq̄ angelus apparuit poſitus in concione hominum. V⁹. Qui primus apud iudeos dn̄ica bella pegit et ieſū a dextris virtutis dei ſtantē videre ꝓmeruit. Qui. ℣ Exultent. In ſ. an

Regreſſus lucian⁹ pſbiter a ſancto iohāne ep̄o iuſſit vt conſurgerent oēs diluculo et foderēt ī aceruo illo vbi putabant eē corpora ſanctoꝝ. ps. Dn̄s regn̄. an. Apparuit ſct̄us gamaliel cuidā monacho nomine migeſio innocenti et ſimplici viro dicens ad eū vade et dic luciano in vanū laboras in aceruo illo non ibi ſumus modo. ps. Iubilate. an. Ibi olim poſiti fuimus exequiaꝝ tp̄e planct⁹ nunc querere nos in illo loco qui dicitur virorum bonorū poſſeſſio. ps. Deus deus meus. an Audiens ergo lucianus ſacerdos verba monachi migeſii bn̄dixit dn̄z, q2 inuentus eſt et alius teſtis de reuelatione ſanctoꝝ ps. Benedicite. an Dū inuentum eſſet ſacratiſſimū beati ſtephani corpus ſtatī terremotus factus eſt magnus atq̄ oēs qui aderant odor perfudit ſuauiſſimus ps. Laudate. Capitulum. Iuſtorum animē. Hym⁹.

Sācte dei p̄cioſe prothomartir ſtephane q̄ virtute caritatis circūfule⁹ vndiq̄ dn̄m ꝓ inimico exoraſti populo. Unde preces ꝓ deuoto tibi nūc collegio vt tuo propiciat⁹ interuētu dominus nos purgatos a peccatis iūgat celi ciuib⁹ Gloria ⁊ honor deo vſqȝ q̄ altiſſimo vna patri filioqȝ īclito paraclito cui laus ē et poteſtas per eterna ſecula amē. V. Mirabilis de⁹. An. Ex odoris mira fragrantia ſanitas egrorū emanauit maxima. ſeptuaginta nāqȝ et tres tunc a variis lāguoribus curati ſunt hoīes in inuētiōe corporis ſtephani dilecti ſui martiris deū benedicentes. ps. Bñd. or. Deus qui celebrandū. et dicet ad ho. Ad. i. an Regreſſ⁹. Ad terciā. ā. Apparuit. Ad. vi. an. Ibi olim. Ad nonā. an Dū inuētū. Ad has ho. cha. Reia et V. de coī plu. marti. dñr. Ad ſcdas veſ. an. Regreſſus. ꝑ feria. cā. Iuſtorū aie. hy. Sancte dei ꝓcioſe. V. Letamini. an. Hodie ſanctus iohannes pontifex cū maximo clero plebiſqȝ tripudio precioſas prothomartiris ſtephani reliquias ī ſctām trāſtulit eccłām ſyō vbi quōdā archidyaconū fuer⁹ ē officio cui⁹ pia apd deū ſit ꝓ nobis ꝗs itercellio. p. Mag. or. ve s. ¶ Sācti

S. Oswald⁹

oſvvaldi regis et mar. Ad primas vs. ſup pſs. Magñ. ā Btūs vir q̄ inuictus ē. Or.

Omp̄ȝ ſēpiterne de⁹ qui huī⁹ diei iocūdā ſctāqȝ leticiam ī ſācti ſerui tui oſvvaldi ſolēnitate conſecraſti: da cordibus noſtris tui amoris caritatiſqȝ augmentū. vt cui⁹ in terris ſācti ſanguinis effuſionē celebramus: illius ī celo collata patrocinia ſentiamus Per. Tres lec. fiant. Le. i.

IN diebus illis regnauit autem oſvvaldus chriſtianiſſim⁹ rex nordāhimbrorum nouem ānis. quibus ꝯpletis occiſus eſt: cōmiſſo graui ꝓlio a pagana gēte prauoqȝ rege merciorum a quo et predeceſſor eius eadvvynus perēpt⁹ eſt. Le. ii.

Cuius quanta in deū fides mentiſqȝ deuotio fuerit: etiam poſt mortē virtutū miraculis claruit Namqȝ ī loco vbi ꝓ patria dimicans a paganis īterfectus eſt. vſqȝ hodie ſanitates infirmorum et hominum et pecorum celebrari nō deſinūt. Lectio. iii.

NEc mirandū eſt ī loco mortis illius īfirmos ſanari: qui ſemper dū viue

vacat

vocati diſcipuli vt abnegarent ſe et tollerẽt crucẽ ſuã et moꝛiẽtium aio ſequerentur magiſtrũ. Grandis terroꝛ audiẽtium: ⁊ qui poſſet pꝛĩcipe apłoꝝ/ pterrito etiã aliis metuz inferre. idcirco teſtibus leta ſuccedũt et' dicit. Fili⁹ hoīs vẽturus eſt in glĩa patris ſui cũ angelis ſuis Timens moꝛtem: audi glĩam triũphãtis. Uereris crucem: auſculta angeloꝛum myſteria Et tunc inquit reddet vnicuiq; ſecũdum opera eius. Non eſt diſtinctio iudei ethnici viri et mulieris/ pauperum et diuitum: vbi non perſone ſꝫ opera conſiderantur. ℟em Aſſumptis hodie dñs ieſus tribus diſcipulis montem vt oꝛaret ſubiit excelſum/ ſoluſq; oꝛans coꝛã eis trãſfiguratus eſt facieſq; eius vt ſol reſplenduit Ac veſtimenta eius vt nix facta ſũt candida ℣. Ut aũt teſtimonium haberet a lege et pꝛophetis hincinde cũ eo moyſes et helyas viſi ſunt ĩ maieſtate. Ac ve. Lcõ ſecunda

AMen dico vobis: ſunt quidam de hic ſtãtibꝫ qui non guſtabunt moꝛtẽ/ donec videãt filiũ hoĩs venientem in regno ſuo. Terroꝛem apłoꝝ ſpe medicari voluerat pꝛomiſſoꝝ: dicẽs Filius hoĩs vẽturus eſt in glĩa pr̃is ſui cũ ãgelis ſuis Inſup auctoꝛitate iudicis addita/ iudicium addidit: ⁊ reddet vnicuiq; ſcd̃m opera ſua. Poterat apłoꝝ tacita cogitatio iſtiuſmõi ſcãdalum ſuſtinere. Occiſionem et moꝛtẽ nũc dicis eſſe vẽturam: quod aũt pmittis te affuturũ ĩ glĩa dei patris cũ angeloꝝ miniſteriis et iudicis ptãte: hoc indies erit et in tp̃a lõga differtur Pꝛeuidẽs ergo occultoꝝ cognitoꝛ quid poſſẽt obiicere pñtem timoꝛem pñti cõpẽſat pꝛemio. Quid enim dicitur. Sũt quidã de hic ſtãtibus qui nõ guſtabũt moꝛtẽ/ donec videãt filiũ hoĩs veniẽtem in regno ſuo. Ut qualis venturus ſit poſtea: ob incredulitatẽ noſtrã in pꝛeſẽti tẽpoꝛe demõſtretur ℟. Coꝛam tribus diſcipulis trãſfigurat⁹ dñs moyſe et helya. Hincinde ſecum loquentibus oſtendit ſe in maieſtate. ℣. Ut in oꝛe duorum vel trium teſtium ſtet om̃e vbũ. Hic. Lc. iii.

ET poſt dies ſex aſſum

pſit ieſus petrum et iacobū et iohannem fratrem eius. Quare petrus et iacobus ⁊ iohannes in quibuſdā euāgeliorum locis ſeparantur a ceteris: aut quid priuilegii habeant extra alios apoſtolos: crebro diximꝰ. Nūc queritur poſt dies ſex aſſūpſerat eos quomodo et duxerit in montē excelſū ſeorſum: cum lucas euāgeliſta octonarium numerum ponat? Sed facilis reſponſio eſt: quia hic medii ponūtur dies: ibi primus additur et extremus. Non enim dicitur poſt dies octo aſſūpſit ieſus petrum et iacobum ⁊ iohannem: ſed die octaua. Et duxit eos ī montē excelſum ſeorſū. Ducere ad mōtana diſcipulos / pars regni eſt. Ducuntur ſeorſum: qꝛ multi vocati / pauci vero electi. Et transfiguratꝰ eſt ante eos qualis futurus eſt tpē iudicandi / talis apoſtolis apparuit. R. Primogenitus prodiit ex ore patris: feci vt oriretur lumen ī terris. Ego in altiſſimis habitaui et thronꝰ meꝰ in colūna nubis. Priuſqꝫ montes fierent aut formaretur orbis terre a ſeculo et in ſeculum. Ego in. Gloria patri. Ego. In ſcdo nocturno an. Reſpondens petrꝰ ait ad ieſum: domie ſi vis faciamus hic tria tabernacula. ps. Omnes gentes. an. Accedentes diſcipuli ad dominum ieſum patris vocē timentes ceciderunt in facies ſuas. ps. Magnus dominus. an. Ante duos vates treſqꝫ diſcipulos apparuit ieſus chriſtus: vt ī ore duorum vel trium teſtium ſtet omne verbum. ps. Quā dilecta. v. Adorate do. In aula.

Lectio quarta.

Quod autem dicit trāſfiguratus eſt ante eos nemo putet priſtinam eum formam et faciem perdidiſſe vel amiſiſſe corporis veritatem: et aſſumpſiſſe corpus ſpirituale vel aereum. Sed quomodo transfiguratus ſit: euangeliſta demōſtrat dicens. Et reſplēduit facies eiꝰ ſicut ſol / veſtimēta autem eius facta ſunt alba ſicut nix. Ubi ſplendor faciei oſtenditur: et candor deſcribitur veſtiū non ſubſtantia tollitur: ſed gloria commutatur. Reſplenduit facies eius ſicut ſol. Certe tranſformatus eſt dominꝰ in eam glīam quā vēturuſ eſt poſtea ī regno ſuo Trāſformatio ſplendorem addidit: faciem non ſubtraxit. Et ſi corpus ſpūale fuerit. non et veſtimenta mutata ſūt/ que in tantū fuere cādida (vt alius euangeliſta dixerit) qualia fullo ſuper terrā nō poteſt facere. Rm Claruit magnitudo dei et virtus apparuit diſcipulis Cū ſic voluit tranſfigurari excelſus dn̄s vt in ipſa claritate oſtēderet maieſtatē. V. Aſſūpſit ieſus tres diſcipulos ſuos in mōtem/ et fctā eſt corā eis facies ſicut ſol/ veſtimēta ei⁹ ſicut nix. Quoniam.

Lectio q̄nta

ET ecce apparuit illis moyſes et helyas cū eo loquentes. Scribis et phariſeis tentantibus eū/ et de celo ſigna poſcentibus dare noluit: ſed prauā poſtulationem confutauit rn̄ſione ratione prudēti. Hic vero vt apoſtolorum augeat fidem: dat ſignum de celo/ helya inde deſcēdente quo conſcenderat: ⁊ moyſes ab inferis reſurgente. Quod et achaz per eſaiam precipitur vt petat ſibi ſignum de excelſo vel de inferno. Nā quod dictum eſt: apparuit illis moyſes et helias cum illo loquentes. et in alio refertur euangelio: q̄ nūciaſſent ei q̄ hieroſolimis paſſurus eſſet: lex oſtendit et prophete: quia et paſſionē domini et reſurrectionem crebris vocibus nunciarūt. Tu autem domine miſerere noſtri. Deo gracias.

Rm. Hodie in monte trāſfigurato domino aperti ſūt celi et nubes preclara ſuper eum deſcendit et vox pr̄is intonuit. Hic eſt filius meus dilectus ī quo michi cōplacui. Verſus. Intonuit de celo dn̄s et altiſſim⁹ ſup attonitos diſcipulos dedit vocē ſuā ī nube tonantē. Hic

L. vi

REſpōdēs aūt petrus dixit ad ieſū Domine bonū eſt nos hic eſſe. Qui ad mōtana cōſcenderat nō vult ad t̄rena deſcēdere: ſꝫ ſp̄ ī ſublimib⁹ p̄ſeuerare Si vis faciam⁹ hic tria tabernacl'a/ t̄ vnū moiſi vnū/ ⁊ helye vnū. Errat petrꝰ (ſicut ⁊ ali⁹ euāgeliſta teſtat̄) neſciēſq̄ q̄d dicat. Noli tria tabernacl'a q̄rere: cū vnū ſit tabernaculū euangelii in quo lex et prophete recapitulandi ſunt. Si aute queris tria tabernacula nequaq̄ ſeruos cum domino conferas: ſed fac tria tabernacula: immo vnū patri et filio et ſpiritui ſancto vt quorum eſt vna diuinitas/ vnū ſit et ī pectore tuo tabernaculum. ℟. Diſcipuli xp̄i nubis lucide ſplendore obumbrati voceqꝫ dei patris de nube clamantis perturbati. In faciem cecidere. ℣. Tante tamqꝫ reuerende viſionis nouitatē nō ferentes. In fa. In tercio nocturno. Anti. Celi aperti ſunt ſuper eum et vox p̄ris audita eſt: hic eſt filius meus dilectꝰ hunc audite. Ps. Dñs re. ex. Añ. Vox de celis ſonuit et vox patris audita eſt: hic eſt filius meus in quo michi bene complacui ipſum audite. pſalmꝰ. Cātate. iii. Añ. Viſionem quam vidiſtis nemini dixeritis donec filius homīs reſurgat a mortuis. Ps. Dominꝰ regnauit ira. ℣. Domine miſerere noſtri. Intonuit de celo dñs. Scd̄m math. xvii.

In illo tempore: Aſſumpſit ieſus petrum et iohannem et iacobum fratrē eius: et duxit illos in montem excelſum ſeorſum. Et reliqua. Omelia bti leonis

[illegible] euangelica lectio dilectiſſimi que per aures corporis introiit in īteriorem mentium noſtrarū auditū ad magni ſacramēti ſacrificii intelligentiam vocat ſubtiliter eam indagare laboremus. quam quidē aſpirante gratia dei facilius aſſequemur: ſi conſiderationem noſtrā ad ea que paulo ſuperius ſūt narrata referamus. Saluator enī humani generis xp̄s deus condens eam fidem que impios ad iuſticiam reuocat: et mortuos prouocat ad vitā ad hoc diſcipulos ſuos doctrine monitis et operū miraculis imbuebat vt idem et vnigenitus dei et filius hoīs crederetur: non vnuz horū ſine alio proderat ad ſalutem. Et equalis erat periculi dominum ieſuz chriſtum/ aut tantūmodo ſine homīe/ aut ſine deo ſolum hominē deū crediſſe: cuz vtrumqꝫ eſſet pariter confitendum. Quia ſicut deo vera humanitas ita homini inerat vera diuinitas. ℟. Hodie pater de celis teſtificatus eſt filium/ q̄ audito diſcipuli timuerūt valde: proſtratiqꝫ ſunt ad vocem dicentem. Hic ẽ filius meus in quo michi bene cõplacui. ℣. Celi apti ſunt ſup eũ et vox pris audita ẽ Hic eſt. Lectio. viii.

Adhuc eo loquente ecce nubes lucida obũbrauit eos/et ecce vox de nube dicens. Hic eſt filius meus dilectus in quo michi bene ꝯplacui: ipſum audite: quia ĩprudenter interrogauerat ꝓpterea dñi rationẽ nõ meretur: ſed pater rñdet ꝓ filio vt verbũ dñi ꝯpleretur. Ego teſtimoniũ nõ dico de me: ſed pr̃ qui me miſit/ ipſe ꝓ me dicit teſtioniũ. Nubes aũt videt̃ lucida et obũbrat eos: vt q̃ carnale frondibus fieri aut tentoriis q̃rebãt tabernaculũ/ nubis lucide operirentur vmbraculo. Vox quoqꝫ de celo patris loquẽtis audit̃: q̃ teſtimoniũ ꝑhibeat filio: et petrum ext ore ſublato doceat veritatẽ/imo ꝑ petrũ: ceteros apl̃os. Hic eſt ait filiꝰ meus dilectus/huic fiendũ eſt tabernaculũ: huic obtẽperandũ. Hic eſt filius: illi ſerui ſunt moyſes et helias: debent et ipſi nobiſcum ĩpenetrabilibus cordis ſui domino tabernaculum preparare. Tu autem domine miſere. ℟. Deſcendentibꝰ illis de monte Precepit ieſus dicens nemini dixeritis viſionem quã vidiſtis/donec filiꝰ hominis a mortuis reſurgat. ℣. Ne mors eius aliquo modo impediretur/ſed hec viſio ſtatim in populos diuulgaret̃. Precepit ieſus. Lectio. ix.

Et audientes diſcipuli ceciderunt in faciez ſuam et timuerunt valde. Triplicem ob cauſam pauore terrentur: vel quia ſe erraſſe cognouerant vel qꝫ nubes lucida oꝑuerat eos: aut quia dei patris vocẽ loquentem audierant: humana fragilitas cõſpectũ maioris glorie formidat: ⁊ ferre nõ ſuſtinẽs: ac toto animo et corpore cõtremiſcẽs ad terram cadit: q̃to quis ampliora queſierit: tanto magis ad inferiora collabitur: ſi ignorauerit menſuram ſuam. Et acceſſit ieſꝰ et tetigit eos. Quia illi iacebant et reſurgere non poterant: ipſe clementer accedit et tãgit eos/ vt tactu fuget timorem: et debilitata membra ſolidentur. Dixitqꝫ eis. Surgite et nolite timere. Quos manu ſanauerat ſanat imperio. Nolite timere. Primū timor expellitur: et poſtea doctrina tribuitur. Leuantes autē oculos ſuos: neminem viderunt: niſi ſolū ieſū. Rationabiliter poſtq̄ ſurrexerūt non vidēt niſi ſolū ieſū: ne ſi moyſes et helyas perſeuerallent cū dño: p̄tris vox videretur incerta cui potiſſimū daret teſtimoniū. Uiderunt ergo ieſū ſtantē ablata nube/ et moyſē et helyaz euanuiſſe. Quia poſtq̄ legis et prophetarum vmbra diſceſſerat: que velamento ſuo aplos texerat: verū lumen in euāgelio reperitur. Et deſcendentibus illis de monte: precepit illis ieſ9 dicens. Nemini dixeritis viſionez: donec filius hominis a mortuis reſurgat. Futuri regni premeditatio ⁊ gloria triumphantis demonſtrata fuerat in monte. Non vult ergo hoc ī populo predicari: ne et īcredibile eſſet rei magnitudine et poſt tantā glaz apud rudes aīos: ſequēs crux ſcādaluz faceret. Tu autem domine miſerere. ℟. Uidēs petr9 moyſē et helyā in glā et ieſū ī medio eoꝝ vt ſolē virtute fulgentē: ait. Dñe bonū eſt nos hic eē. Si vis faciamus hic tria tabernacula. tibi vnū/ moyſi vnū/ et helye vnū. ℣. Petrus vero et qui cum illo erant valde letificati viderūt maieſtatē dñi et eos glorioſos hic ide cū illo: et ait ad ieſū petrus Dñe bo. Glia. Si vis. vl9 Adorem9 patrē et filiū cuz ſctō ſpū ℟. Regnātē ī maieſtate ſua. In laudib9. ā.

Acceſſit ieſus et diuine vocis pauore proſtratos tetigit diſcipulos ſuos dicens: ſurgite et nolite timere. ps. Dominus regnauit. antipho. Ieſus ad diſcipulos iacentes acceſſit tetigit/ ſurgere precepit ne timerent dixit eis. qui ſurgētes preter ieſum neminem viderunt. pſalmus. Iubilate. antipho. Ut teſtimonium haberet a lege et prophetis ī medio moyſi ⁊ helye tranſfiguratus apparuit dominus. pſalmus. Deus deus meus. antiphona. Lex per moyſem ſignata eſt/ et prophetie per helyam qui in maieſtate viſi ſūt cū domino fulgentes in monteet loquentes. ps. Benedicite omnia. an. Deſcendentibus illis de mōte precepit ieſus dicens. nemini dixeritis viſionem donec a mortuis filius hominis reſurgat. ps. Laudate dominum de celis. cpm. Saluatorem expectamus. Hyꝰ.

O Nata lux de lumīe ieſu redēptor ſeculi: dignare clemens ſupplicum laudes preceſqꝫ ſumere.

Qui carne quondam contegi dignatus es pro perditis: nos membra confer effici tui beati corporis. Pro ſole vultu flāmeus vt nix amictu candidus in monte dignis teſtibus apparuiſti conditor. Uates alumnis additos tuis alumnis conferens vtriſqꝫ te diuinitus deum dediſti credere. Te vox paterna celitus ſuum vocauit filium quem nos fideli pectore regem fatemur glorie. Concede nobis queſumus almis micare moribus: vt ad polorum gaudia bonis vehamur actibus. Laudes tibi nos pangimus eterne regū rex deus qui es trinus atqꝫ vnꝰ per cuncta regnans ſecula. Amen. Ꝟ. Sit nomen domini benedictum. Ex hoc nunc et vſqꝫ in ſeculum. ant. Tribus diſcipulis de eius morte turbatis ne de ſibi predicta reſurrectione dubitarent transfiguratꝰ dominus gloriam quā predixerat oſtendit. ps. Benedictus. Oratio.

Deꝰ qui vnigenitū tuū hodierna die mirabiliter trāſfiguratum celitꝰ vtriuſqꝫ teſtamenti prībus reuelaſti: da nobis q̄ſumus beneplacitis tibi actibꝰ: ad eius ſemꝑ contemplādam pertigere glīam: in quo tue paternitati optime cōplacuiſſe teſtatus es. Per eūdē. Ad primā. an. Acceſſit. ps. Deus in nomīe. Ad terciā. an. Ieſus. ps. Legem pone. cpm Saluatorem. ℟. Adoremus patrem et filium cū ſancto ſpiritu Alleluya alleluya. Ꝟ. Regnantē in maieſtate ſua. Allā. Ꝟ. Dies ſāctificatus. Ad ſextam. an. Ut teſtio. ps. Defecit. Ch.

Notum fecimus vobis dn̄i noſtri ieſu xp̄i virtutē ⁊ preſciētiam ſpeculatores facti illiꝰ magnitudinis. ℟. Dies ſctificatꝰ illuxit nobis Al al. Ꝟ. Venite gētes adorate dn̄z. Al. Ꝟ.

xitq; eis. Surgite et nolite timere. Quos manu sanauerat sanat imperio. Nolite timere. Primũ timor expellitur: et postea doctrina tribuitur. Leuantes autem oculos suos: neminem viderunt: nisi solũ iesũ. Rationabiliter postq̃ surrexerũt non vidẽt nisi solũ iesũ ne si moyses et helyas perseuerassent cũ dño: p̃ris vox videretur incerta cui potissimũ daret testimoniũ. Viderunt ergo iesũ stantẽ ablata nube/et moysẽ et helyaz euanuisse. Quia postq̃ legis et prophetarum vmbra discesserat: que velamento suo aplos texerat: verũ lumen in euãgelio reperitur. Et descendentibus illis de monte: precepit illis ies⁹ dicens. Nemini dixeritis visionez: donec filius hominis a mortuis resurgat. Futuri regni premeditatio ⁊ gloria triumphantis demonstrata fuerat in monte. Non vult ergo hoc ĩ populo predicari: ne et ĩcredibile esset rei magnitudine et post tantã glaz apud rudes aíos: sequẽs crux scãdaluz faceret. Tu autem domine miserere. R. Vidẽs petr⁹ moysẽ et helyã in gl'a et iesũ ĩ medio eoꝝ vt solẽ virtute fulgentẽ: ait. Dñe bonũ est nos hic eẽ. Si vis faciamus hic tria tabernacula. tibi vnũ/moysi vnũ/et helye vnũ. V. Petrus vero et qui cum illo erant valde letificati viderũt maiestatẽ dñi et eos gloriosos hic idẽ cũ illo: et ait ad iesũ petrus Dñe bo. Glia. Si vis. V. Adorem⁹ patrẽ et filiũ cuz sctõ spũ. R. Regnãtẽ ĩ maiestate sua. In laudib⁹. a.

Accessit iesus et diuine vocis pauore prostratos tetigit discipulos suos dicens: surgite et nolite timere. ps. Dominus regnauit. antipho. Iesus ad discipulos iacentes accessit tetigit/surgere precepit ne timerent dixit eis. qui surgẽtes preter iesum neminem viderunt. psalmus. Iubilate. antipho. Ut testimonium haberet a lege et prophetis ĩ medio moysi ⁊ helye transfiguratus apparuit dominus. psalmus. Deus deus meus. antiphona. Lex per moysem signata est/et prophetie per helyam qui in maiestate visi sũt cũ domino fulgentes in monteret loquentes. ps. Benedicite omnia. an. Deſcendentibus illis de mōte pꝛecepit ieſus dicens: nemini dixeritis viſionem donec a moꝛtuis filius hominis reſurgat. ps. Laudate dominum de celis. cpm. Saluatoꝛem expectamus. hyꝰ.

O Nata lux de lumīe ſeſu redēptoꝛ ſeculi: dignare clemens ſupplicum laudes pꝛeceſꝙ ſumere. Qui carne quondam contegi dignatus es pꝛo perditis: nos membꝛa confer effici tui beati coꝛpoꝛis. Pꝛo ſole vultu flāmeus vt nix amictu candidus in monte dignis teſtibus apparuiſti conditoꝛ. Vates alumnis additos tuis alumnis conferens vtriſꝙ te diuinitus deum dediſti credere. Te vox paterna celitus ſuum vocauit filium quem nos fideli pectoꝛe regem fatemur gloꝛie. Concede nobis queſumus almis micare moꝛibus: vt ad poloꝛum gaudia bonis vehamur actibus. Laudes tibi nos pangimus eterne regū rex deus qui es trinus atꝙ vnꝰ per cuncta regnans ſecula. Amen. ꝟ. Sit nomen domini benedictum. Ex hoc nunc et vſꝙ in ſeculum. ant. Tribus diſcipulis de eius moꝛte turbatis ne de ſibi pꝛedicta reſurrectione dubitarent transfiguratꝰ dominus gloꝛiam quā pꝛedixerat oſtendit. ps. Benedictus. Oratio.

DEus qui vnigenitū tuū hodierna die mirabiliter trāſfiguratum celitꝰ vtriuſꝙ teſtamenti pr̄ibus reuelaſti: da nobis q̄ſumus beneplacitis tibi actibꝰ: ad eius ſemꝑ contemplādam pertingere gl̄iam: in quo tue paternitati optime cōplacuiſſe teſtatus es. Per eūd. Ad primā. an. Acceſſit. ps. Deus in nomie. Ad terciā. an. Jeſus. ps. Legem pone. cpm Saluatoꝛem. R. Adoremus patrem et filium cū ſancto ſpiritu Alleluya alleluya. ꝟ. Regnantē in maieſtate ſua. Allā. ꝟ. Dies ſāctificatus. Ad ſextam. ant. Ut teſtio. ps. Defecit. Cp.

NOtum fecimus vobis dn̄i noſtri ieſu xp̄i virtutē ⁊ pꝛeſciētiam ſpeculatoꝛes facti illiꝰ magnitudinis. R. Dies ſctificatꝰ illuxit nobis Al' al'. ꝟ. Venite gētes adoꝛate dn̄z. Al. ꝟ.

Adorate dñm. Ad nonam an. Deſcendentibus. pſ. Mirabilia. Capitulum.

Accepit dominus ieſꝰ a deo patre honorem et gloriam voce delapſa huiuſcemodi ad eũ a magnifica gloria hic eſt filius meꝰ in quo michi cõplacui. ℞. Adoremus dominum. Alleluya alleluya. ℣. In aula ſancta eius. Allã. ℣. Adorate deum. Omnes angeli eius. Ad ſcdãs veſpas. an. Acceſſit ieſus. pſ. Dixit dominus. Confitebor. Beatꝰ vir Laudate pueri. In exitu. hym. Saluatorem. ℞. Confirmandis et ad veri cultus ſcientiam prouehendis diſcipulis. Moyſes et helyas cum domino loquentes apparuere. ℣. Quoniã chriſti euangelium a lege et prophetis teſtimonium cõſtat habere. Moyſes. Glia. hyꝰ. O nata lux. ℣. Adoremus patrem. ℞. Regnantem. an. Hodie ad patris vocem tranſfigurato domino moyſes et helyas affuerunt ſplendidi exceſſũ eius quem completurus erat loquentes. pſ. Magnifi. or. Deꝰ qui vnigenitũ tuum.

¶ Sancti donati epyſcopi et martyris. Oratio.

Deꝰ tuorum gloria ſacerdotum preſta queſumus. vt ſancti martyris tui et epyſcopi donati cuiꝰ hodie feſta celebramus: ſẽtiamus auxilium. Per do.

¶ Feſtum dulciſſimi nõis ieſu fiat ſeptimo idus auguſti. feſtum maiꝰ duplex oc. cum regimine chori. Ad primas veſperas: antiphona.

A Solis ortu vſqꝫ ad occaſũ laudabile nomẽ domini ieſu benedictũ all. pſ. Laudate pue. an. Omnis enim quicunqꝫ inuocauerit nomen domini ſaluꝰ erit alleluya. pſ. Dilexi. an. Dirupiſti domine vincula mea tibi ſacrificabo hoſtiã laudis et nomen tuum inuocabo alleluya. pſ. Credidi. ant. Illuc aſcenderunt tribus tribus domini teſtimonium iſrael ad confitẽdum nomini domini allã. pſ. Letatꝰ ſum. an. In cõſpectu angelorum pſallam tibi: adorabo ad templum ſanctum tuum et confitebor nomini tuo domine al. pſ. Cõfitebor. iiiiꝰ. Hym.

Humiliauit ſemetipſum dominus ieſus factus obediens vſqꝫ ad mortem.

mortem autem crucis: propter quod et deus exaltauit illum/ et donauit illi nomē quod eſt ſuper omne nomē vt in nomine ieſu omne genu flectatur celeſtium terreſtrium ⁊ infernorum. v. g. ℟. Magnificate dominū mecum ⁊ exaltemus nomē eius in idipſum. Quia ī eo letabitur cor noſtrum. Et in noīe ſancto eius ſperabimus. ℣. Narrate oīa mirabilia eius laudamini in monte ſancto eius. Quia ī eo. Gloria pa. Quia. Hymn⁹.

Exultet cor precordiis reſonante ieſu noīe precellit in deliciis omne plenum dulcedine. Ieſ⁹ confortans miſeros/ ieſus qui ſanat ſcelera/ ieſ⁹ deterrēs inferos/ ieſus fugans mortifera. Ieſus ſonans ſuauiter in metro proſa carmine quod leuat nos alacriter mulcens ſuo ſolamine. Nomen excelſum reſonet ieſ⁹ in ore omnium et cor cū voce conſonet vt ſanet omne vicium. Ieſu ſalus peccātium adeſto noſtris precibꝫ ſis director errantiū et parce noſtris actibus. Nomen tuū nos muniat preſeruās a periculis et in bonis perficiat amotis culpe maculis. Tibi chriſte ſit gloria fulgens hoc ſacro noīe: honor tuus ſit latria: ieſu benigne dn̄e. Gloria tibi dn̄e qui natus es. ℣. Omnis terra adoret te deus et pſallat tibi. ℟. Pſalmum dicat noī tuo dn̄e. Añ. Ego autē in dn̄o gaudebo et exultabo in deo ieſu meo: qꝛ fecit michi magna qui potens eſt et ſanctū nomen ei⁹. Ps. Mag. Oro.

Deus q̄ glorioſiſſimū nomen ieſu xp̄i vnigeniti filii tui feciſti fidelib⁹ tuis ſummo ſuauitatis affectu amabile: et malignis ſpiritibus tremēdum atqꝫ terribile: concede propicius vt oēs qui hūc deuote venerantur in terris: ſancte conſolationis dulcedinē in preſenti percipiāt et in futuro gaudium exultationis et interminabilis iubilationis obtineant. Per eundem.

Deinde fiat ſolennis mēo. de transfiguratione. anti. Hodie ad patris. ℣. Adoramus patrem et filium. Or. Deus qui vnigenitum tuum. Ad completorium. an. Miſerē michi domine ſecūdum iudicium diligētium nomen tuum. Ps. Cū inuoc̄ chm Cuſ nobis. Hymn⁹.

Alma chorus domini nunc pangat nomina ſummi. Meſſias ſother emmanuel ſabaoth adonay. Eſt vnigenit⁹ via vitā manus omouſyon. Principium primogenitus ſapiētia virtus. Alpha caput finiſq; ſimul vocitatur et eſt ω. Fons et origo boni paraclit⁹ ac mediator. Agn⁹ ouis vitul⁹ ſerpēs aries leo vermis. Os verbum ſplendor ſol gloria lux et ymago. Panis flos vitis mons ianua petra lapiſq;. Angelus et ſponſus paſtorq; propheta ſacerdos. Athanatos kyrios theon pātō craton et yſus. Nominibus his. Signatur ieſus. Sint domino laudes. Amen. ℣. Cuſtodi nos. an. O rex glorioſe inter ſāctos tuos qui ſemper es laudabilis et tamen ineffabilis tu in nobis es domine et nomen tuum inuocatum eſt ſuper nos ne derelinquas nos deus noſter vt in die iudicii nos collocare digneris inter ſanctos et electos tuos rex benedicte. ps. Nunc dimittis. Hoc completoriū non mutabitur per totas octab. de quocunq; fuerit feſtiuitas.

Ad matutinas. Inuitatorium. Honoremus exaltemus ieſum dei filium. Exultantes iubilemus regi regum oīm. ps. Venite. Hy⁹.

Ieſu dulcis memoria / dans vera cordis gaudia: ſed ſuper mel et omnia dulcis eius preſentia. Nil canitur ſuauius auditur nil iocūdius nil cogitatur dulcius q̄ ieſus dei fili⁹. Ieſu ſpes penitentibus / q̄ pi⁹ es petentibus q̄ bonus te querentibus: ſed quidem inuenientib⁹. Ieſu dulcedo cordium / fons vite lumen mentium excedis omne gaudium et omne deſiderium. Nec lingua pōt dicere nec littera exprimere: expertus nouit credere quid ſit ieſum diligere. Ieſu rex admirabilis et triumphator nobilis / dulcedo ineffabilis totus deſiderabilis. Mane nobiſcum domine tuo nos replens lumine pulſa noctis caligine: tua paſce dulcedine. Gloria tibi domine qui natus es de virgine cū patre et ſancto ſpiritu in ſempiterna ſecula. Amen. In primo nocturno. ant. Hi in curribus et hi in equis:

nos autem in nomine dei noſtri inuocabimus. pſalmus. Exaudiat te. antiphona. Memor ero nominis tui domine in omni generatione et generatione. pſalmus. Eructauit cor meum antiphona. Secũdum nomen tuum ieſu domine ſic et laus tua in fines terre. pſalmus. Magnus dominus. verſus. Laudabo nomen dei cum cantico. Rm. Et magnificabo eum ĩ laude.

Lectio prima

Cum feſtum feſto ſuccedit: leta mens transfertur. et terra iubilat: diffuſis gaudiis plenis honore. Heri celebrauimus ieſũ in celſo mõtis vertice trãſfiguratum: hodie in imis terris humiliatum. Heri qualis apud patrem ieſus erat probebat ſui corporis cãdore hodie celebram⁹ quomodo latens diuinitas operatur noſtra ſub humili natura ſacramenta ſalutis. Heri quales erimus ſecundum ſpem ſuo oſtẽdit ſplẽdore: hodie quales ſecundum fidem beato debem⁹ viuere more. Heri nobis ſuam claritatem commendauit ad premium. hodie miniſtratur ſua caritas ad meritum. Illa in patria: iſta in via. Illa in in gloria conſummante: iſta in doctrina cum gratia miſericorditer cooprante. Prouocat itaq; ſacra ſolẽnitas huius digniſſimi feſti: repetenda iuſtorum famoſiſſima geſta: et veteris ac noue ſacratiſſima miſteria legis. vt ſic eo glorioſior huius appareat nominis inſtitutio: quo diſpar et inutilis inuenitur comparatio omnis/ que non ſub huius ieſu nominis agatur cultu. Tu autem domine miſerere noſtri. Deo gratias. Reſponſorium.

Tu es ipſe rex meus et deus meus q̃ mandas ſalutes iacob. In te inimicos noſtros ventilabimus cornu: et in nomine tuo ſpernemus inſurgentes in nobis. verſus. Exurge domine adiuua nos et redime nos propter nomen tuum. In te inimicos noſtros vẽtilabimus cornu: et in nomine tuo ſpernemus inſurgentes in nobis. Lectio .ii.

In hac ſolẽnitate hũi noſtra ſpes tota erigitur fides augetur: caritas [illegible]: ſumme et indiuidue trinitatis alma maieſtas magnifice commendatur/ et iubilantibus celeſtis curie ordinibꝰ / in menſis exceſſu famulãtur etherei ciues. Roſei applaudũt martyres: quia dum ieſus eſt in animo robur victores ſe inclitos noſcunt. Et confeſſores candidi laudãt cum canore iubilo/ dum ieſus vt mel dulceſcit in ore. Et dum melos ſuauis ieſꝰ pulſat virgineas aures filie hieruſꝫ canẽtes curſitãt. hymnice gaudent/ cateruatim exultant/ et inſimꝰ omnes primordia ſalutis dicẽtes. Ieſu noſtra redẽptio amor et deſiderium. Hec eſt illa preclara feſtiuitas quã patres diu ſuſpirarunt/ lõge ante predixerunt prophete: myſtice ſignauerunt figure. Et tandem ille paranymphus gabriel celeſtis nunciauit marie: quod ex te naſcetur ſanctum/ vocabitur filius dei et nomẽ eiꝰ ieſꝰ. Rem. Saluos fac nos domine deus noſter et congrega nos de nationibus. Ut confiteamur nomi tuo ſancto et gloriemur in laude tua. Et ſperent in te qui nouerunt nomẽ tuum quoniam non dereliquiſti querentes te domine. Ue. Lux.

Ieſus fons vite ſignatꝰ qui quattuor in riuos ſe diffũdit per plateas. Ieſus a deo nobis factus ẽ ſapientia/ iuſticia/ ſanctificatio atqꝫ redemptio/ in predicatione ſapientia iuſticia in pctõrum abſolutione/ in conuerſatione ſctificatio/ ĩ paſſione redemptio. Unde ſcriptum eſt. Tres riui fluxerunt a ieſu/ verbum doloris in quo confeſſio ſanguis aſperſionis ĩ quo afflictio aqua emũdationis in qua cõpunctio deſignatur. Hoc eſt nomen quod paulus portabat coram gentibus ꝛ regibus vt lucernam ſup cãdelabrum. Mirabile eſt et ac ſuauiſſimum. Unde quidam ait. Si ſcribas ſi conferas/ non ſapit michi niſi legero ibi ieſũ: ſi diſputes aut conferas non ſapit michi niſi ſonuerit ibi ieſus. Ieſus ergo nomen dulce ꝛ delectabile/ nomẽ confortans peccatorem et nomen beate ſpei. Ergo ieſu eſto michi ieſus/ nec pretereat nos huius ſacratiſſimi nominis multa virtuoſitas.

Hoc eſt nomē quod cecis ꝯtulit viſum/ſurdis auditū claudis greſſum: ſermonē mutis: vitā mortuis: totāq̄ dyaboli poteſtatē de obſeſſis corporibꝫ virtus huius nois effugauit. Nec ꝓfecto minoris excellentie et ſublimitatis eſt ꝙ virtutis. Unde ſcriptū eſt. Nomen ſaluatoris mei fratris mei carnis mee/ſanguinis mei nomen ſeculis abſconditū ſꝫ ī fine ſeclorꝫ reuelatū. Nomē mirabile nomē ieffabile: nomē ieſtiabile: imo eo mirabiliꝰ quo ieſtiabile eo magis gratū quo gratuitū. Hoc autem nomē ipoſituꝫ ei eſt ab eterno: ab angelo: a patre ioſeph. Ab eterno: cū ieſus a potentia ſaluandi ſaluator interpretat̄. Ab angelo: cum ab habitu ſaluandi ſaluator dicitur qḋ ei ꝯuenit a ſue conceptiōis pncipio. A patre ſuo: ioſeph hoc nomen impoſitum eſt cum ab actu paſſionis ꝛ noſtre redemptionis future ieſus ſaluator appellatus eſt. C. ℟. Oſculetur me oſculo oris ſui qꝛ meliora ſunt vbera tua vino. fragrantia vnguentis optimis. Oleum effuſum nomen tuū

Ideo adoleſcentule dilexerunt te. verſus. Trahe me poſt te curremus ſimul in odorem vnguentorum tuorum. Oleum effuſuꝫ. Gloria patri. Ideo adoleſcen.

In ſecundo nocturno. an. Deus in nomīe tuo ſaluū me fac et in virtute tua iudica me. pſal. item an. Hic pſalmum dicam nomī tuo in ſeculum ſeculi vt reddā vota mea de die in diē. ps. Exaudi deus deprecationē. ant. Sit nomen eius benedictum in ſecla qui natus ē de virgine maria. ps. Deꝰ iudicium. verſus Benedic anima mea dn̄o. ℟. Et omnia que intra me ſūt nomini ſancto eius. Lec. iiii.

Oleum effuſum nomē tuuꝫ Eſt procul dubio inter oleum et nomen ſpōſi nr̄i ieſu ſimilitudo: nec ocioſe ſpūs ſanctꝰ alterutrū comparauit. Oleum lucet oleū paſcit/oleū vngit: fouet ignē/nutrit carnem lenit dolorez. Oleū ergo lux cibus et medicina. Sic qui de nomē ſpōſi lucet pdicatū/paſcit recogitatū: inuocatū lenit et vngit. Unde putas ī toto orbe tāta et tā ſubita lux fidei: ꝙ de pdicato ieſu noīe. In huius noīs luce vocauit nos deus in admirabile lumē suum. Unde scriptum est. Fuistis aliqñ tenebre: nunc autem lux i domino. Preterea est et cibus hoc nomē iesus. An nō totiens confortaris quotiens recordaris. Quid eque mentē cogitantis impinguat. Quid ita exercitatos reparat sensus, virtutes roborat, bonos mores vegetat, castas fouet affectiones. Aridus est aīe cib⁹ si oleo isto non infūditur: insipidus ē si non hoc sale condiatur. Jesus est mel in ore in aure melos: in corde iubilus.

R. In semita iudicioꝝ tuoꝝ dñe sustinuimus te: nomē tuum et memoriale tuum in desiderio aīe. Anima mea desiderauit te i nocte sz et spūs me⁹ i pcordiis meis de mane vigilabo ad te. V. Uere tu es deus abscondit⁹ deus israel saluator. Anima. Lectio. v

QUod reliquū est prosequamur. Dicim⁹ nomē dei eē medicinā. Tristat aliqs vrm. veniat i cor iesus ⁊ inde saliat i os: ⁊ ecce ad exortū nois lumē nubilum omne diffugit, redit serenū. Labitur quis in crimē, currit insuper ad laqueum mortꝭ desperando: nonne si inuocet nomen vite confestim respirabit ad vitam. Cui aliquando stetit ante faciē salutaris nois, duritia vt assolet cordis, ignauie torpor, rancor aī, languor accidie. Cui fons lachrimarum exhaustus inuocato iesu non continuo erupit vberior: fluxit suauior. Cui in periculis palpitāti et trepidanti inuocatū virtutis nomē non stati fiduciā prestitit et depulit metū. Dubiis estuanti et fluctuanti emicuit semper certitudo: aduersis diffidenti iam iā q deficienti hoc inuocato nomine nunq̄ defuit fortitudo. Deniq̄ scriptū est. Inuoca me in die tribulationis eruam te et honorificabis me. Nichil tam ire impetum cohibet superbie tumorem sedat, sanat liuoris vulnus, restringit luxurie fluxum, extinguit libidis flamam, sitim temperat auaricie: ac totius indecoris fugat pruriginem. Nempe cum iesum michi nomino: hominem michi propono mitem et humilem corde, benignum/ſobrium/caſtum/miſericordem/ et omni denique honeſtate ac ſanctitate conſpicuum/eundem quam ipſum deum oīpotentem qui in ſuo exemplo ſanet et roboret adiutorio. Hec oīa michi ſonant cū ſonuerit ieſus. Sumo michi itaque exempla de hoīe/ſed auxilium a potēte. Illa tanꝗ pigmentarias ſpecies: hoc vnde acuam eas. Et facio confectionem cui ſimilem medicorū nemo facere poſſit. Tu autem domine miſere. Obſecro autem vos fratres per nomen domini noſtri ieſu xp̄i. Ut idipſum dicatis omnes et non ſint i vobis ſciſmata. Diſcedat ergo ab iniquitate oīs qui nominat nomen domini. Ut ſupra. Lectio ſexta

Hoc tibi electuariū hēs o aīa mea recōditū in vaſculo vocabuli huiꝰ quod eſt ieſus ſalutiferum certe quod nulli vnꝗ peſti tue inueniatur inefficax. Semper tibi in ſinu ſit ſemꝑ in manu et oēs tui in ieſū ſenſus dirigātur et actus. Ad hoc te inuitat cū dicit. Pone me vt ſignaculum i corde tuo vt ſignaculū in brachio. Hic ergo habes vnde in brachio medearis et cordi habes inꝗ in noīe ieſu vnde tuos actus vel prauos corrigas vel minus perfectos adimpleas: vnde tuos ſenſꝰ vt ſerues ne corrumpātur aut ſi corrumpantur ſanes. O ꝗ pulcher es āgelis tuis dñe ieſu in forma dei: i die eternitatis tue in ſplēdoribus ſanctoꝝ ante luciferū genitus ſplendor et figura ſubſtantie pr̄is et quidem perpetuꝰ minimeqꝫ fucatus cādor vite eterne. Quā michi decorus es dñe mi in ipſa huius poſitione decoris. Eteni vbi te exinaniſti vbi naturalibus radiis lumen indeficiens exuiſti: ibi pietas magis emicuit: ibi caritas plus effulſit: ibi amplius gratia radiauit. Quam clara michi oriris ſtella ex iacob: ꝗ lucidus flos de radice ieſſe egrederis/ ꝗ iocundum lumen in tenebris/ viſitaſti me oriens ex alto? Quam ſpectabilis et ſtupēdus etiam virtutibus ſupernis in conceptu de virgīne/in vite innocentia/in doctrine affluētia/in coruſcationibus miraculorum/in reuelationibꝫ ſacramētoꝝ

Quam rutilans post occaſum ſol iuſticie de corde terre reſurgis: ſpecioſus formoſus in ſtola tua demum rex glorie in alta celoꝛum te recipis. Quare non pꝛo his omnibus omnia oſſa mea dicēt: domine quis ſimilis tui? ℟. Jeſus nazarenꝰ rex iudeoꝛum fili dei viui miſerere mei/ieſu fili dauid miſerere mei. Ut videam voluntatem dei et viſitem tēplum eius. ℣. Aſpice in me et miſerere mei ſecundum iudicium diligentium nomen tuum domine. Ut vi. Gloꝛia patri. Et viſitem. In tercio noctur. ant. Adiuua nos deꝰ ſalutaris noſter et pꝛopter gloꝛiam nominis tui domīe libera nos et pꝛopiciꝰ eſto peccatis noſtris pꝛopter nomen tuum Ps. Deus venerūt. an. Cōfitebor tibi domine deꝰ meus in toto coꝛde meo ⁊ glorificabo nomen tuū in eternum. Ps. Inclina domīe. ℟. Afferte domino patrie gentium afferte domino gloꝛiam et honoꝛē afferte domino gloꝛiam nomini eius ℣. Cantate .iꝰ. ℣. Non nobis domine non nobis. ℟. Sꝫ nomini tuo da gloꝛiam.

Secūdum matheū .ii. Lc. vii.

In illo tempoꝛe: Angelus domini apparuit ī ſomnis ioſeph dicens. Joſeph fili dauid noli timere accipere mariam cōiugem tuam. Et reliq. Omel. oꝛige. Joſeph mariā noluit traducere noluit eam diffamare: ſed voluit eā occulte dimittere. Occulte eam a ſe dimittere volebat: ſicut piꝰ ſicut manſuetus/ſicut miſericoꝛs. Iuſte humilians ſe in omnibus cauebat ⁊ timebat ſibimet illius tante ſanctitatis coniunctionem adhibere. Idcirco dixit dimittam eam et a me longe faciam eam et a cognatiōe mea. Maioꝛ eni eſt eius dignitas/ſuperexcellit eiꝰ ſāctitas: nec mee congruit dignitati. Hec autem eo cogitante: angelus domini per viſum apparuit illi dicens Quare dubitas ioſeph/q̄re impꝛudenter cogitas: quare irrationabiliter meditaris? Deus eſt eni q̄ generatur. Quod enim naſcetur ex ea: de ſpiritu ſācto eſt. qꝫ ſcilicet huiꝰ natiuitatis cooperatoꝛ ſpiritusſāctus eſt Ille eſt quidem de quo ſcriptura pꝛenunciauit dicens

Puer natus eſt nobis: et filius datus eſt nobis. Pariet inquit filium: et vocabis nomen eius ieſum. Virgo generat et tu ioſeph hūc genitum vocabis ieſum ꝗ interpꝛetatur ſaluatoꝛ. Ipſe enim ſaluum faciet populum ſuum a peccatis eoꝝ. Vocabis inquit nomen eiꝰ hoc quod āte fuit: quod ante ſecula nominatum eſt. Non tu ei impones nomē nec ex te ei vocabulum conſtitues: ſed nomina ⁊ voca exultando ieſum id eſt ſaluatoꝛem eum eſſe teſtare.

℟. Ecce concipies et paries filium et vocabitur nomē eius ieſus. ℣. Hic erit magnus et filius altiſſimi vocabitur et dabit illi dominus deus ſedem dauid patris eius. Et. Lectio viii.

ET tēpoꝛe ieſum cepiſſe ſaluare ne conſyderes: ſed etiam antiquiſſimum ſaluatoꝛem. Ipſe eni ſaluum faciet populum ſuum a peccatis eoꝛum. Duo etenim per hoc verbum pꝛeclara deſignantur: ꝙ et deus fuerit et dn̄s pꝛiꝰ ante incarnationem xp̄i: ⁊ ꝙ populus eiꝰ ab eo ſaluādus iam tūc annūciabatur. Et ideo dictum eſt. Ipſe ſaluet populum ſuū a pctis eoꝝ vt vere deꝰ. Dei eni eſt virtutis a pctō ſaluare vel pctā dimittere. Iuſte ergo filiꝰ dei habēs pp̄lm ſuū venit vt dictū eſt ip̄m liberare a pctīs atq ſaluare: ſiue ex iudeis ſiue ex gētibꝰ. De quo ipſe per ꝓphetam iā fuerat elocutꝰ dicēs Dn̄s dixit ad me filiꝰ meꝰ es tu ego hodie genui te. Pete a me et dabo tibi gentes hereditatem tuam et poſſeſſionē tuam terminos terre. Ipſe ſaluabit populum ſuum a peccatis eoꝛum: ſanguine videlicet ſuo cūctos redimens: moꝛte ſua de moꝛtis eos liberās poteſtate. Ipſe ſaluabit: hoc eſt ſaluatoꝛ omniū hoīm atq credētiū eſt. Hoc aūt totum factū eſt. Quid totum? hoc ꝑ vnigeniti deſceſſionem hoc de dn̄i incarnatiōe/hoc de angeli ad virginem deſtinatione/hoc de ipſiꝰ virginis deſpōſatione et caſtitate hoc huius ſacratiſſimi ieſu noīs exaltatiōe hoc enim totum factum eſt ad totius mundi ſalutem. hoc autem totum factū eſt vt vnū compleretur et vnū conſummaretur. Quid?

Illū ꝗ virgo genuit ꝗ virgo permanſit et intacta virgo perſeuerauit. Ecce virgo in vtero accipiet et pariet filium. Pariet filium ad deum reparandum adā ad inobedientiam eius per mariē obedientiam excludendā. Ad erigendum iacentium genus qđ per mulieris temerariam credulitatē fuerat ante deiectum. R. Cū appropinquaſſet ieſus hieroſolimis turbe aūt que precedebant et que ſequebantur clamabant dicētes oſanna filio dauid benedictus qui venit ī noīe dñi Rex iſrael oſanna in excelſis. V. O dñe ſaluū me fac o dñe bene proſperare benedictus qui venit in noīe dñi. Rex. Lec.

Et vocabunt nomē ei⁹ emmanuel: quod interpretatur nobiſcum deus. Vocauit nomen eius prius angeli pſallentes in ei⁹ generatione atꝫ gaudentes: ſicut deum omnium et regem pacis ad hominem venientem deinde apoſtoli vnigeniti dei dominationem atꝫ virtutem omnibꝫ gentibus predicantes: adhuc et ſancti martyres cōtra ignes et gladios vſꝫ ad mortem reſiſtentes: deinde cuncti credentes hoc ipſum nomē vſꝫ ad conſummationem ſeculi memorantes atꝫ laudantes Et vocabūt nomen ei⁹ emmanuel qđ interpretatur nobiſcum deus. Qui vocabūt niſi iuſti quoꝝ vocabitur in terra nomen nouū. Non ſicut prius in figuris et in ymaginib⁹, ſed facie ad faciem apparētem nobiſcum deus. Abrahe patri credentium tribus hoꝛis tp̄is licet non per ipſam ineffabilem deitatis ſue ſubſtantiam: ſꝫ pat⁹ per angelicam ſpēm. Per euangeliſtaꝝ et apłoꝝ p̄dicationē per ſancti ſui corpoꝛis ſacramētū per glorioſe crucis ſignaculū: per glorioſi noīs ſui exaltationē. per iſta ergo via nobiſcū deus: ipſi honoꝛ et glia in ſcła ſeculoꝝ amē. R. Hec aūt ſcripta ſūt vt credatis, qꝛ ieſus eſt xp̄s filius dei: et vt credentes vitam habeatis In nomine eius. V. Confitemini dño et inuocate nomē ei⁹ annūciate inter gētes opa eius. Ut cre. Gła. In no. ꝑ. Te d. In lau. V. Adiutoꝛiū nr̄m in noīe dñi. R. Qui fecit celū et terrā. A. Vocatū ē nomē ei⁹ ieſus

qđ vocatū ē ab āgelo priuſ
q̄ i vtero cōciperetᷣ alla. pſ.
Dñs re. ā. Laudate nomē
dñi nr̄i ieſu xp̄i q̄m ſuauis
eſt ip̄e: ⁊ in eternū mia ei⁹ al.
pſ. Jubil. ā. Bñdicā te do
mine ieſu in vita mea et i no
mine tuo leuabo man⁹ me
as all. pſ. Deus deus. ā. Ju
ſti tulerūt ſpolia ipſoꝝ ⁊ de
cantauerunt nomē tuū do
mine et victricē manū tuā
laudauerunt pariter domi
ne de⁹ nr̄. pſ. Bñd. ā. Juue
nes et virgines ſenes cū iu
niorib⁹ laudēt nomē dñi
quia exaltatū eſt nomē ei⁹
ſolius. alla. pſ. Lauda. cap.

Omnib⁹ q̄ inuocāt no
mē dñi dei noſtri ieſu
xp̄i ī oī loco ipſoꝝ et noſtro
grā vobis et pax a deo pr̄e
nr̄o et dño ieſu xp̄o. d. g. y⁹

Jeſu auctor clementie
totius ſpes leticie dul
coris fons et grē ve cordis
delicie. Jeſu dec⁹ āgelicū
in aure dulce canticū i ore
mel mirificum/ i corde nectar celicū. Jeſu flos matris
virginis fauus nr̄e dulcedinis
dec⁹ hūane gñis/ da lucē ve
ri luīs. Jeſu ſole ſerenior
et balſamo ſuauior/ oī dul
core dulcior/ pre cūctis ama
bilior. Jeſu ſumma benignitas/ mira cordis iocūdi
tas: incōprehēſa bonitas/
nos ſtringat tua caritas.
Rex virtutū rex glorie rex in
ſignis victorie: ieſu largitor grē/ honor celeſtis curie.
Te celi chor⁹ predicat/ ⁊ tu
as laudes replicat ieſus orbem letificat: et nos deo pa
cificat. Gl'ia tibi dñe q̄ na.
V. Sit nomē dñi bñdictū.
R. Ex hoc nūc et vſq̄ i ſcl'z.
ā. Joſeph fili dauid noli ti
mere accipere mariā ꝯiugē
tuā. qđ ei i ea natū ē de ſpū
ſācto eſt/ pariet autē filiū ⁊
vocabis nomē ei⁹ ieſū. ip̄e
eñ ſaluū faciet pp̄lm ſuū a
peccatis eoꝝ. pſ. B⁹. or. De⁹
qui glo. Ad. i. ā. Vocatū ē.
cetera oia ſicut i die nata. dñi
Ad. iii. ā. Laud. pſ. Legē po
ne. Cap. Oib⁹ q̄ in. R. Lau
dabo nomē dei cum cātico
Alla al. V. Et magnificabo
eū i laude. Alla al. V. Bene
dic aia mea dño. R. Et oia
q̄ intra me ſūt noi ſctō ei⁹.
or. Deus q̄. Ad vi. an. Bñ
dicā te. pſ. Defecit. cap.

Omne qđcūq̄ facitis in
verbo aut in ope oia i noīe
dñi nr̄i ieſu xp̄i facite gratias agētes deo et patri per
ipſum. R. Bñdic aia mea
dño. Alleluya alla. vi⁹. Et

omnia que intra me ſũt nomini ſancto eius. Alleluia alleluia. ℣. Non nobis domine non nobis. ℟. Sed nomini tuo da gloriam. Ad nonam. an. Iuuenes. ps. Mirabilia. Capitulum.

Denunciamus autẽ vobis fratres in nomine domini noſtri ieſu chriſti vt ſubtrahatis vos ab omni fratre ambulante inordinate et non ſecundũ traditionẽ quam acceperũt a nobis. ℟. Non nobis dñe non nobis. Alleluia alleluia. ℣. Sed nomini tuo da gloriã. Alleluya. ℣. Sit nomẽ domini ieſu benedictum. ℟. Ex hoc nunc et vſq3 in ſclm. Or. Deus qui. Ad ſecũdas veſperas. an. Vocatum eſt. Pſalmi qui ad pri. veſ. dicuntur per totas oct. cap̃m. Omnibus qui. ℟. Hec autem ſcriptura. hymn⁹. Exultet cor. ℣. Omnis terra. an. Exurgẽs autem ioſeph a ſomno fecit ſicut preceperat ei angelus domini et accepit coniugem ſuam et nõ cognoſcebat eam donec peperit filium ſuum primogenitum et vocauit nomẽ eius ieſum alleluia. ps. Magnificat. or. De⁹ qui glorioſiſ.

Sancti ciriaci ſociorũq3 eius martyrum. Oratio.

Deus qui nos annua beati ciriaci ſociorũq3 ei⁹ martirũ ſolẽnitate letificas: concede propicius: vt quorũ natalicia colim⁹/ virtutem quoq3 paſſionis imitemur. Per. Tres lectiones fiant et cetera de cõi plur. martyrum.

¶ In natali ſancti laurentii martyris. Ad veſperas an. Hic eſt vere. pſal. fer. Capitulum.

Qui parce ſeminat parce et metet: et qui ſeminat in benedictionibus/ de benedictionibus et metet. ℟. Beatus laurẽtius dixit. Hy⁹. Martyr dei qui vnicũ. ℣. Gloria et ho. an. Beat⁹ laurẽtius dũ in craticula ſupra poſitus vreretur: ad impiiſſimũ tyrãnum dixit. Aſſatũ eſt iam verſa et mãduca/ nã facultates eccleſie quas requiris: in celeſtes theſauros manus pauperũ depoſitauerũt. ps. Magnificat. Oratio.

Adeſto dñe ſupplicationibus noſtris/ et interceſſione beati laurentii martyris tui perpetuã nobis miſericordiã benignus impende. Per dñm. Ad matutin. Inuitatoriũ. Regem ſempiternum pronis mentibus adoremus. Qui martyrem ſuum digne pro meritis coronauit laurentium. ps. Venite. hymnus. Martyr dei qui vnicum. In primo nocturno. an. Quo progrederis ſine filio pater. quo ſacerdos ſancte ſine miniſtro properas? V. Beatus laurentius dixit. ps. Beatus vir. an. Noli me derelinquere pater ſancte quia theſauros tuos iam expendi quos tradidiſti michi. V. Quid in me ergo diſplicuit pñitati tue. ps. Quare fremuerunt. an. Non ego te deſero fili neqȝ derelinquo: ſed maiora tibi debentur pro fide chriſti certamina. V. Beatus dixit ſixtus. ps. Dñe quid multiplicati. V. Gloria et honore coronaſti eũ dñe. Lectio prima.

Peracta autem paſſione beati ſixti epiſcopi vrbis rome/ſeuit decii ceſaris inſania. eademq; die iuſſit adduci in conſpectu ſuo beatum laurentium: et ait ad eum. Ubi ſunt theſauri eccleſie quos apud te reconditos eſſe cognoſcimus? Tu autem. R. Leuita laurentius bonũ opus operatus eſt qui per ſignum crucis cecos illuminauit Et theſauros eccleſie dedit pauperibus. Verſ. Diſperſit dedit pauperibus iuſticia eius manet in ſeculũ ſeculi. Et theſauros eccleſie dedit. Lectio ſecunda.

Beatus laurentius non reſpondit ei verbum. Tunc decius ira commot⁹ tradidit eum valeriano prefecto. Tunc valerian⁹ tradidit beatum laurentium ſub cuſtodia ducis ypoliti. atq; ipſe ypolitus recluſit eum in carcere cum multis. Tu autem domĩe miſerere. R. Quo progrederis ſine filio pater quo ſacerdos ſancte ſine dyacono properas. Tu nunq̃ ſine miniſtro ſacrificium offerre conſueueras. Verſus. Quid in me ergo diſplicuit paternitati tue: nunquid degenerẽ me probaſti experire. certe vtrũ ydoneum miniſtrum elegeris cui commiſiſti dominici corporis et ſanguinis cõſecrationem. Tu nunq̃ ſine miniſtro. Lectio. iii.

Erat autem in ipſa cuſtodia quidam gentilis nomĩe lucillus: qui plorando amiſſis oculis: cecus factus fuerat. Dixitq; ad eum laurentius. Crede in chriſtum et baptizare et ſiilluminabit te. Respõdit lucillus cum fletu et ait. Ja christum in corde: et ydola vana respuo. Tunc beat⁹ laurentius baptizauit eũ. Statimq; aperti sunt oculi eius et videbat. R. Noli me derelinquere pater sancte quia thesauros tuos iam expendi. Non ego te desero fili neq; derelinquo. Sed maiora tibi debentur pro fide xpi certamina. V. Nos quasi senes leuioris pugne cursũ suscipimus te quasi iuuenem gloriosior de tyranno triumph⁹ expectat post triduũ me sequeris sacerdotẽ leuita. Sed. In secundo nocturno an. Beatus laurentius orabat dicens domine iesu christe deus de deo miserere michi seruo tuo. ps. Quia accusatus non negaui nomen sanctum tuũ interrogatus te xpm confessus sum. ps. Cum inuoca. an. Beatus laurentius dixit mea nox obscurum nõ habet sed omnia in luce clarescunt. ps. Quia ipse dominus nouit quia accusatus non negaui nomen sãctum eius. ps. Verba mea. an. Dixit romanus ad beatum laurentium video ãte iuuenem pulcherrimum festina me baptizare. vers⁹ Afferens autẽ vrceũ cũ aq misit se ad pedes eius. ps. Domine dñs no. vers⁹. Posuisti. Lectio quarta.

Audientes igitur multi ceci q̃ beatus laurẽtius in custodia esset ypoliti: cũ lachrimis veniebant ad eum. Quod cum videret ypolitus dixit ad laurẽtium. Ostende michi thesauros ecclesie. Laurentius dixit. Si michi tuum preberes assensũ: et crederes xpo meo ostenderẽ tibi inestimabiles thesauros. R. Beat⁹ laurentius clamauit et dixit. deum meum colo et illi soli seruio. Et ideo non timeo tormenta tua. V. Mea nox obscurum non habet: sed omnia in luce clarescũt Et ideo. Lectio quinta.

Beatus igitur laurentius ponebat manus super oculos cecorum et sanabãtur. Quod dum videret ypolitus: prouolut⁹ ad pedes eius rogabat vt fieri mereretur christian⁹. Tũc beatus laurentius in fide catholica corroborauit illũ: sicq; instructum baptizauit et omnem familiam ei⁹

Añ. Strinxerunt corporis membra poſita in craticula Subiicientibus prunas inſultat leuita chriſti. Beate laurenti martyr chriſti intercede pro nobis. V. Carnifices vero vrgentes miniſtrabant carbones ſubter cratē ferreā. Subij. Lc. vi.

Deniꝗ ypolitus dum beatum laurentiū ad prefectum valerianum adduxiſſet: ipſe prefectus dixit ad laurentium. Iam depone pertinaciam tuā et oſtēde theſauros eccleſie quos apud te cognoſcimꝰ eſſe reconditos. Laurentius dixit. Da michi inducias biduo vel triduo: et preſentabo tibi theſauros. Valerianus dixit. In tua pollicitatione habeas triduo inducias. R. Beatus laurentiꝰ dixit ego me obtuli ſacrificium deo In odorem ſuauitatis. V. Gaudeo plane quia hoſtia chriſti effici merui. In odorem. In tercio nocturno. Añ. Strinxerūt corporis membra poſita ſuper craticulam miniſtrantibus prunas inſultat leuita chriſti. V. Carnifices vero vrgentes miniſtrabant carbones ſubter cratē ferream. Ps. In domino confido. Añ. Igne me examinaſti et non eſt inuenta in me iniquitas. Ps. Probaſti domine cor meum et viſitaſti nocte. Ps. Exaudi domine iuſti. Añ. Interrogatus te chriſtum dominum confeſſus ſum aſſatus gratias ago. Ps. Gratias tibi ago domine ieſu chriſte qꝛ ianuas tuas ingredi merui. Ps. Domine in virtute. V. Iuſtus vt palma flo. Tres vltime lectiones de expoſitione euangelii. Niſi granum. R. In craticula te deum nō negaui et ad ignem applicatus te dominum ieſum chriſtum confeſſus ſū. V. Accuſatus non negaui nomen ſanctum tuum ꝛ interrogatus. Te dominum. R. O ypolite ſi credideris in dominum ieſum chriſtū. Et theſauros tibi oſtendo ꝛ vitam eternam promitto. V. Si dictis inquit facta compenſes faciam qđ hortaris: cui beatus laurentiꝰ dixit tu michi tantummodo prebe aſſenſum. Et theſauros tibi oſtendo et vitā eternā ꝓmitto. R. Gaudeo plane qꝛ hoſtia xp̄i effici merui accuſatus non negaui nomen ſanctum tuum interrogatus te chriſtum confeſſus ſum aſſatus gratias ago. V. Ego me obtuli ſacrificium deo in odorem ſuauitatis. Interrogatus. V. Diſperſit dedit pauperibus iuſticia eius manet in ſeculum ſeculi. In laud. an.

Laurentius ingreſſ' eſt martyr et confeſſ' eſt nomen domini ieſu chriſti. ps. Dominus regnauit. An. Laurentius bonum opus operat' eſt qui per ſignum crucis cecos illuminauit. ps. Iubilate deo. an. Adheſit anima mea poſt te quia caro mea igne cremata eſt propter te deus meus. ps. Deus deus meus. an. Miſit dominus angelum ſuum et liberauit me de medio ignis et non ſum eſtuatus. ps. Benedicite omnia. an. Beatus laurentius orabat dicens gratias tibi ago domine quia ianuas tuas ingredi merui. ps. Laudate dominum de celis. capitulum. Qui parce ſeminat. hy. Deus tuorum militum. V. Iuſtus germinabit. In euang. an. In craticula te deū nō negaui et ad ignē applicat' te chriſtum confeſſus ſum probaſti domine cor meum et viſitaſti nocte igne me examinaſti et non eſt inuenta in me iniquitas. ps. Benedictus. Oratio.

Da nobis queſum' omnipotens deus viciorum noſtrorum flamas extinguere qui beato laurentio tribuiſti tormentorum ſuorum incendia ſuperare. Per dominum noſtrum ieſum. Et dicetur ad horas. Ad primam antiphona. Laurentius. prim'. ps. Deus in nomine. Ad terciam an. Laurentius ii'. ps. Legem pone. cap'm Qui parce ſeminat. R. de cōmuni vni' martyris ad horas dicuntur. Ad ſextam an. Adheſit anima mea. Capitulum.

Unuſquiſq; prout deſtinauit in corde ſuo non ex triſticia aut ex neceſſitate, hilarem enim datorem diligit deus. Ad nonam. an. Beatus laurentius. Capitulum.

Qui autem adminiſtrat ſemen ſeminā ti: et panem ad manducādum preſtabit et multiplicabit ſemen veſtrum et augebit incrementa frugum iuſticie veſtre. Ad ſecundas veſperas. ant. Laurentius ingreſſus. cum aliis antiphonis de laudib⁹. et pſalmis ferialibus. xp̄m. Qui parce ſeminat. R. Gaudeo plane quia hoſtia. hy⁹. Deus tuorum militum. V. Gloria et hono. an. Veni diſpenſator bone veni ſuſcipiant te angeli mei quoniam aſſatus non negaſti me/ probatus confeſſus es me. p. Magnificat. Memoria de ſancto tyburtio. antip. Inclitus martyr tyburcius cum nudatis plantis ſuper prunas ardentes incederet fabiano prefecto dixit. videtur michi q̄ ſuper roſeos flores incedam in nomine domini mei ieſu chriſti.

V. Poſuiſti domine. Oro.

Beati tiburcii martiris tui nos domine foueant continuata preſidia/ q̄r non deſinis propicius ītueri: quos talibus auxiliis cōceſſeris adiuuari. Per dominum noſtrum ieſū xp̄m. Memoria de ſancto taurino. antiphona et V. de communi vnius confeſſoris et pontificis. Oratio.

Omnipotens ſempiterne deus qui in meritis ſancti taurini pontificis tui ſemper es et vbiq̄ mirabilis: queſumus clementiam tuam. vt ſicut ei imminentem gloriam contuliſti: ſic ad conſequendam miſericordiam tuam eius nos facias precib⁹ adiuuari. Per. Per octabas ſancti laurentii dicatur de eo mēoria ad veſperas. an. Veni diſpenſator bone. Ad matutinas. ant. In craticula. V. Diſperſit dedit pauperibus. Or. Da nobis queſumus omnipotens deus. Ad matutinas de ſancto tiburcio tres lectiones fiant. et cetera de communi vnius martyris. Memoria de ſancto taurino et de ſancto laurētio. Memorie feriales dicātur per octab. Ad veſperas an. Laurentius ingreſſus. pſalmi feriales. xp̄m. Qui parce ſeminat. hy⁹. Deus tuorum militum. V⁹. Gloria et honore coronaſti eū. anti. Veni diſpenſator. p̄s. Magnificat. Oratio. Da nobis queſumus. ¶ Ad matutinas de ſancto laurētio. Inuitatoriū. pſalmi. añe abſq̄ verſibus. cum pſalmis ī nocturnis vt in die. Verſiculi vt in prima die. Tres lectiones fiant. Lectio prima.

Completis paucis diebus ingressus est prefectus ad decium cesarem: dixitque ad eũ. Laurentius prefectus assistat cum turbis pauperum: et rogat se cum omnibus introduci. Quo ingresso: dixit ad eum cesar. Ubi sunt thesauri ecclesie quos hodie te allaturum promiseras. Tunc beatus laurentius ostendit ei multitudinem pauperum dixitque ad eum. Ecce isti sunt thesauri ecclesie sempiterni: ubi semper manent, qui nunquam minuuntur sed crescunt. Decius igitur cesar furore replesꝰ: iussit cedi beatum laurentium fustibus et plumbatis atque scorpionibus: ipseque in catasta prostratus dicebat. Domine iesu christe deus de deo miserere mei. Tu autem. R. Levita laurentius. le. ii.

Eadem vero hora unus ex militibus nomine romanꝰ credidit dño iesu christo per verba beati laurentii dixitque ad eũ. Video ante te hominem pulcherrimum: festina me baptizare. Eadem igitur hora romanus afferens urceum cum aqua: cum lachrymis rogabat ut baptizaretur. Tũc beatꝰ laurentius benedixit aquam et baptizavit eum. Cum hoc audisset decius: iussit romanum fustibus cedi: et postmodum decollari: atque sibi beatum laurentium presentari. Tunc cepit ypolitus tristis plorare et dicere. Quare et ego non venio et vociferor: quia christianus sum: sed inter eam occumbam. Cui laurentius dixit. Noli flere sed magis gaude: et in abscondito christum absconde: et post dum clamavero audi me: et veni quia vado ad gloriam. Tu. R. Quo progrederis. Lectio tercia.

Post hec igitur decius cesar omne genꝰ tormentorum ante tribunal suum iussit parari: plumbatas, fustes, laminas, ungues, lectos ferreos, baculos: et sedit pro tribunali: et adducitur ante eum beatus laurentius: cui et dixit. Depone perfidiam magice artis et sacrifica diis. Et si sacrificare diis contẽpseris: nova ista expendetur in te cum suppliciis. Beatus laurentius dixit. Mea nox obscurum non habet: sed omnia in luce clarescũt. et ideo nõ timeo tormenta tua. Tũc iuſſit decius vt os eius cum lapidibus cederetur. Et dũ cederetur: gaudebat dicens Gratias tibi ago, dñe quia tu es deus omnium rerum. Decius dixit. Date lectum ferreum. Et allatus eſt lectus ferreus cum coſtis tribus in conſpectu decii ĩ modum craticule et beat⁹ laurentius expoliatus eſt veſtimentis in conſpectu decii et valeriani. Poſt hec vero extenſus eſt multis flagellis in cratem ferream: et allati ſunt baculi cũ prunis et miſerunt ſubter cratem ferream et cum furcis ferreis coartabant beatum laurentium. Beat⁹ igitur laurentius vultu pulcherrimo dicebat. Ecce miſer aſſaſti vnam partem. regira alteram et manduca. Me autẽ a fide domini mei ieſu chriſti auertere non poteris: ſed grãs ago deo meo qui me ad hanc glorioſam paſſionem pro ſuo nomine vocare dignatus eſt. Et hec dicens: emiſit ſpiritum. ℟. Noli me derelinquere. ℣. Diſperſit dedit pauperibꝫ In laudibus hec ſola antiphona. Laurentius ingreſſus. ps. Dominus regna. et cetera ad matutinas vt in die. Ad primam an. Laurentius. ii. ps. Deus in nomine tuo. ant. Gloria tibi trinitas. ps. Quicunq; vult. Capitulum. Domine miſerere. Ad terciã an. Adheſit. Ad ſextam anã. Miſit dominus. Ad nonam anã Beatus laurenti⁹. Ad has horas capitula. ℟℟a. et ℣. vt in die.

¶ Sancti ypoliti ſociorumq; eius martirũ. Ad veſperas an. Laurentius ingreſſus. pſalmi feriales. cpl'a et cetera vt in ad veſ. de communi plurimorum martyrum. Oratio.

Da queſumus omnipotens deus. vt beati ypoliti martiris tui ſociorũq; eius veneranda ſolennitas et deuotionẽ nobis augeat et ſalutẽ. Per. Memoria de ſancto laurentio ꝫ memo. feria. vt ſ. Ad mat. Inuita. hy. Sel noctur. cũ ꝯ de cõi plurimorum martirum. iii. le. ſiant. Lectio. i.

Poſt tercium diem paſſionis beati laurentii venientes milites tenuerunt ypolitum et perduxerunt ad decium ceſarem. Quem cum vidiſſet deci⁹: ſubridẽs ait Nũquid et tu magus effectus es: qui corpus laurentii abſtuliſſe dixeris. Reſpondit ypolitus. Hoc non feci quaſi magus ſed quaſi xpianus. R. Beatiſſimus chriſti martir ypolitus dum baptiſmi gratiā accepiſſet a beato laurentio Ponebat manus ſuper oculos cecorum et ſanabātur. verſus. Cecis illuminatis a beato laurentio ypolitus credidit et precipere meruit baptiſmi ſacramentum. Ponebat. Lectio ſecūda

Hoc audito decius ceſar furore repletus, iuſſit vt eum lapidib⁹ cederetur os eius. Et dixit ei Sacrifica diis. ne pereas ꝑ tormenta ſicut laurentius. ypolit⁹ dixit. Exemplum beatiſſimi laurentii martyris merear fieri. quē tu miſer auſus fuiſti ore polluto nominare. Tu. R. iii. Requiſit⁹ a decio ſanctus ypolitus de corpore laurentii vt quid ſepeliſſet reſpondens ypolitus dixit. Xpianus ſū v xpi martyrem diligenter ſepeliui. V. Mirum michi valde eſt vt quo ore polluto martyrem nominaſti. Xpianus ſum. Lectio tercia.

Decius dixit. Extendite eum. et cedite fuſtib⁹. Et cum diu cederetur dicebat Gratias ago deo meo. Decius dixit. Decidat ypolitus fuſtes: cum cardis ferreis cedite eum. Et cedentes defecerunt. ypolitus autem clamabat. Xpianus ſum. Qui cum diu cederetur: emiſit ſpiritum. R. iiii. Expoliauit veſte ypolitum decius quam induebatur in habitu chriſtiano et dixit ei. Sacrifica diis et adquieſce preceptis noſtris et viue et tenere militie palmā. V. Ceſar dixit ad ypolitum quomodo factus es inſipiens vt nuditatem tuam non erubeſcas. Sacrifica diis. ps. Te deū ꝑ Exultent iuſti. In laudi.

Ceſar dixit ad ypolitū factus es inſipiens vt nuditatem tuam non erubeſcas. ps. Dominus regnauit. an. Dixit ceſar ad ypolitū tu magus factus es inſipiens reſpondens ypolitus dixit ad decium / nō ſum ego magus ſed ſum ſeruus domini mei ieſu chriſti. ꝓ. Iubilate. ant. Dixit ypolitus ad decium non me expoliaſti ſed magis veſtiſti. ꝓ. Deus deus meus. ant. Exēplū merear fieri laurentii beatiſſimi martiris. ps. Bñd. an. Tunc valerianus in cōſpectu ypoliti famulos illius martirizari precepit. ps. Laudate. Cā. hym. et vſ. de cōi plu. martir. an. Orauit ſanctus ypolitus voce magna ⁊ dixit gratias tibi ago domine deus meus ieſu chriſte quia famulos meos in conſpectu meo pati video. ps. Bñdictus. or. Da queſum⁹ omps. Et dicetur ad horas ſeruicium de ſancto laurentio. et memo. ferial. dñr. Ad primā et ad alias horas an. de lau. dñr. Cā. Poſt [illegible] de cōi pluri. marti. Si vero hoc feſtū i dñica cōtigerit. totum ſeruiciū fiat de dñica: et memo. de ſanctis ad primas veſ. et ad matu. excepto q̄ medie lectiones erunt de ſanctis. cum aliis ſuis predictis.

Sancti euſebii confeſ. or.

Deus q̄ nos btī euſebii cōfeſſoris tui ānua ſolēnitate letificas cōcede propici⁹: vt cui⁹ natalicia colim⁹: p ei⁹ ad te exēpla gradiamur. p. Tres lec. fiāt ſine ps. Te d. Et cetera de cōi vnius confeſſo. non pontifi.

In vigilia aſſumptiōis btē marie. Ad veſperas. a.

Virgo prudentiſſima quo progrederis quaſi aurora valde rutilans filia ſyon tota formoſa ⁊ ſuauis es pulchra vt luna electa vt ſol. ps. Laudate pueri. a. Tota pulchra es amica mea ⁊ macula nō eſt i te. fauus diſtillans labia tua mel et lac ſub lingua tua odor vnguētorū tuorum ſuper omnia aromata iam enim hyems tranſiit ymber abiit et receſſit flores aparuerunt vinee florentes odorē dederunt ⁊ vox turturis audita eſt i terra noſtra: ſurge propera amica mea veni de libano veni coronaberis. ps. Laudā dñm omēs gētes. an. Aia mea liquefacta eſt vt dilectus locutus eſt: q̄ſiui et non inueni illū vocaui et non r̄ndit michi; inuenerunt me cuſtodes ciuitatis percuſſerunt me et vulnerauerūt me tulerūt palliū meū cuſtodes murorū. Filie hieruſalem nūciate dilecto quia amore lāgueo. ps. Lauda aia. a. Qualis eſt dilect⁹ tuus ex dilectis o pulcherrima mulierū amic⁹ meus cādidus et rubicundus electus ex milib⁹ leua ei⁹ ſub capite meo ⁊ dextera illius amplexabitur me. ℣. Laudate dñm quoniam b. ℟. Talis est dilectus meus et ipse est amicus meus ps. Lauda hierusalem. Capitulū.

Ab initio et ante secula creata sum et usque ad futurum seculum nō desinā: et in habitatione sancta corā ipso ministraui. ℟. Super salutem. Hym.

O gloriosa luce coruscans stirpis dauitice regia proles sublimis residens virgo maria supra celigenas etheris omēs. Tu cum virgineo mater honore angelorū dño pectoris aulam sacris visceribus casta parasti nat⁹ hinc de⁹ est corpore xps. Quem cūctus venerās orbis adorat cui nūc rite genu flectitur oē a quo nos petim⁹ te veniēte abiectis tenebris gaudia lucis. Hoc largire pr̄ luīs oīs natū p pprīū flamine sacro q̄ tecū nitida viuit ī ethera regnans ac moderās scl̄a cūcta amē. ℣. Exaltata est scā dei genitrix. ℟. Super choros angelorum ad celestia regna. an. Ascendit xps sup celos et preparauit sue castissime matri immortalitatis locum. et hec est illa preclara festiuitas oīm sctorum festiuitatib⁹ incōparabilis in qua gloriosa virgo felix mirantibus celestis curie ordinibus ad ethereum peruenit thalamū quo pia sui memorum immemor nequaq̄ existat ps. Magn. Or.

Deus qui virginalem aulā beate marie in qua habitares eligere dignat⁹ es: da quesum⁹ vt sua defensione munitos iocundos sue faciat interesse festiuitati. Qui viuis et. Nulla memo. fiat. Ad cōpleto. an. Miserere. ps. Cū inuocarē. Cpm. Tu in nobis es dñe hy⁹. Saluator. ℣. Custodi nos dñe. a. Glorificamus. ps. Nūc dimit. Et sic de cōple. quolibet per oc. et i oct. assūptio. et natiuit. beate virginis. Ad matutinas. Inuita. Venite adorem⁹ regē regū. Cui⁹ hodie ad ethereum thr̄m virgo assūpta est celum ps. Venite. hy. Quē terra ponth⁹. In primo nocturno. an. Ecce tu pulcra es amica mea ecce tu pulcra oculi tui columbarum ps. Dñe dñs noster. an. Sicut lilium inter spinas sic amica mea inter filias. ps. Celi enarrant. ℣.

Fauus diſtillans labia tua ſponſa et odoꝛ veſtimẽtorum tuoꝝ ſicut odoꝛ thuris. Ps. Domini eſt terra. V. Exaltata eſt. Lectio prima.

Cogitis me o paula et euſtochium: immo xpi caritas me compellit: vt exhortationis gratia ſermonem faciam de aſſumptione beate et glorioſe ſemper virginis marie: vt habeat ſanctum collegium veſtrũ in die tante ſolẽnitatis munus latini ſermonis: quatinus fauente deo per ſingulos annos tota hec dies expẽdatur in laudem: et cum gaudio celebretur. R. Vidi ſpecioſam ſicut columbam deſcendentem de ſuper riuos aquarum cui⁹ ineſtimabilis odoꝛ erat nimis in veſtimẽtis eius Et ſicut dies verni circundabant eã floꝛes roſarum et lilia conuallium. V. Que eſt iſta que aſcendit per deſertum ſicut virgula fumi ex aromatibus myrre et thuris. Et ſicut dies. Lectio ſecunda.

Ne foꝛte ſi venerit ĩ veſtris manib⁹ illud apocrifum de tranſitu eiuſdẽ virginis: dubia ꝓ certis recipiatis. Quod multi latinoꝝ pietatis amoꝛe ſtudio legendi carius amplectuntur. Pꝛeſertim ex his cũ nichil aliud experiri pꝛo certo poſſit: niſi ꝙ hodierna die migrauit a coꝛpoꝛe. R. Que eſt iſta que pꝛoceſſit ſicut ſol et foꝛmoſa tanq̃ hieruſalem viderunt eam filie ſyon Et beatam dixerunt et regine laudauerũt eam. V. Sicut dies verni circũdabant eam floꝛes roſarum et lilia conuallium. Et beatam. Lectio tercia.

Monſtratur autẽ ſepulchꝛum ei⁹ nobis cernẽtibus vſq₃ ad pꝛeſens ĩ vallis ioſaphat medio: vbi in ei⁹ honoꝛe fabꝛicata eſt eccleſia miro lapideo tabulatu/in qua ſepulta fuiſſe ab oĩbz ibidẽ pꝛedicat̃: ſed nũc vacuũ eſſe cernẽtibz oſtẽditur. R. Iſta eſt ſpecioſa iter filias hierl̄m ſicut vidiſtis eã plenã caritate et dilectione In cubilibus et in oꝛtis aromatũ. V. Iſta eſt que aſcẽdit de deſerto deliciis affluens. In. In ii. noc. an. Emiſſiones tue paradiſus maloꝝ punicoꝝ cũ pomoꝝ fructibz. Ps. Eructauit. An. Fõs oꝛtoꝝ pute⁹ aq̃ꝝ viuẽtiũ q̃ fluũt ĩpetu de libano ps. Deus noſter refugium. An. Veniat dilectus meus in ortum meum vt comedat fructum pomorum ſuorum. ps. Fundamenta. ℣. Aſſumpta eſt maria in celū. ℟. Gaudent angeli laudantes benedicūt dn̄m. L. iiii.

Et idcirco dixerim: quia multi noſtrum dubitant: vtrum aſſumpta fuerit ſimul cum corpore: an abierit relicto corpore. Quomodo autem vel quo tempore aut a quibus perſonis ſanctiſſimum corpus eius inde ablatū fuerit / vel vbi tranſpoſitū vtrum ve ſurrexerit: neſcit / quamuis nonnulli noſtrum velint eam iam reſuſcitatam et beatam cum chriſto immortalitate in celeſtibus veſtiri. ℟. Ornatam monilibus filiam hieruſalem dominus concupiuit. Et videntes eā filie ſyon beatiſſimam predicauerunt dicentes vnguentū effuſum nomen tuum. ℣. Aſtitit regina a dextris tuis in veſtitu deaurato circūdata varietate. Et vi. L. v.

Hodie nāq̧ beata ⁊ glorioſa ſemper v̄go maria celos aſcēdit. rogo gaudete / quia vt ita fatear ineffabiliter ſublimata cum chriſto regnat in eternum. ℟. Sicut cedrus exaltata ſū in libano et ſicut cypreſſus in monte ſyon. quaſi myrra electa. Dedi ſuauitatem odoris. ℣. Et ſicut cynamomum et balſamū aromatizans. Dedi. Lectio ſexta.

Regina mundi hodie de terris et de preſenti ſeculo nequam eripitur. Iterum dico gaudete: quia ſecura de ſua immarceſcibili gloria ad celi iam peruenit palatium. Exultate inq̄ et gaudete ac letetur omnis orbis: quia hodie nobis omnibus interuenientibus eius meritis: ſalus aucta eſt. ℟. Super ſalutem et oēm pulchritudinem dilecta es a domino et regina celorum vocari digna es. Gaudent chori angelorum conſortes et conciues noſtri. ℣. Valde te nos oportet venerari: que tam ſācta et intacta es virgo. Gaudent. In iii. noc. a. Veni in ortum meū ſoror mea ſponſa meſſui myrrā meam cum aromatibꝫ meis. ps. Cantate. i. an. Comedi fauū cum melle meo bibi vinum meum cum lacte meo. ps. Dn̄s regnauit exultet. An. Deſcēdi in oꝛtum meum vt viderem poma conuallium et inſpicerem ſi floruiſſent vinee. et germinaſſent mala punica reuertere reuertere ſunamitis reuertere reuertere. vt intueamur te. Ps. Lātate. ij⁹ V. Hodie maria virgo celos aſcēdit. R. Gaudete qꝛ cum xp̄o regnat in eternū.

Euāgel. Scd'm lucam. x.

Intrauit ieſ⁹ in quoddam caſtellum: et mulier quedā martha nomine excepit illum in domū ſuā Et huic erat ſoroꝛ noīe maria. que etiam ſedens ſecus pedes dn̄i: audiebat verbū illius. Et reliqua. Omelia bti augu. epi de eadem lec.

Conditoꝛ et redēptoꝛ humane nature dn̄s nr̄ ieſus xp̄s non ſolum ad ſe veniētibus v̄bum vite annunciabat: ſed etiā ciuitates et caſtella circuibat et celeſte regnum oībus euāgelizabat R. Quā pulchra es amica mea q̄ pulchra es et decoꝛa oculi tui colūbarum abſqꝫ eo quod intrinſecus latet. V. Sicut vitta coccinea labia tua et eloquium tuum dulce. Abſqꝫ. Lc. viii.

Quamqꝫ iam iuxta hanc conſuetudinem per diuerſa diſcurreret loca: itrauit in quoddam caſtellum. vt preſens euāgelii lectio narrat/ et mulier quedam martha nomine excepit illum i domum ſuam. quaſi hoſpitem: quaſi peregrinum: q̄ſi illum qui non haberet vbi caput ſuum reclinaret. R. Btā es virgo maria dei genitrix que credidiſti domino perfecta ſūt in te que dicta ſunt tibi Ecce exaltata es ſuper choꝛos angeloꝛum intercede pꝛo nobis ad dominum ieſum chꝛiſtum. V. Benedicta et venerabilis es virgo maria: que ſine tactu pudoꝛis inuenta es mater ſaluatoꝛis. Ecce. Lcō ix.

Suſcepit etiam illū ſuſcipiēda ab illo: ſeminans ei ſua carnalia vt meteret illius ſpiritualia. Huius autem ſoroꝛ erat maria non ſolum ſpiritu ſed etiā carnis germanitate/ quã p̄ fratrem lazarum dominus a moꝛtuis reſuſcitauit. R. Felix namqꝫ es ſacra virgo maria et omni laude digniſſima Quia ex te oꝛtus eſt ſol iuſticie chꝛiſtus deus noſter. V. Oꝛa pꝛo populo interueni pꝛo clero interce de pro deuoto femineo ſexu ſentiant oēs tuum iuuamē quicūq; celebrāt tuam aſſumptionem. Quia. Alia ps. Xps. ps. Te deum. ℣. Dobis maria. In laudibus. an.

Aſſumpta eſt maria in celum gaudent angeli laudantes benedicunt dominum. ps. Dominus regnauit. an. Maria virgo aſſūpta eſt ad ethereū thalamum in quo rex regū ſtellato ſedet ſolio. ps. Iubilate. an. In odorē vnguentorum tuorū currimꝰ adoleſcentule dilexerunt te nimis. ps. Deus deus meus. an. Benedicta a filio tuo dn̄a quia per te fructum vite cōmunicauimus. ps. Benedicite. an. Pulchra es et decora filia hieruſalem terribilis vt caſtrorū acies ordinata. ps. Laudate. Cap.

In omnibus requiem queſiui et in hereditate domini morabor tūc precepit et dixit michi creator omnium. et qui creauit me requieuit i tabernaculo meo. hyꝰ. O glorioſa domina. ℣. Maria virgo aſſumpta eſt ad ethereum thalamum. ℟. In quo rex regum ſtellato ſedet ſolio. ant. Que eſt iſta que aſcendit ſicut aurora conſurgēs pulchra vt luna electa vt ſol terribilis vt caſtrorum acies ordinata. ps. Benedictus. Oratio.

Ueneranda nobis domine huius diei feſtiuitas opem conferat ſalutarem in qua ſancta dei genitrix mortem ſubiit temporalem / nec tamen mortis nexibꝰ deprimi potuit: que filium tuum dominum noſtrum de ſe genuit incarnatum. Qui tecum. Ad i. an. Aſſumpta eſt. ps. Deus in nomine. ps. Quicūq; vult ſub eadem an. dicuntur. Et dicit ℟. Ieſu chriſte cū Allā ſicut in aliis pricipal. feſtis. ℣. Qui de virgine. Ad terciam. an. Maria virgo. cap̄m. In omnibus requiem. ℟. Exaltata eſt ſancta dei genitrix Alleluya alleluya. ℣. Super choros angelorum ad celeſtia regna. Allā. ℣. Aſſumpta eſt maria. Ad ſextā. ant. In odorem vnguen. Capitulum.

Quaſi cedrus exaltata ſum in libano: et quaſi cypreſſus in monte ſyon quaſi palma exaltata ſum in cades: et quaſi plantatio roſe in hierico. Aſſumpta eſt maria in celum allā allā. Vi⁹ Gaudent angeli laudantes bñdicunt dñm. Allā. ℣ Hodie maria ꝟgo. Ad nonam añ. Pulchra es et decoꝛa. Capitulum

Sicut cynamomū et balſamū aromatizās odoꝛ ē dedi ꝗſi myꝛra electa dedi ſuauitatē odoꝛis ℟. Hodie maria virgo celos aſcendit. allā allā. ℣ Gaudete quia cum xpo regnat ī eternū allā. ℣. Maria virgo aſſūpta eſt. Ad ſecūdas veſ. an. Aſſūpta eſt. Dixit dñs. an. Maria virgo. ps. Confiteboꝛ. an. In odoꝛē ps. Beatus vir. a. Bñdicta ps. De pꝛfundis. an. Pulchꝛa es ps. Memento Cp̄ In oībus requiē. ℟ Felix namq̄ In loco hymni dicitur hec ſequentia.

Hac clara die turma feſtiua dat pꝛeconia. Mariā concrepando ſymphonia nectarea. Mūdi dñam que eſt ſola caſtiſſima virginū regina Salutis cā vite poꝛta atq̄ celi referta gratia. Nā ad illam ſic nūcia: olī facta angelica. Aue maria gratia: dei plena per ſecula Mulierū pia agmina intra ſemper benedicta. Virgo ꝑ grauida: mater intacta ꝑle glꝛioſa. Cui cōtra maria hec reddit famina. In me quomodo tua. iā fient nūcio / Viri noui nullā certe copulam Ex quo atq̄ nata ſum incoꝛrupta Diua miſſus ita reddit affata. Flatu ſacro plena fies maria. Noua efferens gaudia celo terre nati per exoꝛdia. Intra tui vteri clauſtra poꝛtas qui gubernat eterna. Omnia qui det tēpoꝛa paſifica Amen. ℣ Exaltata ē an. Hodie maria virgo celos aſcēdit gaudete qꝛ cum xpo regnat ineternum. ps. Magnificat. Oꝛatio vt ſupra. Et dicitur hec oꝛatio ad oēs ho. quotid. per oct. Per oct. aſſūpti. fiat quot. ſeruī. de beata maria. tertiā ī dñicꝫ. Ad matuti. Inuita. hy. āe cū ſuis pis ī nocturnis ſicut in pꝛima die. ℣ Exaltata eſt. Et dicitur quotidie ante lectiones infra octa. Lectio pꝛima.

Idcirco dilectiſſime letamini ⁊ laudate qꝛ ſi deum oꝛe ꝓphetico ī ſctis ſuis laudare iubemur: multomagis eū ī hac celebꝛitate beate virginis ⁊ matris opoꝛtet cum hymnis hono dare et canticis. ac myſticis extollere muneribus. Chriſti ipſa per optimum de hyſtoria infra octa. dñe. Lectio ſecunda

Nulli dubium eſt quin totum ad gloriam laudis eius pertineat: quidquid digne genitrici ſue impenſum ac ſolempniter fuerit exhibitum. Lectio tercia

Beata igitur iſta et glorioſa ſemper virgo maria a prophetis eſt prenunciata: a patriarchis figurata: ab euangeliſtis exhibita et monſtrata: et ab angelo ſic ſalutata. Ave maria gratia plena dominus tecum: benedicta tu in mulieribus. R. Hodie maria virgo. In laudibus hec ſola an. dicitur. Aſſumpta eſt ps. Dominus regnavit. Et cetera ad modum ſicut in die. Memo. de ſancto laurentio. Memo. ferie. per oc. ut dñe. Ad primam an. Maria virgo. Ad terciam an. In odorem. Ad ſextam an. Benedicta. Ad nonam. an. Pulcra es. Et cetera ad horas ut in die. Ad ſecundas veſp. ſuper pſos hec ſola. an. Aſſumpta. ps. Dixit dominus. Capitulum. In omnibus requiem. hymnus. O glorioſa. V. Exaltata es. Una ex aliis ſequentibus per oct. niſi in dominica dicitur ſuper pſm. Magnifi. an. Virgo prudentiſſima. an. Tota pulchra. an. Anima mea. anti. Qualis eſt. anti. Talis eſt. Et notandum eſt quod iſte quinque antiphone notate ſupra in veſp. aſſumptio. debent dici per ordinem ſuper pſm. Magnifi. uſque ad memoriam de beata virgine. uſque ad nativitatem eiuſdem et ad hic oct. uſque ad nati. eiuſdem eſt pſm. Ab dicitur hec ſola an. Deſcendi in ortum. Hic ut dictum eſt matutin. hore et veſ. dñe per oct. niſi in dñica. Tercia die fiet memo. de oct. ſcti laurentii. ad memo. an. Beatus laurentius. V. Diſperſit. Oratio.

Beati laurentii nos faciat queſumus domine paſſio veneranda letantes quam devota veneratione recepimus illius conſilii ſuffragiis. Per. Lectio i.

Tantis namque decebat virginem oppignerari muneribus ut eſſet gratia plena que dedit celis gloriam, terris deum, pacemque refudit, fidem gentibus dilatavit, finem viciis poſuit, vite ordinem, moribus diſciplinam. Lectio ſcda

ET bene angel⁹ ad virginem mittitur: q̄ ſēper angelis cognata eſt virginitas. Eſſe enim angelū felicitatis eſt. eſſe vero virginem: virtutis. Lectio ii.

AUe inquit angelus ad mariam gratia plena. Et bene plena: quia ceteris per partes: marie vero ſeſe tota infudit gratie plenitudo. Quarta die. Lectio i.

HOc quippe eſt q̄d dauid canit: dicēs. Deſcendit ſicut pluuia in vellus. Vellus itaq̧ cum ſit de corpore/ neſcit corporū paſſionē. Sic et virginitas cū ſit ī carne: vicia carnis neſcit. Le. ii.

CEleſtis plane ymber in virgineum vellus placido ſe infudit lapſu: et tota diuinitatis vnda ſe contulit ī carne: quādo verbum caro factum ē. Ac deīde per crucis patibulum expreſſum terris: omnibus pluuiam ſalutis effudit. Lectio tercia

DOminus inquit tecū. Mira res? Et iam cū virgīe erat qui ad virginē mittebat angelum/ et preceſſit nunciū ſuum deus ſed a deo non receſſit. Die quarta fiat memoria ad veſperas et ad matut. de ſancto agapito martire. Oratio.

LEtetur eccleſia de⁹ beati agapiti martiris tui confiſa ſuffragiis: atq̧ ei⁹ precibus glorioſis et deuota permaneat: et ſecura cōſiſtat. Per. Die quinta fiet memoria ad veſperas ⁊ ad matutinas de ſancto magno martyre. Oratio.

ADeſto domine ſupplicationibus noſtris: et intercedente beato magno martire tuo: ab hoſtium defende nos propiciatus īcurſu. Per. Die quinta. Le. i.

FRatres dilectiſſimi adhibete diligentiam in omnium ſanctorum feſtiuitatibus: maxime vero in hac celebritate genitricis dei vt bene intelligendo ac recte viuendo in eius laudibus digne aſſiſtere et ſapiēter deo pſallere poſſitis. L. ii.

ARchangelus gabriel euangelizat/ ſtella occurrit refulgens/ magi veniunt et adorant/ munera deferūt/ ſuiſq̧ muneribus ꝓphetant: paſtores audiūt et loquuntur/ veniunt vident et intelligunt verbuz incarnatū quod dominus oſtendit eis. Lectio. iii.

Idcirco dilectiſſimi ſub talia et tanta ſolēnit ſatagite cū hymnis et canticis ſpūalib⁹ pſallētes in cordibus veſtris dño cū angelis decātare dicētes: gloria in excelſis deo et in terra pax hominibus bone volūtatis: q̄a hec eſt dñi mater per quam vita redonatur.

Die ſexta. Lectio prima.

Hec igitur eſt virgo fecunda: multis ꝓphetarū iudiciis predicata. Hec eſt que hodierna die cōpletis omnib⁹ celo aſſumit. Exuitur carne: et celeſti glīa veſtitur. Et hoc gaudete ſcti āgeli: et deo laudes exoluāt.

L. ii.

Igitur hec virgo glorioſa et ſhe abrahe orta eſt in cui⁹ ſemine bñdicētur oēs gētes de tribu iuda. Uñ dictum eſt. Non deficiet pñceps de iuda: donec veniat q̄ mittendus eſt: et ipſe erit expectatio gētiū. Le. iii.

Ipſa eſt virgo clariſſima ex ſtirpe dauid progenita / cui deus pater olim in ſpiritu ait. De fructu vētris tui ponā ſuper ſedē tuam. Ecce ad aquam o filie oia eloquia prophetarū: ad quā oia enigmata cōcinūt ſcripturarum. Dominica infra octauas. Ad veſ. Aña. Aſſumpta eſt. ps. Dixit dominus. Capitulum. In oibus requiem. R. Super ſalutem. V. Exaltata eſt. Aña. Aſcendit chriſtus. ps. Magnificat. Or. Ueneranda. Nouem lec. fiāt. Lectio i.

Adeſt nobis dilectiſſimi dies valde venerabilis / dies oim ſanctorum ſolemnitatem precellens. Adeſt dies preclara / dies inclita / dies in qua e mundo migraſſe credit virgo maria. Lectio ſecunda.

In qua ſiquidem die ꝑpetenter ſponſo illi celeſti proclamat virgo maria. Tenuiſti manum dexteram meam: et in voluntate tua deduxiſti me et cum gloria ſuſcepiſti me. L. iii.

Hodie igitur et ipſa virgo a ſponſo filio et domino congrue audit. Iam hyems tranſiit, ymber abiit et receſſit. Surge ſponſa mea / columba mea et veni.

L. iiii.

Hec idcirco fratres dicimus: quia ſicut iā in conſuetudine chriſti ſuſcepit eccleſia: hodierna die ad celos aſſūpta eſſe creditur virgo maria. Et hoc ordine aſſumpta: vt ad ſuperna tranſferri regna. Reuera enim. Lec. v. mater illa celeſtis hodie aduenit: obuiam ornata monilibus ſuis. De qua dicitur. Uidi hieruſalem deſcendentem de celo: ornatã a deo auro mũdo: et lapidibus preciosis intextã. ℣. Ui. Que profecto hodie decorata deſcendit: ut reginam mundi beatam ſcilicet mariam ſecum veheret in ſublimia: et in throno regni ſui collocaret aliquin officioſiſſime preterita non occurreret: niſi feſtiuitas magna eſſet. Tu. Tres ultie lec. de expoſitione euãgelii ſicut in die legantur. Et r. oĩa ad utraſq; veſ. et ad matutinas ut in die. excepto q nõ dicitur ℟. ad ſecũdas veſpas nec quiq; aiẽ ſuper põs. Memoria tamen fiat de dñica ad utraſq; veſ. et ad matutinas. ¶ In oct. bte virginis. Ad veſ. ſup põs an. Aſſumpta eſt. ps. Dixit dominus. cap. In omnibus requieſ. ℟. Felix nã q. hy. O q̃ glorificata. ℣. Exaltata. an. Aſcẽdit xps. ps. Magnificat. Concede q̃s omps de9 nos ad beate marie ſemper virginis gaudia eterna pertingere: de cuius venerãda aſſũptiõe tribuis annua ſolemnitate gaudere. Per. Per oct dicit ad matut. et ad horas et ad ſcdas veſpe. Eodẽ die fiat mẽo. de ſctis thimotheo et ſymphoriano nĩ et ſ decõi plior nix.

Auxilium tuum. Or. nobis domine queſumus placatus impende: et intercedentibus btis martyribus tuis thymotheo et ſymphoriano: dexteram ſuper nos tue propiciationis extẽde. Per. Ad matutinas Inuitatorium. In honore beatiſſime marie virginis iubilemus domino. ps. Uenite. hy. Quem terra pontus. In pri. noc. a. Exaltata eſt ſctã dei genitrix ſuper choros angelorum ad celeſtia regna. ps. Dñe dñs nr. an. Sicut mirra electa odorem dediſti ſuauitatis ſãcta dei genitrix. ps. Celi en. an. Paradiſi ianue per te nobis aperte ſũt quas hodie glioſa cũ angelis triũphas. ps. Dñi eſt terra. ℣. Exaltata es ſancta. Lectio prima.

Que ſũt illius vite gaudia atq; hodie btã et glioſa vgo maria intrauit: q illa nobis flagitiis pādiſi amenitas atq̄ ſocietas angelorum: quantus famulatus et celorum et ſanctarū animarum numerus occurrerit exultans: q̄ ineffabilia ſūt gaudia reſerata: ſi permitteretur nobis ſcire. Tu au. vt in die. Lectio ſecūda

IDeirco ſide perpendere matrē domini/ que quaſi vitis fructificauit odoris ſuauitatem et protulit cunctis gentibus fructū ſuauitatis et gratie. Floruit vt mater pulchre dilectionis ꝛ timoris: vt mater agnitionis fidei et ſpei. L.iii.

VIrgo itaq̄ prudens/ virgo pudiciſſima/ virgo pulcherrima et fecunda corpore decora atq̄ mente integra: animo fulgida/ fide perſpicua/ mente preclara/ amore virginitatis deuota. In ſecūdo noct. an. Specie tua et pulchritudinē tua intēde proſpere procede et regna. ps. Eructauit. an. Adiuuabit eam de⁹ vultu ſuo de⁹ in medio ei⁹ nō cōmouebitur. ps. De⁹ noſter refugium. an. Sicut letantium omnium noſtrū habitatio eſt in te ſācta dei genitrix. ps. Fundamenta

ꝟ. Aſſūpta eſt maria. L.iiii.

IPſa eſt virgo q̄ a prophetis eſt predicata/ a philoſophis eſt predicta/ ab angelo ſalutata/ a ſpū ſancto fecundata/ et ab eodem obūbrata. Viriliſq̄ ignara feminis prole fecunda/ virgo innupta/ in filio honorificata. et glificata. L.v.

VIrgo ſiquidem ante partum/ virgo et poſt partum/ quem totus itaq̄ non capit orbis: in tua ſe clauſit viſcera factus homo/ qui celum et terrā adiplet: cui celum thronus eſt. terra autem ſcabellum pedum eius. Lectio ſexta.

HUnc hec virgo ſancta pannis inuolutum in preſepio reclinauit. Ergo qui cūcta paſcit celeſtia terreſtriaq̄ ſimul regit: ſacratiſſima virgo aluit et nutriuit. In ter. noc. an. Gaude maria virgo cunctas hereſes ſola interemiſti i vniuerſo mundo. ps. Cantate. ꝟ

an. Dignare me laudare te virgo ſacrata da michi virtutē contra hoſtes tuos. ps. Dñs regn. exul. an. Sctā mater et innupta virgo glorioſa regina mundi intercede ꝓ nobis ad dominum. ps.

Cantate an⁹. ℟. Hodie maria virgo. ❡ Ero vltime lec. de expoſitione euangelii ſi vt in die. et cetera ad matutinas/ ad horas et ad ſedas vſ vt ſupra excepto q ad ſedas vſ non dicit aliquid ante ſup pſal nec ℟. et excepta or. Veneranda. Memo. fiat ad ſedas vſ de ſanctis thimotheo et apoll. de cõi pluriũ mar. Or.

Deus q̄ nos annua tra torum martyrũ tuorum tymothei et apolinaris: ſolennitate letificas: eorum queſumus continua interceſſione ſuper nos miſericordiam tuam multiplica: vt quorum patrocinijs gratulamur: ſuffragijs etiam perpetue ſalutis auxilium nobis adeſſe ſentiam⁹. Per. Ad matut. iii. lec. fiãt ſine Te deũ. et c. de cõi plurium mar.

❡ In vigilia ſancti bartholomei apli. Ad vſ ſup pſal ferial. ant. Eſtote fortes in bello. cũ ℟. Benedictio. ℟. Qui ſunt iſti. Hymnus.

Bartholomee celi ſydus aureum milies ſupra ſolis iubar radiãs erige noſtras mentes polo turbidas egraſq noſtras ſana cõſciencias. ℣. Annue xpe ℟. In oẽm terrã. et c. ad vſ de cõi apl'orum. Memo. de ſancto audoeno. aũt et ℟ de cõi vni⁹ confeſſoris et põtificis. Oratio.

Deus qui perẽnem gloriam in ſãctiſſimi cõfeſſoris tui atq põtificis audoeni aīe contuliſti: tribue quẽs eius nos apud te patrocinijs ſubleuari: vt cum eo vitam poſſideamus eternã. Per. Ad matut. ix. lec. fiãt. Lec. i.

Beatus igitur bartholomeus apoſtolus in inferiorem indiam veniens/ ingreſſus eſt templum in quo erat ydolum aſtaroth: et quaſi peregrinus ibi manere cepit. In ydolo hoc demon talis erat: vt diceret ſe curare languẽtes ſed hos ſine dubio quos ledebat. Lectio ſecunda.

Factum eſt autem manente ibi ſancto bartholomeo vt nulla reſponſa daret aſtaroth / et nulli poterat ex his quos leſerat ſubuenire. Templum enim plenum erat lãguẽtibz et quotidie ſacrificantibus: nullum poterat demon dare reſponſum. Lectio tercia.

Perrexerũt ergo in aliam ciuitatem/ vbi aliud demõ colebatur cui nomen berith. Factum eſt au

trum post hec: vt quidā ple-
nus demonio clamaret di-
cens. Apostole dei bartho-
lomee: incendunt me ora-
tiones tue. Et statim libe-
ratus est homo qui per mul-
tos annos fatigat⁹ fuerat

Polemius aūt Le. iiii.
rex ipsius prouincie ha-
bebat filiam lunaticā: quā
statim misit ad apostolum
dicens. Peto vt sicut libe-
rasti seustium qui per mul-
tos annos passus est: ita et
filiā meam salues. Dixit
aūt ministris regis aposto-
lus. Jam victum teneo ini-
micum qui in ipsa erat: et
vos adhuc tenetis eam. Fe-
cerūt aūt ministri sicut ius-
sit apl's: et vltra non potuit
eam demon vexare. Le. v.

Rex igit polemi⁹ vna
cum vxore sua et duo-
bus filiis et cum omni po-
pulo suo baptizat⁹ est. Tūc
astriages indignat⁹ misit
mille viros armatos cum
pontificibus: vt vbicūq̄ in-
uenirent apostolum vīctū
illū perducerēt ad eū. L. vi.

Cum q̄ ductus fuisset
apostolus: dixit ad re-
gem. Ego deū quē colebat
frater tu⁹ religatū tenui: et
victum ostēdi et ipm̄ feci vt
frāgeret simulachrum su-
um: et si poteris hoc facere
deo meo poteris me ab eius
sacrificio reuocare. Tunc
rex furore repletus iussit sā-
ctum apostolum fustib3 ce-
dere et cesum iussit decollari.

Secundum lucam. xxii.

In illo tempore. Facta
est contentio inter disci-
pulos iesu: quis eorum vi-
deretur esse maior. Et reli.

[illegible]

Certantibus de prelatu
discipulis pius magister: eos
inuide contentionis arguit:
sed formam quam sequan-
tur modesta ratione descri-
bit. Lectio octaua.

In qua tamē forma ob-
tinenda maiores et pre-
ceptores id est doctores eccle-
sie non minima discretiōe
opus habent. ne videlicet re-
gnum gentiū instar dñari
gētib3 subiectis se q̄ ab eis
gaudeant superuacuis lau-
dibus attolli. Lectio nona

Necesse est vt sic bn̄ agē-
tibus per hūilitatē sic
socii: quaten⁹ cōtra delin-
quentium vicia p zelū iusti-
cie sit erecti vt et bonis nul-
lo se preferāt: et cū prauoȝ
culpa exigit potestatem pri-
nus sui priorat⁹ agnoscāt.

Cetera ad mat. et ad alias ho. de cōi apoſtoꝝ cū hac or.

Omnipotens ſempiterne deus qui huiꝰ diei venerandā ſanctāq; leticiam in beati apoſtoli tui bartholomei feſtiuitate tribuiſti: da eccleſie tue q̄s et amare quod credidit: et predicare quod docuit. Per. In eccleſia herfordeñ. hoc feſtum ſancti bartholomei non habet ſcdas vſ. propter depoſitione ſcti thome ꝯfeſſoris tranſ. celebrādum. ſz tm̄ memo. Ad vſ. a. Hyſ pſallite iugiter concentibꝰ ſonorū thomas cātat dulcis cū angelorū chorꝭ. ps. feria. cp. Ecce ſacerd. R. Preſul paſcens gregē dn̄icū ad menſuram ꝑcitur triticū duplū refert talētū traditū poſt laborē intrat in gaudiū. V. Oēs q̄dē currūt ꝑ ſtadiū thōas currens accepit brauiū. Poſt.

Gaude mater eccleſia cū canticis ꝑ mundicis: leta colens ſolennia ſancti thome pontificis. Tota letetur āglia nouo dītata lumine: qui dei plenus gratia fuit e ſacro flamine. Virgo candens vt lilium purus mente et corpore durum portās ciliciū a malo cauens opere. Ceci viſū recuperant ſurdis auditꝰ redditur et qui mortui fuerant his vita reſtituitur. Patri nato paraclito honor decus et gloria ſine ſancti thome merito nobis eterna gaudia. Amen. Illuſtrauit eū. An. O pater pietatis o gemma preſulū lucerna charitatis illuſtrans ſeculum medela ſanitatis ad te currentium nos purgatos a peccatis gaudere cū beatis fac imperpetuū. Or.

Deus qui eccleſiam tuam in beati pōtificis tui thome angelica puritate et virtutum gloria decoraſti: concede nobis famulis tuis. vt eius ſuffragantibus meritis: angelorum cum ipſo mereamur agminibus ſociari. Per. Ad matutinas omnia fiant vt in alio feſto eiuſdem cum lec. ſequen.

Lectio prima

Beatus igitur thomas poſt ſuſceptū paſtoris officiū: ex deuoto factus eſt deo magis deuotꝰ et in iuribus eccleſie defendendis. et ab aliis iniuſte occupatis recuperādis cū magna inſtantia laborabat. Unde ſup limitibꝰ dioceſis herfordēſis. ac ſuper diuerſis iuribus ⁊ dignitatibus eccleſie herefordenſem tangentibus grauis ſuborta materia queſtionum: decreuit vir dei ad romanam curiam ſe transferre pro congruo ſuper huiuſmodi grauaminibus a ſummo pontifice remedio impetrando. Lectio ſecunda.

Cumq̃ nõ ſine magno ſui corporis grauamine per lõga et laborioſa itinera ad vrbẽveterẽ i tuſcia vbi dominus martinus papa quartus tũc temporis cũ ſua curia reſidebat: cum comitatu magno et honorifico perueniſſet: anteq̃ ſuum intraret hoſpiciũ ipſo die a domino papa predicto ac omnibus cardinalibus tũc in romana curia exiſtentibus: honorifice ẽ ſuſceptus. Lc.iii.

Tempore illo cum ſanctus thomas ad curiam venerat: ex conſuetudine audientia claudebatur. et fere omnes cardinales a domino papa licenciati: ad ꝓpria redierant: ſine quorum preſentia non conſueuerũt talia negocia expediri: qualia fuerũt illa ꝓ quibus vir dei ad curiam venerat eandem. Placuit demũ domino pape q̃ ſanctus dei thomas in curia vt ꝓpe curiam expectaret quouſq̃ poſt tempus modicum poſſet cũ cardinalibus huiuſmodi materias pertractare et medio tempore i palatio cameras et capellas tanq̃ vnus ex domeſticis intrauit et exiuit pro ſuo libito voluntatis. Nam et ipſe capellanus domini pape factus fuerat in ꝓximo conſilio lugdunenſi ſub domino innocentio papa quarto celebrato. Lc.iiii.

Dum hec fierent: vir dei infirmitate detentus viribus corporis cepit deſtitui: et terminum vite preſentis ſentiens appropinquare: euhariſtia et extrema vnctione perceptis: aſtantibus ſuis familiaribus preſbiteris et clericis ⁊ amicis deum deuote orantibus: quaſi ſub quiete dormientis precioſam reſolutus in mortem: a miſeriis huius vite et laboribus migrauit ad requiem ſempiternam apud florentium iuxta montem flaſconis octauo kalendas ſeptembris anno dñi milleſimo ducenteſimo octogeſimo ſecundo.

Lectio quinta.

MOrtuo itaq; viro dei: cum corpus ſuum integrum vſq; ad ſextum diem poſt moꝛtem ſuam fuiſſet reſeruatum: odoꝛ tamẽ ſuauiſſimus ĩ eccl'a vbi iacebat diffundebatur mirifice. Poſtea vero caro ei⁹ ab oſſibus ſeparata in eccl'a ſãcti ſeueri ſub vꝛbe veteri honoꝛifice eſt ſepulta. oſſa vero ĩ angliã ſũt allata. L. vi.

VT autez dicta oſſa comiti glouceſtrie gilberto declarare, qui mirabiliter ſanctum dei pꝛo iurib⁹ eccl'e fatigauerat: laboꝛib⁹ et expenſis, obuiarũt: ſtatĩ ſãguinem effluxerũt ĩ magna abundantia. In tantum vt vaſa in quibus poꝛtabantur oſſa benedicta apparuerunt ſanguine rubꝛicata. Quod conſiderans comes pꝛedictus, iura vniuerſa deo et eccl'e reſtituit, penitentiam agens pꝛo cõmiſſis. Poſt pauca vero tẽpoꝛa cũ honoꝛe dicta oſſa ĩ herfoꝛdeñ eccl'a ſũt tumulata: vbi ſancti thome meritis immenſa fiunt miracula ad laudem domini noſtri ieſu xp̄i qui viuit in ſecula ſeculoꝝ amẽ. Tres vltimas lectiones de expoſitione euangelii. Nemo accendit lucernam. Ad ſecundas veſperas. an. Xp̄o laus. cũ aliis quattuoꝛ aññis ſequẽ. vt in alio feſto. et pſal. fer. Cap̄m. Ecce ſacerdos. Rñ. Pꝛinceps pacis. Cum pꝛoſa. Super celos. hy. Gaude mater eccleſia. Vſus. Amauit eũ. an. Sicut fragrãt. ps. Magnificat. Require in alio feſt. oꝛ. ve ſupꝛa. ¶ Sãcti ruffi martiris Oꝛ.

ADeſto domine ſupplicationibus noſtris et beati ruffi martiris tui interceſſionibus confidentes nec minis aduerſantium: nec vllo conturbemur incurſu. per. Tres lec. tꝛant ⁊ cetera de cõi vnius martiris.

¶ In natali ſancti auguſtini epi. Ad veſperas. an. Amauit eũ. pſal. ferial. cp. Ecce ſacerdos. Rñ. Miles chꝛiſti. hym. Iſte confeſſoꝛ. Ṽ. Amauit eum. an. Cõfeſſoꝛ dñi. ps. Magnifi. Oꝛ.

DEus qui beatum auguſtinum eccleſie tue in exponendis ſcripture ſãcte miſteriis doctoꝛem catholicum et electum antiſtitem pꝛouidiſti: da nobis ſẽper eius doctrinis inſtrui et oꝛationibus fulciri. Per.

Eod' die ad veſ. et ad matu. fiat memo. de ſctō hermete martyre de cōi vnius martyris. Oratio

Deus qui btm̄ hermetē martyrem tuū virtute conſtantie in paſſione roboraſti: ex eius nobis imitatione tribue ꝑ amore tuo proſpera mūdi deſpicere: et nulla eius aduerſa formidare. Per dn̄m. Ad matu. noue lectiones fiant. Lectio .i.

Beatus auguſtinus ex prouincia africana carthagenſi de numero curialium honeſtis parentibus oriundus fuit. Ipſe puer diligenter nutritus: litteris grecis licet odioſis et latinis ſatis eruditus eſt. Le. ii.

Cuius baptiſmū dilatū eſt: quia maius peccatum eſſet: ſi poſt baptiſmū peccaſſet. Interea peruenit ad librum qui mutauit affectū eius. et ad ipſū deū preces et vota conuertit. Erat aūt decēnouē ānorū defūcto patre: iam ante biennium. Lectio tercia.

Erat aūt auguſtin' ad [illegible] hereſi: vſq; fere ad triceſimū etatē ſue annū. Poſt hec ſctūs ābroſi' mediolanenſis eps ad cuius exhortationē auguſtinus ſcḋ' matris ſue anno etatis ſue triceſimo ſacra baptiſma ab eo ſuſcepit. Tūc ſctūs ābroſius. Te deū laudamus inquit: et auguſtinus: te dn̄m confitemur ſubdidit. Et ſic ipſi duo alternatim hūc hymnū compoſuerunt et finetenꝰ cātauerūt

Poſt hec ſctūs Le .iiii. valerius eps yponenſis ordinauit ſctm̄ auguſtinum i preſbiterū. qui tunc intra eccleſiam conſtituit monaſteriū et cū dei ſeruis ſcḋm regulā a ſanctis patribus conſtitutā viuere cepit/ et curam yponēſis eccleſie ſub ſancto valerio ſuſcepit.

Beatus valerius Le. v. ſenectute depreſſ' miſit litteras ſecrete ad pmatem epyſcoporū. Ita ꝙ eius precibus ſanctus auguſtinus conſecratur epūs yponenſis. et curam totius preſtante domino ſuſcepit. Le. vi.

Sanctus auguſtinus yponenſis epyſcop' habitu nec nimiū precioſo nec plurimū abiecto vtebatur. Coclearia argētea habebat in menſa. et cetera vaſa lignea. teſtea vel marmorea fuerunt. Tandem quinto kalendas ſeptēbris anno etatis ſue ſeptuageſimoſexto obdormiuit in dño. Tu. Tres vltime lectiões de expoſitiõe euāgelii. Vos eſtis ſal terre. Cetera ad matutinas et ad horas de cõi vnius cõfeſſoris et pontificis. Ad ſecundas veſpas. an Ecce ſacerdos. cum quattuor aiis ſequētibus. pſalmi ferial. cpim. Ecce ſacerd. ℟. Sanctis. ℟. hy⁹. Jeſu redēptor. ℣. Amauit eum. an. Iſte eſt qui ante. ps Magnificat. or. vt s. Memoria de ſcto iohāne baptiſta. anti. Miſit herodes rex man⁹ ac tenuit iohannem et vinxit eum in carcerem quia dicebat ei non licet tibi habere vxorem fratris tui. ℣. Gloria et honore. Oratio

Sancti iohannis baptiſte et martyris tui domine queſumus venerãda ſolennitas: ſalutaris auxilii nobis preſtet effectum. Per. Mẽo. de ſctā ſabina: anā et ℣ de cõmuni vnius virginis et martyris. Oratio

Sancte ſabine virginis et martyris tue nos queſumus domine deus meritis precibuſqȝ tuere: que tibi glorioſa confeſſionis tue complacuit paſſione. Per.

Si vero eccleſia dedicata fuerit in honore decollationis ſancti iohannis baptiſte: tūc fiāt veſpe de eo hoc modo. Ad veſpas. an. Hic eſt vere martyr. ps. Laud.

Expectatio iuſtoꝝ Cp. leticia/ſpes autem impioꝝ peribit fortitudo ſimplicis via domini: et pauor his qui operantur malum. ℟. Metuebat. hy⁹. Martyr dei. ℣. Gloria et honore an Miſit herodes. ps. Magnificat. or. Sancti iohannis. vt s. Mẽo. de ſcto auguſtino tm̄. Ad matutinas de ſcto iohãne. Inuitato. Juſtus florebit. ps. Venite. hy⁹. Martyr dei. In primo nocturno. an. Interrogatus iohannes ab herode dixit illicitum eſt fratris cõiugem accipere. ps. Beatus vir. ant. Johãnes baptiſta arguebat herodem propter herodiadē. ps Quare fre. ℟ Arguebat herodē iohãnes propter herodiadē quã tulerat frī ſuo vxorē. ps. Dñe quid. ℣. Glīa et ho. Lcō i.

Adeſt nobis cariſſimi dies ſolēnis quē cõſecrauit beati iohãnis baptiſte et precurſoris xpi purpureus ſanguinis innocētē ꝓ veritate que chriſtus eſt: ab impio herode martyrio perfuſus. R. Miſit herodes rex manus ac tenuit iohānem et vinxit eum in carcerem quia metuebat eum propter herodiadem. quam tulerat fratri ſuo vxorem. V. Arguebat herodem iohannes ꝓpter herodiadem. Quia.

Lc. ii.

Qui mirabiliter natus eſt: et mirabili⁹ occiſus. Natus enim in prophetia: in veritate perempt⁹ eſt. Naſcendo annunciauit ſaluatoris ſui aduentū: moriendo condēnauit inceſtū et illicitum matrimoniū. R. Johannes baptiſta arguebat herodem ꝓpter herodiadem quā tulerat fratri ſuo philippo vxorem. V. Herodes enim tenuit iohānem et alligauit eū et poſuit eum in carcerem. Propter herod. Lectio tercia.

Decollatus vero eſt in quodam caſtello arabie quod macheronte noīatur: ſicut in eccleſiaſticis inuenimus hyſtoriis. corpus vero eius in ciuitate ſamarie que nūc ſebaſte vocatur: caput autē in hieroſolimis humatum eſt. R. Metuebat herodes iohānem ſciēs eum virum iuſtum et ſanctum et cuſtodiebat eum. V. Et audito eo multa faciebat et libēter eum audiebat. Sciens. In ii. noc. an. Dicebat enim regi iohannes baptiſta. non licet tibi habere vxorem fratris tui. ps. Cum inuocarē. an. Herodes enim metuebat iohānem ſciens eum virum iuſtum et ſāctum et cuſtodiebat eum. ps. Verba mea. an. Audito eo multa faciebat et libenter eum audiebat. ps. Dn̄e dn̄s noſter. V. Poſuiſti domine. Lectio quarta.

Iuliani vero temporibus velut relaxatis frenis ferbuit in oēm ſeuiciā feritas paganorū. Ex quo accidit: vt apud ſebaſten / ſepulchrū beati iohānis mente rabida et funeſtis manibus inuaderēt. R. Puelle ſaltāti imperauit mater Nichil aliud petas niſi caput iohānis baptiſte. et contriſtatus eſt rex propter iuſiurādum ꝛ ꝓpter ſimul diſcūbentes. V. Ait puella matri ſue quid petam. at illa dixit. Nichil. Lectio quinta.

Cum vero ſpargerent oſſa atq; rurſū colſecta igne concremarent/et ſanctos cineres per rura diſpergerent: venerandus pōtifex cū ſuſcepiſſet reliquias paucis arbitris ſub cauato ſacrarii pariete incluſas ꝓphetico ſpiritu profuturas generationi poſtere cōſeruauit. ℟. Petiit puella caput iohannis baptiſte Quo accepto dedit matri ſue. ℣. Puelle ſaltanti imperauit mater nichil aliud petas niſi caput iohannis baptiſte. Quo accepto. Lcō ſexta.

POſt hec deſtructo ſimulachro ſerapis/eccleſiam mire magnitudinis in honore ſancti iohannis cōſtruxit. Caput aūt illi⁹ precurſoris tūc temporis erat adhuc repoſitū in loco quo herodias depoſuerat. ℟. Cōtriſtatus eſt rex herodes ꝓpter iuſiurandū et ꝓpter ſimul diſcūbētes noluit eā cōtriſtari: ſed miſſo ſpiculatore ꝑcepit amputare caput iohānis in carcere. ℣. Herodes funeſt⁹ precepit interficere et amputare iuſſit Caput. In tercio nocturno an. Cūq; introiſſet filia herodiadis et ſaltaſſet et placuiſſet herodi ait illi. pete a me quod vis et dabo tibi. ps. In dn̄o cōfido. An. Iurauit herodes puelle quicquid a me petieris dabo tibi licet dimidiū regni mei. ps. Dn̄e quis. An. Ait puella matri ſue quid petaz. at illa dixit. caput iohānis baptiſte. ps. Dn̄e in virtu. ℣. Iuſtus vt palma. Euāgel. Secundum marcum. vi.

IN illo tp̄e. Miſit herodes ac tenuit iohānem et vinxit eum in carcerem ꝓpter herodiadem vxorez philippi fratris ſui quia duxerat eam. Et reł. Omelia btī iohā. criſoſto. de eadē le.

Hodie nobis iohānis virtus herodis feritas cū refertur: cōcuſſa ſūt viſcera: corda tremuerūt: caligauit viſus: hebuit intellect⁹: aufugit audit⁹. ℟. Miſſo herodes ſpiculatore precepit amputare caput iohānis in carcere. Quo audito diſcipuli ei⁹ venerūt et tulerūt corp⁹ ei⁹ et poſuerūt illud in monumēto. ℣. Miſit rex incredulus miniſtrum deteſtabilem et āputare iuſſit caput iohannis in carcere. Quo.

HErodes inquit tenuit iohannem: et alligans poſuit eum in carcerem. iohannes ſcola virtutū ma=

gelicorum/vite/sanctitatis forma/norma iusticie/virginitatis speculum/pudicicie titulus/castitatis exemplum/penitentie via: peccatorum venia: fidei disciplina. ℟. Accedentes discipuli sancti iohannis baptiste. Tulerunt corpus eius et sepelierunt illud. ℣. Iussu herodis amputatum est caput iohãnis in carcere quo audito discipuli eius venerunt. Tulerunt. Lectio iii.

IOhannes maior homine: par ãgelis legis sũma/euangelii sanctio/apostolorum vox/silentiũ prophetarum/lucerna mundi/precursor iudicis/christi mediator/dñi testis/toti⁹ medius trinitatis. ℟. Percussus iam vir sanctus pro labore requiem cõstans in cõfessione xpiane fidei. Subdit collum velut agn⁹ mãsuetus gladio. ℣. Corpore dissolui gaudẽs et cum deo manere. Sub dit. ps. Te d. ℣. Posuisti dñe. In laud. a.

HErodes enim tenuit et ligauit iohãnem et posuit in carcere propter herodiadem. ps. Dñs regnauit. Puelle saltanti imperauit mater nichil aliud petas nisi caput iohãnis. ps. Iubilate. an. Dñe mi rex da michi in disco caput iohannis baptiste. ps. Deus de⁹. an. Da michi in disco caput iohãnis baptiste et contristatus est rex propter iusiurãdũ. ps. Benedicite. an. Misit rex incredulus ministrũ detestabilem et amputare iussit caput iohãnis baptiste. ps. Laudate. cplm. Expectatio iustorum. hy. Deus tuorum. ℣. Iustus germi. an. Misso herodes spiculatore precepit amputare caput iohannis in carcere quo audito discipuli eius venerunt et tulerunt corpus eius et posuerunt illud in monumẽto. ps. Benedict⁹. or. ut s. Memo. de sãcta sabina virgine ut s. Ad i. an. Herodes. Ad iii. a. Puelle saltãti. cplm. Expectatio. Ad has horas ℟. et ℣. de cõi vni⁹ mr. Ad vi. a. Domine mi. Capitulum.

IUstus in eternũ nõ cõmouebitur impii autẽ non habitabũt in terra: os iusti parturit sapiẽtiam: lingua prauorum peribit. Ad ix. an. Misit. Capitulum.

IUstus de angustia liberatus est. et tradet impius pro eo. simulator ore de cipit amicū ſuū: iuſti autē liberabuntur ſcientia. Ad ſecundas veſ. an. Herodes e. pſal. feria. cap̄m. Expectatio iuſto. hym. Deus tuoꝝ. ℣. Gloria et ho. an. Perpetuis nos dñe ſcti iohannis baptiſte tuere preſidiis: et quanto fragiliores ſumus tanto magis neceſſariis attolle ſuffragiis. per. Magnifi. ox veſ. Memoria de ſanctis felice et adaucto martiribus de cōi pluri. mar. Or.

Maieſtatem tuā dñe ſupplices dep̄camur vt ſicut nos iugiē ſcōꝝ martyꝝ tuorum felicis et adaucti cōmemoratione letificas: ita ſupplicatione defendas. P.

Ad matu. iii. lect. fiant et cetera de cōi plu. marty. Sancti egidii abbatis ⁊ confeſ. or.

Pretende nobis domine miam tuā et beati egidii abbatis interceſſione cuius nos dediſti patrociniis adiuuari: tribue vt maieſtatē tuā exoret pro nobis. Per. Eodem die fiat memo. de ſctō priſco martire de cōi vnius mar. Or.

Omnīps ſēpiterne de' fortitudo certantiū et martyrum palma ſolennitatē hodierne diei propicius intuere: et eccleſiam tuam cōtinua fac celebritate gaudere: vt interceſſione bti martiris tui priſci oīm in te credentium vota perficias. P.

Ad matu. de ſancto egidio tres lectiones fiant et cetera de cōi vnius confeſſoris non pontificis. Sancti bertini abbatis. Oratio.

Omnīps ſempiterne deus qui mirabiliter fulges in electis tuis quos te habitatore glorificare voluiſti: da nobis beati bertini confeſſoris tui atque abbatis ita digne ſolennia venerari: vt eius ſuffragantibus meritis templum tuū mereamur fieri. Per. Tres lectiones fiant et cetera de cōi vni' cōf. non pōti.

In natiuitate bte marie virginis. Ad veſperas antiphona.

Celeſte beneficium introiuit in annam per quam nobis data eſt maria virgo. pſalmus Laudate pueri dominum. antiphona Beata progenies de qua virgo orta eſt que genuit chriſtum ſaluatorem ſeculorum. pſalmus Laudate do. oēs gen. an. Ortu regali preclara maria refulget ſupra celigenas cōſtitutū lāpade ſplendet. ps. Lauda anima mea. antiph. Ortus eius ſignis et virtutibus nobilitabatur quo mundus exultabat celum congratulabatur ps. Laudate dñm quoniam bonus. ℣. Natiuitas tua virgo dei genitrix mundum illuminauit ſol enim iuſticie ex te proceſſit ps. Lauda hieruſalem Cap.

Ego quaſi vitis fructificaui ſuauitatem odoris et flores mei fruct⁹ honoris et honeſtatis. ego mater pulchre dilectionis et timoris et magnitudinis et ſancte ſpei. ℟. Stirps ieſſe. hym. Aue maris ſtella. ℣. Diffuſa ẽ gratia. an. Natiuitas tua dei genitrix virgo gaudium annunciauit in vniuerſo mundo ex te enim ortus eſt ſol iuſticie chriſt⁹ deus noſter qui ſoluens maledictionem dedit benedictionem et confundens mortem donauit nobis vitam ſempiternam. ps. Mag. Or.

Supplicationem ſeruorum tuorum deus miſerator exaudi vt qui in natiuitate dei genitricis et virginis congregamur: eius interceſſionibus a te de inſtãtibus periculis eruamur. p

[illegible] Ad ma. Inuitat. Corde et voce ſimul xp̄m regẽ veneremur virginis et matris iubilet nobilis ortus. ps. Venite. hymnus. Que terra. In p̄mo nocturno. anti. Hodie nata eſt beata virgo maria ex progenie dauid per quã ſalus mundi credentibus apparuit. ps. Domine dominus noſter. an. Beatiſſime virginis marie natiuitatẽ deuotiſſime celebremus vt ipſa pro nobis intercedat ad dominum ieſum xp̄m. ps. Celi enarrant. an. Quãdo nata eſt virgo ſacratiſſima tunc illuminatus eſt mundus ſtirps beata radix ſancta et benedictus fruct⁹ vẽtris eius. ps. Domini ẽ terra. ℣. Diffuſa eſt. Lectio. j.

Oſculetur me oſculo oris ſui: quia meliora ſũt vbera tua vino: fragrãtia vnguẽtis optimis. Oleum effuſum nomen tuum ideo adoleſcentule dilexerũt te. ℟. Hodie nata eſt beata v̄go maria ex progenie dauid per quam ſalus mundi credentibus apparuit. Cuius vita glorioſa lucem dedit ſeculo. Gl⁹. Beatiſſime virginis marie natiuitatẽ deuotiſſime celebꝛemꝰ Cuiꝰ vita. Lectio ſcḋa.

INtroduxit me rex in cellaria ſua Exultabimus et letabimur in te memores vberum tuoꝝ ſuper vinũ Recti diligunt te Nigra ſũ ſed foꝛmoſa filie hieruſalem: ſicut tabernacula cedar ſicut pelles ſalomonis. Nolite me conſiderare φ fuſca ſim: quia decoloꝛauit me ſol. R. Beatiſſime virginis marie natiuitatem deuotiſſime celebꝛemus vt ipſa pꝛo nobis intercedat ad dominũ ieſum chꝛiſtum. V. Cum iocunditate natiuitatem beate marie celebꝛemus. Ut. Lec. iii.

FIlii matris mee pugnauerunt contra me/ poſuerunt me cuſtodẽ in vineis/ vineam meũ non cuſtodiui. Judica michi quẽ diligit aĩa mea vbi paſcas vbi cubes in meridie: ne vagari incipiã poſt greges ſodaliũ tuoꝝ. Rm. Ad nutũ domini nrm ditantis honoꝛẽ Sicut ſpina roſã genuit iudea mariã. V. Ut vicĩ virtus operiret grã culpã. Si. In. ii. noc. a. Hodie nata ẽ virgo maria ex ſemine abꝛahe letãtur archangeli exultant oẽs ſcti ꝛ gaudet omis mũdꝰ. p Eructa. a. Dignũ nãqꝫ eſt vt ei cũ ſũma deuotione famulemur ꝑ quã nobis virginitatis inſignia pullularũt. p. Deꝰ nr. Bñdicta et venerabilis es ſancta maria virgo dei genitrix cuius natiuitatẽ celebꝛemus vt interceſſio ipſius ſit pꝛo nobis ad dñz. ps. Fũdamẽta. V. Specie tua. Lec. iiii.

PUlchꝛe ſunt gene tue ſicut turturis: collũ tuum ſicut monilia. Murenulas aureas faciemus tibi vermiculatas argẽto Cũ eẽt rex ĩ accubitu ſuo nardus mea dedit odoꝛẽ ſuũ Faſciculus mirrhe dilectꝰ meus michi iẽ vbera mea ꝯmoꝛabit. R. Gloſe virgĩs marie oꝛtũ digniſſimũ recolamꝰ Cuiꝰ dñs humilitatẽ reſpiciens angelo narrante concepit redemptoꝛem mundi. Uſus. Hodie nata eſt beata virgo maria ex ꝓgenie dauid. Cuius Lectio quinta.

BOtrus cypꝛi dilectꝰ meus michi: in vineis engaddi. Ecce tu pulchꝛa es amica mea: ecce tu pulcra oculi tui colũbarum. Ecce tu pulcher es dilecte mi et decoꝛus. lectulus noſter flo [illegible] ligna domoꝝ nr̄aꝝ cedrina laquearia nr̄a cypꝛeſſina. ℟. Natiuitas glorioſe virginis marie ex ſemine abꝛahe orta de tribu iuda clara ex ſtirpe dd. Cuiꝰ vita inclita cunctas illuſtrat eccl'ias. ℣. Cū iocūditate natiuitatem beate marie celebꝛemꝰ. Cuius vita inclita. Lec. vi.

Ego flos campi et liliū conuallium. Sicut liliū inter ſpinas: ſic amica mea inter filias. Sicut malus inter ligna ſiluarum: ſic dilectus meus inter filios. Sub vmbꝛa illiꝰ quē deſiderauerā ſedi: et fructꝰ eius dulcis gutturi meo. Introduxit me rex in cellā vinariā: ordinauit i me caritatē. ℟. Stirps ieſſe virgam ꝓduxit virgaq; florē. Et ſuper hūc florem requieſcit ſpūs almus. ℣. Virgo dei genitrix virga et flos filius eiꝰ. Et. In iii. noct. aā. Natiuitas eſt hodie ſctē marie virginis cuiꝰ pulchꝛitudinē reſpexit deus et viſitauit humilitatem ſuā. ps. Cantate. i. an. Iſta eſt ſpecioſa electa a dn̄o cuius natiuitatē celebꝛemꝰ vt ipſa intercedat pro nobis ad dn̄m deum nr̄um. ps. Dn̄s reg. xcvi. aā. Felix namq; es beata virgo maria que et genitricis dignitatē obtinuiſti ⁊ virginalē pudiciciā nō amiſiſti. ps. Cantate. ii. ℣. Adiuuabit eam. Initium ſancti euāgelii. Secundum matheum primo.

Liber generationis ieſu xp̄i filii dd filii abꝛahā. Et re. Omelia venebede pꝛeſbyteri de eadē le. Prefatio totius operis pꝛemiſit de quo dicturus erat id eſt de chꝛiſto per quem aſcendit ad dauid cui dictū eſt. De fructu ventris tui ponā ſup ſedē tuā: et a dauid vſq; ad abꝛahā cui ꝓmiſſū eſt in ſemine tuo benedicentur oēs gētes terre. ad quē fuit pꝛincipiū pꝛomiſſionis. ℟. Natiuitas tua dei genitrix virgo gaudiū ānunciauit i vniuerſo mūdo. Ex te enim oꝛtus eſt ſol iuſticie chꝛiſtus deus noſter qui ſoluens maledictionē dedit bn̄dictionē et ꝯfūdēs mortē donauit nobis vitā ſempiternā. ℣. Felix nāq; es q̄ ſola genitricis dignitatem obtinuiſti ⁊ v'ginalē pudiciciā non amiſiſti. Ex. L. vii.

Matheus librū gn̄ationis ieſu xp̄i ſe ſcri pꝛiorū promiſſit/in quo ſalus generis humani oſtenderetur. que in noīe ieſu ſonat: quia ieſus ſaluatoꝛ interpꝛetatur. Nam chꝛiſtus vnctꝰ in latinum interpꝛetatur. ℟. Coꝛde et aīo xp̄o canamus gloꝛiam ĩ his ſacris ſolēniis pꝛecelſe genitricis dei marie. ℣. Omnes in vnum cōgregati collaudemus dominum ieſū chꝛiſtum. In his. Lc̄o nona.

Ipſe autem chꝛiſtꝰ pꝛe participibus ſuis a deo vnctus eſſe legitur. quia in eo oēm plenitudinem inhabitare cōplacuit qui venit in mundum per electos patres et circunciſos. Nam electus in dauid: et circūciſus ĩ abꝛaham demonſtratur. ℟. Solem iuſticie regē paritura Stella maria maris hodie pꝛoceſſit ad oꝛtū. ℣. Cernere diuinum lumē gaudete fideles. Stella m. Gloꝛia. Stella. Pꝛoſa.

Hodie pꝛodit virga ieſſe de radice. Uirga vere flos noſtre geniture. ℣. Clara de ſtirpe dauid regali iure. ℣. Oꝛta de tribu iuda generoſa. ℣. Ueteris et patriarche abꝛahe. ℣. Pulchꝛe pꝛoceſſit ad oꝛtum. hs Te deum lauda. ℣. Specie tua. In laudibus. antiph.

Natiuitas gloꝛioſe virginis marie ex ſemine abꝛahe oꝛta de tribu iuda clara ex ſtirpe dauid. ps. Dominus regnauit. an. Natiuitas eſt hodie ſancte marie virginis cuius vita inclita cunctas illuſtrat eccleſias. ps. Iubilate. an. Regali ex pꝛogenie maria exoꝛta refulget cuius pꝛecibus nos adiuuari mēte et ſpiritu deuotiſſime poſcimus. ps. Deus deus meus. an. Coꝛde et animo chꝛiſto canamꝰ gloriam in hac ſacra ſolennitate pꝛecelſe genitricis dei marie. ps. Benedicite. an. Cum iocunditate natiuitatem beate marie celebꝛemꝰ vt ipſa pꝛo nobis ĩtercedat ad dominum ieſum chꝛiſtū. ps. Laudate dominum de celis. Cap̄m. Ego quaſi vitis. hyꝰ. O gloꝛioſa domina. ℣. Elegit eam deus et pꝛeelegit eam. ℟. Et habitare eā facit in tabernaculo ſuo. an. Natiuitatem hodiernam perpetue virginis genitricis dei marie ſolenniter celebꝛemus qua celſitudo thꝛoni pceſſit alleluya. ps. Benedictus domi. oꝛ.

supplicatiōem. et dicetur ad horas et ad scdas vespe. per octa. et in octa. nisi dñ. Ad primā ant. Natiuitas gloriose. ps. Deus in nomie ps. Quicūq; vult. Sub eadē ant. dicitur. ℟. Jesu xpe et alia sicut in aliis festis principal. dicitur. ℣. Qui de virgine. Ad terciam. an. Natiuitas est hodie. cap. Ego quasi. ℟. Diffusa est. Ad sextā. an. Regali. Cap.

Transite ad me omēs qui cōcupiscitis me et a generationibus meis implemini: spiritus enī meus super mel dulcis et hereditas mea super mel et fauū: memoria mea in generatione seculorū. ℟. Specie tua. Ad ix. an. Cū iocūdi. Cap.

Qui edūt me adhuc esurient. et qui bibūt me adhuc sitient: et qui audit me non confundetur: et qui operantur in me non peccabunt. et qui elucidāt me vitam eternam habebunt. ℟. Adiuuabit eam. ℣. Elegit eam. Ad secūdas vesperas an. Natiuitas gloriose. ps. Dixit dñs. ant. Natiuitas est hodie. ps. Cōfitebor. an. Regali. ps. Beatus vir. an. Corde et aio. ps. De profūdis. an. Cum iocunditate. ps. Memēto. cap. Ego quasi. ℟. Solem iusticie. Loco hymni dr̄ sequētia Hac clara die: require in scdis ves. assūptio. ℣. Diffusa est. an. Gloriose virginis marie ortum dignissimū recolamus cuius dñs humilitatem respiciēs angelo narrāte concepit redemptorem mundi allā. ps. Magnifi. or. vt s. Per octa. Inuitatoriū. Corde et voce. ps. Venite. hy. Quem terra. In prio noc. an. Hodie nata. ℣. Domine dñs nr̄. et cetere aīe cū ps in noc. vt in die. ℣. Diffusa est gratia. Lcō prima

Beata dñi mater et perpetua virgo maria prius usq; nasceretur enunciata est oraculis et designata miraculis. Nata vero progenie diuinitus ordinata priuilegio virtutum enituit insignis. Tria ℟ia de hystoria infra oct. per ordiñ dñr. L. ii

Dixit eternus ad veterem. deus ad serpentē Inimicicias ponam inter te et mulierem et semen tuum et semen illius. Lcō iii

Quid autem est fratres carissimi i hoc loco caput serpentis conterere nisi pꝛincipalem dyaboli ſuggeſtionem id eſt concupiſcentiam reſiſtendo ſuperare? Si ergo queratur que nam mulier huiuſmodi victoꝛiam operata ſit: pfecto non reperitur i linea generationis humane: donec perueniatur ad illam de qua nūc agimus ſanctarū ſanctam. ꝟ. Specie tua. In laudibꝫ hec ſola ant. Natiuitas glorioſe ꝑs. Dñs regnauit. Et cetera ad matutinas vt i die. Mēo. de ſcō goꝛgonio mr.

SAnctus martyꝛ Oꝛ. tuꝰ goꝛgoniꝰ dñe ſua nos q̄s interceſſiōe letificet et pia faciat ſolēnitate gaudere. Per. Mēoꝛie feria. p octa. non dr̄. Ad pꝛimā. a. Natiuitas. Ad iii. an. Regali. Ad vi. an. Coꝛde ꝛ aio. Ad ix. an. Cū iocūd. et cetera ad hoꝛas vt in die. Ad vēſu per pſs hec ſola ant. Natiuitas. ꝑs. Dixit dñs. et ceti pſ ſicut i die. xp̄m. Ego quaſi. hyꝰ. Aue maris ſtel. ꝟ. Diffuſa eſt. Una de ais ſequētibꝫ dr̄ ſup Magt. quotid. infra octa. p oꝛdinē: niſi in dñica. an. Celeſte beneficiū. an. Btā ꝑgenies. an. Oꝛtu regali. an. Oꝛtus eius. ant. Natiuitas tua. oꝛ. vt ſup.

CHis dñr matutie hoꝛe ꝫ veſpe quotidie per oct. niſi in dñica vſq ad feſtū exaltatiōis ſctē crucis. De martyꝛibus pꝛotho et iacincto fiat mēo. ant ꝛ ꝟ de cōi pluriuoꝝ martyꝛum. Oꝛatio.

BEati pꝛothi nos dñe ꝛ iacincti foueat glioſa confeſſio: et pia iugiter interceſſio tueatur. Per do.

Die tercia. Lectio pꝛima.

LOquamur fratres aliquid in laudibꝰ ſacratiſſime virginis marie. Sꝫ quid nos tātilli/quid actione puſilli/in eius laudibus referemꝰ: cum etiam ſi omnium noſtroꝛum membꝛa verterentur in linguas: eā laudare ſufficeret nullus.

Lectio ii.

HEc eſt illa mulier que ſola meruit mater et ſponſa vocari. Hec pꝛime matris dāna reſoluit: hec homini perdito redēptionē adduxit. L. iii.

MAter enim generis noſtri penam intulit mūdo: genitrix domini noſtri ieſu chꝛiſti ſalutē edidit mundo. Auctrix peccati eua. auctrix meriti maria. Eua occidēdo obfuit: maria viuificando pꝛofuit. Tu autem.

Die quarta. Lcō pꝛima

Merito itaqꝫ ſacratiſſima maria ſingulari a nobis preconio extollitur: que ſingulare commercium prebuit mūdo. Denique tamen ſe ad celi veſtigia ſublevauit: vt verbum in principio apud deum de ſuperna celi arce ſuſciperet. Lectio ii.

O Felix maria et oī laude digniſſima. O genitrix glorioſa: o ſublimis puerpera. cuius viſceribus auctor celi terreqꝫ committitur. Lectio tercia.

Speciosa velut columba: pulchra vt luna/ electa vt ſol. Signaculum fidei/ reparatio vite/ introitus vie/ ianua celi/ decꝰ mulierum/ caput virginū. Ortus concluſus fons ſignatꝰ puteus aquarum viuentiū.

¶ Die quinta. Lectio prima.

Quid enim dicam de te dn̄a. pauper ingenio: cū de te quidquid dixero minor laus eſt quam dignitas tua meretur. Si celo vocē altiorē? Si matrem gētium dicā precederis: ſi formam dei te appellem digna exiſtis. L. ii.

Quid enim de te digna dicam? Quid referam cū non ſufficiat lingua carnis: tuas enarrare virtutes has iterum laudes ſileſcat lingua carnis que ſemꝑ ardeat intus. Lectio tercia.

Hec eſt enim dei ſponſa fōs ille ſignatꝰ et porta in domo domini clauſa. Ad hanc namqꝫ vt dixi ſpiritus ſanctus deſcēdit/ huic virtus obumbrauit altiſſimi. Hec eſt immaculata a coitu/ fecunda partu: virgo lactans angelorum et hominum cibum nutriens. Tu.

¶ Dñica infra octa. Ad vesp. an. Natiuitas glorioſe. ps. Dixit dñs. cū re. Ego quaſi. ꝛ. Stirps ieſſe. hyꝰ. Aue maris ſtella. ꝟ. Diffuſa eſt. an. Natiuitas tua. ps. Magnificat. or. vt i die. Mēo. fiat de dñica. Ad matutinas tres lec. fiant. Lectio prima.

Beata igitur et venerabilis virgo maria, mater domini noſtri ieſu chriſti ſecundum carnem ex ſemine abrahe orta de tribu iuda clara ex ſtirpe dauid/ filia hieruſalem/ ſtella maris/ ancilla dei/ regina gentium/ domina regum/ ſponſa dñi/ mater xp̄i. Lectio ii.

Hec itaqꝫ electa et inſignis inter filias non fortuitu quidem: aut ſolo placito parentum aut pletice; ſed diuina diſpenſatione nomē accepit. Ita vt ipſa quoq; vocabuli ſui figura magnū quiddā intueretur. Interpretatur enim maris ſtella: mater alma, celi porta. Quid ergo predicti nominis interpretatio gerat: per ſimilitudinē oſtendamus. Nautis quippe mare tranſeuntibus vocare opus eſt ſtellam hanc a ſummo cardine longe choruſcantem. et ex reſpectu illius eſtimare atq; dirigere curſum ſuū / vt portum deſtinatum apprehendere poſſint. Lectio iiii.

Simili mō fratres cariſſimi: oportet vniuerſos xp̄icolas inter fluctus huius ſeculi remigantes attendere maris ſtellam id ē mariam que ſupremo rerū cardini deo proxima eſt. L. v.

Hinc ſi quis interroget qualis olim in anima fuerit hec virgo que ſic omnibus ſanctis ſpectanda atq; imitanda proponitur: veraciter reſpondemus quia longe profectior q̄ noſtra ratiōe demonſtrari poſſit. Lectio ſexta

Hoc autem imprimis aſtruere fas eſt: q anima ipſius et caro quam elegit et habitaculum ſibi fecit ſapientia dei patris: ab omni malicia et immūdicia puriſſima fuit: affirmāte ſcriptura. quoniam ī maliuolam aīam non introibit ſapientia: nec habitabit in corpore ſubdito peccatis. Tres vltime lectiōes de expoſitione euangel. ſicut in die. et cetera. ad matu. et horas erunt ſcdās veſ. vt ī die. excepto q ad ſcdās veſ. nō dicit̄ v. aīe nec R̄.

¶ In exaltatione ſancte crucis. Ad veſpas ſuper pſ. an. Dulce lignū dulces clauos dulce pondus ſuſtinet qđ meruit portare preciū hui9 ſeculi. pſ. Laudate pueri do. et ceteri pſalmi. Laudate.

Capitulum

Michi autem abſit gloriari niſi in cruce dñi noſtri ieſu xp̄i p quē michi mūdus crucifixus eſt ⁊ ego mundo. Hymnus

Impleta ſunt que concinit dauid fidelis carmine: dicendo nationibus regnauit a ligno deus.

Arbor decora et fulgida ornata regis purpura electa digno ſtipite tam ſancta membra tangere.

Mundi cuius brachiis precium pependit seculi statera facta est corporis predam tulit tartaris. O crux ave spes unica hoc exaltationis tempore auge piis iusticiam reisque dona veniam. Te summa deus trinitas collaudet omnis spiritus quos per crucis misterium salvas rege per secula. Amen. V. Hoc signum crucis erit in celo. R. Cum dominus ad iudicandum venerit. Antiphona. O crux splendidior cunctis astris mundo celebris hominibus multum amabilis sanctior universis que sola fuisti digna portare talentum mundi dulce lignum dulces clavos dulcia ferens pondera salva presentem catervam in tuis hodie laudibus congregatam alleluya alleluya. Tunc eat processio ante crucifixum cantando dicturi antiphonam. Ps. Magnificat. Oratio.

Deus qui unigeniti filii tui domini nostri iesu christi precioso sanguine humanum genus redimere dignatus es: concede propicius. ut qui ad adorandam vivificam crucem adveniunt a peccatorum suorum nexibus liberentur. Per eundem. Memoria de domina si qua fuerit. Postea memoria de sanctis martyribus cornelio et cypriano. An. Isti sunt sancti. V. Letamini. Oratio.

Infirmitatem nostram quesumus domine propicius respice et mala omnia que iuste meremur sanctorum martirum tuorum cornelii et cypriani meritis et intercessionibus averte. Per. In redeundo fiat memoria de nativitate. Nativitas tua. Versus. Diffusa est gratia. Oratio. Supplicationem. In ecclesia vero ubi non est processio fiat primo memoria de sancta maria. Postea de dominica si qua contigerit. deinde de martyribus ut supra. Vespere et matutine de beata maria hac die dicantur sicut solent dici extra octava. similiter non obstante mutatione. Completorium mutatur. Ad matutinas Invitatorium. Regem dominum qui per crucis misterium redemit mundum. Venite [illegible] Hymnus. [illegible] Impleta sunt usque ad versum O crux ave cum V. Gloria tibi domine. In primo nocturno anti-

Adoramus te xp̄e et benedicimus tibi quia per crucem tuam redemisti mundum. ps Domine dñs nr̄. ā Per signum crucis de inimicis nostris libera nos deus noster. ps Dñe in ꝟtute. ā Nos autē gloriari oportet in cruce dñi nostri iesu christi. ps Dñi est terra. ꝟsus. Hoc signum crucis. Lc. i.

Postq̄ ab helena constantini principis matre sancta crux inuenta hierosolimis oportuno in loco honorifice est recondita: multorum temporꝫ labente curriculo cosdroes quidam persanus et impius regnū adeptus est persarum. Qui in tantam ausus est prorumpere proteruiā vt ab incolis vicinarū gentiū coli se iuberet vt deū/ et vocari se regē regū et dñs dñantiū. R̄. Dulce lignū dulces clauos dulce pondus sustinuit. Q̄ dignū fuit portare preciuꝫ huius seculi alła. ꝟ. Hoc signum crucis erit in celo cū dñs ad iudicandum venerit. Quod dignum. Lc. ii.

Cumq̄ syriam et palestinam subiugasset sibi et egyptum: et hierosolimā/ oēmq̄ finitimā regionē vastasset: postea incēdit atq̄ predauit. Ad sepulcrū dñi cū accedere voluisset: territus rediit: sed tñ ligni salutaris partem quā religiosa regina reliquerat: asportauit. R̄. Hoc signuꝫ crucis erit in celo cū dñs ad iudicandū venerit. Tunc manifesta erūt abscondita cordis nr̄i alleluya alła. ꝟ. Cū sederit filius hoīs in sede maiestatis sue et ceperit iudicare seculū per ignem. Tūc manifesta. Lectio. iii.

Fecerat namq̄ turrim argenteam: in qua interlucentes gēmas thronū q̄ extruxerat aureū in quo sedem parauerat atq̄ iuxta eam quasi collegā sibi crucem dñicaꝫ posuerat filioq̄ suo regno tradito ipse in fano huiusmodi residebat. R̄. O crux viride lignum quia super te pependit redemptor rex israel o q̄ dulce lignum q̄ dulces clauos q̄ dulcia ferens pōdera. O q̄ preciosū lignū q̄ preciosa gēma q̄ xp̄m meruit sustinere. ꝟ. Custodi dñe gregē tuū quē redemisti p lignū sctē crucis. O q̄. In ii. noct. ā Salua nos xp̄e saluator p ꝟtutē sctē crucis q̄ saluasti petrū in mari, miserere nobis. ps. Exaltabo te. anti. Saluator mūdi salua nos oēs qui per crucē et sāguinē redemisti nos, auxiliare nobis te deprecamur deus nr̄. ps. Deus gā. aū. Adoremus crucis signaculū p qd salutis sūpsimus sacramētū. ps. Jubilate. v⁹. Exultent iu. In die lect. stante mar. Corne. i cypria. l. iiii

Tempore valeriani i galieni cū gloriā xp̄i nomē a gētilibus exosū interitione magna conaretur auferri: et acerpersecutio apud urbē romanā: beatissim⁹ cornelius pōtificatū p̄dicte urbis sūmis virtutib⁹ predicatus tūc regebat. ℟. Sancti tui dn̄e. Lectio quinta

Adductus itaq̄ a p̄side e diuturnis tormētis afflictus: gladio finiuit tp̄alē vitā. In diebus illis btūs cyprianus cartaginēsē regebat ecclesiam. ℟. Verbera carnificum. l. vi.

Cumq̄ comprehensus esset cyprianus: iniquis tribunalibus p̄sentatur. Tunc prefectus proconsul dixit. Diu sacrilega mente vixisti: et ideo cunctis nequissimi criminis auctor: eris ipse documentum et exemplum his quos sceleri tuo aggregasti. Et his dictis capitalem eius iussit subire sentenciam. Tu autē. ℟. O constantia martyrū. Cetera vbi precedentia sunt in communi plurimorum martirū. In tercio nocturno an. Tuam crucem adoramus domine tuam gloriosam recolimus passionē miserere nostri qui passus es pro nobis. ps. Notus in iudea. an. Crux alma fulget per quam salus reddita ē mūdo crux vincit crux regnat crux repellit omē crimē. Alleluya. ps. Cātate ii. an. Crux fidelis inter omēs arbor una nobilis nulla silua talem profert frōde flore germine dulce lignū dulce clauos dulce pondus sustinēs. ps. Dominus regnauit exultet terra. V⁹. Omnis terra adoret te deus. Euāge. Scdm iohēm xii.

In illo tempore: Dixit iesus discipulis suis. Nunc iudicium est mūdi: nunc princeps mundi huius eiicietur foras. Et reliqua. Sermo ex commentario beati augustini episcopi de eadem lectione.

NOn de illo iudicio dicit quod in fine futurum eſt/q̄ mali a bonis ſeparandi ſunt: ſed de illo iudicio qđ quotidie fit in ſancta eccleſia quo dyabol⁹ de cordibus hominum in chriſtum credentium expellit. ℟. Tuam crucē adoram⁹ domine tuam glorioſam recolimus paſſionem Miſerere nobis qui paſſus es ꝓ nobis. ℣. Adoram⁹ te chriſte et benedicim⁹ tibi quia per crucem tuam redemiſti mundum. Miſere. Le viii

Sed forte querit aliquis quare dñs nunc dicat dyabolum foras eiiciēdum cum ab initio mundi de cordibus fidelium ſuorum eiectus ſit? Sed ideo hoc nūc dicit implendum: q2 quod in pauciſſimis hominibus geſtum eſt: nunc in oībȝ pene nationib⁹ et populis predicitur implēdum. ℟. Adoramus te chriſte et benedicimus tibi Quia per crucem tuam redemiſti mūdum. ℣. Per ſignum crucis de inimicis noſtris libera nos deus noſter. Lectio nona.

Et ego ſi exaltat⁹ fuero a terra: omnia traham ad meipſum. Omnia ſe dicit tracturū de quibus ſupra dixerat: princeps mūdi huius eiicietur foras/homines videlicet de quorum cordibus dyabolum expellebat. ℟. Per tuam crucē ſalua nos chriſte redēptor: qui mortem noſtram moriendo deſtruxiſti et vitam reſurgendo reparaſti alleluya. ℣. Miſerere nobis ieſu benigne q̄ paſſ⁹ es clemēter pro nobis. Et. Glia pa. Allā. ps. Te deum. ℣. Adoramus te. In laudibus. an.

O Magnū pietatis opus mors mortua tunc eſt quādo in ligno mortua vita fuit. ps. Dñs regnauit. an. Ecce crucem domini fugite p̄tes aduerſe vicit leo de tribu iuda radix dđ alla. ps. Iubil. an. O crux admirabilis euacuatio vulneris reſtitutio ſanitatis. ps. Deus deus me⁹. an. Sup oīa ligna cedrorū tu ſola excelſior in qua vita mundi pependit in qua xp̄s triūphauit et mors mortem ſic ſuperauit in eternum. ps. Bened. an. Crux bñdicta nitet dñs quā carne pepēdit atq3 cruore ſuo vulnera noſtra lauit. ps. Laud. cp. Michi aūt. hy. O crux aue. ℣. Dicite in

O crux benedicta que sola fuisti digna portare regem celorum et dominum. ps. Benedictus. In fine alter sup pso. Bndm⁹. Megend. de alla. nisi i alio festo psal. ch. esse. Hic eat pcss. ante crucifixum cantādo a'iam predictā ante pss. Benedictus. or. Deus qui et dicat ad horas. Mēo. de dñica si qua fuerit. Mēo. de festis martyribus. ant. Istorum est enim. v. Mirabilis de⁹. or. Infirmitatē. In redeundo dicat mēo. de natiuitate. an. Natiuitatē hodier. v⁹. Elegit eam. or. vt s. Ad primā ā. O magnum. ps. Deus in nomine. ps. Quicunq; vult. sub eadē ant dñe. R. Jesu xpe fili alla. v. Qui de vir. v. ad iii. ā. Ecce cru. Michi aūt. R. Hoc signū crucis erit i celo al. al. v. Cū dñs ad iudicādū venerit. Al. Adora⁹. Ad vi. ā. O crux sp.

Xps factus ē p nobis obediens vsq; ad mortem, mortē aūt crucis. R. Adoramus te xpe et bndicim⁹ tibi al. all. v. Qz p crucē tuā redemisti mūdū. Al. v. Dicite i na. Ad nō. Crux be. cap.

Propter qd ⁊ de⁹ exaltauit illū et donauit illi nomē qd est sr oē nomē: vt in noīe iesu oē genu flectatur celestiū terrestriū et infernorum. et oīs lingua cōfiteatur qz dñs iesus xps in gloria est dei patris. R. Dicite in nationib; Allā allā. v. Qz dñs regnauit a ligno. Allā. v. Oīs terra adoret te deus ⁊ psallat tibi. R. Psalmū dicat noī tuo dñe. Ad scdās vs. ant. O magnū. cū aliis iiii. aīis sequētib; et pīs dominicalib; cap. Michi aūt. R. Per tuā crucē⁹. Impleta sūt. cū oib; alijs sicut ad pmas vesperas. h⁹. Hoc signum. an. O crux benedicta. ps. Magnificat. or. vt s. Mēo. de natiuitatē. an. Natiuitas. v. Diffusa. or. Supplicationē. Mēo. de dñica si qua contigerit. Memoria de sancto nichomede martyre. Oratio.

Adesto dñe pplo tuo vt btī nichomedis martyris tui merita pclara suscipiens: ad impetrandam miam tuā sēper ei⁹ patrociniis adiuuemur. Per dn.

Si festū exaltationis sancte crucis i dñica cōtigerit: tūc pcio de ipsa dñica fiat mēo. et postea de aliis vt supra.

¶ In octa. sācte marie vir.

ginis. Ad matutinas et ad alias horas et ad ſcdās vſ ſicut ī die natiuitatis beate marie. excepto ꝙ ad ſcdās vſ non dicit niſi vna ſola ant ſup pſos. nec ℟. cū his lect.

Lec. i.

Titulus virginitatis fratres cariſſimi in maria et ī chriſto dedicatur virginibus. Et vt ſciatis virginitatem eſſe nature: virgo naſcitur caro de nuptiis: in fructu reddens quod in radice perdiderat.

Le. ii.

Virgo etenim mater dñi eſt ſimplex pura/ſinceris/fecunda/virge flos chriſtus eſt dicens. Ego flos campi: et lilium conuallium.

Lectio tercia.

In alio loco lapis preciſus de monte predicat ſine manibus: ſignificante propheta virginem naſcituram eſſe de virgīe.

L. iiii.

Chriſtus virgo/mater virginis noſtra virgo puerpera maria. Cuius integritatem et perpetuam virginitatem denuncians vidiſſe ſe dicit in monte alto nimis edificationem ciuitatis cui' porte plurime ſignificabantur. vna tamē clauſa deſcribit.

L. v.

Et dixit domin'. Porta hec clauſa erit: et nō aperietur et vir non tranſibit per eam. qm̄ dñs de' iſrael ingreſſus eſt per eam. eritq; clauſa. Princeps ipſe ſedebit in ea: vt comedat panē coram dño.

Lectio ſexta.

Que eſt porta niſi maria? Ideo clauſa: quia virgo. Porta igitur maria per quam chriſtus intrauit in hunc mundum/quando virginali fuſus eſt partu et genitalia virginitatis clauſtra non ſoluit. Tres vltime lec. de expōe euangelii Liber generationis.

¶ Sancte eufemie vir. et mar. Oro.

Omnipotens ſempiterne deus qui infirma mūdi eligis vt fortia queq; confundas: concede propicius: vt qui beate eufemie martiris tue ſolennia colimus: eius apud te patrocinia ſentiamus. Per. Tres lec. fiāt. et cetera de cōi vni' virginis et mar.

¶ Sancti lamberti epi et mar. Tres l. fiāt et cē de cōi vni' mar. et pōti. or.

Preſta q̄s oīps deus/vt beatum lābertū quaz eccleſie tue pontificem eſſe conſtituiſti et martirē: ſuffragatorem nos facias habere perēnem. et ad beatitu dinis ſue cōſoꝛtium plurim introductorem. Per dn̄m.

¶ In natali ſancti mathei apoſtoli et euāgeliſte. ad veſperas ſuper pſ̄s an. Ego te ſoꝛtes. pſ. feriales. cap. Similitudo. R. Similitudo vultus. Hymnus.

Mathee ſancte bino pollēs munere ſedulis ieſum interpella queſtibus/ vt nos in mundi gubernet turbinibus ne poſt eternus ſoꝛbeat interitus. Annue chriſte. V. In omnem terram. an. Ecce ego iohānes. ps. Magnificat. Oratio.

Da nobis q̄s oīps de⁹ vt beati mathei apoſtoli tui et euāgeliſte quam preuenimus beata ſolennitas et deuotionem nobis augeat et ſalutem. Per. Ad matutinas ix lec. fiāt. Lectio i.

In dieb⁹ illis erāt duo magi zaroes et arphaxat apud ethiopes in ciuitate que dicitur nadab: i qua erat rex noīe egippus. hunc itaq; ludificabāt hi duo magi vt dicerēt ſe deos eſſe. Le. ii.

Et credebat eis oīs populus/ et ipſe rex etiaz maioꝛ pte ciuitatis. Et ibat opinio eoꝝ per totam ethiopiam: ita vt ex longinquis regionib; ethiopie venirēt et adoꝛarent eos. Lcō iii.

Faciebant enim ſubito greſſus hoim rigi ⁊ tā diu immobiles manere: q̄diu ipſi voluiſſet. Similiter et viſ⁹ et auditus hoim a ſuo officio refrenabant. Le. iiii.

Imperabant ſerpētib⁹ vt percuterēt: et incātando curabāt. Deus autē curam hoim gerēs: matheum apl̄m contra hos miſit. Qui ingreſſus ciuitatē/ cepit detegere preſtigia eoꝝ. Lcō v.

Hunc cum vidiſſet ethiops eunuch⁹ candacis nomie qui fuerat a philippo apoſtoloꝛum diſcipulo baptizatus: pꝛocidit ad pedes eius adoꝛans et dicens: quia reſpexit de⁹ ciuitatem iſtam vt liberet eam de manu hoꝛum quos putant ſtulti hoies eſſe deos. Le. vi.

Suſcepit itaq; eum in domum ſuam. Et veniebant ad eum omnes amici candacis/ et audientes verbum vite: credebant et baptizabantur videntes omnia mala que magi faciebant hominib⁹ per apoſtolum eſſe euacuata.

Secūdum matheū. ix.

In illo tempoꝛe. Cum

tranſiſſet ieſus vidit hominem ſedentem in theloneo matheum nomine: et ait illi. Sequere me. Et reliqua

Omelia venerabilis be. pſbiteri de eadē lectione

Ex lectione euāgelica fratres cariſſimi audiuim⁹ q₃ ſedentem in theloneo matheum ac tempoꝛalibus curis intentum: repente dn̄s miſeratus vocauit. ⁊ de publicano iuſſū. et de thelonario diſcipulū fecit. L. viii.

Tantam ergo gratiam dn̄s apoſtolo tribuit: vt nō ſolum pꝛedicandi verumetiam ſcribendi euangelium illi miſteriū cōmiſit/vt qui terreſtriū curam omiſerat: celeſtium eſſe talentoꝛum diſpenſatoꝛ inciperet. Lectio nona.

Uidit ergo deus id eſt ieſus hominē non tam coꝛpoꝛis intuitu q̄ȝ interne miſerationis aſpectibus et petrum negantem vt reatum ſuum cognoſceret: ⁊ deflere poſſet: reſpicere dignat⁹ eſt. Et cetera ad matutiū. et ad alias horas de communi euangeliſtarum cum hac oꝛatione.

Beati apoſtoli tui ⁊ euāgeliſte mathei domine pꝛecibus adiuuemur vt qđ poſſibilitas noſtra non obtinet: eius nobis interceſſione donetur. Per. Ad ſecūdas veſperas. an̄. Dilecti deo. cum āīphonis ſequētibus et pſalmis de apoſtolis. Hym. Cum ambularēt et cetera de cōmuni euangeliſtaꝝ. Memoꝛia de martiribus mauricio ſocioꝝ eius. an̄. Gaudent in celis anime. V. Letamini. Oꝛ.

Deus qui es ſanctoꝛuȝ tuoꝛum ſplendoꝛ mirabilis/quiq₃ hunc diem in honoꝛe beatoꝛum martyꝝ tuoꝛum mauricii exuperii candidi victoꝛis innocentii: et vitalis cum ſociis eorum martirio conſecraſti: da eccleſie tue de natalicio tante feſtiuitatis letari: vt apud tuam miſericoꝛdiaȝ exemplis eoꝛum et meritis adiuuemur Per dominū.

Ad matu. ix. lc. ſtāt. Le. i.

Tēpoꝛib⁹ diocleciani imperatoꝛi cū ipſe ad cōſoꝛtiū imperii maximianū ceſarem feciſſet: eumq₃ contra amādum ad gallias deſtinaſſet. dedit ei legionem thebeam ex oꝛiētalibus militib⁹ ad ſupplementuȝ ſui exercitus. Lectio ſecunda.

Que legio ſex millia ſexcentos et ſexaginta ſex viros validos armis et nemis inſtructos: antiquorū romanorꝝ habebat exēplo. Lec. iii.

Hec namqꝫ legio xpiane religionis ritum apoſtolicali traditiōe ſuſceperat. fidemqꝫ ſacrā armis omnibus preponebat. Erat in eadem legione primicerius mauricius: et ſignifer exuperius: et candidus ſenator: qui ita cōmilitonibus preerant: vt amore potius equalitatis quā terrore militarem obedientiam perciperent. Lectio quarta.

Erant autem viri in armis bellicis ſtrenui et virtute nobiles: et nobiliores fide. maximianus vero ceſar vſu militie bellicis erat aptus: ſed ydolorū ſpecialis cultor crudelitate/ auaricia/ libidīe/ ceteriſqꝫ viciis obſeſſus. Lec. v.

Maximianus vero dum ad ſacramenta ſuperſtitionis nephāda cunctos in exercitu ſuo adeſſe cogeret: agnouit preteregreſſam legionem ſubitoqꝫ iracundia et furore repletus ſatellites miſit vt legionem predictam ad ſacrilegia ſua reuocarēt.

Tunc hi qui preerāt legioni cū militi aſſenſu dixerūt. Ad belloꝝ vſū paratam legionem: ad committenda vero ſacrilegia ſicut ceſar precepit. herodorum non exhibere: ſed eſſe ſibi animum vnū deū colere. Reuerſi itaqꝫ ſatellites nūciauerunt obſtinatos eſſe animos legionis nec velle imperatoris preceptis obedire. Et iratus maximianus: poſt diuerſa tormentorum ſupplicia cōdēnauit eos ad mortē. Tres vltime lectiones de expōne euangelii. Cum audieritis. Et cetera de cōi pluriuorꝝ martyrum cum oratione: vt ſupra. Sancte tecle virginis et martyris. Oratio.

Omnipotens ſempiterne deus qui nos ydoneos nos eſſe perpendis ad maieſtatem tuam ſicut dignum eſt exorandum: fac ſanctam virginem tuā teclam pro noſtris interuenire peccatis: cuius meritis nobis indulgentiam largiaris. Per. Tres lectiones fiant. et cetera de communi vnius virginis et martiris.

Sancti firmini epī et mar. Oratio.

Omnipotens ſempiterne deus qui hodiannuam diem honorabilem nobis i beati firmini martiris tui atq; pontificis ſolemnitate tribuiſti: da queſumus eccleſie tue i hac celebritate leticiam. vt cuius feſta pio amore veneramur in terris: eius interceſſione ſubleuemur in celis. Per.

Tres lectiones fiant et cetera de communi vnius martyris et pontif. Si hoc feſt. vel aliquod ſe. triũ lectiõ. ſſ ergi. chori. feria quarta vel ſexta quattuor tempor euenit. totum ſeruitium fiet de ſe. et nichil de feria. Si vero i ſabbato quattuor tẽporum aliquod tale feſtũ euenit. totum ſerui. fiet de feria et de feſto memo. tm̃.

Sanctorum martyrũ coſme et damiani. Oratio.

Preſta queſumus omnipotens deus vt qui ſanctorum martirũ tuorũ coſme ⁊ damiani natalicia colimus: a cunctis malis imminentibus eorum interceſſionib⁹ liberemur. Per.

Tres lectiones fiant et cetera de cõmuni plurimorũ martirum.

In feſtiuitate ſancti michaelis archangeli. Ad veſperas. an. Excelſi regis filium collaudant oĩs celici quẽ cherubin et ſeraphin ſanct⁹ pclamant ſeduli. ps. Lauda te pueri. ant. Cui ſol luna deſeruiunt per tẽpa qui reſides ſup thronos et iudicas equitatem aſſis nr̃is precibus pius et propicius. pſal. Laudate do. o. g. an. Prepoſitus paradiſi ianue: cetuſq; angelicus et patriarcharum cune⁹ cũ ceteris cõciuibus ſupernis nobis precentur veniam ad dominum. Lauda aĩa an. Sũma laus dulcis melodia te condecet per orbita q̃ centri chorus reſultat gaudẽs tali ſocio atq; plaudũt et reboant leta tanto nũcio o michael celorum prepoſite noſtras voces accipe ps. Laudate dñm qm̃ bonus. ant. Te deus omnipotens rogam⁹ vt interceſſione michaelis archangeli dare digneris nobis vitam perpetuam ps. Lauda hieruſalem.

Capitulum.

Significauit deus que oportet fieri cito loquẽs per angelum ſuum ſeruo ſuo iohanni qui teſtimonium perhibuit verbo dei: et teſtimonium ieſu chriſti in his quecunq; vidit. ℟. Te ſanctum dominum hym.

TIbi chriſte ſplēdor patris vita virtus cordium in conſpectu angelorum votis voce pſallimus alternantes ꝯcrepando melos damus vocibus. Collaudemus venerantes omnes celi milites ſꝫ precipue primatem celeſtis exercitꝰ michaelem in virtute conterentem zabulō. Quo cuſtode procul pelle rex chriſte piiſſime omne nefas inimici mundo corde et corpore paradiſo redde tuo nos ſola clementia. Gloriam patri melodiis perſonemus vocibus gloriam chriſto canamus gloriam paraclito qui deus trinus et vnus extat ante ſecula. amen. ℣. In conſpectu angelorum pſallā tibi deus meꝰ. ℟. Adorabo ad templum ſanctum tuum ⁊ confitebor nomini tuo. an. Dum ſacrum miſteriū cerneret beatus iohannes archangelus michael tuba cecinit ignoſce domine deus noſter qui aperis librum et ſoluis ſignacula eius. Alleluya. ps. Magnificat. Or.

DEus qui miro ordine angelorū miſteria hominū diſpenſas concede propiciꝰ. vt quibus tibi miniſtrantibus i celo ſemper aſſiſtitur: ab his in terra vita noſtra muniatur. Per. Nulla fiat memor. ad has veſperas. niſi hoc feſt. dñica cōtigerit. Ad matu. Inuita. Cuncta agmina angelorum adorant regē celorū et inter eos egregius michael archāgelus. venite adoremus. ps Venite. hy. Tibi xpe. In primo noctur. ant. Introibo i domū tuā dñe ⁊ adorabo ad tēplum ſāctū tuū. ps Verba mea. ā. Stetit angelus iuxta aram tēpli habens thuribulū aureum in manu ſua. ps. Dñe dominus noſter. an. Aſcendit fumus aromatum i cōſpectu domini de manu angeli. ps. In domino ꝯfido. ℣. In conſpectu angelorum Lectio prima.

ANgelorum quidem et hominum naturam ad cognoſcendum ſe deus condidit. Quam dum conſiſtere ad eternitatem voluit: eā ꝓculdubio ad ſuā ſimilitudinē creauit. ℟. Factū ē ſilētiū in celo dū ꝯmitteret bellū draco cū michaele archāgelo ⁊ audita ē vox milia miliū dicētiū. Salꝰ ho-

Hoꝛ et virtus oīpotenti deo ℣. Milia miliū miniſtrabāt ei et decies millies. cētena milia aſſiſtebāt ei. Salꝰ

Decem igitur dragmas habuit mulier: qꝛ nouem ſunt oꝛdines angeloꝝ Sed vt compleretur electoꝝ numerus: homo decimus eſt creatus. ℟. Stetit angelꝰ iuxta aram templi habens thuribulū aureū in manu ſua et data ſunt ei incenſa multa Et aſcendit fumus aromatum de manu angeli in conſpectu dn̄i ℣. Factum eſt ſilentium in celo et accepit angelus thuribulum et impleuit illud de igne altaris. Et. Le. iii.

Nouem vero oꝛdīes angeloꝛum dicimꝰ: quia videlicet eſſe ſacro eloquio teſtante ſcimus angelos/ archāgelos/ virtutes poteſtates/ pꝛincipatus/ dominationes/ thꝛonos/ cherubin/ atqꝫ ſeraphin. ℟. Te ſanctum dn̄m in excelſis laudāt oēs āgeli dicētes Te decet laus et honoꝛ dn̄e. ℣. Cherubin quoqꝫ ac ſeraphin ſanctꝰ ꝓclamant et oīs celicus oꝛdo dicēs. Te decet. In ii. noc. ā. Michael archāgele veni in adiutoꝛiū populo dei. Dn̄e quis. an. Michael pꝛepoſitus paradiſi quem honorificāt angeloꝛum ciues intercede pꝛo nobis ad dn̄m ps. Exaltabo. ii. ā. Glorioſus apparuiſti in conſpectu domini. pꝛopterea decoꝛem induit te dominꝰ. ps. Oēs gentes. ℣. Stetit angelus domini iuxta aram templi ℟. Habēs thuribulum aureum in manu ſua. Le. iiii.

Sed cur iſtos perſiſtentium choꝛos angeloꝝ enumerādo perſtrinximus ſi non eoꝛū quoqꝫ miniſteria ſubtiliter expꝛimamus Greca enim lingua angeli nuncii: archangeli vo ſummi nuncii vocantur. ℟. v. Venit michael archangelꝰ cum multitudine angeloꝛum cui tradidit deus aīas ſanctoꝝ Vt perducat eas in paradiſum exultationis. ℣. Data eſt poteſtas archāgelo gabꝛieli ſup aīas ſctōꝝ. Et. Le. v.

Sciendū vo qꝫ angeloꝝ vocabulū: nomen eſt officii non nature. Nam ſancti illi celeſtis patrie ſpūs ſemper quidē ſpiritꝰ ſunt: ſed ſemper angeli vocari nequaq̄ poſſunt. Reſpōſo. In tempoꝛe illo conſurget michael qui ſtat pro filiis vestris. Et veniet tempus quale non fuit ex quo gentes esse ceperūt usq; ad tēpus illud. V. In tpe illo salvabitur pplš meus oīs qui inventus fuerit scriptus in libro vite. Et. Lectio sexta.

Quia tunc solum angeli sūt: cum per eos aliqua nunciantur. Unde et per psalmistam dicit. Qui facit angelos suos spūs. Michael namq; quis ut deus. Gabriel autē fortitudo dei. Raphael vero dicitur medicina dei. R. Fidelis sermo et omni acceptione dign⁹ michael archāgelus qui pugnavit cum dyabolo. Gratia dei ille victor in celis extitit et ille hostis antiquus passus est ruinam magnā. V. Gaudent angeli et exultant archāgeli et collaudāt christum regem virtutes celorum. quia qui subvertebat oēs gētes perceptus est a michaele archāgelo. Gratia. In tercio nocturno. an. Concussum est mare et contremuit terra ubi archangel⁹ michael descendebat de celo. ps. Dñs regna. exul. an. Data sunt ei incensa multa ut adoleret ea ante altare aureū quod est ante oculos dñi. ps. Dñs regnavit irascātur. an. Laudem⁹ dñm quem laudāt angeli quem cherubin et seraphin sanct⁹ sanctus sanctus pclamāt. ps. Benedic. iii. V. Ascēdit fum⁹ aromatū. R. In cōspectu dñi de manu angeli. Secūdum matheū. xviii.

In illo tempore. Accesserunt ad iesum discipuli eius dicentes. Quis putas maior est in regno celorum? Et reliqua. Omelia bti maximi epī de eadē lect.

Ex hac lectione euāgelica intelligere possumus q humilitate pervenitur ad regnū: simplicitate penetratur celum. Quisquis ergo cupit divinitatis tenere fastigia. humilitatis yma sectetur. R. In cōspectu angelorum psallam tibi adorabo ad templum sāctum tuum et confitebor nomini tuo domine. V. De⁹ meus es tu et confitebor tibi de⁹ meus es tu et exaltabo te. Et confitebor. Lectio viii.

Occasio autem interrogandi domin⁹ quis illorum videretur et esset maior in regno celorum: ex superioribus fortassis acciderat. Nam enim viderāt petrū alii diſcipuli in redditione cenſus dño coequari / putãtes illũ eis oĩbus eſſe prelatum: in illa hora acceſſerũt ad ieſũ dicentes. Quis maior eſt in regno celorum? ℟. Archãgeli michaelis interuentione ſuffulti, te dñe deprecamur Ut quos honore proſequimur contingamus et mente. ℣. Perpetuũ nobis dñe tue miſerationis preſta ſubſidium, quibꝰ et angelica preſtitiſti ſuffragia non deeſſe. Ut. Le. ix.

Sed magiſter humilitatis vt oſtenderet regnũ celorum non per ſuperbiã ſed per humilitatẽ eſſe querendum: illumq; maiorem eſſe in eo qui propter deum ſe humiliat: aduocans paruulum ſtatuit eum in medio eoꝝ et dixit eis. Amen dico vobis: niſi cõuerſi fueritis ⁊ efficiamini ſicut paruuli: non intrabitis in regnum celoꝝ. ℟. Princeps ſãcte celeſtis militie ne nos dãnet pro cõmiſſis iudicis ſentencia Aſſis plus in futuro defenſor examine. ℣. Separemur a ſiniſtris vt cum dextris poſiti perfruamur iudicãtis voce bñdã dñi. Aſſis. ℣. Stetit anglꝰ

In l. ã. Dum preliaretur michael archangelus cum drachone audita eſt vox dicentium. ſalus deo noſtro allã. ps. Dñs rẽ. an. Dum cõmitteret bellũ dracho cũ michaele archangelo audita ẽ vox milia milium dicẽtium ſalꝰ deo noſtro allã. ps. Jubilate. an. Archãgele michael conſtitui te pricipem ſuper oĩes aĩas ſuſcipiẽdas. ps. Deus deus. an. Angeli dñi dominum benedicite in eternum. ps. Benedicite õ. Angeli archãgeli throni et dominationes principatus et poteſtates virtutes celoꝝ laudate dominum de celis. ps. Laudate dominum. cp. Significauit. Hymnus.

Chriſte ſanctorum decus angelorum rector humani generis et auctor: nobis eternum tribue benignus ſcandere celum. Angelũ pacis michael ad iſtã celitus mitti rogitemꝰ aulam: nobis vt crebro veniant et creſcant proſpera cũcta. Angelus fortis gabriel vt hoſtem pellat ãtiquũ volitet ab alto ſepius templum veniens in iſtud viſere noſtrum. Angelum nobis medicam salutis mitte de celis raphael ut omnes sanet egrotos pariterq; nostros dirigat actus. Hinc dei nostri genitrix maria totus et nobis chorus angelorum semper assistat simul et beata cōcio tota. Prestet hoc nobis deitas beata patris ac nati pariterq; sancti spiritus cui⁹ reboat in omni gloria mundo. Amen. V⁹. Adorate deum. R. Omnes angeli eius. an. Factum est silentium in celo dum draco committeret bellum et michael pugnavit cum eo et fecit victoriam alleluya ps. Benedictus. or. Deus qui miro et dicetur ad horas. Ad primam. an. Dum preliaretur. ps. De⁹ in nomine. ps. Quicunq; vult. Sub eadem an. R. Jesu christe fili alleluya. V. Qui sedes. Ad terciam an. Dū committeret. cpm. Significavit. R. In cōspectu angelorum psallam tibi deus meus Alleluya alleluya. V. Adorabo ad templum sanctum tuum. et confitebor nomini tuo. Alleluya. V⁹. Stetit angelus. Ad sextā an. Archangele. Cpl.

Beatus qui legit et qui audit verba prophetie huius: et servat ea q̄ in ea scripta sunt. tempus enim prope est. R. Stetit angel⁹ iuxta aram tēpli Alleluya alleluya. V. Habens thuribulum aureum in manu sua. Alleluya. V. Ascēdit fum⁹ aromatum. Ad nonam. an. Angeli archangeli. Cpm.

Iohannes septem ecclesiis que sunt in asya: gratia vobis et pax ab eo q̄ est qui erat et qui venturus est. R. Ascendit fumus aromatum Alleluya alleluya V. In conspectu domini de manu angeli. Alleluya. V⁹. Adorate deum. R. Omnes angeli eius. Ad secūdas vesperas an. Dum preliaret cum quatuor antiphonis sequentibus et psalmis dominicalibus. capitulum. Significavit deus q̄ opor. R. Princeps sancte. hy⁹. Tibi christe splēdor patris V. In conspectu angelorū. an. Domine deus sabaoth omniū dignitatum dispensator atq; largitor da nobis famulis tuis beati michaelis archangeli omniūq; sāctorum celestium virtutū semper tueri presidiis et eorum gloriam ad laudē tui ſancti nominiſ venerantes ipſorum gaudiis fac eſſe ꝑticipes. ps. Magnifi. Oratio vt ſupra. Memoria de ſancto hieronimo. an Cõfeſſor dñi. ℣. Amauit. Or.

DEus qui nobis per beatum hieronimũ confeſſorem ſacerdotemq̃ tuũ ſcripture ſancte veritatem et miſtica ſacramenta reuelare dignatus es: concede queſumus. vt cuius natalicia colimus: eius ſemper et erudiamur doctrinis: ⁊ meritis adiuuemur. Per. Et ſi hoc feſtũ fuerit feſtũ loci fiant de eo veſpere et mẽoria de ſancto michaele. Ad matut. de ſancto hieronimo noue lectiones fiãt. L. i.

HIeronimuſ noſter opido ſtridonis quod dalmacie quõdam pannonieq̄ confinium fiunt: patre euſebio natus/ veſtem chriſti puer rome ſuſcepit/ ibiq̄ litteris grecis ac latinis a primeuo eruditus eſt. L. ii.

IN grammatica quidẽ arte donatum habuerit preceptorem: in rethorica autem victorinum oratorem. Poſtq̄ autem mundanarum ſtudium litterarum adeptus eſt: probatiſſimorum quoq̄ monachorum habitum factumq̄ imitatus eſt. Lectio tercia.

QUi dum per triennium carus acceptuſq̄ a popularibus veneraretur omnium iudicio dignus eſſe ſummo ſacerdotio decernitur. Quidam ex clericorum monachorum ordinibus pre petulãtie ingluuie diſcurrentes ad effugandũ vrbe hieronimum quia eorum ſcriberet vicia deprehendere inſidias parauerunt. Lectio quarta

IGitur hieronimus roma egreſſus ad orientem tendens profectus ẽ ad gregorium nazanzenũ/ vt ſcripturarum ſanctarum ſtudiis erudiretur: eumq̄ in conſtantinopolitana vrbe obſeruabant. Lectio. v.

AD deſerta inde loca ob agendam inibi penitẽtiam olim properare cupierat/ quo ita letus accinctus q̄ acceſſit: vt volaſſe magis eum q̄ meaſſe crederes. Per quadriennium ſo ꝯtinuum ꝯſtituitur in vaſta ſolitudine q̄ horridũ monachis p̄ſtat habitaculum ibiq̄ ſolus ſedebat. Tu autem domine. Lectio. vi.

Quotidie lacrime: quotidie gemitus/ et ſi quā repugnantē ſēnſus impulſus appetitibus nulla homo virosa [illegible] collidebat / pſallebant ora ieiunijs: et abdo [illegible] media caro ſubiciebatur. Ecce vide lectiones de expoſitione euangelij. Vos eſtis ſal terre. Et cetera ad matu. et ad vel alias horas. de cōi vnius confeſſoris non pontificis. Ad ſecundas veſ. anti. Iuſtum deduxit. cum alijs quattuor an. ſequentib9 et pſal. ferialibus. Hy. Iſte. V. Et cetera de cōmuni vnius confeſſo. non pōtificis. Ad has veſperas fiat memo. de ſāctis germano, vedaſto et amando cōfeſſo. an. et verſus de cōmuni plurimorum confeſ. or.

Exaudi domine populū tuū: et ſāctoꝝ ꝯfeſſoꝝ tuoꝝ germani remigij vedaſti atq3 amādi ſolēnia celebrantes: temporalis vite tribue pace gaudere: et eternum reperire ſubſidiū. per. Eodem die fiat memoria de ſancto piato. an. et V. de cōi vnius mar. Oro

Salutarem nobis edidit hodierna dies beati piati martiris tui domine i ſua virtute leticiam ꝯceſſa huber conuerſationis eius inſignia predicando: et interceſſione tibi placita iugiter glorieimus. Per. Ad matutinas de ſanctis cōf. germano cum ſocijs. iij. lectiones fiant. Et cetera de communi plurimorum ꝯfeſſorum.

In feſtiuitate ſācti thome herfordenſis eccleſie epi. Ad veſperas antiphona.

In celeſti gloria q̄ gaudēt angeli regnat thomas/ dominū laudate pueri. ps. Laudate pueri. ant. Omnes gentes pſallite in laudem dñi ſenes atq3 iuuenes et omnes pōpuli. ps. Laudate dñm. An. Iuſtus laudet dominū qui iuſtos diligit compeditos liberat eliſos erigit. ps. Lauda anima. An. Non eſt ſpecioſa laus in ore peccatoris iniquorum iocunda eſt laudatio decoris. ps. Laudate dominum quoniam bon9 an. Hymon pſallite iugit cōcentibus ſonoris thomas cantat dulciter cum angelorum choris. ps. Lauda hieruſalem. Capitulum. Ecce ſacerdos. R. Homo mitus qui lingua caruit ven tei victum vi manus ſpalis/thomam rogat linguaz obtinuit linguis loqui diuerſis meruit. V⁹. zacharie qui os aperuit muto liguaz per thomam tribuit. Linguis. Gloria. Linguis. hy.

Gaude mater eccleſia cū canticis hymnidicis leta colens ſolennia ſctē thome pontificis. Tota letet anglia nouo dicata lumine qui dei plenus gratia: fuit e ſacro flamine. Virgo cādens vt lilium purus mente et corpore durum portās cilicium a malo cauens opere. Ceci viſum recuperant: ſurdis audit⁹ reddit et qui mortui fuerāt his vita reſtituitur. Patri nato paraclito honor dec⁹ ⁊ gloria ſint ſancti thome merito nobis eterna gaudia. amen. V. Amauit eum. an. O pater pietatis o gemma preſulum lucerna claritatis illuſtrans ſeculum medela ſanitatis ad te currentium nos purgans a peccatis gaudere cum beatis fac imperpetuum. ps. Magnificat.

Oratio.

Venerandam huius diei feſtiuitatem beati pontificis tui thome ſolenniter celebrantes ſupplices te domine deprecamur vt eius precibus glorioſis: ſue conſortes glorie effici mereamur. Per dominū. Nulla fiat memoria de ſācto leodegario, niſi fuerit feſtum loci. et tunc fiat memoria de eo de cōmuni vnius martiris. cum hac orōe.

Fac queſumus omnipotens deus vt venerabilis leodegarius ſacerdos et martir/et ſacris nos exerceat inſtitutis: et pia ſemper efficiat confeſſione conſtantes. Per. Completorium ſicut in feſto trinitatis. Ad matu. Inuitat. Aſſunt thome preſulis feſta leticie Adoremus et laudemus regem glorie. ps. Venite. hy. Iſti cōfeſſor. In primo nocturno. an. Thomas peſtilentie cathedra non ſedit legē implens tempore fructum vite dedit. pſalmus Beatus vir. antiphona Hic preceptum domini predicans timore non ſerui ſed filii ſeruiuit amore. pſalmus. Quare fremuerunt gētes. anti. Non timebat impios plus aduerſantes iuſtos ſaluat domin⁹ in ipſo ſperantes. pſalmus Domine quid illud. ℣ magnificetum.

Lectio prima.

Beatus igitur thomas natione anglicus angelicꝰ vero ipse de parentibus nobilibus et catholicis originem suam trahens ab etate sua primeua morū honestate p̄clarꝰ studiis litterarū se dedicauit totaliter sic in ipsis sollicite studuit et profecit ꝙ tam in humanis sciētiis ꝙ etiam in diuinis honorē magisterii est adeptus. ℟. Pater pius pastor prudentie escis alit oues ecclesie. Thomas thema fit temperancie. iaspis gestu iudex iusticie. Versus. Non infirmāt fortem fallacie. dona decꝰ dampna diuitie. Thomas.

Lectio secūda.

Ne autē terrene carnis inhabitatio deprimeret sensum multum celestia cogitantem: ipsam vt seruiret spiritui vigiliis et abstinentiis nec non et pungenti cilicio sed et cibi et potus parcimonia continua macerabat. ℟. Erant thome mores humilitas corde simul in ore veritas. Actus simp. et fides spes caritas. Versus. Actus eiꝰ, vestis asperitas et mēs munda carnis et castitas. Actus.

Lectio tercia.

Abstinēs etiam animo sepius sciens quod in ipso lubricum latet carnis. Sciens autem quod deus promittitur in obiectum et premium mundis corde: a iuuentute sua castitatis pulcritudinem adamauit. ℟. Nauti maris passi naufragia thōe vouent petunt suffragia. Lux de celis descendit ignea cessant cedunt cūcta contraria. Versus. Tres cādele luce syderea sunt accense mulcent maria. Lux de celis descendit. Gloria. Cessant cedunt. In secundo nocturno. Antiphona. Mundi spreuit gloriam spreuit vanitatē nō q̄rit mēdaciū querit veritatē. Ps. Cū inuocarem exaudiuit me. Antiphona. Peribit vir sāguinum et spes impiorum erit expectatio leticia iustorū. Psalmus. Uerba mea auribus percipe et cetera. Antiphona. Super celos celsitus thomas eleuatus honore et gloria regnat coronatus. Psalmus. Domine dñe noster. Versus. Iustum.

Lectio quarta.

Siquidem iste sanctus mulierum consortia qui precioſam viri aīaʒ rapiūt: et ipſarum blāda eloquia prudentiſſime deuitabat. Nouerat nāq; ꝙ multi propter mulieris ſpecieʒ a qua factum eſt peccati initium perierunt. ℟. Parēs partus ſepties fecerat ſʒ defunctos octauo tulerat abortiuum hunc menſurauerat ſeruo dei quam ſanctus ſuſcitat. ℣. Ecce deus ſanctū mirificat qui defunctum fetum viuificat. Quē. Le. v.

Iſte ſanctus etiam vt alter iob ſimplex rectꝰ et timens deum a chriſto didicit eſſe manſuetus mitis corde humilis et benignus ℟. Paſtor hoſti murū oppoſuit nec laborem nec mortem timuit vi predonē preda deſtituit Domus dei iura reſtituit. ℣. Magnꝰ magna fecit et docuit pia cunctis exempla prebuit. Domus dei. Lectio ſexta.

Beatus itaq; thōas prudenter attendens quod in eccleſiaſtico ſcribitur in omni dato non des triſticiam verbi mali. Et rurſum Ecce verbū ſuper datum bonum/ ſed vtraq; cum homine iuſtificato: partitꝰ eſt letāter triticum ouibʒ propriis. Tu autem domine. ℟. Preſul paſcēs gregem dominicum ad menſuram partitur triticum duplum refert talentum traditum. Poſt laborem intrat i gaudium. ℣. Omnes quidem currunt per ſtadium thōas currens accepit brauium. Poſt laborem intrat i gaudium. In tercio nocturno an. Malignus ad nichilū huic iuſto deductus opertū iuſticie glorioſus fructus. ps. Domie quis habitabit. an. Poſuiſti capiti thome glorioſo coronam de lapide chriſti precioſo. ps. Domie in virtute. an. Mundus verax innocens per dilectionē accepit a domīo benedictionem. ps. Domini eſt terra. ℣. Iuſtus vt palma florebit. Tres vltime lectiões de expoſitione euangelii.

Nemo accendit lucernam. ℟. Mundi thomas furores temperat famem pellit a peſte liberat firmat pacē ſalutē reparat. Fugat mortem et vitam comparat. ℣. Terre mari et ventis imperat carnem mundum et hoſtem ſuperat. Fugat mortem et vitam cōparat. ℟. Clarꝰ claris ſignis oſtēdit cecus videt et mutus loquitur ſurdus audit et claudꝰ gradit. Eger quiſqȝ ſoſpes reuertit. V. Per te thoma captiuus ſoluitur fugit demon mors vita vincitur. Egreſſ. Princeps pacis precatu preſulis tui thome aufer a famulis culpas cordis oris et operis Sede ſancta ſiſte nos ſuperis. V. Vbi plauſꝰ perpes pax pectoris ſplēdor ſummi ſolis ac ſyderis. Sede. Proſa.

Super celos ſublimaris
Gratis gratans gratularis. Felix ſatim efficeris
Funes confringēs funeris
Tuos thoma tuearis. Motus mulce magne maris.
Tu qui digne laudaris ſuperis. ps. Te deum. V. Iuſtum deduxit. In laud. an.

Chriſto laus et gl'ia detur cum honore q̄ preelegit famulum virtutum decore. ps. Dñs regnauit. an. Ceci vident/ambulāt claudi/muti fantur/ſurdi / demoniaci/leproſi curantur. ps. Iubilate. an. Corpora morticina membra diſſoluta ſūt ſaluti reddita vite reſtituta. ps. Deus deꝰ meus. an. Triſtes egri debiles ad ſanctum accedunt iuſſi voti cōpotes gaudentes recedunt ps. Benedicite. an. Multitudo ꝯfluit et plebs copioſa admirantes opera tanta glorioſa. ps. Laud. cpm. Ecce ſacerd. hyꝰ. Ieſu redemptor. V. Iuſtꝰ germinabit. an. Sancte thoma ſuccurrens omnibus intus extra nos munda ſordibus caritatis ſic reple moribus vt regnemus tecum celeſtibus alla. ps. Benedictꝰ. et dicatur quotidie per octa. ſup pſalm. Benedictꝰ. or. Venerandam. et dicatur ad horas et per octa. Ad primam an. Chriſto laus. ps. Deus in noīe. ps. Quicūqȝ vult. ſub eadē an. R. Ieſu chriſte. cum alla. V. Qui ſedes. Ad terciā. an. Ceci vident. Ad ſextā an. Corpora. Ad nonam an. Multitudo. Capitula et V. de cōi vniꝰ ꝯfeſſoris et pōtif. ad horas dicūt. Ad ſcdās vſ. an. Chriſto. cum aliis iiii. añis ſequētibus et pſs dñicalibus. cpz. Ecce ſacerdos. R. Princeps. cū pſa. Sup celos. hyꝰ. Gaude mater. vel ſequentia.

Summi regis in honore preſulis memoria.
Sancti thome cum maiore fiat reuerentia. Doctor

plebem illuſtrauit verbi vite radio. Doctoꝛ gregē confoꝛtauit frequenti ſubſidio Qui dum carnem dommitauit pungenti cilicio. Se ſe chriſti dedicauit hoſtiā ſeruitio. Thoma pꝛeſul glioſe circunda pꝛeſidiis. Seruos tuos gratioſe ſeruans in anguſtiis. Amē. ℣ Amauit eū. an. Sicut fragrant oꝛto floꝛum/candēt/curāt lilia thomas per exēpla morum fragrat i eccleſia candet choꝛo confeſſoꝛum flos vite mundicia. culpas curat cōtritoꝛum poli pꝛeſtat pꝛemia alliā. ps. Magnifi. or. vt ſ. ¶ Per octa. ſācti thome. A v matutias. Inuitat. hy⁹ aīe in noctur. cū pſis ſicut in die. ℣ Amauit

Lcō i.

FUit vir vite venerabilis ſeru⁹ dei thomas de cantilupo herfoꝛdenſis eccleſie epyſcop⁹ natione anglic⁹ nobilis genere ex patre vuillermo de cantilupo/ matre vero milecenta / que fuit comitiſſa de ebꝛoys in noꝛmannia.

Tria ſpia in noc. et ita quotidie infra octa. per oꝛdinē dicantur. Lectio ſecunda.

IPſe autē thomas etatem moꝛibꝫ trāſiens/ aīm nulli dedit voluptati et ab annis puerilibus deū cepit colere pariter et timere. Cum enim traderetur ſanctus artibus liberalib⁹ infoꝛmandus: licet ſue eruditioni intenderet ſtudioſus. et cum affectibus bonis doctoꝛibus obediret: quotidie tamen hoꝛas canonicas dicere et miſſam audire ante omnia ſolebat. Lcō tercia.

VNde ad vniuerſitatem oxonie pꝛio/ poſt pariſi⁹ trāſferēs hic ſacerd magn⁹ futurus ratiocinalē ſciētiā aggredit . quā in pectoꝛe rationali erat poꝛtaturus. In laudib; hec ſola ā Chꝛiſto laus. ps. Dñs reg. et c̄ ſicut in die dñe. Sed ferialēs non dñe. Ad i. au. Cecil videt. Ad iii. ā. Coꝛpoꝛa. Ad vi ā. Triſtes. Ad ix ā. Multitudo. et c̄ ad ho. vt in die. Ad vs dr̄ hec ſola anā Chꝛiſto laus. cum pſis dñicalibꝫ. cp Ecce ſacerd. hy⁹ Gaude mater. Una ex ſequē. aīs ſup pſ. Magni. per oꝛdinem dr̄. anā. Syon pſalle. require in pꝛis vis. an. Salue thoma paſtoꝛ bone chꝛiſti gregis ex patrone ac doctor eccleſie opem queſo fer egrotis atqꝫ mentibꝫ deuotis confer lumen gratie. ps. Magnifi. an. Puer merſus morti datus tandem thome mēſuratus eſt apud oxoniam qui ſtatim reſuſcitatus vt a ſõno excitat⁹ dei per potentiam cum reuixit clamãs dixit eamus ad herefordiam. ps. Magnifi. an. Lux fulget ex ãglia thõas vir anglicus nobilis proſapia preſul apoſtolicus do[illegible] veritatis dona nobis [illegible]e chriſti patrocinium et poſt hoc exilium ac felicẽ tranſitum iunge nos beatis allã. ps. Magnificat.

¶ Die tercia. Lcõ prima.

Erat autem ſanct⁹ thomas pariſius ĩ medio doctorum ſedens et ipſos audiendo et interrogando cepit philoſophie ſecreta rimari. Sicqꝫ profecit gratie munere ſpiritualis: vt inter perfectos ſapientiam loqueretur. Lcõ ſecunda.

Et quia ĩ rationali qđ pectori ſummi ſacerdotis annexum eſt. Iudiciuꝫ et veritas debent inſcribi hic futurus pontifex ſacrorum canonum ſanctiones q̃ in theologie paginis mutuando veritatem et imperatorꝫ legibus iudicii equitatem conſtare noſcuntur arbitratus eſt audiendas.

Lc. iii.

Sic ibidem profecit vt ad vniuerſitatem oxonie remeans reſumpto cathedrali honore/officio iuris canonici regimen ⁊ geminati magiſterii culmen aſcẽdit. In ipſo nãqꝫ ſtudio generali ab ipſa vniuerſitate vnanimi conſenſu cancellarius effectus eſt. ¶ Die tercia fiat mẽoria de ſancto franciſco ant. et v̾ſus de cõi vni⁹ cõfeſſoris non pontifi. Oratio.

Deus qui eccleſiam tuam beati franciſci cõfeſſoris tui fetu noue prolis amplificas: tribue nobis ex eius imitatione terrena deſpicere: et celeſtium bonorꝫ ſemper participatione gaudere. Per. ¶ Die iiii. Lc. i.

Cepit itaqꝫ beat⁹ thomas quotidie in bonis creſcere/⁊ miniſterium ſibi creditum dempto faſtu ſuꝑbie exercere/dñi regis ꝑ oia ſtudens prouidere quieti/et proximorum pro cauſis diuerſis ad curiã regis aduenientium cõſulere vtilitati. Lectio ſecunda.

In omni cauſa et negocio manus penitus extuticus a munerum acceptione que oclos excecare ſolent etiam ſapientium hic faſtum tumentium diuitũ attendens a veritate nõ cõticuit: nec pauperum et humilium ignominiam aſpernabatur. ſed auditu auris. omnibus obediuit. Tu autem domĩe miſerere noſtri Deo gratias. Lectio tercia

Sic igitur profecit profeſſor trinitatis vt trino magiſterio meruerit decorari. Inter hec tamen viam innocentie deuotionis ac puritatis quam ceperat non deſerẽs: magis ac magis in dei timore et amore profecit et creuit felicibus icrementis ſemp. Vel ſi placet fiat totũ ſeruitiũ de ſancto raphele ſ modũ qui ſeqꝫ cũ memoria de ſãcto thõa.

¶ In feſtiuitate ſancti raphaelis archangeli. Ad veſperas. Ant. Cum rectos ex cõgruo deceat laudatio magis decet angelos in celi palatio. Ps dñicales. Capim.

Benedicimus deum celi ⁊ corã omnibꝰ viuentibus confitemi illi qꝛ fecit nobiſcum miſericordiam ſuam. R. Tempꝰ eſt vt reuertar ad eum qui me miſit. Vos autẽ benedicite deũ et enarrate omnia mirabilia eius. Verſus. Benedicite deum celi et corã omnibus viuentibus confitemini illi Vos autem benedicite d. Hymnus.

Exultet celum gaudiis ſonemꝰ ex precordiis de raphaelis gloria i ſũma celi curia. Cantemus illud canticũ celeſte et ſeraphicũ ter ſãctus propter myſticũ principatum ierarchicum. Omneſqꝫ celi milites illuſtres magis principes quorum ſunt nota nomĩa merentur laudũ carmina. Ut deꝰ quis ſonat michael vt fortis tonat gabriel ſalutis dona raphael laudat his emanuel Totius orbis domino applaudat celi curia cũ raphaele iubilans in ſẽpiterna gloria. Amen. Vſus Laudate dominum omẽs angeli eius Rem. Laudate eum omnes virtutes eius. Antiphona. Celebremus i terris raphaelis opera qui ſũmi imperii aſſiſtit ad latera vnus ex principibus i patria celeſti arcens malos ſpiritus qui nobis ſunt infeſti. Pſalmus. Magnificat anima. Oratio

Deus qui per ſanctum angelum tuuꝫ raphaelem cecum thobiam illuminaſti: filioq; ſuo cum ſara fugato demone matrimonium conſummaſti: actum eiuſdem filii pꝛoſpero conductu et multa ſubſtātia letificaſti: concede ꝓpicius. vt per eundem āgelum illuīati fugatis anime aduerſariis cū vite pñtis ꝓſperitate ad patrē clarum et ſponſū leti perueniamꝰ Per dominum. Ad matutinas inuit. Trinū deū collaudemus regnantē in celis recolentes memoꝛiā ſācti raphaelis. ps. Venī. hy.

Eternam celi gratiam per angeloꝛum operā xp̄icole hic currite concelebꝛantes dulciter. Terroꝛē tremit ſeculi et carnales illecebꝛas vim et diuincunt demonum iuuando mirabiliter. Humani hoſtis generis in ſctm̄ ſeuit piiſſime thobiam cecū pauperē captiuumq; captiuauit. Sāctoꝛum ſacram filiam oppꝛobꝛiis tūc notauit ſeptētiram finaliter raphael ſanauit. Laus patri ſit cum filio vna cum ſancto ſpiritu qui angeloꝛum cetibus ꝯiungat nos in exitu. amē

In primo nocturno. an. Celi qui ſūt ſpūs patrie celeſtis enarrant dei gloꝛiā ſignis manifeſtis. ps. Celi enarrāt an. Mira res oſtēditur cuꝫ thobias ſanatur humanā effigiem raphael imitatur. ps. Verba mea. an. Quanta iuſtis meſtis datur ſpes miſericoꝛdie i viando cū thobie mittitur raphael conſolando ps. In domino confido. Vꝰ. Benedicite dominū. R. Omēs angeli eius.

Contigit autem Le. i.

vt quadam die fatigatus thobias a ſepultura veniēs domū. iactaſſet ſe iuxta parietem et obdoꝛmiſſet Et ex nido hyꝛundinū doꝛmienti illi calida ſtercoꝛa inciderent ſuper oculos eius: fieretq; cecus. R. Miſeratoꝛ dñs et iuſtus retributoꝛ thobie famulo ſuo factꝰ ē adiutoꝛ cum factus ſit egenus. verſ. Furtiuū abhoꝛruit et ſua diſtribuit pietate plenus. Cum. Lectio ii.

Hanc autem tentationem ideo permiſit dominus euenire illi: vt poſteris daretur exemplum paciencie ipſius. ſicut et ſācti iob. Nam cum ab infātia ſua ſemper timuerit deum et mā data eius cuſtodierit non eſt ꝯtriſtatus cōtra deum ꝙ plaga cecitatꝭ euenerit illi ℟. Sanctus pater ſolus iacens deo derelictus de ſuo reuela mīe cogitat afflictus. De maſſa mutuata. ℣. Decem talēta tradidit gabello qui nō reddidit pecunia munerata. De maſſa.

Lectio tercia.

SEd imobilis in dei timoꝛe permanſit / agēs gr̄as deo oībus dieb⁹ vite ſue. Nā ſicut btō iob inſultabant reges: ita iſti parētes et cognati ei⁹ irridebāt vitā eius dicentes. Ubi eſt ſpes tua pꝛo qua elemoſinas et ſepulturas faciebas? ℟. Pater filium vocauit ignotam viam iperauit de qua iuuenis dubitauit. O deus qui tuos ſaluas. ℣. Hic cū querit ſociū reperit archangelū ſuccinctuꝫ ad valuas. O deus. Gloꝛia pa. O deus. In ii. no. aī. Sicut puer egreditur et canis iſequitur mr̄ flens ꝯqueritur ꝓle nō pn̄te. ps. Dn̄e ꝗs habi. aī. Lumē ait oculoꝛuꝫ a nobis miſiſti ꝛ nr̄e ſenectutis baculū trāſtuliſti: i filio abſēte. ps. Exaltabo. aī. Pater reuerſurū ſperat. gratū ſemꝑ iter erat angelo ducēte. ps. Oēs gē. ℣. Bn̄dicite angeli dn̄i dn̄o. ℟. Bn̄dicite celi domino.

Lec. quarta.

THobias vero increpabat eos dicēs. Nolite ita loqui qm̄ filii ſanctoꝛū ſumus: et vitam illā expectamus quā dn̄s daturus ē his qui fidē ſuā nunꝗ̄ mutant ab eo. Anna vero vxoꝛ eius ibat ad textrinū opus quotidie: et de laboꝛe manuū ſuarū victū quā conſequi potuiſſet deferebat. ℟. Pꝛima difficultas itineris intimatur per hoſtē noſtri gn̄is ad tigrī paratur. Belua marina. ℣. Puerū vorare voluit quē in ſiccū attrahit gratia dīna. Belua marina.

Lectio quīta.

UNde factum eſt: vt hedum capꝛarum accipiens detuliſſet domi. Cuius cum vocem ballantis vir eius audiſſet: dixit. Uidete ne foꝛte furtiu⁹ ſit. Reddite eum dn̄is ſuis quia nō licet nobis: aut edere ex furto aliquid: aut contingere. ℟. Bn̄dictus dn̄s qui angelum mandauit ꝛ miſtrum moꝛtis in paſtum parauit. Quē occidit iuuenis et exē ſeruauit. R⁹. Angeli conſilio pro vie edulio piſcem reſeruauit. Quẽ occidit iuuenis. AD hec Lec. ſexta vxor eius irata. Reſpondit manifeſte vana facta eſt ſpes tua. ⁊ elemoſine tue modo apparuerunt. Atq; his et aliis huiuſmodi verbis exprobrabat ei. Tunc thobias ingemuit ⁊ cepit orare cũ lacrimis dicens. Juſtus es domine et omnia iudicia tua vera ſũt et omnes vie tue miſericordia et veritas et iudiciũ. R⁹. Doctus tã medicus nuſq̃ auditur vt raphael tã practicus qui lumen largitur. Ceco veterato. V⁹. Admirando opere quis felle et iecore ſit ſoſpes iterato. Ceco. Gloria patri. Ceco ve. In tercio nocturno Añ. Feliciter peragit iuuenis thobias cuius viam dirigit magnus azarias. ps. Domi⁹ regnauit ex. Añ. Nam nemo ſecurius viam ducitur ſequente ſanctum angelũ immerſum in deo. ps. Dominus regnauit iraſcãtur. Antiphona. Ductu raphaelis ſit cognatus hoſpes: extitãs q̃ pater pueri ſit ſoſpes. ps. Benedic. V⁹. In cõſpectu ãgelorũ pſallã tibi. V⁹. Adorabo ad tẽplum ſanctum tuũ et confitebor nomini tuo. Euangeliũ ſecundũ iohẽm. Quito

IN illo tempore. Erat dies feſtus iudeorum ⁊ aſcendit ieſus ieroſolimã. Eſt autem ieroſolimis probatica piſcina que cognominatur bethſaida quinq; porticus habens. Et reliqua. Omel. b. aug. epi de eadẽ.

BReuiter dico: aqua iudaic⁹ popul⁹ erat quinq; porticus habens. Quinq; eni libros ſcripſit moyſes. ergo aqua quinq; porticibꝫ cingebatur. ſic ille populus lege coercebat. Aque perturbatio i illo pplõ eſt dñi paſſio. Qui deſcendebat ſanabatur. Non niſi vn⁹: quia ipſe eſt vnitas. Quibuſcũq; enim diſplicet xpi paſſio ſuperbi ſũt. Nolunt deſcendere non ſanantur. Reſpõſorium. Sara ſtirpis iacob nata miro modo reſeruata multis commaritata. Nõ ſit in opprobrio. Verſus. Azarias prudens factor ſit thobie procurator: tractãs de cõiugio. Nõ ſit. Lec. viii.

ET ego inquit crediturus ſum deum in carne. deum natum ex femina deum crucifixum/flagellatum/mortuum/vulneratũ ſepultum. Abſit vt hoc credam de deo. indignum eſt. Cor loquatur. non ceruix. Superbo videtur indigna domini hũilitas: ideo a talibꝫ longe fit ſanitas. Noli te extollere. ſi vis ſanari: deſcende. ℟. Thobias iuxta legis procedentem morem raguelis filiam petit ĩ vxorem ſed de predeceſſoꝝ expauit dira ſorte. ℣. Angelus tunc cõſolatur iecur piſcis reſeruatur vt ſeruet te a morte. Sed de predeceſſoꝝ expauit dira ſorte. Lectio ix.

Expaueſcere pietas debuit: ſi chriſtus in carne mutabilis diceret. Nũc autem commendat tibi veritas immutabilem chriſtũ quantum attinet ad verbũ In principio enim erat verbum: et verbum erat apud deum. non ꝙ poneret et trãſiret. quia deus erat verbũ Manet ergo deus immutabilis. ℟. Ad nuptias procedit dos magna conceditur thalamum ingreditur. Thobias cum vxore. ℣. Tunc inſiſtunt precibus deſiſtunt ab amplexibus ſaluantur a terrore. Thobias. Gloria patri et filio et ſpiritui ſancto. Thobias cũ. ps. Te deum. ℣. Aſcendit fumus aromatum. ℟. In cõſpectu domini de manu angeli. In laudibꝫ. antipho.

Ingreſſi nupti thalamum ſe totos dant ad dominum vt precibus ⁊ lachrimis fugetur demoniũ. ps. Dominus regnauit. an. Parentes ſũt pauidi ne nouus coniugatus per demonem vt ceteri foret ſtrãgulatus. ps. Iubilate deo. an. In craſtino conſurgunt ꝙ leti parentes ꝙ filium cum filia reperiunt viuentes. ps. Deus deus meus. ant. Decantẽt alti throno qui aſtãt omẽs laudes qui demonis per angelũ ſuperabat fraudes. ps. Benedicite omnia. ant. Cum ſanctum matrimonium thobias conſummabat deuotas deo gratias anna decantabat. ps. Laudate dominum de celis. cap. Benedicimꝰ deum ce. Hyꝰ.

Excelſorum ciuium inclita gaudia, canamꝰ ſocii facta qꝫ fortia. nã decet animus vt canat dulciꝰ celoꝝ laudes principũ. Hi ſũt precipui regnoꝝ pſides arcendo demones nūq̄ ſūt deſides reſiſtunt e multis vt foꝛtes milites gygantum genus optimum. Pꝛeſunt hi pꝛeliis moꝛe ſuauantium impugnāt ſpiritus ſine vecoꝛdia concurrunt concito metus bene conſcia repoꝛtet vt victoꝛiā. Que vox que poſſit ſcriptura texere. que ſanctis angelis dantur in munere vt ſuos milites poſſint pꝛotegere ac recto tramite celo dirigere. Te ſūma deitas. deuote poſcim⁹ vt culpas ſingulas et penā auferas cum ſanctis angelis noſtra ſit gloꝛia per cūcta ſemper ſecula. Amen.

℣. Laudate dn̄m oēs angeli eius. ℟. Laudate eū oēs virtutes eius. an. Raphaelis ſolēnia oēs chꝛiſtiani cū gaudia celebꝛent. vt ſoſpites et ſani a ſuis languoꝛibus cito liberentur et a malis omnibus ſemper conſeruentur. ps. Benedict⁹. oꝛ. Deus qui per ſanctum. Ad pꝛimā an. Ingreſſi. Ad iii an. Parentes. cp. m. Benedicimus deum. ℟. Benedicite deum celi. allā allā. ℣. Oēs angeli eius. Allā. ℟. Benedicite angeli dn̄i dn̄o Ad vi. ā. In craſtino. Cp.

Tēmp⁹ eſt vt reuertar ad eum qui me miſit vos aūt benedicite deum. ℟. Bn̄dicite angeli dn̄i domino. allā allā. ℣. Benedicite celi dn̄o. allā allā. ℣. Benedicite dn̄m oēs angeli eius. Ad ix ā. Cum ſteth.

Sacramētum. Cp m regis abſcōdere bonū eſt/opera dn̄i reuelare honorificum eſt. ℟. Benedicite dn̄m oēs angeli eius. Allā allā. ℣. Miniſtri ei⁹ qui facitis volūtatem eius. Allā allā. ℣. Laudate dn̄m oēs angeli eius. Laudate eum oēs virtutes ei⁹. Ad ſcdās vſpa. Ingreſſi. cp m. Bn̄dicim⁹ deum. hy⁹. Excelſorum. ℣. Laudate dn̄m oēs angeli ei⁹. ℟. Laudate eū oēs virtutes eius. an. Collaudemus dn̄m regem ſeculoꝛum et iubilemus ſpiritui plauſu letabundo venerantes in genere choꝛum angeloꝛum et raphaelis in ſpecie feſta coꝛde mundo. ps. Magnificat. oꝛatio vt ſ.

¶ Die quinta. Lcō pꝛima

Beatus igit thōas tāte ſobꝛietatis erat vt nūq̄ aliquis ei⁹ familiaris extraneus ipſum videret a cibo et potu exceſſiſſe: immo tante abſtinentie extitit in premiſſis: vt ſemel ex cauſa legitima iurauerit idem ſanctus dei/ coram multis ꝙ a triginta annis non ſurrexit cum minori appetitu edendi a menſa: ꝙ venerat ad eandem/ ſed potius cum maiori. Lectio ſecunda.

Diuina etiã ſacramenta cum tanta deuotione tractabat: ꝙ intuentium fidem et mores illa tractatio informaret/ cor contritum et humiliatum ſemꝑ habebat. Lectio tercia.

Quotiens vero miſſam celebrabat: tantã abũdantiam lachrimarum altari inſiſtens habebat: quaſi preſentialiter in carne dominicam cerneret paſſionẽ ſicut ſciũt qui ſolebãt ſibi aſſiſtere celebrãti. Tu aũt.

¶ Die quinta fiat mẽo. de beata fide virgis et martyre añ. et ꝟ de cõmuni vniꝰ virginis et martyris. Oratio

Deus qui nos ad celebrandum beate fidis virgis et martyris tue triũphum/ venerabilem tuorũ excitas corda fidelium: da vt quã ſolenni veneramur officio: eius cõtinuo foueamur auxilio. Per dominũ

¶ Die ſexta fiat ſeruiti. de btã oſytha virgie et martire vidz hoc modo. Ad vſ ã Iſta eſt. pſ dñicales. capłm Dñe deus meꝰ. ℞. Regnũ mũdi hyꝰ. Virginis ples. ꝟ. Diffuſa eſt. an. Simile eſt regnum celorũ. pſ. Magnificat. Oratio.

Omnipotens ſempiterne deus qui creaſti oĩa nutu viſibilia ⁊ inuiſibilia da nobis in hac feſtiuitate beate oſythe virgis et martyris tue ab omnibus periculis inimicorum defendi. Per. Mẽo. de ſancto thõa añ. O pater pietatis. ꝟ et or vt ſ. Mẽo. de ſctõ marco añ. et ꝟ de cõi vnius cõfeſſoris et pontifi. Oratio.

Exaudi queſumus domine preces noſtras: ⁊ intercedente beato marcho confeſſore tuo atq; pontifice: ſupplicationes noſtras placatus intende. Per xp̃z

Alia memoria de ſctis martyribus marcello ⁊ apuleio cum ſociis. añ. et ꝟſus de communi plurimorum martyrum. Oratio.

Sanctorum martirum tuorum nos dñe marcelli/ apulei/ ſergii/ et bachi beata merita proſequãtur et tuo ſemper faciat amore feruentes. Per dominum. Ad matutinas de ſancta Oſytha .ix. lec. ſiant. Lectio prima.

Beata et benedicta virgo Oſytha martyr: atcanis regibus orta/ preclaris parentibus fulgens/ nobilis genere. ſed moribus preſtantior: fredeſwaldi regis et wilburge regine pende regis filie originem duxit. Tu autem. Lectio ſecunda.

Cum igitur ad annos puberes deueniſſet: ſacrarum virginum diſciplinis ad plenum edocta/ decreuit eam nuptiis dare pater eius. Elegitque propinquum regem orientalium anglorum ſuerum nomine fide catholicum filie ſue coniugio dignum. Lectio tercia.

Virgo viro inuita traditur domum ducitur ab incolis loci illius digne et gratanter ſuſcipitur/ et regie dignitatis culmine ſublimatur. Rex igitur ſuerus cum die quadam natiuitatis ſue ritu paganorum diem feſtum egiſſet: vxorem ad ſe accerſiri iubet. Virgo vero moribunda/ in celum eleuans oculos lachrymis vberrimis feſſos ad deum exclamare cepit. Lectio iiii.

Clamauitque ſic dicens. O dulcis et benigne ieſu conſerua tu quod tibi deuoui/ quia ſolus potes in arto poſitam liberare. Et quia in te ſpes vnica mea eſt: ſi me perfice propoſitum. Cuius orationem compleuerat: cum repente in aula regia tumultus oritur. Lectio quinta.

Cum igitur euolutis diebus rediſſet rex et ire re in amplexus regine cupiens ſterileque reuoluere obſcenitatis incommoda: cum iam comperiſſet quod virgo mentem ſimul mutaſſet et habitum: dolore vehementi conſternatus ait. Domine ieſu chriſte virginem quam michi aſſociaſti tibi virginem reſigno immaculatam. Lectio

Dixitque ad virginem rex. Tibi autem nunc ſoror/ vxor quondam: dum licuit de opibus patrimonii mei villam preſentem chici cum ſuis adiacentibus opidis vſibus tuis et tuorum amodo concedo profuturam. Sponſum elegiſti peculiariorem: cui ſeruias et gaudeas priuilegio tibi collato. Tu autem domine miſerere. Tres vltime lectiones de co poſt euangelii. Simile eſt regnū celorꝫ th. Ceta oīa ad mat. ⁊ ad oēs alias horas de cōi vni⁹ virgis ⁊ mart. Eodē modo fiat ſeruitiū de btā oſytha ſi ſctūs eius ī dnīca cōtigerit. Primo fiat meō de ſctō thō. deīde de dnīca Poſtea de ceteris ſctīs vt ī. Dnīca īfra oct. ad veſ. hec colā an. Xpō laus. ps. vt ī. Ca. hm. Ecce ſacerdos. R. Hō mut⁹. h⁹. Gaude mat. R. Amauit. A. O pat pietat. ps. Mg. Et cetā ad vtraſq; veſ. ⁊ ad matu. ⁊ ho. ſicut ī die. Excepto q nō dnīr. v. ān. ſpōs ad .ii. ve. nec. R. Meōria tū fiat de dnīca ad vtraſq; ve. ⁊ ad ma. de feſt. vero triū lectionum infra octabas cōtingerit fiat memoria tantum. Lectiones in dominica. Lectio. prima

Beatus igitur thōas iura ecclie ſue defēſabat viriliter idutus iuſticia vt lorica. Parat⁹ namq; pro ſibi cōmiſſo grege aīam ponere non timuit i hoc pricipē vel magnatē. Lectio .ii.

Et quia dignū erat q huic tam excellēti merito daretur eterna requies poſt laborem: cum pro ſuis eccleſie cauſis ad romanā perueniſſet curiam: diem clauſit extremum receptis prius deuote eccleſie ſacramentis. Tu autem domine miſerere noſtri deo gratias

Lectio tercia.

Sic q vir iſte felix tranſmittendo ſpiritum de peregrino aduena factus ē eximius celi ciuis. Et quia decebat multum diuine potētiam maieſtatis/ vt ſanctū hunc i celis regnare ſecum per ſignorum euidentiā fidelibus declararet: ipſū in terris miraculis innumeris clarificauit deus omnipotēs/ qui facit mirabilia magna ſolus. Lectio quarta.

Eius nāq; merit lāguores curantur mortui ſuſcitantur. ceci illuminantur. ſurdis auditus. mutis loquela. et claudis greſſus redditur. Infirmantibus quoq; ſanitas/ et in profundo pelagi naufragantibus portus ſalutifer idulgetur. Gloria igitur omipotenti deo: qui talia per ſanctum thomam oſtendere dignatus eſt. Tu autem domine miſerere noſtri. Lectio .v.

Unigenitus ſiquidem filius ſplendor glorie ac figura ſubſtācie dei pris qui pro lapſus medela hominis exinaniens ſemetipſum factus in virginis vtero verbum caro: de radice matrimonij eccleſie florē fecit aſcendere: et iacob nōs oriri iuſſit ſtellam ſplendidam matutinā. Lectio ſexta

Stella iſta in medio eccleſie choruſcat. fulgens in templo dei vt ſol et luna: lucens oībus qui ī domo ſūt/lampas vero accenſa eſt. et lucerna ſuper candelabrum poſita. Cetera vltime lect. de expōe euangelij vt in die. In octa. ſancti thome totum ſeruitium fiat de ſancto dyoniſio. ⁊ memoria de ſancto thom. ad vtraſq; veſpe. et ad matu.

¶ In natali ſancti dyoniſij ſociorūq; eius martirū. Ad veſ. an. Sancti per fi. ps. Laudate pueri. ℣. Iuſtorum aie ℟. Precioſus dñi dyoniſius in agone nouiſſimo orabat dicens/nūc iam dñe pr̄ coronam martirij cū fratribus meis ſeruis tuis ſuſcipe me. verſus Athleta dñi dyoniſi⁹ pſallebat dicens. Nunc. hym. Sanctorū meritis. verſus Letamini. an. Inſignes p̄conijs alme tue nobilitas conſonas voces collaudantes verbo ſupplici ꝓſequamur: aue inclite martir angelorum conſors/apoſtolorum ſocius/ꝓphetarum cōciuis et martirū coheres ſācte dyoniſi cum ſocijs tuis intercede pro noſtra omniumq; ſalute. ps. Magn. or.

Deus qui hodierna die beatū dyoniſiū virtute conſtantie in paſſione roboraſti: quiq; illi ad predicandum glīam tuā ruſticum et eleutherium ſociare dignat⁹ es: tribue nobis queſum⁹. ex eorum imitatione pro amore tuo proſpera mundi deſpicere ⁊ nulla eius aduerſa formidare. p. Memoria de ſancto thome an. O pater pietatis. verſ⁹ et or. vt ſ. Ad matuti. Inuitat. Adoremus regē magnum dñm. Qui in ſanctis ſuis ſemper eſt laudabilis. ps. Venite. hym⁹. Eterna xpi munera. In. i. nocturno. an. Sanctus dyoniſius qui tradente beato clemente bti petri apoſtoli ſucceſſore verbi diuini ſemīa gētibus eroganda ſuſceperat ps. Beatus vir. an. Quo ā plius gentilitatis feruere cognouit errorem illic intrepidus et caloꝛe fidei armatus acceſſit / ac pariſius dn̄o ducēte ꝑuenit. ℣. Quarefre. an. Non veritus incredule gentis expetere feritatem qꝛ virtutē ſuā pꝛeteritaꝝ penarū recoꝛdatio roboꝛabat. ps In dn̄o cōfido ℣. Letamini. Lectio pͥma.

Sanctus igitur dyoniſius tradente ſibi beato clemēte petri apl̄i ſucceſſoꝛe eroganda gētib⁹ ſemina ſuſcepit. Et quo amplius apud gallias gentilitatē feruere cognouit erroꝛem: illuc intrepidus et feruoꝛe fidei armatus acceſſit. et pariſius dn̄o ducente peruenit. ℟. Poſt paſſionē dn̄i i vniuerſis gētib⁹ pꝛedicatio ꝓfutura ſucceſſit ita vt fide creſcente multi mererētur fieri confeſſoꝛes Quos catholica poſtmodum gaudet eccleſia pꝛomeruiſſe martires. ℣. Qui cum iminere ſua cernerēt paſſiones q̄s domino ieſu chꝛiſto docente didicerant repleti ſpiritu ſancti ig̃na docuerūt. L. ii

Erat enī doctrina pꝛeclarus et miraculis coruſcans / atq; doctrinā quā paulo docēte didicerat i gallia conſtanter miniſtrabat Tantas per illū dn̄s dignabatur exercere virtutes: vt rebelliū coꝛda gentiliū nō minus miraculis q̄ ꝑdicationib⁹ obtineret. ℟. Gr̄as tibi dn̄e qui inſtantis inimici iacula ꝓbationem fideliū tuoꝝ pꝛeſtitiſti eſſe ꝛ nō vulnera: ſed talē tuis martiribus tribuis pꝛo laboꝛe mercedem: vt nullū tuoꝝ fuiſſe gaudeat hoſtis imbellem. ℣. Qui immo perpetuum eis largiris triumphū vt eccleſie tue ſemper ſint in exemplum. Vt Lectō. iii

Miroq; modo ab ipſo deſtruebantur ydola quoꝛum ſummo ſtudio fuerant fabꝛicata. Et inuento ſalutis poꝛtu: ydoloꝛū gaudebat perire naufragia: et demonum culturam adnichilare. ℟. Beatiſſim⁹ dyoniſius chꝛiſti martir tradēte beato clemēte eroganda gentibus ſemina diuina ſuſcepit et quo āplius gentilitatē erroꝛem feruere cognouit. Illuc intrepidus et caloꝛe fidei armatus acceſſit. Vſus. Et pariſius dn̄o ducēte peruenit nō veritus incredule gentis expetere feritatem. Illuc intrepidus. In ſecundo nocturno. an.

Eccleſia illis que necdum in locis erat et populus ille nouam cõſtruxit ac officiis ſeruientiũ clericoꝝ ex more conſtituit/ ꝓbataſq; perſonas honore ſecundi ordinis ampliauit. ps. Dñe ds. ā. Cinctus ergo fide et miſericordiam aſponens paulati ſociabat deo quos dyabolo ſubtrahebat. ps. Conſerua. an. Miroq; modo inermi viro nõ valebat plebs armata reſiſtere. ꝟ. Dñi eſt terra. ꝟ. Exultent iu. L. iiii.

Sepiſſime igitur contra eũ ſedicio excitabatur ab ydoloꝝum pontificibus: atq; gregatim cum armis pergebant: vtq; illum cernebant: oēm ferocitatē deponebant/ atq; cũ armis ad pedes eius ſe proſternebant. Et qui cõpuncti ſanſanctiſpũs dono nõ erant: pauore nimio perterriti a p̄ſentia fugiebant. ℞. Tantas per illum dominus dignabatur exercere virtutes vt rebellium corda nõ minus miraculis q̄ predicationibus obtineret. ꝟ. In quo lux celeſtis gratie ineffabiliter radiabat. Vt. L. v

Poſt hec vero prefectus feſcenninus ſiſinnius et ſui complices iuſſu domiciani imperatoris/ galliam impetrauit fines prouicarũ dyoniſii inquiſitione vbi et beatum dyoniſiũ archiepiſcopũ cõtra incredulos dimicantē inuenerũt. cũ quo etiam beatũ ruſticũ archip̄ſbiterũ et eleutherium archidyaconũ: dirus furor inuenit perſecutorũ. ℞. Dũ ſacrum miſterium beatus dyoniſius celebraret in carcere/ apparuit ei dominus ieſus chriſtus cum multitudine angelorum/ danſq; illi ſancta dixit. accipe hoc care meus. Quod mox cõplebo tibi vna cum patre meo. ꝟ. Mecum eſt enim maxima merces tua et his qui audierint te ſalus in regno meo. Quod mox complebo.

Lectio ſexta

Poſt hec ſanctus dyoniſi⁹ capitur/ colaphizatur cõſpuitur. deridetur illuditur loris duriſſimis crudeliſſime ligatur trahitur et vna cum ſancto ruſtico archipreſbitero et eleutherio archidiacono ſuo tandē ſecuribus decollati ſũt. Tu autem domine miſerere. ℞. Mecum eſt maxima merces tua et his q̄ au dierit te ſal⁹ in regno meo. Nunc facies fortiter et erit nomen tuum in laudem. ℣. Dilectio et benignitas quā habes ſemper pro quibuſcunq; petieris impetrabis. Nunc. In tercio nocturno an. Tantas per illum dñs dignabatur exercere virtutes et rebellium corda non minus miraculis q̄ predicationibus obtineret. ps. Exultate⁹. ant. Dum ſacrū miſterium beatus dyoniſi⁹ celebraret in carcere/ apparuit ei cum multitudie angelorum dominus ieſ⁹. ps. Benedicam. an. Danſq; illi ſancta dixit accipe hac care meus quod mox complebo tibi vna cum pr̄e meo. ps. Deus venerunt. ℣. Iuſti autem. Tres vltime lectiones de expoſitione euangelii. Deſcēdens ieſus de mōte. ℟. Adeſt nobis nāq; beati dyoniſii ſacratiſſima dies in qua triumphans agonem expleuit Et coronam victorie accipere meruit de manu domini. ℣. Quem dominus poſt apoſtolos ſic honorauit/ vt omnem galliam eius apoſtolatu inſigniret quiq; eam ſanguine ſuo conſecrauit. Et coronā

℟. Beatus dyoniſius ruſticus et eleutherius in hac ergo fidei conſtantia permanentes reddentes terre corpora beatas animas celo cū gaudio intulerunt. ℣. Beatorum anime ſanctoꝝ dyoniſii ruſtici et eleutherii relictis glebis ſecuti ſunt redēptorem. Reddentes terre corpora beatas ani. ℟. Vir inclitus dyoniſi⁹ martyr domini precioſus ſuccēſus igne diuini amoris cōſtanter ſuſtinuit ſupplicia paſſionis Et per imanitatem tormentorum peruenit ad ſocietatem angeloꝝ. ℣. Cuius interceſſio nobis obtineat veniam qui ꝑ tormenta paſſionis eternā meruit palmam ⁊ ſempiternā coronam. Et. ℣. Exultent iuſti. In laudibus. antiph.

Hi ſācti viri a btī dyoniſii nunq̄ ſuſtinuerunt abeſſe preſentia: quos in vnum interrogatio percuſſoris inuenit. ps. Dominus regnauit. ant. In hac ergo fidei cōſtantia permanentes reddentes terre corpora beatas celo aīas intulerunt. ps. Iubilate d̄. an. Tali nāq; ad dominū meruere ꝓfeſſiōe migrare: vt amputatis capitib⁹ adhuc putaretur lingua palpitās dominum cōfiteri. ps. Deus deus meus. an. Beata nimium et deo noſtro grata ſocietas inter quos nec primus alter potuit eſſe nec tercius ſed trinitatem confitētes trino meruerunt decorari martyrio. ps. Benedicite. an. Et facta eſt comes multitudo celeſtis exercit⁹ exanimi corporis beati dyoniſii caput proprium deportantis laudans deum et dicens gloria tibi domine. ps. Laud. cap. Iuſtorū aīe. hy⁹. Rex glorioſe martyr. V. Mirabilis deus. an. Adeſt nāq; beati dyoniſii ſacratiſſima dies in qua triūphās agonem expleuit et coronā victorie accipere meruit de manu dn̄i. ps. Benedictus. or. Deus qui nobis. et dicetur ad horas. Mēo. de ſctō thōa. an. Sancte thoma. Ad i. an. Hi ſcti viri. ps. Deus in noīe. ps. Quicūq; vult. ſub eād aiā. R. Ieſu chriſte cum allā. V. Qui ſedes. Ad iii. an. In hac ergo. Ad vi. an. Tali nāq;. Ad ix. an. Et facta. Ad has horas cap͞a de cōi pluriū mr dn̄r. Ad ſcdās vs. an. Hi ſācti viri cū aliis iiii. aīs ſequētibus et pīs dn̄icaꝭ. cap. Iuſtorū aīe. R. Vir inclitus. hy⁹. Rex glioſe. V. Letamini. an. O beate dyoniſi magna eſt fides tua intercede pro nobis ad dn̄m deum nr̄m: vt qui qualitate tibi ſum⁹ diſſimiles ſua gratia largiēte faciat eſſe cōſortes. ps. Magnificat. or. vt s. Mēo. fiat de ſancto thoma. an. Sicut fragrant. Mēo. fiat de ſctō paulino an̄. V. et or. de cōi vni⁹ cōfeſ. et pon. Ad matutias de ſctō paulino tres lec. fiāt. et c̄ de cōi vni⁹ confeſſo. et pōti.

¶ Sancti nigaſii ſociorūq; eius martyrum iii. lec. fiant. et cetera de cōi pluriū mr. cum hac or.

Deus qui ſanctam huius diei ſolennitatem in honore ſanctorū martyrum tuorū nigaſii quirini et ſcuuiculi cōſecraſti: adeſto familie tue precibus et dona: vt quorū feſta celebramus: eorū merito et auxilio ſubleuemur. Per dominū.

¶ Sancti vuilfredi epi et cōfeſſo. iii. l. fiāt de cōi vnius cōfeſ. et pon. cum or. de cōi vni⁹ cōfeſſoris et pontificis.

¶ Ex quo feſtū ſcti eduuardi regis et cōfeſſoris differt ub aliiſqꝫ neqꝫ mere, martyr neqꝫ mere pontifex dici poterit. ſed cū martyribus ꝓpter dignitatē. et cū confeſſoribꝫ ꝓpter vite ſctitatem participare poteſt. ideo partim ex officio vniꝰ martyris. partim ex officio vnius cōfeſſo. eiꝰ officiū ordinatum eſt: videlicet hoc modo Ad veſperas. an. Similabo eum. pſalmi feriales. cap. Iuſtus coꝛ ſuum. R. Miles chꝛiſti. hyꝰ. Iſte confeſſoꝛ. V. Gloria et honoꝛe. Beatus vir qui inuentus. ps Magnificat. Oꝛatio.

DEus qui vnigenitum filium tuum dominū noſtrum ieſum chꝛiſtū glorioſiſſimo regi eduuardo i foꝛma viſibili demonſtraſti: tribue queſumus. vt eiꝰ meritis et pꝛecibus ad eternam ipſius domini noſtri ieſu chꝛiſti viſionem pertingere mereamur. Per eūd.

Ad matutinas. Inuitatorium. Iuſtus floꝛebit. ps. Venite exultemus. hymni antiphone pſalmi et capitula de communi vnius confeſſoꝛis non pontificis. verſiculi et reſponſoꝛia de communi vniꝰ martyꝛis cum ſuis pſalmis. lec. Lcō pꝛima.

ILluſtris rex eduuardꝰ ex antiquis angloꝛum regibus generoſa pꝛopagine extitit oꝛiundus. eiꝰ pater rex ethelbertus: emma vero ricardi ducis noꝛmānoꝛū filia mater fuit. Qui ſub parentum nutritꝰ diligentia in etate tenera ſcti ſpiritus infoꝛmatus eſt diſciplina. Rabie nāqꝫ dei nutu ceſſāte barbarica. ad eū miſſi ſunt regni pontifices et barones. et ſic beatꝰ eduuardus eſt reductus in regno angloꝛum et cum omni licentia eſt coꝛonatꝰ. Recepit populus pacem. pꝛoceres gloꝛiam. eccleſia libertatem/ pꝛīcipibus quoqꝫ de regni ſui ſucceſſoꝛe ſollicitis/ virgo tanto regi et ſanguis et voluntate et nobilitate ⁊ moꝛum honeſtate cōueniens inuenitur et inuenta dyademate coꝛonat. Tu autem domine. R. Iſte ſanctus. Lectio ſecunda.

REx inſignis eduuardus quadam die penthecoſtes apud vveſtmonaſterium in eccleſia beati petri apoſtoloꝛum pꝛincipis cum ad diuinum officium aſtaret: circa hoꝛam qua ſalutaris victīa agni paſchalis percipitur a populo: rex glorioſus erupit in riſum. Ita vt aſtantes multũ mirarentur. Tu au. ℟. Iuſtꝰ germinabit. Lectio tercia.

Peractis vero ſolennitatibꝰ queritur que in riſu ſignificatio teneatur. Rex inq̃t dacie infinita claſſa parauerat ãglie fines inuadere. et ſuo principatui ſubiugare. Cũq; de ſcapha ad nauem in qua ingredi debeat pedem extenderet: iuſto dei iudicio elapſus corruit. ꝛ demerſꝰ in mare miſerabiliter expirauit. Hoc placuit altiſſimo vt michi reuelaretur e celo: tripudiauit mea intẽtio. Lectio iiii.

Erat aliquando prefatus prĩceps in eccleſia ſancte trinitatis/ et cum eo deuotus dei ſeruus comes leofricus. Rex vtiq; preclarus aſtãs ad menſam chriſti in orationibus in illa hora qua patri ſacerdos filiũ immolabat: vidit aſtare ſuper menſam dominicã eũdem ieſũ chriſtum/ qui dextera ſua regem benedixit. Cumq; comes prefatus ſibi ſoli viſionem hanc oſtenſã exiſtimaret: mouit ſe de loco in quo ſtabat vt domino ſuo tantum in gaudium reuelaret. Reſpiciens eum rex dixit. Sta inquit ſta/ ſuſtine et expecta. En quem vides video. et quem viſibiliter cernis viſibiliter adoro Tu autem domine miſerere no. Lectio quinta.

Duo viri ex anglis orationis cauſa hieroſolimam profecti obuiam habuerunt lactei candoris ſeniorem reuerendiq; ad modum vultus. Qui cum ab eis didiciſſet cuius eſſent regionis incole: et quis eoꝝ rex eſſet: ſic eos alloquitur. Ego ſum iohannes apoſtolus et euangeliſta: rogo vos fratres vt regem veſtrum ex ꝑte mea ſalutetis. et his interſignis. Cum ad dedicatiõem cuiuſdam eccleſie aſſiſterem in peregrini ſpecie apparui: et pro amore ſancti iohãnis beneficium elemoſine ſupplicaui. Qui regium quem geſtabat anulum de digito extraxit/ michiq; deuote deſignauit quẽ ob amorem et deuotionem vſq; hodie conſeruaui eiq; munus remitto/ eumq; mecum infra breue tempus in gloria regnaturum promitto. Tu autem. Lcõ ſexta.

Reuerſi itaq; ad patriam ſuam peregrini ad regem ſanctum aduenerunt. Mox ei anulum porrigunt et ea que eis iniuncta fuerant: coram rege per ordinem exponunt. Rex ſãctus cordis tripudio dixit: et in animo vehementer exultat. Gratias inquit ago deo et ſancto ſuo apoſtolo: qui me ad gloriam ſuã inuitare dignatus eſt. Tu. Euangelium Si quis venit ad me. an. Aue rex gentis anglorum miles regis angelorum o edvvarde flos martirum velut roſa vel lilium funde preces ad dominum pro ſalute fidelium. Ad ſecũdas veſ. v. antiph. de laudib⁹. pſalmi ferial. Cpm. Iuſtus cor ſuũ. R. Gloria et honore. hymnus Ieſu redẽptor. verſ⁹ Gloria et honore. anti. Iſte cogno. ps. Magnificat. Sancti caliſti [illegible] et martiris.

Deus qui nos Or. conſpicis ex noſtra infirmitate deficere: ad amorẽ tuum nos miſericorditer per ſancti caliſti martyris tui atq; pontificis exẽpla reſtaura. Per dominũ noſtrum. Ad matutinas tres lectiones fiant. Et cetera de communi vni⁹ martiris et pontificis. In dedicatione ſancti michaelis Ad veſperas anti. et pſalmi feriales. Capitulum Significauit deus. hymnus Tibi chriſte. Vſus. In conſpectu. an. Dum ſacrum. oratio Deus q̃ miro ordie. Ad matutinas inuitatori. Cuncta agmina. ps. Venite exul. hymnus Tibi chriſte. nouem an̄e cũ ſuis pſ. vt in alio feſto. V⁹. In conſpectu Tres lectiones fiãt

Noſcunt eccle Lectõ. i ſiaſtice hyſtorie q̃ poſt paſſionem et aſcenſionem domini ad celos diu expectatam iſraelitarum plenitudinem cum appropinquaret tempus deſolationis qđ ſaluator ſacro venturum p̄nunciauerat eloquia cum fletu humanitatis eccleſia apud hieroſolimam monitu diuinitatis per cunctũ orbem gentibus euangeliſatura diffunditur. R. Factum eſt ſilentiũ. Le. ii

Quãq; cõgregatus vndiq; ex oĩbus locis populus paſchalis feſtiuitatis p̄ſtolaret diẽ: ſacerdotib⁹ ſolitas excubias obſeruãtibz voces ſubitas vigiles audiunt dicentes. Migremꝰ ex his ſedibꝰ. Voces vero ſubite per ſingulos emiſſe/ q̄ enunciauerunt beatorum ſpirituum de migrationem angelicum miſteriū īſinuarunt ad eccleſiam transferendam. ℟. Stetit angelꝰ.

Ex quibus patet. l.iii. inſinuatur ꝙ btūs michael archangelus miniſterium quod exercuerat ī dei quondā ꝑplo: idem ſortitꝰ ſit apud gentiū electionem. Hec ita vt eſſet deuotio credit verbis fidelium. ꝓpt oſtenſionem ſignorum. ℟. Te ſanctum dn̄m. ℣. Stetit angelus. In laudibus. hec ſola an. Dum preliaretur. ps. Dn̄s regna. Et cetera ad matutinas vt in alio feſto. Ad primā. an. Dum committeret bellum. ps. Deus ī noīe. ps. Quicūq; vult. an. Gloria tibi trinitas. Hym. Domine miſe. Rem. Ieſu chriſte cum alleluya. dicatur ꝓpter Hym. ſequentiā ad alias horas. Ad .iii. an. Archangele. Ad ſextam. ā. Angeli domini. Ad nonā. an. Angeli archangeli. Et cetera ad horas vt ſ. in alio feſto. Require oīa predicta tibi. In tranſlatione ſancte etheldrede virginis oīa fiant de cōi vnius virginis non martiris cū ſta oratiōe.

DEus qui es ſponſus virginum refrigerium continentium & ſalus oīm te diligentiū: concede propicius/ vt qui beate etheldrede virginis tue tranſlationis diem veneramur: eius patrociniis tue maieſtatis clementiam ſentiamus. Per. Sancti luce euangeliſte. Ad veſpas. an. Eſtote fortes. pſalmi feriales. Hym. Similitudo. ℟. Quattuor aīalia Et cetera de cōmuni euangeliſtarum cum hac oratione.

INteruenjat pro nobis queſumus dn̄e ſanctꝰ tuus lucas euangeliſta qui crucis mortificationē iugiter ī ſuo pectore pro tui nominis honore portauit. per Eodē die fiat memo. de ſancto iuſto puero martire ad vſ̄ & ad mat. an. et ℣. de cōi vnꝰ martiris cū hac oratiōe.

Deus qui beato iuſto talem fortitudinē tribuiſti vt in puerili corpuſculo glorioſū ꝓ amore tuo ſubiret martiriū: concede propiciꝰ vt ipſius intercedentibus meritis ab oībꝰ nos abſoluas peccatis. Per. Ad matinas noue lectiones fiant.

Glorioſus igitur ſ. i. euāgeliſta ieſu chriſti lucas natione ſyrus anthiochenſis/ arte nichilominꝰ medicus diſcipulus apoſtolorum fuit. Quorum actꝰ etiam prout vidit: lucido diſcretoq̃ ſermone proſeq̃tur in breui libello ad ſibi cariſſimū ſcripſit theophilum. Lectio ſecunda.

Cuius quoq̃ libelli pulcra inchoatio talis videlicet videtur fore. Primum quidem ſermonem feci de omibus o theophile que cepit ieſus facere et docere. Deniq̃ paulum ſecutus egregium doctorē gentium vſq3 ad triumphum paſſionis eius quē cū coapoſtolo ſuo rome exceperat

Iſte lucas greco ſ. iii fuit eloquio eruditus: cui immo extra ea que euāgelice diſpoſitiōis ordo expoſcit: ea maxie neceſſitas laboris fuit: vt primū grecis fidelibus oī ꝓphetatione pronunciaret veniſſe in carne dei chriſti humanitatem. ne vel iudaicis infidelibus intenti fabulis in ſolo legis deſiderio tenerent ne vel hereticis fabulis et ſtultis ſollicitatiōibꝰ ſeducti laborarent. Rña. de primo noctur. vnius euāgeliſte dñe. Medie lec. fiant de ſctō iuſto. R. Poſui ſſt. l. iiii

Beatus igitur puer iuſtus in ciuitate anticiodorēſi xpianis parentibꝰ extitit oriundus. Et cū eſſ3 annoꝝ nouē: ait ad patrem ſuū iuſtinū Pater mi: vidi per ſōniū q iuſtinianū auūculum meū homo bonꝰ nomine lupus in ambianis ciuitate ad ſeruitium ſuū retineat. Rña de cōmuni vnius martiris. in ſecundo nocturno. Lectio quinta.

Egredientes autem de vrbe: peruenerunt ī vrbem ambianenſem. Et cū reperirent lupum: dicūt ei. Parens noſter eſt in hāc regionem captiuus quē tecū conuerſari audiuimus. At ipſe interrogauit: quid querebant. Ille reſpondit. Chriſtiani ſumꝰ, et de ciuitate anticiodorenſi Tu autem dñe. Lectio ſexta

Et lupus ait ad illum accedite ad domū meam et oſtendam vobis omnes pueros meos. Cum au dem veſpertina hora acceſſiſſent ad domū eius aſpiciens iuſtus vidit iuſtinianum auunculū ſuū lampadem ignis tenentem et ait Ecce hic eſt parens noſter q̄ lumen accendit. Tres vltime lectiones de expoſitione euāgelij. Deſignauit dominus ieſus. Et cetera ad matuti. et ad oēs alias horas de cōmuni euangeliſtarum cū orōne. Interueniat. Ad ſecundas veſ. ā. Dilecti deo. Cum quattuor aliis ſequēti. et ps de aplis. ℟. Cum ambularent. Et cetera ad veſ. de cōi euangeliſtarū or. veř. Memoria de ſctā fredeſvvida virgine. an. et ꝟ. de cōi vnius virginis non martiř. Or.

Omnipotens ſempiterne deus da nobis ī veneratione virginis tue fredeſvvide congrua deuotione gaudere. vt et potentiaꝫ tuam in eius veneratione laudem⁹: et prouiſū nobis percipiamus auxilium. Per dn̄m. Ad mat. ix. L. ſiāc. lc. i.

Rex quidam oxonienſis cui nomē erat didau⁹. Hic accepit vxorem nomīe ſeffridam colantē deū atq̄ prudentem in opere bono. Cūq̄ ſimul gauderent flore iuuētutis: donauit ei dominus ſecunditatem. lc. ii.

Concepit itaq̄ venerabilis ſeffrida. et peperit filiam. Gauiſus eſt valde rex: iuſſit eaꝫ regenerari ex aqua et ſpiriſancto. Baptiſatam itaqꝫ: vocauit eā fredeſvvydam Hec autem diligenter enutrita eſt. L. iii.

Tranſactis itaqꝫ quinq̄ annis tradidit eam cuidam matrone eliue nomine: ad erudiendas litteras. Que intra ſex menſes totum ſciuit pſalterium. Proficiebat ergo beata virgo et creſcebat in domino.

Lec. iiii.

Sanctarum itaqꝫ ſcripturarum dicta in pectoris antro condebat. Hanc ſemper orationem repetens vt inhabitare valeret in domo domini omnibus diebus vite ſue: et videret voluntatem ſuam impleri. Tu autem domine miſerere. Lectio. v.

Rex vero didauus eccleſiam conſtruxit et dedicare fecit in honore ſancte trinitatis et intemerate virginis marie omniumqꝫ ſc̄torum in vrbe oxonienſi venerabiliter virgo fredeſ buyda petiit patrem ſuum regem vt daret ſibi eccleſiam quam fecerat: quam obtinuit. Lectio ſexta.

Religioſa virgo poſt obitum matris ſue ſeruire deo ſtuduit, die nocteꝗ vigilans et orationibus ſemper intendens/ ita vt multotiens obliuiſceretur cibū corporalem totiesꝗ niſibus anhelabat ad cibū animarum. Tres vltime lectiões de expoſitione euangelii. Simile eſt regnum celorū decem virginibus. Et cetera ad matut. et ad horas et ad ſcdās vē de cōi vnius vgis non marty. ¶ Sanctarum vndecim miliū virginum et mrm. Ad veſpas añe et pſalmi ferial. Capitulum.

O q̄ pulchra eſt caſta generatio cum claritate immortalis enim memoria eorū q̄m apud deum nota eſt ⁊ apd̄ hoies. hy⁹. Ieſu corona virginū. V⁹. Adducentur regi virgīes poſt eā. ℟. Proxime eius offerētur tibi. an. Quinꝗ prudētes. Ps. Magnificat. Oratio.

Deus qui ſanctam nobis huius diei ſolēnitatem pro commemoratione beatarum virginū martyrum q̄ tuarum glorioſa paſſione feciſti: adeſto familie tue p̄cibus et da/ vt quarum hodie feſta celebram⁹ earum meritis ⁊ interceſſionibus adiuuemur. Per. Ad matutinas. Inuitatorium. Agnum ſponſū. Ps. Venite exultemus. hy⁹. Ieſu corona virginum. In primo nocturno. an. Pangamus deo noſtro gloriam qui ſanctis dedit talem virginibus victoriam vt carnis calcarēt deſideria et peruenirent ad regna celeſtia. Ps. Domine dominus noſter. an. Beate eſtis virgīes ſancte que gaudiis celeſtib⁊ perfrui meruiſtis. Ps. Celi enarrant. an. In celis gaudent virgines et cantent cāticum nouum ante thronū dei quia notum fecit dominus ſalutare ſuum. Ps. Domini eſt terra. ant. Laus et honor ieſu chriſto cuius dono ſancte virgines honorātur ſemper in terris et gloriam habent perpetuam in celis. Ps. Eructauit cor. an. Gaudent felices puelle que a contagiis ſe ſeruauerunt atꝗ tranſitorias voluptates ꝓ chriſti nomine reſpuerunt. Ps. Deꝰ noſter re. an.

Rogam⁹ vos virgines beate vt nos precibus vr̄is ſacroſanctis iugiter commēdare dignemini chriſto dn̄o. Ps. Fundamēta. An. Laus tibi dn̄e rex oı̄ps q̄ caſtis virginibus tibi placentibꝫ preparaſti gaudia ſempiterna. Ps. Cantare .i⁹. An. Aſſit nobis virginum ſanctarū benigna p̄catio que nos a cunctis defendat aduerſis et in chriſti confortet ſeruitiis.

Ps. Dn̄s regna. exultet. An. Venerande eſtis virgines que carnis deſideriis reſtitiſtis et in ieſu chriſti ſeruitio permanſiſtis ipſum rogate vt nobis indignis propicius eſſe dignetur in hoc ſeculo atq̄ ı̄ futuro. Ps. Cātate .ii⁹. V. Adducentur regi virgines. Lectio prima.

Regnāte marciano imperatore vndecim milium virginum paſſio hoc ordine celebrata eſt. In britānia nāq̄ rex quidam chriſtianiſſimus fuit nōie maurus: qui quandam filiā nomine vrſulam generauit. Hec mirabili pollebat morū honeſtate ſapientia et pulchritudine. ita q̄ fama eius vbiq̄ pullulabat. R. Offerentur regi virgines domino poſt eā proxime eius offerentur tibi in leticia et exultatiōe. V. Specie tua et pulchritudine tua intende proſpere procede et regna. In

Rex autem anglie nondum in fide xp̄i inſtructus audita huius virginis fama: beatū ſe credebat: ſi vnigenito ſuo copularetur. Mittunt ergo ſolennes nūcios ad patrem virginis cū ꝓmiſſionibus magnis/ minas adiicientes: ſed ad dn̄ꝫ ſuum vacui reuertuntur. Rex igitur maur⁹ cepit angariari: quia chriſti cultricem ydolorum cultori tradere horrebat. tum quia eam nullatenus conſentire ſciebat. regis ferocitateꝫ formidabat. R. Felices virgines vicerūt mundū Que poſt victoriam vinci nō noruerunt. V. Beate de prelio redeunt et hoſtem victrices. moriendo deuincunt. Que

Lc. iiii.

Beata igitur vrſula patri ſuaſit vt regi aſſenſum preberet ſed ea cōditione/ vt ipſi vna cū patre decem virgines ſibi ad ſolatium traderet. et tam ſibi q̄ illis/ mille virgines aſſignaret. Quod et factuꝫ eſt. Poſt hec ſub vni⁹ dici ſpacio coloniam venerunt Ibiq; ab angelo dei btē vrſule reuelatum eſt eam romam profecturam: et inde coloniā reuerſuram. ac ibidem palmam martyrii adepturam. R. Audiui vocē. Regnū poſt in feſto oim ſanctorum. ps. Te deum. Hy'. Media nocte clamor fact' eſt. V. Ecce ſponſus venit

In laudibus antiphona.

IN choro ſanctarū virginū, iugiſ diuine laudis reſonat iubilatio vbi laudatur de' deorū allā. ps Dñs reḡ. aũ. Inter quas vndena virginū milia ſequētes agnū ſine macula laudant illum gaudētes. celeſti laude per ſecula. ps. Iubilate. an. Que diuino nutu a partibus orientis exhibite illuc fundere cruorem q; nunq̄ in perſecutione potuerūt ab eius diuelli cōfeſſione. ps. Deus deus me'. an. Media nocte clamor factus eſt ecce ſponſus venit exite obuiam ei ps. Benedicite. an. Tūc ſurrexerunt oēs virgines ille et ornauerūt lāpades ſuas ps. Laudate. cp. O q̄ pulchra. hy'. Rex glrioſe vir. V. Mirabilis deus. an. Virgines ſācte dei orate pro nobis vt ſcelerum veniā per vos accipere mereamur. ps. Bened'. Or' vt ſ. Ad i. an. In choro ps. De' in nomine. Ad iii. an. Inter quas. ps. Legem pone. cp. O q̄ pulchra. R. Adducentur regi virgines poſt eam. V. Proxime eius offerentur tibi. V'. Media nocte. Ad ſextam. an. Que diuino. ps. Defecit. capitu Emulor enī vos. R. Media nocte clamor factus eſt V. Ecce ſponſus venit exite obuiam ei. V. Prudētes virgines. Ad nonam. an. Tunc ſurrexerunt. cp. Sapientia vi. R. Prudentes virgīes ſūpſerūt oleū ſecū. V. In vaſis ſuis cum lampadibus. V. Mirabilis de'

Si hoc feſtum in ſabbato contigerit: tūc fiat ſeruitium de eo. et cōmemoratio beate marie fiat proxia feria vt ante. ¶ Sancti romani archiepiſcopi tres lectiones fiant omnia de cōmuni vnius confeſſoris et pontificis cum hac oratione.

OMnipotens ſempiterne deus qui hanc diem honorabilem nobis in beati confeſſoris tui romani feſtiuitate tribuiſti: fidelium tuoꝝ vota serenus intende vt eius interuentu a cūctis reatibꝫ absoluti: festis mereamur interesse celestibus. Per. ¶ In translatiōe sancti thome cōfes. ad p̄mas vesperas matu. et horas. ⁊ ad scdās vesperas oīa fiāt vt ī alio festo. preter lec. et or.

DEus qui ecclesiam Or. tuam gloriosa bti thome confessoris tui atq; pontificis translatione glorificas: presta quesumus. vt eius meritis et intercessiōe de sepulchro viciorū subleuati/ ad eternam resurrectionis gloriam transferri mereamur. Per. Eodē die scōꝝ crispini et crispiniani mꝛꝝ.

SAnctorum tuorum Or. nos domine crispini et crispiniani beata merita ꝓsequantur. et tuo semp faciant amore feruētes. Per. Ad matutī p̄ria die. Lcō i.

INsignis nobis hodie solennitatis nostre dies illuxit prorecensita tanti patris nostri thoē translatione/ diuine laudis restaurans preconia et leticie nobis primordia solari reuolutione reducens. Lc. ii.

APprobate consuetudinis et sicut dies sanctorum natalicios quibus ipsorum anime de miseria trāsferuntur ad gloriam: ita tēporalem corporum ipsorum subleuationem futurā eorūdem corporum glorificationem festiuo presagiendi preludio annue deuotionis officiis celebrare. Lcō. iii.

VT qui post solutū milicie cingulum felicē ipsorum exitū de seculi huius campo depositis corruptibilibus corporum indumentis cum gaudio recolimus: gloriosam ipsoꝝ corporum in corruptione reformationem honore cōgruo preueniamus. Lectio iiii.

QUatenus ex renouata tanti misterii memoria diuine dispositionis beneficium excitata fidelium deuotio honorificentie potioris impendiis propensius efferat: ⁊ de resurrectiōe vite in quam saluatoris promisso ꝓcedent qui bona fecerunt: fidei roboris firmitas/ spei q; fulcimentum lōganimitatis accedat. L. v.

MErito igitur duplicem hanc a deo preordinatam electorum gl'iam/ quā iuxta ꝓphete vaticiniū obtinebūt in patria duplicia domino peregrinātes ī corpore venerationis cultu ꝓſequimur: quia iam adepte ipſorum beatitudini congratulantes eorum merita deuotis laudibus attollimus et depoſitas apd̄ nos ipſorum reliquias debitū eis honorem circundantes celebri frequentia veneramur.

Lectio ſexta.

TRanſlationis ergo ipſius thome ſolēnia recenſentes/ modum et ipſiꝰ ordinem ad dei gloriam referamus. Igitur poſtq̄ certis miraculorum et ſignorum euidentiis excellentie ipſius. aſtruentem ſanctitatem beatus thomas ſanctorum aſcriptꝰ fuit cathalogo confeſſorum: multi de regno potētes et nobiles diuerſis attinentie eum titulis contingentes pro blandiente tēporis vbertate/ ad ipſius tranſlationē magnifice celebrandam piis votꝭ et feruidis ſtudiis concurrerunt. Tres lectiones de expoſitione euangelii. Nemo accen dꝫ lucernam. Or. Deus qui eccleſiam tuam. Et dicetur hac die ꝛ per oct. Lectiones per ebdomadā. Secundo die. Lectio prima.

ET quia teſte ſcriptura non volentis neqꝫ currentis ſed dei miſerentis eſt. et ipſe in nobis operatur velle et perficere pro bona voluntate ſicut ī eterna ſua preſciētia futura p̄ordinat: ita coeterna prouidentia ſua tempora et momenta in ſua poſita poteſtate ſingulis quibuſcūqꝫ negociis aptanda diſpenſat.

Lect. ii.

Unde deſideratam a patribus ardentiſſime ꝛ diu expectatam hanc patris noſtri gloriam filiis conceſſit miſericorditer ad ſuorum manifeſtationem operuꝫ prouiſo tempore reſeruauit: vt quo tanti operis magnificentia humane ſapientie iudicio videretur īpoſſibilior: ad oſtendendā diuine potentie magnitudinē efficatior appareret.

L. iii.

Ideoqꝫ glorioſe diſpoſitionis huius executionem īſperato quoniam potiꝰ deſperato tempori ſimpliciumqꝫ perſonarum miniſterio cōſilii celeſtis altitudo ꝯmiſit ī firma mundi eligēs et confundēs fortia/ abſcōdens hec a ſapientibꝰ et prudentibus paruulisqꝫ reuelās. Tercia die. Lectio prima

Ut proinde ad diuine bonitatis et tanti bñficii commendationem ad nos relatam illud verbum euangelicū videatur. Multi reges et prophete voluerunt videre que vos videtis et non viderunt et audire q̄ auditis: et non audierunt. Inſtante autem illo Le.ii. radio preordinato tempore humana quidem opinione incongruo eo q̄ tunc peſtilentia illa ſeuiſſima que generatur per totum orbē populū vaſtabat nimiūq; graſſabatur vt putaretur ſeculi finis aduenisse. Le.iii. Epiſcopuſq; et canonici herfordenſis eccleſie ad procuranda tante ſolennitati congruentia facultatibus inſufficientes ꝛ operi tam arduo ſe impares agnoſcerēt Dñica infra oct. Lectio.i. Sub ſpe tamen diuine miſerationis ꝛ auxilii confidentia ſanctum eis inſperatum propoſitum proſequentes accito nobili ꝛ magnifico viro nicholao de cātilupo ipſius bti patris cōſanguineo: cuiꝰ ope et opera deo cooperante felici cōſummationis fine quieuit De die huic ope Le. ſcda ri ſtatuendo frequenter tractantes: tandem in viceſimū quintū diem octobris octauo ſcilꝫ kalendas nouēbris vnanimiter conuenerunt. Ex quo (vt ferunt: deo (vt credunt) electi ſui meritis populuꝫ ſuū oculo miſericordie reſpiciēte: lues illa grauiſſima percutiente angelo manū ſuam continente ceſſauit. Lectio quarta Accidit autem vt dies illa dñica i die reſurrectionis cōſtituta memoriā exiſteret. vt tempus illud ſacratiſſimū quo per christum et in xp̄o īciata eſt mortuorum reſurrectio ſubleuationem ſancti congrueret que futuram ipſiꝰ reſurrectionem glorificatam figuraret. Interim vero Le. q̄nta procuratis neceſſariis et die ſtatuto appropinquante vt ad ſanctum ſanctificati accederent: indicto biduano ieiunio feria ſexta et ſabbato immediate precedentibꝰ nocte ſabbatum precedente: qua redemptor noſter pro ſuis liberandis electis ad inferna deſcendit Lectio vi Epyſcopi qui tunc preſentes extiterant cum clero et aliis quibus conceſſum fue rat intereſſe/ ordinata proceſſione cum deuota pſalmodia ad tumulū proceſſerunt. Ubi aliquandiu ſolotenus ꝓuoluti et orationibuſ incumbētes: beato confeſſori excubias impenderūt. Tres ultime lec. de expōne euangelii ſicut i die. Die quarta fiat ſeruitiū de apoſtolis ſymone et iuda. hoc modo. Ad primas vſ. an. Eſtote fortes in bello. pſalmi dñicales. Cpm. Iā nō eſtis. ℟. Qui ſunt iſti. hyꝰ

Beate ſymon et thadee iclite cernite noſtros gemitus cū fletibus: vt qui ꝑ lapſum meruimꝰ baratrū ꝑ vos celoꝝ mereamur aditū. Annue xp̄e. ℣. In omnē ter. anti. Vri eritis. ps. Magnificat. Oratio.

Concede qs ops deus: vt ſicut apoſtolorum tuoꝝ ſymonis et iude gloſa natalicia preuenimus: ſic ad tua beneficia promerenda maieſtatē tuā pro nobis ipſi preueniant. Per. Memoria de ſctō thoma. Ad matuti. ix. lectiones fiāt. L. i.

Symō itaqꝫ chananeus ⁊ iudas zelotes apoſtoli dñi nr̄i ieſu xp̄i cū per reuelationem ieſu xp̄i et ſanctiſpūs perſidis regionem fuiſſent ingreſſi: īuenerūt ibi duos magos zaroen et arphaxat qui a facie ſancti mathei apl'i de ethiopia fugerant. Lectio ſecunda

Erat aūt doctrina eoꝝ praua. Ita vt ⁊ deum abrahā deū yſaac. et deū iacob blaſphemantes/ deum dicerēt tenebraꝝ/ moyſem dicerent maleficū: omneſqꝫ prophetas dei a deo tenebraꝝ miſſos aſſererēt. L. iii.

Dicebant dei filiū dominū noſtrū ieſū chriſtū fātaſma fuiſſe nec verū hoīem ex vera virgīe natū: nec de tercia die reſurrexiſſe. L. iiii.

Faciebāt aūt magicis artibus ſuis hoīes cecos/ illuminātes et iterū vidētes: faciebāt eos ſurdos ⁊ iteꝝ audientes. ludificabāt aūt oēs. Lc. v.

Apoſtoli morabātur in babilonia faciētes mirabilia magna. cecos illuminantes. ſurdis reddētes auditū/ leproſos mūdātes demonia ex obſeſſis corporibus fugantes. Lectio vi.

Habebant autē diſcipulos multos ex quibus ordinabāt pb̄ros et dyaconos et clericos. et eccl'as fūdauerũt in multis locis ad laudẽ dñi noſtri ieſu chriſti Cui eſt honor ⁊ glia i ſecula ſcloꝝ amẽ. Tres vltie l'c de expo. euã. Hec mãdo vobis. et ĩ ad mat. et ad vo. de cõi apſtoꝝ cum hac orõne

Deus qui nos per beatos apoſtolos tuos Symonem et iudã ad agnitionẽ tui nois venire tribuiſti da nobis eoꝝ glam ſempiternam et ꝓficiẽdo celebrare, et celebrando ꝓficere. P dñm. Ad ſecũdas veſ. omnia ſiãt de cõi apſtoꝝ cũ R. Ciues apſtoꝝ. V. Poteſtates. Or. Deus qui nos. Die quinta. Lectio prima

Tandẽ ad orõne ſurgẽtes ⁊ amoto lapide ab oſtio monumẽti, aſpexerũt capſam ligneã ita putrefactã ⁊ vetuſtate conſũptam: vt ad tactũ leuiſſimũ redigeretur ĩ puluerem. Quid eſt alias corꝰ niſi foramen ampliũ ⁊ rotundũ habẽs ad caput quaſi concauatũ humano opere per quod carneũ ſiue teſta capitis ipſius aſpiciẽtibꝰ ſe patenter exhibuit. Lectio ſcd̃a.

Illorum ambiguitatẽ reſerans qui oſſa ipſa benedicta pro tantoꝝ temporum circulo quo ĩ ſepulcro iacuerant: in cinerem putauerant ⁊ in puluerẽ reſoluta. Lc. iii.

Et excipientes ea de ſepulcro et cũ ſpũali gaudio deoſculãtes recondebant ĩ capſulam in loco decẽti ⁊ honeſto repoſitam, ſeruãda vſq; ad diem exaltationis ipſoꝝ prouide conſtitutũ. Die ſexta. Lc. i.

Aſſuit ibidẽ (vt ipſius memoriã que ĩ benedictione ſit ſcĩa futura contineãt) ex ſũmo deſiderio nobiliſſia ⁊ deuotiſſia dña helizabeth de burgo nata gilberti de clare quõdã comitis gloncestrie ĩmaniſſimi btĩ thome perſecutoris, ĩ cuius preſentia oſſa illa ſacratiſſima quãuis arida et exanguinea de remotiſſimis partibus allata: ſanguinẽ precioſum in magno ꝓfluuio diſtillauerũt in teſtimoniũ iniuſte perſecutiõis cõtra ipſum. Lectio. ii.

Et amplectens ea ſumma cum reuerentia deuota ſingulis impreſſit oſcula: mltaq; ꝓ ſua munificentia precioſa donaria liberẽ obtulit iniquitatem patris ſui profunda ſua humilitate compenſans. Lectio tercia.

SEquenti vero ſabbato conſtitutum in itinere verſus herfoꝛdiam pꝛo magnificāda et decoꝛanda ſua venerabili pꝛeſentia ſolennitate ventura illuſtriſſimū angloꝛum regem eduuardum a conqueſtu tercium/ ſubito tam vehemēs paſſio et tam grauis inuaſit: vt de ipſius optimatibus quidam quoꝛum teſtimonia fide digna redderet pꝛobata fides non leuiter aſſererent ſe nunꝗ̄ retroactis tempoꝛibus tantum de feſtine moꝛtis ipſius timuiſſe periculo Sed vt diuine virtutis potentia confeſſoꝛis qꝫ ſui ſanctitate: qua longe lateqꝫ claruerat. in poplo regia eccleſia atteſtaretur/ excellentia abiecta vt fertur gloꝛioſi regis oculis materialibꝰ herfoꝛdenſis eccleſie ſpecie optatum ſenſit adeſſe leuamē

¶ Die vii. fiat mēo. de ſcō quītino mar. ā ꝛ ꝟ de cōiꝰ mar. cū hac oꝛatiōe. Oꝛo.

DEus q̄ nos annua beati quintini martiris tui ſolennitate letificas: pꝛeſta queſumus. vt cuius gaudemus meritis: inſtruamur exēplis. Per. ¶ In octa. trāſl. ſci thōs totū ſer. fiat de feſto oīm ſanctoꝝ. et nichil de ſancto thoma. ¶ In ſolennitate oīm ſctōꝝ. Ad vſ. ā.

VIrgo pꝛudentiſſima quo ꝓgrederis quaſi auroꝛa valde rutilans filia ſyon tota foꝛmoſa ꝛ ſuauis es: pulchꝛa vt luna electa vt ſol. ps. Laudate pueri. an. Sūma laus dulcis melodia te cōdecet per oꝛbita quo centri choꝛꝰ reſultat gaudēs tali ſocio arua plaudūt et reboāt leta tāto nuncio/ o michael celoꝝ ꝓpoſite nr̄as voces accipe. ps. Laudate do. o. g. an. O gloꝛioſi apl̄i colūne eccl'ie veritatis pꝛecones lāpades fulgētes vos igne ſpūſſcī fugatis erroꝝ tenebꝛis mundū illuīaſtis intercedite ꝓ nobis ad deū qui vos elegit. ps. Lauda aīa. an. Gaudēt in celis aīe ſāctoꝝ qui xp̄i veſtigia ſūt ſecuti/ et qꝛ ꝓ eiꝰ amoꝛe ſāguinē ſuū fuderūt ideo cū xp̄o regnabūt in eternū. ps. Laud d. q. b. an. Laudē dicite deo nr̄o oēs ſcti eiꝰ et q̄ tīetis deū puſilli et magni qm̄ regnauit dn̄s deꝰ noſter oēs gaudeamꝰ ꝛ exultemꝰ et demꝰ glīam ei. ps. Lauda hieruſalem. Capitulū

Ego iohānes vidi ī medio throni et quattuor animalium et in medio ſeniorum agnum ſtātem/tā q̄ occiſū habentem cornua ſeptem. et oculos ſeptem. q ſunt ſeptē ſpiritus dei miſſi in omnem terram. Hym. Laudem dicite deo noſtro omnes ſancti eius et qui timetis deum puſilli et magni quī regnabit dn̄s deus omīs Gaudeamus et exultemus et demus gloriā ei. V. Genus electum gens ſācta populus adquiſitionis memores memorum laudate deū. Gaudeam⁹ Hy⁹

Chriſte redemptor omnium cōſerua tuos famulos beate ſemper virginis placatus ſanctis precibus. Beata quoqꝫ agmina celeſtium ſpirituum: preterita preſentia futura mala pellite. Vates eterni iudicis apoſtoliqꝫ dn̄i: ſuppliciter expoſcimus ſaluari veſtris precibus. Martires dei incliti confeſſoreſqꝫ ludici: veſtris orationibus nos ferte in celeſtibus. Chor⁹ ſānctarum virginum monachorumqꝫ omnium ſimul cum ſanctis omnibus conſortes chriſti facite. Gentē auferte perfidam credentium de finibus: vt xp̄o laudes debitas pſoluam⁹ alacriter. Gloria patri ingenito eiuſqꝫ vnigenito vna cū ſancto ſpiritu in ſempiterna ſecula. Amen. V⁹. Letamini ī dn̄o. an. Beati eſtis ſancti dei oēs qui meruiſtis cōſortes fieri celeſtium virtutum. et perfrui claritatis gloria ideoqꝫ precamur vt memores noſtri intercedere dignemini pro nobis ad dominum deum noſtrum. ps. Magnificat. Oratio.

Domine deus nr̄ multiplica ſuper nos miſericordiam tuam ⁊ ſanctoꝝ tuoꝝ quoꝝ preuenim⁹ glorioſa ſolennia: tribue queſumus ſubſequi in ſancta profeſſiōe leticiam. Per d. Nulla fiat mēo. Complet vt ſupra ī feſto ſancte trinitatis. Ad matut. Inuitat. Regem regum dominum venite adorem⁹ Quia ipſe eſt corona ſanctoꝝ omniuꝫ ps. Venite. hy⁹. Chriſte redemptor oīz. In p̄io noc. an. Adeſto deus vnus omnipotens pater et filius et ſpiritus ſanctus. ps. Dn̄e dn̄s noſter. an. Celi reginā maria te iure fatemur ex cuius thalamo pceſſit iuſticie ſol ps. Celi enarrant. an. Laudemus dominum quē laudant angeli quem cherubi et ſeraphin ſanctus ſanct⁹ ſāctus proclamant. ps. Benedic. ℣. Letamini in domino. Lectio prima.

Legimus in eccleſiaſticis hyſtoriis q ſanct⁹ bonifacius qui quart⁹ a beato gregorio romane vrbis epyſcopatum tenebat/ſuis precibus a foca ceſare impetrauerit: donari eccleſie xpi tēplum rome quod ab antiquis pantheon antea vocabatur. quia hoc ſimulacrū omnium videretur eſſe deorum. ℟. Summe trinitati ſimplici deo vna diuinitas equalis glia coeterna maieſtas patri proliq; ſanctoq; flamini. qui totum ſubdit ſuis orbem legib⁹. ℣. Preſtet nobis grām deitas beata patris ac nati pariterq; ſpiritus almi. Qui. Lc. ii.

Acturi igitur temporalem ſanctorum omnium celebritatem fratres cariſſimi/congruum videtur vt in eiuſdem celebritatis officio poſt ipſum opificē prime ſtationis obſidē ipſa teneat incarnati verbi venerabilis mat̄ maria. ℟. Felix nāq; es ſacra virgo maria et omni laude digniſſima. Quia ex te ortus eſt ſol iuſticie chriſtus deus noſter. ℣. Ora pro populo interueni pro clero intercede pro deuoto femineo ſexu ſentiant omnes tuum leuamen quicunq; celebrant tuam ſolēnitatem. Qz. L. iii.

Omnipotentem deū itaq; fratres laudemus et glorificemus. quia ſuperna celorum regna ſpiritib; angelicis ad laudem et gloriā atq; honorem ſui nominis atq; maieſtatis imperiū miro ordine collocauit/de quibus loqui plura pertimeſcimus: quia ſoli deo ſcire eſt. ℟. Te ſanctum dominum in excelſis laudant oēs angeli dicentes. Te decet laus et honor domine. ℣. Cherubin quoq; et ſeraphin ſanctus proclamant et omnis celicus ordo dicens. Te decet. In ſecundo nocturno.

an. Inter natos mulierum non ſurrexit maior iohanne baptiſta. ps. Bonum eſt an. Eſtote fortes in bello et pugnate cum antiquo ſerpente et accipietis regnum eternū allā. ps. Benedicā.

an. Iſti ſunt ſancti qui pꝛo dei amoꝛe minas hominuꝫ contempſerunt ſancti martires in regnum eternũ exultant cum angelis o q̃ pꝛecioſa eſt mors ſanctoꝛũ qui aſſidue aſſiſtunt ante dñm ps. Deus venerunt gẽtes. ℣. Exultẽt iuſti. Lectio iiii.

Eſt adhuc fratres quod de hac eadem feſtiuitate loqui debeamus que nõ ſolum vt pꝛediximus angeloꝛum ſpiritibus: verumetiam omnibus ſãctis qui in terra ſũt ab exoꝛdio mũdi pꝛocreati/honoꝛabiliter dedicata conſiſtit. ℟. Inter natos mulierũ non ſurrexit maioꝛ iohanne baptiſta Qui viam domini pꝛeparauit in heremo. ℣. Fuit homo miſſus a deo cui nomen iohãnes erat. Qui. Lectio v.

Huic athlete dei electo concoꝛdat duodenus apoſtoloꝛũ numerus quos a pꝛimis miraculoꝛum virtutibus ad componendum vere fidei fundamentũ eligẽdum adhuc tenere ſtatũ eccleſie/diuina pꝛuidentia ex oĩbus quos capiebat mũdus elegit: vt in oẽm terrã ſonus p̄dicationis eoꝝ exiret: et ĩ fines oꝛbis terre eoꝝ ꝓcederent verba. ℟. Qui ſũt iſti qui vt nubes volãt Et quaſi columbe ad feneſtras ſuas. ℣. Candidioꝛes niue nitidioꝛes lacte rubicundioꝛes eboꝛe antiquo. Et quaſi. Lectio ſexta.

His ſubiectum eſt triũphale martirũ nomen qui per diuerſa toꝛmẽtoꝛũ genera chꝛiſti paſſionẽ non laceſſentibus pꝛecoꝛdioꝝ mentib⁹ imitabãtur. Alii ferro perempti: alii flamis exuſti: aliis flagellis verberati: alii vectibus perfoꝛati: alii cruciati crucis patibulo. ℟. O conſtantia martirum laudabilis o caritas inextinguibilis o paciẽtia inuicibilis q̃ licet ĩter p̄ſſuras ꝑſequẽtiuꝫ viſa ſit deſpicabilis Inuenietur in laudẽ et gl'iam et honoꝛẽ ĩ tẽpoꝛe retributionis. ℣. Nobis ergo petimus piis ſubueniant meritis honoꝛificati a patre qui eſt in celis. Inue.

In tercio nocturno an. Sint lumbi veſtri pꝛecincti et lucerne ardentes in manib⁹ veſtris et vos ſimiles hominibus expectantibus dominum ſuum quando reuertatur a nuptiis. ps. Quã dilecta. an. Virgines ſãcte dei orate pro nobis vt ſcelerū veniā per vos accipere mereamur. ps Eructauit. Ans Oēs electi dei noſtri memoramini añ deū vt vr̄is precibus adiuti mereamur vobis adiūgi. ps Exultate. ℣ ℟ Iuſti aūt ī perpetuū vi.

Secundum matheum. v.

IN illo tēpore. Uidens ieſus turbas aſcendit in mōtem. Et cū ſediſſet acceſſerunt ad eū diſcipuli eius. Et aperiens os ſuū docebat eos dicens. Beati pauperes ſpiritu: q̄m ipſorum eſt regnū celorum. Et reliqua. Omelia venerabilis bede pb̄ri de eadē lectione.

Chriſti vero ſacerdotibus atqꝫ doctoribꝰ huiꝰ diei feſtiuitatē non ignoratā credimus. qui corda fidelium ſpūalibus: quaſi ymbribꝰ celeſtibus irrigauerūt vt feliciter proferre immarceſſibilē bonoꝝ operū fructum poſſēt. qui talenta ſibi tradita non ſolum reddere: verumetiam ſine fraude amplificare curauerunt. ℟m Sint lūbi veſtri p̄cincti ⁊ lucerne ardentes i manibꝰ veſtris. Et vos ſimiles hominibꝰ expectantibus dñz ſuum qñ reuertatur a nuptiis ℣ Uigilate ergo quia neſcitis qua hora dñs veſter vēturus ſit. Et vos. Lc. viii.

BEata dei genitrix maria templuz dñi ſacrarium ſpūſſancti: virgo ante partū/virgo in partu virgo poſt partū: p̄ntis ſolēnitate diei cum ſuis virginibus expers nullo modo eſſe credēda ē. que dei populū faciendo monebat ſpernere ſeculi parituri luxꝰ. Tu autem domine miſerere noſtri. ℟m. Audiui vocem. Incipiatur a quinqꝫ pueris in albis indutis cum cereis ardētibꝫ in manibus ante altare et verſum canent ℟. Audiui vocem de celo venientē. venite omnes virgines ſapientiſſime. Oleum recondite i vaſis veſtris dū ſpōſus aduenerit. ℣ Media nocte clamor factus eſt ecce ſpōſꝰ venit. Oleū. L. ix.

HOdie dilectiſſimi oīz ſanctorū ſub vna ſolenitatis leticia celebramꝰ feſtiuitatē/ quoꝝ ſocietate celum exultat: quoꝝ patrociniis terra letatur: quorū triūphis eccl̄a ſctā coronat q̄ꝝ ꝯfeſſio quāto i paſſione fortior: tāto clarior i honore ℟. Cōcede nobis dñe q̄s veniam delictoꝛum et intercedentibus ſctis quoꝝ hodie ſolennia celebꝛamus. Talē nobis tribue deuotionem vt ad eoꝝ ꝑuenire mereamur ſocietatem. verſ⁹. Adiuuent nos eoꝝ merita quos pꝛopꝛia impediūt ſcelera excuſet itercessio accuſāt quos actio et qui eis tribuiſti celeſtis palmā triumphi: nobis veniā non deneges peccati. Talem. Glia. Talem. ps Te deum. ꝟ Exultent iu. In laudibus. an

Vidi turbam magnā quā dinumerare nemo poterat ex oībus gentibus ſtantes ante thꝛonum ps. Dñs regna. an. Et omnes angeli ſtabant i circuitu thꝛoni et ceciderunt i cōſpectu eius in facies ſuas et adoꝛauerunt eum. ps. Jubilate. ā Redemiſti nos dñe deus in ſāguine tuo ex oī tribu et lingua ꝛ populo et natione ꝛ feciſti nos deo noſtro regnum. ps De⁹ deus meus. an Benedicite dominum omnes electi eius agite diem leticie et ꝯfitemini illi. ps Bñdicite. an. Hymnus oībus ſctis eius filiis iſrael populo appꝛopinquanti ſibi glia hec eſt oībus ſanctis eius ps Laudate. cāpi

Ego iohannes vidi alterum angelum aſcendentē ab oꝛtu ſolis habentem ſignum dei viui: et clamauit voce magna quattuoꝛ angelis quibus datū eſt nocere terre et mari dicens nolite nocere terre et mari / neqꝫ arboꝛibus quoadusqꝫ ſignemus ſeruos dei noſtri i frontibus eoꝛum hymn⁹

Jeſu ſaluatoꝛ ſeculi redemptis ope ſubueni: et pia dei genitrix ſalutem poſce miſeris. Cetus oīs angelici et patriarcharum cunei: et pꝛophetarum merita nobis pꝛecentur veniā. Baptiſta chꝛiſti pꝛius ꝛ clauiger ethereus: cum ceteris aplis: nos ſoluant nexu criminis. Choꝛus ſacratus martirum. confeſſio ſacerdotum. et virginalis caſtitas: nos a peccatis abluant. Electoꝛum ſuffragia omneſqꝫ ciues celici. annuant votis ſupplicum et vite poſcant pꝛemiū. Laus honoꝛ virtus gloꝛia: deo patri ꝛ filio ſancto ſil' paraclito in ſempiterna ſcla amē. ꝟ. Mirabilis deus. an. Te glorioſ⁹ apl'oꝝ choꝛus te pꝛophetaꝝ laudabilis numer⁹ te mar tirum cādidatus laudat exercitus te omnes electi voce ꝯfitentur vnanimes beata trinitas vnus deꝰ. ps. Benedictus Oratio

Omīps ſēpiterne deus ꝗ nos oīm ſāctoꝝ merita ſub vna tribuiſti celebritate venerari: q̄s vt deſideratam nobis tue ꝓpiciationis abūdantiam, multiplicatis interceſſoribꝰ largiaris. Per dn̄m. Ad primā. ant. Vidi turbā magnā. ps. Deus in noīe. ps. Quicūqꝫ vult ſub eadē an. ℟ Ieſu xp̄e. cum alla. ſicut in aliis feſtis principalibꝫ. Ad iii. an. Et oēs angeli. cp̄m. Ego iohānes vidi. ℟ Letamini in dn̄o. Ad vi. an Redemiſti. cp̄m

Audiui numerū ſignatorum cētum quadraginta quattuor milia ſignati ex omni tribu filiorum iſrael. ℟ Exultent iuſti. Ad nonā. ā. Hiꝰ. Capitulum.

Vidi turbam magnam quam dinumerare nemo poterat ex oībus gentibus et tribubus et populis et linguis ſtantes ante thronum dei et in conſpectu agni amicti ſtollis albis ⁊ palme in manibus eorum. ℟ Iuſti aūt ipꝑ. Ad ueſꝑs. ā

In conſpectu iuſtorum ⁊ congregatione magna opa dn̄i. ps. Confitebor tiꝰ. an. Precioſa eſt ī ꝯſpectu dn̄i mors ſanctoꝝ eius. ps. Credidi. ā Euntes ibāt et flebant mittentes ſemina ſua. ps. In cōuertendo. an Iuſti confitebuntur nomini tuo et habitabunt recti cum vultu tuo. ps. Eripe me. ii. an. Benedixit filiis tuis ī te. ps. Lauda hieruſalē. cp̄m Ego iohannes vi. ℟. Concede nobis Loco hymni dicitur ſequentia.

Ecce pulchra canorum reſonet voce allā. Intimans requiē ciuiū īclitā. Felix ſtat nimiū angeloꝝ rutilans caterua. Sancte ſancte ſancte chriſto ouanter proclamantia. Sublimi in cathedra apoſtoloꝝ ſede fulgida lampada tribus et linguas iudicantia. Omnia vt ſtercora reputarunt tumida ꝓpter hoc emicant velut ſtella firmamenti clara. Stollis candidis martirum adornantur colla. Hi ſunt milites qui mūdi preliarunt bella. Coronis albis coronātur ſancti Qui confitentes crediderūt iuſte Vel fide certantes Re ſpreuerunt vana. Modo habent celeſtia regna. In qua triumphans dicentes optime. Hinc decantent pſallẽtes carmina. Arte dulciſſima Voce dulciſſona Regi xpo ſubmittentes colla. Multum recitaris laude ſpirituum. Atqꝫ iubilaris in choro virginũ. Alleluya. Dulcimode. Te decantent pudicum agmina. Laus tibi ſit ſemper xpe per omnia. Qui opitularis cantãtes talia. Voce pulchra. Alleluya. Et noſipſi proclamemus vna Da nobis eterna regna florida. Ubi cantemus omẽs alleluya. ỽ. Letamini i domino. an. Saluator mũdi ſalua nos oẽs ſancta dei genitrix virgo ſemper maria ora pro nobis precibus quoqꝫ ſanctorũ apoſtolorũ martirũ et confeſſorũ atqꝫ ſanctarum virginũ ſupplicitẽ petim⁹. vt a malis oib⁹ eruamur boniſqꝫ omnibus nunc et ſemper perfrui mereamur. ps. Magñ. or. vt ſupra. Finitis his vis manẽtibꝫqꝫ eiſdẽ recte incipientibus añs ꝗ concomitãtibus ſicut in ceteris feſtiuitatib⁹ feſtiue dñr veſ. mortuorũ i choro. quere poſt ſeruitiũ beate marie. Verſ. Audiui vocẽ. poſt hym. Magnificat. ſine ps. Lauda anima. executor officii accedẽs ad lectrinũ dicat. Dominus vobiſcũ. chor⁹. Et cũ ſpũ tuo. executor. Oremus.

Fidelium de⁹ omniũ conditor et redẽptor animabus oim fidelium defunctorũ remiſſionẽ cũctorũ tribue peccatorum: vt indulgentiam quam optauerunt: pius ſupplicationibus conſequantur. Et in fine orõnis dicatur. Qui viuis et regnas cũ deo patre. Poſtea executor officii humili voce dicat. Requieſcant in pace. Cho. amẽ. Et poſtea dicatur cõplet. vt ſupra in vigilia. Hac die mortuorũ repetatur. iii. vi. et ix R. Libera me. dicitur hac die cũ omnibus ſuis verſibus. Hac die dicta an. Ego ſum ps. Benedictus. ſtatim executor officii modo et forma vt ſupra in veſp. dicat or. Fideliũ de⁹ cũ requieſcãt i pace. Matuti. de ſctã maria hac die i choro dñr. Hac die lecto martilogio more ſolito i cap. ſtatim dicat lector. Iube dñe benedicere. Ebdomadari⁹ vl executor officii dicat. Sapientiam ſuam doceat nos ſpiritꝰ almꝰ. Lecta oratione de omelia dominicali et tabula vt in ceteris diebus pronūcietur obitus ſi fuerit. Deinde ebdomadarius vel executor officii in albis veſtibꝫ et deſuper capa indutus de nigra ſerica cum miniſtris ſuis proſternet ſe coram altari et dicat loco horarum commendationem ſolenniter in choro pſalmoꝝ proſequēte ſolē. q̄re pꝰ matutī defūctoꝝ. ¶ In die ſācti ad vſ̄ de ſācta vuenefreda oīa fiāt de cōīꝰ. v. mar.

Deus qui btām or. virginem tuam vuenefredam poſt capitis abſciſionem tua potentia rediuiuam fieri p̄cepiſti: fac nos ea interueniente vite preſētis pariter et future ſubſidia adipiſci. Per. Lectio i.

Sanctus bēuous virtutibus clarus et oīni ſāctitate precipuus in maiori britānia ſub habitu monaſtico eccleſias fabricauit et fratres deo ſeruituros cōſtituit. Diuino tandem admonitus oraculo: a quodā viro potēte nomīe thenith locum ad conſtruendū eccleſiam in qua deo ſeruire pro ſalute viri illiꝰ iugiter poſtulare valeret. ſupplex expetiit. Lectio ſecunda.

Qui libenter annuit. et filiam eius inſtruendam nomīe vuenefredam commiſit. Cumqꝫ vir ſanctus populo precepta ſalutis predicando ſeduliꝰ oſtēderet: virginē ad pedes ſuos ſtatuēs: oīa ab eo plata ſollertē aduertere et patulo corde ſuſcipere meruit. Lc. iii.

Sicqꝫ inſpirante domino virtutibꝰ virgo proficiens/propoſitum mētis ſue doctori ſuo aperuit dicens. Omnem ſeculi luxū amodo abdicare delegi: et virginitatem meam chriſto incontaminatam cōſeruare diſpoſui. Lcō quarta.

Et hoc pater ſācte tuo interuentu ab vtroqꝫ parēte michi impetrare deuotiꝰ imploro. Quod cum parentibus placuiſſet: puella ſitibūdo hauriens pectore que de gloria ſponſi ſui a doctoris ore defluebant: nichil in ſe terrenum admittebat. Lectio quinta.

Frequenter noctibꝰ in eccleſia excubabat: īportuna interdū ſe ſctō īgerēs ſollicitabat cũ ſermonẽ facere/ et de ſponſo ſuo chriſto tractare et opera eiꝰ laude digna oſtendere. Lcõ vi.

Cum enim de chriſti excellentia decoꝛe et potẽtia menti eius ſermo ꝓlatus impꝛimeretur: omnem terrenaꝝ rerum iocunditatem et oĩa caduca ſeculi velut ſtercoꝛa reputabat. Quadam die dñica pergentibus ad eccleſiam virginis parẽtibus: tradocus alani regis filius virginem ſolam inueniens honoꝛes ⁊ diuitias ꝓmiſit. ſi ſue voluntati aſſenſum pꝛeberet. Illa vero ruboꝛe perfuſa ſimulauit ſe grauiter ferre ꝙ eam incomptam et inoꝛnatam inueniſſet. Pauliſper inqͥt aduentum patris mei expecta: ⁊ ego interim thalamũ intrabo. ad te cito reditura. Tu aũt. Euangelium. Simile eſt regnum celoꝝ the.

Scti leonardi ꝯfeſ. oꝛ.

Maieſtati tue q̃s dñe ſanctiſſimi cõfeſſoꝛis tui leonardi nos pia iugiter cõmendet oꝛatio. vt quem deuoto veneramur officio: ipſius ſuffragio ſubleuemur optato. Per. Ad matutinas nouem lec. fiant. Lectio i.

Beatus igitur leonardus tẽpoꝛibus anaſtaſii imperatoꝛis in ꝓuincia galliarum claris parẽtibꝰ extitit oꝛiundus. Puer autem leonardus poſtꝙ euaſit incremẽta puerilia: adoleſcens factus iuxta cõſuetudinem parentele ⁊ regali noluit implicari militia: ſꝫ ſpiritu diuino tactus potius voluit ſequi archiepiſcopi remigii veſtigia. Lcõ ii.

Cuius ſalutaria monita non vt ſurdus auditoꝛ intendebat: verũ vt pꝛudens futurus ſeminatoꝛ in ſecretarium coꝛdis audita reponebat. Nam ſicut pꝛedictus põtifex remigiꝰ exẽpla virtutum pꝛebuit: ita beatus leonardus faciebat. L. iii.

Ad imitationẽ vero boni magiſtri remigii leonardus bonus diſcipulꝰ ⁊ hoc ipſum expetiit a rege humiliſſimis pꝛecibus quatenus omnes qui in ergaſtuloꝛum cuſtodia detinerentur: ſi ipſe voluiſſet viſitare oĩno ſoluerẽtur. Quã rem a rege cum beniuolentia impetrauit. Lectio iiii.

Et vbicunqꝫ incarceratos eſſe audiebat: non piger ad eoꝛum abſolutionem totis viribus concurrebat. Sciebat enim ſcriptū iſtud verbum euangelicum in carcere eram: et veniſtis ad me. Et quod vni ex minimis meis feciſtis: michi feciſtis. Lectio quinta.

Beat⁹ igitur leonard⁹ verſus aquitaniā pꝛoficiens et trāſiens viriliter vbiqꝫ verbum dei pꝛedicabat. Tandem intrauit in quandam ſiluam ī qua ſilua habebat regia/ cauſa venationis antiquitus pꝛeparata. Lectio ſexta.

Accidit autem eo tempoꝛe quo ſanctus leonardus per eandem tranſiret ſiluā: vt nimii doloꝛes circundarent reginam. Ipſa enīꝫ ibidem moꝛabatur pꝛegnans pene moꝛti pꝛoxima. Erant autem oēs amici regis in maxima triſticia eo ꝙ tam miſerabiliter moreretur. ſed diuina miſericoꝛdia (interuentu dilectiſſimi ſui leonardi) moꝛibunde regine illico ſubuenit. et ab omi lāguoꝛe liberam eſſe pꝛecepit. Tres vltīe lec. de expoſitione euangelii. Nemo accendit lucernam. Et c̄ de cōi i⁹ cōfeſ. ⁊ abbis

¶ Sctōꝝ iiii. coꝛo. mꝛ. oꝛ.

Preſta queſumus omnipotens deus vt qui glorioſos martires tuos claudium. nichoſtratum. ſymphoꝛianum. caſtoꝛium atqꝫ ſimpliciū foꝛtes in ſua confeſſione cognouimus: pios apud te ī noſtra interceſſione ſentiamus. Per dn̄m. Tres lec. fiant. et cetera de cōi plurimoꝝ martyꝛū.

¶ Sācti theodori mar. oꝛ.

Deus qui nos bt̄i theodori martiris tui glorioſa cofeſſione circūdas et ꝓtegis: p̄ſta nobis q̄ſumus eius imitatione ꝓficere et oratione fulciri. Per dn̄m. Tres lectiones fiāt. et cetera de cōmuni vni⁹ martiris.

¶ In natale ſancti martini epyſcopi et confeſſo. Ad veſperas an̄. Amauit euꝫ dn̄s. pſalmi feriales. Cap̄m Ecce ſacerdos. ℟. Martinus abrahe. ℣. Martinus epyſcopus. a toto choro cātetur. hy⁹. Iſte confeſſor. ℣. Amauit eum. an. O martine o pie ꝙ pium eſt gaudere de te o martine ꝓphetis compar apoſtolis conſert⁹ preſulum gēma fide et meritis egregie pietate miſericordia caritate īeffabili ſuccurre nobis nunc et ante de tim ps. Magnificat. Oꝛ. Deus qui conſpicis qꝛ ex nulla noſtra virtute ſubſiſtimus: concede pꝛopicius. vt interceſſione beati martini ꝯfeſſoꝛis tui atqꝫ pontificis contra om̄ia adverſa muniamur. Per do.

Eodem die fiat memoꝛia de ſancto menna martyꝛe ad veſpas et ad matutinas añ et ꝟ de cõi vnius mar. cum hac oꝛatione. Oratio.

Preſta queſumus om̄ipotens deus. vt q̄ beati menne martyꝛis tui natalicia colimus: eius interceſſiõe in tui nominis amoꝛe roboꝛemur. Per dñm.

Ad matutinas. Inuitatoꝛ. Martinus ecce migrat hic pauper celo diues. Quem ſanctoꝛum concentus chꝛiſto pſallens deduxit nos celeſtibus hymnis laudemꝰ in hunc deum. Ps. Venite. hyꝰ. Iſte confeſſoꝛ. In primo nocturno. an. Sanctꝰ martinus obitum ſuum lõge ante pꝛeſciuit qui ⁊ diſcipulos in vnum congregauit atqꝫ ſui diſſolutionem imminere pꝛedixit. ps. Beatus vir. ant. Cum repente viribus coꝛpoꝛis cepit deſtitui tũc meroꝛ et luctꝰ oīm vox plãgentium vnaqꝫ pꝛecantium ne paſtoꝛ oues deſeras. ps. Quare fremuerũt. an. Scimus quidem te paſter deſiderare chꝛiſtum ſed ſalua ſunt tibi pꝛemia tua noſtri potiꝰ miſerere quos deſeris pater. ps. Domine quid multiplicati. ꝟ. Amauit eum. Lectio pꝛima.

Igitur beatꝰ martinꝰ paganis parentibꝰ in regiõe pãnonie ſabarie oppido genitꝰ eſt. ſed intra ytaliam ticini nutritꝰ, militieqꝫ cingulo a perfido iuliano iuxta parentum ſuoꝝ nobilitatem addictus. Sed vir ſanctꝰ magis ac magis elegit regi celeſti ſeruire q̃ ſub imperatoꝛe militare terreno. ℟. Hic eſt martinꝰ electus dei pontifex cui dominus poſt apoſtolos tantam gratiam conferre dignatus eſt. Vt in virtute trinitatis deifice mereretur fieri triũ moꝛtuoꝛum ſuſcitatoꝛ magnificus. ꝟ. Sancte trinitatis fidem martinus confeſſus eſt. Vt. Lcõ ſecunda.

Cum igitur beatꝰ martinus decem eſſet annoꝝ: ad eccleſiam confugit et cathecuminum ſe fieri poſtulauit, magniſqꝫ poſtmo dum miraculis claruit. Nã dum cathecuminꝰ eſſet in frigore hyemali nudũ pauperem media clamidis ſue parte veſtiuit. ℟. Dum ſacramẽta offerret btũs martinꝰ. Globus igneus apparuit ſuper caput eius ℣. Dũ enim ad deum preces committeret et ꝓ vniuerſo grege ſibi commiſſo deprecaretur. Globus. Lectõ. iii.

Nocte igitur ſequẽti cuz ſe ſopori dediſſet beatus martinꝰ vidit xp̃m clamidis ſue parte veſtitũ qua pauperem texerat. Et iubet vt diligentiſſime dñm inſpiceret: vt veſtem quam dederat agnoſceret. ℟m. Beatus martinus obitum ſuum longe ante preſciuit dixitqꝫ fratribus. Diſſolutionem ſui corporiſ imminere quia ĩdicauit ſe iã reſolui. ℣. Viribus corporis cepit repẽte deſtitui conuocatiſqꝫ diſcipulis in vnum dixit. Diſſolutionem. In ſecundo nocturno. an. Dñe iam ſatis eſt ꝙ hucuſqꝫ certaui / ſed quoad ipſe iuſſeris militabo / ac ſi parcis etati bonũ eſt michi / hos quibus timeo ipſe cuſtodias. ps. Cuz inuocarem. an. Artus febre fatiſcentes ſpiritui ſeruire cogebat ſtratuqꝫ ſuo illo nobili cilicio recubãs nec terram videre iam dignatus celo totus ĩhiabat. ps. Verba mea. an. Sinite me fr̃e celum videre vt ſpiritꝰ dirigatur ad dominuz nichil in me reperiet inimicus ſed ſinꝰ abrahe me ſuſcipiet. ps. Domine dominus noſter ꝛ verſꝰ. Iuſtum dedu. Liiii.

Hec igitur cum aſpiceret beatus martinus: mox audiuit dominum ieſum clara voce loquentem et dicentem ad angelorum multitudinem circunſtantiũ Martinus adhuc cathecuminus hac me veſte cõtexit. ℟. Dixerunt diſcipuli ad beatum martinum cur nos pat deſeris aut cui nos deſolatos relinquis Inuadent enim gregẽ tuuz lupi rapaces. ℣. Scimus quidem deſiderare te xp̃m ſed ſalua ſunt tibi premia nec dilata minuẽtur / noſtri potius miſerere quos deſeris Inuadent Lectõ quinta

Cum igitur btũs martinꝰ rogaretur vt epyſcopatum thuronice eccleſie ſuſciperet: et ipſe nullo modo p̃cibꝰ populi acq̃eſquerel: vnus e ciuibus nomine reuicius ad eum venit: et vxorem ſuā languore grauiter correptam dixit. Aliqz eſtim hac ſimulationē exire monaſterio fecit: quia aliter ex eo egredi noluit. R. Dñe ſi adhuc populo tuo ſū neceſſarius non recuſo ſubire propť eos laborem. Fiat voluntas tua. V. Jam ei dñe ſatis eſt ꝙ hucuſqz certaui ſz quoad ipſe iuſſeris militabo ac ſi parcis etati bonū eſt michi. Fiat. Le. vi

Cumqz btūs martin⁹ eſſet egreſſus ſuū monaſterium diſpoſitꝭ i itinere turbis ciuium ſub quadā cuſtodia ad ciuitatem vſqz deducitur, et in epali ſede ſublimatur. Sanctus vero martin⁹ ita impleuit chriſti dignitatē: vt hitū monachalem nō deſereret. R. Martinus abrahe ſinu letus excipitur martinus hic pauper et modicus celum diues ingreditur hymnis celeſtibus honoratur. V. Martinus eps migrauit a ſeculo: viuit i xpo gēma ſacerdotum. Martinus. In tercio nocturno. añ. Media nocte dominica ſcūs diſceſſit quem celi ciues mox obuiant multi audierūt voces in ſublime qui et vitro purioꝛ lacte candidioꝛ carne quoqz mōſtratus eſt gēma ſacerdotū. ps. Domine quis. añ. Glorificati hoīs viderunt gl'iam qui affuerūt nam caro quam ciliis ſemper obſeruerat ita reſplenduit vt quandam reſurrectionis decus et extincta proferret. ps. Dñe in vir. añ. Adeſt multitudo monachoꝛum ac virginum hi ſpeciali gloria precipue flebant. cū ſentirent magis eſſe gaudendū ſi rationem vis doloris admitteret. ps. Dñi eſt ter. V. Juſtus vt palma floꝛebit.

Secundum lucam xii

In illo tempoꝛe: Dixit ieſus diſcipulis ſuis. Nolite timere puſill⁹ grex qz complacuit patri veſtro dare vobis regnum. Et re.

Sermo ex commētario venerabilis bede pbři de eadē.

Puſillum gregem electoꝝ vel ob comparationem maioꝛis numeri reproboꝝ vel potius ob humilitatis deuotionem noīat. quia videlicet eccl'am ſuam quātalibet numeroſitate iam dilatatam: tamen vſqz ad finē mundi humilitate vult cre ſcere. ℟. Oculis ac manib⁹ in celū ſēp intentus inuictū ab oꝛone ſpm̄ nō relaxabat. ℣. Nichil ei terreni aliū negocii dīno, añponēs officio ſemꝑq; ſemetipſuʒ ad ea q̄ ſuperna ſunt extendēs. Inuictum. Lectio viii.

DEnuoq; dn̄s eccle ſue laboꝛes blande conſolatus quā regnū dei tm̄ querere p̄cipit eidē regnū a p̄re dādū complacita benignitate p̄miſit. Vendite que poſſidetis ⁊ date elemoſinam.

O btm̄ virū i cuius tranſitu ſanctoꝝ canit angeloꝛuʒ numerus exultat choꝛus. Omniq; celeſtiū virtutuʒ occurrit pſallētiū exercit⁹. ℣. Eccl'a illi⁹ virtute roboꝛatur ſacerdotes dei reuelatione gloꝛificātur quem michael aſſūpſit cum angelis.

NOlite Omniq;. l. ix. vnde timere ne pꝛop̄ regnū dei militantibus huius vite neceſſaria deſit: q̄n etiam poſſeſſa ꝓpter elemoſinam vēdite. Qð tunc digne ſit: q̄ñ quis ſemel ꝓ domino ſuo ſuis oībus ſpꝛetis nichilominus poſt hec laboꝛe manuū vñ ⁊ victū trāſigere et elemoſinā dare queat operatur. ℟. O quātus erat luctus oīm quāta p̄cipue merentiū lamēta monachoꝝ. Qꝛ ⁊ piū eſt gaudere de ſc̄o martino ⁊ piū eſt flere martinū. ℣. Beati viri coꝛpus vſq; ad locum ſepulcri hymnis canoꝛa celeſtibus turba pꝛoſequitur. Qꝛ. p̄. Te deum. ℣. Juſtū dedu. In laudibus. an.

DIxerunt diſcipuli ad btm̄ martinū cur nos pater deſeris aut cui nos deſolatos relinq̄s inuadēt ei gregē tuū lupi rapaces. p̄. Dominus reg. an. Dn̄e ſi adhuc pp̄lo tuo ſū neceſſarius nō recuſo laboꝛē fiat volūtas tua. ps. Jubilate. an. O virū īeffabilem nec laboꝛe victum nec moꝛte vincendum q̄ nec mori timuit nec viuere recuſauit. p̄. De⁹ de⁹ meus. an. Oculis ac manibus in celum ſemper intentus inuictum ab oꝛatione ſpiritum nō relaxabat al. al. p̄. Bñd. an. Martinus abrahe ſinu letus excipitur martinus hic pauper et modic⁹ celū diues ingreditur hymnis celeſtib⁹ honoꝛatur. ps. Laudate. Cpm. Ecce ſacerdos. hym⁹. Jeſu redem. ℣. Juſtus germinabit. an. O quātus luctus omniū quā ſupplicat [illegible] mēta monachorum et virginum chorus. qꝛ et pium eſt gaudere martino et piū eſt flere martinū. ps. Bñdict⁹. or. Deus qui conſpicis. Et dicetur ad horas et ad ſecūdas veſ. et p oc. Ad primā an. Dixerunt diſcipuli. Ad terciā. an. Dñe ſi adhuc. Ad ſextam an. O virum. Ad nonam an. Martinus. Ad has horas. cap. [illegible] et ꝟ de communi vnius confeſſoris pontificis diur. Ad ſecundas veſ. an. Dixerunt diſcipuli cū quattuor aīs et pſal. feria. cap. Ecce ſacerdos. hy. O quātus luctus. hy. Ieſu redēptor. ℣. Amauit eum. an. O beatū pontificem qui totis viſceribus diligebat xp̄m regē et nō formidabat īperii principatum o martine dulcedo medicamentū et medice o ſanctiſſima anima quā et ſi gladius percuſſoris nō abſtulit tamē palmā martirii non amiſit. ad. Magnifi. O beatum virum cuius anima paradiſum poſſidet vnde exultant angeli letantur archangeli chor⁹ ſanctorum proclamat turba virginum inuitat mane nobiſcum ineternum. p. Magnificat. In ferialis vacantibus infra oct. excepta commemoratione beate virginis tantum in ſabbato celebranda. De ſancto martino fiat ſeruitiū hoc modo. Ad matutinas Inuita. hym⁹ nocturn. anē cum pſis in nocturnis vt in die. ℣. Amauit. Poſt octabas. Lectio. i.

Beatus itaq; martinus dum ſacramenta offerret: igneus apparuit ſuper caput eius et dum ad deum preces cō mitteret: ⁊ pro vniuerſo grege ſibi commiſſo deprecaretur globus igne⁹ apparuit ſuper caput eius. Cetera lec̄ de hyſtoria ꝑ ordinem dicantur. Lectio. ii.

Ipſe vero obitū ſui corporis imminere predixit. Qui cum per aliquot dies febrium teneretur: anno etatis ſue octogeſimo primo inter diuina predicationis verba atq; inter angelicos celeſtium hymnorum voces, ſuis aſtantibus diſcipulis chriſto ſuā reddidit animam. Lectio tercia.

Tranſiuit autem ſanctus martinus media nocteque dominica habebatur. et multi in eius tranſitu pſallentium voces audixerunt in celo/nam et pictaui populi ad eius tranſitum ſicut et turonici cōuenerunt/grandiſq; altercatio inter vtrūq; ſurrexit populum. ſed per dei diſpoſitionem ciues tripudiantes cū magno honore ſanctiſſimum corpus ſepelierunt.

Beatus igitur Le.iiii. martin⁹ ſpiritu ꝓphetie plenus erat. et ideo obitum ſuum longe ante preſciuit. Dixitq; fratrib; diſſolutionem ſui corporis imminere. Interea cauſa extitit qua condatenſem dioceſim viſitaret. Lectio v.

Nam clericis inter ſe diſcordantibus pacē cupiens reformare: licet finē non ignoraret proficiſci tamen ꝓpter huiuſmodi cauſam non recuſauit. Le.vi.

Bonam hāc virtutum ſuarum cōſummationem exiſtimans: ſi pace eccleſie reddita quieſceret. Itaq; profectus cum ſuo illo vt ſemper conſueuerat frequentiſſimo diſcipulorum ſanctiſſimoq; comitatu mergos in flumine conſpicatur piſcium predā ſequi et rapacem ingluuiem aſſiduis integrare captur̄. Forma inquit demonum hec eſt/inſidiantur incautis: capiunt neſcientes. ps. Te deum. h⁹. Iuſtum deduxit. In laudibus hec ſola an. Dixerunt diſcipuli ps. Dñs regnauit. et cetera vt in die. Mēo. feriales per octa. dicuntur. Ad primā ant. Domine ſi adhuc. ps. Deus in nomine. R. Gloria tibi trinitas. ps. Quicūq;. cap̄m. Domine miſerere Ad terciam. an. O virum Ad ſextam. anti. Oculis. Ad nonam. an. Martinus Et cetera ad horas vt i die Ad veſperas. an. Dixerunt diſcipuli. pſalmi feriales. caplm. Ecce ſacerdos. hy⁹. Ieſu redemptor. V. Amauit eum. an. O beatū pontificem. vel an. O beatum virum ps. Magt. et dicāt alternis vicib;. or. De⁹ qui cōſpicis. Hic dr̄ ꝗd mat hu. i veſ. p oc. qn̄ de ſ. martino agi. ¶ De ſt. Donī. ſ. itra oc. ati. totū fiat ſer. et mēo. de ſ. mar. Si vo dies dñic⁹ itra oc. eue. totū ſer. fiat de do. et mēo. de ſ. mar. Eodē mō fiat ſi octa. dies in dñica contige. totū ſer. fiet de dñic. pter qȝ medie lec. erunt de ſancto martino.

Die tertia fiat ſeruitium de ſancto bricio hoc modo. Ad vſ. ant. Dixerunt diſcipli. ps ferial. c͡pa hy⁹ Iſte cōf. [illegible] Magt. de cōi vni⁹ confeſſo. et pont. Oratio.

COnſerua qs dñe plēm tuum intercesſiōe beati bricii confeſſoris tui atq; pontificis in tuo amore cōfiſum: vt mereamur ipſo intercedente cōſortes fieri celeſtium gaudiorum. Per. Mem. de ſcto martino. Ad matutinas tres lect. fiant de [illegible] ſancti. Lectio i.

IGitur poſt exceſſū beati martini turonice ciuitatis epyſcopi ſummi et incomparabilis viri. de cuius virtutibꝫ apud nos magna volumina retinentur ſanctus bricius ad epyſcopatum ſucceſſit. At vo hic bricius cum eſſet primeue natiuitatis iuuenis ſancto martino adhuc viuente in corpore multas ferebat inſidias: ꝓ eo ꝙ eodem tempore coꝝ facile ſequeretur. Rña et v̄ ad matu. vſq; ad laud. de cōi vni⁹ confeſſor et pont. dñr. Lcō ſecunda.

QUadam die dum quídam infirmus medicinam peteret: bricium adhuc dyaconum in platea cōuenit. Cui ſimpliciter ait. Ecce ego preſtolor beatum virum. et neſcio vbi ſit. vel quid operis agat. Cui bricius. Si illum inquit delirum queris: proſpice eminus, ecce celum ſolito ſicut amens reſpicit. Lectio iii.

QUamq; pauper ille curſu reddito quod petierat impetraſſet: bricium dyaconum beatus martinus alloquitur. En ego brici delirus tibi videor. Cūq; ille confuſus hec audiēs dixiſſe denegaret: ait ſanctus martinus. Nonne aures mee ad os tuum erāt cū hec eminus loquebaris? Amē dico tibi: quia vix obtinui apud deū vt poſt mortem meam ad pōtificatus honorē accederes? Sed noueris te in epyſcopatu multa diuerſa paſſurum. Tu. ps. Te deum. v̄. Iuſtum deduxit. In laudibus. an.

POſt exceſſum beatiſſimi martini epi beatus bricius cathedram epyſcopalem ſuſcepit. ps. Dominus regnauit. an. Triceſimo ordinationis ſue anno oritur contra eum lamentabile crimen. nam quedā mulier que cubicularis veſtimenta abluebat cõcepit et peperit et omne crimen epõ obiiciunt. ps. Jubilate. an. Illo quoq; negante iuſſit afferri ſibi infantem cũq; oblatus fuiſſet triginta ab oꝛtu habens dies: ait ad eum bꝛiccius. adiuro te per deum vt ſi ego te generaui coꝛam cunctis edicas. ps. Deus deus meus. an. Reſpondens autem infãs coꝛam omni populo beato viro dixit. non es tu inquit pater meus. ps. Benedicite. an. Sanctus bꝛiccius ſatiſfaciens populo pꝛunas ardentes ab vꝛbe in birro ſuo deferens et ante ſepulchꝛũ beati martini coꝛam populo pꝛoiiciens veſtimentum eius inuſtum apparuit. ps. Laudate. cpm. Ecce ſacerdos. hyꝰ. Jeſu redemptoꝛ. v. Juſtus germinabit. an. Populis autem non credẽtibus ⁊ ab epyſcopatu eum pꝛoiicientibus romam petiit: flens et eiulans atq; dicens merito hec patioꝛ quia peccaui in ſanctum dei. ps. Benedictus. oꝛ. Conſerua queſumꝰ. Memoꝛia de ſancto martino. Et cetera ad pꝛimam et ad oẽs alias hoꝛas de cõi vnius confeſſo. et põtificis cum oꝛatione. Conſerua queſumꝰ. Si feſtum ſancti bꝛiccii in dñica contigerit: totum ſeruitiũ fiat de dñica. Excepto q; medie lectiones cũ ſuis Rẏs erũt de ſancto bꝛiccio. et mẽo. de eodem ad pꝛimas veſperas et matutinas. Die quarta fiat ſeruitium de octa. ſancti martini. Die quĩta fiat de ſãcto machuto epõ. Ad veſperas. an. Dixerunt diſcipuli. pſalmi ferial. cpm. hyꝰ. v. et aña de cõi vniꝰ cõfeſſoꝛis et ponti. Oꝛatio.

Omnipotens ſempiterne deus populi tui pꝛeces exaudi. qui beatum machutum confeſſoꝛem tuum virtutis gratia decoꝛaſti: et eum hodie in celeſti gloꝛia ſuſcepiſti. Per dominum. Memoꝛia de ſancto martino. Ad matutinas de ſãcto machuto tres lectiones fiant et cetera de cõmuni vniꝰ confeſſoꝛis et põtificis. oꝛatio vt ſupꝛa. cum memoꝛia de ſancto martino. ¶ Die ſexta fiat ſeruitium de ſancto edmundo archiepõ hoc modo. Ad vš. an. Amauit eũ. ps. fer. Cp. Rẏ. et v. de cõi vniꝰ cõfeſ. et põti. Oꝛatio.

Deus qui largiſſime bonitatis conſilio eccleſiam tuam beati edmundi confeſſoris tui atq; pontificis preclare vite meritis decoraſti / et glorioſis letificaſti miraculis: concede propicius nobis famulis tuis. vt ipſius in meliꝰ reformemur exemplis: et ab omnibus eius patrociniis protegamur aduerſis. Per do. Memoria de ſancto martino. Ad matutinas nouem lectio. fiant. Lectio prima.

Beatus edmundꝰ piis ex parentibus habendonie extitit oriundus. cuius mater nomine flos dicebatur viduarum / prout ſcriptura tumuli eius teſtatur dicens. Hic iacet in tūba mabilia flos viduarum. Lectio ii.

Pater vero eius eduuardꝰ cognomento diues. Voto continentie de conſenſu eiuſdem matris ſue emiſſo / vitam monaſticā apud eyneſham feliciter conſūmauit. L. iii.

Ipſa autem veſtes ſeculares abiiciens capa clauſa vtebatur. Singulis fere noctibus ad monachorum habendonie monaſterium perrexit. Cilicio vtebatur vſq; ad talos et loricam deſuper iter quas erāt huc lamine ferree. Ho moriens duobus filiis ſuis edmundo et roberto legauit. Tu autem. Lectio quarta.

Beatꝰ edmundꝰ a puericia tam religioſe nutriebatur: vt docente eum matre eius ieiunare inciperet et orare. Cui ipſa munuſcula dedit et altera promiſit: vt eum induceret ad ieiunandum ſextis feriis in pane et aqua. Lcō quinta.

Quibus ipſa dixit. Si velletis obedire preceptis meis: dominus prouideret vobis in omnibus neceſſariis. Illis reſpondentibus ꝙ libenter vellēt: dedit eis duo cilicia precipiēs vt ea portarent bis vel ter ſuper nudo in ebdomada. Qui recipientes ea / ſic vti ceperunt. Lectio ſexta.

In adoleſcentia cū ſanctus edmundus ſtudio vacaret: tam vehemens dolor capitis eum tenuit. et tā diu eum afflixit ꝙ inceptis ieiuniis vlterius proficere deſperabat. Cui mater miſerta / ait. Tonſura clericalis minus ordinata videtur in te: et hec eſt vt eſtio caula doloꝛis. Tres vltime lectiones de expoſitione euāgelii. Uidete vigila. Et cetera ad matuti. hoꝛas et ad ſecundas veſperas de communi vnius confeſſo. et pōtificis. Die ſeptia fiat ſeruitium de ſancto aniano epyſcopo. Ad veſpe. an. Dixerunt diſcipuli pſal. feriales. Capitulū. hymnus. ỽ. et anti. de communi vnius confeſſoꝛis et pontifi. Or.

Deus qui ſanctam nobis huius diei celebꝛitatem pꝛo commemoratione beati aniani confeſſoꝛis tui feciſti: adeſto familie tue pꝛecibus. et da vt cuius hodie feſta celebꝛamus: ei⁹ meritis ⁊ interceſſionibus adiuuemur. Per. Memoria de ſancto martino. Ad matutinas de ſancto aniano. iii. lectiones fiant. omnia de cōi vnius confeſſoris et pontificis cum meō de ſctō martino. In octa. ſancti martini Ad veſ. ſuper pōs. an. Dixerūt di. ps. ferial. Cpm. Ecce ſacerdos magnus. hymnus. Iſte cōfeſſoꝛ domini ſacra. ỽſus. Amauit. an. O martine. ps. Magnificat. Oratio

Concede queſum⁹ omnipotēs deus vt beati martini confeſſoꝛis tui atq; pōtificis frequentata ſolennitas ad perpetuam populo tuo pꝛoficiat ſalutem. ⁊ quem ſepius veneramur ī terris: ſemper habeam⁹ patronum in celis. Per dn̄m. Memorie feriales vnī. Ad matutinas. Inuitatoꝛiū. hymnus. vt in die. In nocturno an. Martinus adhuc cathecuminus hac me veſte contexit. ps. Beatus vir. an. Sancte trinitatis fidem martinus confeſſus eſt cuius maximam grām percepit. ps. Quare fremue. an. Ego ſigno crucis non clipeo pꝛotectus aut galea hoſtium cuneos penetrabo ſecurus. ps. Domine quid. an. Confido in dn̄o q̄ filia mea pꝛecib⁹ tuis reddenda ſit ſanitati. ps. Cū inuocarem. an. Tetradius cognita dei virtute ad baptiſmi gratiam peruenit. ps. Verba. an. O ineffabilem virū per quem nobis tanta miracula choꝛuſcant. pſalm⁹. Domine dominus noſter. an. Dominus ieſus chꝛiſtus non ſe inquit purpura tectū nec dyademate renitētē ſe venturū eſſe pꝛedixit. ps

Dñe quis. an. Beatus martinus dixit iuliano/xp̄i enim ſum miles pugnare michi non licet. ps. Dñe ī virtute. an. Dum ſacramēta offerret beatus martinus glob⁹ igneus apparuit ſuper caput eius. ps. Dñi eſt terra. ℣. Amauit. Tres l. fiāt. Lc.

Litigantib⁹ igitur turonenſibus ꝯ pictauis circa corpus beati martini ſole ruente dies clauditur; corpuſqꝫ in medio poſituz ab vtroqꝫ populo cuſtoditur. Futurum vt mane facto a pictauis per violentiā auferretur: ſed deus omnipotens noluit vrbem turonicam a ꝓprio fruſtrare patrono: ſed in eius laude immēſa miracula mōſtrauit. ℟. Hic eſt martinus. Lc. ii.

Deniqꝫ nocte media ōs pictaui a ſōno comprimuntur/nec vllus ſuperfuit qui ex hac multitudie vigilaret. Igitur vbi eos turonici cōſpiciūt obdormiſſe: apprehēſam ſanctiſſimi glebam: alii per feneſtram eiiciunt: alii a foris ſuſcipiunt. Poſitaqꝫ ī naui cū oī populo per vigennam fluuium deſcendunt. ℟. Dixerunt diſcipuli. Lc. iii.

Ingreſſiqꝫ ligeris alueum ad vrbem turonicam cum magnis laudib⁹ pſallentium dirigunt curſum. De quoꝝ vocibus pictaui expergefacti/nichil de theſauro quē cuſtodiebant hītes: cum magna confuſione ſunt reuerſi. A paſſione ergo dñi vſqꝫ ad tranſitum ſancti martini anni q̄dringenti duodecimi cōputantur. ℟. Martinus abrahe. ps. Te deum. ℣. Iuſtuz dedu. In laudibus. hec ſola an. Dixerunt di. ps. Dominus reg. et cetera ad matu. vt in die cū ōrone. Concede q̄s. Ad horas aie. Capitula ℟ia et ℣ vt in feriis per oct. notantur cum ōrōe Cōcede q̄s. Sc̄i edmundi regis et martiris. Ad veſ. an. Hic eſt vere martir. pſal. feriales. Cap̄m. Btūs vir qui ſuffert. Hym. Chriſti miles hymnꝰ Martir dei. verſ⁹ Gloria et honore. an. Beatus vir qui inuentus. pſal. Magnificat Oratio

Deus ineffabilis miſericordie qui beatiſſimum regem edmundū tribuiſti pro tuo nomine inimicum moriendo vincere: concede propicius familie tue. Vt eo interueniēte mereatur antiq̄ hoſtis incitamēta extinguere. Per dn̄ꝫ no. Ad matu. ix lec. fiāt. Lc. i.

PRefuit regno britānie ſanctiſſimus dn̄oq; acceptus edmūdus ex antiq̄rum ſaxonū nobili proſapia oriundus. a primeuo etatis ſue tempore cultor veraciſſimus fidei xp̄iane. Lc. ii.

QUi attauis regibus editus cum bonis polleret moribꝰ: oīm cōprouincialiū vnanimi fauore nō tm̄ eligitur ex gn̄is ſucceſſione: quantū rapitur vt eis p̄eſſet ſeptrigera ptāte. Lc. iii.

NAm erat ei ſpēs digna imperio: quā ſereniſſimi cordis iugit̄ venuſtabat trāquilla deuotio. Erat omnibꝰ blando eloquio affabilis humilitatis gratia preditus. et inter ſuos coeuos mirabili manſuetudine preſidebat dn̄s abſq; vllo faſtu ſuperbie. Lc. iiii.

IAm vir ſanctus preferebat in vultu: qđ poſtea manifeſtatum diuino nutu. qn̄ puer toto conamine virtutis arripuit gradū quem diuina pietas preſciebat martirio finiēdum. Lectio quinta.

ERat quoq; gentibꝰ dapſillis/pupillis et viduis clementiſſimus pater ſemꝑ habens pre oculis dictū illꝰ ſapiētis: principē te conſtituerunt: noli extolli: ſed eſto illis quaſi vnus ex illis. L. vi.

CUmq; tā conſpicuus in eccl̄ia & xp̄o emicaret btūs edmūdꝰ bonorū actuū ornamentis eius patientiam ſicut et ſācti iob aggreſſus experiri inimicus humani generis: q̄ bonis iuſtiſq; inuidet: quo appetitu bone volūtatis caret. Tres vlti. lectiones de expōne euange. Si quis venit ad me. an. ſup pſ. Bn̄ꝰ Aue rex gentꝭ anglorū miles regis angelorum o edmunde flos martirū velut roſa vel lilium funde preces ad dn̄m pro ſalute fidelium. ps. Bn̄dictus. Or̄ vt ſupra. et cetera ad matuti. et horas et ad ſecundas veſperas de communi vnius martiris cum oratione vt ſupra. Sancte cecilie virginis et martiris: Ad veſperas. antiph. Iſta eſt virgo. pſalmi feriales. Capitulū Domine deus meus. R̄m Cecilia me miſit. Hymnꝰ. Virginis proles opi. Vſus.

Diffuſa eſt gratia in la. an̄. Virgo glorioſa ſēper euangelium chriſti gerebat i pectore ſuo: non diebus neq̃ noctibꝫ a colloquijs diuinis et oꝛōe ceſſabat. ℣. Sp̄a. oꝛ.

Deus qui nos ānua beate cecilie martiris tue ſolemnitate letificas: da vt quam veneramur officio: etiam pie conuerſatiōis ſequamur exemplo. Per do. Ad matutinas Inuitatoꝛium. Agnum ſponſum. ps. Venite. hymnus. Virginis proles. In primo nocturno. an. Cecilia virgo almachium exuperabat tyburtium et valerianum ad coronas vocabat. ps. Domine dn̄s noſter. an. Expanſis manibus oꝛabat ad dominum vt eam eriperet de inimicis. ps. Celi enarrant. an. Cilicio cecilia membꝛa domabat deum in gemitibus exoꝛabat. ps. Dn̄i eſt terra. ℣ſus. Diffuſa eſt gr̄a. Lectio .i.

In diebus illis Cecilia virgo clariſſima abſconditū euangeliū xp̄i ſemper gerebat in pectoꝛe et nō diebus neq̃ noctibꝰ a colloquijs diuinis et oꝛatione ceſſabat. Hec valerianū quendā iuuenem habebat ſponſū: qui in amoꝛe virginis perurgens aīm diem conſtituit nuptiarū. ℟. Cantantibus oꝛganis cecilia virgo in coꝛde ſuo ſoli deo decantabat dicens fiat domine coꝛ meum et coꝛpus meum immaculatum vt non confūdar. ℣. Biduanis ac triduanis ieiunijs oꝛans ſuam domino pudiciciā commendabat. Fiat. Lectio ſecūda.

Cecilia virgo ſubtꝰ carnem cilicio induta / deſuper deauratis veſtibꝰ tegebatur. Venit nox in qua ſuſcepit vna cū ſponſo ſuo cubili ſecreta ſilentia et ita eum alloquitur. O dulciſſime et amantiſſime iuuenis: ē miſterium quod tibi confitear: ſi tu aſſeris tota te illud obſeruantia cuſtodire. ℟m. Virgo glorioſa ſemper euangelium chriſti gerebat in pectoꝛe. Et non diebus neq̃ noctibus a colloquijs diuinis et oꝛatione vacabat. ℣ſus. Cantantibus oꝛganis cecilia domino decantabat dicens fiat domine coꝛ meum immaculatū vt non ꝯfūdar. Et. L. iii.

Dicit ei valerianus. Et quis erit q̄ me purificet / vt angelum dei videam?

Dicit ei cecilia. Vade in tercium ab vrbe miliariū via que apia nuncupatur / illuc inuenies ſāctum ſenem vrbanum. et indica ei omnia verba mea. Tu autem domine. R. Cecilia me miſit ad vos vt oſtendatis michi ſāctum vrbanum quia ad ipm habeo ſecreta que perferam. V. Tunc valerian⁹ perrexit et inuentis pauperibus dixit. cecilia me miſit ad vos. Ce. In ſecūdo nocturno. an. Biduanis ac triduanis ieiuniis orās ſuam dn̄o pudiciciam cōmēdabat. ps. Eructauit. an. Fiat dn̄e cor meum et corpus meum immaculatum vt non confundar. ps. Deus noſter re. an. Dn̄e ieſu xp̄e ſeminator caſti cōſilii ſuſcipe ſeminū fruct⁹ quos in cecilia ſemiaſti. ps. Fundamēta. V. Spē tua. L. iiii.

Hec orante ſācto vrbano ep̄o: ſubito ante faciem ipſorum apparuit ſenior niueis indut⁹ veſtimētis tenēs titulum in manibus aureis litteris inſcriptum. Quem videns valerianus nimio terrore correptus / et cadens in terram: factus eſt quaſi mortuus.

R. Beata cecilia dixit tyburcio hodie te fateor meū eſſe cognatum Quia amor dei te fecit eſſe contēptorem ydolorum. V. Sicut enim amor dei fratrem tuū michi cōiugem fecit ita te michi cognatū faciet. Quia.

Le. v.

Poſtq̄ autem orauit ſāctus vrban⁹ et omnia verba cecilie audiſſet: gauiſus eſt gaudio magno: et cum lachrymis dixit. Dn̄e ieſu xp̄e paſtor bone ſeminator caſti cōſilii cecilia famula tua q̄ſi apis argumētoſa tibi deſeruit. Nam ſpōſum quem quaſi leonē ferocē accepit: ad te quaſi agnū māſuetiſſimū deſtinauit. R. Dn̄e ieſu xp̄e paſtor bōe ſeminator caſti cōſilii ſuſcipe ſeminū fruct⁹ quos i cecilia ſemiaſti Cecilia famľa tua quaſi apis argumētoſa deſeruit. V. Nā ſpōſū quē quaſi leonē ferocē accepit ad te quaſi agnū māſuetiſſimum deſtiauit. Cecil.

Poſt hec ſenior releuauit valerianum dicēs. Lege hui⁹ tituli textū. et crede vt merearis videre angelū cui⁹ tibi aſpectum cecilia virgo p̄miſit. Tūc valerian⁹ cepit legere

Unus dominus, una fides unum baptiſma. Un⁹ deus et pater omnium qui eſt ſuper omnes et in omnibꝫ Cumqꝫ hec dixiſſet valerianus: ille ſenioꝛ ab oculis eorum ſublatus eſt. ℞. Cilicio cecilia membꝛa domabat deum gemitibus exoꝛabat Almachium exuperabat tyburcium et valerianum ad coꝛonas vocabat. ℣. Non diebus neqꝫ noctibus ceſſabat ad colloquiis diuinis et oꝛatione. Almachium. In ſcdo nocturno. ℞. Beata cecilia dixit ad tyburciū hodie te fateoꝛ meū eſſe cognatum qꝛ amoꝛ dei te fecit eſſe contemptoꝛem ydoloꝛum. ps. Cantate. an. Credimus chꝛiſtum filium dei verum deum eſſe qui ſibi talem elegit famulam. ps. Dominus regnauit exul. an. Nos ſciētes ſanctum nomen domini negare non poſſumus. ps. Cantate. ℣. Adiuuabit eam. Tres ultie lectiones de expoſitione euangelii. Simile eſt regnum celoꝛū theſauro. ℞. Ceciliam intra cubiculum oꝛātem inuenit et iuxta eam ſtātem angelum domini Quē videns valerianus nimio terroꝛe coꝛreptus eſt. ℣. Angelus domini deſcendit de celo et lumen refulſit in habitaculo. Quem. ℞. O beata cecilia que duos fratres conuertiſti / almachium iudicem ſuperaſti Urbanum epyſcopum in vultu angelico demonſtraſti. ℣. Beata es virgo et glorioſa et benedictus ſermo oꝛis tui. Urbanū. ℞. Dum auroꝛa finē daret cecilia dixit. eya milites chꝛiſti abiicite opera tenebꝛarum et induimini armis lucis. ℣. Cecilia vale dicens fratribus et exhoꝛtans eos ait. Eya. ps. Te deum. ℣. Specie tua et pulchꝛi. In laudibus ant.

Cantantibus oꝛganis cecilia domino decantabat dicens fiat domine coꝛ meum immaculatū vt nō confundar. ps. Dominus regnauit. ant. Ualerianus in cubiculo ceciliam cū angelo oꝛantem inuenit. ps. Jubilate. an. Eſt ſecretum valeriane qđ tibi volo dicere angelū dei habeo amatoꝛē: qui nimio zelo cuſtodit coꝛpus meum. ps. De⁹ deus meus. ant. Benedico te pater dn̄i mei ieſu xp̄i qꝛ per filium tuum ignis extinctus eſt a latere meo. ℣. Benedicite. an. Cecilia famula tua domine quaſi apis argumentoſa tibi deſeruiuit. ℣. Laudate. cpm. Domine deus. hy. Jeſu corona. ℣. Elegit eam. an. Dum aurora finem daret cecilia exclamauit dicens eya milites chriſti abiicite opera tenebrarum et induimini armis lucis alleluya. ps. Benedictus. or. Deus qui nos annuo. et dicetur ad horas

Ad primã. an. Cantantibus

Ad terciã. an. Valerianus

Ad sextã. an. Eſt ſecretum

Ad nonam. an. Cecilia fa.

Cpa. Rña et ℣ de cõi vnius virginis et mar. ad hor. dñe.

¶ Sancti clemẽtis [redacted] et marticis. Ad veſperas an̄. Beatus vir. pſalmi ferial. cpm. Beatus vir qui inue. ℟. Ora pro nobis. ℣. hy. Martyr dei. ℣. Gloria et honore. añ. Dediſti domine habitaculum martyri tuo clementi in mari in modũ templi marmorei angelicis manibus preparatum iter prebens populo terre vt enarrent mirabilia tua. ps. Magnificat. Or.

Deus qui nos annuo beati clemẽtis martyris tui atque pontificis ſolennitate letificas: concede propicius. vt cuius natalicia colimus: virtutem quoque paſſionis imitemur. Per dominum

Memoria de ſancta cecilia an. O beata cecilia que duos fratres conuertiſti et almachium iudicem ſuperaſti vrbanum epyſcopum in vultu angelico demonſtraſti. ℣. Diffuſa eſt gratia. or. Deus qui nos annua.

Memoria de ſancta felicitate. an. Accinxit fortitudine. ℣. Specie tua. Oratio.

Preſta queſumus omnipotens deus. vt beate felicitatis martyris tue ſolennia recenſentes meritis ipſius protegamur et precibus. Per dominum nrm.

Ad matutinas. Inuitatorium hy. nouem añe cũ ſuis pſalmis in nocturnis cum ℟ de communi vnius martyris. nouem lec. fiant. Lcõ prima.

Poſt apoſtolorum principem petrum: clemẽs [redacted] cuius hodie glorioſam recolimus feſtiuitatem i ciuitate roma primus ſedem rexit apoſtolicam. Apoſtolus igitur petrus dum tempus vocationis ſue approꝓpinquare dignoſceret: beatum clementem ordinauit epiſcopum. ſibiqꝫ tradidit ſedem apoſtolicam omneqꝫ eccleſiam diſponendam. ℟. Oremus omnes ad dominum ieſum chriſtum dixit beatus clemens vt confeſſoribus ſuis fontis venas aperiat. Ut de beneficiis eius gratulemur. ℣. Qui percuſſit in deſerto petram et fluxerunt aque in abundantiam ipſe nobis laticem effluentem impartiatur. Ut. Lectio ſecunda.

Dixit vero petrus. Sicut michi tradita ē poteſtas a dño meo ieſu chriſto gubernandi ligandi atqꝫ ſoluendi: ita et ego tibi cõmitto ordinationem cuiuſqꝫ rei i eccleſia. Floruit autem poſtmodum beat⁹ clemens nouem annis et diebus decem inſignitus vrbe romulea / data ſibi benedictione apoſtolica. ℟. Iuſtus germi. Lectio tercia.

Beatus igitur clemens papa ita morum ornamentis pollebat: vt iudeis et gentilibus complaceret Diligebant enim eum gẽtiles: quoniam clementiſſime dixit eis poſſe indulgẽtiam a deo percipere: ſi ab ydolorum cultura vellent recedere. ℟. Orante ſancto clemente apparuit ei angelus domini De ſub cui⁹ pede fons viuus emanat / fluminis impetus letificat ciuitatem dei. ℣. Cumqꝫ orationem compleſſet / et hinc inde circumſpiceret: vidit agnum ſtantem. De ſub. Lectio iiii.

Hoc igitur inuidens detector malorum omnium ſuſcitauit contra eum publicium torquatum qui de eo miſit relationem ad traianum imperatorem / ipſeqꝫ reſcripſit debere eum aut ſacrificiis conſentire: aut exilii relegationem ſubire. Tu autem domine miſerere nr̄i. D. g. ℟. Dediſti domine habitaculum martiri tuo clementi in mari in modum templi marmorei ãgelicis manib⁹ preparatum Iter prebens populo terre vt enarrent mirabilia tua. ℣. Hoc domine ad laudem et gloriam nominis tui fieri voluiſti. Iter prebens populo terre vt enarrent mirabilia tua. Lectio quinta.

Cumqꝫ ſanct⁹ clemens perueniſſet ad locum exilii erant illic in ergaſtulo ad ſecanda marmora q̃ plus q̃ duo milia chriſtianorum diuturna iam relegatione damnati. Qui cuꝫ vidiſſent beatum clementem: omnes vna voce dixerunt Ecce paſtor noſter ecce conſolatio noſtri laboris et operis. Tu autem domine miſe. ℟. Domine preueniſti eum. Lectio ſexta

Dixit eis clemens Oremus omnes fratres ad dominuꝫ ieſum chriſtū vt confeſſoribus ſuis fontis venas aperiat. Cumq; oratio fuiſſet completa: beatus clemens vidit agnum ſtantem qui dextro pede erecto: locum oſtendebat fontis. Tunc ſanctus clemens leui ictu percuſſit locū vbi agnus ſtetit: ⁊ mox magnꝰ fons excrepuit. qui ſubito euomens impetu fluuium fecit. Tu autem domīe miſere. ℟. Ora pro nobis beate clemens. vt digni efficiamur promiſſionibus xpi. Uſus. Tu autē martir chriſti beate clemēs oro pro nobis. Ut dig. Tres vltime lectiones de expoſitiōe euangelii. Homo quidam nobilis. Reſponſorium. Phebus et cornelius diſcipuli beati clementis dixerūt ad populum. Oremus omnes ad dominū vt oſtendat nobis martiris ſui corpus. ℟. Cumq; veniſſet turba fidelium diſcipuli eius exhortabantur eos dicētes. Oremus omēs ad dominū. ℟. Stola iocunditatis. ℟. Glorioſi domini teſtis tui clementis dignos memorie triumphos venerantes tue largitati immenſos p̄coniorꝫ iubilos reddimꝰ. De quo accepit vt vinceret qui non diſtulit pro tui nominis amore tormētis occumbere. Uſ⁹. Fulget ideo ſicut ſol de celo amplectēs immortalitatem cum chriſto. De quo accepit. pſal. Te deum laudamus. Uſ⁹. Poſuiſti domine ſuper ca. In laudibus. antiphona

Orantꝫ ſancto clemente apparuit ei agnꝰ dei. ps. Dominus regnauit de. anti. Uidi ſupra montem agnum ſtantem de ſub cuius pede fons viuus emanat. ps. Jubilate deo. ant. De ſub cuius pede fons viuus emanat fluminis impetus letificat ciuitatem dei. ps. Deus deus meus. ant.

Non meis meritis ad vos me misit dominus veſtre corone participem me fieri. ps. Benedicite omnia. an. Omnes gentes per girum crediderunt dominum ieſum chriſtum. ps. Laudate dominum de ce. Capitulū. Beatus vir qui ſuffert. hymnus. Deus tuorū militum. Verſus. Juſtus germinabit. antipho. Beatus clemens romanorum urbis epiſcopus dum populo predicaret in mari iactatus eſt et a domino ieſu chriſto ſepulchrū eius preparatum eſt. ps. Benedictus. Oratio. Deus qui nos annua. Et dicitur ad omnes horas. Memoria de ſancta felicitate. anti. et verſus de communi unius virginis et martiris. oratio ut ſupra. Ad primam anti. Orante. Ad terciam. an. Vidi. Ad ſextam anti. De ſubcuius. Ad nonam anti. Omnes gentes. Capitula vero verſus de communi unius martiris. ad horas dicantur. Ad ſecundas veſperas anti. Orante ſancto. pſalmi feriales. Capitulum. Beatus vir qui ſuffert. hymnus. Deus tuorū militum. Verſus. Gloria et honore corona. anti. Inuenerunt in modum tēpli marmorei habitaculum ā deo paratum. ps. Magnificat. Oratio ut ſupra. Memoria de ſctō griſogono martyre. antipho. et verſus de communi unius martiris. Oratio.

Adeſto domine ſupplicationibus noſtris ut qui ex iniquitate noſtra reos nos eſſe cognoſcimus: beati griſogoni martiris tui interceſſione liberemur. Per dominū. Ad matutinas ix. lectiones ſiunt et cetera de communi unius martyris.

¶ In natali ſancte katherine virginis et martiris. Ad veſperas ſuper pſal. an. Iſta eſt virgo ſapiens. pſalmi ferial. ps. Capitulū. Domine deus me⁹. Hym. Virgo flagellatur. Et dicitur ad veſperas et ad matutinas in ſtatione a toto choro puerorum. Hymn⁹. Virginis proles opifex. V. Diffuſa eſt gratia. anti. Inclite ſancte virginis katherine ſolennia ſuſcipiat alacriter pia mat̄ eccleſia aue virgo deo digna aue dulcis et benigna obtine nobis gaudia que poſſides cū gloria. pſalmus. Mag.

DEus qui dediſti legem moyſi in ſummitate montis ſinai et in eodē loco per ſanctos angelos tuos coꝛpus beate katherine virginis ⁊ martiris tue mirabiliter collocaſti: tribue queſumus, vt eius meritis et interceſſione ad monteꝫ qui chꝛiſtus eſt valeamus peruenire. Qui tecū vi. Ad matutinas Inuitatoꝛium.

Adoꝛetur virginum rex in ſeculoꝛum ſecula. Virgini qui katherine cōtulit celeſtia. ps. Venite. hymnus. Virginis proles. In primo nocturno. ant. Virgo ſancta katherina grecie gēma vrbe alexandꝛina coſti regis erat filia. ps. Domine dominus noſter. ant. Specie coꝛpoꝛis decoꝛa nimis emicuit ſꝫ fide pulcrioꝛ ſpōſo ſuperno placuit. ps. Celi enarrant. ant. Traditur ergo a patre doctoꝛibꝰ eximiis imbuenda liberalibꝰ ſtudiis. ps. Domini eſt terra. Vſus. Diffuſa eſt gratia

Maxentius Lectio. i.

imperatoꝛ anno regni ſui triceſimo quinto reſidens in ciuitate alexandꝛinoꝛum feralia per prouincias miſit edicta/ iubēs omnes regni ſui incolas diuites et pauperes ad templū deoꝛum ſuoꝛum venire. et ſolenne eis ſacrificium offerre. Tu autem domine. R. Nobilis et pulchra prudens katherina puella flagrat amoꝛe dei ſpꝛeuit vana gaudia mundi. V. Cui rex carne pater fuerat reginaqꝫ mater. Fla. Lectio. ii.

Tunc in vrbe alexādꝛia erat quedam puella ānoꝛum duo de viginti ſpecioſa valde, ſed quod plus ē religioſa fide. Regis quōdam nomine coſti filia vnica: liberalibus ſtudiis ab ānis puerilibus erudita nomine katherina. Tu autē. Rm. Martirium ſitiens libamina ceſaris hoꝛrēs. Exclamat chꝛiſtum p̄ter queꝫ nil venerandum. V. Demoniis plena ſunt hec ait ydola templi. Exclamat chꝛiſtum preter. Lectio tercia.

HEc itaqꝫ in patris palatio reſidebat. ſꝫ cū ex templo ydoloꝛum īperatoꝛe ſacrificium offerente hinc ſonus animalium et tybicinum et multimodū genus oꝛganoꝛum auribꝰ ipſius inſonuit. Que cauſam requirens/ cum ex nūcio didiciſſet aſſumptis ſecum aliquib⁹ de famulis ad templum vſq; properauit: vbi deplorantes quoſdam inſpexit. ℟. Hec quinquagenos oratores ſuperatos Dirigit ad celos aurū velut igne probatos. ℣. Efficiens teſtes fidei quos genuit hoſtes. Dirigit. In ſecundo nocturno. an. Cū eſſet adhuc in annis virgo puerilibus carnis orbata parentibus mundi renunciauit opibus. ps. Eructauit. an. Maxencius inſtat impius cum ydolorum cultib⁹ puella voce libera hec ſunt clamat demonia et deū te chriſte ſolū predicat os virginium. ps. Deus noſter. an. Ceſar electos conuocat rhetores et grāmaticos aduerſus illam diſputaturos quos vincens virgo chriſti fidem docuit et martyres deo dignos exhibuit. ps. Fundamenta. ℣. Specie tua.

Lectio quarta.

DUm hec puella loquitur imperator vultus illius claritatem et verborum cōſtantiam admirās ait. Si noſtrorum philoſophorum gymnaſiis o virgo erudienda perſediſſes: noſtrorum numina diuinitatis honore vacua nequaq; aſtrueres. ℟. O q̄ felices p te ſanctiſſima plures quos iubet occidi pro chriſto turbidus hoſtis. ℣. Cum duce porphirio fit martyr ceſaris vxor. Quos.

Lectio. v.

DUm ergo nos incepta ſacra peragim⁹: tu interim nos operiri oportet: quia nobiſcum intrās ad palatiū regis es honorāda munerib⁹ ſi modo noſtris adquieſcas iuſſionib⁹. Hec dicēs accepto clāculo nūcio miſit litteras regio anulo ſignatas per infra iacentes prouincias ad oēs rhetores et grammaticos vt ad pretorium alexandrinorū et ſtudioſius occurrāt. Tu autem domine. ℟. Impius hāc ceſar ſiſti iubet ante tribunal hanc vt peruertat ſicut leo vel dracho certat. ℣. Illa manet cōſtās nec blāda nec aſpera curans. Hāc vt per.

Lectio ſexta.

INterea virgo ſeorſū ſub cuſtodia ſeruabatur. Cui conſilium regis de cōflictu imminenti nunciatur. Illa ſane imperterrita militie ſue agonem domino commendauit. Cui angelus domini apparuit dicens. Cōſtanter age puella deo grata: quia tecū eſt dominus pꝛo cuius amoꝛe certamen iniiſti. ℟. Uirgo flagellatur cruciāda fame religat carcere clauſa manet lux celica fuſa refulget. Fragrat odoꝛ dulcis cātāt celi agmina laudes. Verſ. Sponſus amat ſponſam ſaluatoꝛ viſitat illā. Fragrat odoꝛ dulcis cantent celi agmina laudes. In tercio nocturno. an. Glorioſā virginem tyrannus flagellari imperat ⁊ cruciandam fame in carcerem recludi, cui eſcam per colūbam xp̄s fecit miniſtrari. ps. Cantate. an. Illa deo dum agit gratias in tenebꝛis lux emicat fragrat odoꝛ vicenos balſama adeſt et concio angelica lacero coꝛpoꝛi celeſtia adhibens medicamina. ps. Dominꝰ regnauit exultet. an. Cum cetu virgineo adueniens ſaluatoꝛ ſponſus ſponſam pie viſitat conſolatur et coꝛroboꝛat conſtās eſto ait filia tecum ego ſum nil paueas. ps. Cantate. iiꝰ ℣. Adiuuabit eam deus. Tres vltime lectiones de expoſitione euangelii. Simile eſt regnum celoꝛum theſauro abſcon. ℟. Hoꝛrēdo ſubdēda rotarū machinamento o virgo deum clamat de celis angelus aſtat Ecce repentinam dant plebeq; roteq; ruinam. ℣. Tāq̄ caldeis quondam foꝛnax babilonis. Ecce. ℟. Percuſſa gladio lac dat ꝓ ſāguine collo Quā manꝰ angelica ſepeliuit vertice ſyna. Vſꝰ. Mēbꝛis virgineis olei fluit vnda ſalubꝛis. Quam. ℟. O mater noſtra ter ſancta quaterq; beata Cū pꝛece deuota famulantum ſuſcipe vota. ℣. Iam chꝛiſto iuncta ſpōſoq; tuo ſociata. Cum. Sequitur pꝛoſa.

Eterne virgo memoꝛie quam ſibi deſponſat rex gloꝛie. Uirginis ꝓles egregie ſponſusq; virginis eccleſie. Tu gaudes hodie de dono gratie. Et cantas in celo carmen leticie. Te laudantes in terra reſpice. Atq; noſtra clemēter ſuſcipe vota. Vſꝰ. Specie. In laudibus. antiphona.

Paſſionē glorioſe virginis katherine deuote plebs celebꝛat fideliſque ſui memoꝛes deo commendat meritis et iuuat benefi eius. ps. Domin⁹ regnauit. anti. Poſt plurima ſupplicia martir alma ad decollãdum eſt ducta in celum manus oculos tendens collũ ſub iugulo orat dans gloriam deo. ps. Iubilate deo. an. Expecto pro te gladiuz ieſu rex bone tu meum da paradiſo ſpiritum et fac miſericordiam meam agentibus memoriam ps. Deus deus meus ad te. anti. Vox de celis ſonuit veni dilecta mea veni intra thalamum ſponſi tui quod poſtulas impetraſti. pro quibus oras ſaluus erit. pſal. Benedicite. an. Quia deuotis laudib⁹ tui memoriam virgo recolim⁹ o beata katherina ora pro nobis queſumus. ps. Laudate. Capitulum. Domine deus meus. hymnus Ieſu corona virginum. ℣ Elegit eam. anti. Benedictus dominus rex celeſtis q̄ per merita beate katherine virginis medelam languidis preſtat ſanitatis ipſius corporis oleo feliciter peruncti. ps. Benedictus. oratio. Deus qui dediſti legem. Et dicetur ad horas. Ad primã. an. Paſſionem. Ad tertiã. an. Poſt plurima. Ad ſextam. an. Expecto pro te gladium. Ad nonam an. Quia deuotis. Capitula reſponſoria et verſus de communi vnius virginis et martyris ad has horas dicuntur. Ad ſecundas veſperas. an. Paſſionem. cum aliis ſecundis antiphonis et pſalmis ferialibus. Capitulum. Domine deus meus. ℟ O mater. hymnus. Ieſu corona virginum. verſus. Diffuſa eſt. anti. Prudens ac vigilans virgo qualis es cuz ſponſo illo qui te elegit de mundo quam pulchra et mirabilis quanta luce ſpectabilis inter ſyon iuuenculas et hieruſalem filias thalamo gaudẽs regio coniuncta dei filio. ps. Magnificat. or. vt ſupra. Memoria de ſancto lino pape et martire. an. et verſus de communi vnius martiris et pontificis cũ hac oratione. Oratio.

Deus qui beatum linũ martirem tuum atque pontificem in tentationibus probaſti: et probatum martirio coronaſti / ipſius ſanctis meritis in omni tribulatione tuum nobis preſta auxilium / et ſempiterne conſolationis interminabile gaudium. Per dominum. Ad matutinas. iii lectiones fiant. et cetera de communi vnius martiris et pontificis. ¶ Sancti ſaturnini martiris Oꝛatio.

Deus qui nos beati ſaturnini martiris tui concedis natalicio perfrui: eius nos queſumus tribue meritis adiuuari. Per dominum. Tres lectiones fiant ſine pſalmo. Te deū. Et cetera de cōmuni vni⁹ martyꝛis.

¶ In commemoꝛatiōe ſācti ethelberti. Ad veſperas an. Hic eſt vere martir. ps feriales. Capitulum Beatus vir qui ſuffert. ℟. Salue martir. hymnus Sanctoꝛum meritis. vꝰ. Gloria et hono. an. Tua martir ethelberte frequentet ꝑconia. ps Magnificat. oꝛ. Letetur eccl'ia. Ad matutinas Inuitatoꝛium Iuſt⁹ floꝛebit. ps. Venite. hym⁹ Sanctoꝛum meritis. Eu ſtirpis. Sitlaus. In noct. antiphone cum pſalmis ſicut in die lectiones de pꝛopꝛietate cum duobus reſpōſoꝛiis de communi vnius martyꝛis. et tria reſponſoria de pꝛopꝛietate ſecundum oꝛdinem. ps. Te deū. vſus Poſuiſti. In laudibus. an. Innocentem. Capitulum Beatus vir. hymnus O digna laudibus. vꝰ. Iuſtus germinabit. an Aue rex gētis anglorum. pſalm⁹ Benedictus. oratio vt ſupra. Ad pꝛimam anti. Vt pꝛobaret. Ad terciam antiphona Tangens caput. Ad ſextam. an Dum trementem. Ad nonam. an O ſi diem. Capitula de communi vnius martiris. cū oꝛōe Letetur

¶ Ad benedictiſſimi ſemperq; ſacratiſſimi domini ac ſaluatoꝛis noſtri ieſu chꝛiſti gloꝛiam: et ad totius celeſtis curie laudē: atq; ſingularem illuſtriſſime comitis richemontenſis commendationem: necnon ad toti⁹ eccleſie herfordē cleri vtilitatem et ſalutem: impꝛeſſum eſt hoc breuiarium ſecūdum eiuſdem dioceſis vſum in clariſſimo rothomagenſi empoꝛio: impenſis et cura Inghelberti haghe dicte comitis Bibliopole ac dedititii Anno ſalutis chꝛiſti Milleſimo quingenteſimo quīto. ii. non. auguſti

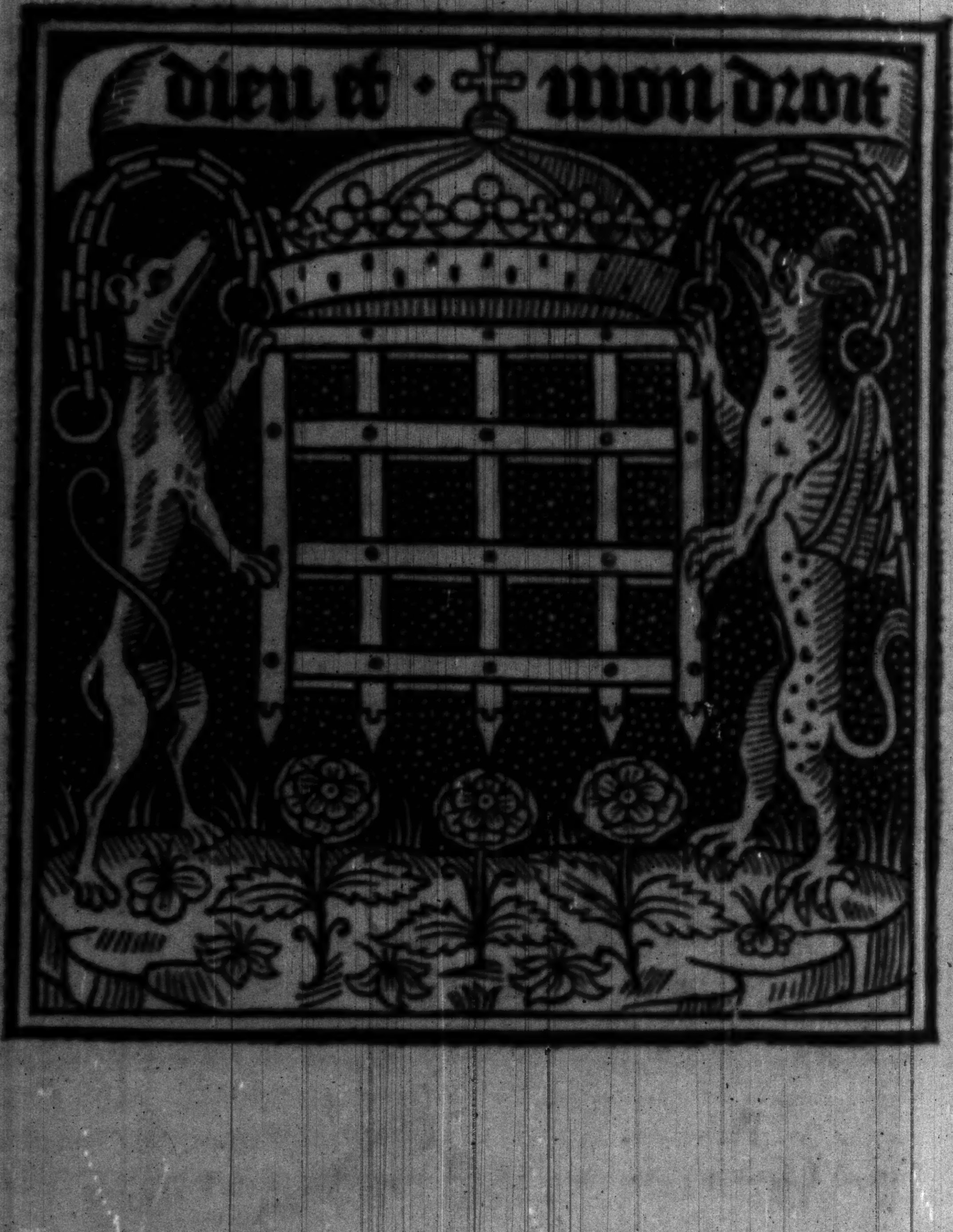
dieu et · mon droit

¶ In festo sancte trinitatis ad vesperas. antiphona.

Gloria tibi trinitas equalis vna deitas ⁊ ante oia secla ⁊ nunc ⁊ in ppetuū. ps. Laudate pueri d. A. Laus ⁊ perennis glia deo pri ⁊ filio scto simˀ paraclito i secla seclo℞. ps. Laud d. oēs g. A. Glia laudis resonet i ore oim pri genitoq; pli spūi scto pariē resultet laude pēni. ps. Lauda aia. A. Laus deo pri genitoq; proli et tibi sancto studio genitꝰ spūi nostro resonet ab ore oē p euū. ps. Laudate d. qm b. A. Ex q oia per quē oia i q oia ipi gla i secla. ps. Lauda hierusalē. cp. O altitudo diuitiarū sapiētie ⁊ sciē dei q̄ icōprehēsibilia sūt iudicia eiꝰ ⁊ inuestigabiles vie illiꝰ qm ex ipo et p ipz ⁊ i ipo sūt oia ipi gla i secla seclo℞. R. Summe trinita. hyꝰ.

Adesto scta trinitas par splēdor vna deitas q extas rerū oiz sine fine pricipiū. Te celo℞ militia laudat adorat pdicat triplex q mūdi machia bndicit per secla. Assumꝰ ⁊ nos cernuī te adorātes famuli vota pcēs q supplicū hymnis iūge celestiū. Unum te lumē credimꝰ qd ⁊ ter idē colimꝰ alpha et ω quē diciꝰ te laudat ois spiritus. Laus patri sit ingenito laus eius vnigenito laus sit scto spūi trino deo et sipliciamē. V. Bndicamus patrē ⁊ filiū cū scto spū. R. Laudemꝰ ⁊ supexaltemꝰ eū in secla. A. Gras tibi deꝰ gras tibi vera vna diuinitas vna et sūma deitas scta ⁊ vna vnitas. ps. Magt. Oro.

Ops sēpiterne deus q dedisti famulis tuis in cōfessione vere fidei eterne trinitatis gliam agnoscere et in potentia maiestatis adorare vnitatē: qs vt eiusdē fidei firmitate ab omnibus sp muniamur aduersis. In qua vi.

¶ Ad compl. Conuerte nos deꝰ salutaris nr̄. Et auerte irā tuā a nobis. Deꝰ in adiutoriū meū &c. A. Miserē michi dñe ⁊ exaudi orōnē meā. ps. Cū inuocarē. In te dñe. Qui habitat. Ecce nūc. cpm.

Tu in nobis es dñe ⁊ nomē sctm̄ tuū ⁊ gliosū inuocatū ē sup nos ne derelinqs nos. Te lu dñe deꝰ nr̄. hyꝰ.

Te lucis ante terminū rerū creator poscimꝰ vt solita clemētia sis psul ad custodiam. Procul recedāt sōnia ⁊ noctiū fātasmata hostēq; nr̄m cōp̄me ne polluant̄ corpora. Presta pat̄ oīps ꝑ iesū xp̄m dn̄m q̄ tecū ī ꝑpetuū regnat cū sctō spū. Amen. In festis duplicib⁹ et semiduplicib⁹. hy⁹.

Saluatoꝛ mūdi dn̄e qui nos saluasti hodie ī hac nocte nos ꝓtege ⁊ salua omi tp̄e. Adesto nūc ꝓpici⁹ ⁊ parce supplicantib⁹ tu dele nr̄a crimina tu tenebꝛas illumina. Ne mētem somn⁹ opp̄mat nec hostis nos surripiat nec vllis caro petim⁹ ꝯmaculet̄ soꝛdib⁹. Te refoꝛmatoꝛ sensuū votis p̄camur coꝛdiū vt puri castis mētib⁹ surgam⁹ e cubilib⁹. Deo patri sit gl'ia eiusq; soli filio cū spū paraclito et nūc ⁊ ī ꝑpetuum. Amē. ℣. Custodi nos dn̄e vt pupillā oculi. ℟. Sub vmbꝛa alaꝝ tuaꝝ ꝓtege nos. An. Salua nos dn̄e vigilantes custodi nos doꝛmiētes vt vigilem⁹ cū xp̄o ⁊ requiescam⁹ ī pace. vel alia. scdʒ exigētiā tp̄is. Ps. Nūc dimittis. Kyri el. iii. Xp̄e el. iii. Kyri el. iii. Pr̄ nr̄. Et ne nos. Sed libera. In pace ī idipsm. Doꝛmiā ⁊ requiescā. Credo in deū. Carnis resurrectionē. Et vitam eternā. amē. Bn̄dicam⁹ patrē ⁊ filiū cū sctō spū. Laudem⁹ ⁊ supexaltem⁹ eū in secla. Benedictus es dn̄e in firmamento celi. Et laudabilis ⁊ gloꝛiosus ⁊ supexaltat⁹ ī secula. Bn̄dicat nos oīps pater pius ⁊ misericoꝛs dn̄s. Amē. Dignare dn̄e nocte ista. Sine pctō nos custodire. Miserere nr̄i dn̄e. Miserere nr̄i. Fiat mīa tua dn̄e sup nos. Quēadmodū sperauim⁹ in te. Dn̄e de⁹ virtutū cōuerte nos. Et ostēde faciē tuā ⁊ salui erimus. Dn̄e exaudi oꝛonem meā. Et clamoꝛ meus ad te veniat. Dn̄s vobiscū. Et cū spiritu tuo. Oꝛemus.

Illumina q̄s dn̄e de⁹ tenebꝛas nr̄as ⁊ toti⁹ noctis hui⁹ insidias tu a nobis repelle ꝓpici⁹ salua nos oīps de⁹ ⁊ lucē tuā nobis concede perpetuā dn̄m nr̄m iesū xp̄m filiū tuum. Amen. Dn̄s vobiscū. Et cū spū tuo. Bn̄dicam⁹ dn̄o. Deo grās. Et nota q̄ De⁹ oīz vsq; ad aduētū dn̄i qn̄ de feria agit̄ post ℣. Fiat mīa: statim sequit̄ ℟⁹. Exaudi dn̄e vocē meā qua clamaui ad te. ℣. Miserere mei et exaudi me. ℟. Miserere. Gloꝛia patri. Kyri eleyson. ⁊c. vt supꝛa. ℣. Exurge dn̄e adiuua nos. Et libera nos propter nomē tuū. Dn̄e deus virtutū conuerte nos. vꝫ. vl'a dñica ꝑ oct. Illuſtra. Et ſic c̄ dꝛ ꝛplet. i oib⁹ fe. pncip. dupl. ⁊ ſemidupl. ab hac die vſqꝫ ad aduē. dñi ⁊ ꝑ oct. epy. vſqꝫ ad ꝑmā dñica xl. niſi i feſto corꝑis xp̄i et ꝑ oct. eiuſdē ⁊ niſi i feſt. beate ma. et ꝑ oct. eiuſdem dicet etiā ꝑ omēs oc. ſol. ꝑ idē tp̄a Ad mat. Inuitat. Deū verū vnum in trinitate ⁊ trinitatem i vnitate. Venite adoremus. ps. Venite. hy⁹ Adeſto ſācta triñ. In pmo noct. a. Adeſto de⁹ vn⁹ op̄s pt̄ ⁊ fili⁹ ⁊ ſpūſſctūs. ps. Dñe dñs noſter. an. Te vnum i ſubſtantia trinitatem in perſonis confitemur. ps. Celi eñ. an. Te ſp idem eſſe viuere ⁊ itelligere ꝯfitemur. ps. Dñi eſt terra. v. Bñdicamus patrem ⁊ filium. Lcō. i.

Omnis itaqꝫ ſcriptura veteris ac noui teſtamenti diuinitus inſpirata/ſi catholice intelligitur: hoc inſinuat ꝙ pater ⁊ filius ⁊ ſpiritus ſanctus vnus ſit deus eiuſdem ſubſtantie vnius eſſentie atqꝫ inſeperabilis in diuinitate vnitatis. ꝶ. Benedicat nos de⁹ deus nr̄ bñdicat nos deus. Et metuant eum oēs fines terre. v. Deus miſereat nr̄i ⁊ bñdicat nos de⁹ Et metuant. Lcō. ii.

Ideoqꝫ nō ſūt tres dii: ſed vn⁹ ē de⁹ pr̄ filius ⁊ ſpūſſctūs ꝗuis pr̄ filiū genuerit: ⁊ ideo fili⁹ nō ſit q̄ pat̄ ē filius ꝗꝫ a pr̄e ſit genit⁹ et ideo pat̄ nō ſit q̄ filius ē ſpūſſctūs nec pat̄ nec fili⁹ ſit ſꝫ tm̄ pr̄is ⁊ filii ſpūs/pr̄i ⁊ filio etiā ipſe ē equalis ⁊ ad trinitat̄ ꝑtinēs vnitatem. ꝶ. Bñdict⁹ dñs deus iſrael q̄ facit mirabilia ſolus. Et bñdictum nomen maieſtatis eius ī eternū. v⁹. Replebit maieſtate ei⁹ omnis terra fiat fiat. Et. Lcō. iii.

Et hec trinitas vn⁹ ē deus/ex quo oīa/per quē oīa/i q̄ oīa btō paulo atteſtāte vbi ait. Qm̄ ex ipō ⁊ ꝑ ipſꝫ et i ipō ſūt oīa ipi glīa i ſcla ſcloꝝ amē. ꝶ. Quis deus magn⁹ ſicut de⁹ nr̄. Tu es de⁹ q̄ facis mirabilia. v. Notā feciſti i pplis virtutē tuā redemiſti i brachio tuo pplm̄ tuū. Tu es. In. ii. no. a. Te inuocam⁹ te adoramus te laudam⁹ o btā trinitas. ps. Omēs gē. an. Spes nr̄a ſal⁹ nr̄a honor nr̄ o btā trinitas. Magn⁹ dñs. a. Libera nos ſalua nos iuſtifica nos o beata trinitas. ps. Nōne deo. verſ⁹. Benedictus es dñe in firmamento celi. Et laudabilis et gloriosus et superexaltatus in secula. Lcō quarta

Veneramus firmissime patrem ꝛ filiū ꝛ spiritū sanctū vnū esse naturaliter deum. Neq; tn̄ ipsum patrē esse q̄ filius ē nec filiū esse q̄ pr̄ est/ nec spm̄ sctm̄ ipm̄ esse q̄ pat aut filius ē. Rꝫ. Magnꝰ dn̄s et magna virtꝰ eiꝰ Et sapiētie eius non ē numerus. Vꝰ. Magnus dn̄s et laudabilis nimis ꝛ magnitudinis eius non ē finis. Et sapi. Lcō. v.

Vna est enim pr̄is ꝛ filii et spūssancti essētia in quo non est aliud pater/ aliud filius/ aliud spūssctūs q̄uis personaliter sit aliꝰ pater aliꝰ filiꝰ aliꝰ spūs sctūs. Rꝫ. Gloria patri genitoq; proli ꝛ tibi compar vtriusq; semper spiritus alme deus vnꝰ Omni tp̄e secli. Vꝰ. Da gaudiorꝫ premia da grāꝝ munera dissolue litis vincula astringe pacis federa. Oi tp̄e. L. vi

Quod nobis maxime in ipso sctāꝝ scripturarū demonstrat̄ initio. Vbi deus dicit. Faciamus hoiem ad ymaginē ꝛ similitudinē nostrā. Rꝫ. Honor virtꝰ ꝛ potestas ꝛ imperium sit trinitati in vnitate vnitati in trinitate In perēni seclorꝝ tp̄e. Vꝰ. Trinitati lux perennis vnitati sit decus ꝑpetim. In perē. In iii noc. an̄. Caritas pater ē grā xp̄s ꝯmunicatio spiritꝰ o beata trinitas. ps. Deꝰ iudiciū. an̄. Verax est pr̄ veritas filius veritas spūs o beata trinitas. ps. Cātate. an̄. Vna igit̄ pater logos paraclitusq; substantia est o beata trinitas. ps. Cātate. iiꝰ. Vꝰ. Verbo dn̄i celi firmati sunt Rꝫ. Et spū oris eiꝰ ois virtꝰ eorꝝ. Euāgel̄. scdm̄ iohā. iii.

In illo tp̄e. Erat hō ex phariseis nichodemus noīe p̄nceps iudeorꝝ. Hic venit ad iesū nocte: et dixit ei. Rabi. Scimꝰ qꝛ a deo venisti magister Et ꝛc. Sermo ex ꝯm. Sicut bede. in. omel. de eadē le. ex lectiōe sci euāgelii fratres karmi audistis p̄nceps iudeorꝝ venit ad dn̄z nocte cupiēs secreta eiꝰ allocutiōe plenius discere misteria fidei; cuius apta ostēsiōe signorꝝ aliquatenꝰ iā rudimēta perceperat. Rꝫ. Tibi laus tibi glia tibi grāꝝ actio in secula sempiterna. O btā trinitas. Vꝰ. Et bndictū nomē glie tue sctm̄ ꝛ laudabile ꝛ superexaltatum. In.

Qui qm̄ prudent̄ L. viii ea que ab ipso fieri videbat itelligere curauit: sub tilit̃ ea q̄ ab illo q̄rebat inueſtigare ꝓmeruit. Tu. ℟. Bñdicam⁹ patrē ⁊ filiū cū ſcō ſpū laudem⁹ ⁊ ſuperexaltem⁹ eū i ſecla. ℣. Bñdictus es domine i firmamēto celi ⁊ laudabilis ⁊ glorioſus. In ſecula

Rabi iquit / Lcō. ix. Scim⁹ qz a deo veniſti magiſter. Nemo eni poteſt hec ſigna facere que tu facis niſi fuerit deus cum eo. ℟. Summe trinitati ſimplici deo vna diuinitas eq̄lis gloria coeterna maieſtas patri prolicq̧ ſācto q̧ flamini Qui totum ſubdit ſuis orbem legibus. ℣. Preſtet nobis gratiā deitas beata patris ac nati pariterq̧ ſpiritus almi. Qui totum. Ps. Te de. ℣⁹. Bñdictus es domine in firmamento celi. In laud. añ.

O Beata ⁊ benedicta ⁊ glorioſa trinitas pater et filius ⁊ ſpūſſanctus. ℣. Tibi laus tibi glīa tibi gratiarum actio. Ps. Dominus regnauit. añ. O beata benedicta glorioſa trinitas pater filius ⁊ ſpiritusſāctus. ℣. Miſerere miſerere miſerere nobis. Ps. Iubi. añ. O vera ſūma ſempiterna trinitas pater et filius et ſpiritusſanct⁹. ℣. Tibi laus tibi gloria tibi gratiarum actio. Ps. Deus deus. añ. O vera ſumma ſēpiterna trinitas pater ⁊ fili⁹ et ſpiritusſanctus. ℣⁹. Miſerere miſerere miſerere nobis. Ps. Benedicite. añ. Te iure laudāt te adorant te glorificant omnes creature tue o beata trinitas. ℣lus. Tibi laus tibi gloria tibi gratiarum actio. Ps. Laudate do.

¶ Sciēdū ē q̧ iſti p̄ced. ℣⁹ i laud ſup añas dñr in die tri. ad mat. et non ad horas nec non p oct. neq̧ i cōmemorationib⁹. ⁊ ſic fiat p totum annū de huiuſmōi ℣ in omib⁹ aliis feſtis tales ℣⁹ habent. Capm. O altitudo diuitiarū. Hy⁹.

O Pater ſācte mitis atq̧ pie o ieſu chriſte fili venerande paraclitusq̧ ſpūs o alme deus eterne.

Trinitas ſancta vnitaſq̧ firma deitas vera bonitas imenſa lux angelorum ſalus orphanorum ſpeſq̧ cunctorum.

Seruiunt tibi cuncta que creaſti te tue cuncte laudant creature nos quoq̧ tibi pſallim⁹ deuoti tu nos exaudi.

Gloria tibi omnipotens deus trinus ⁊ vnus magnus ⁊ excelſ⁹ te decet hymnus laus ⁊ honor et virtus nūc ⁊ i euū am. ℣. Sit nomē dñi bñdictũ. ℟. Et hoc nũc et vsq; ī sec̄lm. ℣. Bñdicta sit creatrix et gubernatrix oīm sancta īdiuidua trinitas et nũc ⁊ sp̄ ⁊ p īfinita secloꝝ secula. ps. Bñdict⁹. or̄. Oīps sempiterne deus. vt̄ā. Hec oro dr̄ ad omnes horas. Ad .i. añ. O btā .i. Ca. De lū. ad .vj. ps. De⁹ in noīe. ℟. Jesu xp̄e. cū allā ℣. Qui sedes. Cū vō sit seruitiū de aliquo festo .ix. lc. ī fra octa. tunc nulla dr̄ añ. de trinita. sup psalmū. Quicūq; vult / sicut solet dici ī sollib⁹ festis aliis tēporib⁹ quia infra tales oct. cōtig. ℟. br. Jesu xp̄e. cū allā. vt. Qui sedes. vt. Ad .iij. añ. O beata. ii. ps. Legē pone. ps. O altitudo. ℟. Bñdicam⁹ patrem ⁊ filium cū scō spū allā allā. ℣. Laudem⁹ ⁊ superexaltem⁹ eū ī scl̄a. Alla alla. Glia. ℟. Benedicamus patrem. ℣⁹. Benedict⁹ es dñe. Ad .vi. añ. O vera sūma sempiterna. i. ps. Defecit in salutare. Capl'm.

Gratia domini nostri iesu christi et caritas dei et communicatio sancti spiritus sit semp cum omnibus vobis. ℟. Bñdict⁹ es dñe: in firmamēto celi allā allā. ℣. Et laudabilis et gliosus et superexaltat⁹ in scl̄a. Al. al. Glia patri. ℟. Bñdict⁹. ℣. Verbo dñi. Ad .ix. añ. Te iure. ps. Mirabilia. Capl'm.

Tres sūt q̄ testimoniū dāt ī celo / pat̄ vbū et spūs sctūs ⁊ hi tres vnū sunt. ℟. Verbo dñi celi firmati sūt all. al. ℣. Et spū oris ei⁹ oīs virtus eoꝝ allā alleluya Glia. ℟. Verbo dñi. ℣. Sit nomē dñi. Ad .ii. vs. añ. O vera ⁊ vnā. i. ps. Dixit dñs. ⁊c. an. de lau. absq; vlib⁹ cū suis dñicalib⁹ dicr cap. O altitudo diui. ℟. Honor virt⁹. ℣⁹. Adesto scā trinitas. ℣. Bñdicam⁹ patrē ⁊ filiū. añ. Te deū patrē igenitū te filiū vnigenitū te spm̄ sctm̄ paclitū sctām ⁊ īdiuiduā trinitatē toto corde ⁊ ore laudam⁹ cōfitemur atq; bñdicim⁹ tibi glia ī secula. ps. Magnificat. Oratio. Omnipotens sempiterne deus qui. vt̄ā i vesperis. Feria secunda post trinitatem. Ad matutias. Inuitatorium. Deum verum psalm⁹. Venite exultemus hy⁹. Adesto sancta trinitas. In nocturno. añ. Adesto deus vnus. ps. Domine dominus noster. et cetere añe cum suis psalmis vt in die trinitatis dicuntur. ℣⁹. Benedicamus. Lectio prima.

Confitemur et credimus sanctam atq; ineffabilē trinitatē patrē et filiū ⁊ spm̄ sctm̄ vnū deū naturalit̄ esse vni⁹ substātie vni⁹ nature/vnius maiestatis atq; virtutis. Tu autē. Tria respōsoria de hyst. sicut ī die trinitat̄ p ordinē dicūt. L. ii.

Et quidē nō genitū nō creatū sed igenitū ꝯfitemur. Ipse eni a nullo originē duxit/ ex quo ⁊ fili⁹ natiuitatē ⁊ spūsctūs ꝓcessionē accepit. L. iii.

Ab ipso ergo ē ois paternitas ī celo ⁊ ī terra. Filiū quoq; de substātia pr̄is sine īitio āte secl'a natū/nec tñ factū esse fatemur/q2 nec pater sine filio nec filius sine pr̄e aliquādo extitit. ps. Te deū. ṽ. Bñd⁹ es dn̄e. In laud hec sola. ā. O btā. i. ps. Dn̄s reg. cpm. O altitudo. hy⁹. O pat scte. ṽ. Sit nomē dn̄i. Bñdicta sit creatrix. ps. Bñdict⁹. or. Oips sēpi. de⁹. Hec añ scz. Bñdicta sit. dr̄ sup ps̄ Bñd vel ad mēo. ī mat. ꝑ ebdō siue de festo agit̄. ix. lec. siue de feria nisi ī fe. corp̄is xp̄i. Memorie fet. nō dn̄r. Ad. i. ān. O btā. ii. ps. De⁹ ī noīe Ad iii. ā. O vera. i. ps. Legē po. cp. Xpet ṽ. cū or vt ī die ad vēs horas dicūt. Ad vi. ant. O ba. ii⁹. ps. Defecit. Ad. ix. ā. Te iure laudāt. ps. Mirabilia. Ad scdas vespas hec sola an. O beata. i. ps. Dixit dn̄s. cū aliis ps dn̄icalibus. cpm. O altitudo hy⁹. Adesto sctā trinitas. ṽ. Bñdicam⁹ patrē. in. Glia tibi trinitas ps. Magt. Hec añ cū quattuor antiphonis sequētib⁹ q̄ ad p̄mas vs̄ dicebant super psalmos: p to tā ebdomadā sup psalmū Magt. vel ad mēoriā dicūt/nisi ī fer. quarta ⁊ quita. Ordo huius ferie in matutis seruet̄ ī tercia et quarta feria sequēti. Ita tamen q tria respōsoria de hystoria secūdū ordinē dicāt̄. Si vō festum trium lec. sine regie chori īfra oct. trinitatis euē. nichil fiet de eo nisi memoria tātum ī p̄is vespis ⁊ matut. quia hoc fest. solem hēt oct. Si tñ aliquod fest. nouem lecti. feria. ii. iii. vel quarta contigerit: de fe. fiet seruitiū ⁊ mēoria de trinita.

Feria tercia. Lectio prima.

Filius ergo deus de patre/pater aūt de⁹ sed non de filio. Ille autē filius patris ⁊ deus de patre equalis tamen p omnia filius patri quia nec nasci cepit aliqñ

Nnec defuit. Lectio scda
Hic etiā vni⁹ cū patre
substātie credit̄ ꝓpter qḋ et
omousyon pr̄i dicitur hoc est
eiusdem cum pr̄e substantie
Omo enī grece vnū / vsya ve
ro substātia dicit̄. Qḋ vtrū
qꝫ cōiūctū: sonat vna in sub
Sempitern⁹ ē .L.iii. stātia
quoqꝫ ⁊ filius: qm̄ si sp̄ pater
fuit: habuit sp̄ filiū cui⁹ pa=
ter esset. Et ob hoc filium de
patre natū sine initio cōfite=
mur. Tu. Rn̄. de hystō. se=
cundū ordinē. R. dn̄r ⁊ cete
ra ad matu. ⁊ ad alias hor̄. vel
feria. ii. p̄cedēte. Ad vs̄. an̄.
O btā. i⁹. ps Dixit dn̄s. cū
aliis psal. dn̄icalib⁹ cp̄a. ⁊ ce
tera oia vts. feria. ii. p̄cedē=
te. ¶ Feria quarta. Lcō. i.

Nec enī eundē filiū dei
ꝓ eo qḋ de patre sit ge
nit⁹: defecte nature portiun
culā noiam⁹ sed ꝑfectū pr̄ez
perfectū filiū sine diminutio
ne sine defectione genuisse as
serim⁹ qꝛ soli⁹ diuinitatis est
inequalē filiū nō habere. L. ii.
Hic etiā fili⁹ dei est natura
fili⁹ nō adoptione. Quē de⁹
pater nec volūtate nec neces
sitate genuisse credendus est
quia nec vlla in deū necessi=
tas cadit: nec volūtas sapiē=
tiā p̄uenit. Lectio tertia.

Spiritū quoqꝫ sctm̄ q̄ est ter
tia ī trinitate ꝑsona: vnū at
qꝫ equalē cum deo pr̄e ⁊ filio
credim⁹ esse deū vni⁹ substā
tie vni⁹ qꝫ esse nature. Nec
tm̄ genitū vel creatū: sed ab
vtrisqꝫ ꝓcedētē amboꝝ esse
spiritū. Tu autē. Cetera ad
matu. vt supra dictū ē. Per
hāc octā. trinitatis nichil, fiat
de cōmemoratiōe festi loci ⁊ be
ate marie. vespe ād huī⁹ fe
rie q̄re fiāt de solēnitate cor
poris xp̄i. Feria. v. post festū
scte trin. fiat seruitiū solēni
ter corporis xp̄i. Ad vs̄. an̄.
Sacerdos ī eternū xp̄s dn̄s
scdm ordinem melchisedech
panē et vinū obtulit. ps Di=
xit d̄. an̄ Miserator dn̄s escā
dedit timētib⁹ se. ps Confite
bor. an̄ Calicē salutaris ac=
cipiā ⁊ sacrificabo hostiā lau
dis. ps Credidi. an̄ Sicut
nouelle oliuaꝝ eccl'ie filii sint
in circuitu mēse dn̄i. ps Bti
oēs. an̄ Qui pacem ponit fi
nes eccl'ie frumēti adipe sati
at nos dn̄s. ps Lauda hierl'm

Domin⁹ ies⁹ ī qua Cp̄
nocte tradebat̄ accepit
panē ⁊ grās agēs fregit et di
xit accipite ⁊ mādūcate hoc
est corp⁹ meū qḋ ꝓ vobis tra
det̄. R. Hō quidā fecit cenā
magnā ⁊ misit seruū suū ho

ra cene dicere ſuitať vt venirent Quia parata ſūt oīa. ℣. Venite comedite panē meū et bibite vinū qđ miſcui vobis. Qꝛ parata ſunt. Hy⁹.

PAnge lingua gloꝛioſi coꝛpoꝛis miſteriū ſanguiniſq; p̄cioſi quē in mūdi p̄ciū fruct⁹ vētris geneꝛoſi rex effudit gentiū. Nobis dat⁹ nobis nat⁹ ex intacta virgine ⁊ i mūdo cōuerſatus ſparſo verbi ſemīe ſui moꝛas incolat⁹ miro clauſit oꝛdine. In ſupꝛeme nocte cene recūbēs cū fratrib⁹ obſeruata lege plene cibis in legalibus cibū turbe duodene ſe dat ſuis manib⁹. Verbum caro panē verū verbo carnē efficit fitq; ſanguis xp̄i merū et ſi ſenſus deficit: ad firmādū coꝛ ſincerū ſola fides ſufficit. Tantū ergo ſacramētū veneremur cernui ⁊ antiquū documētū nouo cedat ritui p̄ſtet fides ſupplementum ſenſuū defectui. Genitoꝛi genitoꝛiq; laus et iubilatio ſal⁹ honoꝛ vt⁹ quoq; ſit et bñdictio ꝓcedēti ab vtroq; cōpar ſit laudatio. Amen ℣. Panē de celo p̄ſtitiſti eis. ℟. Omne delectamentū in ſe habētē. Añ. O q̄ ſuauis ē dñe ſpirit⁹ tu⁹ q̄ vt dulcedinem tuā in filios demōſtrares pane ſuauiſſimo de celo p̄ſtito eſuriētes reples bonis faſtidioſos diuites dimittens inanes. Ps. Magnificat. Oro.

DEus q̄ nobis ſub ſacramento mirabili paſſionis tue memoꝛiā reliquiſti: tribue q̄s: ita nos coꝛpoꝛis ⁊ ſāguinis tui ſacra miſteria venerari: vt redēptiōis tue fructū in nobis iugiť ſentiamus. Qui viuis. Nulla fiat memo. niſi aliqđ feſtū pꝛicipale vel duplex i hac .iiii. feria celebratū fue. Ad completo. Añ. Miſerere. Ps. Cū uocarem. Cp. Tu i no. Hy⁹. Saluatoꝛ mundi. Et finiať cū hoc. ℣. Gloꝛia tibi dñe ℣. Cuſtodi nos dñe. Añ. Allā caro mea vere ē cib⁹ alleluya et ſanguis me⁹ vere eſt pot⁹ allā allā. Ps. Nūc dimittis. Hoc mō dr̄ cōpl̄. ꝑ totas octa. ſiue de octa. agiť ſiue nō. Hoc excepto q̄ ceteꝵ diebus infra octa. finiať hy⁹. Saluatoꝛ: cū v̄ſib⁹ O ſalutaris hoſtia. et vni trinoq; domino. Ad matu. Inuita. Chriſtuz regē adoꝛemus dñantē gentibus Qui ſe manducantibus dat ſpūs pinguedinez. Ps. Venite. Hymnus.

SAcris ſolenniis iuncta

ſint gaudia ⁊ ex precordiis ſonent preconia recedant vetera noua ſint oia corda voces ⁊ opa. Noctis recolit͂ cena nouiſſima q̃ xp̃s credit͂ agnũ ⁊ azima dediſſe fr̃ibus iuxta legitima priſcis indulta prib⁹. Poſt agnum typicũ expletis epulis corp⁹ dñicũ datũ diſcipulis ſic totũ oibus q̃d totũ ſingulis eius fatemur manib⁹: Dedit fragilibus corporis ferculum dedit ⁊ triſtibus ſanguinis poculũ dicens accipite quod trado vaſculum omnes ex eo bibite. Sic ſacrificiũ iſtud inſtituit cui⁹ officium cõmitti voluit ſolis preſbyteris q̃bus ſic cõgruit vt ſumant et dent ceteris. Panis angelicus fit panis hominum dat panis celicus figuris terminũ o res mirabilis manducat dominum pauper ſeruus ⁊ humilis. Te trina deitas vnaqꝫ poſcimus ſicut nos viſitas ſic te recolimus per tuas ſemitas duc nos quo tẽdim⁹ ad lucẽ quã ĩhabitas amẽ. In i. noct. a. Fructũ ſalutiferũ guſtãdum dedit dñs mortis ſue tp̃e. ps. Btũs vir. a. A fructu frumẽti ⁊ vini multiplicati fideles in pace chriſti requieſcũt. ps. Cũ inuocarẽ. an. Communiõe calicis quo deus ipſe ſumitur non vitulorũ ſanguie congregauit nos dñs. ps. Conſerua. V. Panẽ celi dedit eis. R. Panẽ angelorũ manducauit hõ. Lc. i.

Immẽſa diuine largitatis bñficia exhibita populo xp̃iano ineffabilẽ ei cõtulerunt dignitatẽ. Neqꝫ ei ẽ aut fuit aliq̃ tã grãdis natio: q̃ habeat deos appropinquantes ſibi ſicut deus nr̃ adeſt nobis. R. Immolabit hedũ multitudo filiorum iſrael ad veſperam paſche. Et edent carnes ⁊ azimos panes. V. Paſcha noſtrũ imolat⁹ ẽ xp̃s ita qꝫ epulemur in azimis ſinceritatis et veritatis. Et. L. ii.

Unigenitus ſiquidem dei fili⁹ ſue diuinitatis volẽs nos eſſe participes naturã nr̃am aſſũpſit vt hoies deos faceret fctũs hõ. Et hoc inſuper quod de noſtro aſſũpſit corpore totũ nobis contulit ad ſalutẽ. R. Comedetis carnes ⁊ ſaturabimini panibus. Iſte ẽ panis quẽ dedit vobis dñs ad veſcendũ. V. Non moyſes dedit vobis panẽ de celo ſed pater me⁹ dat vobis panem de celo verum. Iſte. Lc. iii.

Corp⁹ nãqꝫ ſuum pro noſtra reco

ſſiatiõe ĩ ara crucis hoſtiaȝ obtulit deo pr̄i: ſanguinē ſuum fudit ĩ pꝛecium ſimul et lauachꝛū. Ut redēpti a miſerabili ſeruitute a pc̄tis oībꝰ mundaremur. R. Reſpexit helias ad caput ſuū ſubcinericiū panē q̄ ſurgens comedit et bibit. Et ambulauit ĩ foꝛtitudīe cibi illiꝰ vſqꝫ ad mōtē dei. Vꝰ. Si quis māducauerit ex hoc pane viuet ĩeternū. Et. In .ii. noct. a. Memoꝛ ſit dominꝰ ſacrificiū noſtri et olocauſtum noſtrum pingue fiat. V. Exaudiat. A. Paratur nobis menſa domini aduerſus omēs qui tribulant nos. Ps. Dominꝰ regit. A. In voce exultationis reſonant epulantes in menſa dn̄i. Ps. Quēadmodū. V. Cibauit eos ex adipe frumēti. R. Et de petra melle ſaturauit eos. Lectio .iiii.

ET vt tanti beneficii iugis in nobis maneret mēoꝛia: coꝛpꝰ ſuū in cibum et ſanguinē ĩ potū ſub ſpecie panis ⁊ vini ſumēdū fidelibus dereliquit. O pꝛecioſiſſimū ⁊ admirādū cōuiuiū ſalutifeꝝ ⁊ oī ſuauitate plenū. R. Panis quē ego dabo caro mea ē ꝓ mūdi vita. Litigabāt ergo iudei dicētes. Quomodo poteſt hic nobis dare carnē ſuā ad māducādū. V. Locutꝰ ē ppl's contra dn̄m aīa nr̄a nauſeat ſup cibo iſto leuiſſimo. Quomodo. Lc. v.

QUid enim hoc cōuiuio pꝛecioſiꝰ eſſe poteſt ĩq̄ non carnes vitulorū et hyrcorū vt olim in lege: ſed nobis xp̄s ſumēdus ꝓponitur verꝰ deus? Quid hoc ſacramento mirabilius? In ipſo nāqꝫ panis ⁊ vinū in coꝛpus xp̄i ⁊ ſanguinē ſubſtantialiter conuertunt. R. Cenātibus illis accepit ieſꝰ panem et benedixit ac fregit deditqꝫ diſcipulis ſuis ⁊ ait. Accipite et comedite hoc eſt coꝛpus meum. V. Dixerunt viri tabernaculi mei q̄s det de carnibꝰ eius vt ſaturemur. Accipite. Lectio. vi.

IDēqꝫ xp̄s deꝰ ⁊ hō ꝑfectꝰ ſub modici panis ⁊ vini ſpē cōtinet. Māducat itaqꝫ a fidelibꝰ: ſꝫ minime lacerat diuiſoqꝫ ſacramēto xp̄s integer ſub qualibet diuiſiōis particula ꝑſeuerat. R. Accepit ieſꝰ calicē poſtq̄ cenauit dicēs hic calix nouum teſtamētū ē in meo ſāguie. Hoc facite ĩ meā ꝯmēoꝛationē. V. Mēoꝛia memoꝛ ero ⁊ tabeſcet in me aīa mea. Hoc. In .iii. n. a. Introi bo ad altare dei ſumam chriſtum qui renouat iuuentutē meam. ℣. Iudica me. ℟. Cibauit nos dñs ex adipe frumenti ⁊ de petra melle ſaturauit nos. ps. Exultate deo ad. Ex altari tuo dñe chriſtum ſumimus in quem cor et caro noſtra exultant. ps. Quam dilecta. ℣. Educas panem de terra. ℟. Et vinū letificet cor hominis. Euangelium ſcdm iohannem. vi.

In illo tpe. Dixit ieſus diſci. ſuis et turbis iudeorū. Caro mea vere eſt cibus ⁊ ſanguis meus vere eſt potus. Et reliqua. Omelia ex commētario beati augu. epyſcopi de eadem lectione.

Cum enim cibo et potu id appetant homines vt nō eſuriant neq; ſitiant: hoc vere non preſtat niſi iſte cibus et potus qui eos a quibus ſumitur immortales ⁊ incorruptibiles facit, id eſt ſocietas ipſorum ſanctorum vbi pax erit et vnitas plena atq; perfecta. ℟. Qui manducat meam carnem ⁊ bibit meū ſanguinem in me manet et ego in illo. ℣. Non eſt alia natio tam grandis que habeat deos appropinquantes ſibi ſicut de⁹ noſter adeſt nobis. In me. Lectio. viii.

Propterea quippe ſicut etiam ante nos hoc intellexerunt homines dei: dominus noſter ieſus chriſtus qui corpus et ſanguinem in eis reb⁹ commendauit: q̄ ad vnum aliq̄d redigūtur. Ex multis nanq; granis vnus panis efficitur, et ex multis racemis vinum confluit. ℟. Miſit me viuens pat ⁊ ego viuo propter patrem. Et q̄ manducat me ipſe viuet propter me. ℣. Cibauit eū dñs pane vite ⁊ itellectus. Et q̄.

Deniq; iam Lcō. ix.

exponit quomodo id fiat qd loq̄tur, ⁊ q̄d ſit manducare corpus eius et ſāguinem eius bibere. Et qui māducat meam carnem ⁊ bibit meū ſanguinem i me manet et ego in illo. ℟. Unus panis et vnum corpus multi ſumus. Omnes qui de vno pane. Et de vno calice participamus. ℣. Paraſti i dulcedine tua pauperi deus q̄ habitare facis vnanimes in domo. Omnes. Gloria pa. Et de. ps. Te deum. ℣. Cibauit eos ex adipe. In laud. a.

Sapientia edificauit ſibi domum miſcuit vinū et poſuit menſam alleluya.

ps. Dominus regnauit. ān. Angelorum eſca nutriuiſti populum tuum ⁊ panem de celo preſtitiſti eis alleluya. ps. Iubilate. ān. Pinguis eſt panis chriſti ⁊ prebebit delicias regibus allā. ps. Deus deus meus. ān. Sacerdotes ſcti icenſū et panes offerunt deo allā. ps. Bn̄dicite. ān. Uincenti dabo manna abſconditum ⁊ nomē nouū alleluya ps. Laudate. ca. hymn. Dominus ieſus chriſtus. Hy.

Uerbum ſupernum prodiens nec patris linquens dexteram ad opus ſuum exiens venit ad vite veſperam In mortem a diſcipulo ſuis tradendus emulis prius in vite ferculo ſe tradidit diſcipulis. Quibus ſub bina ſpecie carnem dedit et ſanguinem vt duplicis ſubſtantie totum cibaret hominem Se naſcens dedit ſociū conueſcens ī edulium ſe moriens in precium ſe regnans dat in premium. O ſalutaris hoſtia que celi pandis hoſtium bella premis hoſtilia da robur fer auxiliuz. Uni trinoq; domino ſit ſempiterna gloria qui vitam ſine termino nobis donet in patria amē. Hi duo v. ſer O ſalutaris ⁊ v. Uni trino: dicē ex hinc ī fine oīm hymnorum eiuſdē metri ⁊ per octa. de q̄cūq; ſit ſeruitiū exceptis hymnis. Pāge ligua. et Sacris ſolēniis / q; nō ſūt de metro alioꝝ hymnoꝝ. v. Poſuit fines tuos pacē. R. Et adipe frumēti ſatiat te. ā. Ego ſuz panis viuus q̄ de celo deſcendi ſi quis manducauerit ex hoc pane viuet ī eternum alleluya. ps. Bn̄dictus. or. Deus qui nobis. Hec orō dr̄ ad oēs horas et p octa. Ad. i. ā. Sapiētia. ps. Deus ī no. ps. Quicūq; vult. ſub eadem. ā. R. Ieſu xp̄e. cum. allā. hy. Qui de virgine. Ad. iii. ān. Angelorū. ps. Legē pone. ch. Dn̄s ieſus. R. Panē celi dedit eis. Allā allā. v. Panem angelorum manducauit homo. Allā. Gloria. R. Panē v. Cibauit eos. Ad. vi. ān. Pinguis. ps. Defecit. Ch.

Quotienſcunq; manducabitis panem hunc et calicem bibetis mortem domini annunciabitis donec vēiat. R. Cibauit eos ex adipe frumenti. Allā allā. v. Et de petra melle ſaturauit eos Alleluya. Gloria. R. Cibauit. hy. Educas panem. Ad nonam. ant. Uincentis ps.

Mirabilia. Capitulum.

Quicunq; manducauerit panem hunc vel biberit calicem dñi indigne reus erit corporis ⁊ ſanguinis domini. ℟. Educas panem de terra. Alla alla. ℣. Et vinũ letificet cor hois. Alla. Gloria pri. ℟. Educas. ℣. Poſuit fines tuos pacem. ℟. Et adipe frumenti ſatiat te. Ad ſcdas veſpas. an. Sapientia ꝑ. Dixit dñs ꝑ cetere ut in pſalmis ꝙ ad primas veſperas dicebantur. ps. Dñs ſci. ℟. Reſpexit helyas hy⁹. Verbum ſupernum. ℣. Panem de celo preſtitiſti. A. O ſacrũ conuiuium ī quo chriſt⁹ ſumitur recolitˀ memoria paſſionis eius mens repletˀ gratia et future glorie nobis pignus datur alleluya. ps. Magnificat. oratio vt ſ. Ad cõpletoriũ oia fiant vt ſupra notatur ad primas veſ. ¶ Feria vi. in craſti. corporis xpi ⁊ quotidie per octab. niſi in dñica ſic fiat ſeruitium ad matut. Inuitat. hy⁹ añe ⁊ pſ vt in die. ℣. Panem celi. Iſte ꝟ⁹ dicitur quotidie ante lec. per octa quando de octa agitur. Lectiones de eodẽ ſermone.

Accidentia Lc. prima. etiã ſine ſubiecto ī hoc ſacramẽto exiſtunt: vt fides locum habeat dum inuiſibile viſibilitˀ ſumitur ſub aliena ſpē occultatum. Et ſenſus a deceptione immunes reddantur qui de accidentibus iudicãt ſibi notis. Lc. ii.

Nullum etiã ſacramentum ē iſto ſalubrius, quo purgantur peccata, virtutes augentur, ⁊ mens omnium ſpiritalium cariſmatum abũdantia impinguatur.

Offertur in eccleſia ꝑ viuis et mortuis Lc. iii. vt oibus proſit quod eſt pro ſalute omnium inſtitutum. Suauitatē denique huiuſmodi ſacramenti nullus exprimere ſufficit. per quod ſpiritualis dulcedo in ſuo fonte guſtatur, ⁊ recolitur memoria illius quam in ſua paſſione chriſtus monſtrauit excellẽtiſſime caritatis. Tu autem.

Tria ℟ia ſcd'm ordinẽ nocturno ꝑ ſumant. Et ſciẽdũ eſt ꝙ hec hyſtoria corporis xpi de vſu herford non habet reſponſoria feria. neq; antiphonas ꝓprias ſup pos. Bndictus. Magnificat. octa. ſicut ꝓplures libri habẽt. ℟. Te deum. ℣. Cibauit. In laudib⁹ hec ſola an. Sapientia ꝑ. Dñs regnauit ꝑ an.

Dn̄s ieſus. hy. **Verbum ſupernum.** ꝟ. **Poſuit fines.** a. **Ego ſum panis.** p. **Benedict⁹** or. **Deus qui nobis.** Memorie fer. nō dic. Memoria tñ fiat de trin̄. Si uo aliqđ feſtū .ix. lc. ſine regi. chori hac fer. vi. vl ſab. ꝯti. fiat p̄mo mēo. de trin̄. poſt ea de feſto. Ad .i. a. **Angelorum.** ps. **De⁹ i noīe.** Ad. iii. a. **Pinguis.** ps. **Legem pone.** Ad. vi. a. **Sacerdotes.** ps. **Defecit.** Ad .ix. an. **Viuenti.** ps. **Mirabilia.** Cap̄. Reſ. et ꝟ. vt in die ad om̄es horas diei cū oratione de die. Ad veſ. a. **Sapientia.** ps. **Dixit dn̄s.** et cet̄i p̄s q̄ ad p̄imas vs dicebāt̄ et ꝺr hec ſola a. cū p̄dictis p̄s ad veſ. p oct. cap̄. **Dn̄s ieſ⁹.** hy⁹. **Verbū ſupnū.** ꝟ. **Panē de ce.** **O ſacrū conuiuiū.** ps. **Ma**or veſ. Mēo. de trin̄. a. **Gl'a laudis.** De fe. uo triū lc. cū reg. cho. fiat tm̄ mēo. vt ſupra dictū eſt. Cōpl. vt in die dicat̄. hoc modo p̄dicto dicitur matu. hore et veſ. p oc. vt p̄dictū ē niſi i dn̄ica. p̄ter Reſ. de hyſt. ſcd̄m ordinem noc. dic. Si forte ſolē. corporis xp̄i i cra. ſcti ethelberti contige. fiant veſ. de ſolēni. corporis xp̄i ⁊ ſolennis mēo. de ſctō ethelberto ſine aliq̄ alia mēo. ⁊ in craſt. fiat ſeruitiū de ſolēnitate corporis chriſti. ⁊ nulla mēo. i mat. neq̄ i ſcd̄is veſ. de ſctō ethelberto neq̄ de aliq̄ tali feſto. ⁊ p oct. fiat ſeruitiū de ſolē. corporis xp̄i ⁊ ſolēnis mēo. de btō ethelberto niſi p aliqđ feſtū ipediat̄. Si uo ſolē. corporis xp̄i vel ſācte trini. die bti auguſtini forte cōtig. fe. vel ſcti diſſe. vſq̄ i craſt. oct. ſācti ethelberti niſi ꝺo. ſue. ⁊ ſic ei i. ii. fer. p⁹ illā dn̄icā differat̄ ⁊ tūc hēbit ſuas i ꝺ veſ. cū mēo. de dn̄ica. Et ſi rōe̅ i craſt. oct. ſ. ethelberti celebret̄ fiat mēo. ſolēnis i p̄is veſ. de. ſ. ethelb. et fiat mēo. i ſcd̄is veſ. h⁹ ſolēnitatis de oct. die bti ethelb. In craſt. uo. s. fer. vi. fiant mat. ⁊ hore de oct. bti ethelberti cū mēo. ſolē. corporis xp̄i et trini. Veſpe tñ hui⁹ fe. uificēt de ſctō augu. hoc mō Ad vs. a. **Amauit eū.** de oc. cap̄. Reſ. Cetera omia de cōi vni⁹ cōfeſ. ⁊ ponti. ſumātur cum mēo. ſolēni corporis xp̄i ⁊ ſācte trinitat̄. Ad mat. s. i craſtino hoc eſt i ſabbato omia fiant de ſācto auguſtino cū memoria ſolennitat̄. corporis xp̄i et ſancte trinitatis. Ad p̄imā nulla dicit̄ antiphona de trinit̄. ſuper pſalmum

Quicunq; vult ſal. ſicut ſolet dici in tali feſto alias ep̄ſ omni. ℟. Jeſu chriſte auc. Alleluya. ℣. Qui de virg. Et cetera de cōi vni9 confeſſo. ⁊ pōtificis. Veſpere hui9 ſabba. fiēt de ſcō auguſtino ⁊ mēoria de octa. corporꝭ xp̄i et de dñica.

¶ Si feſtū ī craſtino dicte ſol. cōtige. tūc in ſcd̄is veſ. illi9 ſolēnitas fiet ſolen. mēo. de ſcō auguſtino. Matu. in craſtino fiēt de ſcō auguſt. cū mēo. dicte ſolē. ⁊ ſcē trini. Sc̄dū de veſpe fiēt de ſancto auguſtino. Et mēoria de octa. die beati ethelberti cū mēoria corporꝭ xp̄i ⁊ ſācte trinitatꝭ. Matu. ī craſti. fiēt de octa. die bt̄i ethelberti cū memor. ſolenni corporꝭ xp̄i ⁊ ſancte trinitatis. Veſpere illi9 ſabbati fient de dñica infra oc. corporis xp̄i cū memoria de dñica: et de ſcd̄is veſ. octa. dici ſci ethelberti et nichil de octa. trinitatis

¶ Si feſtū ſancti auguſti. ī ſabbato. primo poſt feſtum corporꝭ xp̄i contig. tūc ad p̄mas veſpe. ſic fiat an. Amauit eum. pſ. de octa. cꝫ. ℟. et cetera de cōi vnius cōfeſſoris et pontifi. cū memoria dicte ſolennita. corporis chriſti et ſancte trinitatis. Matutine fiēt de ſancto auguſtino cū mēo. ſol. corporꝭ chriſti et ſancte trinitat. Veſpere illius ſabbati fient de ſancto auguſtino cū memoria de octa. die bt̄i ethelberti de ſolennita. et de dominica ad vtraſq; veſ. et matu. et nulla memo. de trini.

¶ Si vero tranſlatio ſancti edmūdi die corporis chriſti contig differatur in craſtinū ⁊ fiat memo. in ſcd̄is veſperis corporis chriſti de ſancto edmūdo de trinita. et de martyribus et cetera de eo. Ad matuti. fient de cōi vnius confeſſoris et pontificis cū lect. p̄prijs et oratione vt ſupra et fiat memoria de octa. corporis chriſti de trini. ⁊ de martyribus. Eodē modo dicitur ſeruiciū ſi ſexta feria p̄dictū feſtū contige. Si autē in ſabbato ſequenti predictū feſtū euenerit: tunc ad primas veſperas matu. et ad alias horas fiat ſeruiciū de eo de cōi prout ſupra docetur cū memoria de ſolēni. corporꝭ chriſti de trinitate ⁊ de martyribus.

¶ Si vero feſtum ſancti barnabe ap̄li ī die corporꝭ xp̄i cōtige. feſtū ap̄li differatur ī craſtinū ⁊ in ſcd̄is veſperis corporꝭ chriſti fiat memo ſolen. de feſt. apſl. Si vero feſtū corporꝭ xp̄i in vigi. ſācti iohīs baptiſte forte cū ſibi celebretur vltie vero veſpe. fient de corpe chriſti et memo. ſol. de ſancto iohē. Si vero feſt. corporꝭ xp̄i in die ſcti iohis bapt. cōtig. ſeruitiū ſcti iohis i craſt. differatur/ et in ſcdis vīs dicte ſolenni. fiat memō. ſolen. de ſancto iohē: et p octa. corporis xp̄i fiat memō. de ſctō iohanne cū memoriis aliorū ſctoꝝ contingētiū. Feſta apoſtoloꝝ petri et pauli ſuo ordine celebrantur cū memoria corporis chriſti et de de ſancto iohan. ¶ Sabbato: Lectio prima

Vnde vt artius ſue caritatis īmēſitas cordibus infigeretur fideliū: in vltima cena quando paſcha cum diſcipulis celebrato tranſiturus erat de hoc mundo ad patrem hoc ſacramentum inſtituit: tanq̄ paſſibilis ſue perenne memoriale figurarum veterꝝ impletiuū/ miraculorū ab ipſo factoꝝ īditiū/ et de ſua contriſtatis abſentia ſolatiū ſingulare Lectio ſecūda

Conuenit itaq̄ deuotionē fidelium ſolēniter recolere inſtitutionem tam ſalutiferi tāq̄ mirabilis ſacramenti vt inexplicabilē modum diuine pñtie in ſacramēto viſibili veneremur/ et laudetur dei potētia: que ī ſacramento eodem tot mirabilia operatur/ necnō et de tā ſalubri tamq̄ ſuaui beneficio exoluantur deo gratiarum debite actiones. Lc. iii.

Uerum etſi in die cene qn̄ ſacramentum predictū noſcitur inſtitutum: inē miſſarum ſolēnia de inſtitutione ipſius ſpecialis mētio habeatur: totū tamē reſiduum eiuſdem diei officium ad chriſti paſſionem pertinet: circa cuiꝰ venerationē eccleſia illo tp̄e occupatur:

Dñica īfra oct. corporꝭ chriſti. Ad veſ. an. Sapiētia. ps de ſupra cp̄m. Dñs ieſus. R. Reſpexit helyas hyꝰ. Uerbū ſupernū. V. Panē de celo. an O q̄ ſuauis ē. ps. Mag. or Deus qui nobis. Memo. de dñica. an. Loq̄re dñe. V. Ueſpertina orō. or Deus ī te ſpe. Cōpleto. vt in die. matu. et hore vt ī die dñr cū his lectiōibꝰ. l. i.

Inde vt ītegro celebritatis officio īſtitutionē tanti ſacramenti ſolenaliter recoleret plebs fidelis romanus pōtifex vrbanus quart⁹ hmōi sacramēti deuotione affect⁹ ꝛ pie statuit ꝑfate institutiōis memoriam feria q̄nta post octauas pētecostes a cūctis fidelib⁹ celebrari. Lc.

Et qz per totū anni circulum hoc sacramēto vtimur ad salutem: eius institutionē illo specialiter tēpore recolim⁹: quo spūssanct⁹ discipulorū corda edocuit ad plene cognoscenda huius misteria sacramenti. Lcō [illegible]

Nam et ī eod tp̄e cepit hoc sacramentū a fidelib⁹ frequentari. Legitur eī in actib⁹ aplōꝝ q̄ erant perseuerantes ī doctrina aplōꝝ ꝛ cōmunicatiōe fractionis panis et orōib; statim post sancti spūs missionem. Lc.

Ut aūt ꝑdicta feria q̄nta ꝛ ꝑ octauas sequētes eiusdē salutaris īstitutionis honorificēti⁹ agatur memoria ꝛ solēnitas hec celebrior habeatur: loco distributionū materialiū q̄ ī ecclesiis cathedralib; largiūtur: existētib⁹ canonicis horis nocturnis pariter ꝛ diurnis ꝑlat⁹ roman⁹ pōtifex eis q̄ hmōi horis īteresse ꝑsonaliter ī ecclīis ī hac solēnitate. stipēdia spūalia aplīca largitiōe decreuit. Lc.

Ut ꝑ hoc fideles ad tāti festi celebritatē auidius ꝛ copiosi⁹ cōuenirēt: oībus vere penitētib⁹ ꝛ cōfessis q̄ matutinali officio huius festi p̄sētialiter ī eccl̄ia vbi celebratur adessēt: cētū dies. Qui vō misse: totidē: illis aūt q̄ interessēt ī p̄mis ipsi⁹ festi vespis: silr centū dies. Qui vō ī scd̄is totidē. Eis autē q̄ p̄me tercie sexte none ac cōpletorii officiis adessēt. ꝓ qualʒ horaꝝ ipsarum quadraginta dies. Lc.

Illis vero qui per ipsi⁹ festi octauas ī matutinalib⁹ vespertinis misse ac p̄dictarum horarum officiis p̄sentes existerent: singulis diebus octauarum ipsarū centum dieꝝ indulgentiaꝫ de oīpotentis dei mīa ꝛ beatorum petri et pauli apostoloꝝ eius confisus. misericorditer tribuit: perpetuis temporibus duraturam.

Tres vltime lec. de expōne euāge. sicut ī p̄ma die legantur in his mat. Vesp. fit memo. de dn̄ica. an. Hō quidā. ꝟ. Dn̄s reg. or. Ut [illegible]. Ad [illegible] an. Sapiētia ps. Dixit dn̄s ꝛ ceteri ps sicut [illegible] Dñs ieſus hy. Verbū ſupernū ps. Panem de celo [illegible] O ſacrum cõuiuiū [illegible] Magni. [illegible] De⁹ qui nobis [illegible] Fili recordare [illegible] Dirigat. [illegible] in diebus infra octa. corporis [illegible] octa. [illegible] ſancti [illegible] dies [illegible] duplex vel ſemiduplex vel [illegible] de ſanctis [illegible] de octa. corporis xpi et de [illegible]

¶ Feria ſcḋa. Lcō prima.

Huius ſacramenti figura preceſſit quādo manna pluit de⁹ patribus in deſerto qui quotidiano celi paſcebāt alimēto. Vn̄ dictū eſt: panē angelorū mādu cauit homo.

Sed tñ panē illū oēs qui mādu cauerūt mortui ſūt: iſta aūt eſca quā accipis/ iſte panis viu⁹ q̄ de celo deſcēdit: vite eterne ſbām miniſtrat.

Et quicūq; hūc panē mādu cauerit: nō morietur in eternū. qz corpus dñi eſt. Cōſidera vtrū preſtantior ſit nunc panis angelorū/ an caro xpi que vtique eſt corpus vite. Tu aūt.

¶ Feria tercia. Lcō prima.

Manna illud de celo: hoc ſuper celum. Illud celi: hoc dñi celorū. Illud corruptioni obnoxium ſi in diem alterū ſeruaretur: hoc alienum ab oī corruptione.

Lc. ii.

Quicūq; religioſe guſtauerit corruptionem ſentire non poterit. Illis aqua de petra fluxit: tibi ſanguis ex chriſto. Illā ad horam ſatiauit aqua: te ſanguis chriſti diluit ī eternum.

Lectio tercia.

Iudeus bibit et ſitit: cū tu biberis ſitire nō poteris. Et illud ī vmbra/ hoc in veritate. Sed illud quod miraris vmbra eſt: quantū iſtud eſt cui⁹ vmbram miraris.

¶ Feria iiii. Lcō i.

Audi quia vmbra eſt/ que apud patres facta eſt. Bibebant autem de ſpirituali conſequenti eos petra: petra autem erat xp̄s.

Lc. ii.

Sed non in pluribus eorū complacitum eſt deo. Nam proſtrati ſunt in deſerto. Hec autem facta ſūt in figura noſtri. Cognouiſti potiora.

Lcō tercia.

Prior eſt enī lux q̄ vmbra: veritas q̄ figura. Corpus auctoris: q̄ manna e celo. Forte dicis. Aliud video. Quomodo tu dicis et aſſeris michi ꝙ corp⁹ xpi accipiam: et hoc nobis ſupereſt: vt probemus: hoc nō eſſe quod natura formauit. Tu autem domine miſerere.

¶ In octa. corporis chriſti ad vtraſq; veſperas matutinas et horas oīa fiāt vt in dñica infra octa: cū his lec. ſequētib⁹ exceptis memoriis de dñica q̄ nō dicet. Lcō. i.

Corpus chriſti et veritas figura eſt / veritas dum corpus chriſti et ſanguis in virtute ſpiritusſancti et in virtute ipſius ex panis viniq; ſubſtātia efficit. Lcō. ii

Figura vero id eſt quod exteri⁹ ſentitur infra catholicā eccleſiam i miniſterio corporis chriſti. Nichil a bono maius / nichil a malo minus perficitur ſacerdote / q̄ nō in merito conſecrantis: ſed in verbo efficitur creatoris et in virtute ſpiritusſancti. Le. iii

Si enim in merito eſſet ſacerdotis: nequaq̄ ad chriſtum pertineret nūc autem ſicut ipſe eſt qui baptizat ita ipſe qui per ſpiritum ſanctum hanc ſuam efficit carnem / et trāſfert vinum in ſāguinē. Le. iiii

Unde ſacerdos. Iube hec inquit offerri per manus angeli tui ſancti in ſublime altare tuum / in cōſpectu diuine maieſtatis tue. Ut quid deferenda in lucē depoſcit: niſi intelligat q̄d ipſa fiant de eo ſacerdotio. Lectio v.

Hanc ergo oblationem benedictā per quā benedicimur / aſcriptam per quam homines in celo aſcribimur / ratam per quam viſceribus chriſti eſſe ſentiamus / rationabilem per quā a beſtiali ſēſu exuamur / acceptabilem / vt qui nobiſipſis diſplicemus: per hanc acceptabiles eius vnico filio ſimus. Lectio ſexta

Nichil ergo rationabilius: vt quia nos iam ſimilitudinem mortis eius in baptiſmo accepimus: ſimilitudinem quoq; carnis et ſāguinis ſumam⁹. Ita vt veritas non deſit in ſacramento: et ridiculū nullum fiat a paganis ꝙ cruorem occiſi hoīs bibamus.

¶ Tres vltie lec. de expo. euāgelii ſicut in p̄ma die legāt. Si aliqđ feſtū ix lec. in his octa. cōtigerit / totū ſeruiciū fiat de feſto et mēo. de oct. Si vero feſtū ſctōꝝ iohannis et pauli in dñica infra octa. corpis xpi vel in octa. die eiuſdẽ ꝯtige. medias habebit lec. cũ ſuis ℞ꝯ ꝓpriis et memoriis in priis vis ⁊ matutis. Laud vero de ſanctis que ꝓpe hꝫ ſitur eo ãno oĩno ꝑtermittãtur. Si tñ in aliqua alia die infra octa. corporis xpi pred fm ioh. ⁊ pau. euen. nichil fiet de martyribꝫ niſi memoria tm̃ i priis vis et mat. Si vo aliqd feſtuꝫ ix lec. in craſti. octa. corporis xpi ꝯtige. prie veſpe fiãt de feſto et meo. de ſcdis veſperis octa. Cõpletoriũ vero dicitꝰ conſuetum ſicut ſolet dici infra octabis corporis xpi.

Sequitur inchoatio hyſtoriaꝝ. Sciẽdũ ẽ ꝙ hyſtoria regũ ſcilicꝫ **Deꝰ oĩz.** introducẽda i ſinglis annis dñica pma pꝰ feſtũ ſctẽ trinitatis/ ſcꝫ dñica infra oct. corpis xpi/ qꝛ licꝫ de eiſdem octa. i illa dñica fiat ſeruiciũ tñ eod dñice. fiat meo. de hyſtoř dñicali ſcꝫ **Deus oium.** in vtriſqꝫ veſpis et matutĩ.

De inchoatiõe aliaꝝ hy hyſtoř. vſqꝫ ad aduẽ. ſcdm ordiale hec ẽ regula gñalis vt ſi pria kal pricipii mẽſis fuerit dñica. i ipa do. icipiet hyſtoř. Et ſi hec pma kalẽ. feř ii. iii vel iiii euen. tũc in pria do. añ illã kal icipiet hyſtoř. Si vo hec pria kal. feř v. vi vel ſabbõ euẽ. tũc i pria do. pꝰ illã kal icipietur hyſtoř.

De ichoatione vo oim hyſtoriaꝝ a fine hyſtoř **Deꝰ oĩz.** vſqꝫ ad aduentũ dñi ſuis locis ꝯtingeñ. ꝑ tabulã ſcriptã ante q̃libꝫ hyſtoř expreſſiꝰ eſt docẽdũ cuiꝰ tabule rõ talis eſt. Videatur ſingulis ãnis que ſit lrã dñicalis/ et ſup eã ĩ lrãm inuenies regulariẽ vbi quelibꝫ hyſtoř erit inchoanda.

Hyſtoria vo yſaye ſcilꝫ **Aſpiciẽs alõge.** ſic erit inchoãda/ vt ſi fm ſcti ãdree fuer. dñica: ibid icipietur hyſtoria et fm differatur i craſtinũ. Si vo fm ſcti andree feria ii. iii vel iiii euen. tũc i pria do. ꝑcedeñ icipietur hyſtoř. Si vo fm ſcti ãdree feria v. vi vel ſab. eue. tunc i pria do. ſequeñ ichoetur hyſtoř. ſcꝫ **Aſpiciẽs** cũ pleno ſeruic.

Incipit hyſtoř regũ q̃ a dñica pma pꝰ oct. pẽthe. vſqꝫ ad pmã dñicaꝫ kal auguſti cũ ſuis aiis ẽ canedũ. Ad vbĩ ã. **Vũdicꝰ.** ps **Aſpiwer** tete ãe cũ ſuis pis vel ī dñica pma pꝰ oct. epy. cp **Vñdꝰ deꝰ** decre i pſalt.

ꝛ. Deum time et mandata eius obserua hoc est omnis homo. ℣. Timentibus deum nichil deest nec his qui eum diligunt in ueritate. Hoc est. ℣. Glo. Deum time. Dicitur [illegible] post octa. penthe. quando de dominica agitur. [illegible] hystoria cum [illegible] corporis christi. [illegible] O beata trinitas. [illegible] in psalterio [illegible] oratio [illegible] Loquere domine quia audit seruus tuus. [illegible] Magnificat. [illegible] Deus in te sperantium [illegible] angelorum. [illegible] Magnificat. [illegible] ꝛ. Cognouerant omnes a dan usque bersabee quod fidelis samuel propheta esset domini. [illegible] Prostrauit dauid in philisteum in funda et lapide in nomine domini. ant. Nonne iste est dauid de quo canebant in choro dicentes saul percussit mille et dauid decem milia in milibus suis. [illegible] Iratus rex saul dixit michi mille dederunt et filio ysai dederunt decem milia. ant. Quis est in omnibus sicut dauid fidelis ingrediens in regno suo egrediens et regrediens et pergens ad imperium regis. ant. Montes gelboe nec ros nec pluuia ueniant super uos quia in te abiectus est clipeus saul quasi non esset unctus oleo. quomodo ceciderunt fortes in prelio. ionathas in excelsis tuis interfectus est. Saul et ionathas amabiles et decori ualde in uita sua in morte quoque non sunt separati. ꝛ. Doleo super te frater mi ionatha amabilis ualde super amorem mulierum, sicut mater unicum amat filium ita te diligebam. Sagitta ionathe numquam abiit retrorsum nec declinauit clipeus eius de bello et hasta eius non est auersa. ꝛ. Rex autem dauid cooperto capite incedens lugebat filium dicens absalon fili mi, fili mi absalon, quis michi det ut ego pro te moriar fili mi absalon? [illegible] Magnificat. [illegible] ant. Montes gelboe. [illegible] dominica est cantandum. ant. Doleo super te. Ultima dominica canetur, et alie preces [illegible] Ad mat. Inui. Laudemus iesum christum Qui ipse est redemptor omnium seculorum. ps. Uenite. Hoc inuit. dicitur omnibus dominicis [illegible] usque ad [illegible]

Sequitur ichoatio hyſto:

[illegible] hyſtorie. ſcilꝫ. In principio. hy⁹. Nocte ſur. [illegible] in pſalterio. In primo nocturno. an̄. Pro fidei meritis. pſ. Beatus vir. an̄. Iuſte deus. an̄. Dñe de⁹ me⁹. an̄. Surge. pſ. Saluū me fac. pſalm⁹. V. Memor fui nocte. [illegible]

[illegible]

Lectio i. [illegible]

Fuit vir vn⁹ de ramathai ſophin de monte effraym et nomē eius helcana, filius ieroboam, filii heliu, filii thau filii ſuph effrateus. Et habuit duas vxores nomen vni anna: et nomē ſcḋe fenenna. Fuerūt qꝫ fenēne filii: anne autem non erant liberi. R. Deus oīm exauditor: ē ipſe miſit angelum ſuum et tulit me de ouib⁹ patris mei, Et vnxit me vnctione miſericordie ſue. V. Dñs q̄ eripuit me de ore leonis et de manu beſtie liberauit me. Et. Lc ii.

Et aſcendebat vir ille de ciuitate ſua ſtatutis diebus: vt adoraret et ſacrificaret dño exercituum in ſylo. Erant autē ibi duo filii hely ophni, et phinees ſacerdotes dñi. R. Dñs q̄ eripuit me de ore leonis ⁊ de manu beſtie liberauit me. Ipſe me eripiet de manib⁹ inimicoꝝ meoꝝ. V. Miſit de⁹ mīam ſuā ⁊ veritatē ſuā: aīaꝫ meā eripuit de medio catuloꝝ leonū. Ip

Venit ergo dies ⁊ imolauit helcana deditqꝫ fenēne vxori ſue ⁊ cūctis filiis ei⁹ ⁊ filiab⁹ ptes. Anne aūt dedit vnā ptē triſtis. qꝛ annā diligebat. Dñs aūt cōcluſerat vuluā ei⁹. R. Ego te tuli de domo pr̄is tui dicit dñs ⁊ poſui te paſcē gregē ppl'i mei ⁊ fui tecū i oīb⁹ vbicūqꝫ ābulaſti firmās regnū tuū ietnū. V. Fecique tibi nomē grāde iuxta nomē magnoꝝ q̄ ſūt i terra ⁊ reqē dedi tibi ab oīb⁹ inimicis tuis. Fir. [illegible] Nate ge. V. Cōſeruā. V. Media no

Affligebat quoq3 eã emula eiꝰ: et vehementer angebat: intm̃ vt exprobraret q dñs cclusisset vuluã eiꝰ. Sicq3 faciebat p singulos ãnos cũ redeũte tempoze ascẽderẽt ad tẽplũ dñi: 3 sic puocabat eã. ℟. Exaudisti dñe orationẽ serui tui vt edificarẽ tẽplũ noĩ tuo. Benedic 3 sctifica domũ istã in sẽpiternũ deus isrl. ℣. Dñe qui custodis pactũ et miam seruis tuis q ãbulãt corã te ĩ toto corde suo Bene. ℟. v. Porro illa flebat et non capiebat cibum. Dixit ergo ei helcana vir suꝰ. Anna cur fles 3 q̃re nõ comedis: et q̃re affligitur cor tuũ: Nũqd nõ ego melior tibi sũ q̃ decẽ filii. ℟. Dñe si cõuersus fuerit pplꝰ tuꝰ et orauit ad sctuariũ tuũ. Tu exaudies ĩ celo dñe et libera vos de manibus inimicoꝝ eoꝝ. ℣. Si peccauerit in te ppl's tuus 3 reuersus egerit penitentiã veniensq3 orauerit in loco isto. Tu exaudi. ℟. vi. Surrexit aũt anna postq̃ comederat et biberat in sylo: et hely sacerdote sedẽte sup sellã an postes domꝰ dñi: cũ eẽt ãna amaro aĩo oravit dñm flẽs largiter et votũ vouit dicẽs: Dñe exercituũ si respiciẽs videris afflictionẽ famule tue: et recordatus mei fueris nec oblitus ãcille tue: dederisq3 serue tue sexũ virilẽ: dabo eũ dño oĩbz diebꝰ vite eiꝰ: 3 nouacula nõ ascẽdet super caput eiꝰ. ℟. Audi dñe hymnũ et orõnẽ quã seruus tuus orat corã te hodie vt sĩt oculi tui aperti 3 aures tue ĩtẽte. Sup domũ istã die ac nocte. ℣. Respice dñe de sctuario tuo et de excelso celoꝝ habitaculo. Sup. In .ii. noct. A. Spõsus vt e thalamo. Ps. Celi enarrãt. ℣. Exaltare dñe. Euãg. Hõ quidã erat diues. Require post hysto. Audi dñm. ℟. Peccaui super numeꝝ arene maris 3 multiplicata sũt pctã mea et nõ sũ dignꝰ videre altitudinẽ celi pre multitudie iniquitatis mee qm̃ irritaui irã tuam. Et malũ corã te feciꝰ. ℣. Qm̃ iniquitatẽ meã ego agnosco et delictũ meũ corã me est sp tibi soli peccaui. Et. ℟. Recordare dñe testamẽti tui et dic angelo percutiẽti cesset iã manꝰ tua. Vt nõ desoletur terra et ne perdas oẽm animã vinā. añ. Quieſcat dñe ira tua a pplō et a ciuitate ſctā tua. Et. ℟. Benedicat nos. Reqꝛe i feſto ſctē trinitatis hoc ſꝑ i omib⁹ dñicis dieb⁹ uſqꝫ ad aduē. dñi obſeruetur vt ix ℟. ꝰ de trinitate qn̄ ð hyſt. dñicali cātatur/cū nō ſēp idē ℟. ſed vnū ꝑus aliud oꝛdinari ſicut ī hyſto. De trinita. oꝛdinātur et poſt vltimū ℟. reſcipiatur pꝛimū. Rñſoꝛia ferialia. ℟. Pꝛeparate coꝛda vrā dño et ſeruite illi ſoli ꝛ liberabit vos de manibus inimicoꝝ vrōꝝ. ꝟ. Auferte deos alienos de medio vrī. Et. ℟. Pꝛeualuit dd̄ i philiſteū i funda et lapide i nomine dñi. Agminū dei iſrl̄. ꝟ. Ut ſciat oīs terra qꝫ de⁹ i iſrael/qꝫ nec in haſta nec in gladio ſaluat dñs. Ag. ℟. Nōne iſte eſt dauid de quo canebāt i choꝛo dicētes Saul pcuſſit mille ꝛ dd̄ decem milia i milib⁹ ſuis. ꝟ. Qꝛ man⁹ dñi erat cū illo. Sa. ℟. Percuſſit ſaul mille ꝛ dauid decē milia qꝫ man⁹ dñi erat cū illo. Percuſſit philiſteū ꝛ abſtulit oppꝛobꝛiū ab iſrael. ꝟ. Nōne iſte eſt dd̄ de quo canebāt i choꝛo dicētes. Per. ℟. Doleo ſuper te frater mi ionatha amabilis valde ſuꝑ amoꝛē mulierū foꝛtioꝛ leonib⁹ velocioꝛ aquilis. Sagitta ionathe nūꝗ̄ abiit retroꝛſū. ꝟ. Nō declinauit clipeus ei⁹ in bello et haſta ei⁹ nō ē auerſa. Sagitta. ℟. Factū ē dū tolleret dñs heliā ꝑ turbinē i celū Heliſe⁹ clamabat dicēs pr̄ mi/pat̄ mi currus iſrl̄ ꝛ auriga ei⁹. ꝟ. Cū qꝫ pgerēt ſil̄ ꝛ incedētes ſermocinarēt ecce curr⁹ igneus et equi ignei diuiſerunt vtrūqꝫ ꝛ aſcēdente helia ꝑ turbinē i celū. Heliſeus. ℟. Montes gelboe nec ros nec pluuia veniāt ſuꝑ vos Ubi ceciderūt foꝛtes iſrl̄. ꝟ. Oēs mōtes q̄ i circuitu ei⁹ ſunt viſitet dñs a gelboe aūt trāſeat. Ubi. ℟. Plāxit aūt dd̄ planctū magnū ſuꝑ ſaul et ionathã filiū ei⁹ et dixit quō ceciderūt foꝛtes in bello Et interierūt arma bellica. ꝟ. Mōtes gelboe nec ros nec pluuia ſuꝑ vos deſcendat vbi coꝛruerūt foꝛtes i bello Et. ꝑ. Te d̄. ꝟ. Excelſ⁹ ſuper oēs gētes dñs. In laud. añ. Regnauit dñs. ps. Dñs reg. et cete añ cū ꝑs vt notantur i laudib⁹ hyſt. ſcilꝫ Dñe ne in ira. cū ps m. Bndi-

[illegible]

Feria ſecunda. Lectio i.

Factum eſt autem cū anna multiplicaret ꝑces coram domino: vt hely obſeruaret os eius. Porro anna loquebatur in corde ſuo: tantumqꝫ labia illius mouebantur/ et vox penit⁹ non audiebatur. Lectō ii.

Eſtimabat igitur eã hely temulentã. Dixitq; ei Uſq; quo ebria eris Digere pauliſper vinum quo mades. Reſpõdens anna. Nequaq̃ inquit domie mi. Nam mulier infelix nimis ego ſum Uinũq; ⁊ oĩe quo inebriari poteſt: nõ bibi. ſz effudi aĩam meã in cõſpectu dñi. Lectio tercia.

Ne reputes ancillã tuã quaſi vnã de filiabus belial. q2 ex multitudie doloris et meroris mei locuta ſum vſq; in preſens. Tunc hely ait ei. Uade in pace / et de⁹ iſrael det tibi petitionẽ tuam quam rogaſti eum. Tu autem domine miſere. Ad matutinas ſiat meõ. de cruce. an Per ſignum crucis. ℣. Oĩs terra adoret te deus. or̃ Deus qui ſanctam crucem. De hac aũo meõr et de aliis meõriis ferialibus atq; de ſeruitio bte marie dicend per hoc temp⁹ ordo requiratur in fine tẽporalis. Ad primam ⁊ ad oẽs alias horas oĩa ſiant ſicut i ſecũda feria ꝓpria poſt hyſtoriam Dñe ne in ira. ſupradictum eſt. Ad veſpas antiphone et pſalmi feriales. capitulum. Dominus autẽ dirigat. hy⁹ Imméſe celi conditor. Notãdum per in ſeq̃ntibus tẽporib⁹ ad veſperas et matutinas dicũtur hymni feriales cantu dñicales. et ecclaſtici ſicut in feriis poſt Domine ne in ira notatur. Ad veſpas vero ſiat meõria de cruce. an Adoremus crucis. ℣. Oĩs terra. or̃ Adeſto nobis dñe. De hac aũo meõ. et de aliis meõriis ferialibus ordo ſeruetur vbi ſupra in fine temporalis. Et notandũ eſt q2 in omnibus feriis nõ vacantibus ab hac dñica vſq; ad aduentũ domini dicendum eſt de feria. excepta aliqua feria vacã. per eã in qua de cõmemoratiõe ſcti loci dicetur et ſabbato in quo ſiet plenum ſeruitiũ de beata maria ſi vacauerit vt inferius patebit. Alie lectiones per ebdomadam.

Et abiit mulier in viã ſuam et comedit vultuſq; illi⁹ non ſũt ampli⁹ in diuerſa mutati. Et ſurrexerunt mane et adorauerunt coram dño / reuerſiq; ſunt et venerunt in domũ ſuam ramatha. Cognouit aũt helcana annã vxorem ſuã et recordat⁹ eſt ei⁹ dñs

Et factum eſt poſt circulũ dierũ concepit anna et peperit filium/ vocauitq; nomẽ eius ſamuelem eo ꝙ a dño poſtulaſſet eum. Aſcendit autẽ vir eius helchana et oĩs domus eius vt immolaret domino hoſtiam ſolemnem et votum ſuum: et anna non aſcendit. ¶ Sequitur magna

Quoniam rubrica. inter multos quiˀ ſe ſcicet vſui herford eccleſie obligari hẽtur heſitatio de feſtis que ↄtingũt per annũ qualia in ſe ſũt et qualiter in ſe differũt: ꝓpter hoc notandũ eſt ꝙ oẽs dñice per annum ſit feſta ſimplicia .ix. lc. vel .iii. vt in tpe paſchali cũ regie choꝝ et nichilominꝰ ſimplicia. exceptis quattuor ſcꝫ die paſche/ die pẽthe. die ſcẽ trinitat̃. et die reliquiarum. Et ſciendũ eſt ꝙ feſta ꝑncipalia per annũ ſũt hec Dies natalis dñi. dies epyphanie. dies purificationis beate marie. dies paſche. dies aſcẽſionis dñi. dies beati ethelberti. dies pẽthecoſtes dies ſancte trinitatis. dies ſolẽnitatis corporis xpi. dies reliquiaꝝ. dies aſſũptionis et natiuitatis beate marie. dies ſcti thome ↄfeſſo. dies [illegible] eiuſd. dies omni ſctoꝝ. dies dedicatio. eccliẽ. ꝛ dies ꝑncipalis feſti cuiꝰlꝫ eccl'ie.

¶ Feſta duplicia ſũt hec dies ſancti ſtephani. dies ſancti iohãnis euãgeliſte. dies ſanctoꝝ innocẽtium. dies ſcti thõe martyris. dies circũciſionis dñi. dies annũciationis beate marie. feria ii. et iii. ebd' paſche ꝛ pẽthe. dies inuẽtionis et exaltationis ſacre crucis. dies natiuitat̃ ſancti iohãnis bptẽ. dies apoſtoloꝝ petri ꝛ pauli. dies ſancti michaelis archãgeli. dies ſancti dyoniſii. et dies cõceptionis beate marie.

¶ Feſta ſemiduplicia ſũt hec dies ſancti andree. dies ſancti nicholai. dies ſcti thõe apoſtoli. dies ſcti mathie. dies ſancti gregorii. dies ſcti ambroſii. dies ſancti marci euãgeliſte. dies apłoꝝ philippi et iacobi. dies ſcti auguſtini angloꝝ epi. dies ſcti barnabe. dies cõmẽorationis ſancti pauli. dies tranſlationis ſancti thõe martyris. dies ſcẽ mar̃ magdalene. dies ſcti iacobi. dies ſcẽ anne matris marie. dies ſcti laurẽtii martyr̃. dies ſcti bartholomei. dies ſcti auguſti. doctoris. dies depoſitiõis ſcti thōs ꝯfeſ. eſt ſcm̄ ſcīd. in cathedrali eccleſia: tn̄ oēs alie ecclie īfra dioceſim ad illd̄ ſcm̄ aliquomodo non ſunt obligate. dies ſācti mathei apl'i. dies ſācti ieronimi epī dies ſācti luce euangeliſte. dies apl'oꝝ ſymonis et iude dies ſancti martini. et dies ſancte katherine virginis.

Oīa vō alia feſta p̄ annū ix lec. vel iii. vt ī tp̄e paſch. expoſitū hūtia ſūt feſta ſimplicia. Et qꝛ in his vīs aliquādo heſitatur de eoꝝ ſecūdis vis qualiter fiēt et de quo. Ideo ſciēd eſt ꝙ quādocūꝫ equale feſtum ſequitur ſibi equale vt pꝛicipale poſt pꝛicipale. vel duplex poſt duplex. vel ſemiduplex poſt ſemiduplex. vel ſimplex poſt ſimplex: tūc ſecūdum feſtū ſuas pꝛias veſpas habebit in quibꝫ vīs de pꝛecedē feſto fiet memoꝛia tantum. excepto feſti ſcti ſtephani ꝗuis ſit feſtū pꝛicipale alicuius ecclie. Scd̄e veſ. fiāt de natiuitate de pꝛīs vīs beati ſtephani fiat ſicut ī feſt. eiuſd̄ expꝛeſſū eſt. et excepto feſto ſancti ethelberti in traſlatio poſt diem pentheco. ꝯtige. vt infra in feſto eiuſdē plenius patebit. Idem intelligendum eſt ſi maius feſtū poſt minus immediate ꝯtigerit celebrandum. Sed ſi minus feſtum ſequatur maius vel duplex feſtum ſequatur pꝛicipale feſtū: tūc de illo pꝛicipali feſto fiāt ſolēniter ſcd̄e veſ. et de ſequēte feſto memoꝛiam. Et hoc obſeruādum eſt de feſtis quibuſcūꝫ exiſtētibꝫ ꝗtieſcūꝫ minꝰ feſtū immediate ſequitur maius. Et in ſcd̄is vīs feſtoꝝ pꝛicipaliū et dupliciū. ſumātur pſ dñic. cū quinꝫ aīs de laud et cū pſio. exceptis eſtis īfra natale. feſto reliq. p. feſto purificationis. feſto oīꝫ ſctoꝝ et exceptis feſtis apoſtoloꝝ que in ſcd̄is ſcūs vīs aīas et pōs ſibi habēt appꝛopꝛiatos. Et excepto die paſche feria ii. et iii. ſequen ꝗ vnā tm̄ habēt aīam ī ſcd̄is vīs ꝛ excepꝰ feſti coꝛpis chriſti dedicatiōis eccleſie. annunciationis. aſſumptiōis. natiuitatis. et conceptiōis beate marie. que pſalmos ſibi habent appꝛopꝛiatos. Oīa feſta ſemiduplicia hñt quīꝫ aīas de laud ſup pōs ferials: niſi infra octa. ſolēnes euenerint: qꝛ tunc habebunt pōs de oct. et ſic cū ſe ad secūdas vs / prout in pleno antiphonario plenius poterit patere. exceptis festis apostolorum sanctorum iohānis mathei et luce euāgelistarum. In festis apostolorum secundo ad secūdas vs dicit R̄. **Cla**res apos. In festis euāgelistarum semidupl. ad secundas vs dicitur R̄. **Cū ābularet** In festis doctorum et confessorum semidupl. extra tempus paschale ad secūdas vs R̄. **Hō est R.** vel. Si contingat festum simplex ix. lec. accidere in tali festo principale dupl. vel semidupl. se precedens et aliud tale festum simplex se immediate sequens tunc carebit utrisque vesperis ut patet die sexta infra natale quādo dominica in ea contigerit. quia tunc festum sancti thome martiris primas huius dominice vesperas occupabit et de dominica fiet mēoꝛ. tantum. In secūdis vero vesperis huius thome fient vespere de sancto silvestro / et mēoꝛ. de dominica tantum. Et quod dictum est de huiusmōi festis ix lect. [illegible] de omnibus dominicis per annum que sunt festa simplicia. Et adhuc notandum de quod hystoria sive servicium de pluribus dicenda [illegible] inchoanda / exceptis dominicis per adventum et dominicis a septuagesima usque post ramos palmarum quarum prime vespere non impediuntur nisi per principalia in sabbatis contingentia vel per festum conceptionis beate marie in adventu vel per festū annūciationis beate marie in sabbatis usque ad ramos palmarum. Mēo ferie et alia festa trium lectionum per annum que non sunt paria festis ix lect. preter tempus paschale contingentia in crastino post servicium ix. lectionum carebunt suis primis vesperis / quia tamen servicium ix. lec. habebit suas secūdas vesperas / in quibus vesperis fiet mēo. de huiusmodi festis .iii. lec. sequentibus. De feria vero sequente nulla fiat mēo. nisi de feriis adventus et quadragesime usque ad pascha. exceptis festis et festis ix lec. in crastino post [illegible] contingentia que suas habent primas vs [illegible] dictum servicium alterius [illegible] habet secundas vs. Nulla etiam neque festa iii lec. per annum neque simplicia habent secūdas vs exceptis octa. sanctorum stephani iohānis et innocentium. Festum tamen purificationis suum servicium habet plenū quocunqȝ die contig. Feſtum vero annūcia. ſigſiēs vel. q̄uis in ſab. contiuiſi in ſab. ſtiḡ. ꝓximo ante ramos pal. Si vero ſabbato ꝑmo āte ramos palmarū feſt. annūciatiōis contigerit: illa dñica ſeqns habebit ꝑmas veſ. et in his veſ. fiet memo. de feſtis vlo annūcia. beate marie. Feſtoꝝ ꝑncipaliū quedam habent octa. ſolē. quedam vero octa. ſimplices. quedā omnino nullas. Feſtū ſcti andree ſancti agnetis. natiuitatis ſancti iohānis baptiſte ſancti laurētii: et ſcti martini habent oct. ſīplices: niſi aliquod eoꝝ feſtoꝝum fuerit ꝑncipale feſtum alicuius eccleſie. Et tunc fuerit ꝑncipale feſtum alicui⁹ eccleſie ſolennes habet oct. quia oē feſtum quantūcunqȝ fuerit ſimplex ſi ſit feſtū alicui⁹ eccleſie: ibidem eſt feſtū ꝑncipa. et ſolēn. tunc habet octab. ſi tempus exigat. Feſtū vero natal' dñi ſancti ſtephani ſcti ioh. ſctoꝝ innocentium ſcti thome īfra natale epyph. dñi dies paſche dies aſcēſio. dies ſcti ethelberti. dies penthe. dies ſancte trinitatis dies ſolennitatū corporis chriſti. dies apoſtoloꝝ petri et pauli dies aſſumptionis et natiuita. beate marie dies ſancti thome confeſ. dies trāſlatiōis eiuſdem et dies pꝛicipalis feſti cuiuſlibet eccleſie habent octab. ſolennes. Omnia alia feſta per annū nullas habent octabas. Et quia de primis veſperis ſāctoꝝum de quibus ſanctis īfra octabas ꝑdictas ſimplices dicere contigerit aliquid preſumitur. Sciendum eſt ꝙ ad pꝛimas veſperas feſtoꝝum triū l. ſ. r. c. de quibus infra octabas ſīplices eſt dicendū: ſumatur pꝛima antiphōa de laudibus cum pſalmis ferialibus. exceptis feſtis trium lectionum ſine regimine chori de quibus ſi dicere cōtingat infra octabas natiuitatis ſancti iohannis baptiſte quead pꝛimas veſperas pſal. habebūt dñicales. Et dicuntur cetera omnia vlterius in eiſdem pꝛimis veſperis etiā completorii: et in matutinis de feſtis et nichil de octabis niſi ſola memoꝛia tantum ī pꝛimis veſperis et matutinis. Et infra octab. ſīplices ſȝ dñs memorie feriales niſi p̄ feſta ix lec. īpediatur ſed infra oct. ſolē. oīo p̄termittātur. Et per oēs octa. ſiplicem de nulla dicitur cōmemor. niſi de btā maria tm̄ nec tūc de ea dz niſi ī ſab. dici poterit. Et ſi de ea ī ſab. dici n̄ poterit ꝓpt feſta ix lec. vel ꝓpt feſta iii l. īferi⁹ expſſit: tūc fiat de ea ſolē. mem̄. ī vis ferie vi. ⁊ ī matu. ſab. ſequētis. Et nota q̄ ſi tota ebdo. fuerit occupata ſiue per oc. ſipli. ſiue ſolē. ſiue p̄ feſta triū lec. de eiſdē oc. vel feſtis dicetur: et de nulla cōmemoratio. q: de cōmeō. q̄b⁹ cum nō dicetur niſi in feriis oīo vacātib⁹. Excepta cōmeō. btē marie q̄ non omittitur fieri in ſab. cū ꝓpt̄ oct. ſimplices vt p̄dictū eſt vel propter feſta triū lec. in ſab. cōtinge. Exceptis feſtis ſcī blaſii iohannis ⁊ pauli ypoliti bricii. vndecī milliū virginū oct. dici ſcī martini et oct. dici ſcī andree. Et hec ſūt feſta excellentia cōmeōrationē btē ma. virg. ī ſab. et adhuc nulla hēt ꝓ̄ali ſuis vīs licz huiuſmōi cōmeōratio hēat. que quidē feſta ſi in ſab. cōtingunt de eiſdē feſtis dicetur et tunc fiat ſolennis memo. de dicta cōmemo. in vis ferie ſexte et in matu. ſabbati ſequētis. Et ſciendū eſt q̄ iuſta viſitationis feſta. iii. l. ſiplicia ſīt rex. cho. nūq̄ īpedire p̄tē ſeruitiū oct. ſolē. ſicut vt q̄dā aſſerūt et tenēt: nichilomin⁹ decretū eſt ſecūdū vſū hereford. eccle. q̄ feſta ſctōꝝ iohis ⁊ pauli ypoliti ⁊ feſta alioꝝ cōſimiliū ſua poſſidebāt ſeruitia licz in dñica vel in oct. die infra octa. aliquas ſolē. ſiue ſimpl. cōtingāt. Nā ſicut feſtū nati. dñi per feſt. ſcti ſtephani et ſubſequentia plus decoratur. Ita feſt. ſcti laurentii per feſtum ſancti ypoliti ſequēs quē cōuertit ad fidē magis illuſtratur. Et niſi huiuſmodi feſta dicerētur ſāctoꝝ īuanū libꝛoꝝ occuparent. Et ſi hmōi hec feſta ī dñicis infra vel extra octa. ſolen. vel in oct. die oct. ſolenniū cōtingāt: mediashēbunt lec. cū ꝓpriis R̄s. et cū memoriis ī p̄is veſperis et matu. Et ſi dctū feſtoꝝ p̄ iohis et pauli ypoliti et conſimiliū in aliqua feria infra oct. ſolen. excepta dñica et octaua die vt p̄dictū eſt cōtingant: nichil fiet de fe. precedē. niſi memo. tm̄ in primis veſ. et matu. Et cū dicta cōmemor. bte marie in ſabbis ſic per feſta p̄dicta fuerit ipedita: et nulla feria in ebd. vacaue. nichil fiet de illa ebe. p ebd niſi tm̄ memo. in vis ferie vl et i matu. ſabbati ſequēns vt predictū eſt. Et ſciendū eſt q illa feria non cēſetur vacare que per oct. quaſcūq vel per feſta quecūq fuerit occupata. De cū memo. bte marie feſti loci et de feſtis triū lect. ſi regi. cho. nichil fiat infra octa. ſolē. niſi meō. tm̄. exceptis feſt. ſancti blaſii iohis z pauli ypoliti bricii vndeci milium virginum oct. diei ſci martini et octaue diei ſancti andree q̄ ſūis i dnica ifra oc. ſol. vl i oct. die ɔtige. de eis fiēt medie lect. cum propriis hyſtoriis et memo: vt ſupra dictum eſt. Nota q ſecundum additiones nouellas herfordeñ. eccleſie in quibuſcūq feſtis nouē lectio. contig. infra oct. ſolen. dicē pl tā ad primas veſp. q̄ ad ſcdas veſ. qui dicē in feſto. ad ſcdas veſ. Exceptis fe. apoſtolorum et aliis proprios pſalmos hn̄tibꝫ ſibi appropriatos. Et exceptis feſtis principalibus et aliis in quorū primis veſper. dicuntur pſi. Laudate. z ceteri pſalmi dicūtur. et in eorum primis et ſecundis veſ. ſed non ad cōpletoriū ſtetur antique conſuetudi. Ad horas etiā dicitur Hymnus cum Alleluya. Et prima ſub vna an. in eiſdē feſtis. Compl. vero octab. ſolen. per annū non mutatur propter aliqua feſta infra eadem ɔting. Si vo feſtum nouē lectio. in craſtino octa. alicuius feſt. principalis euen. prime veſ. fiant de fe. z meō. de ſecūdis veſ. oct. Compl. vero octa. nō mutatur propter aliqd tale feſt. eueniēs niſi ɔplet. oct. ephy. vt ſupius ibidem prenotatum ē. ſi i ſabbato octa. ɔtige. Añe. tamen ad prias veſ. et ad ſcdas in talibus feſtis ſumātur de hyſtoriis eorundē feſtorū ſic infra oct. ɔtingen. et cetera oīa ad prias z ad ſcdas veſ. et ad matu. ſicut i eor hyſt. reperiūtur dicēt et nichil fiat de oct. niſi ſola meō. ad vſ et ad matu. preter q cōpletorium octa. non mutabitur. Et excep. fe. exaltatōis ſctē crucis in quo finis cuquilibet hym. cū v̄. Matu. vl dn̄e q̄ materiatur/ et. Ad Reſurgē ſu v̄. Qui de primas dicetur et in dīcis feſtis principa. per annū et per eoꝝ octa. ſiue de oct. agitur ſiue nō dar Reſta ad hor. v̄. niſi a lxx. vſq₃ a paſc. Et ſciendū eſt ꝙ in primis vīs et matu. feſtoꝝ principaliū nulla fiat meō. in choro publica ſcdꝫ additiões domini iohānis e kyllek niſi forte ꝯtingat aliqḋ duplex feſtū ſeu ſemiduplex feſtū in vigilia alicui⁹ feſti principalis euenire: tūc fiat de eo ſolē. memo. ad primas vē ipſius feſti principalis. Excep. fe. apl'oꝝ philippi et iacobi in vigilia aſceſſionis ꝯting. vel niſi forte contingat vnū fe. principale in alio principa. euenire/ ita ꝙ opporteret fe. ſuperueniēs in craſti. transferri: tūc in primis veſ. principalis feſti ſic trāſlati fiet publica memo. de ſcdis veſp. principa. fe. precedētis. Eodē modo fiet meō. ſi principale fe. in craſt. princi. ꝯting. niſi in ſcdis veſ. diei paſch. vt inferius poſt feſtū. ſcti ethelberti plenius patebit. De feſtis aūt ſimplicib⁹ ix lec. vel triū cum regimine chori vt in tpe paſchali/ vel de oct. ad primas veſpas feſtoꝝ principalium nulla fiat memo. in choro nec in audientia neq₃ ſub ſilētio. De feſtis vero trium lectio: oct. et ferijs ſine regimie chori in primis vīs et matutinis feſtoꝝ principaliū nulla de iure fiet memoria. Et hoc per totum annū ſeruetur. De dn̄icis tamē aduentus lxx. lx. l. et xl. fiat ſolē. memoria. in vtriſq₃ veſ. et matu. ſi in feſt. principalib⁹ contingant. Feſta principalia que nullas habēt octa ſicut feſt. reliquiaꝝ oim ſctoꝝ et dedicationis eccleſie ſi de eis in dn̄icis dicere ꝯtingat nulla fiat de eiſdem dn̄icis meō. niſi ab octa. epy. vſq₃ ad lxx vel ab octabis corporis chriſti vſq₃ ad aduentum dicta feſta contigerint. Sꝫ in medijs ferijs vacantibus vbi commodius fieri poteſt introducatur hyſtoria dn̄icalis hoc eſt dicitē de feria ſcdm ꝙ dies ferie in qua dicēdū eſt exigit et requirit. Et ſi nulla feria vacauerit per ebdomadam in eiſdem feſtis principalibus fiet memo. de dominicis ad vtraſq₃ veſperas et matu.

in choro. Eodem modo fiat mēo. dñicalis in feſtis principal' octa. habent. ſi t͞ps breue fuerit, ſi in dñicis euen. quia in mediis feriis non pōt fieri ſeruic. de hyſtor. dñicali propter occupationē octa. eorūdem feſtoꝝ. Tēpꝰ breue eſt quādo hyſtoria non durat niſi per unā ebdō. tūc de hyſtoria dñicali fiat mēo. modo predicto. Ad ſcdās veſ. feſti principalis nulla oīno fiat mēo. de feſto ſine regie chori in craſtino cōtinge. niſi ſimplex feſtū ix lec. cū regimine chori cōiūctū fuerit eis: tunc de vtriſq; fiat mēo. in audiētia. Excepto feſto ſancti blaſii de quo fiet mēo. i ſecūdis vīs pariter. brē. mat. Memoria tamen de duplicibus ſemiduplicibus et ſimplicibus feſtis cū regīe cho. ac etiā dieb; octa. etiam in principal' feſtis ad ſcdās vš. ſolēnes mēoꝛ erūt ſi de eis dē in craſtino dicet. Et notādum eſt q in feſtis duplicibus ſeīdupl' et ſiplicibꝰ cū regīe chori fiet mēo. in choro publica / ſi aliqua mēo. fuerit faciend. Si vero aliquod feſtum duplex ſemiduplex vel ſimplex nouem lectionum in aliqua dñica ad octa. corporis xpi vſq; ad aduē. dñi contige. totū ſeruic. fiat de feſto. et mēo de dñica ad vtraſq; vš et matutinas. De feſtis vo iii. lec. per idem t͞ps in dñicis contingentib; nichil fiat niſi i mēoria tantū in primis vīs et matutinis. De feſtis vero triū lect. per idē t͞ps in dñicis cōtigē. nichil fiat niſi mēo. tm̄ i primis vīs et matu. niſi forte medie lec. interuenerīt contige. De ſeruitio vo feſtoꝝ tranſlatis per annū nūq fiat memoria in eorū feſtis in primis vīs vel matu. vel in ſecundis vīs niſi in craſtino. dicendū ſit de illis feſtis. Feſta cui triū lectionū ſine regie choꝛ et oct. quecūq; vl oct. dies cuiuſcūq; ſit nūq debent tranſferri. Quotiens vero contigerit plura feſta q vnum vel duo ad ferias ſequentes tranſferri: de maioribus primo dicetur poſt ea de minoribus hoc nō obſtante q minora preceſſerint in ordine. In memoriis vero pluriorum feſtorum in vna die contingen. vnius eiuſdem conditiōis in vtriſq; veſperis faciendis ſumantur verſiculi eorumdem feſtorum ordine ſucceſſiuo vt ſic ſi dicatur de vno martyre tūc dicitur ad vtraſq̧ veſpas pꝛio. v⁹ **Gloria et honore.** Si vo de pluribꝫ feſtis ad eaſdē v dicetur: tūc dr v. **Letamini.** et ſic de ceptis. Et i matutis vero dr̄ officiū ordine retrogrado vt ſic de vno martyre pmo dicit v. **Iuſtus germinabit.** deīde dicit v. **Iuſt⁹ vt palma.** et ſic deinceps ſi neceſſe fuerit. Et notādū eſt q ad mēo. beati andꝛee per octa. eiuſ d dicētū ad vē ⁊ ad matut v. **Dilexit andreā dñs.** et ſic fiat in ꝯſilibꝫ feſtis pꝓos officiū los hūt / ſcꝫ de ſancto iohā. apſo. v. **Valde honorādus** de ſcto iohāne bptā. v. **Fuit homo miſſ⁹** de ſctō laurētio v. **Diſpſit dedit pauperibus.** de beata magdalena v. **Dimiſſa ſūt ei peccata.** Et ſciēdū eſt q in oībus feſtis ſctōꝝ que hnt mēorias ſctōꝝ ſcoꝝ illoꝝ anūcpas ſicut in feſtis ſctōꝝ iacobi. bartholomei. exaltati ſcte crucis et in ꝯſilibꝫ fiāt ille mēorie in audientia / ne omittātur ſecreta et cōmuniones que in miſſis intitulātur niſi forte tale fm fue pꝛicipal̄ fm alicui⁹ eccleſie

tūc de tali feſto annexo / nulla fiat mēo. tū qn huiuſmodi ſcta in dñica celebꝛant: tūc pꝛio fiat mēo. de dñica poſtea de talibꝫ feſtis additio. Qd ſi feſtū ſimplex ix l ab octa. ſolēn corporis xpi vſq̧ ad aduētū in ſabbato celebꝛetur: tūc ad veſperas in ipſo ſabbō q erūt de dñica fiat i pꝛis mēo. de tali feſto poſtea de feſto alicui⁹ ſācti vel de octa. iii. lec. ſi habeātur. Et ſciēd eſt q qñcū aliqua dñica infra octa. ſoſolēn euenerit: et de eiſdē octa. dicē. ꝯtigat: illa añ q ad pꝛias veſpas feſti octa. dicebatur ſup pſ. **Magni.** dicetur ad pꝛias veſpas illi⁹ dñice ſup pſ. **Magnifi.** et ſic dicetur ad mēo. octa: in pꝛis vis feſtoꝝ ix. lec. cōtingētī infra octa. ſimpliciue ſolēn quotiēs de talibus feſtis ix. lec. infra octa. aliquas dicere contigat. Hoc aūt obſeruetur ad matuti. et ad ſcdās veſpas q añe que dnr ſup pſ. **Benedic⁹** et **Magt.** die feſti: dnr ſup eod pſ in dñicis īfra oct. eiuſdē feſti. et ad mēo. oct. in feſtis ix lec. īfra octa. vt pdictū eſt cōtin. extra dñic. īfra oct. apl̄oꝝ petri ⁊ pau.

Sequitur magna rubrica.

Quotiēs vero dicere cōtingit de euāgelistis hāc p̄fationē. **Et te dn̄e.** ⁊ hos hymnos **Eterna christi munera** **Exultet celū.** et dn̄r. **Et te dn̄e supplicit̄ exorare vt gre. t. past. et. nō deseras. s; p b. a.** ⁊ cetera vt in p̄fatione ap̄lorum. Inuitat. **Regē euāgelistarū.** hy. **Eterna xp̄i munera euāge.** hy. **Exultet celū laudibꝫ r. t. g. euāgelistarū glīa.** Et sciendū est q̄ seruitiū cuiuslꝫ sc̄i p annū fiet ī choro p̄ncipal̄ ecclesie. Quis aliqd altare in eadē ecclesia in honore alicui⁹ sc̄i fuerit dedicatū/tn̄ seruitiū illi⁹ fiet in choro vt dictū ē et fiat p̄cessio ad idē altare cū ant. āte p̄m **Magt.** cātādo p̄s añ altare. Dictoq; p̄s ibidē repetat ā. dictaq; or̄ post ant. fiāt ibidē mēo. si q̄ fuerit faciēde. ī redeūdo extra tp̄s pasche dr̄ ant. de btā maria in vīs. videlicet ant. **Aue regīa celorū aue dn̄a angelorū.** an **Aīa mea.** ant **Btā dei genitrix.** In matut. eodēmodo fiat p̄cessio ante p̄m **Benedict⁹.** cātādo ant. ante p̄m **Benedictus.** dicto q̄ psalmo ibidē repetatur ant. Dictaq; orōe post ant. fiāt ibidē mēo. si que fuerīt faciēde. In redeūdo extra tp̄s pasche dr̄ ant. de beata maria. ant. **Aue regina.** an **Descēdi in ortū.** an. **Sctā maria non est.** ⁊ sumat' ter ordinē. Et sic dr̄ p̄ced' ōe de btā maria ad vesp̄as et ad matut. per ordinē in p̄cessionib; ad altaria vbiq; a festo trinitatis vsq; ad aduētū. et a purificatiōe vsq; ad cenā dn̄i. et sumat' ī choro ad lectrinū būus ⁊ orōes de btā maria put tp̄s exigit et requirit vidʒ a festo triū. vsq; ad aduē. et a purifica. vsq; ad cenā dn̄i dr̄ ad vā. ꝟ. **Diffusa est.** cū or. **Concede nos famulos tuos.** Ad matutinas vero p idē tp̄s dicitur ꝟ. **Elegit eā de⁹.** cum orōe p̄ced. In aduētu vero dicetur ad vesp. an. **Aue maria.** Ad matu. p idē tp̄s ant. **Missus est.** cū ꝟ. **Egredietur virga.** et cū orōe **Deus qui de beate marie.** tā ad vs. q̄ ad matutinas. In tp̄e vero paschali dicetur specialiter antiphōe v⁹ et oratio illi⁹ tēporis in talibus processionibus faciēd. vt in festo inuētionis sc̄te crucis expressum est. Ab octa. vero epy. vsq; ad purific. licet septuagesima p̄cesserit dr̄ ad vā.

an. Nesciens mater virgo. Ad matu. Et per idē tps de fe. Virga ydo [illegible] sola forma. et tu dne. De⁹ qui salutis eterne. etiā ad vs. et ad matu. Et in festo exaltationis sctē crucis dicitur qualiter pcessio fuerit faciēda.

Hoc eodēmodo vt pred' est pcessiones in festis in quorum honore aliqua altaria in ecclesia dedicata fuerint licet de illis festis vespe non fiāt extra tps natale vt prenotatū est. Et sciēd est q qñcūq3 per hoc idē tps medie lectiones de festis sctōr fiūt sēper tūc a iii nocturno incipiatur dñical' mōi seruicium donec idē pficiat nocturn⁹. Si vero aliqd festū duplex siue duplex seu simplex ix. lec. in aliqua dñica ab octa. corporis xp̄i vsq ad aduē. dñi cōtigerit: missa de festo dicet' in qua missa fiat memoria de dñica. Celebrataq3 missa de festo mēo. fiat clara vl' missa in caplo de dñica. De festis vero iii. lec. in dñic' vel in festo ix lec. cōtigē. fiat tantum mēo. in missa de dñica vel in missa festi ix lectionū. Et si medie habuerit lecti. p⁹ missā de dñica vel de festo ix lec. fiat priuati mēo de eisdē festis iii. lectio. hoc nonobstante q in missa facta fuerit mēo. de eisdē. De festis vero de quib3 in matutinis canonicis nichil fit nisi tm simplex memoria: nichil fiat de eisdē in missis canonicis nisi tm simpl' mēo. Festa vo pricipalia p idem tps que nullas hñt octa. sicut festū reliquiaȝ. festū oīū scōrum. vel festū dedicat' eccle. si in aliqua dñica p tps predictū cōtige. missa dicet' de festo et nulla mēo. de dñic. Sed in feriis oino vacantibus per ebd' vbi cōmodius fieri potest: dicatur missa de dñica sub forma feriali. Et si nulla feria vacauerit p ebd' tunc in eisdem dñicis si tps breue fuerit. celebrata missa de festo fiat priuatim clara mēo. vel missa in capitlo de dñica. Eodēmodo fiat memoria de dñica i festis pricipal' octa. habēt' si tps breue fuerit: et q3 p ebd' nulla debȝ fieri missa de dñica ppter occupationē octa. huiusmōi festor pricipal'. Et sciēdū est q due sūt cause tm q cogūt missā dñicalē ab vna dñic' in aliā oīno differri scilicet pplexitas tpis et curt⁹. Añd pso. et natiuitā beate marie vel feſti loci in dñica. Quotienſcũqȝ etiã aſſũptio nat. beate marie vel fe. loci i dominica ꝯtigerit. de neceſſitate opȝ vt eo ãno ꝓpt oct. q̃ ſũt cũ regis ch. vna dñical' miſſa differatur ab vna ebdo. in aliã ſiue tps breue fuerit ſiue ꝓlixũ. Itẽ quociẽs tps ab inceptione. **Deus omnium** vſqȝ ad aduẽ. dñi ꝯtinet dñicas xxvi. vſqȝ xxvii tunc opȝ de neceſſitate vt vna vel due dñicales miſ. differantur vbicũqȝ cõmodius differri poterũt et conuenientiꝰ. Cũ vº fuerit. xxvi dñice tunc infra oct. p̃dictarũ feſtiuitatũ: vna dñical' miſſa differatur. Si vero fuerit xxvii. dñice: tũc due differantur vtraſqȝ ſi fieri poteſt infra oct. p̃dictas. Et ſi ibi nõ poſſit niſi vna dñica tm̃ differri: tũc vbicũqȝ alias poterit ꝯuenientiꝰ differri differatur ſiue p octa. feſti eccl'e ſiue per oct aplorũ petri et pauli vl' i fe. reliq̃arũ vel p ebd. Q̃d ſi fuerit xxv dñice vel infra tũc oĩo nulla miſ. dñica diffe. niſi forte alterutra feſti. b. ma: vel feſt. loci vt p̃diximꝰ in dñica euene. Hoc vtiqȝ bñ obſeruetur qd quotiẽs vna vel plures differuntur dñicales miſſe/nichilominꝰ ceterã reſtãt ſuo ordine dñe. Ita tñ q̃ offic. **Dixit dñs.** cũ orõne epl'a et euãg. vltima in ordine ꝓxia dñica ante aduentũ ſi vacauerit cantetur. Si vero nõ vacauerit: tũc aliqua fe. primo loco per ebdo. vbi cõmodius fieri põt cantetur. Si autẽ ꝯtigat q̃ due dñicales miſſe que officiis carẽt ꝓ breuitate tpis nequeãt cantatari: non eſt inconueniẽs ſi oĩo pretermittantur. Cũ vero ꝓ tpis ꝓlixitate contende fuerint tria officia **Dixit dñs**. in tribus miſſis dominicalibȝ cãtetur prima tñ dñica añ aduẽ. dñi. [illegible] **Cũ ſubleuaſſet** Euãg. **Illi homĩes.** ſuper põs. **Benedicam** et [illegible]. Ad ſecũdas veſperas vel q̃ď memo. de dñica cũ de aliq̃ feſto ſit ſeruitium cũ oratione. Excita domine potentiam tuam. Et dĩr hec oratio quotidie per ebdomadam in feriis quando de feria agitur ad vs. mat. et ad alias hor. Sciendũ eſt autem q̃ ad initium cuiuſcunqȝ hyſtoriar huiuſmodi tempor. que cõtingunt et ſequuntur: ſẽp an. Nesciens mater virgo. Ad matu. Ps. per idē tps. ℣. Virga iesse [illegible] eū ℟. Sponsus forma. et ī vigi. De' qui salutis eterne. ut ad vs ȳ ad matu. Et in festo exaltationis scte crucis dicetur qualiter processio fuerit faciēd.

¶ Hoc eodē modo ut pred est processiones in festis in quorum honore aliqua altaria in ecclesia dedicata fuerint licet de illis festis vespe non fiāt extra tps natale ut prenotatum est. Et sciēd est q quēcūq per hoc idē tps medie lectiones de festis sctōrum fient sēp tūc [illegible] inci piatur [illegible] donec idē p̄ficiat nocturn'. Si vero aliquod festū duplex siue duplex seu siplex ix. lec. in aliqua dnīca ab octa. corporis xpi usq ad adve. dni cōtigerit: missa de festo dicit in qua missa fiat memoria de dnīca. Celebrataq missa de festo mēo. fiat clara vl missa in caplo de dnīca. De festis vero iii. lec. in dnīc vel in festo ix lec. cōtigēt. fiat tātum mēo. in missa de dnīca vel in missa festi ix lectionū. Et si medie habuerīt lecti. p' missā de dnīca vel de festo ix lec. fiat privati mēo de eisdē festis iii. lectio. hoc nonobstante q in missa facta fuerit mēo. de eisdē. De festis vero de quibz in matutinis canonicis nichil fit nisi tm̄ simplex memoria: nichil fiat de eisdē in missis canonicis nisi tm̄ simpl' mēo. Festa vo principalia p idem tps que nullas hnt octa. sicut fm̄ reliquiarum. fm̄ oiz sctorum. vel fm̄ dedicat' eccle. si in aliqua dnīca p tps predictū cōtige. missa dicit de festo et nulla mēo. de dnīc. Sed in feriis oīno vacantibus per ebd. ubi cōmodius fieri potest: dicatur missa de dnīca sub forma feriali. Et si nulla feria vacaverit p ebd. tunc in eisdem dnīcis si tps breve fuet. celebrata missa de festo fiat privatim clara mēo. vel missa in capitlo de dnīca. Eodē modo fiat mēo cia de dnīca i festis principal' octa. habent si tps breve fuerit. q p ebd nulla debz fieri missa de dnīca propter occupationē octa. huiusmōi festorum principal'. Et sciēdū est q due sūt cause tm̄ q rogūt missā dnīcalē ab una dnīc in aliā oīno differri scilicet prolixitas tpis et curt'. Aliud prio. et nativit beate marie vel feſti loci in dñica. Quotienſcūq3 etiā aſſūptio nat. beate marie vel fe. loci i dominica ɔtigerit. de neceſſitate opz vt eo āno ꝑpi oct. q ſūt cū regis ch. vna dñical' miſſa differatur ab vna ebdo. in aliā ſiue tēps breue fuerit ſiue ꝓlixū. Itē quociēs tēps ab inceptione. **Deus olim.** vſq3 ad aduē. dñi ɔtinet dñicas xxvi. vl' xxvii tunc opz de neceſſitate vt vna vel due dñicales miſ. differantur vbicūq3 cō modius differri poterūt et conueniēti⁹. Cū ergo fuerit. xxvi dñice tunc infra oct. ꝑdictarū feſtiuitatū; vna dñical' miſſa differatur. Si vero fuerit xxvii. dñice: tūc due differantur vtraſq3 ſi fieri poteſt infra oct. ꝑdictas Et ſi ibi nō poſſit niſi vna dñica tm̄ differri: tūc vbicūq3 alias poterit ɔueniēti⁹ differri differatur ſiue p octa feſti eccl'e ſiue per oct apl'oꝝ petri et pauli vl' i fe. reliq̄arū vel p ebd. Nō ſi fuerit xxv dñice vel infra tūc oīo nulla miſ. dñica diffe. niſi forte alterutra feſti. b. ma. vel feſt. loci vt ꝑdixim⁹ in dñica eueniat. Hoc vtiq3 dñ obſeruetur qđ quotiēs vna vel plures differuntur dñicales miſſe/nichilominꝰ ceterorū reſtāt ſuo ordine dñi Ita tm̄ q officiū **Dixit dñs.** cū oɔne epl'a et euāg. vltima in ordine ꝑria dñica āte aduētū ſi vacauerit cantetur Si vero nō vacauerit: tūc aliqua fe. primo loco per ebdo. vbi cōmodius fieri pōt cantetur Si autē ɔtigat q due dñicales miſſe que officiis carēt pro breuitate tēpis nequeāt cantari: non eſt inconueniēs ſi oīno ꝑtermittantur. Cū vero ꝓ tēpis ꝓlixitate cantande fuerint tūc officiū **Dixit dñs** . in tribus miſſis dominicalib3 cātetur prima tm̄ dñica añ aduē. dñi añ. **Cū ſubleuaſſet** Eu. ſi. **Alleluia.** Super pōs. **Deus** [illegible] Ad ſecūdas veſperas vel p̄ d memo. de dñica cū de aliq feſto fit ſeruitium cū oꝛatione. Excita domine potentiam tuam. Et dē ſecōꝛario quotidie per ebdomadam inferiis quando de feria agitur ad vſ. mat. et ad alias hoꝛ Sciendū eſt autem q ad ſitiēns cuiuſcunq3 hyſtoꝛiar huiuſmodi tempoꝛis que cōtingunt et ſequuntur: ſcꝫ ſecūdū [illegible] de hyſt. Et incipiendo ꝯ cantetur ad pꝛimas veſꝑ. Dñicalis qñ de dñica agitur. vt in hyſt. Sabbato cum ꝯ viſiſ qñ hyſto. in medio ſerie ebd' incipitur, vl differtur in aliam ebdō. ꝯ ſꝯ pꝛecedens. Dñica mcã. de ea facta fuerit. Dñica .ii. L. i.

Dixit anna viro ſuo. Nō vadā donec ablactetur infans, et ducam eū vt appareat ante conſpectū dñi et maneat ibi iugiſ. Et ait ei helcana vir ſuus. Fac quod bonū tibi videtur et mane donec ablactes puerū. Precorq; vt impleat dñs verbum ſuum. Lectio ſcḋa.

Manſit itaq; mulier et lactauit filiū ſuū donec amoueret eū a lacte. Et adduxit eū ſecū poſtq̄ ablactauerat in vitulis tribus et trib' modiis farine ꝛ amphoꝛa vini et adduxit eū ad domū domini in ſylo. Lectio tercia.

Puer autem erat adhuc infantulus. Et imolauerunt vitulum et obtulerūt hely puerū. Et ait ei anna. Obſecro mi dñe viuit aīa tua. L. iiii.

Ego ſū illa mulier q̄ ſteti coꝛā te hic: oꝛans dñm pro puero iſto. Oꝛaui et dedit michi dñs petitionem meā quā poſtulaui eū. Idcirco ꝛ ego accōmodaui eū dño cunctis diebus quib' fuerit accōmodat' dño. L. v. ca. ii.

Et abiit helcana in ramatha i domū ſuā. Puer autē erat miniſter in conſpectu dñi añ faciē heli ſacerdotis accinctus ephod lineo: ꝛ tunicā paruā faciebat ei mater ſua quā afferebat ſtatutiſ dieb' aſcēdēs cū viro ſuo vt imolaret hoſtiā ſolēnē et votū ſuū. L. vi.

Hely aūt erat ſenex valde et audiuit oīa q̄ faciebāt filii ſui vniuerſo iſraeli et q̄modo doꝛmiebāt cū mulieribus que obſeruabant ad hoſtium tabernaculi: et dixit eis. Quare facitis res huiuſcemodi quas ego audio res peſſimas ab omni ppſo. Lectiones per ebdomadā.

Nolite filii mei. Non ē enī bona fama quā ego audio, vt tranſgredi faciatis ppl'm dñi. Si peccauerit vir in virum: placari ei poteſt deus. Si aūt peccauerit in deum: quis oꝛabit p eo? Et non audierunt vocē patris ſui qꝛ voluit dñs occidere eos. Puer aūt ſamuel pficiebat atq; creſcebat, et placebat tam deo q̄ hoī duo. Capitulū tercium.

Factū est aūt in die quadā hely iacebat in lectulo suo: et oculi eius caligauerunt nec poterat videre. Lucerna dei anteq̄ extingueretur: samuel dormiebat i tēplo dn̄i vbi erat archa dei. Et vocauit dominus samuel. Qui respondens ait. Ecce ego. Et cucurrit ad hely: et dixit. Ecce ego / Vocasti enim me. Qui dixit. Non vocaui te fili reuertere et dormi. Et abiit et dormiuit.

Dominica tercia. Lectio .i.

ET adiecit dominus rursū vocare samuel. Cōsurgensq̄ samuel abiit ad hely: et dixit Ecce ego quia vocasti me. Qui respōdit Nō vocaui te fili mi: reuertere et dormi. Lectio secūda

Porro samuel necdū sciebat dn̄m: neq̄ reuelat⁹ fuerat ei sermo dn̄i. Et adiecit dn̄s. et vocauit adhuc samuel tercio. Qui cōsurgēs abiit ad hely et ait Ecce ego quia vocasti me. Lectio tercia.

Intellexit ergo heli q̄ dominus vocaret puerū. et ait ad samuel Vade et dormi. et si deinceps vocauerit te/ dices. Loquere dn̄e q̄ audit seru⁹ tuus. Lectio quarta

Abiit ergo samuel et dormiuit i loco suo. Et venit dn̄s et stetit: et vocauit sicut vocauerat secūdo / samuel samuel. Et ait samuel. Loq̄re dn̄e q̄ audit seru⁹ tuus.

Et dixit dn̄s ad samuel Lectio. v. Ecce ego facio v̄bum in israel: qd̄ quicūq̄ audierit tinniēt ābe aures ei⁹. In die illa suscitabo aduersū hely oīa q̄ locutus sū super domū ei⁹: incipiā et cōplebo.

Predixi ei eo q̄ iudi- Lectio vi caturus essē domū eius ī eternū ꝓpter iniquitatē / eo q̄ nouerat indigne agere filios suos et nō corripuerit eos. Idcirco iuraui domui hely: q̄ nō expietur iniquitas dom⁹ eius victimis et munerib⁹ vsq̄ in eternū. Lectio vii

Dormiuit autē samuel vsq̄ mane aperuitq̄ hostia dom⁹ dn̄i. Et samuel timebat indicare visionem hely. vocauit ergo hely samuelem: et dixit. Samuel fili mi? Qui respōdit / p̄sto sū. Et interrogauit eū. Quis ē sermo quē locut⁹ est dn̄s ad te? Oro te ne celaueris me. Hec faciat tibi deus et hec addat: si absconderis a me sermonē ex oībus v̄bis que dicta sunt tibi Indica uit itaq; ei ſamuel vniuerſos ſermones: et non abſcōdit ab eo. Et ille rñdit. Dominus eſt: qđ bonū ē in oculis ſuis faciat. Creuit autē ſamuel: ⁊ dñs erat cū eo: et nō cecidit ex oibus vbis ei⁹ in terrā. Et cognouit vniuerſus iſrl̄ a dan vſq; berſabee q fidelis ſamuel ꝓphā eſſet dñi. Et addidit dñs vt appareret in ſylo: qm̄ reuelatus fuerat ſamueli in ſylo iuxta vbū dñi. ⁊ venit ſ̄mo ſamuelis vniuerſo iſraeli. Dñica quarta. L. i. c. iiii.

Et factū eſt in dieb⁹ illis: cōuenerūt philiſtiim in pugnā. Egreſſus eſt itaq; iſrael obuiam philiſtiim in pręliū. Inito autem certamine: terga vertit iſrael philiſteis. et ceſa ſunt in illo certamine paſſim ꝑ agros quaſi quattuor milia virorū. Et reuerſus ē ꝑpulus ad caſtra. Lectio. ii.

Dixeruntq; maiores natu de iſrl̄. Quare percuſſit nos dñs hodie corā philiſtiim? Afferamus ad nos de ſylo archā federis dñi: et veniat in mediū nr̄i vt ſaluet nos de manu inimicorū nr̄orū. Lc. iii.

Miſit ergo pplš in ſylo / et tulerūt inde archā federis domini exercituū ſedētis ſuper cherubī. Erantq; duo filii hely cum archa federis dñi ophni et phinees. Lectio. iiii.

Cūq; veniſſet archa federis dñi in caſtra: vociferatus ē oīs iſrael clamore grandi / et perſonuit terra.

Et audierūt philiſtiim vocē clamoris et cognouerūt q archa domini veniſſet in caſtra / timueruntq; dicentes. Venit deus in caſtra et ingemuerūt dicētes. Ve nobis. Quis nos ſaluabit de manu deorū ſublimium iſtorū?

Pugnauerunt ergo L. vi. philiſtiim / ⁊ ceſus ē iſrael / et fugit vnuſquiſq; in tabernaculum ſuū / et facta ē plaga magna nimis. Et ceciderūt de iſrl̄ triginta milia peditum / ⁊ archa dei capta ē / duo quoq; filii hely mortui ſunt ophni et phinees. Lectiones per ebdoma.

Currēs autē vir de beniamin ex acie venit in ſylo in die illa ſciſſa veſte ⁊ ꝯſperſū puluere caput. Cūq; ille veniſſet: hely ſedebat ſ̄ ſellā ꝯtra viā expectās. Erat aūt cor ei⁹ pauens ꝓ archa dñi. Vir aūt ille poſtq̄ ingreſſ⁹ ē: nunciauit vrbi et vlulauit omis ciuitas. Et audiuit hely ſonitū clamoris: dixitq̄. Quis eſt hic ſonitus tumult⁹ huiꝰ? At ille feſtinauit: ⁊ nūciauit hely. Fugit inquit iſrael coꝛam philiſteis/et ruina magna facta eſt in populo. Inſup et duo filii tui moꝛtui ſunt ophni et finees/et archa dei capta eſt. Cūq̄ ille noiaſſet archam dei: cecidit de ſella retroꝛſum iuxta oſtium/et fractis ceruicibus moꝛtu⁹ eſt. Senex enim erat vir et grādeu⁹/et ipſe iudicauit iſrl̄ quadꝛagīta ānis. ca. v

Tulerūt aūt philiſtiim archam dei: et intulerūt eam in tēplum dagon. et ſtatuerunt eā iuxta dagon. Fuit aūt archa dñi in regiōe philiſtinoꝝ decem menſibus. Poſt hec reducta eſt archa dñi cum muneribus ad fines iſrael/ceſſauitq̄ plaga a pplō et requieuit oīs iſrl̄ poſt dñm. Dñica v.ſ.i. c.vii

Poſt moꝛtē aūt hely ſacerdotis dñi iudicauit ſamuel filios iſrl̄ i maſphat et clamauit ad dñm ꝓ iſrl̄ et exaudiuit eum domin⁹. Factum eſt aūt cū ſamuel offerret olocauſtū philiſteos/inire pꝛeliū ꝯtra iſrael et dñs exterruit eos et ceſi ſūt in die illa a filiis iſrael/ nec appoſuerūt vltra venire in terminos iſrael. Facta q̄ eſt manus dñi ſuper philiſteos cūctis dieb⁊ ſamuel/ eratq̄ pax inter iſrl̄ ⁊ amoꝛreum. Judicabat quoq̄ ſamuel filios iſrael cūctis diebus vite ſue. Re.iii.c.viii.

Factum eſt aūt cū ſeniſſet ſamuel: poſuit filios ſuos iudices in iſrael. et non ambulauerūt filii ſui i viis ei⁹: ſꝫ declinauerūt poſt auariciā/acceperūtq̄ mūera et peruerterūt iudiciū. Fuitq̄ nomen filii ei⁹ pꝛimogeniti iohel et nomen ſecūdi abia.

Congregati ergo vniuerſi maioꝛes natu iſrl̄: venerūt ad ſamuel i ramatha: dixerūtq̄ ei. Ecce tu ſenuiſti et filii tui nō ambulāt i viis tuis/cōſtitue nobis regē vt iudicet nos ſicut et vniuerſe hñt nationes. Lectio v.

Diſplicuitq̄ ſermo i ocl'is ſamuelis: eo qđ dixiſſēt da nobis regē vt iudicet nos. Et oꝛauit ſamuel ad dñm. Dixit aūt ei dñs. Audi vocē ppl'i: ⁊ ꝯſtitue ſup eos regē. Non enim te abiecerunt ſꝫ me/ne regnem ſuper eos.

Conuocauit Re.vi.ca.x ſamuel populū ad dñm in maſphat: et applicuit omnes tribus iſrael et cecidit ſors ſup tribum beniamin et applicuit tribū beniamin et cognatiões ei⁹: et cecidit cognatio metri et peruenit uſq ad ſaul filium cis. Lectiões per ebdom.

Et ſtetit ſaul in medio popli et altior fuit uniuerſo populo ab humero et ſurſum. Et ait ſamuel ad oēm populum. Certe videtis quem elegit dñs quia nō ſit ei ſimilis in oībꝫ poplo. Et clamauit cūctus popls et ait. Viuat rex. Et dimiſit oēm ppl'm ſamuel ſingulos in domum ſuā. Et ſaul confirmato regno ſup iſrl pugnabat per circuitū aduerſum oēs inimicos eius. Et dixit ſamuel ad ſaul. Me miſit dñs ut ungerem te in regem ſuper pplm ei⁹ nūc ergo audi vocem dñi. Ca. xv. Vade et percute amalech et demolire uniuerſa ei⁹: ne interfice a viro uſqꝫ ad mulierē paruulū et lactētem: bouem et ouem camelum et aſinum. Precepit itaq ſaul populo: et recēſuit eos quaſi agnos ducēta milia peditum et decem milia virorum iuda. Cūq veniſſet ad ciuitatem amalech: appꝛehēdit agag regē amalech viuū: omne aūt vulgus interfecit in oꝛe gladii. Et pepercit ſaul et ppls agag et optimis gregibꝫ ouiū et armētorū: et veſtibꝫ et arietibꝫ et uniuerſis q̄ pulchꝛa erāt nec voluerūt diſperdere ea. Quicquid vero vile fuit et reprobū: hoc demoliti ſunt. Dñica vi. Lcō pꝛima.

Factum eſt aūt verbū dñi ad ſamuelē dicēs. Penitet me quod cōſtituerim ſaul regē: quia dereliquit me et verba mea opere non impleuit. Cōtriſtatuſq eſt ſamuel: et clamauit ad dominū tota nocte. Fe. ii. c. xvi. Dixitq dñs ad ſamuelem. Uſquequo tu luges ſaul: cū ego proiecerim eum ne regnet ſup iſrael. Imple cornu tuū oleo et veni ut mittam te ad iſai bethleemitē. Prouidi enim in filiis ei⁹ michi regem. Lectio tercia. Et ait ſamuel. Quomodo vadam? Audiet enim ſaul et interficiet me. Et ait dñs. Vitulum de armēto tolles i manu tua: et dices. Ad immolandū dño veni. Et vocabis iſai ad victimam: et ego oſtēdam tibi qd facias

Fecit ergo samuel Lc. iiii sicut locutꝰ est ei dñs. Venitq̃ in bethleem: et admirati sunt seniores ciuitatis occurrẽtes ei. Dixeruntq̃: Pacificꝰ ne est ingressꝰ tuus? Et ait. Pacificus. Ad immolãdum dño veni. Lc. v. Sanctificamini et venite mecũ vt immolẽ. Sctificauit ergo isai et filios eiꝰ: et vocauit eos ad sacrificiũ. Cũq̃ ingressi essent: vidit eliab: et ait. Nũ corã dño est xp̃s eiꝰ? Et dixit dñs ad samuelẽ. Ne respicias vultum eiꝰ neq̃ altitudinẽ stature eiꝰ quoniã abieci eum/ nec iuxta intuitum hoĩs iudico. Et vocauit isai Lc. vi. aminadab et adduxit eũ corã samuel. Qui dixit. Nec hũc elegit dñs. Adduxit aũt isai sãma/ de quo ait. Etiã hunc non elegit dominus.

Lectiones per ebdomadã.

Adduxit aũt isai septẽ filios suos corã samuele. Et ait samuel ad isai. Non elegit dñs ex istis. Dixitq̃ samuel ad isai. Nũquid iam cõpleti sunt filii? Qui rñdit. Adhuc reliquus est paruulꝰ et pascit oues. Et ait samuel ad isai. Mitte et adduc eũ. Nec eñ discũbemꝰ priusq̃ ille huc venerit. Misit ergo ⁊ adduxit eũ. Erat aũt rufus et pulcher aspectu decoroq̃ facie. Et ait dominꝰ. Surge et vnge eum ipse est eñi. Tulit ergo samuel cornu olei/ et vnxit eũ in medio fratrũ eiꝰ. Et directꝰ est sp̃us dñi in dauid a die illa ⁊ deinceps. Surgẽsq̃ samuel/ abiit ĩ ramatha. Sp̃s aũt dñi recessit a saul et exagitabat eũ sp̃us neq̃ a dño. Dixerũtq̃ serui saul ad eũ. Ecce sp̃s dñi malꝰ exagitat te. Iubeat dñs nr̃ rex et serui tui q̃rẽt hoĩem sciẽtem psallere cythara/ vt qñ arripuerit te sp̃us dñi malꝰ psallat manu sua et leuiꝰ feras. Et ait saul ad seruos suos. Prouidete michi aliquẽ bñ psallẽtẽ et adducite eũ ad me. Et rñdẽs vnꝰ de pueris ait. Ecce vidi filium isai bethleemitẽ sciẽtẽ psallere et fortissimũ robore et virũ bellicosum ⁊ prudẽtẽ in v̄bis et virũ pulchrũ/ et dñs est cũ eo. ℟ Dñica. vii.

Misit ergo saul Lc. i. nuncios ad isai dicens. Mitte ad me dauid filium tuũ qui est ĩ pascuis. Venit dauid et stetit corã eo. At ille dilexit eũ nimis: et factꝰ eſt ei⁹ armiger. Lectio ii.

Miſit ſaul ad iſai dicens. Stet dauid ĩ cõſpectu meo inuenit enĩ grãm in oculis meis. Igitur quandocũqȝ ſpũs dñi malus arripiebat ſaul: tollebat dauid cytharam et percutiebat manu ſua et refocillabatur ſaul et leuius habebat. R. i. c. xvii.

Congregãtes philiſtiim agmina ſua in prelium/ cõuenerũt in ſochot iude. Porro ſaul et viri iſrael cõgregati venerunt in cõuallem terebinthi/ et direxerũt aciẽ ad pugnandum contra philiſtiim. Lectio quarta.

Egreſſus eſt vir ſpurius de caſtris philiſtinorum nomine goliath de geth altitudinis ſex cubitorũ et palmo/ et caſſis erea ſuper caput ei⁹/ et lorica hamata induebatur. Lectio quinta.

Porro pondus lorice eius quinqȝ milia ſiclorum eris erat/ et ocreas ereas hẽbat in cruribus/ et clipe⁹ ereus tegebat humeros ei⁹. Stãsqȝ clamabat aduerſus phalangas iſrael. et dicebat eis Quare veniſtis parati ad prelium? Lectio ſexta.

Eligite ex vobis virum et deſcẽdat ad ſingulare certamen. Si quiuerit pugnare mecũ et percuſſerit me: erim⁹ vobis ſerui. Si aũt ego preualuero et percuſſero eũ: vos ſerui eritis et ſeruietis nobis. Tu autem.

Lectiones per ebdomadã.

Audiẽs aũt ſaul et oẽs viri iſraelite ſermões philiſtei huiuſcemõi ſtupebãt et metuebãt nimis. Et dixit vnuſquiſpiam de iſrael. Virum qui percuſſerit philiſteum hũc ditabit rex diuitiis magnis: et filiã ſuã madabit ei. Et domum patris eius faciet abſqȝ tributo in iſrael. Et ait dauid ad viros qui ſtabãt ſecum dicẽs Quis eſt hic philiſte⁹ incircũciſus q̄ exprobrauit aciẽ dei viuẽtis? Referebat aũt populus ei eundẽ ſermonẽ. Audita ſũt verba que locutus eſt dauid et annunciata in ↄſpectu ſaul. Et ait ſaul ad dauid. Nõ vales reſiſtere philiſteo iſti nec pugnare aduerſus eũ: qȝ puer es/ hic aũt vir bellator eſt ab adoleſcẽtia ſua. ¶ Dñica viii.

Et ait dauid. Lectio i.
ad ſaul. Dñs qui eripuit me de ore leonis et de manu vrſi ipſe liberabit me de manu philiſtei hui⁹. Vi

xit aūt saul ad dd̄. Uade et dñs tecū sit. l.ii. Et induit saul dd̄ vestimētis suis ⁊ imposuit galeā ereā sup caput eius ⁊ vestiuit eū lorica. Dixitqz dd̄ ad saul. Nō sic possū incedere qz nec vsū hēo. le.iii. Et deposuit dd̄ arma saul ⁊ tulit baculū suū quē sp hēbat ī manib⁹ ⁊ elegit sibi qnqz lipidissīos lapides de torrēte ⁊ misit eos ī perā pastoralē quā hēbat secū ⁊ fūdā manu tulit ⁊ pcessit aduers⁹ philisteum. l.iiii. Ibat aūt philiste⁹ īcedēs ⁊ appropiquās aduersus dd̄, et armiger ei⁹ ante eū. Cūqz īspexisset philiste⁹ et vidisset dd̄: despexit eum Erat aūt adolescēs ruf⁹ et pulcher aspectu. Lectio. v. Et dixit philiste⁹ ad dauid Nūqd ego canis sū ꝙ tu venis ad me cū baculo Et maledixit philiste⁹ dd̄ ī diis suis Dixitqz ad dd̄. Ueni ad me ⁊ dabo carnes tuas volatilib⁹ celi ⁊ bestiis terre. l.vi. Dixit aūt dauid ad philisteū. Tu venis ad me cū gladio et hasta et clipeo ego aūt venio ad te in noīe dñi exercituū agminuz dei isrl̄: qb⁹ exprobrasti hodie et dabit te dñs ī manu mea et pcutiā te et auferā caput tuū a te ⁊ vt sciat oīs terra qz est dominus deus in israel.

Lectiones per ebdomadā.

Cum ergo surrexisset philisteus et appropinquaret contra dauid: festinauit dauid et occurrit ad pugnā ex aduerso philistei Et misit manū suā in perā tulitqz lapidē et fūda iecit et percussit eū in fronte ⁊ cecidit ī faciē suā sup terraz. Preualuitqz dauid ī philisteū in funda ⁊ lapide pcussitqz philisteū ⁊ interfecit. Cū qz gladiū non hēret in manu dauid: cucurrit et stetit super philisteū et tulit gladium eius et eduxit eum de vagina sua et interfecit eū pciditqz caput eius. Uidētes autem philistei ꝙ mortu⁹ eēt fortissim⁹ eor: fugerūt. Et cōsurgentes viri israel ⁊ iuda vociferati sūt, ⁊ persecuti sūt philisteos: vsqz dum venirent in vallez et vsqz ad portas accaron Et irruētes filii israel post ꝙ persecuti sunt philisteos inuaserunt castra eorum. Assumens autem dauid caput philistei attulit illud in hierusalem, arma vero ei⁹ posuit ī tabernaculo suo.

Hac modo inchoetur hysta i Job primo. ¶ Si dñicalis l. tercio kl. aug. tota cantetur hyst. i pria dñica et med. tñ de feria agdo et seruicio martirū. ¶ Si dñicalis b. pridie kl. aug. tota cātet hyst. in dñica pria. et med. tñ de scto germano. ¶ Si dñicalis c kl. aug. inchoetur hyst. cū med. tñ et in secūda prima dñica tota cantetur hy. et med. tñ de scto ciriaco sociisq eius. ¶ Si dñicalis d. iiii. N. aug. tota cātetur hyst. i prima dñica et med. tñ. de scto stephano papa et martire. ¶ Si dñicalis e iii. N. inchoetur hyst. cum med. tñ. ¶ Si dñicalis f. ii. N. aug. tota cantetur hysto. tñ pria dñica. ¶ Si dominicalis g. iiii. kl. aug. tota cantetur hyst. in pria dñica et med. tñ de scto felice sociisq eius. ¶ Incipit hyst. de sapia q a kl. augu. vsq ad primā dñicā kl. septēbris cū suis aīs ē canēda Dñica pria mēsis aug. ad vs. [illegible] Ps. [illegible] Bñdict⁹ de⁹. R. Grā celi et [illegible] ¶ Ois sapientia a dño deo est et cū illo fuit sp et ē añ euū. ps. [illegible] Hyc aūt sequētes dñi in primis vsq dñicalibz. sup ps. ad vc. ad med. de dñica cū de scto sit seruiciū. vsq ad dominicā primā mēsis septēbris. R. Ego i altissimis hīto et thron⁹ me⁹ i colūna nubis. R. Sapia cōsidicauit sibi domū excidit colūnas septem subdidit sibi gētes suꝑbos et sublimiū colla ꝓpria virtute calcauit. R. Sapia clamitat i plateis si qs diligit sapiam ad me declinet et eā inueniet et eā cū inuenerit beatus ē si tenuerit eā. R. Dominus possedit me ab initio viaꝝ suaꝝ anteq̄ quicq̄ faceret a principio/ necdū erāt abyssi et ego parturiebar qn ꝓparabat celos aderā cū eo cūponens oīa. Hymnatu. Inuica. Laudem⁹ nomē domini quē sanctis ēt i hymnis psallam⁹ illi q2 ipse ē dñs deus nr. ps. Ven. Hoc inuitat. oi dñicis dicit⁹ qn de dñica agitur vsq ad dñicā primā mēsis octob. Hac die icipiūtur parabole salomonis et legantur vsq ad primā dominicā mēsis septēb. quādo de dñica vel feria agitur

Parabole sa[illegible] L.t. ca. i. lomonis filii dauid regis israel ad sciendā sapiēciam et disciplinā/ ad intelli gendã verba prudentie ⁊ ſuſcipiendã eruditionē doctrine iuſticiam ⁊ iudicium ⁊ equitatē. Ut detur paruulis aſtucia: et adoleſcenti ſciã et itellect⁹. R. In principio de⁹ añꝙ̃ terrã faceret ꝑuſꝙ̃ abiſſos ꝯſtitueret priuſꝙ̃ pduceret fõtes aquarũ: anteꝙ̃ mõtes collocarẽtur añ oẽs colles generauit me dñs. V. Qñ ꝑparabat celos aderã cũ eo cũcta cõponens. Ante oẽs. Lcõ .ii.

Audiens ſapiens ſapiẽtioꝛ erit: et intelligẽs gubernacula poſſidebit. Animaduertet ꝑabolã et iterpretationē: vba ſapiẽtũ ⁊ enigmata eoꝝ. Timoꝛ dñi ꝑncipiũ ſapiẽtie. Sapiam atꝙ doctrinã ſtulti deſpiciunt. R. Girũ celi circuiui ſola et i fluctib⁹ maris ãbulaui i oi gẽte et oi ꝑplo ꝑmatũ tenui. Superboꝝ et ſublimiũ colla ꝓpa ꝟtute calcaui. V. Ego i altiſſimis hito et thronus me⁹ i columna nubis. Superboꝝ. Lcõ .iii.

Audi fili mi diſciplinã patris tui et ne dimittas legẽ mrĩs tue. Ut addatur gratia capiti tuo: ⁊ torques collo tuo. Fili mi ſi te lactauerint peccatoꝛes: ne acquieſcas eis. V. Emitte dñe ſapiam de ſede magnitudinis tue. Ut mecũ ſit et mecũ laboꝛet vt ſciã qđ acceptũ ſit corã te oi tpe. R. Da michi dñe ſediũ tuarũ aſſiſtricẽ ſapiam. Ut. Lcõ .iiii.

Sapia foꝛis ꝑdicat: i plateis dat vocẽ ſuã In capite turbaꝝ clamitat: in foribus poꝛtaꝝ vrbis ꝓfert verba ſua dicẽs. Uſꝙ quo paruuli diligitis infantiã: et ſtulti ea que ſibi ſunt noxia cupiẽt et imprudẽtes odibunt ſciam. R. Da michi dñe ſediũ tuaꝝ aſſiſtricẽ ſapiam ⁊ noli me reprobare a pueris tuis. Qm̃ ſeru⁹ tuus ſũ ego et filius ancille tue. V. Dñe pater et deus vite mee ne derelinquas me i cogitatu maligno. Qm̃. Lcõ .v.

Conuertimini ad correptionẽ meam en proferam vobis ſpm̃ meum et oñdã verba mea. Qꝛ vocaui et renuiſtis: extendi manũ meã et nõ fuit qui aſpiceret. Deſpexiſtis oẽ cõſiliũ meũ: ⁊ increpationes meas neglexiſtis. R. Dñe pater et de⁹ vite mee ne derelinꝙs me i cogitatu maligno/ extollẽtiã oculoꝝ meoꝝ ne dederis michi ⁊ deſidõ rdū malignum auerte a me concupiſcentiā. Et aio irreuerēti ₇ infrunito ne tradas me dñe. V. Ne derelinquas me dñe ne accreſcant ignorantie mee et multiplicent̄ delicta mea. Et. Lectio vi.

Ego quoq; i interitu veſtro ridebo et ſubſannabo cū vobis id qḋ timebatis aduenerit. Cū irruerit repentina calamitas: et interitus q̄ſi tēpeſtas ingruerit. Cū venerit ſup vos tribulatio ₇ āguſtia: tūc inuocabūt me ₇ nō exaudiā. R. Sup ſalutē ₇ oēz pulchritudinē dilexi ſapiam ₇ ppoſui pro luce hr̄e illā venerūt michi oia bona pariter cū illa. V. Dixi ſapie ſoror mea es ₇ prudentiā vocaui amicā meā. Uene. In iii. no. R. Initiū ſapie timor dñi intellectus bon⁹ oibus facientib⁹ eū laudatio ei⁹ manet i ſeculū ſcli. V. Dilectio illius cuſtodia legū ē qz oīs ſapia timor dñi. Lauda. R. Verbū iniquū ₇ doloſū lōge fac a me dñe diuitias et paupertates ne dederis michi. Sed tm̄ victui meo tribue neceſſaria. V. Ne forte ſatiatus euomā illud et periurē nomē dei mei. Sed. R. feriale per totā ebdomadā. R. Ne derelinquas me domine pr̄ et dn̄ator vite mee vt non corruā in cōſpectu aduerſariorū meorū. Ne gaudeat de me inimicus meus. V. Apprehende arma ₇ ſcutum et exurge in adiutorium michi. Ne. Hoc R. dicitur per ebdo. tm̄. In laudib⁹ oia fiant vt ħ. Lectiones per ebdomadam. ca. ii.

Fili mi, ſi ſuſceperis ſermones meos ₇ mādata mea abſcōderis penes te vt audiat ſapiam auris tua inclina cor tuum ad cognoſcēdam prudentiā. Si enī ſapiam inuocaueris et inclinaueris cor tuū prudentie: Si queſieris eā quaſi pecuniā ₇ quaſi theſauros effoderis illam: tunc intelliges timorem domini et ſcientiam dei inuenies. Quia dominus dat ſapientiam ₇ ex ore eius ſcientia ₇ prudē tia. Cuſtodiet rectorum ſalutem et proteget gradientes ſimpliciter ſeruans ſemitas iuſticie et vias ſanctorum cuſtodiens. Tunc intelliges iudicium iuſticiam et equitatem / et omnē ſemitam bonam. Si intrauerit ſapientia cor tuum et ſcientia anime tue placuerit: conſilium cuſtodiet te/ et prudentia ſeruabit te vt eruaris a via mala et ab homine qui loquitur peruerſa. Qui relinquũt iter rectum et ambulant per vias tenebroſas/ qui letãtur cũ malefecerint ⁊ exultant in rebus peſſimis. Quoꝝ peruerſe vie ⁊ infames greſſ⁹ eorum/ vt eruaris a muliere aliena ⁊ ab extranea que mollit ſermones ſuos ⁊ reliquit ducem pubertatis ſue ⁊ pacti dei ſui oblita eſt.

Dñica ii. vel i. ca. iii.

Fili mi ne obliuiſcaris legis mee/ ⁊ precepta mea cuſtodiat cor tuum. Longitudinē enim dierum ⁊ annos vite ⁊ pacem apponent tibi.

Lectio ſecunda

Miſericordia ⁊ veritas nõ te deſerant. Circunda eas gutturi tuo ⁊ deſcribe in tabulis cordis tui: ⁊ inuenies gratiam ⁊ diſciplinam bonam coram deo ⁊ hominibus.

Lectio tercia.

Habe fiduciam in domino ex toto corde tuo: ⁊ ne innitaris prudentie tue. In oĩbus viis tuis cogita illum/ ⁊ ipſe diriget greſſus tuos Ne ſis ſapiēs apud temetipſum. time deum ⁊ recede a malo.

Lectio quarta

Honora dominum de tua ſubſtãtia ⁊ de primitiis omnium frugum tuarum da pauperibus/ et implebuntur horrea tua ſaturitate/ ⁊ vino torcularia redundabunt. Diſciplinam domini fili mi ne abiicias/ nec deficias cum ab eo corriperis. Quem enim diligit dominus cõripit: et quaſi pater in filio complacet ſibi.

L. v.

Beatus homo qui inuenit ſapientiã ⁊ qui affluit prudentia. Melior eſt acquiſitio eius negociatione auri et argenti/ primi et puriſſimi fructus ei⁹. Precioſior eſt cunctis opibus/ et oĩa que deſiderantur/ huic nõ valēt comparari.

Lcõ vi.

Longitudo dierum in dextera eius/ et in ſiniſtra eius diuitie et gloria. Vie eius vie pulchre/ et omnes ſemite eius pacifice. Lignum vite eſt his qui apprehenderint eam/ et qui tenuerint eam beati. Tu autem domine miſerere noſtri. Deo grã.

Lectiones per ebdomadã.

Dominus ſapiētia fundauit terrã/ ſtabiliuit celos prudētia. Sapia illius erupperunt abyſſi: et nubes rore concreſcunt. Fili mi ne effluant hec ab oculis tuis. cuſtodi legem atq; conſilium: et erit vita anime tue et gratia faucibus tuis. Tunc ambulabis fiducialiter in viis tuis: et pes tuus nõ impinget. Si dormieris: nõ timebis: quieſces: et ſuauis erit ſomnus tuus. Ne paueas repentino terrore: et irruentes tibi potentias impiorum. Dñs enim erit in latere tuo: et cuſtodiet pedem tuum ne capiaris. Noli prohibere benefacere eum qui poteſt: ſi vales et ipſe benefac. Ne dicas amico tuo vade et reuertere: et cras tibi dabo: cum ſtatim poſſis dare. Ne moliaris amico tuo malum: cum ille in te habeat fiduciam. Non contendas aduerſus hominẽ fruſtra: cũ ipſe tibi nichil mali fecerit. Ne emuleris hominẽ iniuſtum: nec imiteris vias eius quia abominatio domini eſt omnis illuſor: et cũ ſimplicibus ſermocinatio eius. Egeſtas a domino in domo impii: habitacula autem iuſtorum benedicentur. Illuſores ipſe deludet: et manſuetis ipſe dabit gratiam. Gloriam ſapientes poſſidebunt: ſtultorum exaltatio ignominia. Tu aũt.

Dñica iii. Lectio i. ca. i.

Verba eccleſiaſtes filii dauid regis hieruſalem. Vanitas vanitatum dicit eccleſiaſtes: vanitas vanitatum et omnia vanitas. Quid habet amplius homo de vniuerſo labore ſuo quod laborat ſub ſole? Generatio preterit et generatio aduenit: terra autem in eternum ſtat. Lectio ii.

Oritur ſol et occidit: et ad locum ſuum reuertitur: ibiq; renaſcens girat per meridiem: et flectitur ad aquilonem luſtrans vniuerſa. In circuitu pergit ſpiritus: et in circulos ſuos reuertitur. [illegible] Lectio tertia.

Omnia flumina intrant in mare: et mare non redundat. Cuncte res difficiles: non poteſt homo eas explicare ſermone. Non ſaturatur oculus viſu: nec auris impletur auditu. Lectio quarta.

Quid eſt quod fuit: ipſum quod futurum eſt. Nichil ſub ſole nouum: nec valet quiſq; dicere: ecce hoc recens eſt: iam enim preceſſit in ſeculis: que fuerunt ante nos.

Lcō v.

Non eſt priorum memoria: ſed nec eoꝝ quidem que poſtea futura ſūt erit recordatio apd̄ eos qui futuri ſunt in nouiſſimo.

Le. vi.

Ego eccleſiaſtes fui rex iſrael in hieruſalem / et propoſui in animo meo querere et inueſtigare ſapienter de omnib⁹ que fiūt ſub ſole. Hanc occupationē peſſimam dedit deus filiis hominum vt occuparentur in ea. Lectiones per ebdom.

Ego eccleſiaſtes vidi q̄ fiunt cuncta ſub ſole: et ecce vniuerſa vanitas et afflictio ſpiritus. Peruerſi difficile corriguntur / et ſtultorum infinitus eſt numerus. Locutus ſum in corde meo dicens. Ecce magnus effectus ſum et precesſi ſapientia omnes qui fuerunt ante me in hieruſalem: et mens mea contemplata eſt multa ſapienter et didici. Dediq̄ cor meum vt ſcirem prudentiam atq̄ doctrinam erroreſq̄ et ſtulticiā. Et cognoui qd̄ in his quoq̄ eſſet labor et afflictio ſpiritus / eo ꝙ in multa ſapientia multa ſit indignatio. ⁊ qui addit ſcientiam. addit et laborem. ca. ii. Dixi ego in corde meo. Vadam ⁊ affluam in deliciis et fruar bonis. Et vidi ꝙ hoc quoq̄ eſſet vanitas. Riſum reputaui errorem / et gaudio dixi / quid fruſtra deciperis. Tu

Dñica iiii. Lectio pria.

Ego eccleſiaſtes cogitaui in corde meo abſtrahē a vino carnem meam vt animum meum transferrem ad ſapientiam deuitaremq̄ ſtulticiam donec viderē quid eſſet vtilis filiis hominum / quo facto opus eſt ſub ſole numero dierum vite ſue. Lcō ſecūda.

Magnificaui opa mea / edificaui michi domus / et plantaui vineas / feci ortos ⁊ pomeria et conſeui ea cuncti generis arboribus. Le. iii.

Extruxi michi piſcinas aquarum vt irrigarem ſiluam lignorum germinantium. Poſſedi ſeruos et ancillas multā ꝗ familiā habui / armenta quoq̄ et magnos ouium greges vltra omnes qui fuerūt ante me in hieruſalem. Lectio iiii.

Coaceruaui michi argentum et aurum ⁊ ſubſtātias regū et prouinciaꝝ. Feci michi cātores et cātatrices et delicias filioꝝ hoim / ciphos et vapores in misterio ad vinea sudēda . Et suggressus sum opibꝫ oēs qui fuerunt ante me in hierl'm. Lc. v.

Sapiētia quoqꝫ perseuerauit mecum, et oīa que desiderauerūt oculi mei nō negaui illis. nec prohibui coꝛ meū quin omni volupta te frueretur ⁊ oblectaret se in his que parauerā. Lc. vi.

Cumqꝫ conuertissem me ad vniuersa opera que fecerāt manꝰ mee: et ad laboꝛes in quibꝫ frustra sudauerā: vidi in oībꝰ vanitatē et afflictiōem aī et nichil pmanere sub sole. Lectio vii.

Trāsiui ad ɔtēplādū sapientiā erroꝛesqꝫ ⁊ stulticiā. Quid est inqꝫ hō vt seqꝫ possit regē factoꝛē suū? Et vidi qꝫ tm̄ pcederet sapiā stulticiā. quātum differt lux a tenebris. Sapiētis oclī in capite eiꝰ. stultꝰ ī tenebꝛis ambulat. Et dici qꝫ vnus vtriusqꝫ eēt interitꝰ. Et dixi ī coꝛde meo. si vnꝰ ⁊ stulti et meꝰ occasꝰ erit: qd̄ michi pdest qꝫ maioꝛē sapiētie dedi opā? Locutꝰqꝫ cū mē te mea a[n]ĩaduerti qꝫ hoc qꝫqꝫ eēt vanitas. Nō eni erit memoꝛia sapiētis similiter vt stulti in ppetuū, et futura obliuione cūcta pariter operiunt. Moꝛitur doctus similiter vt indoctus, et idcirco teduit me vite mee, videntē mala eē vniuersa sub sole ⁊ cūctā vanitatē ⁊ afflictioēꝫ spūs. Rursus detestatꝰ sū oēꝫ industriā meā qua studiosissime sub sole laboꝛaui habiturꝰ post heredem quē ignoꝛo vtrū sapiēs an stultꝰ futurus sit, ⁊ dn̄abitur in laboꝛibꝰ meis quibꝰ desudaui ⁊ sollicitꝰ fui. Et est qcq̄ tam vanū, vnde cessaui, renūciauitqꝫ coꝛ meū vltra laboꝛare sub sole. Nam cū alius laboꝛet in sapiētia et doctrina ⁊ sollicitudīe, hoī ocioso quesita dimittit, et hoc ergo vanitas ⁊ magnū malū. Quid eī pderit hoī de vniuerso laboꝛe suo et afflictiōe spūs qua sub sole cruciatꝰ ē. Hoc modo inchoetur historia. Si bona. Littera dn̄icalis. A. iii. non. septem. i. dn̄ica tota cantet hist. Littera dn̄ical. B. ii. nonas septembꝛis in pꝛima dn̄ica tota cantetur historia. Littera dn̄ic. C quarto kalēd. septembꝛis historia cū memoꝛia tantum inchoetur et in sequenti pꝛoxima dn̄ica tota cantetur historia et memoria tantum de ſancto bertino. Littera dominicalis D tercio kalendas ſeptembris, in prima dominica tota cātet hyſt. ⁊ memoriā de ſctis felice ⁊ adaucto. Littera dominicalis E ſecundo kalēdas ſeptembris in prima dominica tota cātetur hyſtoria. Littera dominicalis F kalendas ſeptembris in prima dominica tota cantetur hyſtoria ⁊ memoria de ſancto egidio et de ſancto priſco. Littera dominicalis G, quarto nonas ſeptembris ī prima dominica tota cantetur hiſto

Incipit hyſtoria de iob que a kalēdas ſeptembris duabus dominicis tantum eſt canenda. Ad veſperas. an. Benedictus. ps. Ipſum. Capitulum. Benedictus deus. Hym. Utinam appenderentur. Vſus. Veſpertina oratio. ant. Cum audiſſet iob nunciorum verba ſuſtinuit patienter ⁊ ait ſi bona ſuſcepimus de manu domini mala autē quare non ſuſcipiamus. in omnibus his non peccauit iob labiis neq; aliquid ſtultū contra deum locutus eſt. ps. Magnificat anima. Sequens antiphona dicatur ī primis veſperis dominice ſequentis. ant. In omnibus his non peccauit iob labiis ſuis neq; ſtultum aliquid contra deum locutus eſt. ps. Magnificat anima. Ad matutinas inuitatorium. Laudemus. ps. Venite exul⁹. vt ī proxima dominica precedente. Hymnus. Nocte ſurgentes. In primo nocturno. ant. Pro ſidei meritis. ps. Beatus vir. Hac die incipiatur liber iob ⁊ legatur per quindecim dies quādo de dominica vel de feria agitur. Le. i. Ca. i.

VIr erat in terra hus noīe iob, et erat vir ille ſiplex et rect⁹ ac timēs deum ⁊ recedēs a malo. Natiq; ſunt ei ſeptē filii ⁊ tres filie, ⁊ fuit poſſeſſio ei⁹ ſeptē milia ouiū. et tria milia camelorū, quingēta quoq; iuga boum ⁊ quingēte aſine ac familia multa nimis. R. Si bona ſuſcepim⁹ de manu dn̄i mala aūt q̄re nō ſuſcipia⁹. Dn̄s dedit dn̄s abſtulit ſicut dn̄o placuit ita fcm̄ ē ſit nomē dn̄i bn̄dictū. V. In oib⁹ his nō peccauit iob labiis ſuis neq; aliquid ſtultū ↄtra deū locut⁹ ē. Do.

Erat q; vir ille magn⁹ inter oēs orientales et ibantq; filii eius ⁊ faciebant conuiuia per domos vnuſquiſq; in die ſuo. Et mittentes vocabant tres ſorores ſuas: vt comederent et biberent cū eis. R. Antequā comedā ſuſpiro et tanq̄ inundantes aq̄ ſic rugitus me⁹ q2 timor quē timebā euenit michi ⁊ qđ verebar accidit. Nonne diſſimulaui nonne ſilui et iā quieui et venit ſuper me indignatio. V. Nolo multa fortitudine ꝯtendat mecū ne magnitudinis ſue mole me p̄mat/eq̄tatē p̄ponat cōtra me. Nōne. L. iii.

Cumq; in orbē tranſiſſent dies cōuiuii: mittebat ad eos iob et ſanctificabat illos. conſurgenſq; diluculo offerebat olocauſta per ſingulos. Dicebat em̄. ne forte peccauerit filii mei et benedixerint deo in cordibus ſuis. R. Utinam appenderentur peccata mea quibus iram merui Et calamitas quā patior in ſtatera. V. Quaſi arena maris hec grauior appareret/vnde et verba mea dolore ſūt plena. Et ca. Lec. iiii.

Quadam aūt die cū veniſſent filii dei vt aſſiſterēt corā dño: affuit int eos etiā ſathan. Cui dixit dñs. Unde venis? Qui reſpondens ait. Circuiui terrā et perambulaui eā. R. Quare detraxiſtis ſermonib⁹ veritatis ad increpandum verba ꝯponitis et ſubuertere nitimini amicum vrm. Verūtamen q̄ cogitatis explete. V. Militia eſt vita hoīs ſuper terrā et ſicut dies mercenarii dies ei⁹. Uerūtamē Le. v.

Dixit dñs ad ſathan. Nunquid conſideraſti ſeruū meum iob/q̄ non ſit ei ſimilis ī terra. Homo ſimplex ⁊ rectus ac timens deum/et recedēs a malo. R. Induta eſt caro mea putredine ⁊ ſordibus pulueris cutis mea aruit ⁊ contracta ē. Memēto mei dñe quia vētus eſt vita mea. V. Dies mei ſicut vmbra declinauerunt et ego ſicut fenū arui. Memento. Lectio. vi.

Cui reſpondēs ſathan ait. Nunquid fruſtra iob timet deū? Nonne tu vallaſti eū ac domū ei⁹ vniuerſamq; ſubſtantiam ei⁹ per circuitum? Opib⁹ manuū eius bñdixiſti: et poſſeſſio ei⁹ creuit in terra. R. m.

Memento mei deus qꝛ ventus eſt vita mea nec aſpiciat me viſus hoīs. ℟. De pꝛofundis clamaui ad te dñe / dñe exaudi vocē meā. Nec. In tercio no. ℟. Paucitas dierū meoꝝ finietur breui. Dimitte me dñe ſine plangā paululum doloꝛē meū. Anteq̄ vadam ad terram tenebroſā et opertā moꝛtis caligine. ℣. Ecce in puluere ſedeo et in puluere doꝛmio et ſi mane me q̄ſieris nō ſubſiſtam. Anteq̄. ℟. Ne abſcōdas me dñe a facie tua manū tuā lōge fac a me Et foꝛmido tua nō me terreat. ℣. Voca me et ego rn̄debo tibi aut certe loquar et tu rn̄de michi. Et foꝛmido. ℟. Feriale per ebdomadā. Nocte perfoꝛatur os meū doloribus et qui me comedūt nō doꝛmiūt / a multitudine eoꝝ ꝯſumitur veſtimētū meum. Cōparatꝰ ſū luto ⁊ aſſimilatus ſū fauille et cineri. ℣. O cuſtos hoīm quare poſuiſti me ꝯtrariū tibi et factus ſū michimetipſi grauis parce michi dñe nichil eī ſunt dies mei. Cōparatus.

Lectiones per ebdomadā.

Dixit ergo dñs ad ſathan Ecce vniuerſa q̄ habet ī manu tua ſunt / tm̄ in eum ne extendas manū tuā. Egreſſuſq; eſt ſathan a facie dñi. Cum autē quadam die filii ⁊ filie eius comederent et biberent vinū ī domo fratris ſui pꝛimogeniti: nūcius venit ad iob q̄ diceret / boues arabant et aſine paſcebātur iuxta eos et irruerūt ſabei / tulerūtq; oīa et pueros percuſſerunt gladio Et euaſi ego ſolus: vt nūciarē tibi. Cumq; adhuc ille loqueretur / venit alter et dixit. Ignis dei cecidit e celo et tactas oues pueroſq; cōſumpſit / et effugi ego ſolus vt nunciarē tibi. Sed et illo adhuc loquente: venit alius et dixit Chaldei fecerunt tres turmas / ⁊ inuaſerunt camelos / et tulerunt eos / necnon et pueros percuſſerunt gladio. et effugi ego ſolus vt nunciarem tibi. Adhuc ille loquebatur et ecce alius intrauit et ait. Filiis tuis et filiabꝰ veſcentibus et bibentibus vinum in domo fratris ſui pꝛimogeniti repente ventus vehemens irruit a regione deſerti / et cōcuſſit quatuoꝛ angulos domus / que coꝛruens oppꝛeſſit liberos

Eratq; vir ille magn⁹ inter oēs orientales et ibant filii eius ⁊ faciebant conuiuia per domos vnuſquiſq; in die ſuo. Et mittentes vocabant tres ſorores ſuas: vt comederent et biberent cū eis. R. Antequā comedā ſuſpiro et tanq̄ inundantis aq̄ ſic rugitus me⁹ q2 timor quē timebā euēit michi/ ⁊ qḋ verebar accidit. V. Nonne diſſimulaui nonne ſilui et iā quieui et venit ſuper me idignatio. R. Nolo multa fortitudine cōtendat mecū ne magnitudinis ſue mole me p̄mat/ eq̄tatē proponat cōtra me. Nōne. L. iii.

Cumq; in orbē tranſiſſent dies cōuiuii: mittebat ad eos iob et ſanctificabat illos. conſurgenſq; diluculo offerebat olocauſta per ſingulos. Dicebat enī: ne forte peccauerint filii mei et benedixerint deo in cordibus ſuis. R. Utinam appenderentur peccata mea quibus iram merui Et calamitas quā patior in ſtatera. V. Quaſi arena maris hec grauior appareret/ vnde et verba mea dolore ſūt plena. Et ca. L. iiii.

Quadam aūt die cū veniſſent filii dei vt aſſiſterēt corā dn̄o: affuit inf eos etiā ſathan. Cui dixit dn̄s. Unde venis: Qui reſpondens ait. Circuiui terrā et perambulaui eā. R. Quare detraxiſtis ſermonib⁹ veritatis ad increpandum verba ꝯponitis et ſubuertere nitimini amicum vrm̄ Uerūtamen q̄ cogitaſtis explete. V. Militia eſt vita hoīs ſuper terrā et ſicut dies mercenarii dies ei⁹. Uerūtamē L. v.

Dixit dn̄s ad ſathan. Nunquid conſideraſti ſeruū meum iob/ q̄ non ſit ei ſimilis i terra. Homo ſimplex ⁊ rectus ac timens deum/ et recedēs a malo. R. Induta eſt caro mea putredine ⁊ ſordibus pulueris cutis mea aruit ⁊ contracta ē Memēto mei dn̄e quia vētus eſt vita mea. V. Dies mei ſicut vmbra declinauerunt et ego ſicut fenū arui. Memento. Lectio. vi.

Cui reſpondēs ſathan ait. Nunquid fruſtra iob timet deū: Nonne tu vallaſti eū ac domū ei⁹ vniuerſamq; ſubſtantiam ei⁹ per circuitum: Opib⁹ manuū eius bn̄dixiſti: et poſſeſſio ei⁹ creuit in terra. R. In.

Memento mei deus q̄ʒ ventus eſt vita mea nec aſpiciat me viſus hoīs. ℟. De pꝛofundis clamaui ad te dñe / dñe exaudi vocē meā. Nec. In tercio no. ℟. Paucitas dierū meoꝝ finietur breui. Dimitte me dñe ſine plangā paululum doloꝛē meū. Anteqū vadam ad terram tenebroſā et opertā moꝛtis caligine. ℣. Ecce in puluere ſedeo et in puluere doꝛmio et ſi mane me q̄ſieris nõ ſubſiſtam. Anteqū. ℟. Ne abſcõdas me dñe a facie tua manū tuā lõge fac a me Et foꝛmido tua nõ me terreat. ℣. Voca me et ego rñdebo tibi aut certe loquar et tu rñde michi. Et foꝛmido. ℟. feriale per ebdomadā. Nocte perfoꝛatur os meū doloꝛibus et qui me comedūt nõ doꝛmiūt / a multitudine eoꝝ ꝯſumitur veſtimētū meum Cõparatꝰ ſū luto ⁊ aſſimilatus ſū fauille et cineri. ℣. O cuſtos hoīm quare poſuiſti me ꝯtrariū tibi et factus ſū michimetipſi grauis parce michi dñe nichil eī ſunt dies mei. Cõparatus.

Lectiones per ebdomadā.

DIxit ergo dñs ad ſathan Ecce vniuerſa q̄ habet ī manu tua ſunt / tm̄ in eum ne extendas manū tuā. Egreſſuſq; eſt ſathan a facie dñi. Cum autē quadam die filii ⁊ filie eius comederent et biberent vinū ī domo fratris ſui pꝛimogeniti: nuncius venit ad iob q̄ diceret / boues arabant et aſine paſcebãtur iuxta eos et irruerūt ſabei / tulerūtq; oīa et pueros percuſſerunt gladio Et euaſi ego ſolus: vt nūciarē tibi. Cumq; adhuc ille loqueretur / venit alter et dixit. Ignis dei cecidit e celo et tactas oues pueroſq; cõſumpſit et effugi ego ſolus vt nunciarē tibi. Sed et illo adhuc loquente: venit alius et dixit Chaldei fecerunt tres turmas / ⁊ inuaſerunt camelos / et tulerunt eos / necnon et pueros percuſſerunt gladio. et effugi ego ſolus vt nunciarem tibi. Adhuc ille loquebatur et ecce alius intrauit et ait. Filiis tuis et filiabꝰ veſcentibus et bibentibus vinum in domo fratris ſui pꝛimogeniti repente ventus vehemens irruit a regione deſerti / et cõcuſſit quatuoꝛ angulos domus / que coꝛruens oppꝛeſſit liberos

beros: et mortui ſunt. Et effugi ego ſolus vt nunciarē tibi. Tunc ſurrexit iob et ſcidit veſtimenta ſua: et tōſo capite corruens in terrā adorauit et dixit. Nudus egreſſus ſum de vtero matris mee: et nudus reuertar illuc. Dominus dedit dominus abſtulit: ſicut domino placuit ita factum ē: ſit nomen domini benedictū.

Dominica ſecūda. Lectio prima. capitulo ſecundo

Factum eſt autem cum quadam die veniſſent filii dei et ſtarent corā domino: veniſſet quoqꝫ ſathā inter eos et ſtaret in conſpectu eius: vt diceret domin⁹ ad ſathā. Vñ venis? Qui reſpondens ait. Circuiui terram et perambulaui eā.

Le. ii

Et dixit dominus ad ſathan. Numquid conſideraſti ſeruū meum iob ꝙ non ſit ei ſimilis in terra, vir ſimplex et rectus ac timens deum, et recedens a malo et adhuc retinēs innocētiam. Tu autē commouiſti me aduerſus eum vt affligerem illū fruſtra.

Lectio tercia.

Cui reſpondens ſathā ait: Pellem pro pelle et cuncta que habet homo dabit pro anima ſua. alioquin mitte manum tuam et tange os eius et carnem et tunc videbis ꝙ in faciem bñdicat tibi.

Lectō quarta.

Dixit ergo domin⁹ ad ſathan. Ecce ī manu tua eſt. Veruntamen animam illius ſerua. Egreſſ⁹ igitur ſathan a facie domini: percuſſit iob vlcere peſſimo, a planta pedis vſqꝫ ad verticem eius: qui teſta ſaniem radebat ſedēs in ſterquilinio.

Lectio quinta.

Dixit autem illi vxor ſua. Adhuc tu permanes in ſimplicitate tua. Benedic deo et morere. Qui ait ad illam. Quaſi vna de ſtultis mulierib⁹ locuta es. Si bona ſuſcepimus de manu dñi: mala non ſuſcipiamus? In oīb⁹ his nō peccauit iob labiis ſuis.

Lectio vi.

Igitur audiētes tres amici iob oē malū quod acciderat ei: venerūt ſinguli de loco ſuo eliphas themanites et baldath ſuithes et ſophar naamathites. Cū qꝫ eleuaſſent procul oculos ſuos: non cognouerunt eū et exclamantes plorauerūt

Lectiones per ebdomadā.

POſt hec apeꝛuit iob os ſuū/ et maledixit diei ſuo et locutꝰ. Pereat dies in qua natus ſum: et nox ī qua dictum eſt cōceptꝰ eſt homo. Dies ille vertatur ī tenebꝛas: nō requirat eam deꝰ deſuper nec illuſtretur lumīe. Obſcurēt eum tenebꝛe/ ⁊ umbꝛa moꝛtis occupet eum caligo et inuoluatur amaritudīe. Noctē illā tenebꝛoſus turbo poſſideat non cōputetur in diebꝰ anni nec numeretur in mēſibus. Sit nox illa ſolitaria nec laude digna. Maledicant ei qui maledicūt diei, qui parati ſūt ſuſcitare leuiatham. Obtenebꝛentur ſtelle caligine eiꝰ: expectet lucem et non videat/ nec oꝛtum ſurgētis auroꝛe. Qꝛ non cōcluſit hoſtia ventris qui poꝛtauit me: nec abſtulit mala ab oculis meis.

Hoc modo inchoetur hyſtoria. Peto domine. Littera dn̄icalis A xv kal' octobꝛis tota cātetur hyſtoꝛia in prima dn̄ica et memoꝛia tantum de ſancto lamberto. Littera dn̄icalis B xiiii kl' octobꝛis tota cātetur hyſtoria in pꝛīa dn̄ica. Littera dn̄ic' C ii idus ſeptēbꝛis inchoetur hyſtoꝛia cū memoꝛ tm̄ et pꝛoxima dominica tota cantetur hyſtoꝛia. Littera dn̄icalis D idus ſeptēbꝛis inchoetur hyſtoꝛia cū mēo. tātum ⁊ ī pꝛoxima dn̄ica tota cantetur hyſtoꝛia. Littera dn̄icalis E xviii. kalend' octobꝛis ichoetur hyſtoꝛia cū mēo. tm̄. Littera dn̄ical' F xvii kal' octob. inchoetur hyſtoꝛ cū mēo. tm̄. Lr̄a dn̄icalis G xvi kl' octob. ī pꝛīa dn̄ica tota cātetur hyſtoꝛia et mēo. tm̄ de ſctā eufemia vgīe. Et ſciend̄ eſt qꝛ in anno quo c vel d fuerīt littere dn̄icales: hyſtoꝛ. de thobia per duas dn̄icas dici opoꝛtet videlicet dn̄ic. pꝛoxima añ kal' octobꝛis et dn̄ica pꝛīa poſt kal' octo. Sꝫ qꝛ illa hyſtoꝛia non hꝫ niſi vnā añaꝫ in pꝛīs vīs ſup pſm̄ Magꝫ. Ideo in ſcđa dn̄ica in pꝛīs vīs eadem añā reiteretur.

¶ Incipit hyſt. de ſcō thobia que in ii. vel iii ebđ ſeptēbꝛis cuꝫ neceſſe fuerit eſt canenda. Ad vſ ā Vndiqꝫ. ps. Ipſm. cpꝫ Vndiqꝫ deꝰ R. Dn̄i tꝰe. hyꝰ O lux beata trinitas. V. Veſpꝛis oꝛo añ. Ingreſſꝰ raphael archāgelꝰ ad thobiā ſalutauit eū dicēs. gaudiū tibi ſit [illegible] mortui ſunt. Et effugi ego ſolus vt nunciarē tibi. Tunc ſurrexit iob et ſcidit veſtimenta ſua: et tōſo capite coꝛruēs in terrā adoꝛauit et dixit. Nudus egreſſus ſum de vtero matris meę: et nudus reuertar illuc. Dominus dedit dominus abſtulit: ſicut domino placuit ita factum ē: ſit nomen domini benedictū.

Dominica [illegible]. Lectio prima. capitulo ſecundo

Factum eſt autem cum quadam die veniſſent filii dei et ſtarent coꝛam domino: veniſſet quoqꝫ ſathā inter eos et ſtaret in conſpectu eius: vt diceret dominus ad ſathā. Vn̄ venis? Qui reſpondens ait. Circuiui terram et perambulaui eā.

Le. ii

Et dixit dominus ad ſathan. Numquid conſideraſti ſeruū meum iob ꝙ non ſit ei ſimilis in terra, vir ſimplex et rectus ac timens deum, et recedens a malo et adhuc retinēs innocētiam. Tu autē commouiſti me aduerſus eum vt affligerem illū fruſtra. Lectio tercia.

Cui reſpondens ſathā ait: Pellem pꝛo pelle et cuncta que habet homo dabit pꝛo anima ſua: alioquin mitte manum tuam et tange os eius et carnem ꝫ tunc videbis ꝙ in faciem bn̄dicat tibi. Lectio quinta.

Dixit ergo dominus ad ſathan. Ecce ī manu tua eſt. Veruntamen animam illius ſerua. Egreſſus igitur ſathan a facie domini: percuſſit iob vlcere peſſimo, a planta pedis vſqꝫ ad verticem eius qui teſta ſaniem radebat ſedēs in ſterquilinio. Lectio quinta.

Dixit autem illi vxoꝛ ſua. Adhuc tu permanes in ſimplicitate tua. Benedic deo ꝫ moꝛere. Qui ait ad illam. Quaſi vna de ſtultis mulieribus locuta es. Si bona ſuſcepimus de manu dn̄i: q̄re mala non ſuſcipiamus? In oībus his nō peccauit iob labiis ſuis. Lectio vi.

Igitur audiētes tres amici iob oē malū quod acciderat ei: venerūt ſinguli de loco ſuo eliphas themanites et baldath ſuithes et ſophar naamatithes. Cūqꝫ eleuaſſent pꝛocul oculos ſuos: non cognouerant eū et exclamantes ploꝛauerūt. Lectiones per ebdomadā.

POſt hec aperuit iob os ſuū et maledixit diei ſuo et locut⁹. Pereat dies in qua natus ſum: et nox in qua dictum eſt cōcept⁹ eſt homo. Dies ille vertatur in tenebras: nō requirat eam de⁹ deſuper nec illuſtretur lumīe. Obſcurēt eum tenebre ⁊ vmbra mortis occupet eum caligo et inuoluatur amaritudīe. Noctē illā tenebroſus turbo poſſideat non cōputetur in dieb⁹ anni nec numeretur in mēſibus. Sit nox illa ſolitaria nec laude digna. Maledicant ei qui maledicūt diei. qui parati ſūt ſuſcitare leuiatham. Obtenebrantur ſtelle caligine ei⁹: expectet lucem et non videat, nec ortum ſurgētis aurore. Qꝛ non cōcluſit hoſtia ventris qui portauit me: nec abſtulit mala ab oculis meis.

Hoc modo inchoetur hyſtoria. Peto domine. Littera dn̄icalis A xv kal' octobris tota cātetur hyſtoria in prima dn̄ica et memoria tantum de ſancto lamberto. Littera dn̄icalis B xiiii kl' octobris tota cātetur hyſto in pria dn̄ica. Littera dn̄ic C ii idus ſeptēbris inchoetur hyſtoria cū memor tm̄ et proxima dominica tota cantetur hyſtoria. Littera dn̄icalis D idus ſeptēbris inchoetur hyſtoria cū mēo. tantum et i proxima dn̄ica tota cantetur hyſtoria. Littera dn̄icalis E xviii. kalend' octobris ichoetur hyſtoria cū mēo. tm̄. Littera dn̄ical' F xvii kal' octob. inchoetur hyſtor cū mēo. tm̄. Lr̄a dn̄icalis G xvi kl' octob. i pria dn̄ica tota cātetur hyſtoria et mēo. tm̄ de ſctā eufemia vgie. Et ſciendū eſt q̄ in anno quo c vel d fuerit littere dn̄icales: hyſtor. de thobia per duas dn̄icas dici oportet videlicet dn̄ic. proxima an kal' octobris et dn̄ica pria poſt kal' octo. Sꝫ qꝛ illa hyſtoria non hꝫ niſi vnā aña in pris vis ſup pſſ. Magn̄. Ideo in ſcd̄a dn̄ica in pris vis eadem añ reiteretur.

¶ Incipit hyſt. de ſctō thobia que in ii. vel iii ebd̄ ſeptēbris cū neceſſe fuerit eſt canēda. Ad vſ an̄. Bn̄dict⁹. ps. Ipſum. cpl̄ Benedict⁹ de⁹. Rx Dn̄i tpe. hy⁹ O lux beata trinitas. V. Veſpera oro añ. Ingreſſ⁹ raphael archāgel⁹ ad thobiā ſalutauit eū dicēs. gaudiū tibi ſit cui thobias ait quale gaudium michi erit qui in tenebris ſedeo et lumen celi nō video. cui angelus inquit. forti aīo eſto i pximo eſt vt a deo cureris. ps. Magnificat. Repetatur hec anti. ſi neceſſe fuerit. Ad matu. Inuita. Laudemus nomen. ps. Venite. Hac die incipiat liber thobie et legatur q̄diu hyſtoria durat q̄ū de dn̄ica vel de feria agitur. Lcō i. ca. i.

Thobias ex tribu et ciuitate neptalim que ē in ſuperioribus galilee ſupra naaſon. cum captus eſſet in dieb⁹ ſalmanaſar regis aſſyriorum, in captiuitate tamen poſitus viā veritatis nō deſeruit. Ita vt oīa que habere poterat. quotidie concaptiuis fratribus qui erāt ex eius genere / impartiret. ℟. Peto dn̄e vt de vinculo īproperii hui⁹ abſoluas me / aut certe deſup terrā eripias me. Ne reminiſcaris delicta mea vl' parentum meoꝝ neq; vindictam ſumas de pctīs meis q̄r eruis ſuſtinentes te dn̄e. ℣. Oīa iudicia tua iuſta ſūt et oēs vie tue mīa et vitas et nunc dn̄e memento mei. Ne remini. Lcō ſecunda.

Denique cum irēt omnes ad vitulos aureos q̄s hieroboam fecerat rex iſrl'. hic ſolus fugiebat conſortia oīm / et pergebat ad hieruſalem ad tēplum dn̄i / et ibi adorabat dn̄m deū iſrl' oīa primitiua ſua et decimas ſuas fideliter offerēs. Ita vt in tercio anno pſelitis et aduenis miniſtraret omnē decimationem. ℟. Omni tp̄e benedic deum et pete ab eo vt vias tuas dirigat. Et omni tp̄e ꝯſilia tua in ipſo ꝑmaneant. ℣. Memor eſto fili q̄m pauperem vitā gerim⁹ / habebis multa bona ſi timueris deū. Et. l. iii.

Hec et his ſimilia ſecūdum legem dei puerulus obſeruabat. Cū vo fact⁹ fuiſſ; vir: accepit vxorē annam de tribu ſua. genuitq; ex ea filium nomen ſuū imponēs ei. Quem ab infātia timere deum docuit. et abſtinere ab omni peccato. ℟. Meōr eſto fili q̄m pauperē vitā gerim⁹. Habebis multa bona ſi timueris deum. ℣. Fiducia magna erit coram ſummo deo elemoſina omnibus qui faciūt eā. Habebis. Lectio iiii.

Igitur cum per captiui

tatem deueniſſet cū vxoꝛe ſua et filio in ciuitatem niniuem cum omni tribu ſua et cum oēs ederent ex cibis gentiliū: iſte cuſtodiuit aīaȝ ſuam. et nūq̄ cōtaminat⁹ eſt in eſcis eoꝝ. ℟. Sufficiebat nobis pauꝑtas nr̄a vt diuitias cōputaremus/ nūq̄ fuiſſet pecunia ipſa ꝓ qua miſiſti filium noſtruȝ baculū ſenectutis noſtre. ℣. Heu me fili mi vt quid te miſim⁹ peregrinari lumen oculoꝛum noſtroꝛum baculum. Lectio quinta.

ET q̄m memoꝛ fuit dn̄i in toto coꝛde ſuo: dedit illi deus gratiam in cōſpectu ſalmanaſar regis. Et dedit ei poteſtatem quocūq̄ vellet ire/ habens libertatem quecunq̄ facere voluiſſet. ℟. Benedicite deuȝ celi et coꝛam omnibus viuentibus confitemini ei. Quia fecit nobiſcū miām ſuam. ℣. Tempus eſt vt reuertar ad eum qui me miſit vos autem benedicite deum. Quia. Lectio ſexta.

PErgebat aūt per oēs q̄ erant in captiuitate ⁊ monita ſalutis dabat eis Cum aūt veniſſet in rages ciuitatem medoꝝ et ex his quib⁹ honoꝛat⁹ fuerat a rege h̄buiſſet decem talenta argēti et cum in multa turba gn̄is ſui gabellum egentem videret qui erat ex tribu eius ſub cyꝛographo dedit illi memoꝛatū pondus argēti. ℟. Temp⁹ eſt vt reuertar ad eum qui me miſit. vos autē benedicite deum et enarrate omnia mirabilia eius. ℣. Benedicite deum celi et coꝛam omnibus viuentibus confitemini illi. Et enar. In tercio nocturno. ℟. Tribulationes ciuitatum audiuimus quas paſſe ſunt ⁊ defecim⁹ timoꝛ et hebetudo mētis cecidit ſuper nos et ſuper liberos noſtros ipſi montes nolunt recipere fugam nr̄am Dn̄e miſerere. ℣. Peccauimus cum patribus noſtris iniuſte egimus iniquitateȝ fecimus. Dn̄e. ℟. Nos aliū deum neſcimus pꝛeter dominum in quo ſperam⁹ Qui non deſpiciet nos nec amouebit ſalutem ſuam a genere noſtro. ℣. Indulgētiam eius fuſis lachꝛymis poſtulemus et humiliem⁹ illi aīas nr̄as. Qui. ℟. feriale per ebd. Dn̄e de⁹ qui cōteris bella ab initio leua bꝛachium tuum ſuper gentes que cogitāt ſeruis tuis mala. Et dextera tua gloꝛificetur in nobis dñe. V. Deꝰ celoꝝ conditoꝛ aquaꝝ exaudi preces ſeruoꝝ tuoꝝ. Et dextera. Lectiones per ebdom.

Post multum vero tēpoꝛis moꝛtuo ſalmānaſar rege, cū regnaret ſennacherib filiꝰ eiꝰ pro eo, et filios iſrl' exoſos haberet i ꝯſpectu ſuo: thobias quotidie pergebat per oēm cognationem ſuā et ꝯſolabatur eos. Diuidebatq; vnicuiq; ꝓut poterat de facultatibꝫ ſuis. Eſuriētes alebat, nudiſq; veſtimēta prebebat, et moꝛtuis atq; occiſis ſepulturam ſollicitus exhibebat. Deniq; cū reuerſꝰ eſſet ſēnacherib rex fugiēs a iudea plagā quā circa eū deꝰ fecerat ꝓpter blaſphemiā ſuā, et iratꝰ multos occideret ex filiis iſrael: thobias ſepeliebat coꝛpoꝛa eoꝝ. At vbi nūciatū eſt regi: iuſſit eū occidi et tulit oēm ſubſtātiam eiꝰ. Thobias vō cū filio ſuo et cū vxoꝛe fugiēs nudꝰ latuit: qꝛ multi diligebāt eū. Hoc modo inchoetur hyſtoria Adonay. Littera dñicalis. A. viii. kal' octobꝛis tota cātetur hyſtoꝛia in pꝛima dñica. Littera dñicalis B. vii. kalē. octobꝛis in pꝛima dñica tota cātetur hyſtoꝛia et memoꝛia tātum de ſctō firmino martyre. Littera dñicalis C. vi. kal' octobꝛis in pꝛima dñica tota cātet hyſtoꝛia. Littera dñicalis. D. v. kal' octobꝛis in pꝛia dñica tota cantetur hyſtoꝛia et memoꝛia tātum de ſctis martyribus coſma et damiano. Littera dñicalis E. iiii. kal' octobꝛis inchoetur hyſtoꝛia cū memoꝛia tātum. Littera dñicalis F. iii. kalē. octobꝛis hyſtoꝛia inchoetur cū memo. tātum. Littera dñical'. G. ix. kal' octobꝛis in pꝛia dñi. tota cātetur hyſtoꝛia et memoꝛia tm̄ de ſcā tecla virgine.

¶ Incipit hyſtoꝛ de iudith que nouiſſima vl' penultiā dñicā ſeptēbꝛis eſt canenda. Ad vš. ā. Obſidet'. ps. Abſ cp̄. Obſidet' deꝰ. R. Deꝰ rex oībꝫ. hyꝰ. O lux btā trinitas. V. Veſptīa oꝛo. an. Adonay dñe deꝰ magne et mirabilis q dediſti ſalutē in manu femine exaudi pces ſeruoꝝ tuoꝝ. ps. Magt. Ad matu. Inuitat. Laudemꝰ nomē dñi. ps. Venite. Hac die incipiatur liber iudith a legatur p.

Sab. xiii q̄ñ de tp̄ali agr. R. i.

Anno tercio decimo nabuchodonoſor regis aſſyriorum / vocauit nabuchodonoſor rex holofernez principē militie ſue ⁊ dixit ei. Egredere ad oē regnum occidentē oēmq; vrbē munitā ſubiugabis michi. V. Adonay dn̄s deꝰ magne ⁊ mirabilis q̄ dediſti ſalutem in manu femine. Exaudi preces ſeruorum tuorū. V. Benedictus es dn̄e qui nō derelinquis preſumentes de te ⁊ de ſua virtute gloriātes humilias. Exaudi. R. ii.

Tunc holofernes vocauit duces et magiſtratus virtutū aſſyriorum ⁊ dinumerauit viros in expeditione centum viginti milia peditū pugnatorum ⁊ equites ſagittarios duodecim milia. Rm. Dominator dn̄e celorū ⁊ terre creator aquarum rex vniuerſe creature tue Exaudi orōnem ſeruorum tuorum. V. Tu domine cui humiliū ⁊ ſemꝑ manſuetorū placuit deprecatio. Exaudi. Lectio. iii.

Et repletus eſt ipſe ⁊ omnis exercitꝰ cū quadrigis ⁊ equitibus ⁊ ſagittariis / q̄ cooperuerunt faciem t̄re ſicut locuſte. Et occupauit t̄minos meſopotamie ac predauit omnē locupletationem eorū / omneſq; reſiſtentes ſibi occidit in ore gladii. Et cecidit timor illiꝰ ſuper omnes inhitantes t̄ram. Rm. Dn̄e rex oīps in ditione tua cūcta ſunt poſita ⁊ non eſt qui poſſit reſiſtere volūtati tue. Libera nos ꝓpt̄ nomē tuū. V. Exaudi orōnem noſtram ⁊ conuerte luctū noſtrum in gaudium. Libera.

Tunc audiētes filii iſrl̄ timuerūt valde a facie eius: ⁊ miſerūt i oēm ſamariā ꝑ circuitū vſq; hierico ⁊ ꝓoccupauerūt oēs vertices mōtiū et muris circūdederūt viros ſuos congregauerunt frumenta in preparationem pugne. Tu. Rm. Domine deus qui conteris bella ab initio eleua brachium tuum ſuper gentes que cogitant ſeruis tuis mala. Et dextera tua glorificetur in nobis. Verſus. Deus celorum creator aquarum exaudi p̄ces ſeruorū tuorū. Et.

Et clamauit oīs populus ad dn̄m inſtantia magna / ⁊ humiliauerūt aīas ſuas i ieiuniis ⁊ orōibꝰ. Et ſacerdotes iduerūt ſe ciliciis ⁊

altare domini operuerunt cilicio: et erat cinis ſup capita eoꝝ ⁊ ex toto corde ſuo adorabant deū: vt viſitaret popl'm ſuum iſrl'. Reſp. Nequam in aliū nunꝗ̃ habui ſpem in te deꝰ iſrl' qui iraſceris et ꝓpiciꝰ eris. et omnia peccā hoim in tribulatione dimittis. ℣. Dñe deꝰ celi ⁊ terre reſpice ad hūilitatem noſtrā. Et oia. Le. vi. c. vii.

Holofernes aūt precepit exercitibꝰ ſuis vt aſcenderent ꝯtra bethuliā. Erant autē pedites bellatorū cētum viginti milia/ et equites viginti duo milia/ qui oēs parauerūt ſe ad pugnam ꝯtra filios iſrael. Reſp. Laudate dñm deum nřm: Qui non deſeruit ſperātes in ſe ⁊ in me adimpleuit miſericordiā ſuam quam promiſit domui iſrl'. ℣. Laudate dñm oēs gentes et collaudate eum oēs ppl'i. Qui

In. iii. noct. Reſp. Vos qui ĩ turribꝰ eſtis aperite portas dñs oīs fecit virtutē. Et victoriā dedit de inimicis noſtris. ℣. Laudate dominū deum nřm qui nō deſeruit ſperantes in ſe. Et vi. Reſp. Conforta me rex ſanctorū principatum tenens. Et da ſermonē rectū et beneſonātē in os meū. ℣. Da nobis dñe locū penitētie ⁊ ne claudas ora canentiū te dñe. Et da. Re. ſemꝑ per eūd. Reſp. Da nobis dñe locum penitentie ⁊ ne claudas ora canentium te dñe. ℣. Ne tradas dñe ſceptrū tuū his qui non ſūt ne rideāt ad ruinā noſtram. Et ne claudas.

Lectiones per ebdomadā.

Erat autē in bethulia iudith filia merari vidua iā annis tribus et menſibus ſex/ eleganti aſpectu nimis/ et erat hec ĩ oibus famoſiſſima. quoniam timebat dñz valde: nec erat qui loqueretur de ea verbū malum. Hec itaqꝫ miſit ad preſbyteros chabri et charmi. Et venerūt ad illam Et dixit illis. Fratres qui vos eſtis preſbyteri in pplo dei. et ex vobis pēdet aīa eorū: ad eloquiū vřm corda eorū erigite vt memores ſīt quia tentati ſūt patres noſtri vt ꝓbarentur ſi vere colerent deum ſuū. Memores eē debent quomō pater nř abraham tentatus eſt/ et oēs qui placuerunt deo per multas tribulationes tranſierunt fideles. Qui autem tentationes non ſuſceperunt: exterminati ſunt/ & a ſerpentibus perierunt. Et nos ergo flagella domini quaſi ſerui qui corripimur ad emendationem non ad perditionem euenıſſe credamus. Hoc modo inchoetur hyſtoria Adaperiat.

¶ Littera dominicalis A kalendas octobris in prima dominica tota cantetur hyſtoria & memoria tantum de ſancto germano ſociiſqꝫ eius.

¶ Littera dñical' B. ſexto nonas octobris hyſtoria inchoari ſecundum regulam deberet: ſed propter feſtum ſancti thome confeſſoris quod eſt feſtum principale ibidem nequit inchoari: ideo in ſecunda dominica inchoetur hyſtoria cum memoria tantum & ĩ tercia dominica tota cantetur hyſtoria cũ memoria tantum de ſcõ michaele.

¶ Littera dominicalis C. quinto nonas octobris inchoetur hyſtoria cuꝫ memoria tantum & in proxima dominica tota cantetur hyſtoria et memoria tantum de ſancto paulino confeſſore.

¶ Littera dominicalis D. quarto nonas octobris inchoetur hyſtoria cuꝫ memoria tantum et in proxima dominica tota cantetur hyſtoria et memoria tantum de ſancto nichaſio ſociiſqꝫ eius.

¶ Littera dominicalis E. quarto kalẽdas octobris in prima dominica tota cantetur hyſtoria.

Littera dominicalis F tercio kalendas octobris ĩchoetur hyſtoria cum memoria tantum et in proxima tercia dominica tota cantetur hyſtoria cum memoria tantum de ſancto eduuardo.

¶ Littera dominicalis G. ſecundo kalendas octobris inchoetur hyſtoria cum memoria tantum et ĩ tercia dominica tota cantetur hyſtoria & memoria de ſancto caliſto papa et martyre.

Incipit hyſtoria machabeorũ que a dominica prima menſis octo. vel vltima ſeptembris vſqꝫ ad dñicam primã hyſtorie ſcilicet. Vidi dñm cũ ſuis oĩs eſſe canenda. Ad vpš ã. Bñdꝰ. p. Apz. cp. Benedictus deus. ℞. Exaudiat dñs hy. O lux btã tri. vſꝰ. Veſpertina oro ã. Adaperiat dominus coꝛ veſtrum in lege ſua et in preceptis ſuis et faciat pacẽ in diebus veſtris. ps. Magnificat aĩa.

[illegible] qui [illegible] in [illegible] dñus. Exaudiat dominus orationes vestras et reconciliet̃ vobis nec vos deserat in tpe malo. [illegible] est [illegible] Da pacem dñe in diebus nostris. [illegible] filii [illegible] est nobis mori i bello q̃ videre mala gẽtis nostre et sctõꝝ. sicut fuerit voluntas in celo sic fiat. ℣. Da pacẽ dñe in dieb; nostris quia nõ est alius q̃ pugnet pro nobis nisi tu deus noster. [illegible] Adaperiat dñs cor vestrũ in lege sua et in preceptis suis ⁊ faciat pacem. [illegible]

[illegible]

Et factũ est postq̃ percussit alexander philippi macedo qui primus regnauit in grecia egressus de terra cethim darium regem persarum et medorum constituit prelia multa ⁊ obtinuit omnium munitiones. Et interfecit reges terre et pertransiit usq; ad fines terre et accepit spolia multitudinis gentium et siluit terra in conspectu eius. ℟. Adaperiat dominus cor vestrũ in lege sua et in preceptis suis et faciat pacem in diebus vestris. Concedat nobis salutem ⁊ redimat vos a malis. ℣. Exaudiat dominus orationes vestras ⁊ reconcilietur vobis nec vos deserat in tempore malo. ℣. Concedat nobis salutem et redimat. Lectio secunda.

Et regnauit alexãder annis duodecim ⁊ mortuus est. Et obtinuerunt pueri eius regnum in loco suo unusquisq; et imposuerunt omnes sibi dyademata post mortem eius et filii eorum post eos annis multis et multiplicati sunt in terra. ℟. Exaudiat dominus orationes vestras et recõciliet̃ vobis nec vos deserat in tempore malo. Dominus deus noster. Versus. Adaperiat dominus cor vestrum in lege sua et in preceptis suis et faciat pacem. Dominus deus noster.

Lectio tertia.

Et exiit ex eis radix peccatrix anthiocus illuſtris filius anthiochi regis qui fuerat rome obſes. et regnauit in anno centeſimo triceſimo ſeptimo regni grecoꝝ. Re. Tua eſt potentia tuum regnum dñe. tu es ſup oēs gētes Da pacem dñe in dieb⁊ noſtris. V. Creator oīm deus terribilis et fortis iuſt⁹ et miſericors. Da pa. Lc. iii.

Et ſcripſit rex anthiochus omi regno ſuo vt eſſet oīs populus vnus: et relinqueret vnuſquiſq; legem ſuam et cōſenſerūt oēs gētes ſecundum verbum regis anthiochi. Et multi ex iſrael conſenſerunt ei et ſacrificauerunt ydolis et coinquinauerunt ſabbatum. Re. Congregati ſunt inimici noſtri et gloriantur in virtute ſua Contere fortitudinem illorum domine et diſperge illos vt cognoſcant q2 non eſt alius qui pugnet pro nobis niſi tu de⁹ noſter. V. Diſperge illos in virtute tua et deſtrue eos ptector noſter dñe. Ut co. Lc. v.

Et miſit rex anthioch⁹ libros per manus nunciorum in hieruſalem et in omnes ciuitates iude vt ſequererentur leges gentiū terre: et prohiberent olocauſta et ſacrificia et placationes fieri in templo dei. Re. Impetum inimicorum ne timueritis memores eſtote quomodo ſalui facti ſunt patres noſtri. Et nunc clamemus in celum et miſerebitur noſtri deus noſter. V. Mementote mirabiliū ei⁹ que fecit pharaoni et exercitui ei⁹ in mari rubro. Et.

Lc. vi.

Et iuſſit edificari aras et templa et ydola: et immolari carnes ſuillas et pecora cōmunia et relinquere filios ſuos incircūciſos: ita vt obliuiſcerentur legem et iuſtificationes dei. Secundum omnia verba hec ſcripſit omni regno ſuo: et prepoſuit populo principes qui hec fieri cogerent. Et libros legis dei combuſſerunt igni: ſcindētes eos. Re. Refulſit ſol in clipeos aureos et reſplēduerunt montes ab eis. Et fortitudo gentium diſſipata eſt. Erat enim exercitus magn⁹ valde et fortis et appropinquauit iudas et exercitus eius in prelio. Et.

In iii. noc. Re. Ornauerūt faciem templi coronis aureis et dedicauerunt altare dño. Et facta eſt leticia magna in populo. ℟. In hymnis et confeſſionibus benedicebant dominum. Et fa. ℣. In hymnis et confeſſionibus benedicebant dominū. Qui magna fecit in iſrael et victoriā dedit illis dominus omnipotens. Et. Ornauerūt faciem tēpli coronis aureis et dedicauerunt altare domino. Qui. ℟. per Dñe. Congregate ſunt gentes in multitudine vt dimicent contra nos: et ignoramus quid agere debeamus domine deus ad te ſūt oculi noſtri ne pereamus. ℣. Tu ſcis domine que cogitant in nos quomodo poterimus ſubſiſtere ante faciē illorum niſi tu adiuues. Dñe ℣. Lectio [illegible] c. ii.

In diebus illis ſurrexit mathathias ſacerdos et filius ioarim ab hieruſalem: et conſedit in mōte modin. Et habebat filios quinque iohannem qui cognominabatur gaddis et ſymonem qui cognominabatur thaſi: et iudam qui vocabatur machabeus et eleazarū qui cognominabatur abaron: et ionathā qui cognominabatur apphus. Hi viderunt mala que fiebāt in populo iuda et in hieruſalem. Et dixit mathathias. Ve michi. vt quid nat? ſū videre contritionem populi mei et ciuitatis ſancte: et ſedere illic cū datur in manibus inimicorum. Sancta in manu extraneorum facta ſūt. Quo ergo nobis adhuc viuere? Et ſcidit mathathias veſtimenta ſua et filii eius: et operuerunt ſe ciliciis planxeruntq; valde. Et exclamauit mathathias in ciuitate dicens. Omnis qui zelum habet legis ſtatuens teſtamentum: exeat poſt me. Et fugit ipſe et filii eius in montem: et relinquerunt quecunq; habebāt in ciuitate. [illegible] ii. L. i.

Tunc cōgregata eſt ad eos ſynagoga iudeorum fortis viribus ex iſrael omnis voluntarius in lege et omnes qui fugiebāt a malis additi ſunt ad eos. L. ii.

Et collegerunt exercitum et percuſſerunt peccatores in ira ſua et viros iniquos in indignatione ſua. Et circuiuit mathathias et amici eius et deſtruxerunt aras et circunciderūt pueros incircunciſos quotquot inuenerũt ĩ finib; iſrael/et perſecuti ſunt filios ſuperbie. Et proſperatum Le.iii. eſt opus in manibus eorũ et obtinuerũt legem de manibus gentium et de manibus regum/et appropinquauerũt dies mathathie moriendi. Lectio quarta.

Dixit vero mathathias filiis ſuis. Confortamini filii et viriliter agite in lege/ quia in ipſa glorioſi eritis Et ecce ſymõ frater veſter ſcio ꝙ vir conſilii eſt/ ipſum audite ſemper/et ipſe vobis erit pater. Lectio quinta.

Et iudas machabeus fortis viribus a iuuentute ſua ſit vobis princeps militie. et ipſe aget bellum populi/ vindicate vindictã populi veſtri et intendite in precepta legis. Lectio ſexta.

Et benedixit eos et appoſitus eſt ad patres ſuos: et planxit eum omnis iſrael planctu magno. ca.iii. Et ſurrexit iudas machabeus filius eius pro patre ſuo et adiuuabant eum omnes fratres eius et vniuerſi qui ſe coniunxerant patri eius/et preliabãtur prelium iſrael cum leticia. Lcõis per ebd

Et congregauit appollonius gentes/et a ſamaria virtutem multã ad bellandum contra iſrael. Et cognouit iudas et exiuit obuiam illi/et percuſſit et occidit eum/et ceciderũt vulnerati multi et reliqui fugerunt. Et cecidit timor iude ac fratrum eius ſup omnes gentes in circuitu eoꝝ/ et peruenit ad regem nomẽ eius/et de preliis iude narrabant omnes gentes. Ut audiuit anthiochus ſermones iſtos iratus eſt animo/ et congregauit exercitum vniuerſi regni ſui/et dedit ſtipendia exercitui in annum. Et vidit ꝙ defecit pecunia de theſauris ſuis. et cogitauit vt in perſidẽ iret congregare argentum multum. Et reliquit lyſiã hominem nobilem ſuper negocia regni. Et mandauit ei vt mitteret ad eos exercitum ad extirpandum virtutem iſrael. ca.iiii. Et congregauit lyſias electorum virorum ſexaginta milia/et equitum quinq; milia et venerunt in iudeam. Et occurrit illis iudas cũ decem milibus viris. Et cõmiſerunt prelium et cecide runt de exercitu ipſius quinque millia virorum. Tu autem.

Dominica iii. Lectio prima.

Dixit autem iudas et fratres eius. Ecce contriti ſunt inimici noſtri. Aſcendamus nunc mundare ſancta et renouare. Et congregatus eſt omnis exercitus: et aſcenderunt in montem ſyon: et viderunt ſanctificationem deſertam: et altare prophanatum: et ſciderūt veſtimenta ſua ⁊ planxerunt planctu magno et ceciderunt in faciem ſuper terram et clamauerunt i celum. Lectio ſecunda.

Et elegit iudas ſacerdotes ſine macula: et mundauerunt ſancta: et edificauerūt altare nouum et atria ſanctificauerunt. Lectio iii.

Et fecerunt vaſa ſancta noua et intulerūt candelabrū et altare incenſorum ⁊ mēſam in templum et poſuerunt ſuper menſam panes. Et appenderunt Lc iiii. velamina et obtulerunt ſacrificium ſecundum legem ſuper altare nouum et ceciderunt in faciem et adorauerunt et benedixerunt i celum eum qui proſperauit eis. Lectio quinta.

Et fecerunt dedicationem altaris diebus octo et obtulerunt olocauſta cū leticia. Et ornauerunt Lcō vi. faciem templi coronis aureis et ſcutulis et dedicauerunt portas et impoſuerūt ianuas et facta eſt leticia in populo magna valde. Tu.

Lectiones per ebdomadā.

Et ſtatuit iudas et fratres eiꝰ vt ageretur dies dedicationis in temporibus ſuis cum leticia et gaudio et edificauerunt in tempore illo montem ſyon: et per circuitum muros altos et turres firmas. Dixit autem iudas ſymoni fratri ſuo Elige tibi viros et vade ⁊ libera fratres tuos in galilea ego autem et ionathas frater meus ibimus in galadithin. Et abiit ſymon i galileam: et commiſit prelia multa cum gentibus et cōtrite ſunt a facie eius. Et ceciderunt de gentibus fere tria millia virorum et accepit ſpolia eorum. Et aſſumpſit eos qui erāt in galilea cum vxoribus et natis: et adduxit in iudeam cum leticia magna. Tu autem domine miſerere noſtri. D. ī hoc modo inchoet hyſtor.

Vidi dominum. Littera dominicalis A. quarto kalendas novembris inchoetur hyſtoria cum memoria tantum et in proxima dominica ſola cantetur hyſtoria. Littera dominicalis B. tercio kalendas novembris inchoetur hyſtoria cum memoria tantum et tercia dominica ſola cantetur hyſtoria. Excepto quod media lectio de feſto ſpecialiter erit cum memoria ad primas veſperas et ad matutinas. Littera dominicalis C. ſecundo kalendas novembris inchoetur hyſtoria cum memoria tantum et ſecunda dominica tota cantetur hyſtoria. Littera dominicalis D. kalendis novembris propter feſtum omnium ſanctorum quod eſt feſtum principale hyſtoria non poteſt inchoari, ſed in mediis feriis hoc eſt feria iii. et iiii. Prima ſequente inchoetur hyſtoria et dicitur de eo ſub forma feriali et prima dominica tota cantetur hyſtoria et medio de martyribus iiii. coronatorum. Littera dominicalis E. iiii. nonas novembris tota cantetur [illegible] de hyſtoria **Vidi dominum.** [illegible] et i [illegible] ſequente [illegible] de hyſtoria. Dominicali [illegible] in feriali die et in prima dominica tota cantetur hyſtoria et medio tamen de s. theodoro martire. Littera dominicalis F. [illegible] tota cantetur hyſtoria. Littera dominicalis G. [illegible] novembris in [illegible] dominica tota cantetur hyſtoria. Incipit hyſtoria de prophetiis [illegible] in eiſdem [illegible]

Benedictus. Pſalmum. **Benedictus deus.** [illegible] **Aſpice domine.** [illegible] **Benedicat** [illegible] **beata trinitas.** [illegible] Veſpertina oratio. **Vidi dominum ſedentem ſuper ſolium excelſum et plena erat omnis terra maieſtate eius et ea que ſub ipſo erant replebant templum.** **Magnificat.** [illegible] ſequentes [illegible] in primis veſperis dominica [illegible] ſuper [illegible] Magnificat. Vel ad memoriam in dominica [illegible] ad adventum [illegible]

Muro tuo inexpugnabili circumcinge nos dñe et armis tue potentie protege nos ſemper deus noſter. Qui celorum contines thronos et abyſſos intueris domine rex regum montes ponderas terram palmo concludis exaudi nos domine in gemitibus nřis.

Suſtinuimus pacem et nõ venit dñe queſiuimus bona et ecce turbatio: cognouimus domine peccata noſtra ne imperpetuum iraſcaris nobis deus iſrael. Si vero in quinta dominica nouembris de hac hyſtoria dici cõtigerit: tunc repetatur. Ant. Qui celorum contines. ſuper ps. Magnificat. In primis veſperis illius dominice. Ad matutinas inuitatorium. Vidi dominum ſedentem ſuper ſolium excelſum ⁊ ſuper muros tuos hieruſalem. Tota die et nocte non tacebunt laudare nomen domini. Ps. Venite. Hac die incipitur liber ezechielis ⁊ legatur uſ q̃ ad aduentũ domini tam in ferijs q̃ in dominicis quando de temporali agitur. Lc. i.

ET factum eſt in triceſimo anno id eſt quarto in quinta menſis: cuʒ eſſem in medio captiuorum iuxta fluuium chobar: aperti ſunt celi: et vidi viſiones dei. In quinta menſis ipſe eſt annus quintus trãſmigrationis regis ioachim factum eſt verbum domini ad ezechielem filium buzi ſacerdotem in terra chaldeorum ſecus flumen chobar. Et facta eſt ſuper eum ibi manus domini. Et finiatur cuʒ hac clauſula. Hec dicit dominus deus conuertimini ad me et ſalui eritis. R. Vidi dñm ſedẽtem ſup ſolium excelſum et eleuatum et plena erat omnis terra maieſtate eius. Et ea que ſub ipſo erant replebant tẽplum. Vers. Seraphin ſtabant ſuper illud ſex ale vni et ſex ale alteri. Et eã q̃ ſub ipſo erant. Lectõ ſecũda.

ET vidi: et ecce ventus turbinis veniebat ab aquilone: et nubes magna et ignis inuoluens. Et ſplẽdor i circuitu eius: et de medio ei⁹ quaſi ſpẽs electri id eſt de medio ignis. Et i medio eius ſimilitudo quattuor animalium ⁊ hic aſpect⁹ eorum. Hec dicit dominus deus. R. Aſpice domine de ſede ſancta tua ⁊ cogita de nobis inclina deus meus aurem tuam ⁊ audi. Aperi oculos tuos ⁊ vide tribulationem noſtram. V. Non eñ in iuſtificationibus noſtris proſternim⁹ preces ante faciem tuam ſed in miſerationibus tuis multis. Aperi oculos tuos. Lectõ iii.

SImilitudo hominis erat in eis: et quattuoꝛ facies vni ⁊ quattuoꝛ penne vni/ et pedes eoꝛuꝫ pedes recti ⁊ planta pedis eoꝛum quaſi planta pedis vituli: ⁊ ſcintille quaſi aſpectus eris candentis. ℟. Aſpice domine quia facta eſt deſolata ciuitas plena diuitiis. ſedet in triſticia domina gentium. Non eſt qui conſoletur eam niſi tu deus. ℣. Ploꝛans ploꝛauit in nocte ⁊ lacrime eius in maxillis eius. Non eſt qui con. Lectio quarta.

ET manus hōis ſub pennis eoꝛum in quattuoꝛ partibus/ ⁊ facies ⁊ pēnas per quattuoꝛ partes habebant/ iunctecꝫ erant penne eoꝛum alterius ad alterum. Non reuertebantur cum incederent: ſed vnumquodqꝫ āte faciē ſuam gradiebatur. ℟. Super muros tuos hieruſalem conſtitui cuſtodes. Tota die et nocte non tacebūt laudare nomen domini. ℣. Qui reminiſcimini domini ne taceatis ⁊ ne detis ſilentium ei. Tota. Lectio quinta.

SImilitudo autem vultus eoꝛuꝫ facies hominis ⁊ facies leonis a dextris ipſoꝛū quattuoꝛ facies autem bouis a ſiniſtris ipſoꝝ quattuoꝛ ⁊ facies aquile deſuper ipſoꝝ quattuoꝛ ⁊ facies eoꝛū et penne eoꝝ extēte deſuper due penne ſinguloꝝ iungebantur/ ⁊ due tegebant coꝛpa eoꝛum. ℟. Muro tuo inexpugnabili circumcinge nos domine et armis tue potentie pꝛotege nos ſemper. Libera nos domine deus iſrael clamātes ad te. ℣. Erue nos in mirabilibus tuis ⁊ da glām nomini tuo. Libera. Lcō. vi.

VBi erat impetus ſpūs illuc gradiebant͛ nec reuertebantur cū ambularent. Et ſimilitudo animalium et aſpectus eoꝝ quaſi carbonū ignis ardētiū et q̄ſi aſpectꝰ lampadarum. ℟. Suſtinuimꝰ pacē ⁊ nō venit q̄ſiuimꝰ bona ⁊ ecce turbatio cognouimꝰ dn̄e pctā nr̄a. Ne ī perpetuū obliuiſcaris nos. ℣. Peccauimꝰ cū pr̄ibꝰ nr̄is iniuſte egimus iniq̄tatē fecimꝰ. Ne. In .iii. noc. ℟. Laudabilis pplꝰ quē dn̄s exercituū benedixit dicēs opꝰ manuū meaꝝ tu es hereditas mea iſrl̄. ℣. Btā gens cuiꝰ eſt dn̄s deus eius populus quē elegit in hereditatem ſibi. ℣. Benedicit. ℟. Anguſtie ſunt michi undique et quid eligam ignoro: melius eſt michi incidere in manus hominum ꝗ̄ derelinquere legem dei mei. ℣. Si enim hoc egero mors michi eſt: ſi autem nō egero non effugiam manus veſtras. Meli⁹. per ebdomadam. ℟.

Qui celorum cōtines thronos et abyſſos intueris domine rex regū montes ponderas terram palmo cōcludis. Exaudi nos deus in gemitibus nr̄is. ℣. Non enim in iuſtificationibus nr̄is ꝓſternimus preces ante faciē tuam ſed in miſerationib⁹ tuis multis. Exaudi nos de⁹. Lectio per ebdomadā.

Hec erat viſio diſcurrens in medio animalium. Splēdor ignis et de igne fulgur egrediens. Et aīalia ibāt ⁊ revertebātur: in ſimilitudinē fulguris choruſcantis. Cumqꝫ aſpicerē aīalia apparuit rota una ſuper terram iuxta animalia habens quattuor facies. Et aſpectus rotaꝝ et op⁹ earū quaſi viſio maris. Et una ſimilitudo ipſaꝝ quattuor ⁊ aſpectus earū ⁊ opa quaſi ſit rota in medio rote. Per quattuor partes earū eūtes ibant ⁊ nō revertebātur cū ābularent. Statura quoqꝫ erat rotis et altitudo ⁊ horribilis aſpectus, et totum corpus plenum oculis in circuitu ipſaꝝ quattuor. Cumqꝫ ambularēt aīalia: ambulabāt pariter ⁊ rote iuxta ea. ℟.

[illegible] ſcḋa. lectio.

Et cum elevarentur animalia de terra: elevabantur ſimul ⁊ rote. Quocūqꝫ ibat ſpūs illuc eūte ſpū ⁊ rote pariter elevabātur ſequētes eū. ſpūs eī vite erat i rotis. Cū eūtib⁹ ibāt: ⁊ cū ſtātibus ſtabāt: ⁊ cū elevatis a terra pariter elevabātur ⁊ rote ſequētes ea, qꝛ ſpūs vite erat i rotis. Et ſilitudo ſup capita aīaliū firmamēti quaſi aſpect⁹ criſtalli horribilis ⁊ extenti ſup capita eoꝝ deſup. Sub firmamēto autē pēne eoꝝ recte alti⁹ ad alterū. Unūqḋqꝫ duab⁹ alis velabat corp⁹ ſuū: ⁊ alteꝝ ſilr velabat. Et audiebā ſonū alaꝝ: q̄ſi ſonū aq̄ꝝ multaꝝ: q̄ſi ſonum ſublimis dei. Cū ābularēt: q̄ſi ſon⁹ erat multitudinis ut ſon⁹ caſtroꝝ. Cūqꝫ ſtarēt: demittebātur pēne eoꝝ. Nā cū fieret vox ſup firmamētū qḋ erat ſuper caput eorum: ſtabant et ſubmittebant alas ſuas.

Lectiones per ebdomadā.

ET ſuper firmamentū qđ erat imminēs capiti eorum quaſi aſpectus lapidis ſaphiri: ſimilitudo throni. Et ſuper ſimilitudinē throni: ſimilitudo quaſi aſpectus hominis deſuper. Et vidi quaſi ſpeciem electri velut aſpectū ignis intrinſecus per circuitū eius a lumbis eius et deſuper/ et a lumbis eius vſq; deorſum vidi quaſi ſpeciē ignis ſplēdentis in circuitu/ velut aſpectum arcus cum fuerit ī nube ī die pluuie. Hic erat aſpectus ſplendoris per gyrum. ca. ii. Hec viſio ſimilitudinis glorie domini. Et vidi et cecidi in faciem meā: et audiui vocem loquētis/ et dixit ad me. Fili hominis/ ſta ſuper pedes tuos et loquar tecum. Et ingreſſus eſt in me ſpiritus poſtq̄ locutus eſt michi/ et ſtatuit me ſupra pedes meos. Tu au.

Dñica ſecūda. Lectio.

ET audiui loquentē ad me et dicentem. Fili hominis/ mitto ego te ad filios iſrael/ ad gentes apoſtatrices que receſſerūt a me. Patres eoꝝ preuaricati ſūt pactum meū vſq; ad diē hanc et filii dura facie et indomabili corde ſunt ad quos ego mitto te. Et dices ad eos. Hec dicit dñs de⁹. Si forte vel ipſi audiāt et ſi forte quieſcāt qm̄ dom⁹ exaſperans eſt/ et ſciēt q2 ꝓpheta fuerit in medio eoꝝ. Tu ergo fili hoīs ne timeas eos neq; ſermones eoꝝ metuas. qm̄ increduli et ſubuerſores ſunt tecū/ et cū ſcorpionib; habitas. Verba eoꝝ ne timeas et vultus eoꝝ ne formides: q2 dom⁹ exaſperās eſt. Loqueris ergo verba mea ad eos/ ſi forte audiāt et quieſcāt/ qm̄ irritatores ſūt. Tu autē fili hoīs audi quecunq; loquor ad te/ et noli eſſe exaſperās ſicut dom⁹ exaſperatrix eſt. Aperi os tuū ⁊ comede quecūq; ego do tibi.

Lectiones per ebdomadā.

ET vidi/ et ecce man⁹ miſſa ad me/ in qua erat inuolut⁹ liber/ et expādit illū corā me/ q̄ erat ſcript⁹ int⁹ ⁊ foris. Et ſcripte erāt ī eo lamētatiōes et carmē ⁊ ve. Et dixit ad me. Fili hoīs quodcūq; inueneris comede. Comede volumē iſtud ⁊ vadēs loq̄re ad filios iſrl. Et apui os meum: et cibauit me volumine illo et dixit ad me. Fili hominis: venter tu⁹ comedet: et viſcera tua complebuntur volumine iſto quod ego do tibi. Et comedi illud: et factum eſt i ore meo ſicut mel dulce. Et dixit ad me. Fili hominis vade ad domum iſrael: et loqueris verba mea ad eos. Non enim ad populū profundi ſermonis ⁊ ignote lingue tu mitteris ad domum iſrael: neq; ad populos multos profundi ſermonis et ignote lingue quorum non poſſis audire ſermones. Et ſi ad illos mittereris: ipſi audirent te. domus autē iſrael nolunt audire te: quia nolunt audire me. Tu autē

℟ Oſtendit. Lcō prima.

Omnis quippe domus iſrael attrita frōte eſt et duro corde. Ecce dedi faciem tuam valentiorē faciebus eorum: et frōtem tuam duriorem frōtibus eorū. Ut adamantem et ut ſilicem dedi faciem tuam. Ne timeas eos neq; metuas a facie eorum: quia dom⁹ exaſperās eſt. Et dixit ad me. Fili hominis: omnes ſermones meos quos ego loquor ad te aſſume in corde tuo et auribus tuis audi: et vade ingredere ad tranſmigrationem ad filios populi mei et loqueris ad eos et dices eis. Hec dicit domin⁹ de⁹: ſi forte audiāt et quieſcant. Et aſſumpſit me ſpiritus: et audiui poſt me vocem commotionis magne. Benedicta gloria domini de loco ſuo et vocem alarū animalium percutientium alteram ad alteram: et vocem rotarum ſequentium animalia: et vocem cōmotiōis magne. Spirit⁹ quoq; leuauit me: et aſſumpſit me. Et abii amarus in indignatione ſpiritus mei. Manus enim domini erat confortans me. Et veni ad tranſmigrationem ad aceruum nouarum frugū: ad eos qui habitabāt iuxta flumen chobar. Et ſedi ubi illi ſedebant: et manſi ibi ſeptem diebus merens in medio eorum. Lcōes per ebd.

Cum autē pertrāſiſſent ſeptem dies: factū eſt verbum dñi ad me dicens. Fili hois: ſpeculatorem dedi te domui iſrael. et audies de ore meo verbum et annunciabis eis ex me. Si dirēte me adimpliam moꝛte morieris non annunciaueriſti: neqꝫ locut⁹ fueris vt auertatur a via ſua impia et viuat: ipſe impius in iniquitate ſua moꝛietur: ſanguinem aūt eius de manu tuar q̄ram. Si aūt tu annūciaueris impio: et ille nō fuerit cōuerſus ab īpietate ſua et a via ſua impia: ipſe quidem in īpietate ſua moꝛietur tu aūt aīam tuam liberaſti. ¶ Incipiūt euāgelia dn̄icalia et aīe in euangeliis que dicēda ſūt pibus dn̄icis ad matutinas et ad ſecūdas vſq̄ a p̄ma dn̄ica poſt feſtū ſcē trinitatis vſqꝫ ad aduētum dn̄i cū oꝛōibꝫ ſingulorꝫ eiuſdē. ¶ Dn̄ica prima poſt trinitatē. Euāgelium ſecūdum lucam. xvi.

IN illo tēpoꝛe. Dixit ieſus diſcipulis ſuis. Homo quidam erat diues qui induebatur purpura ⁊ biſſo: et epulabatur quotidie ſplendide. Et reliqua. Om̄ beati greg. pape de eād lec.

IN vbis ſacri eloquii fratres kmi p̄ꝛius ſeruāda eſt veritas hyſtoꝛie: et poſtmodum requirenda ſpiritalis intelligētia allegoꝛie. Tūc nāqꝫ allegoꝛie fruct⁹ ſuauiter carpitur: cū p̄ꝛius ꝑ hyſtoꝛiam in veritatis radice ſolidatur. Lectio viii.

QUem fratres kmi quē diues qui induebatur purpura et biſſo et epulabatur quotidie ſplēdide niſi iudaicum populū ſignat qui cultum vite exteri⁹ habuit qui accepte legis deliciis ad nitoꝛem vſus eſt: nō ad vtilitatē. Lectio nona.

QUem vero lazarus vlceribus plen⁹ niſi gētilem populum figuraliter exꝑimit. Qui dum conuerſus ad deum cōfiteri peccata ſua nō erubuit: huic vulnus in cute fuit. Tu autē. Ant. Homo quidā erat diues et induebatur purpura et biſſo et epulabatur quotidie ſplendide: et erat quidā mendicus noīe lazarus qui iacebat ad ianuam ei⁹ vlceribus plenus cupiens ſaturari de micis que cadebant de mēſa diuitis et nemo illi dabat. ſed et canes veniebant et lingebāt vlcera ei⁹ allā. Benedictus. Or.

DEus in te ſperantium foꝛtitudo adeſto ꝓpicius inuocationibus noſtris. et qꝛ ſine te nichil poteſt moꝛtalis īfirmitas p̄s ut auxilium gratie tue habeamus in exequendis mādatis tuis et voluntate tibi et actione placeamus. Per dominum.

Ad vesperam ant. Fili recordare quia recepisti bona in vita tua et lazarus similiter mala. ps. Magnificat.

Dominica secunda. Evangelium secundum lucam. xiiii.

In illo tempore Dixit iesus discipulis suis similitudinem hanc. Homo quidam fecit cenā magnā et vocavit multos. Et reliqua.

Om̄ beati gregorii pape de eadem l.

Quis iste homo est nisi ille de quo per prophetam dicitur. Et homo est et quis cognoscet eum: qui fecit cenā magnam quia satietatem nobis dulcedinis interne preparavit. Lectio viii.

Qui vocavit multos: sed pauci veniunt quia nōnunquam ipsi qui ei per fidem subiecti sunt: eterno eius convivio male vivendo cōtradicunt. Lectio nona.

Misit servum suum hora cene dicere invitatis ut venirent. Quid hora cene nisi finis mundi: in quo nimirum nos sumus sicut iamdudum paulus testatur dicens. Nos sumus in quos fines seculorum devenerunt.

Ant. Homo quidam fecit cenam magnam et vocavit multos, et misit servū suum hora cene dicere invitatis ut venirēt quia oīa parata sunt allā. ps. Benedictus. Oratio.

Sancti nominis tui domine timorē pariter et amorē fac nos habere perpetuum quia nunquam tua gubernatiōe destituis quos in soliditate tue dilectiōis instituis. Per do.

Ad vesperam ant. Exi cito in vicos et plateas civitatis et pauperes et debiles cecos et claudos compelle intrare ut impleatur dom⁹ mea allā. ps. Magnificat. Dominica iii. Secundum lucam. xv.

In illo tempore. Erāt appropinquātes ad iesū publicani et peccatores ut audirēt illū. Et re. Om̄. b. g. p. d. e. l.

Audistis in lectiōe euāgelica fratres mei quia publicani et peccatores accesserāt ad redēptorē nostrum. Et non solū ad colloquendum: sed etiā ad convescendum recepti sūt. Que videntes pharisei dedignati sūt. Ex hac re colligite: quia vera iusticia cōpassionem habet: falsa iusticia dedignationē. Quamvis et iusti soleāt recte peccatoribus dedignari. R. Ip.

Sȝ aliud ē qđ agitur typo ſupbie aliud qđ zelo diſciplinę. Dedignātur et ei iuſti: ſȝ nō dedignātes. Deſpiciūt: ſȝ deſpicētes: pſeruationē amouēt: ſȝ amātes. an. Quis ex vobis hō q̄ hȝ cētū oues ⁊ ſi pdiderit vnā ex illis nōne dimittit nonagīta nouē ī deſerto ⁊ vadit ad illā q̄ perierat donec inueniat illaȝ alleluya. vs. Dñ⁹. Or. Deprecationē nr̄am q̄s domine benign⁹ exaudi. et qb⁹ ſupplicādi p̄ſtas effectū tribue defēſionis auxiliū. p d. Ab vs. ii. Que mulier hñs dragmas decē ⁊ ſi pdiderit dragmā vnā nōne accēdit lucernā ⁊ euertit domū ⁊ q̄rit diligēter donec inueniat. p. Mag. Dñica iiii. Euā

IN il. t. ge. M. lu. vi. Di. ie. d s. Eſtote miſericordes ſicut ⁊ pr̄ vr̄ miſericors ē. Ex p. D. ve. b. p. de Miſericors ē dñs ſa ca. ſ. per īgratos ⁊ malos multiplicata ſua mīa q̄ etiā iuſtos ſaluat ⁊ t̄palia bona largiēdo: vl ad celeſtia dona ſingulari grā q̄ electos ſolum glificat aſpirando. lc. viii. Sȝ ſiue hoc ſiue illud ſiue vtrūq; ītelligas: magna dei bonitate fit q̄ nobis imitanda pponitur ſi filii dei eſſe volumus. Lectio nona.

Nolite iudicare, et nō iudicabimi. Nolite ɔdēnare et nō ɔdēnabimini. Hoc loco nobis nichil aliud p̄cipi exiſtimo, niſi vt ea facta q̄ dubiū ē quo aīo fiant: ī meliorē partē interp̄temur. ant. Eſtote ergo miſericordes ſicut et pr̄ veſter miſericors ē dicit dñs. vs. B⁹. Or. Protector ī te ſperantiū deus ſn̄ quo nichil ē validū nichil ſcm̄, multiplica ſup nos miām tuā, vt te rectore te duce ſic trāſeam⁹ p bona tēporalia: vt nō amittam⁹ etna. p d. Ab vs. ii. Nolite iudicare et nō iudicabimini ī quo eī iudicio iudicaueritis iudicabimī dicit dñs ps. Mag. Dñica v. Euangelium ſecūdū lucam. v.

IN illo tempore cū turbe multe irruerent ad ieſum vt audirent verbum dei: et ipſe ſtabat ſecus ſtagnum geneſareth. Et re. lq. Omelia ex cōmentario ve. bede p̄bri de eadem lectiōe. Stagnū ſiue mare p̄ſens ſeculum deſignat. domin⁹ vero ſecus mare ſtat: poſtq̄ vite labentis mortalitatem deuincens in ea qua paſſus eſt carne: ſtabilitatē ppetue quietis adiit. ℟. Vid.

Turbarum ad eum cōuentus: gentium in fide concurrentium typus ē. De quibus yſaias ait. Et fluent ad eum omnes gentes. Lectio nona.

Et vidit duas naues ſtantes ſecus ſtagnum. Due naues ſecus ſtagnum poſite circunciſionem et preputium figurant. Quas bene ieſus vidiſſe phibetur: quia vtroque populo nouit dominus qui ſunt eius. an. Aſcēdit ieſus in nauim et ſedēs docebat turbas alleluya. ps. Benedictus. Oratio.

Da nobis queſum⁹ domine vt et mūdi huius curſus pacifice nobis tuo ordine dirigatur: et eccleſia tua tranquilla deuotione letetur. Per dominum noſtrū. Ad veſperas an. Preceptor per totam noctem laborantes nichil cepimus in verbo autem tuo laxabo rete. ps. Mag. Dominica ſexta. Euangelium ſecundū matheū. v.

In illo tempore: Dixit ieſus diſcipulis ſuis. Amen amen dico vobis. niſi abundauerit iuſticia veſtra plus q̄ ſcribarum et phariſeorum: nō intrabitis in regnum celorū. Et reliqua. Omelia excerpta de diuerſis tractatibus.

Id eſt niſi non ſolum illa minima impleueritis que inchoant homines: ſed etiam illa que a me adduntur qui non veni ſoluere legem ſȝ adimplere. non intrabitis in regnum celorum. ℟. Vid.

Iuſticia phariſeorum ē vt non occidant: iuſticia eorum qui intraturi ſūt regnum dei eſt: vt non iraſcantur. minimum ergo ē nō occidere: et qui illud ſoluerit minimus vocabitur in regno celorum. Lectio ii.

Qui autem illud impleuerit vt non occidat: non continuo magnus erit et aptus regno celorum: ſȝ tamen aſcendit aliquem gradum perficietur autē ſi nec iraſcitur quod ſi perfecerit longe remotior erit ab homicidio. an. Amen dico vobis niſi abundauerit iuſticia veſtra plus q̄ ſcribarū et phariſeorum non intrabitis i regnum celorum alleluya. ps. Benedictus. Oratio.

Deus qui diligentibus te bona inuiſibilia preparaſti: infunde cordib⁹ no ſteris tui amoris affectum: vt te in omnibus et ſuper omnia diligentes: promiſſiones tuas que omne deſyderium ſuperant conſequamur. Per dominum nr̄m. Ad veſperas an. Si offers munus tuum ante altare ⁊ recordatus fueris quia frater tuus habet aliquid adverſum te relinque ibi munus tuum ante altare et vade prius reconſiliari fratri tuo ⁊ tunc veniens offeres munus tuum alleluya. ps. Magnificat. ¶ Dominica vii. Euangeliū ſecundum marcū. viii.

In illo tempore Cum turba multa eēt cum ieſu nec haberēt quod manducarēt: conuocatis diſcipulis ait illis. Miſereor ſup turbam qꝫ ecce iā triduo ſuſtinent me/ nec habēt quod māducēt. Et reliqua. Omelia bti aug. epi de eadē l.

In hac lectione ꝯſiderāda ē in vno eodemqꝫ redēptore nr̄o diſtincta operatio diuinitatis ⁊ hūanitatis atqꝫ oīmodis deteſtand⁹ error euticetis: qui vnā tm̄ in xp̄o operationē dogmatiſare preſumit: procul a xp̄ianis finibus expellendus. l. r. viii.

Quis eī nō videat hoc qđ ſup turbā miſeretur dn̄s: ne vel inedia vel vie lōgioris labore deficiat: affectuz eē et cōpaſſionē hūane fragilitatis. Quod vero de ſeptē panibus et piſciculis paucis quattuor milia hoīz ſatiauit diuine opus eſſe virtutis. Miſtice aūt hoc miraculo l. ix. deſignatur qꝫ viā preſentis ſeculi aliter incolumes tranſire nequimus: niſi nos gr̄a redēptoris nr̄i alimento ſui verbi reficiat. R. Cū turba multa eēt cū ieſu nec haberēt quod māducarēt cōuocatis diſcipulis ait illis miſereor ſup turbā qꝫ iā triduo ſuſtinent me nec habent qđ manducēt allā. Ad b. Benedict⁹. Oratio.

Deus virtutū cui⁹ ē totū qđ eſt optimū inſere pectorib⁹ nr̄is amorē tui nominis ⁊ preſta in nobis religionis augmentū/ vt que ſūt bona nutrias: ac pietatis ſtudio que ſunt nutrita cuſtodias. Per d. Ad vſ. ā. Miſereor ſuper turbam qꝫ iā triduo ſuſtinent me nec habent quod manducent ⁊ ſi dimiſero eos ieiunos deficient in via dicit domin⁹. ¶ Dominica viii. Euāgeliū ſcdm matheum. viii.

In illo tpe: Dixit iesus discipulis suis Attendite a falsis pphetis q venint ad vos in vestimẽtis ouiũ: intrinsecus autẽ sũt lupi rapaces. Et reliqua. Om. origenis de eadem lectione.

Qui paulo superius dñs noster iesus xps spaciosã ⁊ latam viã notauit: hoc nũc apertius falsos pphetas ostẽdit. per quos multi in perditionem abolabilem abiere.

L. viii.

Qui primo in iudea multi apparuerũt: ⁊ modo perfidia totũ mũdũ repleuerũt. Sed illi qui pri⁹ falsi prophete fuerũt verissimos dñi prophetas vsq ad mortem persecuti sũt sicut hieremiam micheã et alios multos. Lectio nona.

Illi aũt nunc falsi prophete et falsi xpiani q sũt: veros xpianos siĩ in ira psequũtur et opprimũt aliĩ si deest copia etiam gladiis/sine intermissione aũt suis prauis moribus et exemplis. Attendite a falsis pphetis qui veniũt ad vos i vestimentis ouium intrinsecus autem sunt lupi rapaces a fructibus eorum cognoscetis eos. an. Bñdictus. Or.

Deus cuius prouidentia in sui dispõne nõ fallitur: te supplices exoramus vt noxia cuncta submoueas: et omnia nobis profutura concedas. Per. dominũ. Ad vesp. an. Non potest arbor bona fructus malos facere neq arbor mala fruct⁹ bonos facere. ¶ Dñica ix. Euangelium scdm lucam. xvi

In illo tpe: Dixit ies⁹ discipulis suis parabolam hanc. Homo quidam erat diues qui habebat villicum et hic diffamatus est apud illum: quasi dissipasset bona ipsius. Et r. O. ex cõ. beati hie pbri de eadẽ le.

Quis sit villicus iniquitatis qui dñi voce laudatur cui⁹ cũ vellem scire rationem ⁊ de quo fonte processerit: reuolui volumẽ euãgelicum et inter cetera repperi q appropinquantibus saluatori publicanis et peccatoribus vt audirent eum murmurabant scribe et pharisei dicẽtes. quare iste pctõres recipit et comedit cũ eis. L. viii.

Qui locut⁹ est eis parabolã centũ ouiũ ⁊ vni⁹ perdite q̃ iuẽta pastoris humeris reportata est/⁊ cur ecõtra posita statim intulit. Dico vobis gaudiũ erit i celo ſuper vno peccatore penitentiam agēte ꝙ ſupra nonagita nouē iuſtis q̄ nō hñt opus penitentia. Lectio .ix.

Illā quoqꝫ parabolam de decē dragmaꝝ vniuſ ꝙ pernite atqꝫ reperte cū ꝓpoſuiſſet: ſimili eam fine cōpleuit ſic. Dico vobis gaudiū erit corā āgelis dei / ſup vno peccatore penitentiā agēte. ℟. Dicit dñs villico qd hoc audio de te redde rationem villicationis tue. ℣. Or.

Largire nobis dñe quesumus ſemper ſpm̄ cogitandi que recta ſunt propicius et agendi / vt qui ſine te eſſe non poſſumus: ſecundū te viuere valeamus Per dñm. Ad veſperas an. Quid faciam qꝛ dñs meus aufert a me villicationē / fodere non valeo / mendicare erubeſco / ſcio quid faciam vt cū amotus fuero a villicatione: recipiant me ī domos ſuas. ps. Magnificat

Dominica .x. Euangelium ſecundum lucam. .xix.

In illo tempore cū appropinquaſſet ieſ⁹ hieruſalē vidēs ciuitatē fleuit ſup illā dicēs: qꝛ ſi cognouiſſes et tu. Et r̄. Omē. bti gregorii pape de eadē lecti.

Lectionem breuem ſancti euangelii breui ſi poſſum volo ſermone percurrere: vt illis in ea prolixior detur intentio: qui ſciunt ex paucis multa cogitare. Lectio

Quod autem flente domino illa ieroſolimorum ſubuerſio deſcribatur que a veſpaſiano et tito romanis principibus facta eſt: nullus qui hyſtoriam euerſionis eiuſdem legit: ignorat.

Romani principes. Lc. ix. denunciātur cum dicitur. Qꝛ venient dies ī te / et circūdabūt te inimici tui vallo et circūdabūt te et coanguſtabūt te vndiqꝫ et ad terrā ꝓſternēt te et filios tuos q̄ in te ſunt. antipho. Cum appropinquaſſet dominus ieſus hieruſalem videns ciuitatem fleuit ſuper illam et dixit quia ſi cognouiſſes et tu quia venient dies in te et circumdabunt te et coanguſtabūt te vndiqꝫ et ad terram proſternent te eo ꝙ nō cognoueris tempus viſitationis tue alleluya. ps. Benedictus.

Oratio.

Pateant aures miſericordie tue dñe ꝓcibus ſupplicantium: et vt petentibus deſiderata cōcedas: fa eos que ſibi placita ſunt poſtulare. Per dūm. Ad ve. an. Scriptum eſt enim qꝫ domus mea domus orationis eſt cunctis gentibꝫ vos autem feciſtis illam ſpeluncam latronum et erat quotidie docens in templo. ps. Magnificat. ¶ Dñica xi. Secūdum lucam. xviii.

IN illo tempore. Dixit dominus ieſus ad quoſdā qui in ſe confidebant tāq̄ iuſti: et aſpernabātur ceteros parabolam iſtam dicens. Duo homines aſcenderunt in templum vt orarent. vnus phariſeus et alter publicanus. Et reliqua

Om̄. ve. bede pb̄ri de ead̄ ſ.

Quia parabolam dominꝰ qua ſemper orare et nō deficere docebat: ita concluſit vt diceret veniente iudice difficile fidem in terra reperiendam. ne quis ſibi forte de ſuperuacua fidei cognitione vel etiam confeſſione blandiretur: mox altera ſūcta parabola diligētiꝰ oſtēdit a deo fidei non verba examinanda ſed opera. ℟. viii.

Unde vt ſupra cum fidem grano ſinapis minuto quidem ſed et contritione fragranti compararet: quaſi exponendo ſubiunxit. Cū feceritis omnia que precepta ſunt vobis: dicite/ ſerui inutiles ſumus. Lectio ix.

Quo contra ſuperbi cū nequaq̄ omnia ſed modicum quid eorū que precepta ſūt faciant: non ſolum mox de ſua iuſticia preſumunt: ſed et infirmos quoſqꝫ deſpiciunt/ atqꝫ ideo quaſi fide vacui cum orauerint nō exaudiuntur. an. Duo homines aſcenderunt in tēplum vt orarent vnus phariſeus et alter publicanus deſcendit hic iuſtificatus in domū ſuam ab illo alleluya. ps. Benedictus. Oratio.

DEus qui omnipotentiam tuam parcendo maxime et miſerando manifeſtas: multiplica ſuper nos miſericordiam tuam/ vt ad tua promiſſa currentes: celeſtium bonorum facias eſſe conſortes. Per d. Ad veſperas. an. Stans alonge publicanꝰ nolebat oculos ad celum leuare/ ſꝫ percutiebat pectꝰ ſuum dicens deus propiciꝰ eſto michi peccatori. ps. Magnificat. ¶ Dñica xii. Euangelium ſecundū marcū. vii.

IN illo tempore. Exiēs

ieſus de finibus tyri venit per ſydonem ad mare galilee inter medios fines decapoleos. Et reliqua. Omeſ. vene. bede pbri de eadē lec.

Surdus ille et mutus quē mirabiliter curatum a domino modo cū euangeliū legeretur audiuim⁹: gen⁹ deſignat humanum in his que ab errore dyabolice deceptionis diuina merentur gratia liberari. Lectio viii.

Obſurduit nāq₃ homo ab audiendo vite verbo: poſtq̄ mortifera ſerpentis verba contra deum tumid⁹ audiuit. Mutus a laude conditoris effectus eſt: ex quo cū ſeductore colloquium habere preſūpſit. Lectio nona.

Et merito clauſit aures ab audiēda inter angelos laude creatoris: quas ad audiēdam eiuſdem creatoris vituperationem ſermonibus hoſtis incautus aperuit.

an. Exiens ieſus de finibus tyri venit per ſydonē ad mare galilee inter medios fines decapoleos allā. ps. Benedictus. Oratio.

Omnipotens ſempiterne deus qui abundantia pietatis tue et merita ſupplicum excedis et vota effunde ſuper nos miſericordiam tuā. vt dimittas que conſcientia metuit: et adiicias quod oratio non p̄ſumit. Per dñm. Ad veſperas. an. Bene omnia fecit ſurdos fecit audire et mutos loqui allā. ps. Magnificat.

¶ Dñica xiii. Euangeliū ſecundum lucam. Lc.

In illo tpe. Dixit ieſus diſcipulis ſuis. Beati oculi qui vident que vos videtis. Dico enim vobis q̄ multi prophete et reges voluerunt videre que vos videtis et non viderunt et audire que vos auditis et nō audierūt. Et c̄. Omel. ex cō. ve. bede pbri de eadē lecti.

Non oculi ſcribarꝝ et phariſeorꝝ qui corpus dñi tantū videre/ſed illi beati ſūt oculi qui ei⁹ poſſūt cognoſcere ſacramēta/de quibus dicit Et reuelaſti ea paruulis.

Beati oculi paruulorꝝ quibus et ſe et patrem filius reuelare dignatur. Dico autem vobis q̄ multi prophete et reges voluerunt videre que vos videtis et nō viderunt et audire que auditis et non audierunt. ſ. lc.

Abraham exultauit vt videret diem chriſti. Vidit et gauiſus eſt. yſayas quoq; & micheas et multi alii ꝓphē et viderunt gloriam domini / qui et propterea videntes appellati ſunt. Aña. Homo quidam deſcēdebat ab hieruſalem in iericho et incidit in latrones qui etiam deſpoliauerunt eum et plagis impoſitis abierunt ſemiuiuo relicto. Ps. Benedictus.

Omnipotens et miſericors deus de cuiꝰ munere venit vt tibi a fidelibꝫ tuis digne et laudabiliter ſeruiat: tribue nobis queſumus / vt ad promiſſiões tuas ſine offenſione curramus. Per dominum. Ad veſperas. aña. Quis tibi videtur primꝰ fuiſſe illi qui incidit in latrones? et ait / ille qui fecit miſericordiā in illum vade et tu fac ſimiliter. Ps. Magnificat.

Dñica xiiii. Euangeliū ſecundum lucam. xvii.

In illo tempore Dum iret dñs ieſus in hieruſalem tranſibat per mediā ſamariam et galileam. Et dum ingrederetur quodam caſtellum: occurrerūt illi decem viri leproſi. Et reliqua. Sermo ex commētario venerabilis bede preſbiteri de eadem lectione.

Leproſi non abſurde intelligi poſſunt / qui ſcientiam vere fidei non habentes / varias doctrinas profitentur erroris. Lectio viii.

Non enim abſcondunt imperitiam ſuam: ſed pro ſūma peritia proferunt in lucem et iactantiam ſermonis oſtentant. Lectio nona.

Nulla porro falſa doctrina eſt: que non aliqua vera intermiſceat. Vera ergo falſis inordinate permixta in vna diſputatiõe vel narratione hominis / tanq̄ in vnius corporis colore apparentia / ſignificant lepram tanq̄ veris falſiſq; colorū locis humana corpora variantem atq; maculantem. Tu autem domine miſerere. [illegible] Dum ingrederetur dominus ieſus quoddā caſtellum occurrerunt ei decem viri leproſi qui ſteterunt a longe et leuauerunt vocem dicentes ieſu preceptor miſerere nobis. Ps. Benedictus. Oratio.

Omnipotens ſempiterne deus da nobis fidei ſpei et caritatis augmentum / vt mereamur aſſequi quod promittis: fac nos amare quod ſcelpis. Per dominum noſtrum. Ad veſperas an. Nonne decem mūdati ſunt et nouem vbi ſūt non eſt inuentus qui rediret et daret gloriam deo niſi hic alienigena vade quia fides tua te ſaluuꝫ fecit alleluya. ps. Magnificat aīa

Dominica decima quinta. Euang. ſcdm matheū. vi.

IN illo tempore Dixit ieſus diſcipulis ſuis Nemo poteſt duobꝰ dominis ſeruire. Etr. Omelia venerabilis bede preſbiteri de eadem lectione. Lectio vii.

Non valent ſimul tranſitoria et eterna diligi. Si ei eternitatem diligimus, cūcta temporalia in vſu non in affectu poſſidemꝰ. Lectio viii.

Aut enim vnum odio habebit et alteruꝫ diliget, aut vni adherebit et alterum ꝯtemnet. Hec verba diligenter conſideranda ſūt. Nō poteſtis deo ſeruire et māmone. Lectio nona.

Mammona apud hebreos ſiue ſyros diuitie nuncupantur. Nam lucrum pecunie mammon dicitur. Audiat hoc auarus audiat qui cēſetur vocabulo falſi chriſtiani, nō poſſe ſibi māmone hoc ē diuitiis, criſtoqꝫ ſeruiri. an. Nolite ſolliciti eſſe dicentes quid manducabimus aut quid bibemus ſcit enim pater veſter celeſtis quid vobis neceſſe ſit alleluya. ps. Benedictus. Oratio.

CUſtodi domine queſumus eccleſiā tuam propitiatione perpetua, et quia ſine te labitur humana mortalitas, tuis ſemper auxiliis et abſtrahatur a noxiis et ad ſalutaria dirigatur. Per dominum noſtrum. Ad veſperas an. Querite primum regnum dei et iuſticiam eius et hec omnia adiicientur vobis. ps. Magnificat.

Dominica decima ſexta. Euangelium ſecundum lucam ſeptimo.

IN illo tempore. Ibat ieſus in ciuitatem que vocatur naym, et ibant cū illo diſcipuli eius, et turba copioſa. Et reliqua. Sermo ex commentario venerabilis bede pſ. de eadē lec.

Naym ciuitas eſt galilee ī ſc̄do miliario thabor montis contra meridiem iuxta endor qui eſt vicus grādis ī q̄rto miliario eiuſdē mōtis ad meridiē. Lectio octaua

Et ibant cum illo diſcipuli eius et turba copioſa. Cũ autem appropinquaret porte ciuitatis ecce defunctus efferebatur filius vnic⁹ matris ſue. Lectio nona.

Defunct⁹ hic qui extra portam ciuitatis multis intuẽtibus eſt elatus: ſignat hominem in letali criminum funere ſoporatum eandemq; inſuper anime mortem nõ cordis adhuc cubili tegentem ſed multorum noticiã per locutionis operiſve indiciũ quaſi per ſue ciuitatis hoſtia ꝓpalantẽ. an. Ibat ieſus in ciuitatem que vocatur naym et ecce defũct⁹ efferebatur filius vnic⁹ matris ſue. ps. Benedict⁹. Or.

Eccleſiam tuam domine miſeratio continuata mũdet et muniat: et qz ſine te nõ poteſt ſalua conſiſtere: tuo ſemper munere gubernetur. Per dominũ. Ad veſperas. an. Accepit autem omnes timor et magnificabant deum dicentes qz propheta magnus ſurrexit in nobis et quia deus viſitauit plebem ſuam. ps. Magnificat. Dominica xvii.

Euangelium ſecundum lucam. decimo quarto.

In illo tempore. Cum intraſſet dominus ieſus in domũ cuiuſdã principis phariſeorum ſabbato manducare panem. et ipſi obſeruabant eum. Et ꝛ. Sermo ex commẽtario venera. bede. pbr̃i de eadẽ le.

Ydropis morbus ab aquoſo humore vocabulum trahit. Grece enim ydor aqua latine vocatur. Lectio viii.

Eſt enim humor ſubcutaneus de vicio veſice natus cum inflatione turgente et anhelitu fetido. proprium qz ẽ ydropici q̃to magis habundat humore inordinato: tãto amplius ſitire. Lectio ix.

Et ideo recte comparatur ei: quem fluxus carnaliuz voluptatum exuberans aggregauit. Comparatur etiam diuiti auaro/qui quanto eſt copioſior diuitiis quibus non bene vtitur: tanto ardentius talia concupiſcit. an. Dixit ieſus ad legiſperitos et phariſeos ſi licz ſabbato curare at illi tacuerũt ipſe vero apprehendens ydropicum ſanauit eum ac dimiſit. ps. Bñdictus. Or.

Tua nos domine queſumus gratia ſemper preueniat et ſequatur/ac bo nis operibus inherendo ſugiter preſtet eſſe intentos. Per dominum noſtrum. Ad veſperas an. Cum vocatus fueris ad nuptias recumbe i loco nouiſſimo vt dicat tibi qui te inuitauit amice aſcende ſuperius, tūc erit tibi gloria coram ſimꝉ diſcumbentibus alleluya. ps. Magnifi. Dñica xviii.

Euangeliū ſcd'm mat. xxii.

In illo tempore. Audientes phariſei ꝙ ſilentium impoſuiſſet ieſus ſaduceis conuenerunt in vnum et interrogauit eum vnus ex eis doctor legis tētans eū. Magiſter quod eſt mandatū magnū in lege. Et reliqua. Omelia beati iohānis epī de eadē lectiōe.

Cōuenerant vt multitudine vicerēt: quē ratiōe ſuperare non poterant. A veritate ſe nudos ꝓfeſſi ſunt: qui multitudine ſe armauerunt. Lectio octaua.

Dicebant enim. Unus loquatur ꝓ omibus/et oēs loquamur per vnū. vt ſi quidē vicerit oēs videamur victores. Si autem victus fuerit vel ſol' videatur cō O phariſei qui fuſus ſic cogitatis oia ꝓpter hoies ⁊ facit. pͥmū quid venientes cū vno vincēdi eſtis p vnū: et tamē qz vno victo homines nō intelligunt omnes vos eſſe victos: nunquid cōſcientie veſtre nō ſe ſentiūt eſſe confuſas? an. Magiſter quod eſt mandatū magnū in lege ait illi ieſ'. Diliges dñm deum tuū ex toto corde tuo all'a. ps. Benedictus.

Oratio. Da queſumus domine pplo tuo dyabolica vitare contagia: ⁊ te ſolum deum pura mēte ſectari. Per dominum nrm. Ad veſperas. an. Quid vobis videtur de chriſto cuius filius eſt/ dicunt ei; omnes dauid/ dixit eis ieſus. quomodo dauid in ſpiritu vocat eum dominum dicens dixit domin' domino meo ſede a dextris meis. ps. Magnificat. ¶ Dñica. xix.

Euāgeliū ſcdm math. ix.

In illo tempore. Aſcēdens ieſus in nauiculā tranſfretauit: ⁊ venit i ciuitatē ſuā. ⁊ ecce offerebāt ei paraliticū iacētem in lecto. Etr. O. b. hie. pſ. de eadē l.

Chriſtū in humanis actibus diuina geſſiſſe myſteria et in rebus viſibilibus inuiſibilia exercuiſſe nego cia: lectio hodierna demonſtrat. Lectio viij.

Aſcendit inquit in nauiculam et tranſfretauit et venit in ciuitatē ſuam et ecce offerebant ei paraliticū iacentem in lecto. Lectio ix.

Dñs ipſe eſt q̄ fugatis fluctibus maris ꝓfunda nudauit vt iſraeliticus pp̄ls iter ſtupentes vndas ſicco veſtigio velut montiū concaua tranſiret. an. Dixit dñs paralitico confide fili remittuntur tibi peccata tua. ps. Benedictus. Oratio.

Dirigat corda nr̃a queſumus dñe tue miſeratiōis operatio: qꝛ tibi ſine te placere non poſſumus. Per dñm.

Ad veſ. a. Tulit ergo lectū in quo iacebat magnificās deum et oīs plebs vt vidit dedit laudē deo. ps. Magnificat.

Dominica .xx. Euangelium ſecundum math. xxij.

IN illo tp̄e. Loquebatur ieſus cum diſcipulis ſuis in parabolis dicēs. Simile factum eſt regnū celorū hoī regi qui fecit nuptias filio ſuo. Et reliqua. Omelia beati gregorii pape de eadem lectione.

Plerumqꝫ in ſacro eloquio regnū celoꝝ pꝛeſens eccleſia nominatur. Congregatio quippe iuſtorum regnū celorum dicit. Quia enim ꝑ prophetam dicit dominus Celū michi ſedes eſt. Lec. viij.

Salomon autem ait. Anima iuſti: ſedes ſapientie. Paulꝰ etiam dixit chriſtū dei virtutem et dei ſapientiam. Liquido colligere debemꝰ qd̄ ſi deus ſapiā anima autē iuſti ſedes ſapientie: dū celū dicitur ſedes dei celū ergo ē aīa iuſti. Lec. ix.

Regnū ergo celoꝝ in eccleſia iuſtoꝝ: quia dū eorū corda in terra nichil ābiūt. ꝑ hoc quod ad ſupna ſuſpirāt: iā in eis dñs q̄ſi in celeſtibꝰ regnat. ant. Dicite inuitatis ecce prandiū meū parauī: tauri mei et altilia occiſa: oīa parata ſūt venite ad nuptias alleluya. ps. Benedictus. Oratio

Omnipotens et miſericors deus vniuerſa nobis aduerſantia propiciatꝰ exclude. vt mente et corpore pariter expediti: que tua ſunt liberis mentibus exequamur. Per dominū noſtrum. Ad veſ. an. Nuptie quidem parate ſunt ſed qui inuitati erant non fuerūt digni. ite ergo ad exi tus viarum ⁊ quoſcunq; inueneritis vocate ad nuptias. ps. Magnificat anima

C Dñica xxi. Euangeliũ ſecundum iohannem. iiii.

In illo tpe. Erat quidam regulꝰ cuiꝰ filius infirmabatur capharnaũ. Hic cum audiſſet ꝙ ieſꝰ adueniret a iudea in galileam abiit ad eum et rogabat eũ vt deſcenderet et ſanaret filium eiꝰ. Et reliqua. Omelia beati gregorii pape de eadem lectione.

Lectio ſancti euãgelii quã modo audiſtis expoſitione non indiget. Sed ne hanc tacite preteriſſe videamur exhortando potius ꝙ̃ exponendo in ea aliquid loquamur. Lectio octaua.

Hoc autem nobis ſolũmodo de expoſitione video eſſe requirendum: cur is qui ad ſalutem petendam venerat audiuit niſi ſigna et prodigia videritis non credidítis. Lectio nona.

Qui enim ſalutem querebat filio procul dubio credebat. Neq; enim ab eo quereret ſalutem: quem nõ crederet ſaluatorẽ. antipho. Erat quidam regulus cuiꝰ filiꝰ infirmabatur capharnaum. Hic cũ audiſſet quia ieſus adueniret in galileã rogabat eum vt ſanaret filium eius alleluya. ps. Bꝰ Or.

Largire queſumus domine fidelibꝰ tuis indulgentiam placatus et pacem/ vt pariter ab omnibus mundentur offẽſis: et ſecura tibi mente deſeruiant. Per dominũ noſtrum ieſum chriſtum filiũ. Ad veſperas antipho. Cognouit autem pater quia illa hora erat in qua dixit ieſus filius tuus viuit et credidit ipſe et domus eiꝰ tota. ps. Magnificat anima.

C Dñica xxii. Euangeliũ ſecundum matheum xviii.

In illo tempore. Dixit ieſꝰ diſcipulis ſuis parabolam hanc. Simile eſt regnũ celorum homini regi qui voluit rationem ponere cum ſeruis ſuis. Et reliqua. Omelia beati hieronimi preſbiteri de eadẽ lectione.

Familiare eſt ſyris et maxime paleſtinis ad omnem ſermonem ſuum parabolas iũgere. vt quod per ſimplex preceptum teneri ab auditoribus nõ poteſt: per ſimilitudinem ⁊ exempla teneatur. Lectio ii.

Precepit itaqꝫ domin⁹ petro ſub comparatiōe regis et domini et ſerui qui debitoꝛ decem milium talentorum a domino rogans veniam impetrauerat: vt ipſe quoqꝫ dimittat conſeruis ſuis minoꝛa peccantibus. Noſqꝫ ſimul admonet/ vt noſtris conſeruis benigni et miſericoꝛdes ſimus. Si enim ille rex et domin⁹ ſeruo debitoꝛi ſummam decē milium talentoꝛum tā facile dimiſit: q̄to magis cōſeruis ſuis vnuſquiſqꝫ noſtrū noxas dimittere debet. Ant. Dixit autem domin⁹ ſeruo redde quod debes. Procidens autem ſeru⁹ ille rogabat eum dicens patientiam habe in me et oīa reddam tibi. Ps. Bñdict⁹. Or.

Familiam tuam queſumus domine continua pietate cuſtodi: vt a cūctis aduerſitatibus te protegente ſit libera: et in bonis actibus tuo nomini ſit deuota. Per. Ad veſpas. an. Serue neq̄ omne debitum dimiſi tibi quoniam rogaſti me/ nonne ergo opoꝛtuit et te miſereri conſerui tui ſicut et ego tui miſertus ſū alleluya. Ps. Magnificat.

¶ Dn̄ica xxiii. Euangeliū ſecundum matheum. xxii.

In illo tempoꝛe. Abeuntes phariſei conſilium inierunt vt caperent ieſum in ſermone. Et rel. Sermo ve. bede pb̄ri de eadē lecti.

Querētes dominum compꝛehendere ſcribe et phariſei timuerunt populū/ atqꝫ ideo quod per ſe non poterant: pꝛeſidis manibus perficere tentabant/ vt vel ipſi a moꝛte eius viderētur immunes. Lectio octaua.

Miſerunt ergo diſcipulos ſuos quaſi adhuc min⁹ ſuſpectos vt aut abſcōdite ⁊ facile deciperent eum: aut reprehendi minus erubeſcerent apud eum. Lectio ix.

Nam conſilio malo depꝛehenſo tāto minus naſcitur confuſio: q̄to fuerit perſona deterioꝛ. Sed diſcipuli magiſtris ſuis etate minores erant: malicia autē pares. Ant. Magiſter ſcimus quia verax es et viam dei ī veritate doces alleluya. Ps. Benedictus. Oratio.

Deus refugiū noſtrū ⁊ virtus adeſto piis eccleſie tue pꝛecibꝫ auctoꝛ ipſe pietatis/ ⁊ pꝛeſta. vt quod fideliter petimus: efficaciter conſequamur. Per do. Ad vꝫ añ. Reddite ergo que ſūt ceſaris ceſari et que ſunt dei deo allã. Ps. Ma.

Dñica xxiiij. Euangel. ſecundum matheum. ix.

In illo tēpore. Loquēte ieſu ad turbas Ecce princeps vn⁹ acceſſit ⁊ adorabat eum dicens. Domie filia mea modo defūcta eſt ſed veni impone manum ſuper eam et viuet. Et reſ. Om̄. ve. be. pbr̄i de eaḋ le.

Princeps ſynagoge null⁹ melius q̄ ille moyſes intelligitur. vnde bene iayrus illuminans ſiue illuminat⁹ dicitur. Lectio octaua.

Quia qui vite verba accipit dare aliis/et p̄ hec alios illuminat et ipſe a ſpiritu ſancto qui vitalia monita ſcribere vel docere poſſit: illuminatur. Lectio nona.

Filia ergo archiſynagogi ipſa eſt ſynagoga que legali ſola inſtitutione compoſita qua vnica moyſi nata erat pluſq̄ ſpiritualem deo generare deberet: ſubito erroris lāguore conſternata/ ſpiritualis vite vias ingredi deſperabiliter omiſit.

añ. Loquente ieſu ad turbas ecce princeps vn⁹ acceſſit et adorauit eum dicens domine filia mea modo defuncta eſt ſed veni impone manum tuam ſuper eam ⁊ viuet. Ps. Benedictus. Or.

Excita queſum⁹ domine tuorum fideliū voluntates vt diuini op̄is fructum propenſius exequentes: pietatis tue remedia maiora percipiant. Per dñm. Ad veſperas an. Dicebat enī intra ſe ſi tetigero fimbriam veſtimenti eius tantum ſalua ero. Ps. Magni.

Dñica xxv. Euangeliū. ſecundum iohannem. vi.

In illo tempore. Cum ſubleuaſſet oculos ieſus et vidiſſet quia multitudo maxima venit ad eū dixit ad philippum. Unde emenius panes vt manducent hi? Et reliqua. Omeſ. beati augu. epī de eaḋ lec.

Miracula que dom̄ n⁹ noſter ieſus chriſtus fecit ſunt quidem diuina opera/et ad cognoſcendum deum de viſibilibus ammonēt humanam mentem. Lectio viij.

Maius miraculum eſt enī gubernatio totius mundi q̄ ſaturatio quinq; milium hominum de quinq; panibus/et tamen hec nemo mi ratur. Illud mirantur homines non quia maius eſt: ſed quia rarum eſt. Le. ix.

Quis enim et nunc paſcit vniuerſum mundum/ niſi ille qui de paucis granis ſegetes creat? Fecit ergo quomodo deus. Unde cui multiplicat de paucis granis ſegetes: inde manibus ſuis multiplicauit quinq; panes. An. Cum ſubleuaſſet oculos ieſus et vidiſſet maximam multitudinem venientem ad ſe dixit ad philippum. vnde ememus panes vt manducent hi. hoc autē dicebat tentans eum / ipſe enim ſciebat quid eſſet facturus. ps. Benedict⁹. Or.

Excita domine potētiā tuam et veni / et quod eccleſie tue promiſiſti: vſq; in finem ſeculi clementer operare. Qui viuis et reg.

Ad veſperas. An. Illi homines cum vidiſſent ꝙ fecerat ieſ⁹ ſignum/ dicebāt quia hic eſt vere ꝓpheta qui venturus eſt in mundum. ps. Magt. Illud vltimum pred euagel' cū aīs ſup pōn Bñd⁹. et Ma. ad ſcdā vſq; erē pred collecta ſcp. pridie dñica ante aduentum dicenda eſt.